

MAHABHARATAM

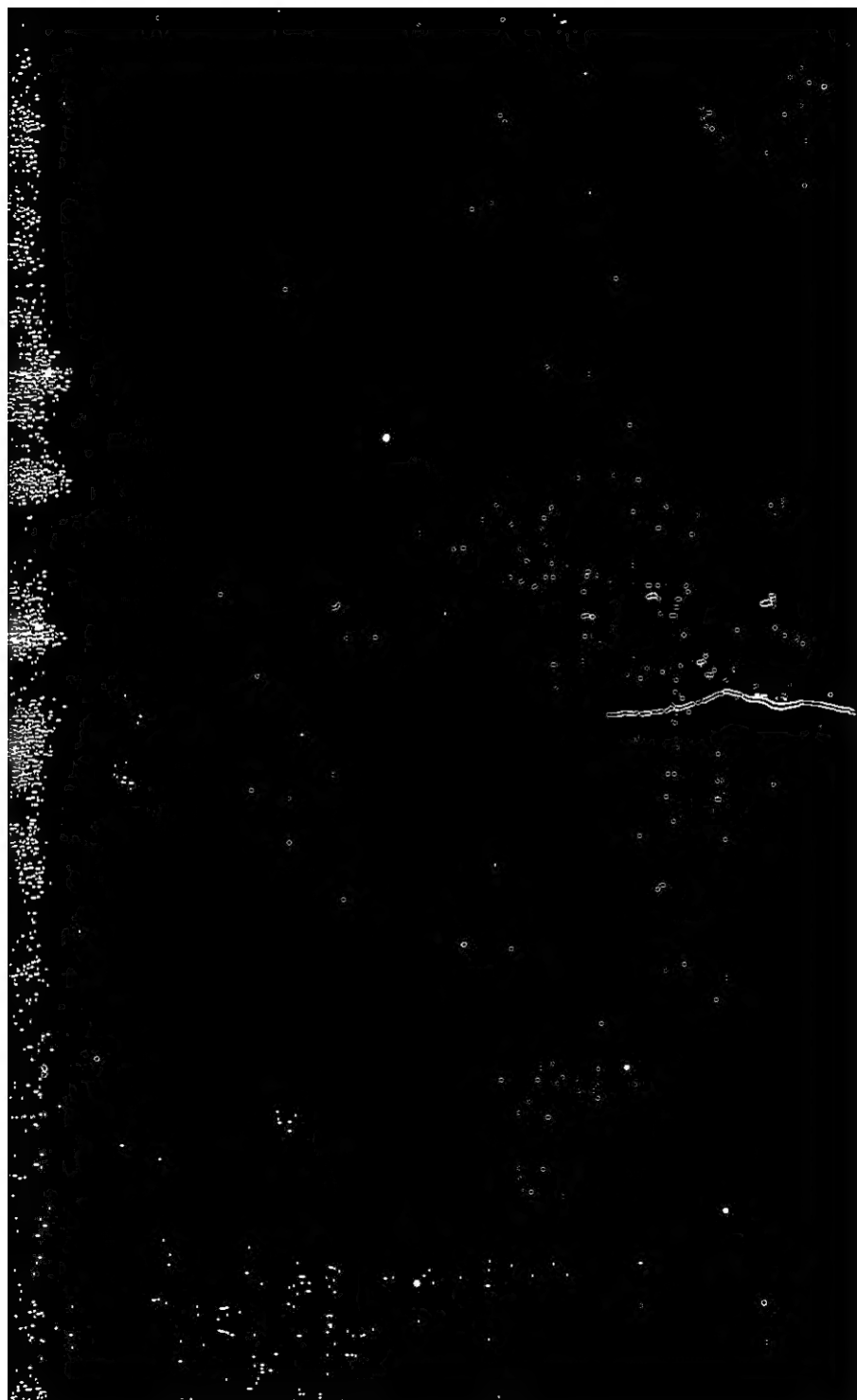
M. Nataraja Iyer.

First Edition 1923.

Second Edition 1933.

தொடர் பதிப்பு

மிகுந்த பரிசு

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

சல்ய ஸௌப்திக ஸ்திரீபர்வங்கள்.

தி ரி சி ர பு ர ம

ஸைண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ரீடயர்ட் ஸம்ஸ்கிருத

தலைமைப் பண்டிதர்,

மஹாவிதவான, ஸாரஸ்வதஸாரஜனா, கவிசிகாமணி,

மஹாமஹோபாந்யாய

ஸ்ரீ. உ. வே T. V. ஸ்ரீதிவாஸாசாராயா

அவர்களால் மொழிபெயராகப்பெற்று,

தும்பகோணம் காலேஜ் ரீடயர்ட் தமிழ்த் தலைமைப் பண்டிதர்

மணலூர் - வீரவல்லி,

இ ராமா னு ஜாசாரிய ரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு

செனனை

கேசரி அச்சககூடம்

விலை நபா 3: தபால் சாஜ் வேறு.

1933

(All Rights Reserved)

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

ஸ்ரீ மஹாபாரத மொழிப்பெயர்ப்பில், சலயபாவமும் ஸௌபதிக பாவமும் ஸதரீபாவமும் சோநது வெளிவந்தது, அனபாகளுக்குப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தரும் இந்தப்புஸ்தகம் சிலமாதங்களின் முன்னமே வெளிவந்திருக்கவேண்டும் அந்நன்ம வெளிவராமலிருக்க காரணம், நான் முன்பு பலமுறை தெரிவித்திருக்கிறபடி, போதிய அளவு பொருளுதவி கிடைக்காமையே, அதனோடு, என வாஸ்ததை மயிலாப்பூரைவிட்டு இவ்வூருக்கு மாற்றியதில் இங்கே வேண்டிய ஸௌகரியங்களை அமைத்துக்கொள்ள நோந்ததும் மற்றொரு காரணமாகும் இந்த ஸ்தகைகங்காயம் இம்மட்டில் சிறிது காலதாமதத்தோடாவது நடைபெற்றுவருவது, ஸாவகத்தனூன் ஸாவேஸ்வரனுடைய பரமகிருபரிஸீலேயே

ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் ஒவ்வொரு பாவத்திலும் தனித்தனியான சுவை நிரம்பியிருக்கும் சத்தாருநாசமே முழுவெற்றியுமாதலாலும், பாரதயுத்தத்துக்கே முக்கிய காரணமான தூயோதன வதம் இந்தப்பாவங்களில் சொல்லப்படுவதாலும், இந்தப்பாவங்கள் சிறப்புடையன ஸ்ரீமஹாபாரதத்திற்கு, 'ஜயம்' என்று ஒரு சிறப்புப்பெயர் உண்டு அந்தப்பெயரை, அதற்கு உறுதிப்படுத்துவன இந்தப் பாவங்களே. மஹாபாரதத்தை ஒரு விருக்ஷமாக உருவகம் செய்த இடத்தில் - சலயபாவத்தை அந்த விருக்ஷத்திலுள்ள மலரின் மணமென்றும் ஸதரீபாவத்தையும் ஐஷீகபாவத்தையும் அம்மரத்தின் நிழலென்றும் வானித்திருப்பதே இந்தப் பாவங்களின் சிறப்பை நன்கு விளக்கும் இந்தப் பாவங்களிலடங்கிய கதைச்சுருக்கத்தை ஆதிபாவம் + பாவஸங்கராஹ அத்யாயத்தில் காண்க இந்தப் பாவங்களில், அஸ்வத்தாமாதூயோதனனிடத்தும் வாஸுதேவா பாண்டவர்களிடத்தும் காட்டிய நட்பும் பாண்டவபக்தத்தாரா திருத்தராஷ்டிரனாகும் கார்தாரிக்கும் கூறிய ஸமாதானங்களும் கார்தாரி கிருஷ்ணனுக்கு யுத்தப்பூமியைக்காட்டிக் கூறியவைகளும் மிகப்பாராட்டற்பாலன

ஸ்ரீமஹாபாரத கைங்கரியத்தைத் தொடங்கிப் பலவருஷங்களை ஆயினமையால், அதனை விரைவில் பூர்த்திசெய்யும் விருப்பத்

துடன் நான் சென்னைக்குப்போனது முதலிய விவரங்களைக் காண்பாவ முகவுரையில் தெரிவித்திருக்கிறேன் சென்னையில் 2-வருஷ காலம் வலித்ததில் புதிய ஸ்கூஸ்கைகளிற் சிலவும், இரண்டாம் முறை பதிப்பிக்கப்படவேண்டிய பழைய ஸ்கூஸ்கைகளிற் சிலவும் அச்சிட்டுமுடிந்தன புதியஸ்கூஸ்கைகளை வெளியிடுவதோடு பழைய ஸ்கூஸ்கைகள் பலவற்றை இரண்டாமுறை பதிப்பிக்க நோநதமையால், பதிப்புவேலையை நிறுத்தி நட்டத்துவது மிகச்சிரமமாயிருந்தது வேலையை நட்டதமுடியாமையால், மேல இன்னது செய்வதென்று தோன்றாமல் எனமனம் மிகத்தளாச்சியுற்றது வேலையை முழுதும் நிறுத்திவிடலாமா அல்லது யாரேனும் ஒப்புக்கொண்டால் அவர்களிடம் கொடுத்தவிடலாமா என்று கூட சில ஸமயங்களில் ஆலோசித்தேன் இந்த மஹாபாரதமொழி பெயர்ப்பை ஆதிதொடங்கி ஆதரித்தவருபவர்களும் இந்த மொழி பெயர்ப்பை மூலத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இதில் பரமதருபதி அடைபவர்களும் இது விரைவில் பூர்த்தியாகவேண்டுமென்னும் விருப்பம் மிக உடையவர்களுமான ஸ்ரீமான் திவானபகதூர், G கிருஷ்ணமாசாரியரவர்கள், ஸ்ரீமான் Sir M-C T முததைய செட்டியாரவர்கள், Kt, ஸ்ரீமான் R நாராயண ஐயரவர்கள், M A, Bar-at-Law, I C S ஸ்ரீமான் ராவபகதூர், V T கிருஷ்ணமாசாரியரவர்கள், ஸ்ரீமான் ராவபகதூர், N கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காரவர்கள் முதலான சில கனவான்கள் மஹாபாரதப் பதிப்பு வேலை விரைவில் நடைபெறும்விருப்பத்தையும் அதற்குக் காரணத்தையும் அறிந்து சென்னையிலுள்ள தங்கள் ஸநேகிதர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்துத் தங்களுக்குள் கையொப்பம் செய்து சில தொகை சேகரித்து என்னிடம் கொடுத்தது, வேண்டிய உதவிகள் தாமே வருமென்றும் சிறிதும் மனத்தளாச்சியின்றி ஸ்கூஸ்கைகளை வெளியிடவேண்டுமென்றும் சொல்லி எனக்கு மிக்க மன ஊக்கத்தை அளித்தார்கள் மிக்க தளாச்சியுற்று நின்றுபோகும் தருணத்திலிருந்த ஸ்ரீமஹாபாரதப் பதிப்பு திருமப நடைபெறத்தொடங்கியது இந்தப் பரமோபகாரிகளினுடைய ஆதரவினாலேயே இந்த ஸமயத்தில் அவர்கள்செய்த பேருதவியானது, வாடிய பயிருக்கு மழைபெய்ததுபோல இருந்தது அப்பொழுது கையொப்பம் செய்து உதவிபுரிந்த பரமோபகாரிகளினுடைய பெயர்களை மிக்க நன்றியறிதலுடன் இதனடியில் குறித்திருக்கிறேன்

ஸ்ரீமான் திவானபகதூர் G கிருஷ்ணமாசாரியரவர்கள்,
Secretary, Legal Department, ஹைதராபாத் 500

ஸ்ரீமான் ராவஸாகிப Sir M. C T முத்தைய செடியார	௯
அவாகள Kt செனனை	500
„ R நாராயண ஐயரவாகள MA, Bar-at-Law I C S District judge, கிறுரா	50
„ ராவபகதூர V T கிருஷ்ணமாசாரியர் அவாகள டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டர், ராமநாதபுரம்	50
„ ராவபகதூர N கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காரவாகள B A B L, Registrar General of Panchayats, செனனை	50
„ K கோவிந்தாசாரியரவாகள (Messrs Best & Co) செனனை	250
„ ராவபகதூர C V விஸ்வநாத சாஸ்திரிகளவாகள B A B L, District Judge, தஞ்சை	25
„ ராவபகதூர T A ராமலிங்க செடியாரவாகள, கோயம்புத்தூர்	50
„ C. V வேங்கடரமண ஐயங்காரவாகள B A B L, கோயம்புத்தூர்	50
„ T நரலிமம் ஐயங்காரவாகள B A B L, High Court Vakil, செனனை	50

இவாகளெல்லாம் முன்னமே கையொப்பஞ்செய்து புஸ்தகம்
பாங்கிக்கொண்டு வருபவாகள

இந்தப் பரமோபகாரிகளுக்குக் கண்ணபிரானுடைய திரு
புருளால் எல்லா நன்மைகளும் உண்டாகுக அவர்களுடைய
புகழ் உலகுள்ளவரும் தழைத்தோங்குக, இப்படிப்பட்ட பெருந்
தையாளர்களுடைய அபிமானத்தைப் பெற்றிருத்தலால், ஸ்ரீ
மஹாபாரத கைங்கரியம் விரைவில் பூர்த்தியாகிவிடுமென்பது
நிச்சயம் அடுத்த புஸ்தகம் 'ஸ்ரீமஹாபாரதம் முற்றிற்று'
என்று போடப்பெற்று வெளிவருவதே அதற்குத் தக்க ஸாக்ஷி
பாகும் பல வருஷங்களாயினமையாலும், பிராயமுதிராசியும்
தக்கத்தளாசியும் அதிகரித்து வருதலாலும், மேற்கொண்ட இப்
பெருங்காரியம் பூர்த்தியாகவேண்டுமே என்கும் பெருங்கவலையோ
டருக்கிற எனக்கு மஹாபாரதம் சீக்கிரம் பூர்த்தியாகுமென்னும்
புத்தி உண்டாகும்போது எனமனத்தில் உண்டாகும் உவகைக்கு
ரா அளவிலலை எல்லாமவல்ல ஸாவேஸுவரன் எனது விருப்
பத்தை இனிது நிறைவேற்றியருளுக

பீஷம்பாவமுதல் ஸதரீபாவம் வரையிலுள்ள ஆறுபாவங்
ளையும் மொழிபெயர்த்து உதவிய திரிகிர்புரம் ஸெண்டஜோ

ஸெபஸு காலேஜு ஸுமஸ்கிருத தலைமைப் பண்டிதர், மஹாவித்
வான், ஸாரஸுவத ஸாரஜஞா, கவிசிகாமணி, ஸ்ரீ உ வே T V.
ஸ்ரீ நிவாஸாசாராயா ஸ்வாமியிணுடைய பரமோபகாரத்தை நான்
எந்நாளும் மறவேன் அவர்கள் ஒப்புகொண்ட பாவங்களைப்
பல வருஷங்களின் முன்னம் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தது
கருதகருதயாகளாகப் பரம ஸநதோஷத்தோடு இருக்கிறார்கள்
அவர்கள் மொழிபெயர்த்துத் தவிய ஆறுபாவங்களும் அச்சிட்டு
வெளிவந்து உலகத்துக்குப் பயனளித்து வருதலைப் பாராசும்
போது, அவர்களுக்குப் பரமதிருபதியாயிருக்கும் இன்னும்
இந்தமாதிரி நல்ல காரயங்களைச் செய்யும்படி நீண்ட ஆயுளையும்
ஆரோக்யத்தையும் மனவூக்கத்தையும் அவர்களுக்கு ஸாவேஸ
வரன் அளிக்கத்ருள்க

மேலே தெரிவித்தபடி, இந்த மஹாபாரத கைங்கரியத்தைப்
பூர்த்திசெய்தற்காகவே, நான் சென்னையிலே போய் வலித்தேன்
சென்னைவாஸம் புஸ்தகப்பதிப்புக்கு மிகக் ஸௌகரியமுள்ள தாலு
லும், அங்கு வலிப்பதில் செலவு அதிகமாதலாலும் அதற்குத்
தக்கபடி உதவிகள் கிடைக்காமையாலும் சொந்த ஊராகிய இங்கு
வந்து வலிக்கிறேன் இவ்வூர் புஸ்தகப்பதிப்பு வேலைக்கு அவ
வளவு ஏற்றதன்று ஆனாலும், லோகோபகாரமான இந்த ஸத்
காரயத்தை விரைவில் பூர்த்திசெய்தற்கு என்னால் இயன்ற அளவு
முயலுவேன் எல்லாமவல்ல ஸாவேஸவரன் பரமகருபையால்
நிறைவேற்றியருளவேண்டும் நன்கொடை அளித்தும், கையொப்
பம்செய்தும், கையொப்பங்கள் சேர்த்துக்கொடுத்தும், இந்த அரிய
பெரிய காரயத்தை இதுவரையில் ஆதரித்துவருகிற ஆபதர்கள்,
தயைசெய்து, மற்றப் பகுதியும் பூர்த்தியாகும் வண்ணம், தம்மா
லியன்ற உதவிகளைச் செய்து ஆதரிக்கவேண்டுமென்று அவர்களை
நிரம்பப் பாராதிக்கிறேன்

மஹாபாரத ஸஞ்சிகைகளை வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய
உதவிகளைச் செய்து எனக்கு ஊக்கமளித்து வருகிற ஆபதா
களுக்கு இந்த ஸத்காரயத்திலுள்ள அபிமானம் மேனமேலும்
வளரச்செய்யவும் அவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் அளித்
தருளவும், எல்லாம் வல்ல இறைவனது திருவடித்தாமரைகளை
எப்பொழுதும் தியானித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்

மணலூர், } இவ்வணம்,
நரசிங்கன்பேட்டை P. O., } ம. வீ இராமானுஜாசாரியன்.
1-11-1923

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீ ம ஹா ப ர த ம.

ச ல ய லெ ளப் ப் திக ஸ் திரீ பர்வங்களின்

வி ஷ ய ஸூ சி கை க.

ச ல ய ப ர வ ம்.

ச ல ய வ த ப ரீ வ ம்.

அத்யாயம்	பக்கம்
1 கடவுள வாழ்தது	1
ஜனமேஜயா காணவதததுக்குப்பின் நடந்ததைக கூறும்	
படி வைசம்பாயனரைக கேட்டது	1
வைசம்பாயனா சலயன முதலியோரின் வதத்தைச	
சுருக்கமாகச சொல்லியது	1-2
ஸஞ்சயன, சலயன துரியோதனன முதலியவரின் வதத	
தைக கூறியது	3-4
போரில் மிகுதியவா யாராயாரெனபது	4
திருதராஷ்டிரன் மூாசசையடைந்ததும், விதுராதேற்றி	
யதும்	4-5
2 திருதராஷ்டிரன் துரியோதனனசொற்களை நினைத்துப	
புலம்பிப போரை விரிவாகக்கூறும்படி ஸஞ்சயனைக	
கேட்டது	6-11
3 கிருபா இருத்திறத்தாரின் பலாபலங்களையும் துரியோதன	
னுக்குக கூறி ஸமாதானம் செய்துகொள்ள ஏவியது	14-19
4 துரியோதனன பாண்டவர்களோடு ஸந்தியைக காரணவ	
கூறி மறுத்தது	19-23
துரியோதனனது படைகள் ஸரஸவதிரதியில் நீர்பருகித	
திருமபியது	23
5 துரியோதனன ஸேனாபதியைத தோந்தெடுக்கும்படி	
அஸ்வத்தாமாவை வேண்டினது	24-25
அஸ்வத்தாமா சலயனை ஸேனாபதியாக்கச சொல்லியது	25-26
துரியோதனன சலயனை ஸேனாபதியாக வேண்டினதும்,	
அவன அங்கீகரித்ததும்	26
மிதராகளைப பரிசுள்கருகுகாலம்	26
6 சலயன தன்னைபுகழ்ந்ததும், துரியோதனன சலயனைச	
சேனாபதியாக அபிஷேகம் செய்ததும்	27-28
கேசவா சலயனைக்கொல்லும்படி யுதிஷ்டிரரைத தூண்டி	
யது	29-30
7 கௌரவாகன சபதஞ்செய்தது	30-31

அத்யாயம்

பக்கம்

சலயன ஸாவதோபதரவயுகம வருத்தது ...	82
பகைவா ஒருவரையொருவா எதிர்த்தது	83
இருதிருத்தசுசேனைகளிலும் மிச்சமிருந்தது இவ்வளவு	83
வென்பது	83
8 ஸங்குல யுத்தம்	34-38
9 நகுலன காணபுதரா மூவரைக கொன்றது	38-42
10 ஸங்குல யுத்தம்	43-48
தூரிமித்தங்கள் தோன்றியது	44-45
சலயபுதரனவதம்	46
11 சலயனுக்கும் பீமனுக்கும் கதாயுத்தம்	48-50
சேகிதானவதம்	51
சுந திரஸேனை தருமஸேனை இவர்களினவதம்	52
12 சலயனுடைய பராகரம் வாணனை	53-57
13-14 ஸங்குலயுத்தம்	57-64
ஸுரதனவதம்	60
15 சலயனுக்கும் யுதிஷ்டிரருக்கும் யுத்தம்	64-70
16 சலயனவதம்	75
சலய ஸுஹோதரனவதம்	76
17-18 ஸங்குலயுத்தம்	79-87
யுத்தமரணமே சிறந்ததென்பது	86-87
19 ஸாலவனவதம்	88-90
20 கேஹதூரத்தியினவதம்	91
ஸாதயகி கிருதவாமாவை வென்றது	91-98
21-22 ஸங்குலயுத்தம்	94-104
23 சகுனி தோபபடையை வெல்லும்படி தூரியோதனனுக்குச் சொல்லியது	105
அராஜுனன தூரியோதனை நிர்த்தித்து அவன சேனையை அழித்தது	106-111
24 திருஷ்டதபுமனன தூரியோதனை வென்றது	112
தூரியோதனன குகிரையேறி ஓடியதும், அபரவத்தாமா முதலியோரா அவனைத் தேடியதும்	112-111
ஸாதயகி ஸஞ்சயனைப் பிடித்தது	114
25 தூரமாஷ்ணனவதம்	116
ஸுருதாரதகனவதம்	116
ஜயதஸேனவதம்	116
ஜைதரன, பூரிபலன, ரவி இவர்களினவதம்	116
தூவிமோசனவதம்	116
தூஷ்பரதாஷ்ண, ஸுஜாதன இவர்களினவதம்	116
தூவிஷ்ணவதம்	116

அத்யாயம்	பக்கம்
ஸ்ருதாவாவினவதம்	116-117
26 கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஸம்பாஷணம்	118-120
துரியோதனனுக்கு மிஞ்சிய சேனை இன்னதென்பது	119
ஸத்யகாமாவினவதம்	121
ஸத்யேஷுவின்வதம்	121-122
ஸுசாமாவின வதம்	122
ஸுசாமாவின மைந்தா நாரபததைவா வதம்	122
ஸுதாசனவதம்	122
27 உலூகனவதம்	125
சகுனியினவதம்	127

ஸ்ரீமத்பரேவசபர்வம்

28 பாண்டவர்கள் மிகுந்திருக்கிற சேனையையும் கொன்ற தும், துரியோதனன் ஓடவிச்சயித்ததும்	128-130
பாண்டவாபடையில் மிஞ்சினவை	130-131
29 துரியோதனன் மடுவுக்குச்சென்றது	131
கௌரவசேனையில் மிகுந்தவர்கள்	131
ஸாத்யகி ஸஞ்சயனைக்கொல்ல முயன்றதும், வியாஸா தடுத்தலால் பின்பு விட்டுவிட்டதும்	132
ஸஞ்சயன் வரும்வழியில் மடுவில் துரியோதனனைக்கண்ட தும், துரியோதனன் தந்தைக்குச் செய்தியனுப்பியதும்	132-134
துரியோதனன் மடுவிலிறங்கி ஜலஸ்தம்பனம் செய்ததும், ஸஞ்சயன் அஸ்வத்தாமாமுதலியோரைக கண்டு பேசி யதும்	134
அஸ்வத்தாமாமுதலியோரா புலம்பிப் பாசறைக்கு மீண்ட தும், வேலைக்காரரும் யுத்தஸூடும் ராஜபதனிகளை நக ருக்கு அழைத்ததுச் சென்றதும்	134-136
விதாரருக்கும் யுத்தஸூவுக்கும் ஸம்பாஷணம்	136-137
30 வேட்கன் துரியோதனன் ஒளிர்திருப்பதைப் பாண்டவா களுக்குத் தெரிவித்தது	139-142
பாண்டவர்கள் மடுவுக்குவந்ததும், துரியோதனன் ஜலத் தினுள் இறங்கி ஜலஸ்தம்பனம் செய்ததும், கிருபா முதலியோரா ஒளிரத்ததும்	142-143
31 மரதவா, கிரியையினாலும் உபாயத்தினாலும் துரியோ தனனைக் கொல்ல வேண்டுமென்றது	144-145
யுதிஷ்டிரருக்கும் துரியோதனனுக்கும் மீதையை முன் னிட்ட ஸம்வாதம்	145-149
32 துரியோதனன் யுதிஷ்டிராரின் கடுஞ்சொற்களைக் கேட் டுக கதைபுடன் மடுவிலினது கிளம்பியதும், இருவருக்	

அத்யாயம்

பக்கம்.

- கும போரைப்பற்றிய ஸமவாதமும் 151-155
- புதிஷ்டிரா தம்முள்ளுருவரைவென்று தூயோதனை 154-155
- அரசனாகலாமென்றது 156-157
- 33 மாதவா, புதிஷ்டிராரைக்கோபித்துப் பீமனும் துரியோதனனை வெல்லவது ஸந்தேகமென்றது 156-157
- துரியோதனன் பீமனைக்கொல்லுவதற்காகப் பதினமூன்றுவருஷம் இருப்புப்பாவையில் பயின்றனென்பது 156
- பயிற்சி பலம் இரண்டனுள் பயிற்சியே சிறந்ததென்பது 156
- பீமன் துரியோதனனை எளிதிறக்கொலவேனென்றதும், மாதவா பீமனைப் புகழ்ந்ததும் 157-158
- பீமனும் துரியோதனனும் வீரவாதம் செய்து போருக்கு முயன்றது 158-160
- 34 பலராமா கதாயுத்தம் பார்க்கவந்ததும், கேசவா முதலியோரா அவரைப் பூஜித்ததும் 160-161
- பலராமா தீர்த்தயாததிரை செயதகாலம் 161
- கதாயுத்தம் தொடங்கியது 162
- 35 பலராமா தீர்த்தயாததிரைபோக்க காரணம் 163
- பலராமா யாததிரைபுறப்பட்டதும், வேலைக்காரர்கள் வேண்டிப்பொருள்களைக் கொண்டுவந்ததும் 163-165
- பலராமா பிரபாஸதீர்த்தம் சென்றதும், அதற்கு அப்பெயர்வரை காரணமும் 165
- 36 சந்திரன் ஸ்ரீயரோகமபெற்று கிவிரத்தியடைந்த கதை 166-169
- பலராமா பிரபாஸதீர்த்தத்தில் ஸரானமுதலியனசெய்தது 169
- சமஸோதபேதத்துக்கும் உத்பானத்துக்கும் சென்றது 170
- 37 பலராமா தரிதரது கிணற்றிறருவாதது 170-174
- ஏகதன் தவிதன் தரிதா இவர்களின் கதை 174
- பலராமா விநசனம்சென்றது 174
- 38 விநசனையென்னும் பெயர்க்காரணம் 174
- பலராமா ஸம்பூமிகம் சென்றது 174
- பலராமா கந்தரவதீர்த்தம் சென்றது 175
- பலராமா காக்கஸரோதஸங்குச சென்றது 175
- காக்கஸரோதஸு என்னும் பெயர்க்காரணம் 175
- பலராமா சங்கதீர்த்தம் சென்றது 175-176
- பலராமா ஸைஸாகிகம் சென்றது 176
- பலராமா நாகதனவாவுக்குச் சென்றது 176
- பலராமா மஹாதீர்த்தம் சென்றது 177
- பலராமா ஸைமீஷியம் சென்றது 177
- ஸரஸவதிநி கிழக்கே திரும்பிய கதை 177-178
- பலராமா ஸபதஸாரஸவதம் சென்றது 179

அத்யாயம்

பக்கம்

- 39 ஸஸவதிரத்யானது ஸுபரபை முதலிய ஏழுநதிகளான
தும், ஒவ்வொரு பெயருக்கும் காரணமும் 180-182
மங்கணகாகதை 182-184
மங்கணகா மஹாதேவரைததுதித்தது 183-184
- 40 பலராமா ஒளசனஸதீர்த்தம் சென்றதும், அதற்குக்
கபாலமோசனமென்னும் பெயர் வந்ததும் 185-187
பலராமா உசங்குவின ஆஸ்ரமம் சென்றதும், உசங்குவின
வரலாறும் 187
பலராமா பிருதுத்தகத்தில ஸநானதானங்களைச் செய்தது 187-188
- 41 ஆஷ்டிஷேணா வரலாறு . 188-189
விரதுதவீபரும தேவாப்யும் விரதிபெற்றது 189
விஸ்வாமிதரா பிராமமணரானது 189-190
பலராமா பகமுனிவராஸ்ரமம் சென்றது .. 191
- 42 பலராமா அவாகோணதீர்த்தம் சென்றது 191
பகரிஷியின சரித்திரம் 191-198
பலராமா யாயாததீர்த்தம் சென்றதும், அதன் வரலாறும் 198-194
பலராமா வலிஷ்டாபவாஹதீர்த்தம் சென்றது 194
- 43 ஸதாணுதீர்த்த வரலாறு . 195
வலிஷ்டாபவாஹதீர்த்த வரலாறு 195-197
விஸ்வாமிதரா ஸஸவதிரத்யைச் சபித்தது 197
- 44 ரிஷிகள் ஸஸவதிரத்யைச் சத்திசெய்தது 198-199
ராஷஸாகள அருணையில ஸநானம்செய்து மோக்ஷம்
அடைந்தது 199-200
இந்திரன் அருணாஸஸவதீ ஸங்கமத்தில யாகஞ்செய்து
பிரமமஹத்தி நீங்கியது . 200-201
பலராமா ஸோம தீர்த்தம் சென்றது 201-202
- 45 குமாரா பிறப்பு 202-208
குமாரா கராததிகைமாதா அறுவருக்கும் பிள்ளையானது 208
குமாரா நான்குஉருவத்துடன் சங்கரா முதலிய நால்
வரை அடைந்தது 205
பிரமமதேவா குமாரரை ஸேனாபதியாககியது 205-206
- 46 எல்லாதேவர்களும் குமாரரை ஸேனாபதியாக அபி
ஷேகம் செய்தது 206-208
பிரமமாமுதலியோர் தத்தம் பாரிஷதங்களைக் குமாரருக்
குக் கொடுத்தது 208-210
குமாரருடைய போரவீரர்களின் பெயர்கள் 210-211
குமாரருடைய போரவீரர்களின் முகமுதலியவற்றின் வர்
ணனை 211-215
- 47 குமாரருடைய மாதருகணங்களின் பெயர் முதலியவை 215-218

சு

வி ஷ ய ஸ ஓ சி கை.

அத்யாயம்

பக்கம்

தேவர்கள் குமாரருக்கு ஆபுதமுதலியன கொடுத்தது	218
தாரகன், மஹிஷன் இவர்களின் வதம்	220
தரிபாதன் வதம்	220
ஹாதோதரன் வதம்	220
குமாரா கிரௌஞ்சகிரியைப் பிளந்தது	220-221
48 தேவர்கள் வருணனை ஜலாதிபதியாகியது	228
பலராமா அகனிதீரத்தம் சென்றது	224
அகனிதீரத்தவரலாறு	224
பலராமா கௌபேரதீரத்தம் சென்றது	224-225
கௌபேரதீரத்த மகிமை	225
பலராமா பதரபாசனதீரத்தம் சென்றது	225
49 ஸ்ருதாவதிகதை	226-231
அருந்ததிகதை	228-230
பலராமா இந்திரதீரத்தம் சென்றது	231
50 இந்திரதீரத்தவரலாறு	231-232
பலராமா ராமதீரத்தம் சென்றதும், அதன்வரலாறும்	232
பலராமா யமுன தீரத்தம் சென்றதும், அதன் வரலாறும்	232
பலராமா ஆதித்யதீரத்தம் சென்றதும், அதன்மகிமையும்	232-233
51 தேவலா ஜைகீஷ்வயா இவர்களினகதை	233-234
பலராமா ஸோமதீரத்தம் சென்றது	233-234
52 பலராமா ஸாரஸவததீரத்தம் சென்றது	239
ததீசா ஸாரஸவதா இவர்களின் கதை	239-240
பலராமா வீருத்தகனயாஸ்ரமம் சென்றது	243
53 வருத்தகன்னிகையின் கதை	243-244
54 குருஷேந்திரததின மகிமை	246-247
55 பலராமா, மிதராவருஸ்ரமம், பலக்ஷபரஸவணம், காரபசனம் இவற்றிறகுப் போனது	248-250
பலராமா, பீமதுரியோதனா கதாயுத்தம் தொடங்குவது	
கேடிகு குருக்ஷேத்ரம் வந்தது	250-251
க தா யு தீ த ப ரீ வ ம்	
56 பீமனும துரியோதனனும கதாயுத்தத்துக்கு ஸந்ததரா னது	252-253
57 தூரிமித்தகுகள தோன்றியது	256-257
பீமனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் வீரவாதம்	258-259
58 பீமனுக்கும் துரியோதனனுக்கும் கதாயுத்தம்	259-260
59 கோவிந்தா துரியோதனைப்ப பீமன் அநியாயவழியா லேயே கொல்லவேண்டுமென்று அராஜுன்னுக்குச் சொல்லியது	265-266
அராஜுன்ன பீமனுக்குத் தொடையைத் தட்டிக்காட்டியது	267

அத்யாயம்

பக்கம்.

- பீமன துரியோதனனைத் தொடைகளைமுறித்ததும், அவன
கீழேவிழுந்ததும் 269
- தூரிமித்தவகன தோன்றியதும், போரகாணவந்த தேவா
முதலியோரா திரும்பிச்சென்றதும் 270
- 60 பீமன தூயோதனனுடைய அநியாயங்களை நினைவுமுட்டி
அவனதலையில்இடக்காலால் உதைத்தது 270-271
- யுதிஷ்டிரா துரியோதனனைத் தேற்றியது 271-272
- 61 பலராமா பீமனைக் கொல்லச்சென்றதும், கோவிந்தா
அவரைத் தடுத்தசுமாதானம் செய்ததும் 273-276
- போரில் தனக்கு அநுக்ஷலமானவை இவையென்பது 274
- பலராமா துவாரகை சென்றது 276
- யுதிஷ்டிரா வாஸுதேவரோடும் பீமனோடும் பேசியது 276-278
- 62 பாஞ்சாலாமுதலியோரா பீமனைத் துதித்தது 278-279
- வாஸுதேவரும் துரியோதனனும் ஒருவரை ஒருவர்
நிர்த்தித்தது 279-283
- துரியோதனன தன்னைப் புகழ்ந்துகொண்டதும், கந்தா
வாகன பூமாரிபொழிந்ததும் 283
- பாண்டவர்கள் துகித்ததும், கோவிந்தா தேற்றியதும் 283-284
- 63 பாண்டவர்கள் துரியோதனனது பாசறைக்குப்போ
னது 285
- மாதவா தேரினினின்று அரஜுனனை இறங்கச்சொல்லிப்
பின் தாம் இறங்கியதும், தோ தீப்பற்றி எரிந்ததும் 286
- மாதவா தோ எரியக்காரணத்தை அரஜுனனுக்குக்
கூறியது 286-287
- மாதவா தூண்டதலால் பாண்டவர்கள் ஓகவதிநதிககரை
யில் வலித்தது 289
- மாதவா காரதாரியைத் தேற்றச் சென்றது 289
- 64 கோவிந்தா காரதாரியைத் தேற்றக் காரணம் 290-291
- கோவிந்தா கிருதராஷ்டிரனையும் காரதாரியையும்
தேற்றி மீண்டது 292-295
- 65 துரியோதனன் புலம்பியதும், தூதர்கள் துரியோதனன்
சாய்ந்ததை அறவததாமாவுக்குத் தெரிவித்ததும் 296-299
- 66 அறவததாமாவும் கிருபரும் கிருதவாமாவும் துரியோ
தனனைக் கண்டு துகித்தது 300-301
- அறவததாமாவும துரியோதனனும் பேசிக்கொண்டதும்,
அறவததாமா பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலார்களையும்
கொல்வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்ததும் 301-303.
- துரியோதனன் சொற்படி கிருபா அறவததாமாவை
ஸேனாபதியாக்கியது 303

ஸௌபதிகபாவம்

ஸௌப்திகபர்வம்

அத்யாயம்	பக்கம்
1 கடவுளவாமுத்த	1
அஸ்வத்தாமாமுதலியோரா ஓடி ஓர் ஆலமரத்தின் அடியில் உட்கார்ந்தது	1-3
கிருதராஷ்டிரன் புலம்பிக் கிருதவாமா முதலியோரைப் பற்றிக் கேட்டது	2
கிருதவாமாவும் கிருபரும் உறங்கியதும், அஸ்வத்தாமா ஒரு கோட்டான பல காகைகளைக் கொல்லக்கண்டு பாண்டவர்களைக் கொல்லக்கருதி அதைக் கிருபருக்கும் கிருதவாமாவுக்கும் தெரிவித்தது	4-6
2 கிருபா, ஊழும் முயற்சியும் கூடினாலன்றிக் காரியமநிறைவேறாதென்றும், விதுராமுதலியோரைக் கலந்துசெய்ய வேண்டுமென்றும் அஸ்வத்தாமாவுக்கு உபதேசித்தது	7-9
3 அஸ்வத்தாமா அவ்வப்போது புத்திமாறுவதைப்பற்றி விரிவாகக் கூறிப் பாஞ்சாலார்களையும் பாண்டவர்களையும் கொல்வதாகச் சபதம்செய்தது	10-11
பிரமமதேவா யாயாரிடத்தது எதைஎதை அமைத்தன ரென்பதும் யாயார எதுஎது இல்லாவிடில் சிறப்படை யாரென்பதும்	11
4 கிருபா, காலையில் போர்புரியலாமென்றதும், அஸ்வத்தாமா இரவிலேயே போர்புரியவேண்டுமென்றதும் யாயாருக்கு நித்திரைவராதென்பது	12-14
5 கிருபா னாகுகிறவர்களைக் கொல்லலாகாதென்று அஸ்வத்தாமாவைத் தடுத்தது	16-1
அஸ்வத்தாமா, துரோணாமுதலியோரின வத்ததை எடுத்துக்கூறித் தனியே போருக்குப் புறப்பட்டது	17-1
கிருபரும் கிருதவாமாவும்வினவ, அஸ்வத்தாமா கிருஷ்ணதபுமனனைப் பசுவைப்போலக் கொல்வதாகச்சொல்லிச் சென்றதும், அவர்கள் பின்தொடர்ந்ததும்	18-1
6 அஸ்வத்தாமா பூதத்தைக்கண்டது	19-2
அஸ்வத்தாமா ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்ததும், பூதம் அவற்றை விழுங்கியதும்	20
அஸ்வத்தாமா ஜனார்த்தனர்களைக் கண்டுபயந்து ஆலோசித்து மஹாதேவரைச் சரணமடைய நிச்சயித்தது	20-2
ஸுஹருததுக்களின் சொல்லாக் கேளாதவனும் சாஸ்திரத்தை மீறினவனும் துன்பமடைவரென்பது	21
யாயாமீது ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கலாகாதென்பது	21

அத்யாயம்

பக்கம்.

- 7 அபாவத்தாமா மஹாதேவரைத துதித்ததும், வேதியில்
பூதங்கள் தோன்றி அருகிலவந்ததும் . 22-26
அபாவத்தாமா தமமை அகனியில் ஓமஞ்செய்ததும், ஈஸ்
வரா ஒரு கத்தியைக் கொடுத்துத் தாமும் அவாசரீரத்
தில் ஆவேசித்ததும் . 27-28
பூதங்களும் ராக்ஷஸர்களும் அபாவத்தாமாவைக்கண்டு
ஓடியது 28
- 8 அபாவத்தாமா திருஷ்டதபுமனைக கழுததில் சுருக்கிட
டதும், அவன் ஆபுத்ததால் கொல்லவேண்ட அவா
மறுத்து ஆட்டைப்போலக் கொன்றதும் 29-31
அபாவத்தாமா உத்தமௌஜஸையும் புதாமனபுவையும்
கொன்றது 31-32
பிரதிவிநதியினவதம் 33
ஸுதஸோமனவதம் . 33
சதானீகனவதம் 33
ஸ்ருதகாமாவினவதம் 33-34
ஸ்ருதகோததியினவதம் 34
சிகண்டியினவதம் 34
பாண்டவ ஸேனாவீரர்கள் போர்தொடங்கியது முதல்
நாள்தோறும் காளராதரியையும் அபாவத்தாமாவையும்
கணவீரகண்டது 34-35
கிருபரும் கிருதவாமாவும் வெளியேவருபவர்களை வாயிற
படியில் கொண்டு பாசறையில் தீவைத்தது 37
அபாவத்தாமா வெளியிலவந்து கருபருடனும் கிருதவாமா
வுடனும் பேசியது 41
- 9 அபாவத்தாமா முதலியோர துரியோதனனிடமவந்து புலம்
பியது 42
கிருபா புலம்பியது 43
அபாவத்தாமா புலம்பியது 43-45
அபாவத்தாமா ஸௌபதிகவதத்தைத் துரியோதனனுக்
குச் சொல்லியதும், அவன் அவரைப் புகழ்ந்ததும் 45-46
போரில் யாராயா மிருசினரென்பது 45
துரியோதனன் மரணம் 46
ஸஞ்சயனுக்குத் திவ்யஞானம் நீங்கியது 46-47
ஐ ஷீ க ப ரீ வ ம்.
- 10 திருஷ்டதபுமனைஸாரதி ஸௌபதிகவதத்தை யுதிஷ்டி
ரருக்குச் சொல்லியதும், அவா புலம்பித் தரௌபதியை
அழைத்துவர நஞுவனை அனுப்பியதும் 47-50
யுதிஷ்டிரா பாசறைக்குவந்து அழுதது 50

..அத்யாயம்

பக்கம்.

- 11 நகுலன் திரௌபதியை அழைத்துவந்ததும், அவளபுலம்பி
- அஸ்வத்தாமாவின் தலையிலுள்ள ரதனம் வந்தாலன்றி
உயிர தரியேனென்றதும் 51-52
திரௌபதி அஸ்வத்தாமாவைக் கொல்லும்படி பீமனைத்
துணடியதும், அவன் தேரேறிச் சென்றதும் 52-53
- 12 மாதவா பீமனைக்காக்கவேண்டுமென்றும் அஸ்வத்தாமா
கொடியவரென்றும் யுகிஷ்டிராருக்குக் கூறியது 53-56
துரோணா பிரமமசிரஸென்னும் அஸ்திரத்தை அஸ்வத்
தாமாவுக்குக் கொடுத்து அவரை நிர்தித்தது 54
அஸ்வத்தாமா வாலுதேவரிடம் சக்கரத்தை யாசித்த
தும், அவர் கொடுப்பதாகச் சொல்லியும் அஸ்வத்தாமா
அதனை அசைக்கமாட்டாமற்போனதும் 54-55
கோவிந்தா அஸ்வத்தாமாவை நிர்தித்ததும், அஸ்வத்
தாமா கோவிந்தரோடு போர்புரிவதற்கே சக்கரத்தை
விரும்பியதாகச் சொல்லியதும் 55-56
- 13 பீமனமுதலியோர் அஸ்வத்தாமாவைக் கண்டதும், அவர்
பிரமமசிரஸ் என்னும் அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்ததும் 57-58
- 14 அர்ஜுனன் கோவிந்தரின கட்டளையால் பிரதி அஸ்திரம்
விட்டதும், வியாஸரும் காரதரும் அஸ்திரங்களைத்
தணிப்பதற்காக நடுவில் நின்றதும் 59-60
- 15 'அர்ஜுனன் அஸ்திரத்தைத் திருப்பியதும், அஸ்வத்தாமா
திருப்பமுடிவாமற்போனதும் 60
வியாஸா, மணிப்பைக்கொடுத்து உயிரைப்பெறும்படி அஸ்
வத்தாமாவுக்குச் சொல்லியது 62
அஸ்வத்தாமா அஸ்திரத்தைப் பாண்டவர்களுடைய காப்
பங்களில் விடுவதாகச் சொல்லியதும், கோவிந்தா, ஒரு
காப்பம் தவிர மற்றவற்றை அழிக்கச் சொல்லியதும் 63
அஸ்வத்தாமா உத்தரையின் காப்பத்தையும் அழிப்பதாகச்
சொல்ல, மாதவா அதனை மறுபடியும் பிழைப்பிப்பதாகச்
சொல்லியது 63-64
அஸ்வத்தாமா அஸ்திரத்தைக் காப்பங்களில் விட்டது 64
- 16 கோவிந்தா அஸ்வத்தாமாவைச் சபித்ததும், வியாஸா
அதனை அனுமோகித்ததும் 64-65
பிராமுமணா உத்தரைக்கு வரமளித்தது 64
பீமன் மணியைத் திரௌபதிக்குக் கொடுத்ததும், அவளது
விருப்பப்படி அதனை யுகிஷ்டிரா தலையிலணிந்ததும் 66-67
- 17-18 யுகிஷ்டிரா அஸ்வத்தாமா ஒருவா பலரைக்கொல்ல வல்
- லவரானதைப்பற்றிக்கேட்க, மாதவா சிவனருளே காரண
- மென்று அவர் மகிமையைச் சொல்லியது 67-71

புதியாயம்

பக்கம்

பிரமமதேவா சங்கரரைப்படைத்ததும், அவா ஜலதநில	
முழுதித தவமசெயத்தும்	68
தகடா பிராணிகளைப் படைத்ததும், அவை அவரைத்தின	
னத் தூத்தியதும்	68
தகடா பிரமமாவை வேண்டினதும், அவா பிராணிகளுகு	
உணவை அமைத்ததும்	68
ஈஸ்வரா தமதுவியகத்தை அறுத்தெறிந்து மறுபடியும்	
தவத்துக்குச் சென்றது	69
சங்கரருடையகோபத்தாலும் அருளாலும் தேவர்களுக்கு	
யாகம் அழிந்ததும் உண்டானதும்	69-71
சங்கரராலேயே புதிஷ்டிராசின் புத்திரனமுதலியோரா	
கொல்லப்பட்டனரென்பது	71

ஸ் திரீ ப ர வ ம்

ஜ ல ப் ர தா னீ க ப ரீ வ ம்

1 கடவுள் வாழ்த்து	1
திருதராஷ்டிரான புலம்பியது	2-3
ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனைத் தேற்றியது	3-4
2 விதுரா சாஸ்திராராததங்களைச் சொல்லித் திருதராஷ்டிர	
னைத் தேற்றியது	5-8
காலத்தின் வலிமை	6-7
வினை செய்தவனைத் தொட்டுமென்பது	7
துக்கங்கள் உண்டாகக்காரணமும் அவற்றைப் போக்கு	
முறையும்	7
3 விதுரா புத்திரமானுக்கும் மூடனுக்குமுள்ள விதயாஸத்தை	
யும் உலகநிலையாமை உடம்புநிலையாமை முதலியவற்றை	
யும் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கூறியது	8-9
4 விதுரா ஜீவன் காப்பத்தில வலிகளும் விதத்தைக் கூறியது	10-11
5 விதுரா ஸம்ஸாரமுதலியவற்றைக் காடுமுதலியவையாகக்	
கூறியது	12-13
6 விதுரா முனசொல்லிய காடுமுதலியவற்றை விளக்கியது	14-15
7 விதுரா ததவத்தை உரைத்தது	15-17
8 வியாஸா திருதராஷ்டிரனைத் தேற்றிச்சென்றது	18-21
பூமிதேவி தனதுபாரத்தை நீக்கவிரும்பியதும், திருமால்	
துரியோதனன் தீர்ப்பென்னதும்	19-20
9 திருதராஷ்டிரன் காரநாரிமுதலியவர்களை அழைத்துவரச்	
சொல்லியதும், விதுரா அழைத்துவந்ததும்	22-23

* அதிகபாடத்துக்கு விஷயஸ்ஸூசிகை எழுதப்படவில்லை

அத்யாயம்

பக்கம்

- திருதராஷ்டிரானமுதலியோர் களங்காணப் புறப்பட்டதும்,
எங்கும் அழுகை மிஞ்சியதும் 28-29
- 10 திருபாமுதலியோர் திருதராஷ்டிரனைச் சந்தித்து அவனை
யும் காந்தாரியையும் தேற்றியது 24-26
- திருபாமுதலியமூவரும் பிரிந்துசென்றது 26
- 11 புதிஷ்டிரா கோவிந்தாமுதலியவருடன் திருதராஷ்டிரனி
டம் சென்று வணங்கியது 27-28
- திருதராஷ்டிரான புதிஷ்டிரரை மெதுவாகத் தழுவி, பீம
னைத் தழுவிக்கொல்லக் கருதியது 28
- வாஸுதேவா இருப்புபபதுமையைட்டி, திருதராஷ்டிரான
பீமனென்றதழுவி நொறுக்கித் தான ரகதத்தைக் கக்கி
- யது 28-29
- திருதராஷ்டிரான பீமனிறந்தானென்று புலம்பியது 29
- கோவிந்தா தாம் ஏமாற்றியதைக் கூறித் திருதராஷ்டிர
னைப் புகழுவதுபோல இகழ்ந்தது 29-30
- 12 கோவிந்தா திருதராஷ்டிரனுடைய கெட்டஎண்ணத்தை
விடச் சொல்லியது 30-31
- திருதராஷ்டிரான கோபத்தைவிட்டுப் பீமனமுதலியோரைத்
தழுவியது 31
- 13 பாண்டவர்களமுதலியோர் காந்தாரியிடம் சென்றது 31-32
- காந்தாரி புதிஷ்டிரரைச் சபிக்கக்கருதியதும், வியாஸா
அவன் கோபத்தைத் தணித்ததும் 32
- காந்தாரி, பீமன துரியோதனனை நாபிகளுக்கீழே அடித்தது
தவறென்றது 33
- 14 பீமன காந்தாரிக் கு ஸமாதானம் கூறியது 33-34
- காந்தாரி, துச்சாஸனன ரகதத்தைப் பீமன குடித்தது தவ
றென்றதும், பீமன ரகதம் உள்ளே செல்லவில்லையென
றதும் 34-35
- காந்தாரி ஒரு பிள்ளையைக்கூட மிச்சம் வைக்கவில்லையே
என்றது 35
- 15 புதிஷ்டிரா காந்தாரியைப்பார்த்தது நயமொழிகள் கூறியது 35-36
- காந்தாரிபார்த்ததும், புதிஷ்டிரா காலங்களை விகாரப்பட்
டதும் 36
- பாண்டவர்கள் குருதியிடம் வந்ததும், காந்தாரியும் குருதியும்
திரௌபதியைத் தேற்றியதும் 36-37

ஸ கி ரீ வி லா ப ப ரீ வ ம்

- 16 காந்தாரி வியாஸரூடால் ஞானக்கண பெற்றுப் போக
களத்தைப்பார்த்தது - 37-38

புத்தியாயம்.

பக்கம்

பாண்டவாமுதலியோரா போக்களம் சென்றதும், மாதா கள அழுத்தும்	38-39
காந்தாரி அழுகின்றமாதாக்களைக் கோவிறதருக்குக் காட டியது	39-42
7-25 காந்தாரி துரியோதனனைக் கடடிக்கொண்டு மாதவ ரிடம் புலம்பியது	43-45
காந்தாரி அழுகின்றமாதாக்களை மாதவருக்குக் காட்டிப் புலம் பியது	44-64
காந்தாரி துரியோதனன் மனைவியைக் காட்டியது	44-45
காந்தாரி தன்னு தூறுபிள்ளைகளையும் மருமக்களையும் காட டித் துச்சாஸனையும் தனித்துக்காட்டியது	45-47
காந்தாரி விகாணன் தூமுகன் சித்ரஸேனன் விவிமசுத்ரி துஸஸஹன் இவர்களையும் இவர்களின் மனைவியரையும் காட்டியது	48-49
காந்தாரி அபிமனபுவையும் விராடனையும் உத்தரனையும் ஸுதக்ஷிணனையும் லக்ஷ்மணனையும் காட்டியது	49-52
உத்தரையின்புலம்பல	50-52
காந்தாரி காணனையும் அவன் மனைவியரையும் காட்டியது	52-54
காந்தாரி, அவர்திமனனையும் பாஹலீகனையும் ஜயதரதனை யும் அவர்களின் மனைவியரையும் காட்டியது	54-55
காந்தாரி சலயனையும் பகதததனையும் துரோணரையும் அவா ர்களின் மனைவியரையும் பீஷ்மரையும் காட்டியது	55-59
காந்தாரி, பூரிபரவஸையும் ஸோமதததனையும் சகுனியை யும் அவர்களின் மனைவியரையும் காட்டியது	59-61
ஸோமதததன் மனைவியின் புலம்பல	59-60
பூரிபரவஸின் மனைவியின் புலம்பல	60 61
காந்தாரி காமபோஜனையும் களிவர்களையும் ஜயத்ஸேனனை யும் பிருஹதபலனையும் தருஷ்டதபுமனன் புதராகளையும் கேகயாக்களையும் தருபதனையும் தருஷ்டகேதுவையும் அவன் மகனையும் விந்தானுவிந்தாக்களையும் அவர்களின் மனைவியரையும் காட்டியது	61-64
காமபோஜன் மனைவியின் புலம்பல	62
காந்தாரி, கௌரவபாண்டவர்களின் அழிவுக்கு மாதவரது உபேக்ஷையே காரணமென்று சொல்லி அவரைச் சபித்தது	65
மாதவா, யாதவா ஒருவா மறநெருவரால் அழிக்கப்படுவ ரென்றது	65-66

ஸ்ரீ ராஜ் த ப ரீ வ ம.

கசு

வி ஷ ய ஸ-ஓ சி னை க.

அத்யாயம்

பக்கம்

யாயாரா எப்படிஎப்படிப்பட்ட பிள்ளைகளைப் பெறுவரென் பது	6
போரிவிறந்தவர்களின் தொகையும் காணுமற்போனவாரின் தொகையும்	67
எப்படிஎப்படிப் போரசெய்தவா எந்தஎந்தக்கதியை அடைவ ரென்பது	67-68
யுதிஷ்டிராருக்கு ஞாபகசக்தியும் ஞானக்கண்ணும் கிடைத்த விதம்	68
யுதிஷ்டிரா, நாதனற்றவர்களுக்கும் யாகஞ்செய்யாதவா களுக்கும் கருமங்களைத் தாமே செய்விப்பதாகச்சொல்லி யது	68
பருந்துமுதலியவற்றால் இழக்கப்படுகிறவர்களின் கதி	68
யுதிஷ்டிரா கட்டளையிட்டதும், விதுராபோரிவிறந்தவா களைத் தனம் செய்வித்ததும்	68-69
யுதிஷ்டிரா முதலியோர் கங்கைக்குச் சென்றது	69-70
கௌரவமாதர்கள் ஜலதாபபணஞ்செய்தது	70
குருதி, காணனும் தனபிள்ளையென்பதைப் பாண்டவர்களுக் குக்கூறி அவனுக்கும் தாபபணம்செய்யச் சொல்லியது	70-71
யுதிஷ்டிரா புலம்பிக் காணனுக்கு ஜலதாபபணம்செய்தது	71-72
திருதராஷ்டிரன் தாபபணம்செய்தது	72
யுதிஷ்டிரா மாதர்களின் மனத்தில ரஹஸ்யம் நிலலாமற் போம்படி சபித்தது	72

சலய ஸௌபதிக ஸ்திரீபாவங்களின்

விஷயஸ-ஓசிகை முற்றிற்று

ஸ்ரீ
ஸ்ரீகுஹாய வாஸுதேவணே நமஃ
ஸ்ரீகுஹோபொவாயநாயநமஃ

ஸ்ரீ மஹா பாரதம்.

ச ல ய ப ர் வ ம்.

முதலாவது அதியாயம்.

ச ல ய வ த ப ல ம்.

1 நாராயணம் தஜ்ஜு-கு நாரஹேவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸாரஸ்தீம் வ்யாஸம் ததொஜயபுரீரபெசு ||

துரியோதனனால் சல்யன் சேனாபதியாக்கப்பட்டு மீண்டும் யுத்தத்
திற்காகச் சேன்றதும், சல்யன் துரியோதனன் முதலியவர்களுடைய
வதந்தை ஸந்த்யனிடத்திலிருந்து கேட்டதால் ழர்ச்சிகை
அடைந்த கிருதராஷ்டிரனை விதூரீ தேற்றியதும்)

ஜனமேஜயா, “பராமமணரே! யுத்தத்தில் ஸவயஸாசிபினால்
லவாறு காணன் வதஞ்செய்யப்பட்டவுடன், கௌரவாகனில மிகுந
ருந்த சிலா யாது செயதனா? குருகுலத்திலுதித்த அரசனா
துரியோதனன் பாண்டவாகளாற பிளக்கப்படுகின்ற சேனையைக்
கண்டு அசசமயத்திற்கு ஏறத்தான் எதைச்செய்தான்? பராமம
ணாதமரே! நான் இதனைக் கேட்க விரும்புகிறேன் இதனை
ரைப்பீராக முனனோகளுடைய பெருமைபொருநதிய சரித்திரத்
தக கேட்டு நான் திருபதியடையவில்லை” என்று வினவ, வைசம
யனா சொல்லலானா

“அரசரே! பிறகு, காணன் கொல்லப்பட்டவுடன், திருதராஷ
ரபுதரனை துரியோதனன் துக்கக்கடவில் மிக முழுகி எவ்விதத்தா
ம ஆசையறமவனான அவன், ‘ஆ! காண! ஆ! காண!’ என
இதன் உரைவிசேஷங்களை ஆதிபாவம் முதற்பககம் குறிப்பிறகானக

அடிக்கடி துகுகித்துக்கொண்டு மாண்டவர்களபோக மீதியிருக்கின்ற அரசர்களோடு மனவருத்தத்துடன் தனதுபாசமையை அடைந்தான் அரசரே! ஐயவாயத்தை விரும்புகின்றவர்களால் சாஸ்திரத்தினால் நிச்சயிக்கப்பட்ட காரணங்களைக்கொண்டு அநாத துரியோதனன் தேற்றப்படும், காணனை நினைத்துக்கொண்டே விதிவலிதென்றெண்ணி அதிகாலையில் யுத்தம் செய்வதில் நிச்சயம் செய்துகொண்டு மறுபடியும் யுத்தத்திற்கே புறப்பட்டான் அவன், அரசர்களுள் மிகச்சிறந்தவனான் சலயனைச் சாஸ்திரமுறைப்படி சேனப்பதியார் ஏற்படுத்தி மரித்தவர்களபோக மிச்சமுள்ள அரசர்களுடன் யுத்தத்திற்குச் சென்றான் பரதாசனன். சிற்றந்தவரே! பிறகு, கௌரவ பாண்டவசேனைகளுக்கு மிகநெருங்கியதும் தேவாஸுரர்களின் யுத்தம்போன்றதுமான யுத்தம் தொடங்கிற்று மஹாராஜரே! பிறகு சலயன் யுத்தத்தில் பாண்டவசேனையில் துன்பத்தைஉண்டிடுபவன் உச்சிவேளையில் தருமராஜரால் தள்ளப்பட்டான். பிறகு, பந்துக்கள் கொல்லப்பட்ட துரியோதனராஜன் சததுருக்களிடமிருந்து உண்டான பயத்தினால் யுத்தரங்கத்தினின்று விலகிக் கோரமான மடுவிலு பிரவேசித்தான், பிறகு, அப்பகலின்¹ பிற்பகுதியில் நான்கு பக்கங்களிலும் மஹாரதிகளோடு சூழ்ந்துகொண்டு யுத்தத்திற்காக மடுவின்னின்ற அழைத்துப் பீமஸேனனால் தள்ளப்பட்டான் அநாத வீரன், கொல்லப்பட்டவுடன், யுத்தத்தில் பெரியவிலலாளிகளான கிருதவாமா, கிருபா, அஸுவத்தாமா இம்மூவரும் பாண்டவ ஸேனாவீரர்களைக் கொன்றார்கள் பிறகு, ஸஞ்சயன் முற்பகலில் பாசமையினின்ற புறப்பட்டுத் தீனனாகவும், துகுகத்தோடும் சோகத்தோடும் கூடியவனாகவும், பட்டணத்திற்கு பிரவேசித்தான் பிறகு, அவன், பட்டணத்திற்குப் பிரவேசித்து இருக்கையிலும் உயரத்தூக்கிக்கொண்டு துகுகமுள்ளவனாகவும் நடுக்கமுற்றவனாகவும் அரசனுடைய அரசமனையில் புகுந்தான் மிகத் துன்பமுள்ள அநாத ஸஞ்சயன், ஓடுகின்றவர்களுள் பித்தாணளபோல மனத்தையிழந்தவர்களுள் சோகத்தால் அதிக துகுகமுள்ளவர்களுமான அங்குள்ள புருஷஸரேஷ்டர்களைக் கண்டான் அநாத மனிதர்களைக் கண்டவுடனே, ஸஞ்சயன் அதிக துகுகத்தை அடைந்தவனாக, 'அநதோ! கஷ்டம்! மஹாதமாவின்னுடைய நாசத்தால் ஆபத்தை அடைந்தேன். எந்தக் காலத்தினால் இந்நிரனுகருகிராரான பலமுடைய அரசாக்களெல்லாரும் கொல்லப்பட்டார்களோ அந்தக்காலமானது மிகப்பலமுடையது அநதோ! அவ்விதமானகதியு

1 'அபரானனே' எனபது மூலம்

‘சிறந்தது’ என்று விரைவாகக் கூறினான் அரசரே! பட்டணத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களும் அந்த ஸஞ்சயனைப் பாரதமாதிரித்திலையே பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக, ‘அரசரே!’ என்ற உரத்த சத்தத்துடன் அழுதார்கள் மனிதர்களுள் சிறந்தவரே! அரசன்கொல்லப்பட்டானென்றதைக்கேட்டு நரம்புமும் அநங்கரத்திலுள்ளவர்கள் சிறுவாழ்தல் எல்லாரும் பெரிதான துன்பவொலியை வெளியிட்டார்கள் அப்படி மனத்தளாச்சியடைந்த அந்த ஸஞ்சயன் அரசன்மீனையில் நுழைந்த ராஜஸரேஷ்டனும் ஞானக்கண்ணுள்ளவனுமான அரசனைக் கண்டான் பாரதருள் சிறந்த ஜனமேஜயரே! வீற்றிருப்பவனும் தோஷமற்றவனும் நரம்புநங்களிலும் ராட்டுப் பெண்களாலும் காரதாரியாலும் விதூரராலும் அவ்வாதே மறந்ததோடாகளாலும் நனமையவிரும்பும் ஞானிகளாலும் சூழப்பட்டவனும் ஞானனுடைய வதத்தைப்பற்றி அவ்விஷயத்தையே யோசித்துக் கொண்டிருப்பவனுமான அரசனைக்கண்டு அந்த ஸஞ்சயன் மனத்தில் மிகக் துக்கமுடையவளுக்கும் கண்ணீரால் விளக்கமில்லாத வாகைகையுடையவளுக்கும் அழுதுகொண்டே வாரததை சொல்லலானான்

“புருஷஸரேஷ்டரே! யான் ஸஞ்சயன் பரதாரிசிறந்தவரே! உமக்கு வந்தனம் புருஷஸரேஷ்டரே! மததிரதேசாதிபதியான சலயனும் அவ்வாதே ஸுபலனுடையபுத்திரனான சகுனியும் மிகுந்தவல்லமையையுடையவனும் சூதாடியின் குமாரனுமான உலூகனும் எல்லா மனசுபதங்களும் சகாகளோடுகூடின காமபோஜனங்களும் மிலேசசாரனும் மலைநாட்டு வீரர்களும் பவனர்களும் நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள் மஹாராஜரே! ஜனமையிற சிறந்தவர்களான கீழநாட்டு வீரர்களும் எல்லாத் தென்னாட்டுவீரர்களும் வடநாட்டுவீரர்களும் மேலநாட்டுவீரர்களும் எல்லாரும் கொல்லப்பட்டார்கள் அரசரே! எல்லா அரசர்களும் ராஜகுமாரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் ஞானமும் மஹாபலசாலியுமான காணபுதரனாகிய ஸதயஸேனனும் கொல்லப்பட்டான் அரசனான துரியோதனனும் பாணபுதரனான பீமஸேனனும் சொன்னபடியே கொல்லப்பட்டான் மஹாராஜரே! துரியோதனன், தொடைகள் முறிக்கப்படும் (ரத்தத்தினால்) பூசப்பட்டும் புழுதிகளில் படுத்திருக்கின்றான் அரசரே! திருஷ்டத்யும்னனும் பிறரால் ஐயிக்கமுடியாத சிகண்டியும் உத்தமௌஜனும் யுதாமனயுவும் அவ்வாதே எல்லாபரபதர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள். புருஷஸரேஷ்டரே! பாஞ்சாலராஜனும் சேதிதேசத்தது வீரர்களும் நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள் பாரதரே! உமமுடைய குமாரர்களனைவா

கீரும்தரெளபதிபுத்திராகளும் கொல்லப்பட்டார்கள் புருஷஸரேஷு
டரே' எல்லாமனிதர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் யானைகளும் தள
ளப்பட்டன போரில் ரதிகார்களும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டனர்
அரசரே! 'பிரபுவே! உம்மைச்சோந்தவர்களும் சூரர்களான பாண்ட
வார்களும் கிய இருவார்களின் படைகளும் ஒன்றையொன்று தாக்கி
யதில் உகைகளுடையபடைவீடுகள் மிச்சமின்றிச் செய்யப்பட்டன
உலகம் காலத்தினால் மயக்கம்கொள்ளும்படி செய்யப்பட்டு பெரும்
பாலும் ஸதிரீகளே மிச்சப்பட்டதாயிற்று பாண்டவகூழியில் ஏழு
பெயர்கள் மிச்சப்பட்டார்கள் கௌரவர்களில் மூன்று ரதிகாக்களமிரு
தனா அவர்கள் யாவரெனின், பிராதாக்களான ஐந்து பாண்டவ
களும் ஸாதயகியும் வாஸுதேவரும், கிருபரும் கிருதவாமாவும் ஜயிப்
பவருள் சிறந்தவரான அஸ்வததாமாவும் கிய இவர்களே மஹ
ராஜரே! ராஜஸரேஷுடரே! பதினெட்டு அசெஷ்ளஹினியில் மிச்ச
மானரதிகாக்கள் இவாக்கள்தாம் ஸம்சயமில்லை மஹாராஜரே! இவ
க்கள்தாம் மிருதவாக்கள் மறற அனைவரும் மாண்டார்கள் பரதரி
சிறந்தவரே! காலத்தினால் உலகமனைததும் அழிக்கப்பட்டது எ
லா மனிதர்களும் துரியோதனனைமுன்னிடிக் கொல்லப்பட்டார்கள்
என்றான

கோரமான இவவாத்தையைக் கேட்டு ஜனராதனும் ராஜ
ஸரேஷுடனுமான அந்தத்திருதராஷ்டிரன் பிரஜைஞயை இழந்த
பூமியில் விழுந்தான் மஹாராஜரே! அவ்வீரன் விழுந்தவுடன்
மஹாகீதத்தியை உடையவரான விதுரரும் சோகத்தாலும் துயரத்த
ாலும் பீடிக்கப்பட்டு விழுந்தனா மஹாபாக்கியவதியான காரதாரியு
எல்லாக் கௌரவஸதிரீகளும் மிக்க கோரமானவாத்தையைக்கேட்டு
உடனே பூமியில் விழுந்தார்கள் அறிவறறுப பூமியில் விழுந்தது
துன்பமுற்றதுமான ராஜமண்டலமானது அப்பொழுது துணியிலெடு
தப்பட்ட சித்திரமபோல இருந்தது பிறகு, பூபதியும் புத்திரவிசன்
தினால் துன்பமுற்றவனுமான திருதராஷ்டிரராஜன் பிரயாசத்தினால்
மௌள் உயிரை அடைந்தான் மிகத்துன்பமுற்ற அந்த அரசன்
உயிரை அடைந்த நடுக்கமுற்று எல்லாத்திசைகளையும் நன்குபார்த்து
விதுரைநோக்கி இந்தவாக்கியத்தைக்கூறலானான் "பேரறிவாளனே
பாரதருள் சிறந்தவனே! விதுரா! தெரிந்ததுகொள் நாதன்றறவனு
எல்லாப் புத்தராகளாலும் முழுதும் விடப்பட்டவனுமான எனக்கு
நீயே கதி" என்றான இவவாறுசொல்லியபிறகு, மறுபடியும் அறிவறறு
விழுந்தான் அவவாறு விழுந்திருக்கிற அவவரசனைக்கண்டு உற

எருளசிலா குளிர்தநீரால் நனைத்தார்கள், வீசிறிகளாலும் வீசினா
 ன வெகுநேரங்கழித்து, மீண்டும் தெளிவடைந்தவனும் புத்திர
 சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவனும் பூமியைக்காப்பவனுமான அந்த
 அரசன், குடத்திலடைக்கப்பட்ட ஸாபமப்போலப் பெருமூச்சுவிட்
 டிக்கொண்டு பேசாமலிருந்தான். அச்சமயத்தில் துன்பமுற்ற அரச
 ணைக்கண்டு ஸஞ்சயனும் அவ்வாறே எல்லா மாதார்களும் கீதத்தியை
 முடைய காரதாரியும் புலம்பினார்கள். நரஹேஷ்டரே! அடிக்கடி
 புத்திமயக்கங்கொள்கின்ற திருதராஷ்டிரன், நெடுநேரஞ்சென்று
 திரைபார்த்தது, “எல்லாமங்கையரும் புகழ்பெற்றகாரதாரியும்
 அவ்வாறே இந்த எல்லாததோழர்களும் செல்லடும் எனமனம்
 கெடும் மயங்குகின்றது” என்றுகூறினான் பரதருளசிந்தவரே!
 பிறகு, இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட விதரா, அடிக்கடி மயக்கத்தை
 அடைந்து அந்த ஸ்திரீகளை மௌன வெளிப்படுத்தி அனுப்பினா
 ரதரஹேஷ்டரே! பிறகு, எல்லா மாதார்களும் அவ்வாறே எல்லாத்
 தோழர்களும் துக்கத்தையடைந்த அரசனைக்கண்டு அவ்விடமவிட்டு
 வெளியிறெசென்றனர். பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுகின்ற அரசன்,
 அப்பொழுது அறிவை அடைந்து, “இப்பொழுது எனக்கு எவன்
 தியாவான்?” என்ற கவலையினால் கலக்கமுற்றவனாக அப்பொழுது
 அழுகின்றவனும் மிக்க துன்பமடைந்தவனும் கைகளைக் குவித்
 டிக்கொண்டிருப்பவனும் அடிக்கடி புலம்புகின்றவனுமான ஸஞ
 யனைப்பார்த்து வினவினான் பிறகு, விதரா, ஞாநிகளையும் ஸ்திரீ
 களையும் வெளிப்படுத்திவிட்டு மறுபடியும் துக்கத்துடன் அரச
 ரருகிலவந்து, அடிக்கடி துக்கமடைகின்ற அவ்வரசனை இனியசொற்
 ளினால் தேற்றினான்

இரண்டாவது அத்யாயம்

ச ல ய வ த ப ா வ ம் (தோடரீச்சி)

திருதராஷ்டிரன் ஸஞ்சயனுக்கெதிரில் துரியோதனனுடைய சொற்
 களை நினைத்துப் புலம்பியது)

மஹாராஜரே! மாதர்கள் அவ்விடத்தைவிட்டு விலகிச்சென்ற
 டன, அம்பிகாபுதரனை திருதராஷ்டிரன் துக்கத்தினின்றும்
 அகிததுக்கத்தை அடைந்து புலம்பினான் மிகச் சூடாகப்பெருமூச்சு
 விட்டு அடிக்கடி கைகளை உதறிகொண்டு பலவாறு ஆலோசித்து
 ஸஞ்சயனை நோக்கிப் பின்வருமாறு வாக்கியத்தைக் கூறலானான்.

“ஆ! கஷ்டம்! ஸூத! யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் சேஷமமுள்ளவர்களாகவும் குறைவற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்களென்று யான உன்னிடத்தினின்று கேட்பது பெரிதான துக்கம் என புத்ரர்கள் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்கும் ஆயிரமதுண்டாகச் சிதறியபால எனமனமானது சிறந்த வஜரத்தினால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, மிக்கதிடமானது 'இது நிச்சயம் ஸஞ்சய! அவர்களுடைய சொல்லையும் பாலயவீனையாடையும் நினைத்தும், இப்பொழுது அவர்களே கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்கும், எனமனமானது மிகவும் பிளக்கப்படுகிறது நான் குருடனாயிருப்பதால் என புத்திரர்களுடைய உருவத்தைப் பார்த்ததில்லை ஆனாலும், புத்திர ஸனேகதாலுண்டுபண்ணப்பட்ட பிரீதியானது அவர்களிடத்தில் எப்பொழுதும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. குறமற்றவனே! அககுழந்தைகளிளமைப் பருவத்தைத்தானாடி யெளவனத்தில் நிலைபெற்றுச் செவ்வத்தை அடைந்தவர்களாயிருப்பதைக்கேட்டு நான் அப்பொழுது மனக்களிப்புற்றிருந்தேன் அவர்கள் இப்பொழுது மரித்தவர்களுடைய செவ்வத்தையும் பராகரமத்தையும் இழந்தவர்களுமாகின்றதைக் கேட்டுப் புத்ரசோகத்தில் மூழ்கினவனாகி ஒரு ஸமயத்திலுள்ளான் ஆறுதலடையவில்லை ஏ! குழந்தாய! ராஜஸரேஷ்ட அநாதனான என அருமைக் குழந்தாய! வா, வா, மிக்க கைவலமையுடையவனே! உனனால் விடப்பட்டவனான யான எந்தக்கதினை அடைவேன்? அப்பா! நீ, வந்திருக்கின்ற அரசாக்களை எவ்வாறு விட்டுச் சாமானியனான ஓர் இழிவான மன்னன்போலக் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் படுத்திருக்கிறாய்! மஹாராஜ! வீர! ஞாதிகளுக்கும் தோழாக்களுக்கும் கதியாகவிரந்த, குருடனும் பிராயமுதிர்வனுமான என்னைவிட்டு எங்கே போகப்போகின்றாய்? உன்னுடைய கருணையானது அப்படிப்பட்டது! பரீதியும் அப்படிப்பட்டது! அரசர்களிடத்தில் கௌரவமும் அப்படிப்பட்டது! யுத்தங்களில் ஜயிப்பதற்கு முடியாதவனான நீ எவ்வாறு பார்த்தாக்களால் கொல்லப்பட்டாய்? ஸமயத்தில் எழுந்திருந்து, ‘அப்பா! அப்பா!’ என்று ‘மஹாராஜா!’ என்றும் ‘லோகநாதா!’ என்றும் எப்பொழுது அழிக்கடி எவன் என்னைச் சொல்லப்போகின்றான்? ஏ! குருகுலத்தினை உதித்தவனே! நேசத்தோடு எவனை நான் கழுத்தில் கட்டிக் கொண்டு ஆனந்தக்கண்ணீர் கதம்புகின்ற கண்களோடு உத்தர செய்வேன்? எனக்கு அப்படிப்பட்ட ஒருவராதையை நன்கு கூர்வாயாக புதலவனே! ‘அப்பா! எனக்கு இந்தப் பூமியானது அந்த

யிருக்கின்றது, பாததனுக்கு அவவாறு இல்லை' என்று சொல்லு
 ன்ற உன்வாதத்தையையான முந்திக கேட்டேனன்றோ? 'ராஜ
 ரோஷ்டரே! பகததன, கிருபா, சல்யன, அவநதி தேசாதிபன,
 யதரதன, பூரிஸரவஸ, ஸோமததன, மஹாராஜன பாஹலீகன,
 ஸுவததாமா, போஜன, மஹாபலசாலியான மகததேசாதிபதி, ப்ரு
 நதபலன, கராதன, ஸுபலகுமாரன சகுனி, லக்ஷ்ம மிலேசசா
 ன, யவனாகளுடனகூடிய சகாகள, காமபோஜன ஸுதக்ஷிணன,
 வவாறே திரிகாததேசாதிபதி, பாட்டனான பீஷ்மா, பரதவாஜ
 மாரரான துரோணா, ¹ கௌதமா, ஸருதாயு, அஸருதாயு, சிறுநத
 யாமுள்ளவனான சதாயு, ² ஆஷ்டயஸருநகி, ஜலஸநதன, அலா
 தனென்ற ராஷ்ஸன, அலம்புஸன, வீரபாஹு, மஹாரதனான
 பாஹு என்ற இவர்களும் இன்னும் மற்ற அனேக அரசர்களும்
 ன நிமித்தமாகத் தமையிரையும் பொருள்களையும் மதிககாமல அடிக
 பபோகின்றார்கள் ராஜஸரோஷ்டரே! அவர்களுக்கருவி ல நான
 னனுகொண்டு யுத்தத்தில் பிராதாகளாற சூழப்பட்டவனாகப் பாத
 ரகளையும் எல்லாப் பாருசாலர்களையும் சேதிராடர்களையும் திரௌ
 திபுத்திரர்களையும் ஸாதயகியையும் குருதிபோஜனையும் ராஷ்ஸ
 ன கட்டோதகசனையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போபுரியப் போகின
 றன மஹாராஜரே! இவர்களுள் மிகக் கோபங்கொண்ட ஒருவனே,
 திராத்து ஓடிவருகின்ற பாண்டவவீரர்களைத் தடுக்கச் சாமாததிய
 ளளவன அவவாற்றிருக்க, பாண்டவர்களோடு பகைகொண்டவா
 ளும் வீரர்களுமான இவரனைவரும் ஒன்றுசேராதால் சொல்லவும்
 வண்டுமா? ராஜேந்திரரே! அல்லது, இவ்வனைவர்களுமே பாண்ட
 ர்களைப் பின்தொடரதுவருகின்ற வீரர்களோடு யுத்தம் செய்வா
 ளா, யுத்தத்தில் அவர்களைக் கொல்லவும் செய்வார்கள் காணா
 னவனே எனனுடன் பாண்டவர்களைக் கொல்லவான அநத வீரக
 ளான அரசர்கள் எனது கட்டளையில் நிற்கப்போகின்றார்கள் அர
 ரே! அநதப்பாண்டவர்களுக்கருத் தலைவனும் பலசாலியுமான வாஸு
 தவன முயற்சியைச் செய்யமாட்டான்' என்று இவ்விதம் என்னை
 நாககி வாதத்தை கூறினான் ஸுத! இவ்வாறு எனக்குச் சம்பீத

1 'கௌதமா' என்று கருபருக்குப் பெயருண்டு ஆனால், 'கருபா' என்பது முன்னமே வந்திருந்ததால், இங்கே அங்ஙனம் கொள்ளக்கூட
 லலை

2 துரோணபாவம் 371-ம் பக்கத்தில் இவனே அலம்புஸன என்றும், வலிடத்தில் 'இவனவேறு, அலம்புஸன வேறு' என்றும் வருதல்காண்க.

அ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

தில் பலவாரத்தைக்கூட துரியோதனன் சொல்லுகையில், பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவர்களாகவே யுக்தியால் ஊகித்தேன, அவர்களுடைய மத்தியில் நின்றவர்களும் யுத்தத்திப்பிறிசியுள்ளவர்களுமான என அருமைப்பிள்ளைகள் கொல்லப்பட்டது, முனவீனையைத் தவிர வேறு என்ன? உலகங்களுக்காராதரும் சிறந்த பிரதாபமுள்ளவருமான பீஷ்மரும், சிங்கமான நரியை எதிர்த்துக் கொல்லப்பட்டதுபோல எந்த யுத்தத்திசிகண்டியை எதிர்த்துக் கொல்லப்பட்டாரோ, எல்லாச் சஸ்திரங்கள் அஸ்திரங்கள் இவைகளுடைய கரையையும் அடைந்தவரு பிராமமணருமான துரோணர் பாண்டவர்களால் எந்த யுத்தத்தி கொல்லப்பட்டாரோ, அந்த யுத்தத்தில் (அப்படி மடிவதற்கு) அதிரட்டத்தைத்தவிர வேறு யாது காரணமுளது? திவ்யாஸ்திரங்களை அந்தவனும் மிக்க பலசாலியமான காணனும் பூரிஸரவஸூம் ஸோதத்தனும் பாஹலீகனும் கொல்லப்பட்டமையால், அதற்குப் பாகியத்தைத்தவிர வேறு காரணம் யாது? யானைப்போரில் வல்லவனுடைய பகதத்தனும் ஐயதரத்தனும் கொல்லப்பட்டதற்கு விதியைத்தவிர வேறு என்ன காரணம்? ஸூகக்ஷிணனும் பெளரவனும் ஜலஸநனும் ஸருதாயுவும் அஸருதாயுவும் அந்தப் போரில் கொல்லப்பட்டதற்கு அதிரஷ்டத்தைத்தவிர வேறு யாது காரணம்? அவ்வாறே, மஹாபலசாலியும் சஸ்திரங்களைப்பிடித்த, எல்லா வீரர்களுக்கும் சிறந்தவனுமான¹ பாண்டியனும் பாண்டவர்களால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் அதற்கு, அதிரஷ்டத்தைத்தவிர வேறு யாது காரணம்? பருஹதபலனும் மஹாபலசாலியான மாகதனும் வலம்புடையவனும் வில்லாளிகளுக்குக் கொடிபோனவனுமான உராயுதனும் அவரத்தேசாதிபதியும் ஜனங்களுக்கு ராதனை திரிகாத தேசாதிபதியும் ஸமசபதகாக்கரும் கொல்லப்பட்டதற்கு அதிரஷ்டத்தைத்தவிர வேறு யாது காரணம் உளது? அரசனே! அவ்வகணமே, அலம்புஸனும் ராக்ஷஸனை அலாயுதனும் ஆரஷ்யஸருங்கிய அந்த யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதற்குப் பாகியத்தைத்தவிர வேறு யாது காரணம்? நாராயணர்களும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட கோபாலர்களும் அநேகமாயிரக்கணக்கான மிலேசர்களும் அந்த யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதற்கு அதிரஷ்டத்தைத்தவிர வேறு யாது காரணம்? ஸுபலபுத்ரனும் மஹாபலசாலியும் வீரனும் ஸைய,

1 அரவத்தாமாலினால் பாண்டியன் ஒருவன் கொல்லப்பட்டதாக தெரிகிறது, காண்பாவம், 254 - ம பக்கம் பாகுத -

நடனக் கடினவனும் சூதில் ஸ்மாததனுமான சகுனியும் கொல்லப்
பட்டதற்கு அதிரஷ்டத்தைத்தவிர வேறு என்ன காரணமிருக்
கிறது? இவர்களும அஸ்திரத்தில் நல்லப்பிறதியுடையவர்களும் யுத்
தத்தில் கெட்டமதமுள்ளவர்களும் சூரர்களும் பரிகாயுதம்போன்ற
கூலையுடையவர்களுமான இன்னும் அநேக அரசர்களும் ராஜ
கரங்களும் அநதயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதற்கு அதிரஷ்டத்
தைத்தவிர வேறு யாதுகாரணம்? ஸூத! ஸஞ்சய! சூரர்களும்
ஹாவில்லாளிகளும் அஸ்திரங்களில் தோச்சியுள்ளவர்களும் யுத்
தத்தில் மிகக் கொழுப்புள்ளவர்களும் மஹேந்திரனுக்கு நிகரான
கரமமுள்ளவர்களும் பறப்பலதேசங்களிலிருந்து வந்தவர்களுமான
மபல சூதத்திரியர்களும் அநதயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டதற்கு
திரஷ்டத்தைத்தவிர வேறு யாதுகாரணம்? மஹாப்லசாலிகளான
புத்திரர்களும் பெளத்திரர்களும் தோழர்களும் ஸகோதரா
களும் கொல்லப்பட்டார்கள் இதற்கு விதியைத்தவிர வேறு என்ன
காரணம்? மனிதன் அதிரஷ்டத்துடன் கூடியவனாகப் பிறக்கிறான்,
சுசயம் எந்தமனிதன் பாககியதையுடையவனோ அவன் மன்களத்
த அடைகிறான் ஸஞ்சய! நான் இவ்வுலகில் அநதப் பாக்கியங்களா
ம் அநதப் புத்திரர்களாலும் விடப்பட்டவனாகவும் பிராயமுதிராத
வனாகவும் சத்தூருக்களவசம் அடைந்தவனாகவும் இப்பொழுது எவ
ராய் இருப்பேன்? பிரபுவே! வனவாஸத்தைத்தவிர இரதச் சம
தத்தில், மறத்தைச் சிறத்தாக நான் நினைக்கவில்லை ஞாதிகள
முந்திச் சமயத்தில் பரதங்களை இழந்த இப்படிப்பட்ட யான கான்களு
சலவேன் ஸஞ்சய! இரத நிலைமையை அடைந்தவனும் சிறகொடிந்
வனமான எனக்கு அரணயவாஸத்தைத்தவிர வேறு நனமை
லையன்றோ? எந்தபுத்தத்தில் துரியோதனனும் சலயனும் துச்சா
னனும் விவிமசனும் மஹாப்லசாலியான விகாணனும் கொல்லப்
பட்டார்களோ, அநதயுத்தத்தில் எவனெருவனாலே என்னுடைய
ரயுபிள்ளைகளும் கொல்லப்பட்டார்களோ அநதப்பீமஸேனனுடைய
ததமமான சபத்ததை நான் எவ்வாறுகேட்பேன்? துக்கத்தாலும்
சாகத்தாலும் நனக்கு தவிக்குமபடி செய்யப்பட்டிருக்கிற நான்,
துரியோதனனைக் கொன்றதனால் அடிக்கடி வீரவாதம்செய்கின்ற
நதப் பீமஸேனனது கடுஞ்சொற்களைக் கேட்கமாட்டேன்” என்று
றினான்

அரசரே! இப்படி சோகத்தால் மிகவாட்டப்பட்டவனும் அரச
ரும் பரதங்களை இழந்தவனும் அடிக்கடி மதிமயக்கங் கொள்பவனும்
திராக்களைப்பற்றிய மனோவியாதிகளால் மூடப்பட்டவனும் அதிக

துக்கத்தால் மிகத் தவிக்கச்செய்யப்பட்டவனும் பரதஸுரேஷ்டன் அம்பிகாபுத்திரனுமான அந்தத் திருதராஷ்டிரன், நெடுநேரம் புல உஷ்ணமாகப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, அவமானத்தை நினைத்த மீண்டும் கவலகன்குமாரனான ஸஞ்சயனைப்பார்த்து, உள்ளபடி விவர லானு

“ஸஞ்சய! பீஷ்மத்துரோனாகளும் ஸூதபுத்திரனும் மாடாகளென்பதைக்கேட்டு என்னைச்சோந்தவர்கள் தலைவனுனைச் சேனாதிபதியாக்கிறார்கள்? என்னைச்சோந்தவர்கள் யுத்தத்திற் பந்தனை மனிதனைச் சேனாதிபதியாக ஏற்படுத்துகிறார்களோ? என்னைப் பாண்டவர்கள் சிறிதுகாலத்திற்குள்ளாகவே கொல்லிடுகிறார்கள்? நீங்கள்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, யுத்தமுடில் பீஷ்ம கிரீடியால் கொல்லப்பட்டார் இவ்வாறாகவே, அனைவர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, துரோணரும் கொல்லப்பட்டார். ராஜஸூழ்கள்களுடன் கூடின நீங்கள்னைவரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனும் ஸூதபுத்திரமான காணானும் இவ்வண்ணமே கிரீடியால் கொல்லப்பட்டார். மஹாதமாவான் விதுரன், ‘துரியோதனனுடைய குற்றத்தினால் இந்தப் பிரஜைகள் நாசமடையப்போகின்றன’ என்று கூறுவதை முன்னமே நான் கேட்டேன் சிலர் நன்றாகப் பாரக்கருளில்லை, நன்றாகப் பார்த்தும் மூடாகளாயிருக்கின்றனர், மூடானவர்களுடைய தாராதமான் அந்த வாதையானது அவ்விதமே பலித்திட்டது, தாமாதமாவும் தீரக்கதரிசியுமான அந்தவிதுரன் என்னைச் சொன்னானோ ஸதயவாதியான அவனுடைய அந்தவாதத்தை அவ்வாறாகவே நோந்துவிட்டது ஓ! ஸஞ்சய! தெய்வத்தால் கெடுக்கப்பட்ட புத்தியுள்ள என்னால் எப்படிப்பட்ட அநீதி முன்பு அது நிகழ்ந்ததோ அதன் பயனை, மீண்டும், கூறுவாயாக காண்பதளப்பட்டுவருவதைப் படைகளுக்கு எவன் தலைவனுனை? எந்தவர்களை அராஜனையும் வாஸுதேவனையும் எதிர்த்துச் சென்றவன் யுத்தத்தில் மத்திரராஜனுடைய வலப்பக்கத்திலுள்ள ஸேனாக்கத்தை எவர்கள் பாதுகாத்தார்கள்? யுத்த விருப்பமுள்ளவனான வீரனுமான அந்த மத்திரராஜனுடைய பின்புறத்தில் நின்று இப்பக்கத்திலுள்ள சேனைகளை எவர்கள் பாதுகாத்தார்கள்? நீங்கள் ஒருநாள்சோந்திருக்கும் சமயத்தில் மஹாத்மனான மத்திரராஜன் என் புத்திரனும் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்கள்? உள்ளபடி பரதாக்களுக்கு நோந்த மகாநாசத்தை யுத்தம் உஷ்ரப்பாபுரக்... என புதலவனு துரியோதனன் யுத்தத்

வவாறு கொல்லப்பட்டான? காலாட்களுடனகூடின பாஞ்சாலாக
னைவரும் திருஷ்டதயுமன்னும் சிகண்டியும் தரோணபதிஞமாராகள
வரும் எவ்வாறுகொல்லப்பட்டார்கள்? பாண்டவர்களும் அவ்வாறே
ராஸ்தேவனும் ஸாதபகியும் கிருபரும் கிருதவாமாவும் துரோணபுத்
ரரும் புத்தத்தில எவ்வாறு விடுபட்டார்கள்? ஸஞ்சய! எந்தபுத்
ம எவ்வாறாகவும் எதற்கு ஸமானமாகவும் இப்பொழுது நடந்ததோ
அது முழுமையும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன் நீ ஸமாததனுபிருக
றாய்” என்று வினவினான்

அதிகபாட அத்யாயம்

(கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடன் பாண்டவர்களிடத்திலுண்டான
பயத்தினால் ஒடுகின்ற சேனையைத் தீநீப்பித் துரியோதனன்
மீண்டும் யுத்தத்திந்து முயன்றது)

ஸஞ்சயன், “அரசரே! ஒருவரையொருவாதாகக்கி கௌரவர்களுக்
கும் பாண்டவர்களுக்கும் மிகக்கூடிய நேரத்திலுத்தத்தைக் கருத்துடன்
களும் மஹாதமாவான பாண்டவனால் ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்ட
றகு, அடிக்கடி அழைக்கப்பட்ட சேனைகள் ஒடவே, மானிடதேகம்
தெதவர்களுக்குப் பயங்கரமானதும் உத்தமபுருஷர்களை நாசமடை
செய்கின்றதுமான புத்தத்தில் பாரதன் 1 சிவகந்தருசெய்தான
யந்தரே! அப்பொழுது உமது குமாரர்களை மிகப்பயம் வந்தனாகியது
ணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, உமமைச்சாராத ஒரு புத்தவீரனாக
த சேனைகளை ஒன்றுபடுத்தவே அல்லது பராகரமத்தை வெளிப்பதி
வா எண்ணம் உண்டாகவில்லை. கரையிலலாத ஆழத்தகடலில் கப்ப
டைப்பட்டவுடன் தெப்பமில்லாத வியாபாரிகள் எப்படி கரையை
தடய விருப்பங்கொளவார்களோ அப்படியே காணன் கிரீடியால
ராலப்பட்டவுடன், போரவீரர்கள் கரையை விரும்பினா ராஜரே!
தபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடனே, மிகப்பயமடைந்தவர்களும் பாண்
ளால் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும் நாதனற்றவர்களுமான கௌர
கள் நாயகனைவிரும்புகின்றவர்களாகச் சிவகந்தரால் துன்புறுத்தப்
பட மான்களபோலத் துன்பத்தை அடைந்தார்கள் வயயஸாசியால்
கக்கப்பட்ட நாகுகள் கொம்பொழிந்த காளைகள்போலவும் பலலுடை
ஸாப்புகள்போலவும் சாயங்காலத்தில் திரும்பிவந்தோம் மன
ரே! ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவே, சிறந்தவீரர்கள் கொல்லப்பட
ர்களும் மிக அடிப்பட்டவர்களும் கூடாமைபுள்ள சரங்களால் அதுக்கப்
படவர்களுமான உமதுபுத்திரர்கள் அவலிடத்தினின்று ஒடினார்கள்.
சங்குகழிக்கப்பட்டவர்களும் மனநிலையிழந்தவர்களும் நடுக்கமடைந்

1. கூறியது கூறலால் இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன

முனரூவது அதயாயம்.

ச ல் ய வ த ப ர் வ ம். (தொடர்கீச்சி.)

(கிருபர் இருந்தீந்தாரின் பலாபலங்களுையும் துரியோதனனுக்குக் கூர்
ஸமாதானம் செய்துகொள்ள ஏவியது.)

ஸுருசபன, “அரசரே! கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துப் பெரிதான நாசமானது ஏற்பட்ட விதத்தை ஊக்கத்துடன் கேளும் பாரதரே! மஹாதமாவானபலகூல ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்டும், அடிக்கடி அழைத்துவரப்பட்டிருக்கிற ஸைனிகர்கள் ஒடியும், துக்கத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மனமுள்ள உமது குமாரன் யுத்தத்தில் நோக்கமற்றவனாகியும், சைனியர்களை பார்த்தனுடைய வலலமையைக்கண்டு, மிக்க மனவருத்தமுடையவர்களான எல்லாவீரர்களும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துத்து கொண்டும் பயத்தால் திசைகளைப் பார்த்துக்கொண்டும் ஓடினார்கள் பாரதரே! ‘பீதஸுவானவன் நிச்சயமாக என்னையே நோக்கிவருகின்றான்’ விருகோதரன் என்னையே நோக்கிவருகின்றான்’ என்று எண்ணிக்கொண்டு உமது வீரர்கள் கீழேவிழுந்தார்கள் வாட்டமுமடைந்தார்கள் சிலமஹாரதர்கள் குதிரைகளினமீதும் மறறவர்கள் யானைகளினமீதும் மறறவர்கள் தோகளினமீதும் ஏறிக்கொண்டு விரைவுடன் கூடியவர்களாக காலாட்களை விட்டுவிட்டார்கள் ஓடுகின்ற யானைகளோடு தோகள் முறிக்கப்பட்டன மஹாரதர்களால் குதிரைவீரர்களும், குதிரைகூட்டங்களால் காலாட்களுடையகூட்டங்களும் அதிகமாகநாசம் செய்யப்பட்டன அப்பொழுது ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடன் உமமைச்சோந்தவர்கள் துஷ்டமிருக்ககளாலும் திருடர்களாலும் சூழப்பட்டகாட்டில் கூட்டத்தினின்றும் விலகி வியாபாரிகளபோல ஆளுகின்ற யானைகள், வீரர்கள் கொல்லப்பெற்றவையாயின அவ்விதமே மறறசிலயானைகள் துதிகைகளுக்கப்பெற்றவையாயின பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களான கௌரவர்கள் உலகமனைதையும் அாஜுனம் மரக்கண்டாரங்கள் பீமஸேனனிடமுண்டான பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் ஓடுகின்றவர்களுமான் அவர்கள்னைவாகியுங்கண்டு, பிறகு துரியோதனன் ஹாஹா கராமசெய்து தன்வாரதியை நோக்கிப் பின்வாழ்ந்து உரைக்கலானான்

தவர்களான எல்லாவீரர்களும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துத்து கொண்டும் பயத்தால் திசைகளைப் பார்த்துக்கொண்டும் ஓடினார்கள் பாரதரே! ‘பீதஸுவானவன் நிச்சயமாக என்னையே நோக்கிவருகின்றான்’ விருகோதரன் என்னையே நோக்கிவருகின்றான்’ என்று எண்ணிக்கொண்டு உமது வீரர்கள் கீழேவிழுந்தார்கள் வாட்டமுமடைந்தார்கள் சிலமஹாரதர்கள் குதிரைகளினமீதும் மறறவர்கள் யானைகளினமீதும் மறறவர்கள் தோகளினமீதும் ஏறிக்கொண்டு விரைவுடன் கூடியவர்களாக காலாட்களை விட்டுவிட்டார்கள் ஓடுகின்ற யானைகளோடு தோகள் முறிக்கப்பட்டன மஹாரதர்களால் குதிரைவீரர்களும், குதிரைகூட்டங்களால் காலாட்களுடையகூட்டங்களும் அதிகமாகநாசம் செய்யப்பட்டன அப்பொழுது ஸூதபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடன் உமமைச்சோந்தவர்கள் துஷ்டமிருக்ககளாலும் திருடர்களாலும் சூழப்பட்டகாட்டில் கூட்டத்தினின்றும் விலகி வியாபாரிகளபோல ஆளுகின்ற யானைகள், வீரர்கள் கொல்லப்பெற்றவையாயின அவ்விதமே மறறசிலயானைகள் துதிகைகளுக்கப்பெற்றவையாயின பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களான கௌரவர்கள் உலகமனைதையும் அாஜுனம் மரக்கண்டாரங்கள் பீமஸேனனிடமுண்டான பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் ஓடுகின்றவர்களுமான் அவர்கள்னைவாகியுங்கண்டு, பிறகு துரியோதனன் ஹாஹா கராமசெய்து தன்வாரதியை நோக்கிப் பின்வாழ்ந்து உரைக்கலானான்

‘விற்பிடித்து வின்று பின்பக்கத்திலிருந்து யுத்தம் செய்கின்ற எனைப் பார்த்தன மீறிச்செல்லமாட்டான் விரைவாகக் குதிரைகளை நடத்து பெருங்கடலானது கரையைக் கடக்கமுடியாததுபோல அவாறு போபுரிகின்ற எனைக் குதிரைகளை தனஞ்சயன் யுத்தத்தில் மீறிச்செல்லுவதற்குச் சக்தியுள்ளவனாகான் இப்பொழுது கோவிந்தனுடன்கூடிய அாஜுனனையும், காவமுள்ள விருகோதரனை

றும், யுத்தவீரர்கள் துன்பமுற்றுக கவலை அடைந்தாமிருக்கும்போது, சீடிகப்படுகின்ற சேனைகளுடைய உரத்தசத்தத்தைக்கேடும், யுத்தத்தில் விகாரப்பட்டிருக்கின்ற அரசாங்களுடைய அடையாளத்தையும் கீழேவிழுந்திருக்கின்ற அரசாங்களையும் மஹாதமாக்களுடைய வலிமையையும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற யானைகளையும் மாலாட்களையும் மிக்ககோரமான துமருத்திரருடைய உதயானத்திற்கு உட்பட்டான துமான வசையை அடைந்திருக்கின்ற லக்ஷக்கணக்கான அரசாங்களுடைய யுத்தத்தையும் பார்த்துத் தையையடைந்தவரும், விராயமுதிர்ச்சியையும் சீலத்தையுமுடையவரும் பேசுவதில் திறமையுடையவரும் தேஜஸ்வியுமான அந்தக் கிருபாசாராயா அரசனான விரியோதனனை நாடிவந்து தையயினால் அச்சமயத்தில் வசனிக்க வானா.

ம மிகுதியுள்ள சததுருக்களையும் கொன்று காணவியலாததில் டனாளியாகாதிருத்தலை அடையப்போகிறேன்' என்றான் குராகருக்க ம உத்தமாகருக்கும் தருத்தான குருராஜனுடைய அந்த வராத தையைக்கேட்டு ஸார்தியானவன் பொற்கவசம்பூண்ட குதிரைகளை மதுவாக நடத்தினான் பெரியவரே! யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தோகைகளாலும் விடப்பட்டவர்களான இருபத்தையாயிரம் காலாட ள் மெதுவாக ஓடினார்கள் மிகுந்தகோபங்கொண்ட பீமஸேனனும் பாரஷத்தனன் தருஷ்டதயுமன்னும் சதுரங்கசேனைகளோடு அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு அம்புகளால் அடித்தார்கள் அவர்களுனைவர்களும் பாரஷத்தனுடனகூட பீமஸேனை, எதிர்த்துப் போரிடாதார்கள். அந்த யுத்தத்தில் மற்றவர்களும் பாரத்தன் பாரஷத்தன் இவர்களுடைய பயங்களைக் கூறினார்கள் யுத்தத்தில் எதிர்த்துநிற்கின்ற அந்த வீரர்களோடு போராடுவதில் பீமன் அதிககோபங்கொண்டான் அந்தப் பீமன் தரினினன்று விரைவாகக் கீழேஇறங்கிக் கதாயுத்தத்தைக் கையிறகொண்டு பாரபுரியலானான் தருமத்தில் நோக்கமுள்ள விருகோதரன் தேரினமீ நெருந்துகொண்டு பூமியிலிருக்கின்ற அவவீரர்களை எதிர்த்து யுத்தம் செய்யவில்லை தனது புஜபலத்தையே துணையாகக்கொண்ட குந்தியின த்திரன், பொன்னால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற பெரியகதையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு காலத்தண்டத்தைக் கையிற்பிடித்த யமனபோல உம மச்சோந்த அனைவரையும் கொன்றான். கோபங்கொண்ட காலாட ன யுத்தத்தில் உயிரையும் உறவினர்களுையும் இழந்தவர்களாக விட்டி ள் நெருப்பைநோக்கி ஓடுவதுபோலப் பீமனைஎதிர்த்து ஓடினார்கள். கோபமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் கொடிய மதுவகொண்டவர்களுமான அவவீரர்கள், பீமஸேனை எதிர்த்துப் பிராணிவாக்கங்களை யமனைப் பார்த்து அல்லவதுபோல அவனைப்பார்த்து உடனே அல்லறினார்கள். பீமன், கத்தியோடும் அப்படியே கதாயுத்தத்தோடும் கழுஞ் போல ஸஞ்ச த்தான, உமமைச் சூரந்தவீரர்களில் இருபத்தையாயிரம்போகளைத்

‘குருவம்சத்தினுதித்தவனே! துரியோதன! நான் உன்னைப் பார்த்துச் சொல்லும் வார்த்தையை அறிந்தனாகொள மஹாராஜனே! தோஷமற்றவனே! கேட்டு, உனக்கும் ருசித்திருக்குமாகில், செய்வாயாக அரசாங்களுக்குத் தலைவனே! க்ஷத்திரியருள் சிறந்தவனே! க்ஷத்திரியர்கள் எதை நாடி யுத்தம் செய்கின்றார்களோ அப்படிப்பட்ட யுத்ததாமதத்தைவிடச் சிறந்த வழியில்லை க்ஷத்திரியத்தன்மையினால் ஜீவிப்பவர்களான புத்திரனும் உடன்பிறந்தவனும் தந்தையும் தந்தைத் தமக்கைமக்களும் அவ்வாறே மாமனும் ஸம்பந்திகளும் பருவர்களும் யுத்தம்செய்யத் தக்கவர்களே (போரில்) மரிப்பது சிறந்ததாமம் அவ்வாறே ஓடுவதுஅதாமம் பிழைப்பைவிருமபுகின்ற அவர்கள் கோரமான பிழைப்பை அடைந்தாவிட்டார்கள். ஆதலால் ஒரு நன்மையான வசனத்தை உனக்கு இப்பொழுது சிறிது சொன்னேனென உண்மையான பராக்ஷிரம்முடையவனும் மஹாபலிஷ்டனுமான பீமன் அந்தக் காலாட்படையைக் கொண்டுவிட்டுத் திருஷ்டத்யும்னனே முன்னிட்டுக்கொண்டு மீண்டும் நின்றான் சிறந்த வீரியமுடையவனான தனஞ்சயன் தோப்படையை எதிர்த்தான் மாத்ரீ குமாரரான நகுலஸஹதேவர்களும் மஹாபலசாலியான ஸாத்யகியும் உதஸாகமுடையவர்களாகத் துரியோதனனுடைய படையைநாசஞ்செய்துகொண்ட சகுனியை வேகத்துடன் எதிர்த்தார்கள் அச்சமயத்தில் அவர்கள் அந்நுடைய அனேகம் குதிரைவீரர்களைக் கூரிய அம்புகளால்கொண்டு வேகத்துடன் அவனை எதிர்த்துச்சென்றார்கள் பெரும்போர் நடந்தது மன்னரே! பிறகு, தனஞ்சயன் மூவுல்கங்கனிலும் பிரவீகதிபெற்றிருக்கின்ற காண்டவமென்கிறவீரலை அசைத்துக்கொண்டு தோப்படையின் முழைந்தான் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக்கொண்டு வருகின்றதும் வெள்ளைக்குதிரைகளுடன் கூடியதுமான ரத்ததையும் யுத்தம்செய்கின்ற அஜுனையுட்கண்ணி உமமைச சோரதவர்கள் பயத்தால் ஓடினார்கள் ரத்தங்களையும் குதிரைகளையும் இழந்தவர்களும் அம்புகளால் நான்கு பக்கமுட்குழப்பட்டவர்களுமான இருபத்தையாயிரம் காலாட்கள் பார்த்தனை எதிர்த்தார்கள் பாஞ்சாலர்களுள் மஹாரதிகளுள் திருஷ்டத்யும்னன் அந்தக்காலாட்படையைக்கொண்டு பீமஸேனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு விரைவாக எதிரில் காணப்பட்டான் பெரியவீரலைக் கையிற பிடித்து வனும் பகைவா கூட்டத்தை நொறுக்குகின்றவனும் பாஞ்சாலராஜனுடைய புதல்வனுமான திருஷ்டத்யும்னன் மஹாகோத்தியையுடையவனாகவும் சிறந்த கத்தியையுடையவனாகவும் விளங்கினான் புறவினை நிறுத்துகருகிரான நிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனும் கோவிதாரமரத்தைக் கொடியாகக்கொண்டவனுமான திருஷ்டத்யும்னனை யுத்தத்தின்கண்டு உமமைச சோரதவர்கள் பயத்தால் ஓடினார்கள் கோத்தியுடையவர்களான மாத்ரீகுமாரர்களிருவரும் ஸாத்யகியுடன்கூடி விரைவாக அந்நிரவகளைப் பிரயோகிக்கின்றவனான கார்த்தார ராஜனைப் பின்தொடர்ந்து கொண்டு சீக்கிரத்தில் எதிரில் காணப்பட்டார்கள் ஐயா! சேகிதானனு

பபோகின்றேன தோஷமற்றவனே! பீஷ்மரும் துரோணரும் ஹாரதனான காணனும் ஜயதரதனும் உன்னுடைய பிராதாக்களும் னகுமாரனான லக்ஷ்மணனும் கொல்லப்பட்டபிறகு, மிருநதிருக ன்ற எதனை நாம் பிடிப்பாக்க கொள்வோம்? எவர்களிடத்தில் மையவைத்து நாஜயத்தில் புத்தியைச்செலுத்தினோமோ அநதச ராகள சரீரங்களை இழந்து பிரமமலிததுக்களுடையகதியை அடைந ராகள நாமோ இப்பொழுது சிறந்தகுணமுள்ள மஹாரதாக்களால் ிடப்பட்டவர்களாக அனேகஅரசர்களை நாசமடையும்படிசெய்து னமாயிருக்கப் போகிறோம் ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தோப்பாக்கக்க ணைடவனும் மிக்கதோளவலியமைந்தவனும் தேவர்களாலும் அனுகமுடியாதவனும் ஜயிக்கப்படாதவனுமான பீபதஸுவானவன், பிபிரோடிருக்கின்ற எல்லாக கௌரவர்களாலும் தோலவியடையும்

கணடியும் திரௌபதி புத்திரர்களும் உமது மிருநத பெரிய படையைக் கென்று பிறகு சங்கங்களை முழக்கிஞாக்க அவரனைவரும் புறங்காட்டி டுகின்ற உமமைச் சோநதவர்களைப் பாதது அடித்துக்கொண்டு, ராணைகளை காண்களை ஜயித்துத் துரத்துவதுபோல எதிர்த்தோடிஞாக்கள் அரசரே! பாண்டு புத்திரனான ஸவயஸாசி, நிறகின்ற உமது புத்திரனு டைய அநதமிச்சமுள்ள சேனையைக்கண்டு அதிக கோபங்கொண்டான். அரசரே! பிறகு, அவன் அநதச் சேனையினமீது அம்புகளை விரைவாக இறைத்தான் பிறகு, உயரக கிளம்பியிருக்கும் புழுதியில் ஒன்றுமே புலப் படவில்லை மஹாராஜரே! உலகம் இருளடைந்ததாகச் செய்யப்பட்டுப் பூமியும் அம்புமயமாகவே, உமமைச்சோநத வீரர்கள் பயத்தினால் எல் லாத திசைகளிலும் ஓடிஞாக்கள் வேந்தரே! குருராஜனான துரியோத னன், எல்லா வீரர்களும் முறியடிக்கப்பட்டவே, பிறாக்களுடையதும் தன் னுடையதுமான இரண்டுசேனைகளுக்கும் அருகில் விரைவாகச்சென்றான் பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! பிறகு, அவன் முறகாலத்தில் பலி என்றவன் தேவர்களைப் போருக்காக அழைத்ததுபோல எல்லாப் பாண்டவர்களை யுடி போருக்கு அழைத்தான் அவர்கள் கோபங்கொண்டவர்களாகவும் பறபல சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவர்களாகவும் அடிக்கடி அட்டி கின்றவர்களாகவும் ஒன்றுசோநதவர்களாகவும், எதிர்த்துக் காண்கின்ற துரியோதனனை நோக்கி அருகில் விரைவாகச் சென்றார்கள் துரியோ தன்னும் கலயதாமலே அநதச்சத்தருக்களை அம்புகளால் நாசஞ்செய தான். பாண்டவனைவரும் இநதத் துரியோதனனை மிருசுவதற்குச் சுகதியற்றவர்களானதாகிய உமது குமாரனது ஆசசரியமான ஆணமை யை அவவிடத்தில் கண்டோம் துரியோதனன், சமீபத்தில் யுத்தத்தை விட்டுச் செல்லுகின்றதும் ஓடுவதில் நிச்சயங்கொண்டதும் அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்டதுமான தன்னு ஸையத்தைக்கண்டான் ராஜேந்திர ரே! பிறகு, புத்திசாலியான அவன் அநத யுத்தவீரர்களை நிற்கும்படி செய்து உதஸாஹம்அடையும்படி செய்துகொண்டு, 'வீரர்களே! எநத

படி செய்யப்படவில்லை. இந்திரனுடைய விற்றபோலவும் வஜராயுதம் போலவும் விளங்குகின்றதும் இந்திரதவஜம்போல உன்னதமாயிருப்பதுமான வானரததுவஜதைப்பார்த்து நமதுபெரும்படை ஓடிவிட்டது பீமனுடையஸிம்மநாதத்தாலும் பாஞ்சஜனயத்தினுடைய ஒலியினாலும் காண்டலதவனியாலும் நமமுடையமன்னவர்கள் மிகமயக்கமடைகின்றன கண்ணொளியைக் கவருகின்றதும் பிரகாசிக்கின்றதுமான பெருமின்னறபோன்ற காண்டலமானது நான்குபுறமும் சுழற்றப்பட்ட கொள்ளிபோலக் காணப்பட்டது பொன்னுலிழைக்கப்பட்டதும் அசைக்கப்படுகின்றதுமான பெரிய (காண்டலமென்ற) வில்லானது, மேகக்கூட்டங்களில் மின்னலபோல எல்லாத்திசைகளிலும் காணப்படுகிறது அரசனே! காதறிஞல மேகம்

இடத்தில் நீங்கள் சென்றால் உங்களைப் பாண்டவர்கள் கொல்லமாட்டார்கள் அப்படிப்பட்ட இடத்தைப் பூயிகளுள்ளாவது மலைகளிலாவது நான் காணவில்லை நீங்கள் ஓடுவதால் யாது பயன்? அவர்களுடைய சேனையோ அல்லமாக இருக்கின்றது கிருஷ்ணாஜுனாகள் அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்டார்கள் நாமெல்லோரும் இங்கு நிற்போமாக! நமக்கு நிச்சயமாக ஜயமுண்டாகும் புறங்காட்டியோடுகின்றவர்களுடைய பினக்கப்பட்டவர்களும் பாவச செய்கையைச் செய்தவர்களுமான உமனைப் பினதொடர்ந்து பாண்டவர்கள் கொல்லுவார்கள் யுத்தத்தின் நமக்கு வதம் (நேரிடுவது) கேட்காமன்றோ? கூத்தனிய தாமததுடன் யுத்தஞ்செய்வார்களுக்கு யுத்தத்தில் உண்டாகிற மரணமானது நனைப்பப்பது மரித்தவன் துக்கத்தை அறிவதில்லை, உயிரையிழந்தும் முடிவற்ற ஸுகத்தை அடைகிறான் இந்த யுத்தரங்கத்தில் வந்திருக்கிற கூத்தனியர்கள் அனைவரும் கேளுங்கள் ஓடுகின்றவர்களே! பகைவருடைய வேளேனனுடைய வசத்தை அடைவீர்கள் பாட்டன்மாரர்களால் அனுவிடக்கப்பட்ட வந்த தாமதத்தை நீங்கள் விடத்தக்கவர்களல்லீர் கூத்தனியனுக்கு ஓடுவதைவிட மிக்க கொடிய பாவமான செய்கை வேறில்லை கௌரவர்களே! யுத்த தருமத்தைவிட ஸவாக்கத்திற்குப் போவதற்கு சிறந்தவழி வேறில்லை நெடுங்காலம் முயன்று அடையப்படும் உலகங்களை யுத்தத்தால் உடனே அடையலாம் என்று கூறிஞன்.

அவ்வரசனுடைய அந்த வசனத்தை மஹாரதர்களான கூத்தனியர்கள் புகழ்ந்து, அபஜயத்தைப் பொறுக்காதவர்களாகவும், பராகரமத்தை வெளியிடுவதில் உறுதியுள்ளவர்களாகவும், பாண்டவர்களைக் குறித்த மீண்டும் எதிர்த்துச் சென்றார்கள் பிறகு, மறுபடியும் உம்மைச் சோதவர்களுக்கும் சத்திருக்கருக்கும் அதிகப்பயங்கரமானதும் தேவாஸுயுத்தத்திற்கு ஒப்பானதுமான யுத்தம் தொடங்கிற்று மஹாராஜரே உமது குமாரனான துரியோதனன், யுகிஷ்டிரரைத் தலைவராகக்கொண்ட பாண்டவர்களைக் குறித்து எல்லாச் சேனைகளுடனும் சென்றான்

நடத்தப்படுவதுபோலக் கிருஷ்ணனால் நடத்தப்படுகின்றவனும் அஸ்திரங்களில் ஸமாததனுமான அராஜுனன், உன்னுடைய அநதசசேனையைப் பின்பணிக்காலத்தின் முடிவாகிய வேனிதகாலத்தில் பெருநெருப்பானது காட்டை எரிப்பதுபோல எரித்தான் சேனைகளில் பிரவேசிக்கின்றவனும் மஹேந்திரனுக்கு நிகரான ஒளியையுடையவனும் சேனையை அதிகமாகக் கலக்குகின்றவனும் அரசாக்கிர்ப்பயப்படுத்துகின்றவனுமான தன்னுடைய தாமரையோடையைக் கலக்குகின்ற யானையைப்போலக் கண்டோம் அவ்வாறே, விலவின் ஒலிபால யுத்தவீரர்களைப் பயமுறுத்துகின்ற இப்பாண்டவனை, மானகளுடைய கூட்டங்களைப் பயமுறுத்துகின்ற சிங்கத்தைப்போல மறுபடியும் கண்டோம் எல்லா உலகங்களுள்ளும் பெரிய விலவாளிகளும், விற்பிடித்த எல்லாவீரர்களுள்ளும் சிறந்தவர்களும், கவசம் அணிந்தவர்களுமான கிருஷ்ணராஜுனரிருவர்களும் ஜனங்களுடைய நடுவில் விசேஷமாகப் பிரகாசித்தவர்கள் பாரத! போரில் நான்கு புறத்திலும் போராளிகளாகவாருக்கு இன்றுடன் பதின்மூன்றாம் அடிகோரமான யுத்தம் நடந்துவிட்டது காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட சரத்தால் மேகமண்டலங்களபோலச் செலலுகின்ற அராஜுனனால் உன்னுடைய படைகள் நரபுறங்களிலும் சித்தம் அடிக் கப்பட்டு நின்றன மஹாராஜனே! பெரிய கடலில் உடைபட்டு அமிழுகின்ற அநதக் கப்பலைப்போல உன் சேனையை ஸவயஸாசி அதிகமாக நடுக்க மடையும்படி செய்துவிட்டான் உன்னுடைய ஸூதரபுத்திரன் எவனே? சென்றான்? புத்திரனுடன்கூடின துரோணர் எவனே? ராஜா எவனே? நீயும் எவனே? அவ்வாறே, ஹருதிகனுடைய குமாரனான கிருதவாமாவும் எவனே? ஸகோதரர்களுடன்கூடிய உனது பிரதாபவான் துச்சாஸனனும் எவனே? அரசனே! ஜயதரதன் அராஜுனனுடைய பாணங்களுக்கு இலக்கான இடத்தை அடைந்திருப்பதைக்கண்டு, உன்னுடைய ஸம்பந்திகள், பிரதாபங்கள், துணைவர்கள், அவ்வாறே மாதுலர்கள் ஆகிய அனைவர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, விக்ரமத்தை வெளியிட்டு உலகத்தைத் தலையில் நிதித்து அநத ஜயதரதனைக்கொன்றான் மிகுதியானதை நாம் பிடிப்பாக்க கொள்வோம்? இவ்வுலகில் பாண்டவனை ஜயிக்கக்கூடிய மனிதன் எவன் இருக்கிறான்? மஹாதமாவான் அநத அராஜுனனுடைய வெயாஸதிரங்கள் அறியப்பட்டிருக்கின்றன காண்டவத்தின் ஒலிபாலானது நம்முடைய தைரியங்களைக் கவருகின்றதன்றோ? நாயனை இழந்த அநதச் சேனையானது, சந்திரனை யிழந்த ராததிரி

போலவும், யானையினால் முறிக்கப்பட்ட மரங்களை யுடையதும் நவறியிருக்கின்றதுமான நதி போலவும், எனக்குத் தோன்றுகின்றது தலைவன அழிக்கப்பட்ட சேனையில், வெள்ளைக்குத் திரைகையுடையவனும் மஹாராஜனுமான அராஜுனன் உலாந்த காடுகளில் மூள்கின்ற நெருப்புப்போல இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக் கப்போகின்றான் ஸாதயகி பீமஸேனன் இவ்விருவாகளுடைய வேசமானது எல்லாமலைகளையும் பிளவுகடும், கடல்களையும் வறற்செய்யும் ஜனங்களுக்கு நாதனே! பீமஸேனன், சபையின் நடுவில் சொல்லிய வாகியங்களை யெல்லாம் பயனுள்ளனவாகச் செய்தான், மறுபடியும் செய்யவும் போகின்றான் அப்பொழுது, காணான் நேரிஷ்டருக்கு போது, பாண்டவர்களால் காக்கப்பட்டதும் (எவ்விதத்தாலும் அணுகமுடியாததுமான சேனையானது, காண்டவத்தை விலலாகக் கொண்ட அராஜுனனால் அணிவகுத்துக் காக்கப்பட்டது நல்லோரான பாண்டவர்களிடையேயுள்ள அப்படிப்பட்ட எந்தக் கெட்ட செய்கைகள் காரணமின்றி உங்களால் செய்யப்பட்டனவோ, அவை ளுடைய பயன் உங்களை வந்து அடைந்துவிட்டது பரதர்களுக்கிடந்தவனே! அப்பா! உனனால் உனபொருட்டு முயற்சியினால் எல்லா உலகமும் அப்படிப்பட்ட வீராகட்டங்களும் உன் ஆனந்தமும் ஸம்சயத்தை அடைந்துவிட்டன. துரியோதன! நீ உன் ஆதமாவைப் பாதுகாத்துக்கொள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதமாகே ஆதாரம் அப்பா! பாத்நிரமுடையதுபோனால் அதிலுள்ள வஸ்துவானது திசைகளிற் செல்லுகின்றது குறைவுபட்டவன், தனக்குச் சமானனோடும் விருத்தி அடைகின்றவனோடும் ஸந்தியைச் செய்துகொள்ளவேண்டும் விருத்தியடைகின்றவன் குறைந்தவனோடு சண்டை செய்யவேண்டும் இந்த நீதி பிருகஸபதியினுடையது அப்படிப்பட்ட நாம் பாண்டுத்திராக்களைக்காட்டிலும் பலத்திலும் சகதியினாலும் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றோம் பிரபுவே! இப்பொழுது பாண்டுத்திராக்களோடு உனக்குச் சந்தியை தருததென்று எண்ணுகிறேன் எவன் நன்மையை அறியவில்லையோ சேஷம்தான் அவ்மதிக்கின்றானோ அவன் ராஜ்யத்தினின்று விரைவாக நழுவிக்கொண்டு, நன்மையையும் அடைகிறதில்லை. அரசனே! அரசனின் பணிநது நாம் ராஜ்யத்தை அடைவோமாகில் நன்மை உண்டாகும் மூடத்தன்மையால் அவமானத்தை அடைவது நன்று அன்று விசித்திரவீரியன்குமாரரான திருதராஷ்டிரரது வாரதையாலும், கோவிந்தரது வாரதையாலும் இயற்கையில் இரக

முள்ளவனான யுதிஷ்டிரன் உன்னை ராஜ்யத்தில் ஸ்தாபிப்பான
ராவரையும் தனக்குப் பகைவராக நினைப்பாத யுதிஷ்டிரன் பெரியோர
ளான பணியிடையில் பற்றுதலுள்ளவன தாமிக்குன அவன
கிருதராஷ்டிரரது வராததையை அவமதிக்கமாட்டான் பிராதாக
ளும் இந்தயுதிஷ்டிரனுடைய வராததையை நடத்துவார்கள இதில்
டியமிலலை வாஸுதேவா எதைப்பற்றித் தோலவியடையாத அரசு
றான தருமநரதனைக்கொருறித்துக் கூறுவாரோ அதை அராஜனனும்
மீமஸேனனும் மற்ற எல்லாரும் ஸம்சயமில்லலால் செய்வார்கள் தாம்
புதரனுடைய வராததையை ஸ்ரீவாஸுதேவா மீறிநடச்சமாட்டார்.
நாமபுதரனும் கிருதராஷ்டிர வாஸுதேவா இவர்களுடைய வராத
தையையும் மீறிநடக்கமாட்டானென்று நான் எண்ணுகிறேன் பாத
ளாகளோடு சண்டைசெய்யாமலிருக்கிறதாகிற இது உனக்கு நல
மென நான் நினைக்கின்றேன் தீனகதனமையாலாவது உயிரைக்
கப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்றாவது நான் உனக்குச் சொல்ல
லெலை ராஜனே! உன்னைக்குறித்து ஹிதமானதைக் கூறுகிறேன்-
யுதினை நீ பிராணனைவிடும் நிலைமையை அடையும்போது நினைப்பாய்
ரன்றார இவ்விதம், முதியவரும் சாரதவதருமான கிருபாசாரியா,
நரத வசனத்தைப் புலம்பிச் சூடாகப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு
றக்கித்தார, மயக்கத்தையும் அடைந்தார

நானகாவது அத்யாயம்

ச ல ய வ த ப ர வ ம் (தோடர்ச்சி)

(துரியோதனன் கிருபரைப்பார்த்துக் காரணங்களைக்கூறிப்
பாண்டவர்களோடு சந்தியை மறுத்தது.)

அரசரே! பிறகு, தவமுடையவரான கிருபாசாரியரால் இவ
யாறு சொல்லக்கேட்ட அரசன், தீரக்கமாயும் உஷ்ணமாயும் பெரு
மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு பேசாமலிருந்தான் பெரியமனமுடையவ
னும் பகைவர்களை வாட்டுபவனுமான அந்த உமதுருமாரன், பிறகு,
பெருமுகூர்த்தம் ஆலோசித்துச் சாரதவானின் புத்திரரான கிருபா
சாரியரைப்பராததுப் பின்வரும் வாக்கியத்தை உரைக்கலானான்

‘உயிரைஇழக்கததுணிரது போராபிரகிளற ஆபதரான உமமால்
சொல்லத்தக்கவையனைத்தையும் நான் கேட்டேன் எல்லாக்காரிய
மும் உமமால் செய்யப்பட்டன. படைகளில் துழைகின்றவரும்,
ஹாரதார்களும் அதிக காரதியுள்ளவாகளுமான பாண்டவர்களோடு

போபுரிகின்றவருமான உமமை உலகம் பாரததிருநதது அல்
புடையவரான நீர் சொல்லியதைக் கேட்டேன் சாகுப்போகிற
னுக்கு மருநது எப்படி ருசிகளாதோ அப்படியே அவை அனைத்து
எனக்குப் பிரியத்தை உண்டுபண்ணவில்லை மிகக் புஜபலமுள்ள
வரே! பிராமமணோத்தமரே! ஹேதுக்களோடும் காரணங்களோடும்
கூடின தும் நனமையான தும் கிறந்ததும் உமமால் சொல்லப்பட்டது
மான இவ்வாததையானது எனக்கு ருசிக்கவில்லை ராஜ்யத்தினின்று
விலக்கப்பட்ட அந்தத் தருமநரதனன் நமமிடத்தில் எவ்வாறு விசுவ
ஸம் வைப்பான்? மேலும்குபெருநதனமுள்ளவனும் அரசனாயிருந்த
னுமான தருமநரதனன் சூதாட்டத்தில் நமமால் தோலவியடைவிக்
பட்டான் அவன் எவ்வாறு எனவாகுகியங்களை மறுபடியுமே நம்
வான்? பாரதத்துக்கு நனமையைச் செய்வதில் ஆசையுள்ளவனும் அ
வாரே தூதாகவந்தவனும் ஹருஷிகேசனுமான கிருஷ்ணன் (என்னால்
வருசிக்கப்பட்டான் அந்தக்காரியம் ஆலோசிக்கப்படவில்லை பராம
ணரே! அந்தக் கிருஷ்ணனும் எனவாததையை எப்படி அபிமானி
பான்? ஸபைநடுவில் அழைக்கப்பட்ட துரௌபதி, புலம்பினைதையு
அவ்வாரே நாம் நாட்டைக்கவாரததையும் கிருஷ்ணன் பொறுக்
மாட்டான் பிரபுவே 'கிருஷ்ணாஜ்'னாகளிருவரும் ஒரே உயினை
உடையவர்கள், ஒருவரையொருவர் பற்றிநிற்பவர்கள்' என
முன்பு கேட்டவாததையை இப்பொழுது காண்கின்றேன் கே
வன், ஸகோதரியின் புத்திரனான அபிமனயு கொல்லப்பட்டதை
கண்டு நித்திரையிலும் துயரப்படுகிறான் நாம் அவன்விஷயத்தி
திங்கைச் செய்திருக்கின்றோம் அவன் எனக்கு நனமையை எ
வாறு செய்வான்? அராஜ்னன் அபிமனயுவின நாசத்தால் வருத்த
முற்றிருக்கிறான் வேண்டப்பட்டாலும், அந்த அராஜ்னன் எனக்கு
நனமையைச் செய்வதில் எவ்வாறு முயற்சியைச் செய்வான்? மஹ
பலசாலியும் பாண்டவர்களுள் இடைப்பட்டவனுமான, பீமஸேனன்
கொடியவன் அவனால், கொடுமையாகச் சபதம் செய்யப்பட்டிரு
கிறது அவன் யுத்தத்தில் தோலவியடைந்தாலும் அடைவான்
வணக்கமாட்டான் வீரர்களும் இரட்டையார்களும் அந்த நகு
ஸஹதேவர்களிருவார்களும் கத்தியைக்கட்டியவார்களும் கவசத்தை
பூண்டவார்களுமாயிருந்து வைரத்தைப் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கின்
னர், யமன்போன்றவார்களாயிருக்கின்றனர் பராமமணோத்தமரே
என்னோடு திருஷ்டத்யுமனனும் சிகண்டியும் வைரங்கொண்டிரு
க்கின்றனர் அவ்விருவரும் எவ்வாறு எனக்கு, நனமையைச் செய்

யலவரா? எல்லாஜனங்களும் பாரததுக்கொண்டிருந்தபொழுதே, மறைததுணியை உடுத்தவளும் வீட்டுக்குவிலக்கானவளுமான ரொளபதி துச்சாஸனனால் சபைநடுவே மிகுந்த துன்பத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டாள் அவவாறு அந்தப்பாஞ்சாலி துக்கிலையிழந்ததை ம எளிமையடைந்ததையும் பாண்டவர்கள் இன்னும் நினைக்கின்றார்கள் பகைவரை வாட்டுபவர்களான அந்தப்பாண்டவர்கள் யுத்தத்தினின்று தடுக்கப்படுதற்கு அஸாததியமானவர்கள் எப்பொழுது திரொளபதி துன்பப்படுத்தப்பட்டாளோ அதுமுதல் அவளையரத்தால் என்விநாசத்தினொபாருடும் தன் கணவர்களின் ரியஸித்தியின் பொருடும் உகரமான கவம்புரிக்குள்ள பகைமுடிசு மவரையில் எப்பொழுதுமே அவள பூமியில் படுக்கின்ற வாஸு கவனுடையசகோதரியான ஸுபதரையும், மானததையும் காவததயும்விட்டு கிருஷ்ணைக்கு அடிமைபோலாகி எப்பொழுதும் பணிடை செயதுவருகின்ற இவ்வாறாக, எல்லாம் மேறபட்டிருக்கின்றன, எவ்வித்ததாலும் தணியா அபிமனயுவின நாசத்தினால் வன் எவ்வாறு என்னால் சூரதிசெயதுகொள்ளாத தக்கவன்? அரசு க இருந்த நான் கடலுமுந்தபூமியை அனுபவித்தது (இப்பொழுது) ண்டவர்களுடைய அருளால் ராஜ்யத்தை எவ்வாறு அனுபவிப்பன? அரசர்களுக்கு மேனமேல் சூரியனபோலப் பிரகாசித்துக் காண்டிருந்த நான் தாஸன்போல யுதிஷ்டிரனுக்குப்பின் எவ்வாறு நதொடாந்து செல்வேன்? நான் தானாகப் போகக்கூட அனுபவித்த கொகொண்டு மிகுதியான தானங்களைக் கொடுத்தகொகொண்டு நுநது இப்பொழுது கிருபணாகளுடன் சேர்ந்து, எளிய ஜீவததை எவ்வாறு அடைவேன்? நேசத்துடன் இதமாக உமல உரைக்கப்பட்ட உமமுடைய வாக்யத்தில் நான் அஸூபபட்டவில்லை பகைவர்களைத் தவிரக்கசெய்கின்றவரே! எவசத்தினாலும் நான் சந்தியை இச்சமயத்திற்கு உசிதமென எண்ணலை, கடும்போர புரிவதால் பகைவர்களை வெல்வதே நல்ல நீதி என்று எண்ணுகிறேன், ஆனமையற்றவன்போல இருப்பதற்கு னு ஸமூயமன்று கடும்போர புரிவதற்கே நமக்குச் சமயமநோந்திருக்கிறது நான் அநேகம் யஜ்ஞங்களால் தேவர்களை நன்றாகப் பூஜித்திருக்கின்றேன், பராமமணாகளுக்குத் தக்பிணைகளும் கொடுத்திருக்கிறேன், காமபோகங்களும் அனுபவித்திருக்கிறேன், வேதவாக கேட்டிருக்கிறேன், பகைவர்களுடைய முடியில் 1 வாஸ

1 முடியின்மேல் காலவைத்தேன் எனபதுகருத்தது.

மும் செயதேன, ஐயனமீ! எனனுடைய வேலைகாராகளை ந்
ருகப் போஷித்தேன, தீனஜனங்களைக் கரையேற்றியும் விட்டேன்
பராமமனோததமரே! நான் இப்பொழுது பாண்டவர்களை நோக
எவ்வித வாராததையைக் கூறுவதென்பதை அறியேன சதது
ராஜ்யங்கள் எனனால் ஐயிக்கப்பட்டன சொந்த ராஜ்யம் நன்றாக
காக்கப்பட்டது; பறபல போகங்களும் அனுபவிக்கப்பட்டன
அறம்பொருளினங்களும் எனனால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டன பி
ருக்கள் சூத்திரியதாமம் இவ்விசையின் விஷயமான கடன்களை
தீர்த்துக்கொண்டேவிட்டேன் இனி, இந்த உலகத்தில், நிச்சயம்
ஸுகம் கிடையாது ராஜ்யம் ஏது! கீர்த்தி ஏது! இவ்வுலகத்தி
கீர்த்தியொன்றே தேடத்தக்கது அதுவும் புத்தததால் தேட
தக்கதெயொழிய வேறு வித்ததால் இல்லை சூத்திரியனுக்கு (பு
தம் செய்யாமல்) வீணைமரணமென்பது இகழப்பட்டிருக்கிற
வீட்டில் படுக்கையில் மரணமென்பது மிக்க பெரிதான அநாம
எந்த அரசன் அரணயத்திலாவது புத்தததிலாவது சரீரத்தைப்பி
பாடு அவன் மஹாபாஜனங்களைச் செய்வதினால் உண்டாகக்கூடி
பெருமைபை அடைகிறான். எவன், வியாதியின்றி பிழைக்கப்பட்டு
ஜரையினால் ஆகாமிக்கப்பட்டும் தீனமாகப் புலம்பிக்கொண்டு, புல
கின்ற ஞானிகளுடைய மத்தியில் மரணமடைகிறானே அவன் ஆ
பிளவையாகான பறபல போகங்களை இழந்து உத்தமகதியை அடை
திருப்பவாளுடன் ஸாலோகயத்தை நல்லபுத்தததினால் இப்பொழு
நான் அடைவேன் சூரர்களும் நல்ல ஒழுக்கமுடையவாளும புத்த
களில் திரும்பாதவாளும புத்திசாலிகளும் ஸத்யஸந்தாகளும் யாக்
ளால் தேவர்களைப் பூஜிக்கின்றவாளும சஸ்திரங்களால் ஏறபடுக
பட்ட அவப்ருத்ததினால் பரிசுத்ததாகளுமான எல்லாவீரர்களுக்க
ஸவாகத்தில் வாஸமானது நிச்சயம் புத்தததில் (போர்புரிக்க
வீரர்களை) அபஸரஸதீரிகளுடைய கூட்டங்கள் நிச்சயமாக ஸந்தே
ஷத்துடன் பாரக்கின்றன தேவஸபையில் பூஜிக்கப்பட்டவாளு
அபஸரஸுகளால் நாற்புறத்திலும் சூழப்பட்டவாளும, ஸவாக்
தில் சந்தோஷிக்கின்றவாளுமான மனிதர்களை நிச்சயமாகப் பித்
கள் பாரக்கிறார்கள் தேவர்களாலும் புறங்காட்டாதவர்களான சூ
ளாலும் செல்லப்பட்டதும், வயதுசென்ற பிதாமஹராலும் புத்திச
யான துரோணசாரயராலும் ஜயதரத்தாலும் காணாலும் அவ்வா
துசசாஸனாலும் செல்லப்பட்டிருப்பதுமான அந்த வழியில் நான்
ஏறப்போகிறேன் எனனிமித்தமாக இந்தபுத்தததில் முயன்றே

ஞராகளுமான் அரசர்கள் பாணங்களால் விசேஷமாகக் காயப் படுத்தப்பட்டு ரகத்ததினால் மேனி நனைக்கப்படும் கொல்லப்படும் யில் படுத்திருக்கிறார்கள் உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவா றும் சாஸ்திரங்களறி சொல்லப்பட்டபடி யாகங்களால்தேவதைகளை ராதித்தவாகளுமான் ஞரர்கள் யுத்தமுறைப்படி உயிரையிழந்து யாகத்தில வீற்றிருக்கின்றார்கள் அவர்களால் ஸ்வயமாக ஏற தத்தப்பட்டிருக்கிற வழியானது மீண்டும் (நடக்கப்படாமல் ரமாகில்). பிரவேசிக்க முடியாததாக்கிவிடும் விழுகின்றவர்களும் றாவேகமுள்ளவாகளுமான் ஞரர்களோடு இவ்விதத்தினின்று லகதியை அடையப்போகிறேன எந்தச் ஞரர்கள் எனக்காகக் லல்லப்பட்டார்களோ அவர்களால் செய்யப்பட்ட செய்கையை னக்கின்றவனும் அந்தக்கடனைத் திருப்பிக்கொடுப்பவனுமான் நான் ஐயத்தில் மனத்தைச் செலுத்தவில்லை தோழாசனையும் பிராதாக யும் பிதாமஹார்களையும் விழுமபடிசெய்துவிட்டு நான் உயிரைக் ப்பாற்றிக்கொள்வேனாகில் உலகம் நிச்சயமாக எனனை இகழும் வினாகளாலும் விசேஷித்துத் தோழர்களாலும் விடப்பட்டிருக் றார் எனக்குப் பாண்டவனைப்பணிந்து அடையப்படும் ராஜ்யமா து எவ்விதமாக இருக்கும்? அப்படிப்பட்ட நான், இந்த உலகத் ுரு இவ்விதமான அவமானத்தை ஏற்படுத்தி, நல்லயுத்தத்ததினால் லல்லப்பட்டு ஸவாககத்தை அடையப்போகிறேன இது வேறு தம் ஆகாது' என்று சொன்னான்

துரியோதனன் இவ்வாறு கூறவே, எல்லாக்கூத்திரியர்களும் அவ டைய வராததையைப் புகழ்ந்து அரசனான அவனை நோக்கி, 'நல ன், நல்லது' என்று சொன்னார்கள் எல்லோரும் தோலவியைப் ுறி விசனப்படாதவர்களும் பராக்ரமத்தில் மனத்தைச் செலுத்தி வர்களும் போரூரில்தில் உறுதியுள்ளவர்களும் மனத்தில் ஊக்க ளளவாகளுமானார்கள். பிறகு, யுத்தத்ததினால் ஸந்தோஷிக்கின்ற எல் க கௌரவர்களும் குதிரைகளைத் தேற்றிச் சிறிதுகுறைய இரண்டு ராஜனை தூரத்திற்சென்று எதிர்த்துநின்றார்கள் அவர்கள், திறந்த ப்ளியும் மரங்களிலலாததும் பரிசுத்தமானதும் மங்கலகரமுமான மயமலையினுடைய தாழ்வரையில் சிவந்தநிறமுள்ள ஸரஸ்வதி ையைஅடைந்து அதன்ஜலத்தில் குளிக்கவும் அதனைப் பருகவும்செப ற்கள் பிறகு, அவர்கள் உடமுடையபுத்திரனால் உண்டுபண்ணப் ட உறசாகத்துடன் நாரபுறங்களிலும் இருந்தார்கள் அரசரே ! ல்லா அரசர்களும், காலனானுண்டப்பட்டவர்களாக அப்பொழுது

ஒருவா மறநெருநுவருடைய மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டு மீண்டு
நிருமபினாகள்

ஐந்தாவது அதியாயம்

சல்யவதபாவம் (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் யாரைச் சேனுபதியாக்கலாமென்று அஸ்வத்தா
வைக் கேட்டதும், அவர் சல்யனைச் சேனுபதியாக்கச் சொல்லி
தும், துரியோதனன் சல்யனைச் சேனுபதியாக வேண்டினதும்)

பிறகு, புத்தத்தினால் களிப்பவர்களான சிறந்த யுத்தவீரர்களு
லாரும் இமயமலையின் தாழ்வரையில் நின்றனவென்று ஆங்கா
ஒன்றுகூடினார்கள் சல்யன், சித்திரஸேனன், மஹாரதனான சகு
அஸ்வத்தாமா, கிருபா, ஸாதவதனான கிருதவாமா, ஸுஷேன
அரிஷ்டஸேனன், வீரயவானான கிருதஸேனன், ஜயதஸேனன் இ
அரசாசனங்களாலாரும் அங்கு இரவில் வாஸமபண்ணினார்கள் புத்
தில் வீரனானவர்களைக் கொல்லப்பட்டவுடன், ஜயததால் விளங்கு
பாண்டவர்களால் பயப்படுத்தப்பட்ட உமது குமாரர்கள் இமய
யைத் தவிர வேறிடத்தில் ஸுகமபெறவில்லை ராஜரே! அவர்
அவ்விடத்தில் ஒன்றுகூடி புத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவர்களாகச் ச
னுடைய முன்னிலையில் ராஜாவான துரியோதனனை அப்பொழு
வீதிப்படி பூஜித்து, 'எவனால் நாம் புத்தத்தில் பாதுகாக்கப்பட
பகைவரை ஜயிப்போமோ அப்படிப்பட்ட சேனுபதியை ஏற்படுத்த
கொண்டு நீ பகைவரோடு போராடியிருக்கடவாய்' என்று கூறினா
பிறகு, உமதுகுமாரனான துரியோதனன், தேரில் வீற்றிருந்
கொண்டு, ரதிகுஸரேஷ்டருள் சிறந்தவரும், எல்லா யுத்தங்களுடைய
தன்மைகளையும் அறிந்தவரும், புத்தத்தில் யமனுக்கொப்பானவரு
அழகிய அங்கங்களையுடையவரும், தலையை மூடிக்கொண்டிருப்பவரு
சங்கமபோன்ற கழுத்தை யுடையவரும், பிரியமாகவசனிக்கின்றவரு
மலாரத் தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவரும் புஷ்போக்
முகத்தை யுடையவரும், மேருவைப்போலக் கௌரவம் பெற்றவரு
, தோள்களாலும் கண்களாலும் நடையாலும் குரலாலும் ருத்திர
வீருஷ்பத்திகொப்பானவரும், பருத்தும் இசைந்தும் நீண்டுமிரு
கின்ற கைகளையுடையவரும், அதிகவிசாலமான சிறந்தமாபையுடைய
வரும், பலத்தில் அருளுடைய இளையவனே ஹாதரனாகருடனு
ப்பானவரும், வேகத்தில் காற்றிற்கு நிகரானவரும், காரதிய
குரியனுக்கு நேரானவரும், புத்தியால் சுக்கிராசாரியருக்குச் சமா

நம், காந்தி உருவம் முகஸௌந்தரியம் இம்முனரூபமும் சந்திரனை உததவரும், பொறகடிக குவியலபோனவரும், இசைநதிருக னைற பொருததுக்களையுடையவரும், நனகு உருண்ட தொடைக்களை, மும் இடையையும் முழந்தாள்களையுமுடையவரும், அழகிய கால்களை டையவரும், சுந்தரமான விரல்களையும் நகங்களையுமுடையவரும், பிரமமதேவரால் குணங்களை நினைத்துநினைத்து முயற்சியிழைப்படைக ப்பட்டிருப்பவரும், எல்லா லக்ஷணங்களும் பொருந்தியவரும், ஸமாத நரும், வேதங்களுக்குக் கடல போனவரும், பலத்தினால் சத்துருக னை ஜயிக்கின்றவரும், பகைவரால் பலங்கொண்டு ஜயிக்க முடியாத வரும், பிரயோகத்திலும் பலத்திலும் ஸம்ஹாரஞ்செய்வதிலும் பரா சசித்தத்திலும் மனத்தை மிகச்செலுத்தினவரும், சிறந்த மங்கள னான வடிவமுள்ளவரும், மந்திரங்களுடைய பிரயோகம் விநியோகம் னைவு இவைகளை (இயற்கைக்) குணங்களாக உடையவரும், 1 பத்து யுகங்களுள்ளதும் நான்கு பாதங்களுள்ளதுமான பாணஸ்திரமந் திரத்தை உள்ளபடி அறிந்தவரும், அங்கங்களுடன் கூடினவையும் விஹாஸத்தை ஐந்தாவதாகக்கொண்டவையுமான நான்குவேதங ளையும் நனகுண்ணாதவரும், அயோனிஜரான துரோணசாரியரால் ககிரமான விரதங்களால் முயற்சிசெய்து ஈசுவரைப் பூஜித்து யயோனிஜையான கிருபியினிடம் உண்டுபண்ணப்பட்டவரும், மிகக் வமுடையவரும், ஒப்பற்ற செய்கையையுடையவரும், பூலோகத் தில் உருவத்தால் சமான்மில்லாதவரும், எல்லாவிதத்தகளிலும் ரைகண்டவரும், குணங்களுக்குக் கடலாயிருப்பவரும், இகழ்ப்படா வருமான அந்த அஸுவத்தாமாவை அடைந்தது, 'ஓ! ஆசாரியபுத் தரே! இப்பொழுது எங்களைவருக்கும் நீர் பரமகதியாபிநுக்கின ா ஆதலால், உம்முடைய கட்டளையால் எவன் எனக்குச் சேனாதி தியாகலாம்? எவனை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஒன்றுகூடி யுத்தத்தில் ண்டவர்களை ஜயிப்போம்?' என்று கேட்டனன்

அஸுவத்தாமா, 'குலத்தாலும் உருவத்தாலும் தேஜஸினாலும் ததியாலும் ஐசவரியத்தாலும் நிறைந்தவனும் எல்லாக்குணங ளும் நிறைந்தவனுமான இந்தச்சலயன்' நமக்குச் சேனாதித்யாக் , ருக்கட்டும் நன்றியறிவுள்ள இந்தச் சலயன் தன்மருமக்களை விட்டு ட்டு நமமை வந்தடைந்தான் இவன் பெரியசேனையையுடைய ன், நீண்டகையையுடையவன், வேறொரு ஸகந்தருக்குஒப்பா வன் ராஜஸரேஷ்டனே! ஜயிக்கப்படாத ஸுபரமமணயரைச்

1 ஆதிபாவம் 878-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

சேனாபதியாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு தேவர்களால் எவ்வாறு ஜயம் அடையப்பட்டதோ அவ்வாறு இந்த அரசனைச் சேனாபதியாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு நம்மால் ஜயமடையப்படும்' என்று கூறினான். துரோணபுத்திரர் அவ்வாறு சொல்லியவுடனே, எல்லா அரசர்களுக்கும் சலயனை நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு ஜயசபதங்களைக் கூறினார்கள், யுத்தத்தின்பொருட்டும் புத்தியைச்செலுத்தினார்கள். அதிக ஆவேசத்தையும் அடைந்தார்கள் பிறகு, துரியோதனன் பூமியில் நின்றனனென்று, இரத்தநிலிர்நுப்பவனும் யுத்தத்தில் துரோணருக்கும் பீஷ்மருக்கும் சமானனுமான சலயனை நோக்கிக் கைக்குவித்துக்கொண்டு, 'மித்ரர்களிடம் அன்புள்ளவனே! கமறநிறத ஜனங்கள் எந்த ஸமயத்தில் மித்திரன் அமித்திரனென்று பரீசைஷ செய்கிறார்களோ, அப்படிப்பட்டகாலம் இதோ மித்திரர்களுக்கு வந்த விட்டது அப்படிப்பட்டவனும் சூரனுமான நீ நமது படைமுகத்தில் சேனாபதியாகவேண்டும் நீ யுத்தத்தை நாடியவுடனே, பாண்டவர்கள் மந்திரிகளுடன் அறிவு குறைந்தவர்களாவார்கள் பாஞ்சாலர்களும் முயற்கியற்றவர்களாவார்கள்' என்று கூறினான் அப்பொழுது வாக்ஷியங்களை அறிந்தவனும் மதரநாதனுமான சலயன், துரியோதனனுடைய வாராதையைக்கேட்டு அரசர்களின் முன்னிலையில் அரசனைப்பார்த்துப் பின்வரும் வாக்ஷியத்தை உரைக்கலானான் 'வேந்தனே! குருராஜனே! நீ என்னை 'எந்தக் காரியத்தில் (ஏற்படுத்த) எண்ணுகின்றாயோ, அதனைச் செய்கிறேன் எனையிருப்பாராய்மும் செல்வமுமாகிய அனைத்தும் உன் பிரியத்தின்பொருட்டே இருக்கின்றன' என்று கூறினான்.

துரியோதனன், 'மாமா! நிகரில்லாத உன்னை நான் சேனாபதி நிலையில் வரிகக்கிறேன் யுத்தஞ்செய்பவருள் சிறந்தவனே! யுத்தத்தில் ஸுபரமமணியா தேவர்களைக் காத்ததுபோல அப்படிப்பட்ட நீ எங்களைக் காப்பாயாக ராஜேந்திர! தேவர்களுள் ஸுபரமமணியரைப்போல (நமமுள்) நீ ஸேனாகிபதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்துகொள் வீரனே! மஹேந்திரன் அஸுரர்களைக் கொன்றதுபோல நீ யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்' என்று கூறினான்.

ஆளுவது அதயாயம்

ச ல ய வ த ப ா வ ம். (தோடர்ச்சி.)

(துரியோதனன் சல்யனைச் சேனாதிபதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம்
செய்ததும், கேசவர் யுகிஷ்டிநாசக் சல்யனுடைய
வதந்தைச் செய்யச் சொல்லியதும்)

அரசரே! பிரதாபசாலியான மதராஜன், துரியோதனராஜ
னுடைய இரத வராதகையைக்கேட்டு அவனைப்பார்த்து அப்பொழுது
இரத வசனத்தைக் கூறலானான் 'துரியோதன! மிக்க தோள
பலியமைந்தவனே! வாக்கியங்களை அறிந்தவர்களுள் உத்தமனே!
களை இதோ தேரில் வீற்றிருப்பவரான எந்தக் கிருஷ்ணாஜுன
ருவாகளையும் ரதிகாக்களுள் சிறந்தவர்களாக எண்ணுகிறாயோ அந்த
ருவாக்களும் புஜபலத்தில் எவ்வித்ததாலும் எனக்கு ஒப்பானவா
ளல்லா தேவாக்களோடும் அஸுரர்களோடும் மனிதாக்களோடும்
சாரது முயல்கின்றபழமண்டலமுமுமையையும் மிக்ககோபங்கொண்ட
ரான யுத்தமுனையில் எதிர்த்துப் போர்புரிவேன் பாண்டவாக்களை
எதிர்த்துப் போர்புரிவேனென்னும் விஷயத்தில் ஐயமென்ன?
ரான யுத்தத்தில் பார்த்தார்களையும் வந்திருக்கின்ற ஸோமகார்களையும்
யிப்பேன் யான் உனக்குச் சேனாபதியாவேன் ஸம்சயமில்லை
ரந்த வியூகத்தைச் சததுருக்கள் ஏற்படுத்தமாட்டார்களோ அந்த
யூகத்தை நான் ஏற்படுத்தப்போகிறேன் துரியோதன! இதனை
ண்மையாகச் சொல்லுகிறேன் ஸம்சயமில்லை ராஜனே! நான்
ண்மைத்தினத்திலேயே யுத்தத்தில் எல்லாப் பாஞ்சாலார்களையும்
ாண்டவாக்குடன் சோததுச் சங்கரிகப்போகின்றேன், இல்லா
டிடல் கொல்லப்பட்டு ஸவாககதையாவது அடைவேன் பயமற்றவ
ந்த ஸஞ்சரிகுகின்ற என்னை இன்று உலகங்கள் பாரக்கட்டும். இப்
பாழுது எல்லாப் பாண்டவாக்களும் ஸாதயகியும் வாஸுதேவனும்
ாஞ்சாலாக்களும் சைதயாக்களும் திரௌபதி சூமாராணவரும் திருஷ்
தயுமன்னும் சிகண்டியும் எல்லாப் பிரபதரகாக்களும் என்னுடைய
கிகிரமத்தையும் விலவின மஹாபலத்தையும் இலாகவத்தையும்
ஸுதிரவீரியத்தையும் யுத்தத்தில் இருகைகளின் வன்மையையும்
ாக்கட்டும். என்னிருகைகளின் வலிமையையும் எனக்கு அஸ்திரங்
ளில் எவ்விதமான நிறைவிருக்கின்றதென்பதையும் இன்று பாரத
ாக்களும் சாரணாக்களுடன்கூடிய ஸித்தாக்களும் பாரக்கட்டும் பாண்ட

வாக்குடைய ரதிகாசன இன்று எனவிக்ரமத்தைக்கண்டு பிரதி
செய்வதில் நோக்கமுற்றவாகளாகப் பறபல காரியங்களைச் செய்
வார்கள இன்று பாண்டவாக்குடைய சைன்யங்களை நானு
பகததிலும் தூததப்போகின்றேன் பிரபுஷே! கௌரவனே
உனக்குப்பிரியத்தைச் செய்யவேண்டி நான் யுத்தத்தில் துரோன
ரையும் பீஷ்மரையும் காண்கையுமவிட மேலாகப் பராக்ரமததுடன்
கூடி யுத்தமுனையில் ஸஞ்சரிக்கப்போகின்றேன்' என்று கூறினன

பரதருட்சிநந்தவரே! ராஜரே! மனம் வருந்தியவனும் இ
வாறு கூறியதைக்கேட்டவனுமான துரியோதனராஜன, பிறகு, சா
திரததிலுல கண்டறியப்பட்ட விதிப்படி மததிரநாதனைச் சேனையி
நடுவில் விரைவாக (ஸேனாபதியாக) அபிஷேகஞ்செய்தான் பா
தரே! பிறகு, அந்தச் சலயன அபிஷேகஞ் செய்ப்பட்டவுடன்
பெரிதான் ஸிம்மராதம் உண்டாயிற்று உமது படைபில், நானு
வித வாததியங்களும் முழக்கப்பட்டன அவ்வாறே, யுத்தவீரர்களு
மஹாரதாக்களான மததிரகாக்களும் ஸந்தோஷமுள்ளவாக்களானாக
யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற அரசனான சலயனைப்பார்த்து, 'ராஜனே
(பகைவாக்களை) ஜயிப்பாராக நெடுநகாலம் வாழ்ந்திருப்பாராக
திருக்கின்ற பகைவாக்களைத் தொலைப்பாராக உன்னுடைய தோ
வலிமையைத் துணையாக்கக்கொண்டு மஹாபலசாலியான துரியோ
னன அகண்ட பூமண்டலமனைத்தையும் பகைவாக்கழிக்கப்பெற
தாகப் பரிபாலனஞ் செய்யட்டும் தேவாக்களோடும் அஸுரர்களோ
டும் மனிதாக்களோடுமகூடின (உலகங்களை) நீ யுத்தத்தில் ஜயிக்
சகதியுள்ளவனன்றோ? அவ்வாறிருக்க, மரணத்தை ஸவபாவமாக
கொண்ட ஸஞ்ஞசயாக்களையும் ஸோமகாக்களையும் இந்த யுத்தத்தில்
ஜயிப்பாடுவனபதில் ஸம்சயம் எனவவிருக்கின்றது?' என்று துதி
தாக்கள் இவ்வாறு, நன்குபுகழப்படுகின்றவனும் பலசாலியும் வீர
மான மததிரநாதன், மனோதிடமில்லாதவாக்களால் அடையமுடியா
தான் ஸந்தோஷத்தை அப்பொழுது அடைந்தான் பகைவா கால
தை அழிப்பவரே! பாரதரே! அவ்வாறு சலலியன அபிஷேக
செய்யப்பட்டவுடன், அந்த இடத்தில் உமது சேனையிலுள்ள சை
னாக்கள் காணனுடைய (நாசத்தாலுண்டான) வீசனத்தைச் சிறிது
எண்ணவில்லை அச்சமயத்தில் போர்வீரர்கள் சந்தோஷமடைந்த
களும் நல்ல மனநிலைமையடைந்தவாக்குமானாகள், பாரததாக
மததிரராஜனுக்கு வசப்பட்டவாக்களென்றும் கொல்லப்பட்டவ
ளென்றும் எண்ணினார்கள் பரதாக்குள்ள உத்தமரே! உமமுனை

அநதசசேனையானது மிருத ஸந்தோஷத்தையடைநது அநநிரவு
சுமமாக உறங்கி ஸந்தோஷமுள்ள மனதையுடையதாயிற்று

யுதிஷ்டிரராஜா, உமதுபடையில் அநதச சபதத்தைக்கேட்டு,
வலா சூத்திரியாகளும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே,
ருஷணிகுலத்தில் உதித்தவரான ஸ்ரீவாஸுதேவரைப் பார்த்து,
மாதவரே! சிறந்த வில்லாளியும் எல்லாச்சைனிகளுள்ளும் பூஜிக்கப்
பற்றவனும் மத்திரராஜனுமான சலயன் தூயோதனனால் ஸேனாதி
தியாக ஏறபடுதபட்டான மாதவரே! இதனை அறிந்து எது தருந
தோ அதனை நீ முன்பு நடந்தவண்ணம் செய்யவேண்டும் நீ நாயக
கவும் ரக்ஷகராகவுமிருக்கிறீர் அடுத்தசு செய்யவேண்டிய விஷயத்
தசு செய்வீராக' என்கிற வாக்கியத்தை உரைத்தாரா மஹா
ராஜரே! வர்ஸுதேவா, அரசரான அநத யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து,
பாரதரே! நான் சலயனை உள்ளபடி அறிந்திருக்கிறேன் அவன்
நந்த விரியமுள்ளவன், அதிக தேஜஸையுடையவன் விசேஷித்து
திகமான பலமுள்ளவன், ஸமாததன், விசித்திரமாகப் போ
ரிபவன், லாகவதையுடையவன் யுத்தத்தில் பீஷமா எவ
தமோ, துரோணா எவவிதமோ, காணன் எவவிதமோ, அவவித
னவனென்றோ அவாக்ஷிவிட அதிகமானவனென்றோ மத்திர
ராஜனை நான் எண்ணுகிறேன் பாரதரே! ஜனநாதரே! யான்
லோகிக்குமிடத்துப் போபுரிக்கின்ற அநத மதராஜனுக்குத்
ருநத யுத்தவீரனை நான் அறியவில்லை பாரதரே! அநத மதர
ாதன் யுத்தத்தில் பலத்தினால் சிகண்டியையும் அராஜுனையும
மீண்டும் ஸாதயகியையும் திருஷ்டத்யுமனனையும் மீறினவன்.
ககம்போலவும், யானைபோலவும் விக்ஷிமமுடையவனும் மஹா
ராஜனுமான மதராஜன், கோபங்கொண்ட காலனவன் பிரஜைக
டம் பிரளயகாலத்தில் ஸஞ்சரிப்பதுபோலப் பயமற்றவனாக ஸஞ
ரிப்பான புருஷஸரேஷ்டரே! புலிகஞ்சம்மான வல்லமையுள்ள
மமைத்தவிர யுத்தத்தில் அவனை எதிர்த்துப் போபுரிக்கின்றவனை
ன் இப்பொழுது காணவில்லை குருநந்தனரே! யுத்தத்தில் கோபங்
கொண்டிருக்கின்ற மதராஜனைக் கொல்லக்கூடிய மனிதா இவ்வுல
ல நீ ஒருவரே உமமைத் தவிர வேறொருவன் இல்லை ஆத்
மல, நாடோறும் போபுரிக்கின்றவனும் உமது சைனியத்தைக்
லக்குகின்றவனுமான சலயனை இநதிரன் சம்பரனைக் கொன்றது
பால் யுத்தத்தில் கொலவீராக. ஸூதபுத்திரனை காணாதுகுப்
றகு, இநத வீரன் துரியோதனனால் நன்குமதிக்கப்பட்டிருக்கின
ன் மத்திரநாதன் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டால் ஜயம் உமக்கே

நிச்சயம் அவன கொல்லப்பட்டால், துரியோதனனுடைய பெரிசேனை முழுவதும் கொல்லப்பட்டதே மஹாராஜரே! குந்தீநகரனரே! தககதான் என்று இந்த வாரததையைக்கேட்டு மஹாரதனுமதாராஜனை யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் செல்லுவீராக மிகக் புஜபலமுளவரே! இந்திரன் நமுகியைக் கொன்றதுபோல இந்தச் சலயனை கொல்லீராக 'இவன் எனக்கு அம்மான்' என்று இவன் விஷயத்தில் நீர் தயைபாராட்டாதீர் க்ஷத்திரியதருமத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு மத்திரதேசத்து ஜனங்களுக்குத் தலைவனான சலயனை வதஞ்செய்யக்கடவீர் துரோண பிஷ்மாகளாகிய ஸமுத்திரதனையும் காணாகிய ஆழநத மடுவையும் கடந்து சலயனாகிய மாட்டு குளப்படியை அடைந்து பரிவாரங்களுடன் நீர் முழுகிவிடாதி உமக்குள்ள தபோபலத்தையும் உமக்குள்ள க்ஷத்திரியபலத்தையும் முழுதும் யுத்தத்தில் காண்பிப்பீராக இந்த மஹாரதனை வதஞ்செய்யும்' என்று கூறினார்

பகைவீரர்களைக் கொல்வவரான ஸ்ரீ கேசவா இவ்வளவு வாரததையைச் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு பாண்டவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டுச் சாயங்காலத்தில் பாசறைக்குச்சென்றார் அப்போது, கேசவா செறவுடன், தருமநதனரான யுதிஷ்டிரா எல்லாச்சகோதரர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் ஸோமகாசர்களையும் அனுப்பிவிட்டு அனறிரவு முவதும் துன்பமில்லாத் யானைபோல நித்திரை செய்தார் மஹாலாளிகளான அந்த எல்லாப்பாஞ்சாலார்களும் அவ்வாறே பாண்டவர்களும் காணனுடைய மரணத்தால் மகிழ்ந்தவர்களாக அப்பொழுது அனறிரவு உறங்கினார்கள் பெரியவரே! பாண்டவருடைய சேய்யானது, ஸுத்தபுத்திரனது மரணத்தால் ஜயத்தை அடைந்து மகவலையற்றதும் பெரியவிலையுடையதும் கரையைக்கடந்ததும் பெரிசுதங்களுடன் கூடியதும் இரவில் மனக்கிளாசசி உடையதுமாயிற்று.

ஏழாவது அத்தியாயம்

ச ல ய வ த ப ர வ ம் (தோடீச்சி)

(இருதிறத்துச் சைனிகர்களும் அணிவதத்தலை முன்விட்டு இருவர் இருவராகப் போருக்குப் புறப்பட்டது)

இரவுகழிந்தவுடன், அப்பொழுது ராஜனை துரியோதன உமமைச் சோந்த எல்லோரையும் பார்த்து, 'மஹாரதர்களே! யுத ஸனனாஹத்தைச் செய்யுங்கள்' என்று கூறினான். அரசனான

னணததைஅறிநது அச்சேனையானது ஸ்னனாஹமுள்ளதாயிறறு
 லா விரைவாகத தோகளைப்பூட்டினா அவ்வாதே, சிலா எல்லாப்பக
 திலும் ஒடினாகள யானைகள் வித்தஞ்செய்யப்பட்டன காலாட
 நம் ஸ்னனததம் செயலிக்கப்பட்டனா மதறவாகள ஆயிரம் ஆயிர
 கக குதிரைகளை மேலவிரிப்புடன்கடியவைகளாகச செயதார்கள
 ஜரே! நான்குவிதவாததிகங்களின் ஒசையும் தோன்றியது ஒரு
 ராயொருவா எதிர்த்துக் காஜிக்கின்றவாகளும் சைனிகாகளுள்
 தானாகளுமான யுத்தவீராகளுடைய ஒலியும் தோன்றியது
 ராதரே! பிறகு, மாண்டதுபோக மிச்சமுள்ள எல்லாச்சேனைகளும்
 ணமவரையில் திருமபுகிறதிலையென்று எண்ணி ஸ்னனாகமுள்ள
 பகளாகக் காணப்பட்டன மஹாரதாக்கள், மத்திரராஜனா-
 யனைச் சேனாபதியாக ஏறப்படுத்திக்கொண்டு எல்லாச் சேனையை
 அணிவகுத்ததுச் சைனியங்களில் ஆயத்தமாக நின்றார்கள பிறகு,
 லாச்சைனிகாக்களும், கிருபரும், கிருதவாமாவும், அஸுவததாமா
 ல, சலயனும், சகுனியும், இன்னும் மிருநதிருநத மதற அரசாக்களும்
 து புத்திரனோடுசோநது அனபுடன் பிரதிஜைஞ செயதனா
 பபொழுது ஆசாரியகுமாரரான அஸுவததாமா தனிமையாயிருநது
 கவாகளுடன் போர்புரியக்கூடாது எவ்விதத்தாலும் பாண்டவாக
 ாடு நமக்குள் ஒருவனல் யுத்தஞ்செய்யத்தக்கதன்று எவன் ஒரு
 ரகப் பாண்டவரோடு போர்புரிவனோ, எவன் யுத்தஞ்செய்பவனை
 டுவிடுவனோ, அவன் பஞ்சமகாபாதகங்களுடைய உபபாதகங்களுடைய
 யதவனுவான நமதுயுத்தவீராகள ஒருவரையொருவா பாதுகாத
 டிகொண்டும் சோநதும் யுத்தஞ்செய்யவேண்டும்’ எனறாக்கள் இவ
 று அநத எல்லாமஹாரதாக்களும் அங்கு பிரதிஜைஞயைச்செயது-
 ணாண்டு மத்திரநாதனைமுன்னிட்டு விரைவாகப் பகைவாக்களை எதிர்த
 ிச்சென்றாக்கள் ராஜரே! அவ்வாதே, பாண்டவாக்களும், மஹாயுத
 தில் சேனையை அணிவகுத்ததுக்கொண்டு யுத்தகளத்தில் நான்கு
 ததிலும் கௌரவாக்களுக்குறித்து யுத்தஞ்செய்யப்போகிறவாக
 க எதிர்த்துச் சென்றாக்கள் பிறகு, பலத்தினல் விருத்தியடைந்த
 றகளுடனும் யானைகளுடனும்கடியுன் சேனையானது, பொங்குகின்ற
 லுக்கொப்பான சத்தத்துடன்கடியதும் கரைபுரண்டுவரும் கடல்
 ானற வடிவமுள்ளதுமாயிற்று” எனறான்

திருதராஷ்டிரன், “துரோணா, பீஷ்மா, ராதாபுத்திரனா கா
 ன இவர்களின் மரணத்தை நான் கேட்டேன் இத்தற்குமேல் மறு
 யும் சலபன் எனபுத்திரன் இவர்களின் மரணத்தை எனக்குக்

சூதுவாயாக ஸஞ்சய! தருமராஜனால் சலயன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான்? மிக்க புஜபலமமைந்த எனபுத்திரனான துரியோதனனும், பீமனால் எவ்விதம் கொல்லப்பட்டான்? என்று வினா ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“வேந்தரே! மனிதர்களுக்கும் அவ்வாறே யானைகளுக்கும் குரகைகளுக்கும் சூத்யத்தை உண்டுபண்ணினதான் யுத்தத்தைச் செலுத்தினான். என்னிடமிருந்து மனவுறுதிபுடன் கேளும் அரசே! பெரியவரே! துரோணரும் பீஷ்மரும் காணனும் கொல்லப்பட்ட பிறகு, சலயன் எல்லாப்பாராததாக்களையும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டு கிருனென்ற ஆசை உமது புத்திரர்களுக்கு அப்பொழுது அதிகம். யிருந்தது உம்முடைய குமாரன் அந்த ஆசையை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு மனத்தேறுதலுற்று மஹாரதனான மதராஜனை யுத்தத்தில் ரக்ஷகனாக அடைந்து அப்பொழுது தன்னை நாதனுள்ளவனென எண்ணிக்கொண்டான் அரசரே! என்ன கொல்லப்பட்டவுடனும் பாராததாக்கள் விமமநாதம் செயதபொழுதே, கௌரவாக்களைப் பெற்றான் பயம் வந்தனாகிறது மஹாராஜரே! பிரதாபசாலியும் மஹானுமான மதராஜன் அப்பொழுது அவர்களைத் தேற்றி, நிறைவுளதும் ஸாவதோபத்திரமென்று பெயருடையதுமான வியூகத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு, விசித்திரமானதும் (பகைவார்களின்) பெருக்கத்தை நாசஞ்செய்கின்றதும் அதிவேகமுள்ளதுமான விலலை உதறிகொண்டு சிறந்துதேசத்திலுண்டான குதிரைகள்பூட்டிய சிறந்த தேர்வறிகொண்டும் பாராததாக்களுக்குறித்து யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சென்றான் மஹாராஜரே! அவனுடையதோப்பாகன தேரிலிருந்துகொண்டு தேரை விளங்குசெய்தான் மஹாராஜரே! பகைவாக்களை நாசஞ்செய்கின்றவனும் வீரனும் சூரனுமான அந்தச்சலயன் அவ்விதமான தேர்டன் உமது புத்திரர்களுடைய பயத்தைப் போக்குவனாக நின்றான். சுவசமணிந்த மத்திரராஜன் வீரர்களான மத்திரர்களோடும் ஜயிமுடியாத காண்புத்திரர்களோடும்கூட யுத்தப்பிரயாணகாலத்தில் உயிருக்கதிறகு முகமான திரிகாததவீரர்களால் சூழப்பட்ட கிருதவரனுடையபுறத்தில் நின்றான் சகாகளோடும் யவனர்களோடும்கூடிய கிருபாசாரியா வலப்பக்கத்தில் நின்றா அஸவததாமா காமபோதர்களால் நான்குபுறமும் சூழப்பட்டவராகப் பின்புறம் நின்றா சிறந்த கௌரவவீரர்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட துரியோதனன் நடுவிருந்தான் மஹாரதனும் சூதாடியுமான சகுனியும், பெரிய குதிரைப்படைய சூழப்பட்டவனாக எல்லாச் சைனியத்துடனும் சென்றான் மஹாரதன்

ஜே! பகைவர்களை அழிப்பவர்களும் மஹாவிலலாளிகளுமான பாண்டவர்களும் மூன்றாகப் பிரிந்தவர்களாகச் சைனியத்தை அணி குத்துகொண்டு உமது சேனையினருகில் வந்தார்கள். திருஷ்டந்த மன்னும் சிசுண்டியும், மஹாரதனும் ஸாத்யகியும் சலயனுடைய சேனையைக் கொல்வதற்காக யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சென்றனர். மரு, பரதஸரேஷ்டரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரா தமது படையிலிருந்து பறப்பட்டுச் சலயனையே கொல்ல எண்ணுகொண்டு அவனை தீர்த்துச் சென்றார் பகைவாசுட்டங்களை அழிப்பவனான அரஜுனன், மந்த விலலாளியான கிருதலாமாவையும் ஸம்சபதங்களின் கூட்டங்களையும் வேகத்துடன் எதிர்த்துச் சென்றான் ராஜேந்திரே! பீம ஸன்னும் மஹாரதர்களான ஸோமங்களும் யுத்தத்தில் பகைவார்களாகக் கொல்ல எண்ணிக் கிருபரை எதிர்த்தார்கள் மாத்ரீகுமாரர்களான மந்த நகுலஸஹதேவர்கள், சேனைகளுடன் சோரது, சேனைகளுடன் டின் சகுனியையும் மஹாரதனும் உலூகனையும் யுத்தத்தில் சித்திரங்கள் அவவாதே, மிகுந்த கோபங்கொண்டவர்களும் பறப்பல ஆயுதங்களைக் கையிறுகொண்டவர்களும் பதினாயிரக்கணக்காயிருப்பவா ளுமான உமது யுத்தவீரர்கள், யுத்தத்தில் பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள் ” என்று கூறினான்

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! சிறந்த விலலாளிகளான பீஷ்மரும் ரோணரும் காணனும் ஜயதரதனும் கொல்லப்பட்டு, யுத்தத்தில் களரவர்களும் பாண்டவர்களும் சிலரகளை மிகுந்த, பாரததர்கள் காப்புள்ளவர்களாகப் பராக்ரமத்தைக் காண்பிக்கவே, நம்மவர்களிடம் பிறார்களிலும் எவ்வளவு சேனை மிகுந்திருந்தது?” என்று வினவ, ஞ்சயன் சொல்லலான “அரசே! எவ்வாறு நான்களும் பிறர் னும் யுத்தத்திற்காக நெருங்கினோமென்பதையும், யுத்தத்தில் சேனை னது எவ்வளவு மிகுந்திருந்ததென்பதையும் என்னிடமிருந்து நிறுதுமொளளும் பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! பதினொராயிரம் தேர் னும், பதினொராயிரத்தெழுநூறு யானைகளும் இருந்தன பாரதரே! ந்த யுத்தத்தில் இரண்டு லக்ஷம் குதிரைகள் நிறைந்திருந்தன னனுகோடி காலாட்களும் இருந்தார்கள் உமது சைனியம் இவ்வளவு றுந்தது. பாரதரே! பாண்டவாக்களுடைய சேனையில் ஆறாயிரம் தர்களும், ஆறாயிரம் யானைகளும், பதினாயிரம் குதிரைகளும், இரண்டு ளாடி காலாட்படையும் யுத்தத்தில் மிகுந்திருந்தன பரதாக்களுள் மந்தவரே! ராஜேந்திரரே! இவர்களே இவ்விதமாக அணிவகுத்துக் ளாண்டு மத்திரராஜனுடைய கட்டளையில் கட்டுப்பட்டவர்களாக

யுத்தத்திற்கு வந்துகூடினார்கள் நான்கள ஜயத்தில் ஆசையுள்ளவர்களாக அதிக கோபத்துடன் பாண்டவர்களை எதிர்த்துச் சென்றோர் அவ்வாறே, சூரர்களும் யுத்தத்தில் ஜயத்தோடு விளங்குகிறவர்களான பாண்டவர்களும், புருஷஸரேஷ்டர்களும் புகழுள்ளவர்களான பாஞ்சாலர்களும் சமது படையை எதிர்த்துவந்தனர் பிரபு சேனையின கூட்டத்தினால் ஒருவருக்கொருவர் வத்ததை விரும்புகிறவர்களும் புருஷஸரேஷ்டர்களான இவவீரர்கள் விடியற்காலத்தி இவ்விதமாக அணுகினர் பிறகு, ஒருவரையொருவர் நாசஞ்செய்கின்றவர்களான உமமைச் சோதவர்களுக்கும் பிறர்களுக்கும் கோரமுள்ளதும் பயங்கரமுமான யுத்தம் நடந்தது

எட்டாவது அதயாயம்

ச ல ய வ த ப ர வ ம் (தோடீச்சி)

(பகீனேட்டாநாள் யுத்தத்தோடக்கழம், லந்தல யுத்தம்)

கௌரவர்களுக்கு ஸருஞ்சயாகளுடன் கோரமும பயதன விருத்தியணுகின்றதுமான யுத்தம் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் நடந்ததுபோல நடந்தது வீரர்களும் தோர்களும் யானைகூட்டங்களும் ஆயிரமாயிரமாகக் குதிரைவீரர்களும் குதிரைகளுபகைவரால் எதிரக்கப்பட்டு ஒன்றையொன்று கிடிஎதிர்த்தன பயகரமான வடிவங்களையுடையவைகளும் ஒடுகின்றவைகளுமான யானைகளுடைய பெரியசபதமானது மாரிக்காலத்தில் ஆகாயத்திலுள்ளமேககளுடைய சபதம்போலக் கேட்கப்பட்டது யானைகளால் எதிர்த்து அடிக்கப்பட்ட சில தேராளிகள் தேருடனே விழுந்தார்கள். (சில மத்ததால் கொழுப்பேறிய யானைகளால் துரத்தப்பட்டு யுத்தத்திபயந்து ஓடினார்கள் பாரதரே! அந்த யுத்தத்தில் பழக்கப்பட்டரகங்கள், குதிரைக்கூட்டங்களையும் காலாடகளையும் அம்புகளால் பரேகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டார்கள் வேந்தரே! (யுத்தத்தில்பழக்கமுள்ள குதிரைவீரர்கள் யுத்தத்தில் சஞ்சரிகின்றவர்களாக மஹாரதாக்கீளலாபக்கங்கனிலும் சூழ்ந்துகொண்டு பராஸங்கனாலும் சகதிகளலும் நிஷ்டிகளாலும் எதிர்த்தடித்தார்கள் வில்லைப்பிடித்த சில வீரர்கள மஹாரதாக்கீச சூழ்ந்துகொண்டு ஒருவனைப் பலராக எதிர்த்தயமலோகத்திற்கு அனுப்பினார்கள் சில மஹாரதர்கள் சிறந்தவாக

னகூடி யானைகளையும் சிறந்தரதிகாகளையும் சூழ்ந்துகொண்டு புத்தத
லில் ஒடுகின்ற மஹாரதனை மிகப் புடைத்தார்கள மஹாராஜரே!
யானைகள், அவ்வாறே கோபங்கொண்டவனும் பலபாணங்களை இறைச
னறவனுமான ஒருரதிகளை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு
புடித்தன பாரதரே! அந்த புத்தததில் பல யானைகள் சகதிகளா
யும் தோமரங்களாலும் நாராசங்களாலும் ஒரு யானையை எதிர்த்து
புடித்தன புத்தததில் ஒரு ரதிகனும் மறறொருரதிகளை அடித்தான-
தங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாடபடைகளைத் துக்கத்
துக்கொண்டும் அதிகக்குழப்பத்தைச் செய்துகொண்டும் புத்ததத்தி
ல் காணப்பட்டன சாமரங்களோடு விளங்குகின்றவைகளும் இமய
மலையின் தாழ்வரையில் அனனப்பறவைகள் போன்றவைகளுமான
குதிரைகளும் பூமியைப் பசுளிகின்றவைபோல நாற்புறங்களிலும்
நிரைவாக ஓடின அரசரே! அந்தக்குதிரைகளுடைய குளப்படிசளால்
சித்திரமான பூமியானது, நகங்களால் பலவிதமாகக் காயப்படுத்தப்
பட்ட ஒரு பெண்போல விளங்கிற்று

பாரதரே! குதிரைகளின் குளம்பினசத்தத்தாலும் தேருருளை
களின் நேமியொலியாலும் காலாட்களுடைய முழக்கத்தினாலும்
யானைகளுடைய காஜனத்தாலும் நான்குவித வாததியங்களுடைய
காலத்தாலும் சங்கங்களுடைய ஒலியினாலும் பூமியானது இடி முழக்
களாலப்போல ஒலியுள்ளதாயிற்று சபதிகுகின்றவிறகள், போடப்
படுகிற சஸ்திரஸங்கங்கள், கவசங்கள் இவற்றின் ஒளிகளால் ஒன்
றமே அறியப்படவில்லை சிறந்தயானையின் துதிகைப்போன்றவை
களும் அறுக்கப்பட்டவைகளுமான அனேகம் கைகள் மேலே துள
ரின , பலவிதமாகப் புரண்டன , உகிரமான வேகத்தைக்காட்டின.
மஹாராஜரே! பூமியில் விழுந்திற தலைகளுடைய ஓசையானது, பனை
ரங்களினின்று விழும் பழங்களின் ஓசைபோலக் கேட்கப்பட்டது
பாரதரே! குருதியால் நனைந்து கீழே விழுந்திருக்கின்ற தலைகளால்
பூமியானது, (சரத்) காலத்தில் பொன்போன்ற தாமரைப்பூக்களால்
விளங்குவதுபோல விளங்கியது வேந்தரே! கண்களபுரண்டவை
களும், நன்கு காயப்படுத்தப்பட்டவைகளும், உயிரைஇழந்தவைகளு
மான அம்முக்களால் பூமியானது தாமரைமலர்களால்சூழப்பட்டது
போல விளங்கியது. ராஜேந்திரரே! சந்தனங்களால் பூசப்பட்டவை
களும், தோளவளைகளை அணிந்தவைகளும், பெருவிலையுள்ள அணி
லன்கள் பூண்டவைகளும், தள்ளப்பட்ட பெரிய இரத்திரததுவஜம்
போன்றவைகளுமான கைகளால் (ரணபூமியானது) பிரகாசித்தது.

பெரிய யுத்தத்தில் விசேஷமாக அறுக்கப்பட்டவைகளும் யானைகளின் துதிகைகளுக்கொப்பானவைகளுமான அரசாசனங்களுடைய தொடைகளாலும் அந்த யுத்தபூமியானது நன்கு மூடப்பட்டதாயிற்று அலேகம தலையில்லா முண்டங்களால் நன்கு வியாபிக்கப்பட்டதும், குடைகளாலும் சாமரங்களாலும் நெருங்கியதுமான அந்தச் சேனாஸமூகமானது, புஷ்பங்களால் நூற்றதத்திலும் நிறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற காடுபோலப் பிரகாசித்தது மகாராஜே! அந்த யுத்தத்தில் பயமற்றவர்களபோல ஸஞ்சரிப்பவர்களும் இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களுள்ளவா்களுமான யுத்தவீரர்கள் பூத்திருக்கும் பலாசமரங்களபோலக் காணப்பட்டார்கள் யுத்தத்தில் அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் பீடிக்கப்பட்டு ஆங்காங்கு கீழேவிழுந்திருக்கின்ற யானைகளும், துண்டாக்கப்பட்டிருக்கிற மேகங்களுக்கொப்பாகக் காணப்பட்டன மஹாராஜே! அதிகபலசாலிகளால் கொல்லப்படும் யானைப்படையானது காற்றினால் தளளப்படும் மேகங்களபோல எல்லா திசைகளிலும் சிதறாடிக்கப்பட்டது மேகங்களுக்கொப்பான அந் யானைகள் நூறப்பக்கத்திலும் பூமியில் விழுந்தன அவைகள் யுகாநகாலத்தில் வஜ்ராயுத்ததால் அடித்துத் தளளப்பட்ட மலைகளபோல விளங்கின பூமியில் வீரர்களுடன் விழுந்திருக்கின்ற குதிரைகளின் குவியல்கள் ஆங்காங்கு மலையளவாகக் காணப்பட்டன ரத்தமாகி ஜலமுள்ளதும் ரத்தங்களாகிய சுழல்களுடன் கூடியதும், துவஜநளாகிய மரங்களும் எலும்புகளாகிய சக்கரான்களுமுள்ளதும், கைகளாகிய முதலைகளுள்ளதும், விறகளாகிய வெள்ளப்பெருகையுடையதும், யானைகளாகிய மலைகளுள்ளதும், குதிரைகளாகிய கற்களுள்ளதும், மாமஸங்களும் மஜ்ஜைகளுமாகிய சேலுள்ளதும், குடைகளாகிய அன்னங்களுள்ளதும், கதைகளாகிய தெப்பங்களுள்ளதும், கவசங்களும் தலைப்பாக்களுமாகிய மறைவுள்ளதும், கொடியமரங்களாகிய அழகிய மரங்களை யுடையதும், சக்கராயுதங்களாகிய சகரவாகப் புடையவைய வரிசையால் அடையப்பட்டதும், திரிவேணுகளாகிய ஸாரங்கங்களால் சூழப்பட்டதும், பரலோகத்தைக் குறித்துப் பெருகியோகின்றதுமான ஒரு நதி யுத்தபூமியில் தோன்றியது

கௌரவர்களுக்கும் ஸருஞ்சயர்களுக்கும் நோந்தசனாடையின் சூரர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை உண்டெண்ணுகிறதும் பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தைப் பெருக்குகின்றதுமான பயங்கரமான நதியானது பெருக ஆரம்பித்தது பரலோகத்தைக் குறித்துச் செல்கின்றது அந்நி பயங்கரமாயிருப்பதுமான அந்த நதியைப் பரிசுமபோன்றன

ளையுடைய அந்தச் சூரர்கள் வாகனங்களாகிற ஓடங்களால் தாண்டி-
 ர்கள் ஒ! அரச்சே! பகைவரை வாட்டுபவரே! சதுரங்க சேனைகளுக்-
 ம அழிவையுண்டுபண்ணுகின்றதும் கோரமானதும் தேவாஸூர-
 ததம் போன்றதுமான யுத்தமானது அப்பொழுது ¹ வரம்புகடந்து
 டுகையில், ஆங்காங்கு சிலா பந்துகளை அழைத்தார்கள் பயத்-
 தர டீடிக் கப்பட்டிருக்கிற சிலா அலறுகின்ற பந்துக்களோடு திருமப-
 லலை வரம்பு கடந்ததும் பயங்கரமாயிருக்கின்றதுமான யுத்தமா-
 து நடந்துவருமொழுது, அாஜுன்னும் பீமஸேனனும் பகைவா-
 ள மயங்கச் செய்தார்கள் மன்னரே! கொல்லப்படுகின்ற பெரி-
 ள உமமுடைய அந்தச் சேனையானது மத்ததினால் மயங்குகின்ற
 கிரீபோல ஆங்காங்கு மயக்கமுற்றது அந்த யுத்தரங்கத்தில் பீம-
 ஸனனும் அாஜுன்னும் அந்தச் சேனையை மயங்கச்செய்து சங்கங்-
 ள ஊதினார்கள், சிங்கநாதங்களையும் செய்தார்கள் திருஷ்டதபுமன-
 ம சிகண்டியும் பேரொலியைக் கேட்டவுடன், தருமராஜரை முன்-
 டிட்டுக்கொண்டு மதராஜனை எதிர்த்துச் சென்றார்கள் சுலயனோடு
 கிராதச் சூரர்கள் துண்டுதுண்டாகப் போபுரிந்ததும் கோர-
 பமுள்ளதும் மகா பயங்கரமானதும் ஆச்சரியகரமாயுள்ளதுமீன-
 தத்ததை அங்குக் கண்டோம் வேகமுள்ளவாளுநம் அஸ்திரங்க-
 ல தோச்சியுள்ளவாளுநம் யுத்தத்தில் கொடிய மதங்கொண்டவா-
 ளுமான மாதிரீபுத்திரர்கள், உமமுடைய படையை ஜயிக்க என்-
 றுகொண்டு வேகமாக எதிர்த்தார்கள் பரதருட் சிறந்தவரே!
 மரு, உமமுடைய படையானது, ஜயத்தால் விளங்குகின்ற பாண்ட-
 ர்களால் அம்புகளால் பலவாறாக அடிக் கப்படும் எதிர்த்துநின்-
 து வேரதரே! அம்புமழைகளால் நன்கு அடிக் கப்பட்டதும்
 தம் செய்யப்படுகின்றதுமான அந்தப் படையானது, உமது புத்திரா-
 ர பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, பத்துத் திசைகளையும்
 டைந்தது பாரதரே! அந்த யுத்தங்களத்தில் யுத்தவீரர்களுடைய
 பரிதான 'ஆ! ஆ!' எனனும் ஒலி தோன்றியது துரத்தப்பட்ட-
 ர்களுந் மஹாதமாக்களுந் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவா ஜயிக்க-
 றுமபுகின்றவாளுமான க்ஷத்திரியாக்களுடைய 'நில, நில' என-
 ம ஒலியும் தோன்றிற்று உமமுடைய சைனிகாக்கள் பாண்ட-
 ர்களால் மிக அடிக் கப்பட்டு ஒடிவிட்டார்கள் பாரதரே! பரத-
 ர சிறந்தவரே! உம்மைச்சோந்த யுத்தவீரர்கள், தம்மைக் காத-
 க்கொளவதில் ஊக்கத்துடன், நாற்புறத்திலும் குதிரைகளையும்

யான்களையும் விரைவாக நடத்திக்கொண்டு யுத்தத்தில் அனபுள்ள
களான புத்திரர்களையும் உடனபிறந்தோர்களையும் பாட்டனமாரைய
அம்மான்களையும் மருமான்களையும் தோழர்களையும் விட்டுவிட்டு
சென்றுவிட்டார்கள்

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

ச ல ய வ த ப ா வ ம். (தோடீச்சி)

(நகுலன் கீர்ணனது புத்திரர் மூவரைக் கொன்றது)

முறிய அடிக்கப்பட்ட அந்தச் சேனையைக்கண்டு, பிரதாபசா
யான மத்திரராஜன், ஸாரதியைப் பார்த்து, 'மகாவேகமுள்ளகுதிக
களை விரைவாக நடத்து தூக்கிப் பிடிக்கப்படுகின்றதும் வெணை
யானதும் பிரகாசிக்கின்றதுமான குடையுடனே இதோ பாண்
புத்திரனும் அரசனுமான யுதிஷ்டிரன் நிற்கிறான் ஸாரதியே
அந்த இடத்தை என்னை விரைவாக அடையும்படி செய் என்ப
தைப்பார இப்பொழுது யுத்தத்தில் என்முன்னிலையில் நிற்பதற்கு
பார்த்தார்கள் திறமையுடையவர்களாகார்களா?' என்றுகூறினா
பிறகு, இவ்வாறு கூறப்படவே, மத்திரராஜனது ஸாரதியானவ
அரசரும ஸத்தியஸந்தரும தருமநந்தனருமான யுதிஷ்டிராஇருரு
இடம் சென்றான் யுத்தத்தில் விரைவாக எதிர்த்து வருகின்
பாண்டவரது பெருமபடையைப் பொங்கிவருகின்ற சமுத்திப
தைக் கரைதாங்குவதுபோலச் சலயன் ஒருவனாகவே தாங்கின
பெரியவரே! பாண்டவருடைய சேனைக்கூட்டமோ, அப்பொழு
யுத்தத்தில் சலயனை எதிர்த்து, நதியினவேகமானது மலை
அடைந்து நிற்பதுபோலத் தட்டி நின்றது போக்களத்தில் போ
காக நிற்கின்ற மத்திரராஜனைக் கண்டு, கௌரவர்கள், மரணமவ
யில் திருமபுவதிலையென்றெண்ணி(ப்போருக்குத்) திருமபினாக
அரசரே! நான்குபக்கத்திலும் வசூக்கப்பட்ட சேன்கள், திருமபி
வுடனே, மிக்கபயங்கரமாயுள்ளதும் இரத்தத்தால் நனைக்கப்படுவ
மான யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது யுத்தத்தில் அடங்காத மதங்க
ண்டநகுலன், சித்திரஸேனை எதிர்த்தான் விசித்திரமானவிற்கு
தாரித்த அவநிருவாகளும் ஒருவரையொருவாகிட்டி அதிக ஆடம்ப
துடன் தென்திசையிலும் வடதிசையிலும் மழைகளைப் பொழிகின்
இரண்டுமேகங்களைப்போலப் பாண்டங்களாகிற ஜலங்களால் ஒருவ

நவா யுத்தத்தில் நனைததாகள அநத யுத்தத்தில் நகுலனுக்கும்
 திரவேனுக்கும் வேற்றுமையைக் கண்டிலோம் இருவரும்
 ஸ்திரத்தில் நல்ல தோச்சியுள்ளவர்கள் , வன்மையுள்ளவர்கள் ;
 நரை நடத்துவதில் ஸமாததாகள் , ஒருவரைப்பொருவா கொலவதில்
 பறசியுள்ளவர்கள் , அனாதத்தை வினோவிகக்கடிய ஸமயத
 நத தேடுவதில் நோக்கமுள்ளவர்கள் மஹாராஜரே! சித்திரவே
 னோ துவைந்ததும் கூாமையுள்ளதுமான ஒரு பல்லததால் நகுல
 டைய விலைக் கைப்படியில் வெட்டின பிறகு, சித்திரவே
 ன பரப்பில்லாதவனாகவே விலவெட்பபெற்ற அநத நகுல
 ப பொறபுகமுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளு
 ன மூன்றம்புகளால் நெறியில் அடித்தான் , அவனுடைய குதிரை
 யும் கூாமையுள்ள அம்புகளால் யமனிதம் அனுப்பினான் அவ
 றே கொடியையும் ஸாத்தியையும் மூம்மூன்றுபாணங்களால்
 மூத்தாளினான வேந்தரே! சததுருவின கையிலை பிரயோகிக்கப
 ட்டவைகளும் நெறியில் தைத்திருப்பவைகளுமான மூன்றம்பு
 ரால் அநத நகுலன் மூன்று சிகரங்களுடனகடிய மலைபோல
 னாகினான். வில அறுக்கப்பட்டவனும் ரத்தத்தையிழந்தவனுமான
 நத வீரன், கத்தியையும் கேட்கதையும் எடுத்ததுகொண்டு
 ஸயினுச்சியினின்று ஒரு சிங்கம் இறங்குவதுபோல ரத்தத்தினின்று
 மங்கினான் கால்களால் நடந்துவருகின்ற அநத நகுலன்மீது
 திரவேனன் அம்புமழையைப் பொழிந்தான் லாகவத்துடன்
 டிய பராக்கிரமமுள்ள நகுலனும் அநத அம்புமழையைக் கேட்கத
 னால் தடுத்தான் விசித்திரமாகப் போரிடிகின்றவனும் சிரமத்தை
 ித்தவனும் மிக்க கைவன்மையுள்ளவனுமான நகுலன் எல்லாச்
 சனியங்களும பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, சித்திரவேன
 டைய ரத்தத்தைஅணுகி (அதன்மீது) ஏறினான் பாண்டவன்,
 ண்டலங்களுடனகடியதும் கிரீடத்தைத் தரித்ததும் நல்ல முக
 ளளதும் மிகநீண்ட கண்களையுடையதுமான சித்திரவேன
 டைய தலையைச் சரீரத்தினின்று கொய்தான் சூரியன்போன்ற
 நதியையுடைய அநதச் சித்திரவேனன் அநத ரத்தத்தினின்று விழந
 ன மஹாரதர்கள் அநத யுத்தத்தில் சித்திரவேனனுடைய தலை
 பக்கண்டு ‘ நல்லது, நல்லது’ எனகிற சபதங்களையும் அதிகமான
 மமநாதங்களையும் வெளியிட்டார்கள். மன்னரே! ஸகோதரன்
 ளல்லப்பட்டதைக்கண்டு, மஹாரதர்களான ஸுசாமா ஸத்தியவே
 ன எனகிற காண்புத்திரரிருவரும், பறபலஅம்புகளை எய்துகொண்டு

பெருங்காடடில் ஒருயானையை இரண்டுபுலிகள் எதிர்ப்பதுபோல
 கருள சிறந்தவனான பாண்டவனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எ
 னைக்கொண்டு விரைவாக எதிர்த்துச் சென்றார்கள் மிக்கபுல
 முள்ளவாகளும் சிறந்த மஹாரதாக்களுமான அவனிருவாரு
 எதிர்த்து, இரண்டுமேகங்கள் ஜலத்தைப்பொழிவதுபோலப் பார்
 வமுகங்களை நன்றாகப் பொழிந்தார்கள் அம்புகளால் நான்குபக்க
 திலும் அடிக்கப்பட்டவனும் சிறந்த வேகமுள்ளவனும் வீரனுமா
 அந்த நகுலன் மருத மனக்களிப்புற்றவனாகத் தேரினமீதே
 வேறுவிலையெடுத்து அதிக கோபங்கொண்ட யமனபோல யுத்த
 தில் நின்றான் அரசரே! ஜனநாதரே! சகோதரர்களான அவன்
 வாகளும் படிந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால் அந்த நகுலனுடை
 தேரைத் துண்டுதுண்டாகச் செய்வதற்கு முயன்றார்கள், பிறகு
 நகுலன் அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு கூமையுள்ள நான்
 பாண்டுகளால் ஸத்தியஸேனனுடைய நான்குத்திரைகளையும் யுத்த
 தில் கொன்றான் ராஜேந்திரரே! பிறகு, பாண்டவன் பொறுந்
 முள்ளதும் சாணையில் தீட்டியதுமான ஒரு நாராசத்தைப் பூட்
 ஸத்தியஸேனனுடைய விலலைத் தறித்துவிட்டான் பிறகு, ஸத்தி
 யேனனும் ஸுசாமாவும் வேறுதேரினமீது ஏறிகொண்டு வே
 விலையெடுத்துப் பாண்டவனை எதிர்த்துச் சென்றார்கள் மஹார
 ரே! பிரதாபசாலியான மாதீபுத்திரன், பரபரப்பில்லாதவர்களா
 அவனிருவார்களையும் இரண்டிரண்டு அம்புகளால் யுத்தமுனையில் அடி
 தான் பிறகு, கோபங்கொண்டவனும் மஹாரதனுமான ஸுசாப
 டாககச் சிரித்துக்கொண்டு போரில் ஒருக்ஷுரபரததால் பாண்ட
 னுடைய பெரியவிலை வெட்டினான் பிறகு, கோபமுண்ட நகுல
 வேறு விலை எடுத்து ஸுசாமாவை ஐந்துபாண்டுகளால் அடித்து
 கொடியை ஒருபாணத்தால் தறித்தான் பெரியவரே! அந்த நகுல
 ஸத்தியஸேனனுடைய விலையும் கையுறையையும் விரைவாக
 துண்டாக்கினான் பிறகு, யுத்தத்தில் ஜனங்கள் உரக்கக் கூ
 விட்டார்கள் பிறகு, ஸத்தியஸேனன், (பக்கவாக்குடைய) வேக
 தை நாசம் செய்கின்றதும் காரியபாசங்களுக்குச் சாதனமாயிரு
 பதுமான வேறொரு விலை எடுத்து, பாண்டுநதனை அம்புகளா
 நான்குபக்கத்திலும் முடினான் பகைவீரர்களைக் கொல்பவனான ந
 லன், அந்தப்பாண்டுகளைத் தடுத்து, இரண்டுஇரண்டு பாண்டுகளா
 ஸத்தியஸேனனையும் ஸுசாமாவையும் அடித்தான் ராஜேந்திரரே
 அவ்விருவரும் அந்த நகுலனைத் தனித்தனியே பாண்டுகளால் திருப்

ததாரகாள். இவனுடைய ஸாரதியையும் கூர்மையான அம்பு
ல துன்பமடையச் செய்தாராக, கைப்பழக்கமுள்ளவனும்
நாபசாஷியுமான ஸததியஸேனன் நகுலனுடைய தேரின் ஏக
யும் அவவாறே விலையும இரண்டுபாணங்களால் தனித்தனி
த துண்டித்தான் பிரபுவே! தேரிலவீற்றிறுக்கின்ற அதிரத
அநத நகுலன் பொன்மயமான காமமுள்ளதும், மழுங்காத முனை
ளதும், எண்ணெயிட்டுத் தீட்டப்பட்டதும், அதிக பளபளப
ளதும், நாவினால் அடிககடி நகங்கொள்கின்ற மஹாவிஷ்ணுள்ள
ணைணைகம் போன்றதும், தாழைமடல்போன்றதுமான ஒரு
கியாயுத்ததை எடுத்தது தூக்கி யுத்தத்தில் ஸததியஸேனன்
ஏறிநதான் வேந்தரே! அநதச் சுகநியானது அவன்மார்பை
நடந்து நூறுகப்பிளந்தது அநத ஸததியஸேனனும் அறிவற்று
ரைபிழந்து தேரின்னு பூமியில் விழுந்தான் பிராதா கொல
பட்டதைக் கண்டு கோபமமுண்டவனான் ஸுசாமா, காலாளாக
கின்ற பாண்டிநதன்னமீது விரைவாக அம்புகளைப் பொழிந
ன் காண்புத்திரன் நான்குபாணங்களால் (நகுலனுடைய)
நகுலுக்கிரைகளையும் ஐந்துபாணங்களால் தவஜத்தைபும அறுதது,
ன்றுபாணங்களால் ஸாரதியையும் கொண்டு, ஸீமந்தரத்தஞ் செய
ன் மஹாரதனான் நகுலன் ரத்தத்தை இழந்திருப்பதைக்கண்டு,
ரோபதீ புத்திரனான் ஸுதஸோமன் யுத்தத்தில் பிதாவைப் பாது
ககளன்னி அவனை நோக்கி ஒடினான் பிறகு, பரதருள் சிறந்தவ
ன் நகுலன் ஸுதஸோமனுடைய அநதத்தேரின்மீது ஏறிக்கொண்டு
லயின்மீதுள்ள சிங்கம்போல விளங்கினான், வேறு விலையெடுத்து
ஸுசாமாவை எதிர்த்துப் போரும் புரிந்தான் சிறந்த மஹாரதாசு
ரன் அவவிருவர்களும் அநத யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர்
ருங்கி அம்புமழைகளால் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் முயற்சி
யதாரகாள் பிறகு, கோபங்கொண்ட ஸுசாமாவோ பாண்டவனை
ன்று பாணங்களாலும் ஸுதஸோமனை இருபது பாணங்களாலும்
மறையே) இருக்கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான் மஹாராஜரே!
றகு, சத்தருவீரர்களை அழிப்பவனும் விரியமுள்ளவனுமான நகு
ன் கோபங்கொண்டு அம்புமழைகளால் அநத ஸுசாமாவின்னுடைய
ல்லாப் பக்கங்களையும் மூடினான் பிறகு, நகுலன் கூரியதுனியுள்ள
ம் நனருகத் தீட்டப்பட்டதுமான அரத்தச்சந்திர பாணத்தைக்
கயிலெடுத்து (நாணிற்பூடிக்) காதுவரையிலிழுத்து யுத்தத்தில்
ணைபுதரன்மீது எய்தான் அரதருள் சிறந்தவரே! எல்லாச்

சைனிகாசுரமும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அநத ஸுசாம
 வினுடைய தலையை அநத அராததசந்திரபாணததால் (அவ்வு
 டைய) சரீரத்தினின்று அறுத்தவிட்டான் அது ஆசனியம்போ
 இருந்தது ராஜரே! மஹாபலசாலியான நகுலனூல கொல்லப்பட
 அநத ஸுசாமா, கரையிலமுளைத்ததும், நதியின்வேகத்தினால் பறி
 துத் தள்ளப்பட்டதுமான பெரியமரம்போல விழுந்தான் பரதரு
 சிறந்தவரே! காண்புத்திரவதத்தைபும நகுலனுடைய பராகரம்
 தையும் கண்டு உமமுடைய சேனையானது பயத்தினால் விரைவ
 ழடியது மஹாராஜரே! சூரனும் பிரதாபசாலியும் சேனாபதியும் ச
 தருகளை அடக்குகிறவனுமான மத்திரராஜன் புத்தத்தில் அநத
 சேனையைப் பாதுகாததான் மஹாராஜரே! மத்திரநாதன் சே
 யை நிலைநிறுத்தி அதிகமாகச் சிங்கநாதத்தையும் பயங்கரமான வி
 லோசையைபும வெளியிட்டுக்கொண்டு பயமற்றவனாக நின்ற
 ராஜரே! திடமான விலலைபுடையவனான மத்திரநாதனூல புத்தத்தி
 உமமைச்சோந்தவாகள் பாதுகாக்கப்பட்டார்கள் அநத புத்த வீ
 கள் மனவருத்தத்தைவிட்டு நார்பக்கத்திலும் அவர்களை எதிராத
 கள் வேந்தரே! பெரிய விலலாளியான மத்திரராஜனை நார்பு
 களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு பெருமபடையானது நான்குபக்கங்க
 ழும் புத்தமசெய்ய விருப்பங்கொண்டு நின்றது வீரர்களான ஸ
 யகியும் பீமஸேனனும் மாதரீபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்களு
 அகார்பத்தில் வெட்கமுள்ளவரும் பகைவர்களை அடக்குகின்றவரும்
 புதிஷ்டியரை முன்னிட்டுக்கொண்டும் புத்தக்களத்தில் நான்குபுற
 சூழ்ந்துகொண்டும் சிங்கநாதஞ்செய்தார்கள், தீவரமான அமபெ
 களைபும சங்கநாதங்களையும் பறபல ஸிமமநாதங்களையும் வெளியி
 டார்கள் அவ்வாறே, உமமைச்சோந்த எல்லோரும் மத்திரநாத
 விரைவாகச் சூழ்ந்துகொண்டு மிகுந்த கோபங்கொண்டவர்கள்
 மீண்டும் புத்தமசெய்வதற்கு விருப்பமுற்றார்கள் பிறகு, மரண
 ளனறைக்கும் இருப்பதாகவெண்ணிப் போப்புரிசினற உமமைச்சோ
 வர்களுக்கும் பிறர்களுக்கும் புத்தமானது பயப்படுகிறவர்களுக்கு
 பயத்தை விருத்திப்பண்ணிக்கொண்டு நடக்க ஆரம்பிகத்தது அ
 ரே! முற்காலத்தில் தேவாஸூரபுத்தம் நடந்ததுபோலப் பயமற்ற
 களான வீரர்களுக்கு யமராஜயத்தை விருத்திசெய்கின்றதான்
 யடிப்பட்டபுத்தம் நடந்தது அரசரே! பிறகு பாண்டுநதனனான
 ஜானன் புத்தத்தில் ஸம்சபதகாக்களைக் கொண்டு, அநதக் கௌ
 சேனையை எதிராததான் அவ்வாறே, திருஷ்டதபுமனைத் த

கொண்ட எல்லாப் பாண்டவர்களும் கூடியான அம்புகளை
கொண்டு அச்சேனையை எதிர்த்தோடினார்கள் பாண்டவாக
ல வியாபிக்கப்பட்ட கௌரவர்களுக்கு மதிமயக்கமுண்டாயிற்று.
கொடியாவது திசைகளையாவது மூலத்திசைகளையாவது அவர்
அறியவில்லை பாண்டவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட கூமை
கள் பாண்டவர்களால் நான்குபக்கங்களிலும் நிரப்பப்படுகின்ற கௌரவ
னையானது, நான்குபக்கத்திலும் தடுக்கப்பட்டதும் சிறந்த வீரா
கொல்லப்பட்டதும் மிகவும் நாசஞ்செய்யப்பட்டதும் மஹாரதா
ரான பாண்டிபுத்திரர்களால் கொல்லப்பட்டதுமாயிற்று மன்ன
! அவ்வாறே, பாண்டவசேனையும் யுத்தத்தில் உமது புத்திரா
ரால் நூற்றுநூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் நான்குபக்கத்திலும்
மபுகளால் நாசஞ்செய்யப்பட்டது அதிக ஸந்தாபத்தை அடைந்த
யும் பரஸ்பரம் கொல்லப்படுகின்றவையுமான அவ்விரு சேனை
களும் குழப்பமுற்று வாஷாகாலத்து இரண்டு ரதிகளப்போலக் கலக்க
றறனவாயின ராஜேந்திரரே! பிறகு, அப்படிப்பட்ட மஹா
யுத்தத்தில் உமமைச் சோந்தவாகளையும் பாண்டவர்களையும் மிகப்
பரிய பயம் வந்தடைந்தது

பத்தாவது அத்யாயம்

ச ல் ய வ த ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(ஸந்தல யுத்தம்)

மஹாராஜரே! அப்பொழுது கூச்சலிடுகின்றவர்களும் பேசு
கின்றவர்களுமான காலாட்களுடைய மஹாயுத்தத்தில் குழப்பமுற்றி
யுக்கிற அந்தப்படையானது ஒன்றினால் மற்றொன்றும் கொல்லப்பட்டு
யுத்தவீரர்களும் யானைகளும் ஓட, குதிரைகளும் பலவாறு கொல்லப்
பட்ட, பறபல ஆயுதங்களுடைய வீழ்ச்சியுடன்கூடியதும் பரஸ்பரம்
கொத்துப் போட்டிரிகின்ற ரதிகாளுடனும் யானைகளுடனும் கூடிய
யும் யுத்தத்தில் ஸமாததாக்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணு
கின்றதும் பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திப்பண்ணுகின்ற
தும் எல்லாப் பிராணிகளையும் ஸமஹரிக்கின்றதும் பயங்கரமாயும்
பரமாயுமிருக்கின்றதும் அதிகமாக நாசத்தை உண்டுபண்ணு
கின்றதுமான யுத்தத்தில், யுத்தவீரர்கள் பரஸ்பரம் வதமசெய்வ
தில் விருப்பமுள்ளவர்களாகப் பிரவேசித்து உயிரை வாகுகுகின்ற
தும் மஹாகோரமானதும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திப்பண்ணு

கின்றதுமான யுத்தமென்கிற மிகக் கோரமான சூதாட்டமான நடக்கையில், பாண்டவர்கள் உமது சேனையைக் கூர்மையுள்ளபானைகளால் நாசஞ்செய்தார்கள் 'அவ்வாறே, உமமைச்சேனாத யுத்தவீரர்களும் பாண்டவவீரர்களைக் கொன்றார்கள் அரசரே' ஸ்ரீ யோதயமாகி முறபகலும் வந்தது பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயதல் உண்டுபண்ணுகின்ற அந்த யுத்தமானது அவ்வாறு நடந்துவருமெனில், மஹாதமாவான யுத்திஷ்டிரரால் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறவரும் சஸ்திரங்களில் தோச்சிபெற்றவர்களான பகைவீரர்களும் இறந்தால்தான் ஓயல்தென்று நிச்சயித்தது, உமது சேனையை எதிர்த்துப் போரிடாதார்கள். பலசாலிகளும் காவமுள்ளவர்களும் ஆயுதங்களில் நல்ல தோச்சியுள்ளவர்களும் (பகைவர்களை) அடிப்பவர்களான பாண்டவர்களால் கௌரவசேனையானது, அகனிபயத்தினால் மனக்கலக்கமடைந்த பெணமானபோல வாடியது சேற்றில் அமிழ்ந்துப்பலமான பசுவைப்போல 'வாடுகின்ற அச்சேனையைக் கண்ட அப்பொழுது சலயன அதனை மீட்க எண்ணாங்கொண்டவனாகப் பாண்டுபுத்திரர்களைக் குறித்து எதிர்த்துச் சென்றான மத்திரநாத மிகக் கோபத்துடன் உத்தமமான விலலை எடுத்ததுகொண்டு, யுத்தத்தில் கொல்ல விருப்பமுள்ளவர்களான பாண்டவர்களை எதிர்த்துச் சென்றான பூபாலரே' யுத்தத்தில் ஜயத்தினால் பிரகாசிக்கிற பாண்டவர்களும் மதராஜனை 'எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ள அம்புகள் பிளந்தார்கள் பிறகு, மஹாரதனை மதராஜன் கூர்மையுள்ள அனேக அம்புகளால், தாமராஜா பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, அரசுச் சேனையைப் பிடித்ததான பறபல உருவங்களுள்ள நிபந்தங்கள் பலவாறு தோன்றின பாலதங்களுடன்கூடின பூமியும் உத்ததை வெளியிட்டுக்கொண்டு அசைந்தது தண்ட சூலங்களுடன்கூடியவைகளும் ஜவளிக்கின்ற துளியுள்ளவைகளும் நரபக்கத்திது பிளவுபடுகின்றவைகளுமான உறகைகள் ஸூரிய மண்டலத்தைத் தாக்கிக்கொண்டு ஆகாயத்தினின்று பூமியில் விழுந்தன ஜனநாதமெயிருக்கங்களும் எருமைக்கடாக்களும் பச்சிகளும் அப்பொழுது உருடையசேனையைப் பலதடவை இடமாகச் சுற்றிவந்தன 1 சுக்ர

1 'பூமிமுழுதும் அனுபவிக்கப் போகின்றவர்களான பாண்டவர்களுக்கு முதல்வரான தாமநாதனை நோக்கிச் சுக்ரன் அங்காரகன் புத்திரன் மூன்று கிரஹங்களும் ஏழாவது ஸ்தானத்தில் இருந்துகொண்ட பலத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளாயிருந்தன' என்பது பண்டைய உரையின் கருத்து.

புலகாரகன புதன இரத மூன்றுகிரகங்களும் பாண்டுபுத்திராகளுக்க
 தப பினபுறத்திலும் கௌரவாகளுக்கு எதிரிலுமிருந்தன சலயநா
 ளுடைய துணிகளில் ஜவாலை தோன்றியது அது கணக்காக கூசும
 டிசெய்துகொண்டு பூமியில் விழுந்தது காகக்களும் கோட்டான
 ளும் தலைகளிலும் தவஜங்களிலும் அதிகமாக உட்காராதன. பிறகு,
 சாரது ஸஞ்சரிகளினற வீரர்களுக்கு மிக உகரமான அந்த யுத்தம்
 ண்டாயிற்று அரசரே! அவ்வாறே, எல்லாச்சேனைகளும் நன்றாக
 திராந்துச் சண்டையிட்டன. கௌரவராஜன பாண்டவர்களுடைய
 சேனையை எதிர்த்து அடித்தான் தாமாதமாவான் சலயனே, இர
 தரன் மழையைப்பொழிவதுபோலக் குரதிபுத்திரரான யுதிஷ்டிரா
 து அம்புமழையைப் பொழிந்தது, பீமஸேனனமீதும் ஸவானாகக்
 களுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளும்
 ம்புகளைப்பொழிந்தான் மஹாபலசாலியான அந்தச் சலயன் அவ
 ராறே தரோளபதிபுத்திரர்களின்வரையும் பாண்டுநதனாகளான
 குலஸஹதேவர்களையும் திருஷ்டதயுமனனையும் ஸாதயகியையும்
 கண்டியையும் ஒவ்வொருவரையும் பப்பத்துப்பாணங்களால் அடித்
 னான், பிறகு, மாரிக்காலத்தில் இரதரன் மழையைப்பொழிவது
 போலப் பாணமழையைப் பொழிந்தான் அரசரே! பிறகு, பரபதர
 களும் ஸோமக்களும் சலயனுடைய அம்புகளால் ஆயிரமாயிரமாக
 முந்தவர்களும் வீழ்த்தப்பட்டவர்களுமாகக் காணப்பட்டார்கள
 லயனுடைய பாணங்கள், வண்டினங்கள் போலவும் விடற்றபூசகி
 ளின் கூட்டங்களபோலவும் மேகங்களிலிருந்து இடிகளபோலவும்
 முந்தன அவனுடைய பாணங்களால் யானைகளும் குதிரைகளும்
 லாட்களும் அவ்வாறே ரதிகளும் துன்பத்தை அடைவிக்கப்பட
 ச சாயந்தனா, சுழன்றனா, அலறினா மதரநாதன் பூதாவேச
 ளளவனபோலக் கோபத்தினாலும் வலலமையினாலும் யுத்தத்தில்
 லத்தினாலுண்டுபண்ணப்பட்ட அந்தகனபோலப் பகைவர்களை
 ச்சமமாரியினால் முடினான் மஹாபலசாலியான மதரநாதன் மேக
 மழக்கம்போன்ற முழக்கத்துடன் அட்டஹாஸம் செய்தான் அவ
 ள் வதம்செய்யப்படுகின்ற அந்தப் பாண்டவர்களுடைய சேனை
 னானது அஜாதசததுருவும் குரதீநதனருமான யுதிஷ்டிரரை நோக்கி
 டியது கைத்தோச்சியுள்ள சலயன் கூமையுள்ள நூற்றுக்கணக்
 ன பாணங்களால் அந்தச்சேனையை அடித்துப் பெரிய அம்புமழை
 னால் யுதிஷ்டிரரை அடித்தான் உத்தமஜாதிக குதிரைகளோடு வரு
 ன்ற அந்தச் சலயனை அரசரான யுதிஷ்டிரா, கோபங்கொண்டு

பெரிய யானையை அங்குசங்களால் தடுப்பதுபோலக் கூமையுள்ள பாணங்களால் தடுத்ததா அந்த யுதிஷ்டிராமிது சலயன் கோரமாவது ஸாப்பத்துக்கொப்பானதுமான ஓர் அம்பைப் பிரயோகித்ததான் அது மஹாதமாவான் யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்து அடித்து வேகத்துடன் பூமியிலும் பாயந்தது மஹாராஜே! பின்பு, பகைவர்களைக் கொல்பவனும் சூரனுமான சலயன்மீது கோபுங்கொண்ட விருகோதரன் ஏழுபாணங்களையும் ஸஹதேவன் ஐந்து பாணங்களையும் திரௌபதி புத்திரர்கள் அனேக பாணங்களையும், மேகங்கள் மலையினமீது மழையைப் பொழிவதுபோல, பொழிந்தார்கள் பிறகு, பாரதர்களால் நான்கு பக்கத்திலும் தடுக்கப்படுகின்ற சலயனைக்கண்டு கருதவாமவும் கருபரும் அதிக கோபங்கொண்டு எதிர்த்துச் சென்றனர் பிறகு மஹாவீரமுள்ளவனான உலாகனும் ஸுபலனுடைய குமாரனாக சகுனியும் மஹாபலசாவியான அஸ்வத்தாமாவும் உமமுடைய புத்திரர்களனைவரும் மௌள ஒன்றுகூடி யுத்தத்தில் சலயனைப் பாதுகாத்தார்கள் கிருதவாமா, அதிககோபங்கொண்ட பீமஸேனனை மூன்றாணங்களால் அடித்துப் பெரியசரமாரியிலை தடுத்தான், பிறகு கோபங்கொண்டு, தருஷ்டதபுமனை அம்புமழைகளால் பீடித்தான் சகுனி தரௌபதிபுத்திரர்களையும், துரோணபுத்திரர் நகுலஸூத தேவர்களையும் எதிர்த்தார்கள் யுத்தஞ்செய்பவர்களுள் சிறந்தவனும்கிரமான தேஜஸுள்ளவனும் பலசாலியுமான தூயோதனன் யுத்தத்தில் கேசவரையும் அர்ஜுனனையும் எதிர்த்துப் பாணங்களால் அடித்தான் பிரஜைகளுக்கு நாதரே! இவ்வண்ணமாக, உமமைச் சோந்தவர்களுக்குப் பகைவர்களோடு ஆங்காங்கு அதிகோரமு ஆசாயகரமுமான அநேகம் துவந்தவயுத்தங்கள் நடந்தன கிருதவாமா யுத்தத்தில் பீமனுடைய கரடிநிறமுள்ள குதிரைகளைக்கொன்றான் அந்தப் பாணடுந்தனை குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரத்தநுடைய மத்தியினின்று இறங்கி, காலதண்டத்தைக் கையில் ஏந்தியமன போரபுரிவதுபோல, கதாயுத்தத்தைக்கையில் எடுத்துக்கொண்ட போரபுரிந்தான் அந்த மத்திரந்தன் ஸஹதேவனுடைய குதிரைகளை அவனுக்கெதிரில் கொன்றான் பின்பு, ஸஹதேவன், சலயனுடைய புத்திரனைக் கத்தியிலை கொன்றான் ஆசாயரான கருபரோ, மயங்காதவராகவும் முயற்சியுள்ளவராகவும் இருந்துகொண்டு மயங்காதவனும் சிறந்த முயற்சியுள்ளவனுமான தருஷ்டதபுமனை எதிர்த்துப் போரபுரிந்தார் ஆசாயபுத்திரரான அஸ்வத்தாம சிறிதுகோபங்கொண்டு சிரிக்கிறவாபோல வீரர்களான தரௌபதி

ததிராகள ஓவ்வொருவரையும் பப்பததுப்பாணங்களால் அடித்தா, அவ்வாருகவே, யுத்தத்தில் 1 மறுபடியும் பீமஸேனனுடைய குதிரை லையும் கொன்றா குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவனும் மகாபல ரவியுமான அரதப பாண்டுகந்தனன், கோபததுடன் ரத்ததினின்று ரைவாகக் கீழே இறங்கிக் காலன் தண்டத்தைத் தூக்கிறதேபோலக் கையைக் கையில் தூக்கிக்கொண்டு கருத்வாமாவின்னுடைய குதிரை லையும் ரத்ததையும் நொறுக்கினை கருத்வாமாவோ அரத்ததேரி ரின்று துள்ளிக் குதித்து விலகிச் சென்று விட்டான்' வேந்தரே! லயனும் கோபமூண்டவனாக ஸோமகாக்ஷையும் பாண்டவர்களையும் கெததுன்புறுத்தி மறுபடியும் யுதிஷ்டிரரைக் கூமையுள்ள பாண்ட ளால் பீடித்தான் சிறந்த வீரமுள்ளவனான பீமன் யுத்தத்தில் காபங்கொண்டவனாக உதட்டை நன்றாகக் கடித்துக்கொண்டு அவ றுடைய நாசத்தின்பொருட்டு மனத்தில் நிச்சயஞ்செய்து, யமதண் ம போன்றதும் முயல்கின்ற காலராததிரிபோன்றதும் யானைகள், குதிரைகள், மனிதர்கள் இவர்களுடைய தேன்களுக்கு நாசத்தை ண்டுபண்ணுகிறதும் பொறப்பட்டங்களால் நாற்புறங்களிலும் முடப ட்டதும் எரிகின்ற குறைக்கொள்ளிபோன்றதும் முளம்யமாயிருக் ன்றதும் பெண்ணுக்கம்போல அதிக உக்கிரமானதும் வஜராயுத்த றுக்கு ஒப்பானதும் உருக்குமயமாயிருப்பதும் விரும்பப்பட்டிருக்கிற வதிபோலச் சந்தனக்குழம்பினாலும் காரகிற்சாரதினாலும் பூசப்பட தும் யமனுடைய நாககுப்போல ஊனீராலும் மாமஸத்தினாலும் சப்பட்டிருக்கிற மேனியையுடையதும் இரத்திரனுடைய வஜராயுதம் பால நன்குசுப்பதிகின்ற அனேகம் மணிகளையுடையதும் சுட்டை ரித்த ஸாப்பத்தின் உருவம்போன்ற உருவமுள்ளதும் யானை ன மதஜலங்களால் பூசப்பட்டதும் எல்லாப் பிராணிகளை ம பயமடையச் செய்துகின்றதும் தன்னுடைய படைவீரர்களை ரிக்கச் செய்கின்றதும் மனுஷ்யலோகத்தில் பிரஸித்திபெற்றதும் லைகளின் சிகரங்களையும் பிளக்கின்றதுமானகையைக் கையில் எடுத்த ான் பலசாலியான குந்தீபுத்திரன், கைலாசத்தில் மஹேஸ்வரருக் த தோழனும் மிக்க கோபங்கொண்டவனும் அளகாதிபதியுமான பேரனை எந்தக் கதையினால் சண்டைக்கு அழைத்தானோ, மஹா லசாலியும் மிக்க தோளவலியமைந்தவனும் கோபங்கொண்டவனு

1 இவன் திருமப வேறுரத்தத்தில் ஏறிக் கொண்டானென்று கொள்ள வண்டிம் அதற்காகவே 'புருநுறு' என்ற பதம் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அவ்வன்ம கொள்ளாவீடில் கூறியது கூறலாகும்.

மான அநதப பீமன தரோபதிகருப பிரியத்தைச் செய்வதில் நி
பெற்றவனாக அநேகர்களால் தடுக்கப்படும் எந்தக் கதாயுத்தத்திலு
மந்தாரபுஷ்பங்களுக்காகக் குபேரனுடைய வாஸஸ்தானமான அள
புரியில் மாயாமயாகளும் கொழுப்புள்ளவாகளுமான அனேகயக்
களைக்கொன்றாலே, வஜ்ரங்களாலும் மணிகளாலும் சதனங்களுடை
ஸமூகங்களாலும் பலவாணமுள்ளதும் வஜ்ராயுதம்போல உறுதியு
ளதுமான அநதக் கதையை எடுத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் சலய
எதிர்த்துச்சென்றான யுத்தத்தில் ஸமாததனான பீமன பயங்
மான சபதத்தையுடைய அநதக் கதையினால் மஹாவேகமுள்ள ச
னுடைய நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தான பிறகு, வீரனான ச
யன யுத்தத்தில் கோபுருகொண்டவனாகக் காஜித்துக்கொண்டு (பி
னுடைய) வலியமார்பில் தோமாததை நாட்டினான் அது கவசத்தை
உடைத்துக்கொண்டு சென்றது விருகோதரனோ, கலங்காதவன
அநதத் தோமாததையே மேலேபிடுவது அப்பொழுது மந்தார
னுடைய ஸாரதியினுடையமாபைப் பிளந்தான கவசம் உடைக்க
பட்ட அநத ஸாரதி மனம் மிகநடுங்கி ரகதத்தைக் கக்கிக்கொண்டு பி
னுக்கு எதிரில் விழுந்தான மந்தாராஜனோ விலகிச்சென்றான செய
தற்குப் பிரதிசெய்ததைக்கண்டு, சலயன மனத்தில் ஆச்சரயமுன
யவனுனை தாமாதமாவான பீமன கதையைக் கையிறிகொண்டு ச
துருவை எதிரில் நோக்கினான் பிறகு, சிரமமின்றிக் கராயத்தை
செய்கின்ற அநதப பீமனுடைய கோரமானசெய்கையை அநத
பாராததர்கள் யுத்தத்தில் கண்டு மனக்களிப்புமறு அவனைப் புகழ்
தார்கள்

பதினொராவது அதியாயம்

ச ல ய வ த ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி)

(சல்யனுக்கும் பீமனுக்கும் கதாயுத்தம்.)

அரசரே ! சலயன, விழுந்திருக்கிற ஸாரதியைக்கண்டு, மு
களால் நிறைந்ததும் உருக்குமயமாயிருப்பதுமான கதையை வின
வாகக் கையிலெடுத்தது மலைபோல அசைவற்று நின்றான ஜவன்
கின்ற காலாகனிபோன்றவனும், பாசத்தைக் கையிறிகொண்ட யம்
போன்றவனும், சிகரத்துடன் கூடிய கைலாஸம் போன்றவனும், வ
ராயுத்தத்தையுடைய இரதிரனபோன்றவனும், சூலாயுத்தையுடைய

நதராபோனவனும், சககரதையுடைய திருமாலபோனவ
 றும், சகதியையுடைய ஸுபரமமணியா போனவனும், கானகத்தி
 யுள்ள மதயானை போனவனுமான அநதச சல்யனைப் பீமன பெரிய
 தாயுதத்தைக் கையிலெடுத்தது வேகமாக எதிர்த்துச் சென்றான்
 றேகு, சககரதையுடைய ஸல்யம் ஆயிரமாயிரமாகத் தூயங்களுடைய
 கொடிமும் ஊக்கத்தை வளரச்செய்கின்ற வீரர்களுடைய ஸிமம்
 ரதமும் தோன்றின மதங்கொண்ட இரண்டு யானைகள்போன்ற அவ
 ருளிராகையும யுத்தவீரர்கள் நாதமுதத்திலும் (இருந்து) பாத
 றாகள் உமமைச்சோரதவாகளும் பிறாக்களும், 'நல்லது! நல்லது!'
 என்று கொண்டாடினார்கள் யுத்தத்தில் பீமனேனுடைய
 வேகத்தை, மதரதேசாதிபதியான சல்யனையும், யதுகுலத்திலுதித்த
 மரான பலராமரையும்தவிர வேறொருவனும் தாங்கச் சகதியுடைய
 யானைகள் அவ்வாறே, மஹாதமாவான மதரநாதனுடைய கதையின்
 வேகத்தை யுத்தத்தில் வருகோதரனைத் தவிர, வேறுமனிதன் ஸஹிக
 ச சகதியுள்ளவனாகைய கதையைக் கையிலெடுத்தது சமுதறுகின்ற
 புரதமதரநாதனும் வருகோதரனும் இரண்டுளருதுகள்போலக் காஜித்
 தங்கொண்டு மண்டலக்கதிகளோடு ஸஞ்சரித்தார்கள் புருஷபுரேஷ
 றர்களான அவ்விருவருக்கும் சமுதபோன்ற மண்டலாகாரமான மாக
 ங்களிலும் கண்கையச் சமுதறுதல்களிலும் யுத்தமானது ஏற்றத்தாழ
 லலாமல் நடந்தது புடம்போடப்பட்ட பொன்மயமானவையும் பள
 ளப்பள்ளவையும் அகனிஜவால்கள் போன்றவையுமான பூனாகளா
 ல சுற்றிலும் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற சல்யனுடைய அநதக் கதை
 றானது பயத்தைப் பெருக்குவதாயிற்று அவ்வண்ணமே, மண்டலக்கதி
 றில் ஸஞ்சரிகின்ற மஹாதமாவான பீமனுடைய கதையும் மினன
 யுடனகூடின மேகத்திற்குச் சமமாக விளங்கிற்று மன்னரே! மதர
 ராஜனால் கதையால் அடிக்கப்பட்ட பீமனுடைய அநதக் கதையானது
 ரிக்கப்படுகிறதுபோல ஆகாயத்தில் அகனிஜவால்களை உண்டுபண்
 றியது அவ்வாறே, பீமனால் கதையால்அடிக்கப்பட்ட சல்யனுடைய
 கதையும் தண்ணீரையையப் பொழிந்தது அது ஆசாயமா
 ருந்ந்து ஒருவரால் ஒருவர் கதையின் துளிகளால் நன்றாகக் காயப்
 படுத்தப்பட்ட அவ்விருவரும் தந்தங்களால் (சண்டையிடுகிற) இரண்டு
 யானைகள் போலவும் கொம்புகளால் (சண்டையிடுகிற) இரண்டு
 மஹாவருஷபங்கள்போலவும் விளங்கினார்கள். கதையால்அடிக்கப்பட்
 டிருக்கிற அவயவங்களினால் ஒரு நொடிகுள் ரகத்ததால் நீனைக்கப்
 பட்ட அவ்விருவரும் பூத்திருக்கிற இரண்டு பலாசமரங்கள்போலப்

பாக்க மிகவும் இனிமையான காட்சியுள்ளவாகளானார்கள் பராஜனுடைய கதையினாலே இடமாகவும் வலமாகவும் அடிக்கப்பட்ட மிக்க கைவன்மையுள்ள பீமஸேனன் மலைபோல அசைவற்று நின்ற அரசரே! அவ்வாறே, பீமனுடைய கதாவேகங்களால் அடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சலயன், யானையால் பெரியமலை துண்டாயாததுபோலத் துன்பமடையவில்லை புருஷபரோஷ்டாகளான அந்த இரண்டு வீரர்களுடைய கதைகளின் வீழ்ச்சியாலுண்டான சபதமானது இரண்டு வஜராயுதங்களின் சபதம்போல எல்லாத் திசைகளிலும் கேட்கப்பட்டது மஹாவீரமுள்ளவர்களான அவ்வரும் மேலே தூக்கப்பட்டிருக்கின்ற பெரிய கதையை யுடையவர்களாகத் திருமபி, மீண்டும் மதயமாராகத்தில் நின்றனவென்று, வடமாக ஸஞ்சரித்தவர்கள் பிறகு, மனிதர்களால் செய்வதற்கரிய கயத்தைச் செய்கின்ற அவநிருவாகருக்கும் எட்டடி எதிர்த்தவரான இரண்டு இருபுத்தங்களாலே மிகுந்த முயற்சியுடன் யுத்தமநோந்த அப்பொழுது, அவநிருவாகரும் ஒருவரை யொருவர் அடித்துக் கொண்டு மண்டலகதிகளோடு ஸஞ்சரித்தவர்கள் ஸமாததங்களான அவநிருவாகரும் அப்பொழுது யுத்தச்செய்கையிலுள்ள விசேஷங்களை வெளிப்படுத்தினார்கள் சிவரங்களுடனகூடிய இரண்டுமலைகளைப் போல மேலே தூக்கப்பட்ட கதாயுத்ததையுடைய அவநிருவாகரும் பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டு மண்டலகதிகளில் ஸஞ்சரித்தவர்கள் அருமையான யுத்தச்செய்கையில் ஸமாததங்களும் யுத்தப்பூமியில் அசைவற்று நிற்பவாளுமான அவநிருவாகரும் பரஸ்பரம் கோபத்தோடு கதாயுதங்களால் மிக அடிக்கப்பட்டார்கள் வீரர்களான இருவரும் இரத்தினம் பவியும்போல ஒரேஸமயத்தில் சீழே விழுந்தார்கள் இரண்டு சேனைகளிலுமுள்ள யுத்தவீரர்கள் அப்பொழுது 'ஆ ஆ' என்று அலறினார்கள் மாமஸ்தானங்களில் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவர்களான அவநிருவாகரும் மிகச்சோவடைந்தவர்கள் பிறகு கருபா யுத்தத்தில் மதரங்களுள்ளிருந்த சலயனைத் தமது தேரின்மேல் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு யுத்தகந்தத்தினின்று விரைவாக வேறிடத்திற்குச் சென்றார் பீமன் மதங்கொண்டவன்போல மெய்மமந்ததொருவருக்கு, ஒருசிறிதிலுத்தில் மதுபடிபும எழுந்திருந்து கதையை கையிறகொண்டு மதரநாதனைச் சண்டைக்கு அழைத்தான் பிறகு பறப்பல் சஸ்தரங்கையுடைய உமமைச்சோந்த சூரர்கள் நான்குமான் வாதபங்களுடைய சபதத்தோடு பாண்டவசேனையை எதிர்த்துப் போரிடத்தொடங்கின மஹாராஜரே! பிறகு, தூயோதனனை முதன்

மயாகக்கொண்ட கொளவ ஸேனாவீரர்கள் இரண்டுகைகளிலும் சஸ
ரங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு பேரொலியுடனே எதிர்த்து வீரை
ரகச் சென்றார்கள் பிறகு, அந்தப் பாண்டுபுதரர்கள் அந்தச் சேனை
ப்பார்த்துத் தூயோதனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற வீருப்பத்
தாடு ஸிமமநாதன் செய்துகொண்டு சென்றார்கள் பரதாருட
ந்தவரே! உமமுடைய புதரன் விரைவாக வருகின்ற அந்த வீரா
ருள் சேகிதானனை ஈட்டியினால் மாபில மிகவும் அடித்தான்.
ந்தச் சேகிதானன் உமமுடைய புதரனால் தள்ளப்பட்டும் இரத்த
யள்ளத்தால் நரபுறமும் நீன்ககப்பட்டும் அதிகமாக மூச்சைச்
டைந்து தோடுவில்விழுந்தான் மஹாரதர்களான பாண்டவவீரா
ர், சேகிதானன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு, தனித்தனியாகச் சர
ரிகளைத் தடையிலலாமற் பொழிந்தார்கள் மஹாராஜரே! ஜயத்
ல் பரகாசிகின்ற பாண்டவர்கள் நரபுறங்களிலும் பராகத்தக்க
களாக உமமைச்சோந்த வீரர்களுடைய படைகளில் சஞ்சரித்தாரா
ர் கருபுரும கருதவாமாவும் மஹாரதனை சஞ்சரியும் மதராஜனை
ன்னிட்டுக்கொண்டு தாமராஜரை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள்.
ஹாராஜரே! தூயோதனை, பரதவாஜரைக் கொன்றவனும் அதிக
ன் வீரயதனையும் பராகரமத்தைபுமுடையவனுமான தருஷ்டத்
ன்னை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான் அரசரே! அவ்வாறே, உம
டைய புதரனால் ஏவப்பட்ட மஹாரதர்களான மூவாயிரம் திரி
ததவீரர்கள் விஜயனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள் மன்னரே!
பற்றியில் உறுதியான எண்ணமுள்ளவார்களும் யுத்தத்தில் உயிரை
மகத்த துணிந்தவாளுமான உமமைச்சோந்த வீரர்கள், அன்னப்
வைகள் பெரியதடாகத்தில் பிரவேசிப்பதுபோல (போர்க்களத்
ல்) பரவேசித்துவிட்டார்கள் பிறகு, ஒருவரையொருவர் கொல்ல
ரும்புகிறவார்களுக்கு ஒருவரையொருவர் கொல்லக்கூடியதும் ஒரு
ருக்கொருவர் பிரீதியைவிருத்தியெய்கின்றதுமான கோரமான யுத்
ம் நடந்தது. வேந்தரே! சிறந்தவீரர்களுக்கு அழிவை உண்டு
ன்னுக்கின்ற அந்த யுத்தம் நடக்கவே, காற்றால் தூற்றப்பட்ட பூமி
னுடைய புழுதியானது கோரமாக மேலேஎழும்பியது அரசாக்க
டைய பெயர்களைக் கேட்பதாலும் சொல்லுவதாலும் ஒருவரை ஒரு
ர் அழிந்துகொண்டோம் அப்பொழுது, வீரர்கள் பயமற்றவர்கள்
ரால்ப் போர்புரிந்தார்கள் புருஷஸ்சேஷ்டரே! அந்தப் புழுதி
ரானது ரகத்தினால் நன்றாகத் தணிக்கப்பட்டது அந்தப் புழுதி
ரானது அடக்கப்பட்டபொழுது, திசைகளும் நிரமலமாயின் உம

மைச சோதவாகளுக்கும் பகைவாகளுக்கும் அதிக கோரமும் பய
காழுமான யுத்தமானது அவ்வாறு நடந்துவருந் தருணத்தில், ஒரு
னும் புறங்காட்டவில்லை ஸவாககத்தை அடைவதில் விருப்பமுள்ள
வாகளான மனிதர்கள், யுத்தத்தில் ஐயத்தை வேண்டினவர்களு
பிரமமலோகப் பிராப்தியைப் பிரதானமாக உடையவாகளுமாகி, நல்
யுத்தத்தினால் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டார்கள் எனுமானனுடைய
அன்னத்தைப் புஜித்தத்தினால் அவனவிஷயத்தில் தாங்கள் பட்டி
கிற கடனினின்று விடுபடுவதின்பொருட்டு அவன்காரயத்தைச் செ
வதில் நிச்சயமுள்ளவர்களான யுத்தவீரர்கள் ஸவாககத்தில் பற்று
ள்ள மனதையுடையவர்களாக அப்பொழுது யுத்தஞ்செய்த
கள் மஹாரதர்கள் பறபலவடிவமான சஸ்திரங்களைப்பிரயோகித்த
கொண்டும், அனயோனயம் காஜித்துக்கொண்டும் ஒருவரையொரு
அடித்தார்கள் உமமுடைய சேனையிலும், அந்தப் பாண்டவ
ருடைய சேனையிலும் 'கொல்லுங்கள், அடிப்புகள், பிடிப்புகள்
அழையுங்கள், வெட்டுங்கள்' என்கிற சொற்கள் கேட்கப்பட
ன மஹாராஜரே! பிறகு, சலயன் மஹாரதரும் தாமநந்தன்
மான யுகிஷ்டிரைக கொல்லக்கருகிக் கூமையுள்ள பாண்டகளை
அடித்தான் மஹாராஜரே! உயிரினைக் கிழித்தவரான யுகி
ஷ்டிரா சிரிக்கிறவாபோல அவனுடைய மாமஸ்தானங்களைக் குறு
துப் பதினான்கு நாராசங்களைப் பிரயோகித்தார். மஹாபலசா
யான மதரநாதனும் பாண்டகளுடைய பாண்டவரை நாதபுத்ததி
தடுத்தாக கொல்லக்கருகி யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு கழுகி
கள் பூண்ட அநேக அம்புகளால் அடித்தான் மஹாராஜரே.
பிறகு, மதரநாதன், எல்லாச் சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிரு
கும்பொழுதே, படிந்த கணுக்களுள்ள ஓர் அம்பினால் யுகிஷ்டிரை
நன்றாக அடித்தான் மிகக் கோபங்கொண்டவரும் மஹா
சாலியுமான தாமராஜரும் மதரநாஜனைக் கூமையானவைகளு
கழுகிறகுளால் வேகமுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டவைக
மானபாண்டகளுடைய அடித்தார் மஹாரதரான தாமராஜர், சந்திரசே
னை எழுபது பாண்டகளாலும் ஸாரதியை ஒன்பது பாண்டக
லும் தரும்ஸேனை அறுபத்துநான்கு பாண்டகளாலும் கொ
ளார் அரசரே! பிறகு, சலயன், மஹாதமாவான் பாண்டவர
சகரர்க்குக் கொல்லப்பட்டவுடன், இருபத்தைந்து ரையாக்
கொன்றான், ஸாதயகியை இருபத்தைந்து பாண்டகளாலும் பி
ஸேனை ஐந்துபாண்டகளாலும் மாதரீபுத்தராக் கொமையுள்ள

நூறு பாணங்களாலும் யுத்தத்தில் அடித்தான ராஜஸரோஷ்டரே! யுத்தத்தில் இவ்வண்ணம் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்த மதராநாதனமீது யுதிஷ்டிரா ஸாப்பங்கள்போன்ற காமையுள்ள அம்புகளைப் பிரயோகம் செய்தாரா குருநிபுதரரான யுதிஷ்டிரா, யுத்தத்தில் நேரில் நின்ற அந்த மதராநாதனுடைய ரத்தத்தினின்று கொடியின் துனியை ஒரு பலவத்தினாலே அறுத்ததா மஹாதமாவான பாண்டு புதரரால் யுதுக்கப்பட்டு விழுகின்ற அவனுடைய கொடியை அடித்துத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற ஒருமலையின் சிகரத்தைப்போலக் கண்டோம் பீழந்திருக்கும் கொடியையும் ஸநந்ததராக நிற்கின்ற பாண்டவரையும் ண்டு, மதராஜன் மிகக் கிளமுள்ளவனாகிச் சரமாரியைப் பொழிந்தான் அளவிடமுடியாத வன்மையுள்ளவனும் சூத்திரியர்களுள் மந்தவனுமான சலயன், வாஷ்தாரைகளைப் பொழிகின்ற மேகம் பால்ப பாணவாஷத்தை சூத்திரியர்களினமீது பொழிந்தான் அவன் ஸாதயகியையும் பீமஸேனனையும் பாண்டுநந்தனாகளான மாதரீபுதரர்களையும் ஒவ்வொருவரையும் ஐந்துஐந்து பாணங்களால் அடித்து யுதிஷ்டிரரையும் ஹிமஸித்தான மஹாராஜரே! பிறகு, பாண்டவனுடைய மார்பில் பரவியிருக்கின்ற பாணமயமான வலையை மலே கிளம்புகின்ற மேகஸமூகத்தைப்போலக் கண்டோம் மஹாதனுன் சலயன் யுத்தத்தில் அந்த யுதிஷ்டிரரின்மீது கோபங் காண்டு நன்றாகப் படிந்த கணுக்களுள்ள அம்புகளால் திசைகளையும் லைத்திசைகளையும் நன்றாகமுடிஞான பிறகு, பாணஸமூகத்தால் யுதுக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரராஜா இந்திரனால் பிடிக்கப்பட்ட ஜம்பன பாலச் சலயனால் வலிமைக்குறைந்தவரானா

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்

ச ல ய வ த ப ா வ ம் (தோடீச்சி)

(சல்யனுடைய பாக்கிரம் வர்ணனை)

பெரியவரே! தாமராஜா மத்திரராஜனால் துன்பப்படுத்தப்பட்ட தருணத்தில், ஸாதயகியும் பீமஸேனனும் பாண்டு நந்தனாரான மாதரீபுதரர்களும் யுத்தத்தில் ரதங்களால் நாற்புறத்திலும் மூந்துகொண்டு சலயனைத் துன்புறுத்தினார்கள் அநேகமஹாரதரால் துன்பப்படுத்தப்படுகின்ற அஸஹாயனுன் அந்தச் சலயனைக் காட்டு, 'நல்லது, நல்லது' என்கிற பெரிதானசபதம் தோன்றிற்று ரதங்களும் அதிக சந்தோஷத்தை உடையவர்களாயினா சோந

திருக்கின்ற மஹரிஷிகளும் 'ஆசசரியம்' என்று கூறினார்கள் பி
 ஸேனன், பராகிரமவிஷயத்தில், சல்லியமென்ற ஆயுதம்போலிரு
 கின்ற சலயனை யுத்தத்தில் ஒருபாணத்தாலடித்து மீண்டும் ஏ
 பாணங்களால் அடித்தான் ஸாதயகியும் தரும்புத்திரரைக் கா
 வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தால் இந்தமத்திரநாதனமீது நூறுபாண
 களை இறைத்துப் பிறகு சிங்கநாதஞ்செய்தான் நஞலனும் ஸஹதே
 னும்அந்தசலயனை ஐவையது பாணங்களால்அடித்து மறுபடியும் அவனை
 எவ்வேழுபாணங்களால் விரைந்து அடித்தார்கள் பெரியவரே! சூ
 னும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனுமான அந்தச் சலயன், அந்
 மஹாரதங்களால் துன்பத்தையடைவிக்ஷபட்டவனாகக் கோரமாவ
 தும் (பகைவரின்) சேனையின் மிகுதியை அழிக்கின்றதும் சிறந்தவே
 முள்ளதுமான விலலை இழுத்து ஸாதயகியை இருபத்தைந்து பாண
 களாலும், பீமஸேனனை எழுபதுபாணங்களாலும், அவவாறே நஞ
 லனை ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தான் பிறகு, அந்தச் சலயன் வி
 பிடித்த ஸஹதேவனுடைய அம்பையும் விலலையும் ஒருபல்லத்தால்
 அறுத்து யுத்தத்தில் அந்தஸஹதேவனை இருபத்தொருபாணங்களால்
 அடித்தான் ஸஹதேவனோ, யுத்தத்தில் வேறுவிலலை நானேற்றி அந்
 விலலாத தேஜஸுள்ள மாதுலனை ஸாபபம்போன்ற வடிவமுள்ளவையு
 மும் ஐவல்க்கின்ற அகனிபோன்றவைபுமான ஐந்துபாணங்களால்
 நன்கு அடித்தான் படிந்தகணுக்களுள்ள ஒரு பாணத்தால் யுத்த
 தில் அவனுடைய ஸாரதியை அடித்து மிகக்கோபமுண்டவனாக
 அவனை மறுபடியும் மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான் பீமஸேனனோ
 எழுபது பாணங்களைபும், அவவாறே, ஸாதயகியும் தரும்ராஜரும் ஒன்
 பது பாணங்களையும் அறுபது பாணங்களைபும் சலயனுடைய சரீரத்
 தில் பிரயோகித்தார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, அந்த மஹாரதா
 சளால் நன்கு அடிக்கப்பட்ட சலயன், மலையானது தாதுரஸத்தைப்
 பெருக்குவதுபோல அங்கங்களால் இரத்தத்தைப் பெருக்கினான்
 அரசரே! சலயன் மஹாவிலலாளிகளான அவவனைவரையும் ஐந்து
 ஐந்துபாணங்களால் விரைவாச அடித்தான் அது ஆசசரியமாயிருந்
 தது பெரியவரே! சிறந்த மஹாரதனான அந்தச்சலயன், பிறகு,
 மஹெருபல்லத்தினால் தரும்புத்திரருடைய நானேற்றப்பட்டிருக்
 கிறவிலலை யுத்தத்தில் துண்டித்தான் பிறகு, தரும்நந்தனரான
 யுகிஷ்டிரா வேறெருவிலலைக் கையிலெடுத்துச் சலயனையும் குதிரை
 களையும் ஸாரதியையும் துவஜத்தையும் ரத்தத்தையும் அம்புகளால்
 நன்கு மறைத்துவிட்டா யுத்தத்தில் தரும்புத்திரருடைய பாணங்

ளால் மறைக்கப்பட்ட அந்தச்சலயன், பிறகு, கூமையுள்ளபத்துபாணங்களால் யுதிஷ்டிரரை அடித்தான் பிறகு, ஸாதயகியோ தருமகதிரா பாணங்களால் பிடிக்கப்பட்டவே, கோபமுண்டவனாகி, சூரன் மதரதேசாதிபதியை ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான். அந்தச்சலயன் ஒரு க்ஷூரபரத்தினால் ஸாதயகியினுடைய பெரிய விலலை வட்டினான் பீமஸேனனைத் தலைவனாக்கக்கொண்ட அந்தப்பாண்டவராகனையும் முழுமுனது பாணங்களால் அடித்தான் மஹாராஜரே! யுதயவிகரமனான ஸாதயகி அவன்மீது கோபங்கொண்டு, மஹாயுத்தத்தில் பொன்மயமான தண்டத்துடன் கூடின தோமரத்தைப் பிரயாகித்தான் சலயனை யுத்தத்தில் கொல்லக்கருதிய பீமஸேனனும் குலனும் ஸஹதேவனும் தருமராஜரும் யுத்தத்தில் ஜவலிக்கின்ற பாபமபோன்ற நாராசத்தையும் சகதியையும் மங்கனகரமான கதையையும் சதகனியையும் பிரயோகித்தார்கள் அந்த மததிரராஜன் நதுவீரர்களுடைய கைகளினின்றும் விடுபட்டு வேகத்துடன் வந்து தானடேயிருக்கின்ற அவவாயுதங்களை யுத்தத்தில் சஸ்திரஸமூகங்களால் தடுத்தான் யுத்தத்தில் கைப்பழக்கமுள்ளவனும் பிரதாபரஸியுமான சலயன், ஸாதயகியினால் பிரயோகிக்கப்பட்ட தோமரதயுதப் பலலங்களால் வெட்டினான், பீமஸேனனால் பிரயோகிக்கப்பட்ட மரம் பொறகலன் பூண்டதுமான ஓர் அம்பை இரண்டாக வெட்டினான், நகுலனால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் பொறகம்புள்ளதும் யங்கரமாயிருப்பதுமான சகதியை இரண்டாகத் துண்டாக்கினான், ஸஹதேவனால் விடப்பட்ட கதாயுத்தத்தையும் பாணஸமூகங்களால் தடுத்தான், பாரதரே! பாண்டுபுத்திரர்கள் பாரத்துக்கொண்டிருக்கும் பாழாதே, தாமராஜருடைய அந்தச் சதகனியை இரண்டுபாணங்களால் துண்டித்துச் சிங்கநாதமும் செய்தான் சினியின் பெளத்திரன் ஸாதயகி அந்தயுத்தத்தில் சததுருவின வெற்றியைப்பொறுக்கவில்லை பிறகு, கோபமுண்டவனான அவன், வேறு விலலையெடுத்து இரண்டுபாணங்களால் மததிரராதனை அடித்து ஸாதயகியும்முனது பாணங்களால் அடித்தான் வேந்தரே! பிறகு, சலயன் யுத்தத்தில் இருந்த கோபங்கொண்டவனாகப் பெரிய யானைகளை மாடுவட்டிகளால் அடிப்பதுபோல அவாக்களைவரையும் பத்துப்பாணங்களால் அடித்தான் பகைவர்களை அழிப்பவர்களான அந்த மஹாரதர்கள், யுத்தத்தில் மததிரராஜனால் தடுக்கப்பட்டவர்களாகி, அவனுக்கு முன்னிறக்கத்தியற்றவர்களானார்கள் பிறகு, துரியோதனராஜன், சலயனுடைய லலமையைக்கண்டு, பாண்டவர்களுடும் பாஞ்சாலர்களுடும் ஸருரு

சயாக்ளையும் மாண்டவாகளாகவே எண்ணினான் மஹாராஜே புருஷஸுரேஷ்டரே! அவ்விதமான மதரராஜனுடைய அநதவல்லவ யானது யுத்தத்தில் மனிதர்களால் ஸகிக்கமுடியாததாயிற்று அ ரே! பிறகு, நீண்ட கைகளுள்ளவனும் சிறந்த பிரதாபமுள்ளவ மான பீமஸேனன், மனத்தில் உயிரைவிடத் துணிந்த மத்திரா ஜேடு எதிர்த்துப் போராடினான் நஞலனும் ஸஹதேவனும் மஹா னுன் ஸாதயகியும் அப்பொழுது சலயனை நான்குபுத்ததிலும் சூழ் கொண்டு நாற்புறங்களிலும் பாணங்களை இறைத்தனா மஹாரதன் பிரதாபசாலியுமான அநத மத்திரராஜன், சிறந்த வில்லாளிகளா நான்கு பாண்டவர்களால் சூழப்பட்டு அவர்களை எதிர்த்துப் போ புரிந்தான் மன்னரே! அரசரான தருமநந்தனா மஹாபுத்தத ஸ்ரபரபத்தினால் மத்திரராஜனுடைய சகரரக்ஷகனை விரைவா கொன்றா சூரனும் மஹாரதனுமான அநதச சகரரக்ஷகன் கொல்ல பட்டவே, பலசாலியான மத்திரராஜனும் ஸைனிகர்களை அம்புகள மறைத்தான் அரசரே! பிறகு, தமது அநதப் போர்வீரர்கள் சூழ பட்டிருக்கின்றதைக் கண்டு, தருமநந்தனரான யுதிஷ்டிரா, 'யுத்த தில், மஹிமைதங்கியதான் அநத மாதவருடைய வாக்கியமான ஏன் உண்மையாகாது? யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனான யன் என சேனையை நாசஞ்செய்வானா? நானும் என ஸஹோத களும் மஹாரதனான ஸாதயகியும் பாஞ்சாலர்களும் ஸருஞ்சயாகள மத்திரநாதனை எதிரக்கச் சகதியற்றவாகளாயினோமன்றோ? மஹ பலசாலியான மாதுலன் நமமை இப்போதே கொல்வான் கோவ தருடைய வாக்கியம் உண்மையாவது எப்படி? இத்தனை?' என ஆலோசித்தாரா பாண்டிவுக்கு மூத்தவரே! பிறகு, ரதங்களோடு யானைகளோடும் குதிரைகளோடுகூடிய பாண்டவர்கள் நாற்புற தனும் மத்திரராஜனைத் துன்புறுத்திக்கொண்டு நெருங்கினார்கள் பற விதமான சஸ்திரங்களுடைய கூட்டங்களால் நிறைந்ததும் நன்றாக பிரயோகிக்கப்பட்டதுமான ஆயுத வருஷத்தை மதராஜன், காற னது பெரியமேகங்களை நாசஞ்செய்வதுபோல யுத்தத்தில் நாசஞ்செ தான் பிறகு, பொறகட்டுக்களுள்ளதும் சலயனால் பிரயோகிக்கப ப்ததும் ஆகாயத்தைப் படைநிறுப்பதுமான அநதச சரமாரியை வி டுமபூசகிகளின் கூட்டத்தைப்போலக் கண்டோம் மத்திரராஜன் யுத்தமுனையில் பிரயோகிக்கப்பட்டவையும் தொடர்ந்துவருகின்ற யுமான அநதஅம்புகள் விட்டில்களுடைய கூட்டங்கள்போலக் காண் பட்டன ஜனாகிரே! மத்திரராஜனுடைய வில்லினின்று விடுபட்

வயும் பொற்பணிகளுடன் கூடியவையுமான அம்புகளால் ஆகாயமா
து இடைவெளியற்றதுபோல ஆயிற்று அந்த மஹாயுத்தத்தில்
பரிய பாணந்தகாரம் உணடுபண்ணப்பட்டபோது, அங்கே பாண்ட
நகருள்ளாவது நம்மவருக்குள்ளாவது ஒன்றும் காணப்படவில்லை
சாலியான மத்திரராஜனால் லாகவதகாற பிரயோகிக்கப்பட்ட சர
ரிகளால் நிலைதவறுமபடி செய்ப்படுகின்ற பாண்டவர்களுடைய
ந்தச சேனைக்கடலைக்கண்டு தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் அஸுரா
நம் அதிகவிப்பை அடைந்தனர் பெரிபவரே! அந்தச் சலயனே,
னகு பகவத்களிலும் முபற்சியுள்ளவாகளாயிருக்கின்ற அவவீரா
ப பாண்டுகளால் மறைத்து, தருமராஜரையும் மூடி, சிவகம்
பால் அடிகடி காஜித்தான் யுத்தத்தில் அந்தச் சலயனால் மூடப
ட அந்தப் பாண்டவர்களைச் சோந்த மஹாரதர்கள் யுத்தத்தில்
றாரதனால் சலயனை எதிர்த்துச் செல்வதற்கு அப்பொழுது சகதி
ற்றவர்களானாக்கள் தருமராஜரை முந்தியவராகக் கொண்டவர்களும
மலேனனைத் தலைவனாக்கக்கொண்டவர்களுமான சங்கிகள்கள், சூரனும்
ந்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றவனுமான சலயனை யுத்தத்தில் அடித்தாரா

பதினமூன்றாவது அதியாயம்

ச ல ய வ த ப ர வ ம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்கதல யுத்தம்)

அராஜுனன, யுத்தத்தில், துரோணபுத்திரராலும், அவருடன்
நகின்றவர்களும் சூரர்களும் மஹாரதர்களுமான திரிகாததவீரர்
ராலும் அநேக அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டான் மஹாராஜரே!
வன, துரோணபுத்திரரை மூன்று பாண்டுகளாலும், மற்றச் சிறந்த
ல்லாளிகளை இரண்டாண்டு பாண்டுகளாலும் அடித்து மறுபடியும்
யுத்தத்தில் சரமாரிகளைப் பொழிந்தான் பரதாருடன் சிறந்தவரே!
ண்டுகளால் முள்ளைப்போலத் தைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த உம்
சசோந்த வீரர்களோ, பாரதனை அனுக, காமையுள்ள பாண்ட
ராலடிக்கப்பட்டிருந்தும், (அவனை) விட்டு விலகவில்லை துரோண
புத்திரரைத் தலைவராகக்கொண்ட கௌரவவீரர்கள் அராஜுனனைத்
ராகக்கூட்டத்தால் சூழ்ந்துகொண்டும், களிப்புடன் போராடிக்கொண்
விலகினாருகளை அரசரே! அவர்களால் எய்யப்பட்டதும் பொன்னி

னூல அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான பாணங்கள் அராஜுன்னுடை
 * தேரின் நடுவிடத்தை விரைவாக நிரப்பின அவ்வாதே, மஹாவீர
 ளிகளும் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் சிறந்தவாகருமான கிருஷ்ண
 ஜுனாகளை யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவர்களான கௌ
 வீரர்கள், மிகுந்த உற்சாகமுடையவர்களாகக் கோரமான பாண
 ளால் அடித்தார்கள் பிரபுவே! அப்பொழுது, கூபரமும் தேருந்
 துகளும் முக்கணையும் பூட்டுவார்களும் துகத்தடியும் அதுகாஷ்ட
 பாணமயமாகி விட்டன அரசே! அந்த யுத்தத்தில் உமையே
 சோரத் வீரர்கள் பாரததன்விஷயத்தில் செய்ததான இப்படிப்பட
 காரியமானது முன் நமமால் பார்க்கப்பட்டதுமில்லை, கேட்கப்பட்ட
 மில்லை விசித்திரமான கட்டுக்களுடன் கூடிய கூமையுள்ள அம்
 ளால் நாமபுறத்திலும் அந்தத் தேரானது, புவியில் அனேகம் தீப
 தங்களால் நன்றாகவிளங்குகின்ற விமானம்போல விளங்கிற்று மஹ
 ராஜே! பிறகு, அராஜுன்ன படிந்த கணுக்களுள்ள அம்புகளை மே
 மானது மழையை மலையினமீது இறைப்பதுபோல அசசேனையி
 மீது இறைத்ததான யுத்தத்தில் பாரததனுடைய பெயரால் அந்
 யாளமிடப்பட்ட அம்புகளால் வதம்செய்யப்படுகின்ற அவர்கள் அ
 படிப்பட்ட அராஜுன்னைப் பாப்பவர்களாக (அனைத்தையும்) பா
 மயமாக எண்ணினார்கள் கோபத்தினால் இழுத்துவிடப்பட்ட அ
 களாகிற ஜவாலையுடையதும், வில்லிடுவிகளாகிற காற்றை
 கூடியதுமான பாரததனாகிற பெருந்தீயானது உம்முடைய ஸைன்
 மாகிற விதகை விரைவாக எரித்தது பாரதே! பாக்கியமுள்ளவ
 ளுமியில் விழுகின்ற சக்கரங்கள், துகத்தடிகள், அம்புத்தூணிக
 கொடிகள், ரதங்கள், துவஜங்கள், முக்கணைகள், அனுகாஷ்டங்
 திரிவேணுக்கள், அசசுக்கள், பூட்டுவார்கள், கொற்றாக்கள், குண
 லங்களையும் தலைப்பாக்கையையும் தரித்தவைகளாக விழுகின்ற த
 கள், கைகள், தோள்கள், விசிறிகளுடன் கூடிய குடைகள், ப
 டங்கள் ஆகிய இவைகளின் குவிப்புகள், பாரததனுடைய தோ
 லும் வழிகளில் எங்கும் காணப்பட்டன பரதாருந் சிறந்தவனே,
 பூமியானது மாமிசங்களாலும் இரத்தங்களாலும் சேறுள்ளத
 வும், செல்லமுடியாத தோற்றமுள்ளதாகவும், பயப்படுகிறவாரு
 குப் பயத்தைப் பெருக்குகிறதாகவும், சூரர்களுக்கு ஸந்தோஷத்
 து வீருத்திபண்ணுகின்றதாகவும், ருத்திரருடைய உதயானம் போல
 தாகவும் இருந்தது பகைவரை வாட்டுபவனான பாரததன், ப
 குபதிகளுடன் கூடிய இரண்டாயிரம் ரதங்களை யுத்தத்தில் நான்

யது புகைதணிந்த நெருப்புப்போல ஜவலித்தான். அரசரே! வானான அகநி ஜங்கமஸ்தாவரங்களான உலகத்தைக் கொளுத்திப் புகைதணிந்ததாக எவ்விதம் காணப்படுமோ அவ்விதமே குருதிபுத் தான தனஞ்சயனும் காணப்பட்டான் துரோணபுத்திரரோ, ரத்தத்தில் பாண்டவனுடைய பராக்ஷரமத்தைக்கண்டு, உயர்ந்த அடிமரத்ததுடன் கூடிய ரத்தத்தோடு பாண்டவனை எதிர்த்துத் தடுத்தான் வெண்ணிறமுள்ள குதிரையையுடையவாகளும் வீலலாளிகளுடைய வந்தவர்களும் புருஷஸரேஷ்டாகளுமான அவ்விருவார்களும் அப்பாழுது பரஸ்பரவதத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாக ஒருவரைஒருவரொத்ததாகக் கண்டார்களே! பரதாக்களுட சிறந்தவரே! மாரிக் கலத்தில் மேகங்களினின்றும் எவ்வாறு மழை உண்டாகுமோ, அவ்வேறு அவ்விருவார்களிடமிருந்தும் மிகுந்த பயங்கரமான அம்புமழை வந்து உண்டாயிற்று பரஸ்பரம் ஸபாததையுள்ளவர்களாக அவ்ருவரும் கொம்புகளால் இரண்டுவிருஷ்பங்களை கீறிக்கொள்வது காலப்படியுடைய கணுக்களுடன் கூடிய பாணங்களால் அப்பாழுது நவையொருவராக கீறிக்கொண்டார்கள் மஹாராஜரே! அவ்விருவர்களுக்கும் நேடுநேரம் யுத்தமானது ஸமமாக இருந்தது அந்த ரத்தத்தில் கோரமான சஸ்திரங்களுடைய மோதுதல் மறுபடியும் வண்டாயிற்று பாரதரே! பிறகு, அஸ்வத்தாமா, பொறகட்டுக்க டனகூடியவையும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவையுமான பன்னிரண்டு பாணங்களால் அராஜனையும் பத்துப் பாணங்களால் வாஸுதேவரை அடித்ததா பிறகு, பீபதஸுவானவன், அட்டஹாஸஞ்செய்து, ஸமவெமனகிற விலலை நானொலியிடச்செய்தான் பகைவர்களைத் திகைச்செய்பவனான ஸவயஸாசி, மஹாயுத்தத்தில், குருபுத்திரரான ரவத்தாமாவை ஒரு முகூதத்தகாலம் கௌரவித்து, பிறகு, அவ் வுக்கு குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் இழந்த ரத்ததையுடையவராகச் செய்தான், பிறகும், அவரை மெதுவாகவே அடிக்கடி அடித்தான் விரைகளை கொல்லப்பட்ட தேரிலவீற்றிருக்கின்ற துரோணபுத்திரர், நகினுலாங்கியதும் பரிசுமபோன்றதுமான உலகக்கையப் பாண்டு திரைமீது பிரயோகித்ததா பகைவர்களை அழிப்பவனும் வீரனு ன் பாரதன் விரைவாக வருகின்றதும் பொறகட்டுக்களால் அலங் கரிக்கப்பட்டதுமான அவ்வுலகக்கையை ஏழாகத் துணுபுத்தான் மிகக் கடிப்பமுள்ளவரான அந்த அஸ்வத்தாமா முஸ்லம் அறுக்கப்பட்ட வகரண்டு சிறந்த மலையினுடைய சிகரம்போன்ற கோரமான பரிகா ஶத்தைக் கையிலெடுத்ததா யுத்தத்தில் ஸாமாந்தியமுடைய

அஸ்வத்தாமா, பாரதனைக் குறித்து அந்நப பரிகாயுதத்தை பரயோகி
கவும் செய்தாரா கோபங்கொண்ட அந்தகனப்போன்ற அந்நப பரி
யுதத்தைக்கண்டு, பாண்டிருநதனனான் அர்ஜுனன், விரைவுடன், சிறந்
ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான் பாரதரே! பெரும்போரில் பாரத்
னுடைய பாணங்களால் அறுக்கப்பட்ட பரிகாயுதமானது ஒவியா
ரர்ஜுஸரேஷ்டாகளுடையமனத்தைப் பிளந்துகொண்டு பூமியிலிழ்ந்
தது பிறகு, பாண்டவன் வேறு மூன்றுபல்லங்களால் அஸ்வத்
மாவைப் பிளந்தான் பலசாலியும் மிக்க தையமுள்ளவனுமா
பாரததனால் மிக அடிக்கப்பட்ட அந்ந அஸ்வத்தாமா ஆணைமையி
நிலைபெற்றவராகி அப்பொழுது அசையவில்லை அரசரே! பிறகு
அஸ்வத்தாமா மஹாரதனான் ஸுரதன்மீது எல்லா க்ஷத்திரியர்களு
பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பாணஸமூகங்களை இறைததா
பிறகு, பாஞ்சாலர்களுள் மஹாரதனான் ஸுரதனோ யுத்தத்தி
மேகத்தின் இடிமுழக்கம்போன்ற ஒலியுடன்கூடின ரத்ததுட
துரோணபுத்திரரையே எதிர்த்துச் சென்றான் அவன், ஸாவபா
களையும் பொறுக்கக்கூடிய உறுதியான சிறந்தவில்லை இழுத்து நெரு
புக்கும் பாம்புகளுமொப்பான அம்புகளால் துரோணபுத்திரரை அடி
த்தான் பிறகு, கோபமுள்ளவனும் எதிர்த்துவருகின்றவனும் மஹ
ரதனுமான அந்ந ஸுரதனைப்பாரதது யுத்தத்தில் துரோ
புத்திரர் தடியாலடிக் கப்பட்ட ஸாபமப்போலக் கோபித்தா
துரோணகுமாரா, புருவங்களை முக்கோணமாக நெறித்துக்கொ
டும் இரண்டு கடைவாய்களையும் நகிக்கொண்டும் ஸுரதனை வ
இறங்கப்பாரதது ரோஷத்தினால் விலலிலுள்ள நாளை உருவிக்கொ
டும், யமதண்டம்போன்ற பிரகாசமுடையதும் கூமைபுள்ள
மான ஒரு நாராசத்தைப் பிரயோகித்தாரா அதிக வேகமுள்ள
அந்ந நாராசமானது இரத்திரனால் விடப்பட்ட இடியானது பூ
லத்தைப் பிளந்து செல்வதுபோல அவன் இருதயத்தைப் பிளந்
பூமியில் பிரவேசித்ததுவிட்டது வஜரத்தால் பிளக்கப்படுகிற ம
யின் கொடுமுடியானது கீழேவிழுவதுபோல நாராசத்தால் அடி
க்கப்பட்ட அந்நஸுரதன் பூமியில்¹ விழுந்தான் அந்ந வீரன் கொ
லப்பட்டவுடன், சிறந்த பிரதாபமுள்ளவரும் ரதிகாக்களுள் உத்தம
மான துரோணபுத்திரர் அந்நரத்ததின்மீது விரைவாக ஏறினா மஹ
ரர்ஜரே! பிறகு, யுத்தத்தில் ஸமசபதகாக்களால் சூழப்பட்டவரும் யு

1 துரோணபாவம் 608-ம் பக்கம் 30-வது வரியில், 'கொன்ற' எனப்பதை 'அடித்தாரா' என்று மாற்றிக் கொள்க

ததில் கெட்ட மதங்கொண்டவருமான அஸ்வத்தாமா ஸந்ததரா
 ருநதுகொண்டு அாஜுனனோடு போாபுரிந்தாா அந்த ரணகளத்தில்,
 'அாபன்' நடுப்பக்கில் அடைந்திருக்கும்பொழுது அாஜுனனுக்குப்
 பகைவர்களோடு, யமனுடைய ராஜ்யத்தைவிருத்திப்பண்ணுகின்றதான
 பருமபோா நடந்தது அந்த யுத்தத்தில் அாஜுனன் ஒருவனாகவே
 ருநதுகொண்டு ஒரே மையத்தில் பல வீரர்களோடு அவர்களின்
 ராகரமத்தைக்கண்டு போாபுரிந்ததை ஆசாயமாகக் கண்டோம்.
 நதிர்னுக்கு முற்காலத்தில் பெரிதான அஸூர சேனையோடு பெரும
 பாா நோந்ததுபோல அாஜுனனுக்குப் பகைவர்களோடு பெரும
 பாா உண்டாபிற்று

பதினான்காவது அதியாயம்

ச ல ய வ த ப ா வ ம. (தோடர்ச்சி)

(ஸங்குதல யுத்தம்)

மஹாராஜரே! துரியோதனனும் பாாஷதனான திருஷ்டத்யும்
 னும் அம்புகளாலும் சகதிகளாலும் நிறைந்திருக்கின்ற மிக்க பெரி
 ன யுத்தத்தை நடத்தினார்கள் வேந்தரே! பிறகு, காகாலத்தில்
 மகன்களினின்றும் நரம்புறத்திலும் நீர்த்தாரைகள் விழுவதுபோல
 பிரமாயிரமாகச் சரதாரைகளைப் பொழிந்தனா துரியோதனனும்,
 ரோணரைக கொன்றவனும் உக்கிரமான பாணங்களையுடையவனு
 ன திருஷ்டத்யும்னனை விரைவாகச் செலவும் ஐந்து பாணங்க
 ள அடித்து மறுபடியும் ஏழு பாணங்களால் அடித்தான் பல
 லியும் மிக்க வலிமையுள்ளவனுமான திருஷ்டத்யும்னனோ, யுத
 தில் எழுபது பாணங்களால் அரசனைத் துன்பப்படுத்தினான்
 தருட சிறந்தவரே! அரசன் துன்புறுத்தப்பட்டதைக் கண்டு,
 கோதரர்கள் பெரிய சேனையுடன் பாாஷதனைச் சூழ்ந்துகொண்
 டார்கள் அதிரதர்களான அந்தச் சூரர்களால் நான்குபுறமும
 று சூழப்பட்ட அந்தத் திருஷ்டத்யும்னன் யுத்தத்தில் அஸ
 ரலாகவத்தை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு ஸஞ்சாரஞ் செய்தான்
 ணடியானவன், பரபத்திரகாக்களுடன் கூடினவனாக, விலலாளி
 ன கிருதவாமாலையும் மஹாரதரான கருபரையும் எதிர்த்துச்
 னடை செய்தான் அரசரே! பிராணனைப் பந்தயமாக வைத்து
 டுகின்ற சூதாங்கிய போரில் பிராணனை இழக்கின்றவர்களான வீரா

களுக்கு மிக்க கோரமாயும் அதிகப்பெரிதாயுமுள்ள சண்டையான, அவ்விடத்திலும் நோந்தது சலயன், அம்புமாரிகளை எல்லாத் தினங்களிலும் பொழிந்தனெனாடு, ஸாதயகியும் பீமஸேனனும் உள்ளிட பாண்டவர்களைத் துன்புறுத்தினான் ராஜேந்திரரே! அவ்வாறே சலயன், யுத்தத்தில் யமனபோன்ற பராகரமத்துடன் கூடினவர்களு இரட்டையாக்களுமான அந்த நகுல ஸஹதேவர்களை விராயத்தாலு அஸ்திர பலத்தாலும் எதிர்த்துப் போராடினான் அந்தப் பெருமடே ரில் சலயனுடைய பாணங்களால் துரத்தப்பட்ட பாண்டவ வீரர்களுள் சிலமஹாரதர்கள் ரக்ஷகளை அடையவில்லை பிறகு, தருமராஜ மிக உபதரவிக்கப்பட்டபொழுது, சூரனும் மாதரீகுமாரனுமான நலன், மாதலனான் சலயனை வேகத்துடன் எதிர்த்து விரைவாக சென்றான் பகைவீரர்களைக் கொல்லும் நகுலன், சிரித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் வீரனான அந்தச் சலயனை (பாணங்களால்) முடி, முத்தம் உருக்குமபமானவையும் சிறப்பியால் சாணையிடப்பட்டவையு தங்கமயமான கட்டுக்களுடன் கூடியவையும் வில்லாகுமயந்திரத்த னினது விடப்பட்டவையுமான பத்துப்பாணங்களால் மாப்பில் அடிக்கான மாதலனான் சலயனே, மருமகனான அந்த நகுலனில் பீடிக்கப் பட்டுப் படிந்த கணுக்களுள்ள பாணங்களால் அவனைத் துன்பு செய்தான் பிறகு, யுகிஷ்டிராராஜரும் பீமஸேனனும் ஸாதயகியு மாதரீபுத்திரனான ஸஹதேவனும் மதரராஜனுச்சகருகில் விரைவாக சென்றார்கள் பகைவர்களை வெல்பவனும் சேனாபதியுமான சலயன் வேகத்துடன் வருகின்றவார்களும் திசைகளையும் திக்கோணங்களையு தேரொலிகளால் நிரப்புகின்றவார்களும் பூமியை நடுங்கச்செய்கின்ற வாக்களுமான அவ்வீரர்களைச் சண்டையில் எதிர்த்தான் பெரியவனே மத்திரநாதன் யுத்தத்தில் யுகிஷ்டிராரை முனறம்புகளாலும் பீமனனை ஐந்து சரங்களாலும் ஸாதயகியை நூறு பாணங்களாலு ஸஹதேவனை முன்று கணைகளாலும் அடித்துப் பின்பு மஹாதவான நகுலனுடைய பாணங்களுடன் கூடிய வில்லை ஓர் க்ஷூரபம தால் நடுவில் வெட்டினான் பிறகு, மஹாரதனான மாதரீயின் புத்திரன் சல்லியனுடைய பாணங்களால் வெட்பப்பட்ட அந்த வில் எறிந்துவிட்டு வேறு வில்லை எடுத்துப் பாணங்களால் மதரராஜ டைய தேரை வேகமாக நிரப்பினான் யுகிஷ்டிராரும் ஸஹதேவனு அந்த மதரநாதனைப் பத்துப் பத்துப் பாணங்களால் மாப்பிலே அடித்தார்கள் ஸாதயகியும் பீமஸேனனும் அந்த மதரராஜன் எதிர்த்து ஓடிக் கழுமிறகுகள் பூண்ட அறுபது பாணங்களாலு

புத்தப பாணிகளாலும் அடித்தாக்கள் பிறகு, மதராஜன்
 பாபகொண்டு ஸாதயகியை ஒன்பது பாணிகளால் அடித்துப்
 புத்த கணுக்களுள்ள எழுபது பாணிகளால் மறுபடியும் அடித்
 தான் பெரியவரே! பிறகு, சலயன், இந்த ஸாதயகியினுடைய
 மபுடனகூடியவிலைகைகைப்பிடியில் வெட்டி, நான்குநிறைகளை
 புத்தத்தில் யமனிடம் அனுப்பினான் மஹாரதனை மதராஜன்
 ஸாதயகியைத் தேரைஇழந்தவனாகச்செய்து நூறுபாணிகளால்
 வளை நாற்புறங்களிலும் அடித்தான் குருகுலத்திலுதித்தவரே!
 மதிரநாதன் கோபங்கொண்டு மாதரீபுத்திரனையும் பாண்டவனை
 மஸேனனையும் புதிஷ்டிராரையும் பத்துபத்துப் பாணிகளால்
 புத்தான் பாததாக்கள் ஒன்றுசேர்தம அந்தச்சலயனை புத்தத்
 த மிஞ்சவிலைபென்னும் ஆச்சரியகரமான மதிரராஜனுடைய
 ணமையை அந்த இடத்தில் கண்டோம் பிறகு, உறுதியான வல
 மையுள்ள ஸாதயகி வேறு இரத்தினமீதேறிக்கொண்டு, பீடிகைப்
 பட்டவாகநம் மதராஜனுக்கு வசப்பட்டவாகளுமான பாண்டவாக
 க்கண்டு மதரதேசாதிபனைக்குறித்துப் பலாதகாரமாக வேகத்
 தன் எதிர்த்துச்சென்றான் சண்டையில் ஸமாததனை சலயன்,
 நுகின்ற அவனுடைய தேரைக்கண்டு மதமபிடித்த ஒருயானையானது
 மறொரு மதமபிடித்தயானையை எதிர்ப்பதுபோல இரத்தினிலேயே
 தித்ததுச்சென்றான் குரனை அந்த ஸாதயகிக்கும் மதிரதேசாதி
 திக்கும் நெருக்கமாகநடந்த அந்தச் சண்டையானது ஆச்சரியகர
 ன காட்சியுள்ளதாக இருந்தது இது பூர்வகாலத்தில் சம்பராஸூர
 க்கும் தேவராஜனுக்கும் நடந்த யுத்தம்போலிருந்தது ஸாதயகி,
 தத்ததில்நிற்கின்ற மதிரராஜனைக் கண்டு பத்துப்பாணிகளால்
 டித்து, 'நில,நில' என்று கூறினான் மதிரராஜனே, மஹாத
 ரவான் அந்த ஸாதயகியால் மிகஅடிக்கப்பட்டு, விசித்திரமானகட்
 க்களுள்ள கூரிய அம்புகளால் அவனைத் திருப்பியடித்தான் பிறகு,
 ஹாணிலாளிகளான பாததாக்கள், ஸாதயகியை எதிர்த்துப்போ
 ரினின்றவனும் மாதுலனுமான மதராஜனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற
 ருப்பத்தினால் தோகளுடன் விரைவாக எதிர்த்தாக்கள் பிறகு, சிங்
 மபோலக் காஜித்துக்கொண்டு போர்புரினின்ற சூரர்களுடைய கை
 லந்ததும் இரத்தவேளளத்ததுனகூடினதுமான சிறந்தயுத்தமானது
 நடந்து மஹாராஜரே! இறைச்சியில் விருப்பங்கொண்ட சிங்
 க்களபோல யுத்தத்தில் காஜிக்கின்ற அந்தச்சூரர்களுக்கு ஒருவரை

ஒருவா வையுமவாராததைகள் உண்டாயின அவர்களுடைய ஆரக்கணக்கான பாணஸமூகங்களால் பூமியானது எல்லாப்பக்கதலும் நிரம்பியதாயிற்று அப்பொழுது, ஆகாபமும் உடனே பாணமாயிற்று அநதச்சலயனால் நாற்புறத்திலும் வேகமாகப் பாணமாகாரமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது மஹாதமாகங்களால் விடப்பட்ட பாணங்களால் மேகத்தின் நிழல்போன்ற நிழல் உண்டாயிற்று தேவதரே! அநதச்சமயத்தில் சடடையுரித்த பாம்புகள்போலப் பளபளப்பானவையும் ஏறியப்பட்டவையும் பொறகட்டுக்களுடனகூடியவைமான பாணங்களால் திசைகள் பிரகாசித்தன பகைவர்களை நாசசெய்பவனும் சூரனுமான சலயன் ஒருவனையிருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் அனேகாக்களோடு போரிடிர்தான், அநதச்சமயத்தில் மிகக் கூச்சாயத்தைச் செய்தான் மத்திரராஜனது கைகளினின்று விடப்பட்டவைகளும் கழுகினிறகுக்களால் வேகம் உண்டுபண்ணப்பட்டவைகளும் வந்து விழுந்துகொண்டிருப்பவைகளுமான கோரமுள்ள அப்புகளால் பூமியானது நாற்பக்கமும் பரப்பப்பட்டது அரசுமே முறகாலத்தில் அஸுரர்களுக்கு நாசத்தையுண்டுபண்ணிய மஹாயுத்தத்தில் இந்திரனுடைய தோ எவ்வாறு ஸஞ்சரித்ததோ, அவ்வாறே இம்மஹாயுத்தத்திலும் சலயனுடையதோ ஸஞ்சரித்ததைக் காட்டோம்

பதினேந்தாவது அதியாயம்

ச ல் ய வ த ப ா வ ம் (தோடர்ச்சி)

(சல்யனுக்கும் யுதிஷ்டிராருக்கும் யுத்தம்)

பிரபுவே! பிறகு, மதரராஜனை முன்னிட்டுக்கொண்டிருக்க உமதுசேனையானது யுத்தத்தில் பாரததாக்களை மீண்டும் அதிகவேகத்துடன் எதிர்த்துவந்தது பீடிகப்பட்டவர்களும் வேகமாகத் துள்ளினவர்களும் யுத்தத்தில் கடுமையான வல்லமையுள்ளவர்களுமாக உமமைச்சோரநவரனைவரும் மிகுதியாயிருப்பதால் கண்ணத்திறகு பாரததாக்களைக் குழப்பிவிட்டார்கள் மஹாராஜரே! சண்டையி அடிக்கப்படும் அநதப்பாண்டவர்கள், கிருஷ்ணனும் அாஜுனனும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே, ஒருகிமிஷமும் நிலைபெறவில்லை பிறகு, தனஞ்சயன், கோபங்கொண்டு, காலாட்களுடனகூடிய கிரு

தம் கிருதவாமாவின்மீதும் பாணஸமூகத்தை வாரியிறைத்தான். ஹதேவனோ சேனையுடன் கூடின சகுனியின்மீது அம்புகளை நிரப்பி ன் நகுலன் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு மத்திராஜனை எதிர்த் த போராடினான் திரௌபதீ புத்திரர்களும் மற்ற அரசர்களுந் தனை விராகளைத் தடுத்தனர் பாஞ்சால ராஜகுமாரனான சிகண்டி ம் அஸ்வததாமாவைத் தடுத்தான் பீமஸேனனோ, கதாயுத்தத்தைக் கயிலேந்தி அரசனான துரியோதனனைத் தடுத்தான் குருதிபுத்திர ன் யுதிஷ்டிரா ஸையன் ததுடன் கூடின சலயனை எதிர்த்தார் பிறகு, சதவகனினின்று திருமபாதவர்களான உமமைச் சோந்தவர்களுக் கும் பிறாக்களுக்கும் ஆங்காங்கு தொடர்ச்சியான யுத்தம் ஏற்பட்டது சலயன் ஒருவனாகவே பாண்டவர்களைச் சோந்த எல்லா வீரர்களையும் தாதுப் போபுரிநதானென்னும் மிகப் பெரியதான சலயனுடைய ஸயகையை அந்த யுத்தத்தில் பாரததோம் அப்பொழுது, சலயன் விஷ்டிராநுடைய சமீபத்தில் குருரமான சனியென்ற கிரகமானது திரனபக்கத்தில் காணப்படுவதுபோலக் காணப்பட்டான் சலயன் விஷ்டிர ராஜரை ஸாப்பங்களுக்கொப்பான அம்புகளால் பீடித்தது ன்மும் பீமனைநோக்கி எதிர்த்துவந்தது சரமாரிகளைப் பொழிந்தான் வனுடைய அந்த லாகவத்தையும் அஸ்திரங்களில் தோச்சியையும் ன்மும், பகைவர்களுடைய படைகளும் உம்முடைய படைகளும் பூநதன் சலயனால் பீடிக்கப்படுகின்ற பாண்டவர்கள், மிகக் காயப் பித்தபட்டவர்களாக, யுதிஷ்டிரா அழைத்ததுகொண்டிருக்கும் ராழுதே, யுத்தத்தை விட்டு ஒடிவிட்டார்கள் மத்திர ராஜனால் ண்டவ சேனைகள் வதம் செய்யப்படுகையில், பாண்டு புத்திரரும் நம்ராஜருமான யுதிஷ்டிரா கோபத்திற்கு வசப்பட்டார் பிறகு, ஹாதரான அவர், ஆணமையைமேற்கொண்டு, 'ஜயமாவது உண்டா டும், அல்லது, வதமாவது நேரடும்' என்று மனத்தில் உறுதி யதுகொண்டு மத்திரராஜனை அடித்தார் அவர், எல்லாப் பிராதாக ளையும் வாஸுதேவரையும் அழைத்தது, 'கௌரவர் நிமித்தமாக யுத் தத்தில் பீஷ்மா, துரோணர், காணன் இவர்களும் மற்ற அரசர்களுந் தாக்கிரமத்தை வெளியிட்டு நாசமடைந்தார்கள் நீங்கள் பங்குக்குத் தகப்படியும் உற்சாகத்திற்குத் தகப்படியும் ஆணமையை வெளியிட ிர்கள். மஹாசதனை இந்தச் சலயனொருவன் என்னுடைய பங் க மிகுத்தப்பட்டிருக்கிறான் அப்படியப்பட்ட யான் இப்பொழுது சத்தத்தினால் மத்திரராஜனை வெல்ல விரும்புகிறேன் அந்த விஷ் தத்தில் என் மனத்திலுள்ளவை முழுமையும் உங்களுக்குச் சொல்லு

கிறேன். என சகராக்ஷகாகளும் வீராகளும் இந்திரனாலும் வெ
முடியாதவாகளும் யுத்தத்தில் சூராகளால் சமம்திகைப்பட்டவாக்
நனமதிப்புகுத தஞ்சதவாகளும் ஸத்தியஸந்தாகளுமான மாதரீபு
ராகளிருவரும் யுத்தத்தில் க்ஷத்ரியதருமத்தை முன்னிட்டவாகள
மாதலனை எனக்காக நன்றாக எதிர்த்துப் போர்புரிய வேண்டு
எனனையாவது சலயன் யுத்தத்தில் கொலவான், அல்லது நாளு
அவனைக் கொல்வேனா உங்களுக்கு மன்களமுண்டாகுக உலக
வள்ள வீராகளே! இவ்விதமான இந்த உறுதிமொழியை அ
திருநகர அரசர்களே! (இந்தச் சலயனை) எனனுடைய பங்கெக்
நிச்சயித்து ஐயத்தின் பொருட்டோ அபஜயத்தின் பொருட்டு
இப்பொழுது க்ஷத்திரிய தருமத்தை முன்னிட்டு மாதலனை
னோடு நான் போர்புரியப்போகிறேன் எனனுடைய ரத்தத்தில், ச
திர முறைப்படி ரத்தத்தை ஸ்ததம் செய்கின்றவாகளால் அதிகம்
சஸ்திரமும் எல்லா உபகரணங்களும் சீக்கிரமாகக் கட்டிவைக்
பட்டும் ஸாதயகியானவன் தென்பக்கத்துச் சேனையையும், உ
வாறே, திருஷ்டதபுமன்ன வடபுறமுள்ள சேனையையும் பாதுகா
டும் இப்பொழுது, பிருதாபுத்திரனை தனஞ்சயன் எனக்குப் ப
புறத்தை ரக்ஷிக்கிறவனாகட்டும் சஸ்திரதாரிகளுட சிறந்தவரு
பீமஸேனன் இப்பொழுது எனக்கு முந்திச் செல்லுகிறவனாகட்டு
இப்படிச்செய்தால் மஹாயுத்தத்தில் நான் சலயனைவிட மேற்ப
வனாவேன்' என்றுகூறினா இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டவாக்
அரசனாக்குப் பிரியத்தை விரும்புகிறவாகளுமான பாண்டவா
அப்பொழுது அவ்வாறே செய்தார்கள பிறகு, மறுபடியும் ப
சாலார்களும் ஸோமகர்களும் விசேஷமாக மாதஸயாகளுமான டே
வீராகளுக்கு அப்பொழுது யுத்தத்தில் அதிக ஊக்கம் ஏற்பட்டு
டது யுத்தத்தில் அந்தத் தருமராஜருடைய பிரதிஜைஞயை
புகழ்ந்தார்கள பிறகு, சங்ககலையும பேரிகளையும் பிருதங்கக
யும் நூறு நூறாக ஒவீததாரகள் பாஞ்சாலர்கள் சிங்கநாதங்களை
வெளியிட்டனர் அந்தக் குருபுகவர்களான (பாண்டவ வீராக்
பரபரப்புள்ளவர்களாக, ஸந்தோஷத்தினாலுண்டான பெரிய அ
ஹாஸத்தோடு வேகத்துடன் கூடிய மதராஜனை எதிர்த்துச்சென்
கள், யானையின் மணிகளின் ஒசையாலும் சங்ககளுடைய நா
தாலும் பெரிய தூயவாதியத்தின் ஒலியாலும் பூயியை எதிரெ
யிடுமபடி செய்தார்கள் அவர்களனைவர்களையும் உமது யுத்திர
தூரியோதனனும் விரியசாலியான மத்திராஜனும் அனேகம் பெ

நகரின் உதயாஸ்தகிரிகளிரண்டும் தாங்குவதுபோலத் தாங்கு
 றார்கள் யுத்தத்தில் புகழ்பெற்றவனான சலயனோ, பகைவாக்களை
 கருப்பவரான தாமராஜாமிது இரத்திரன் சம்பரணமிது சரமாரி
 ப பொழிந்ததுபோலப் பொழிந்தான் அவ்வாறே, உதாரமான
 கதையுடைய குருராஜரும், அழகியவிலைக கையிற்பிடித்துப்
 லவிதமான துரோணரது உபதேசங்களைக் காண்பித்துக் கொ
 விசித்திரமாயும் சுறுசுறுப்பாயும் அழகாயும் அமபுமழைகளைப்
 பழிந்தாரா யுத்தத்திற் சஞ்சரிகளினற இந்தத்தனிரியோதனனுக்
 திமையை வினாவிக் கக்கடிய ஸமயத்தை ஒருவனும் காணவில்லை
 கத்தகக் மாமஸ்ததில் விருப்பமுள்ள இரண்டு புலிகள்போல
 ததில் பராக்ரமத்தை வெளியிடுகின்ற அவவிரண்டு வீரர்களும்
 ல பாணங்களால் ஒருவரையொருவர் காயப்படுமபடி அடித்துக்
 ண்டார்கள் பீமனோ, யுத்தத்தில் ஸமாததனான உமது யுத்திர
 டி எதிர்த்தான் பாஞ்சாலராஜகுமாரனும் ஸாதயகியும் பாண்டு
 னாகளான மாதரீகுமாரர்களும் நரபுத்ததிலும் (சூழ்நது
 ண்டு) சகுனியை முதனமையாகக்கொண்ட வீரர்களை எதிர்த்தாரா
 அரசரே! உமது துராலோசனைபால் உண்டான (இக்கலகத்தில்)
 தில் விருப்பமுள்ளவர்களான உமமைச் சோந்தவர்களுக்கும்
 வர்களுக்கும் அப்பொழுது மறுபடியுமே கைகலந்த யுத்தம்
 தது துரியோதனனோ, யுத்தத்தில் கட்டளையிட்டு, வணங்கின
 க்களுள்ள பாணத்தால் சுவாணத்தாலலங்கரிக் கப்பட்ட பீம²
 டய துவஜத்தைக் குறிவைத்து அடித்து அதனைத் துண்டாக்கி
 அழகிய காட்சியுள்ளதும் மனத்தைக்கவாகின்றதுமான அந
 சிங்கக்கொடியானது பீமஸேனன பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்
 முதே பெரிதான மணிகளுடைய ஸமூகத்தோடு விழுந்தது
 னான சலயன், சிறந்த யானையினது துதிகளைப்போன்றதும் விசித்
 ராயுள்ளதுமான இவனுடையவிலைக் கூடையுள்ள ஒருக்ஷாரத்தி¹
 மறுபடியும் அறுத்தான் விலலது கப்பட்டவனும் கார்த்தியுள்ள
 மான அநதப் பீமஸேனன தன் வல்லமையை வெளிப்படுத்தி
 மடைய குமாரனை ரதச்சுத்தியினால் மார்பில் அடித்தான் உமது
 ரன் இரத்தகின்மத்தியில் உட்காரத்தான் அவன் முாச்சை
 டயவே, மறுபடியும் விருகோதரன் தோப்பாகனதலையை அப்
 பழுது ஒருக்ஷாரபரத்தினால் சரீரத்தினின்று தள்ளினான் பார
 ஸாரதி கொல்லப்பட்ட குதிரைகள் அவனுடையதேரை இழுத்
 காண்டு திசைகளிலொழுக அரரசரே! அப்பொழுது, 'ஆ! ஆ!'

என்னும் ஒலி உண்டாயிற்று மஹாரதரான துரோணபுத்திர
 கிருபரும் கிருதவாமாவும் சம்பிபதற்காக உமது குமாரனை நெரு
 கருதி அவனுக்கு எதிராகமாக ஒடினார்கள் அநதச்சேனையான
 நிலை குலைந்திருக்கருந்தருளத்தில, பயந்தவர்களான அவனுடைய
 தகைகாலாட்களை அராஜனன, வில்லில் நானொன்றுபெழுப்பி அம்புகள்
 கொன்றான யுதிஷ்டிரரோ, கோபங்கொண்டு தந்தவாணமுள்ள
 களும் மனோவேகமுள்ளவைகளுமான குதிரைகளைத் தாமே நடத்
 துரோணம் மத்திராநாதனை எதிர்த்தாரா மன அடக்கமுள்ள யுதிஷ்டிர
 முதலில் மெதுவாகவிருந்து பிறகு அப்பொழுது உக்கிரரானா அ
 ஆசசரியத்தை அப்போது குந்திபுத்திரரான அவரிடத்தில்
 டோம 'புரட்டி விழிக்கப்பட்ட கண்களையுடையவரும் கோபத்
 தமபமுள்ளவருமான குந்திபுத்திரா யுத்தவீரர்களைக் கூாமையு
 பாணங்களால் லக்ஷம் லக்ஷமாகத் துண்டித்தாரா ராஜரே! த
 ரான அநதப பாண்டவா எந்தளத்ச சேனையை எதிர்த்தாரோ அ
 அநதச்சேனையை, உத்தமமான வஜ்ரங்களால் மலைகளைத் தளந்து
 போலப் பாணங்களால் தள்ளினா பலசாலியான குந்திரத
 ஒருவராகவே இருந்துகொண்டு காற்று மேகங்களைத் தளந்து
 போலக் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் தவஜ்ரங்களோடும் ரத்
 னோடுங்கூடின அனேக ரதிகாக்களைக் கீழேதள்ளி விளையாடின
 (யுகாந்தகாலத்தில்) கோபங்கொண்ட ருத்திரா பிராணிகளை நொறு
 வதுபோல மேலேவறியிருக்கிற வீரர்களுடன்கூடின குதிரைகளை
 காலாட்களையும் யுத்தத்தில் ஆயிரமவிதமாக நொறுக்கினா அ
 சரமாரிகளால் யுத்தநகத்தை நார்பக்கத்திலும் சூனயமாகச்செ
 மத்திராநாதனை எதிர்த்து ஒடி, 'நில, நில' என்றும் சொன்னா யுத்
 தில் பயங்கரமான செய்கையுள்ள அநதயுதிஷ்டிரருடைய அநதச்ச
 கையைக்கண்டு உமமைச் சோந்தவாக்களைவரும் பயந்தவர்கள் ச
 லோ இந்த யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்றான பிறகு, அவ
 வரும் மிக்க கோபங்கொண்டவர்களாகச் சங்கங்களை ஊதி அப
 முது ஒருவரையொருவா சண்டைக்கழைத்து வெருட்டிக்கொ
 எதிர்த்தவர்கள் சலயலோ சரமாரியினால் பாண்டவரைப் பீடித்த
 குந்திரதனரும் மத்திராஜனைச் சரமாரிகளால் நிரப்பினா அநத
 அப்பொழுது, அவ்விருவரும் கழுகுகளுடனாத பாணங்களால்
 புறத்திலும் நிறைக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் இரத்
 பெருகுகின்ற சூரர்களான மத்திராநாதனும் யுதிஷ்டிரரும் கானகத்
 துத்திருக்கிற இலவும் பலாசம்போல விளங்கினார்கள் மஹாபலக

ஞம் பிராணனைப் பந்தயமவைத்து விளையாடுகிறவாகஞம் பிரகா-
 பப்பவாகஞம் கெட்டமதங்கொண்டவாகஞமான அவ்விருவாகளை
 ம எல்லாச் சேனைகளுக்கண்டு அவ்விருவருள் ஐயத்தை நிச்சயிக்
 லை பாரதரே¹ அந்த யுத்தரங்கத்திலுள்ள யுத்தவீரர்களுக்கு
 யுதிஷ்டிரா மதராஜனைக் கொன்று இப்பொழுது பூமியை அனுப-
 ப்பார' என்றாவது அல்லது, 'சலயன் பாண்டவரைக்கொன்று
 ராயோதனனுக்குப் பூமியைக் கொடுப்பான்' என்றாவது இவ்வித-
 னான நிச்சயம் உண்டாகவில்லை போாபுரிக்கின்ற யுதிஷ்டிராருக்கு
 லலாம் பிரதக்ஷணமாகியது பிறகு, சலயன் யுதிஷ்டிராமிது
 னுனைக் பாண்டகளை விரைவாகப்பிரயோகித்தான, கூரியமுனைபுள்ள
 ருபாண்டத்தினால் அவருடைய விலைபும் அறுத்தான அவா-
 வேறுவிலை எடுத்துச் சலயனை முந்நாறுபாண்டங்களால் அடித்து
 அவனுடைய விலைபும் ஒரு க்ஷரத்தினால் அறுத்தார பிறகு,
 னுக்கள் படிவாயுள்ள பாண்டங்களால் அவனுடைய நான்கு குதிரை-
 லையும், மிகத்தீட்டப்பட்ட துனியுடன் கூடிய இரண்டு அம்புகளால்
 அவனுடைய இருபக்கத்திலுமுள்ள இரண்டு ஸாரதிகளையும்
 ளானது, பிறகு, பிரகாசிக்கின்றதும் துவைந்ததும் கூரமைபுள்ளது
 னான ஒரு பல்லத்தினால் எதிரிலிருக்கின்ற அந்தச் சலயனுடைய
 வஜ்ஜத்தையும் அறுத்தார பகைவர்களை அடக்குகிறவரே¹ பிறகு,
 ராயோதனனுடைய அந்தப்படையானது நன்றாக முறிய அடிக்கப்-
 ட்டது பின்பு, துரோணபுத்திரா, அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்-
 ற சலயனேனோக்கி ஓடி அவனைத் தமது ரத்தத்தினமீது ஏற்றிவைத்-
 துக்கொண்டு விரைவுடன் ஓடினா பிறகு, யுதிஷ்டிரா ஒரு முகூர்த்த-
 லத்தில¹ அவர்களை அடித்துக் காஜிக்ருமளவில், பலசாலிபான
 தராநாதன் சென்று, சாஸ்திரமுறைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்ப-
 றம் நிராமலமானதும் பெரியமேகம்போலக் காஜிக்கின்றதும் ஸன்-
 ரத்தமான யந்திரங்களுடனும் உபகரணங்களுடனும் கூடியதும் சத்-
 ரங்குகளுக்கு மயிராகக் கூச்சத்தை உண்டுபண்ணுகிறதமான வேறு
 ஒரு தேரினமீது ஏறிகொண்டு சிறந்த வேகமுள்ள வேறு ஒரு
 லைக் கையிலெடுத்து யுதிஷ்டிரரைப் பிளந்து ஸிமமம்போலக் கா-
 ித்தான பிறகு, நினைக்கமுடியாத பலத்துடன் கூடியவனும்
 ஷத்திரியர்களுள் சிறந்தவனுமான அந்தச் சலயன் மேகம் மழை
 பாழிவதுபோலச் சரமாரியை ஷத்திரியர்களின் மீது பொழிந்-
 னான அவன் ஸாதயகியைப் பத்துப்பாண்டங்களாலும் மேலேனனை

மூன்று பாணங்களாலும் ஸஹதேவனை மூன்று பாணங்களாலும் அடித்து யுதிஷ்டிரரையும் பீடித்தான் அவன், குதிரைகளுடனும் ரதங்களுடனும் ஏக்கால்களுடனும் கூடின அந்த அந்த மற்ற மக வில்லாளிகளைக் கொள்ளிக்கட்டைகளால் யானைகளைத் துன்புறுத்த வதுபோலப் பாணங்களால் துன்புறுத்தினை ரதிகாக்களுள் சிற தவனான அவன், யானைகளையும் யானைகளினமீது ஏறியிருப்பவர்க ளையும் குதிரைகளையும் குதிரையினமீது ஏறிச்செல்லுகின்றவர்க ளையும் ரதிகாக்களையும் ரதங்களையும் நாசஞ்செய்தான் ஆயுதங்களுட ல் கூடின கைகளையும் கொடிகளையும் விரைவாகத் துண்டாடினான் தாப்பங்களால் யாகவேதியைப் பரப்புவதுபோல யுத்தவீரர்களால் பூமியைப் பரப்பப்பட்டதாகச் செய்தான் அவ்வாறு, பகைவாபடை களை நாசஞ்செய்கிறவனும் உயிரை வாகுகுகின்ற மிருதபுவைப் போன்றவனுமான அந்தச்சலயனைப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சால களும் ஸோமகர்களும் மிகக்கோபங்கொண்டு சூழ்ந்துகொண்டார்கள்

பதினாறுவது அத்யாயம்

ச ல ய வ த ப ல ம். (தோடீச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் சலயனையும் அவன் தம்பியையும் கொன்றது)

பயங்கரமான வலிமையுடைய அரச்சோடு எதிர்த்திருக்கிற அந்தச்சலயனைப் பீமஸேனனும் சினியினுடைய பேரனான ஸாத்யக் தியும் புருஷஸோஷ்டாக்களான மாதரீபுதரர்களும் நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்ட பிறகு, ஒருவரையொருவர் யுத்தத்திற்காக அழைத் தார்கள் மன்னரே! பிறகு, ஆண்மையிற் சிறந்தவர்களான சூரர்கள் யுத்தம் செய்பவர்களுள் சிறந்த அரச்சனான சலயனை யுத்தத்திற் எதிர்த்து அவனை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு யுத்தத்திற் உகரமான வேகமுள்ள கூர்யபாணங்களால் அடித்தார்கள் பீமஸேன னாலும் மாதரீபுதரர்களான நகுல ஸஹதேவர்களாலும் ஸாத்யகித் தாலும் ரக்ஷிக்ஷபட்டிருக்கின்ற அரச்சரான தாமநந்தனா மதரநா தனைக் கடியவேகமுள்ள பாணங்களால் மாபில அடித்தாரா பிறகு யுத்தத்தில் உமமைச் சோந்த ரதிகாக்களின் கூட்டங்களும் மிகச் சிறப்புற்றவர்களான எல்லாயுத்தவீரர்களும் தங்களுக்கெதிரில் மதரராஜன பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறதைக்கண்டு தூர் யோதனனுடைய அனுமதியினால், சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பிறகு,

ததிராதலைவனான சலயன் யுத்தத்தில் யுதிஷ்டிரரை ஏழுபாணங்
 கால விரைவாக எதிர்த்தடித்தான் ராஜசே! மஹாதமாவானயுதிஷ்
 தரும் கைகலந்தயுத்தத்தில் ஒன்பதுபாணங்களால் அந்தசசலயனை
 டித்தார மஹாரதர்களான மதரநாதனும் யுதிஷ்டிரரும் அம்
 பாழுது யுத்தத்தில் காதாவரையில் இழுத்து பிரயோகிக்கப்பட்ட
 வகளும எண்ணியிட்டுத் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால்
 ருவரையொருவா மூடினார்கள் பிறகு, மஹாரதர்களும் மஹாபல
 லிகளும் பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் அரசர்களுள்
 மந்தவர்களுமான அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவா துன்பம் விளை
 கக்கூடிய ஸமயத்தை நோக்கிக்கொண்டு யுத்தத்தில் விரைவாக
 ம்புகளால் மிகவும் அடித்தார்கள் ஒருவரீது ஒருவா அம்புத்
 தளகளைப் பொழிக்கிறவர்களும் மஹாதமாக்களுமான அந்த மதர
 தன் யுதிஷ்டிரா இவ்விருவர்களுடைய நாடுகளையும் தலதவனியும்,
 ஹேந்திரனுடைய வஜராயுதம் இடி இவற்றினுடைய சபத்ததிறகு
 காரணசபத்ததை உடையனவாயிருந்தன அவ்விருவரும், பெருந்
 டுகளில் மாமஸத்தில் பேராவல்கொண்ட இரண்டு புலிகுட்டிகள்
 பால் விளங்கிக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தார்கள் யுத்தத்தில், கொழுப்
 டையவர்களான அவ்விருவரும், யானைகளுள் சிறந்தவையும்கொம்புள
 வையுமான இரண்டு யானைகள் போல அடித்துப்பிளந்துகொண்டா
 ன பிறகு, பலவானான மதரநாதன் பயங்கரமான பலத்தையுடைய
 ரரான யுதிஷ்டிரரைப் பலாத்காரமாகச் சூரியனுக்கும் அகனிகுக்கும்
 மமான ஒளிபொருந்திய ஓர் அம்பினால் மார்பில் அதிகவேகமாக
 டித்தான் அரசே! பிறகு, மஹாதமாவும், கௌரவர்களுள்
 மந்தவருமான யுதிஷ்டிரரும் அதிகமாக அடிக்கப்பட்டு நன்றா
 ப பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணத்தினால் மதரநாதனை அடித்
 தார், ஸந்தோஷத்தையும் அடைந்தார் பிறகு, ஆயிரம் கண்
 ளையுடைய இரத்திரனுடைய பிரபாவம்போன்ற பிரபாவமுள்ளவ
 ரும் அரசர்களுள்ளெல்லாம் உத்தமனுமான சலயன், பின்பு ஒரு
 கூத்த காலத்திற்குள் பிரஜைகளுைய அடைந்த, கோபத்தினால்
 ன்கள் சிவந்த, விரைவாக ஒருபாணத்தால் யுதிஷ்டிரரை அடித்
 தான் பிறகு, மஹாதமாவான தாமந்தனார் கோபத்தினால் வேக
 ளளவராக ஒன்பது பாணங்களால் சலயனுடைய மார்பையும்
 வாணமயமான கவசத்தையும் பிளந்த வேறு ஆறுபாணங்களால்
 டித்தார் பிறகு, மதரநாதன், மேனமைபெற்ற விலை இழுத்துப்
 பாணங்களைப் பிரயோகித்தான், அவ்வாறே, இரண்டுபாணங்களால்

குருபுகவரும வேந்தருமான யுதிஷ்டிரருடையவிலை வெட்டினு
மஹாதமாவான தாமராஜா, பிறகு, யுத்தத்தில் மிக்ககோரமான
புத்தியுமிருக்கிற வேறுஒருவிலை எடுத்து மஹேந்திரன நடுசின
அடித்ததுபோல முனைகூமையாயுள்ள பாணங்களுல் நாற்பக
களிலும் சலயனை அடித்தாரா பிறகு, மிக்க தையசாலியான ச
னும் ஒன்பதுபாணங்களால் யுதிஷ்டிரராஜர் பீமன இவர்களுடை
பொன்மயமான நல்ல கவசங்களை வெட்டிப் புஜங்களுடைய பிளந்தா
பின்பு, அகனிக்கும சூரியனுக்கும் நிகரான காரதியுள்ள கே
சுந்தரத்தினால் அரசருடையவிலை முறித்தான் அந்தக் கிருபு
ஆறுபாணங்களால் யுதிஷ்டிரருடைய ஸாரதியையே கொன்று
ரில் சென்றா மஹாதமாவான சலயனும் நான்கு பாணங்கள்
அவருடைய குதிரைகளைக் கொன்றான் குதிரைகளைக்கொண்
அரசரான தாமநந்தனுடைய போரவீரர்களுக்கு நாசத்தை
உண்பெண்ணினான் ஆசசாயகரமானதும் மதறவாகளால் செ
முடியாததும் மிகவும் சங்கசமுடியாததுமான நிகரற்ற காயத்தை
செய்த அரசனான அந்தச்சலயனைப்பார்த்து, முரசத்தைக்கொடிய
கொண்ட அந்தத்தாமநந்தனா, 'இதென்ன! உபேந்திரரான
வாஸுதேவருடைய சொல்லானது ஊழினவலியினால் இப்பொழு
வீணுகிறது 'யுத்தத்தில் சலயனைக்கொல்' எனறன்றோ அப்பொழு
அவா கூறினா லோகநாதருடைய வசனமானது வேறுவிதமாகா
என்றுதுயரத்தினால் சிந்தித்தாரா அரசனான சலயன் அவவாறுசெ
வுடன், மிக்கவலிமையமைந்த பீமஸேனன், வேகமுள்ள ஒருபாண
னால் அந்த மதரநாதனுடைய விலை அறுத்து இரண்டுபாணங்கள்
அவனை அதிகமாக அடித்தான் அவவாறே, அதிககோபங்கொண்
பீமஸேனன், வேறு ஒருபாணத்தினால் அவனுடைய ஸாரதியின்
யைத் திடமான ஸந்திகளுள்ள இடையுடன் கூடின சரீரத்தினினை
கவராதான், அவன்குதிரைகளையும் மிக்கவிரைவாக்கக்கொன்றான்
தத்தில் அதிகவேகமுள்ளவனாகவும் நிகரற்றவனாகவும் ஸஞ்சரிக்
அந்தமதரநாதன்மீது எல்லா விலலாளிகளுக்கும் தலைவனான பீமது
அவவாறே மாதரீபுதரனான ஸஹதேவனும் ஆறுபாணங்களைஇன்
தார்கள அந்தப்பாணங்களால் மயங்கச்செய்யப்பட்டசலயனைக்கல்
பீமன் அம்புகளால் அவனுடைய கவசத்தைப் பிளந்தான் பீமஸே
னால் கவசம் அறுக்கப்பட்டவனும் மஹாபலசாலியுமான அந்தம
நாதன் ஆயிரம் நகந்ததிரபரதிமைகளுள்ள கேடகத்தையும் கத்தி
யும் எடுத்துக்கொண்டு ரத்தத்தினின்றும் தள்ளிக் குதித்துக்குரதிபுதர

நாதது-ஒடினான் பயங்கரமான பலத்துடன் கடின அநாதசசலயன்
 ஸலனுடைய தேரின் ஏக்காலை வெட்டிப் பிறகு யுதிஷ்டிரரை
 நாததோடினான் பிறகு, பாய்கின்றவனும் கோபமுள்ளவனும்
 ஸன்போல வருகின்றவனுமான அநாதச சலயராஜனைத் திருஷ்டத
 ஸனனும் திரௌபதீபுத்திராகளும் சிகண்டியும் ஸாதயகியும் விரை
 கச சூழ்ந்துகொண்டார்கள் பின்பு, மஹாதமாவான் பீமன், உமது
 சேனையின் மத்தியில் அதிகஸந்தோஷத்துடன் காஜித்துக்கொண்டு
 அநாதசசலயனுடைய சிகரமற கேட்கத்தை ஒன்பது பாணங்களால்
 மறுத்துப் பலலங்களால் கத்தியையும் கைப்பிடியில் வெட்டினான்.
 ஸலனுடைய அநாதசசெய்கையைக்கண்டு ஸந்தோஷமுள்ளவாகளும்
 ஸாண்டவ சேனாவீரர்களுள் சிறந்தவாகளுமான கூட்டமான ரதிகா
 ர மிக்க காவல்கொண்டு ஸிமமநாதம் செய்தார்கள் சந்திரனுக்கு
 ப்பான சமகங்கனையும் ஊதினார்கள் அநிபயங்கரமான அநாதச சப
 ரதினிலே அவமதிக்கமுடியாத அநாதச சேனையானது அப்பொழுது
 வவாறு தாபத்தை அடைவிக் கப்பட்டதும் வோவைபுறம்தும் ரக
 ரதால் நனைக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையதும் பிரஜைஞயமறதும்
 பரமுறம்தும் ஆயிற்று பாண்டவசேனையினுள்ள போவீரர்களுள்
 ஸவாகளான பீமன்முதலான வீரர்களாலே விரைவாக முறிய அடிக
 பட்ட அநாதமதரராஜன், ஒரு மானுக்காகச் செல்லுகின்ற ஸிமம
 ஸால், வேகத்துடன் யுதிஷ்டிரருக்கு எதிராகச் சென்றான் குதிரை
 நம் ஸாரதிகளும் கொல்லப்பெற்றவரும் சினத்தோடு விளங்கு
 மறவரும் அகனிபோலப் பிரகாசிக்கின்றவருமான அநாதத்தாம
 ஜா, மதரதேசாதிபதியைக்கண்டு விரைவாகப் படைபுடன் அநாதச
 துருவை நன்றாக எதிர்த்தாரா குதிரைகளும் பாகனும் கொல்லப்
 பெற்ற அநாதத்தாமராஜா ரதத்திலே இருந்துகொண்டு கோவிரத
 ஸடைய வாககியத்தை விரைவாகச் சிந்தித்துச் சகதியைக் கையி
 லுடுத்துச் சலயனுடைய நாசத்தின் பொருட்டுப் புத்தியைச்
 லுத்தினான் மஹாதமாவான் யுதிஷ்டிரா, அப்படிப்பட்ட சலய
 ஸடைய செய்கையையுங்கண்டு தம்முடைய பாகமாக மிகுந்திருப்
 பான அவனுடைய வதத்தில் மனத்தைச் செலுத்தி, உபேந்திர
 ஸன் கண்ணபிரான் உரைத்தபடியே செய்யலானான் அநாதத் தாம
 ஜா, இரத்தினங்கள் இழைத்த பொறகாம்புள்ளதும் பொன்னால்
 காசிக்கின்றதுமான ஒரு சகதியைக் கையிலெடுத்தாரா, ஜவலிக
 மற இரண்டு கண்களையும் விரைவாகப் புரட்டிவிழித்தது மனத்தில்
 க்கோபங்கொண்டு மதரராஜனை நன்கு பார்த்தாரா அரசரே!

எசு

ஸ்ரீ மஹா'ப் ப ர த ம.

பரிசுத்தமான சித்தமுள்ளவரும் பாபமற்றவரும் அரகருமான தநதனரால் உறுபபாக்கப்பட்ட மதராஜன சாமபலாகாமவிதானென்பது எனக்கு ஆசசரியமாகத் தோற்றுகிறது பிறகு, மதபலசாலியும் கௌரவாகளுள் சிறந்தவருமான தாமராஜா, அழகெகரமான தண்டத்துடனகடியதும் உத்தமமான ரதனங்கள் ஜவலிக்கின்றதும் நல்ல ஒளிபொருந்தினதுமான சகதியை அதிலே துடன் மதராஜனமீது பிரயோகித்தாரா பிறகு, அவரால் பலததுடன் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் ஜவலிக்கின்றதும் நெருப்புப் பொருடனகடியதும் வேகமாகவருகின்றதுமான அநதசகதியை யுகாசாலத்தில் ஆகாயத்தினின்று (கீழே) விழுகின்ற பெரிய குண்டுகொள்ளியைப்போல எல்லாக்கௌரவாகளும் ஒன்றுசேரந்து கட்டாக்கள் முயற்சியுள்ள தாமராஜா யுத்தத்தில் காலராததிரிபோல்தும் பாசத்தைக் கையிறகொண்ட யமனை வளாதத தாய்போன்ற உருபமுள்ளதும் பிரமமதண்டத்திற்கொப்பானதும் வீணுகாததும் அநதசகதியை பரயோகித்தாரா அவர் சநதனங்களாலும் பூமரீளாலும் சிறந்த ஆசனங்களாலும் பாணங்களாலும் போஜனங்களாலும் பாணடுபத்திரங்களால் பிரயத்தனத்ததுடன் பூஜிக்கப்பட்டதும், எய்கால் நெருப்புக்கு நிகரானதும், ஜவலிக்கின்றதும், அதாவா ரஸங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்ட உகரஸவருபமான பிசாசுபோல்தும், ஈஸவாரி நிமித்தமாக விஸ்வகாமாவிலை உண்டுபண்ணப்பட்டதும், பகைவாக்களுடைய உயிரையும் தேகத்தையும் உணவாக்கொண்டதும், பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஸவாககத்தையும் ஜவலத்தையும் ஆதாரமாகக்கொண்ட பிராணிகளைப் பலாதகாரமாகக் கெவதற்குத் திறமையுள்ளதும், மணிகளுடனும் கொடிகளுடனும் கூடதும், ரதனமயமாயும் வஜரமயமாயுமுள்ள பூஷணங்கையுடைய துவையோயக்கர்களால் சித்தநிக்கப்பட்டதும், பொற்காமயுள்ள தவிஸ்வகாமாவிலை நியமத்தீதாடு முயற்சியிலை சிருஷ்டிக்கப்பட்டதும், பரமமதவேஷிகளுக்கு நாசத்தையுண்டுபண்ணுகின்றதும் வீணுகாததும், பலத்தாலும் பிரயத்தனத்தாலும் தடையற்றவேகத்துடனகடியதுமான அநதசகதியைக் கோரமானமநதிரங்களாலும் நிரப அபபொழுது, மத்திரநாதனைக் கொல்வதன்பொருட்டுப் பகலிசுடைய வழியிலை பிரயோகித்தாரா ' இரதமத்திரராஜன மாண்டா' என்று காழித்தனக்கொண்டும குரோதத்தினிலை நாததனம் செய்கிவ்வா போலிருந்தகொண்டும, ருத்திரா அநதகாஸுரனமீது உயிரவாங்குகிற பாணத்தைப் பிரயோகித்ததுபோல, மிக்க திடமா

ம அழகிய அகங்கையையுடையதுமான கையை நீட்டிப் பிராகித்தாரா. மதமனை நாசஞ்செய்யுங்காலத்தில், கிரணஸமூகங்குல பிரகாசிக்கின்ற காந்திமண்டலத்தாடனகடின தாமநந்தனருக்கு, முற்காலத்தில் முப்பரத்தை நாசஞ்செய்யுந் தருணத்தில் ருதருக்கு இருந்ததுபோன்ற ரூபம், அப்பொழுது உண்டாயிற்று அரணுகுக்கு முததவரான யுதிஷ்டிரா, மடக்கி வீணக்கப்பட்டிருக்கார கைகளையுடையவரும் ஸந்தியாகாலத்தில் விளையாடையுடைய நம் மெல்லியதாயும் வட்டமாயுமுள்ள இடையையுடையவரும் என்ற மாபையுடையவரும் பகவானுமான ஹராபோல எவந்ததிலும் (பிரசால்) பாக்கவும் முடியாதவரானா யுதிஷ்டிரா முழுவல்லமையுடன் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் தடுக்க முடியாதியததுடன் கூடியதுமான அந்தச் சிறந்த சக்தியை நன்றாக நாமஞ்செய்யப்பட்ட நெய்ததாரையை அகனி ஏற்றுக்கொள்வது நாலச் சலயன் ஏற்றுக்கொள்வதில் மன்ககளிப்பற்றின அந்தச் சித்யானது, அந்தச் சலயனுடைய நிரமலமான கவசத்தைப் பாரது, அவவாதே, விசாலமான மாபையும் பிளந்து தடையற்ற க அரசனுடைய விசாலமான கீதத்தியையும் கவாநதுகொண்டு ம பூமியில் பிரவேசிப்பதுபோல பிரவேசித்தது அந்தச் சலயன், க்கினின்றும் கண்களினின்றும் காதுகளினின்றும் வாயினின்றும் மளியிலவருகின்றதும் அதிகமாகப் பெருகுகின்றதும் காயங்களின்று உண்டானதுமான ரகத்ததினால் சரீரம் நன்றாக நினைக்கப்பட்டவனாகி ஸுபரமமணயரால் அடிக்கப்பட்ட கருளஞ்சுமென்கிற ருமலைபோலானுன குருநந்தனரால் நன்றாகப் பிளக்கப்பட்டி. க்கிற கவசத்தையுடையவனும் மஹேந்திரனுடைய வாகனத்துக்குப் பானவனும் மஹாபலசாலியுமான சலயன் வஜரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மலையினுடைய சிகரம்போல இருக்கையையும் விரித்துக் காண்டு 1 பூமியில் விழுந்தான் பிறகு, அந்த மதராஜன் உயர்த்து நிறுத்தப்பட்டிருந்து கீழே தள்ளப்பட்ட இரத்திரதவஜம் மாலத் தாமராஜருக்கு எதிரில் இருக்கையையும் விரித்துக்கொண்டு 1 விழுந்தான் அவவாறு, எல்லா அங்கங்களும் பிளக்கப்பட்டதும் ரகத்ததினால் நினைக்கப்பட்டவனும் புருஷஸரேஷ்டனுமான ந்தச்சலயன், தனமேல் விழுகின்றநாயகன் அன்புள்ளவளான பகியினால் மார்பில் தாங்கப்படுவதுபோலப் பூமிதேவியினால் அன்பு என எதிரொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவன் போலானுன. பிரபு

வான அவன், பிரியையான மனைவியைப்போலப் பூமியை நெடுநேர
அனுபவித்து எல்லா அங்கங்களாலும் நனருகக் கட்டிக்கொண்
நனருகத் தூங்குகிறவனபோலான தாமாதமாவான தாமநந்த
ரால தாமயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட சலயன், யாகத்தில் நனரு
விருத்தியடைந்து ¹ உதலாஜனஞ்செய்யப்பட்டுத் தணிந்திருக்க
அகனிபோலானான சக்தியினால் மாபு பிளக்கப்பட்டவனும் பு
டித தள்ளப்பட்டிருக்கிற ஆபுதங்களுடனும் தவஜததுடனும் கட்ட
வனுமான மதராநாதன் உயிரை இழந்தவனாயிருந்தபோதும், லக்ஷ
யானது அவனை விடவே இல்லை பிறகு, யுதிஷ்டிரா இரத்திர
போல பரகாசிக்கின்ற வில்லை எடுத்ததுக்கொண்டு கருடன் ஸாபப
னைக் கொல்லுவதுபோல யுத்தத்தில் பகைவாக்களைக் கொன்றா ம்
கூமையுள்ள பல்லங்களால் சத்தாருகங்களுடைய தேகங்களை
சுண்ணத்திற்குள் நாசஞ்செய்தார பிறகு, அவருடைய பாணஸமூ
களால் நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்ட உமமுடைய போர்வ
கள், கண்கள் மூடப்பட்டவாளும அனயோனயம் அதிகம்
பீடிக்கப்பட்டவாளும, தேகங்களால் ரத்தத்தைப் பெருக்குகி
வாளும சஸ்திரங்களையும் ஆயுதங்களையும் உயிரையும் இழந்த
களுமாக நாசத்தை அடைந்தார்கள்

பிறகு, சலயன் மாண்டவுடன், எல்லாக்குணங்களாலும் தன்
னுக்கு ஒப்பானவனும் பெளவனமுள்ளவனுமான மதராஜனுனை
இனையசகோதரன் ரத்ததுடன் பாண்டுநந்தனரை எதிர்த்து
கொல்லப்பட்டிருக்கிற பிராதாவின விஷயத்தில் மரியாதை
செய்ய எண்ணிக்கொண்டவனும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்
வனும் ஆணமையிற் சிறந்தவனுமான அவன் விரைவுடன் அ
நாராசங்களால் (தாமராஜரைப்) பிளந்தான் தாமராஜா விரை
ஆறுபாணங்களால் அவனை அடித்து அவனுடைய வில்லையும் வெ
யையும் இரண்டு சுஷுரங்களால் வெட்டினார் பிறகு, ஜவலிக்கி
தும் மிக்க திடமானதும் கூமையுள்ளதுமான ஒரு பல்லத்தி
எதிரில் நிற்கின்ற அவனுடைய தலையைக் கொய்தார் குண்ட
ருடன் கூடிய அவனுடைய தலையானது ரத்தத்தினின்று விழு
(ஒருவன்) புண்ணியம் குறைந்து ஸவாககத்தினின்று நழுவிவிழு
போலக் காணப்பட்டது தலை அறுக்கப்பட்டதும் உதிராததால்
கங்கை நனைக்கப்பட்டதும் ரத்தத்தினின்று கீழே விழுந்ததும்
'அவனுடைய சரீரத்தைக் கண்டு சேனையானது கலைந்து ஒடிய

¹ காரியம் நிறைவேறியபின் தனத்திடம்செல்லும்படி அனுப்புவது

சித்திரமான கவசத்துடன் கூடின அந்த மதராஜனுடைய
 லைய ஸகோதரன் கொல்லப்படவே, கௌரவர்கள், 'ஆ! ஆ!
 ' என்று கூவிகொண்டு எதிர்த்துச் சென்றார்கள் சலயனுடைய
 லையசகோதரன் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு உம்மைச் சோந்தவா
 ரா, பாண்டவரிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினால், அப்பொழுது
 பிரிவால் ஆசையற்றவர்களும் கலைந்து ஒடினவர்களுமாகி மிக
 விரைவில் பரதர்களுள் சிறந்தவரே! அவ்வாறு, சித்திர
 மனவர்களான அந்தக் கௌரவர்களைச் சினியினுடைய பேரனான
 ரதயகி பாண்டவர்களை இறைத்துக்கொண்டு எதிர்த்தான் அரசரே!
 சித்திர வஞ்சினமவனும் மஹா வில்லாளியும் எவ்விதத்தாலும்
 பாறுகமுடியாதவனும் நெருங்கமுடியாதவனுமான அந்த ஸாத்ய
 கியக் கிருதவாமா விரைவுடன் பயமற்றவனாக எதிர்த்தான் மஹா
 ஸகாலிகளும் விருஷணிகுலத்தில் தோன்றியவர்களும் சிறந்த குத்
 திரைகளையுடையவர்களுமான கருதவாமாவும் ஸாத்யகியுமாகிய அவ
 ருவர்களும் பலத்தினால் அதிகரித்திருக்கின்ற இரண்டு சிங்கங்கள்
 பால் எதிர்த்தார்கள் ஸூரியனுக்குச் சமமான ஒளிப்பொருந்திய
 வவிருவரும் சூரிய கிரணங்களபோல நிரம்பலமான காரதியுள்ள
 ணங்களால் ஒருவரை ஒருவர் முடினார்கள் விறகனின் மாகங்க
 ளில் பலத்துடன் பிரயோகிக்கப்பட்ட விருஷணி வீரர்களுடைய
 காயத்தில் செல்லுகின்ற பாண்டவர்களைச் சீக்கிரமாகச் செல்லுகின்ற
 பட்டிபூச்சிகளைப் போலக் கண்டோம் கருதவாமா ஸாத்யகியைப்
 பதுப பாண்டவர்களால் அடித்து அவனுடைய குதிரைகளையும்
 என்று பாண்டவர்களால் அடித்துப் படிந்த கணுக்களுள்ள ஒரு பாண்ட
 வனின் அவனுடைய வில்லையும் துண்டாக்கினான் சைனேயன் அறுக
 ப்பட்ட சிறந்த அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு மேகம்போலச் சப்திக
 ன்ற வேறு ஒரு வில்லை வேகத்தோடு எடுத்தான் எல்லா வில்லாளி
 ள்ளானும் உததமனை ஸாத்யகி அந்தச் சிறந்த வில்லைப்பெடுத்து
 கருதவாமாவைப் பதுப பாண்டவர்களால் மாபில அடித்தான், பிறகு,
 அவனுடைய தேயினுடைய ஏக்ககாலையும் வெட்டி நன்கு பிரயோகிக
 ப்பட்ட பலவன்களால் குதிரைகளையும் இரு பக்கத்திலுமுள்ள
 ரண்டு ஸாத்யகியையும் விரைவாகக் கொன்றான் பிரபுவே! மிகக்
 லையமுடையவரும் சாதவானுடைய குமாரருமான கிருபா, கிருத
 வாமா ரதத்தை இழந்திருப்பதைக் கண்டு விரைவாகத் தமது ரதத்
 தை ஏற்றி வைத்துக்கொண்டு யுத்தபூமியை விட்டு விலகிச் சென்றா
 ரரசரே! மதராஜன் கொல்லப்பட்டுக் கிருதவாமாவும் ரதத்தை

இழக்கவே, தூயோதன்னுடைய சேனைமுழுதும் யுத்தத்தையவிட்டு
 திருமயினுள் சேனையிலுண்டான புழுதியினால் மூடப்பட்டிருக்க
 தருணத்தில், தனனைச் சோதனவாகளும் பிறார்களும் அறியப்பட
 வில்லை பெருமபானமையாக வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட சேனை
 னது பயந்த புறங்காட்டியது புருஷஸரோஷ்டரே! பிறகு, அ
 கள் பூமியிலிருந்து உண்டான புழுதியை ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்கு
 பறபல இரத்தவெள்ளத்தால் தணிந்ததாகக் கண்டார்கள் பிற
 தூயோதனை தனசேனை பக்கத்தில் முறிய அடிக்கப்பட்டிருந்
 தைக் கண்டு, வேகத்தோடு வருகின்ற எல்லாப் பாரத்தார்களைய
 ஒருவனாகவே தடுத்தான் தூயோதனை பாண்டவர்களையும் ப
 ஷத்தனான தருஷ்டதபுமனனையும் எவ்விதத்தினாலும் தோல்வியை
 விக் முடியாதவனான ஆராததேசாதிபதியையும் ரத்ததுடன் கூ
 யவர்களாகக் கண்டு கூாமையுள்ள பாண்டங்களால் தடுத்தான் ப
 வர்கள், வருகின்ற யமனைப்போல அந்தத் தூயோதனை எதிர்
 வில்லை பின்பு, கருதவாமாவும் வேறு ரத்ததினமீது ஏறிகொண்
 திருமயினுள் பிறகு, மஹாராதரான யுதிஷ்டிரராஜா நான்குபாண்
 களால் கருதவாமாவின்னுடைய குதிரைகளை விரைவாகக் கொண்டு
 நன்றாகத் தீட்டப்பட்ட இரண்டு பல்லங்களால் கருப்பரையும் அடி
 தார பிறகு, அரசரான யுதிஷ்டிரரால் குதிரைகள் கொல்லப்பட
 வனும் தேரின் இழந்தவனுமாகச் செய்யப்பட்ட அந்தக் கரு
 வாமாவை அஸ்வத்தாமா தமமுடைய தேரில் ஏற்றிகொண்டு
 யுதிஷ்டிரரை விட்டு விலகச்செய்தார பிறகு, சாரதவதரான கி
 பா, ஆறு பாண்டங்களால் யுதிஷ்டிரரைத் திருப்பி அடித்தார, அவ
 டைய குதிரைகளையும் கூாமையான எட்டுப் பாண்டங்களால் அடி
 தார மஹாராஜரே! பாரதரே! யுத்திராசுரன் கூடின உம
 டைய தூராலோசனையால் இவ்வாறாக இந்த யுத்த சேஷம் நடந்தது
 பெரிதான வில்லைத் தாங்கிய அந்தச் சலயன் யுத்த மத்தியில் கு
 புறங்கவரான யுதிஷ்டிரரால் கொல்லப்பட்டவே, அவன் சொல்லப்பட
 டதைக் கண்டு, பாரத்தர்கள் ஒன்று சேர்ந்து மிகக் மகிழ்ச்சியுற
 சங்கங்களை முழக்கினார்கள் முற்காலத்தில், விருத்திரனைக் கொன்
 போது தேவர்கள் இந்திரனைத் துதித்ததுபோல அந்தப் பாரத்
 கள் யுத்தத்தில் யுதிஷ்டிரரைப் புகழ்ந்தார்கள் பூமியை நாட
 கத்திலும் ஒலியிடுமபடி செய்துகொண்டு பறபல வரத்தியகோஷ
 களை வெளியிட்டார்கள்

பதினேழாவது அதியாயம்.

ச ல ய வ த ப ர வ ம். (தொடர்ச்சி)

(ஸிங்தல யுத்தம்.)

பிறகு, சலயன் கொல்லப்பட்டவுடன், மதரராஜனுடன் வந்
ருந்த எழுநூறு தோவீரர்களும் பெரிய சேனையினின்று ஒடிவிட்
டார்கள் தூயோதனனோ, மலைபோன்ற யானையினமீது ஏறிக
காணடும், சூடைபிடிக்கப்படுகின்றவனும் சாமரங்களால் வீசப்படு
தவனுமாயிருந்துகொண்டும், 'போசவேண்டாம், போசவேண்
ம்' என்று மதரர்களைத் தடுத்தான தூயோதனனால் அடிக்கடி
க்கப்படுகின்ற அந்த வீரர்கள் யுதிஷ்டிரரைக் கொல்ல எண்ணங்
காண்டவர்களாகப் பாண்டவர்களுடைய சேனையில் புகுந்தார்கள்
தூயோதனரே! அந்தச் சூரர்களோ யுத்தஞ்செய்வதில் மனத்தைச்
லுத்திப் பெரிதான வில்லொலியை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு
ண்டவர்களோடு போர்புரிந்தார்கள் பிறகு, மகாரதனை பாரத்
ன், சலயன் கொல்லப்பட்டானென்பதையும் மதரராஜனுக்குப் பிரீ
யைச் செய்வதில் முயற்சியுள்ளவர்களான மதரர்களைச் சாரத்
ராதர்களால் தாம்புத்திரா துன்பப்படுத்தப்படுகிறாரென்பதையும்
ட்டு, காண்டவமென்கிற வில்லை நாடுவோவியிடுமபடி செய்துகொண்
தேரினோவியினால் எல்லாத் திசைகளையும் நிரப்பிக்கொண்டும்
தான் பிறகு, அராஜனும் பீமனும் பாண்டு நந்தனாகளான
நலஸஹதேவர்களும் ஆணமையிறகிறந்த ஸாதயகியும் தரோபதி
த்திரர்களின்வரும் தருஷ்டதயுமன்னும் சிகண்டியும் பாஞ்சாலா
ரும் ஸோமகர்களோடுகூடி யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாக்க எண்ணங்
காண்டவர்களாக நாற்புறத்திலும் (கௌரவசேனையைச்) சூழ்ந்து
காண்டார்கள் புருஷஸுரேஷ்டர்களான பாண்டவர்களால் நான்கு
கத்திலும் சூழப்பட்ட அந்தக் கௌரவ ஸேனாவீரர்கள் மகாங்கு
டலைக் கலக்குவதுபோல அந்தச் சேனையைக் கலக்கினார்கள் பெருந
றுகள் மரங்களை நடுங்கச் செய்வதுபோல உமமைச் சோந்தவா
ர (பாண்டவ சேனையை) நடுங்கவும் செய்தார்கள் அரசரே! கீழ்
றறினால் கலக்கப்படுகிற மகாநதியான கங்கைபோலக் கௌரவ
சேனையினால் பாண்டவசேனையானது அப்பொழுது கலக்கப்பட
ம், மிகப் பலசாலிகளான அனேக மகாரதர்கள் பெரிய சேனையைத்
ததுக்கொண்டு, 'அரசனான யுதிஷ்டிரன் எங்கே இருக்கிறான்?
ரர்களான அவனுடைய பிராதாக்களுள் ஒருவரேனும் இங்கு

காணப்படவில்லை' என்று அச்சமயத்தில் கூச்சவிட்டார்கள் பிற இவ்வாறு சொல்லுகின்ற சூதாக்களான அந்த மதரராஜனுடை படைவீரர்களை தருஷ்டதயுமன்னும் ஸாதயகியும் மஹாரதாக்களா தரௌபதிபுத்திராக்களைவரும் சிறந்த வீரர்களான பாஞ்சாலாக்கு மஹாரதனுள் சிகண்டியும் ஸாதயகியும் எதிர்த்து நாசஞ்செய்த கள யுத்தத்தில் உமமைச் சோந்தவாக்களில் சிலா பகைவாக்கள துண்டாக்கப்பட்ட சக்கரங்களால் கொல்லப்பட்டவாக்குந்ம சி வெட்டப்பட்ட பெரிய தவஜங்களால் கொல்லப்பட்டவாக்குந்ம காணப்பட்டார்கள் மன்னரே! பாரதரே! நாற்பக்கத்திலும் உ முடைய புத்திரனால் தடுக்கப்பட்ட யுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தி பாண்டவாக்களைக் கண்டு வேகத்துடன் யுத்தத்தைவிட்டு விலகி சென்றார்கள் தூயோதனனும் அந்த வீரர்களை ஸமாதான செய்துகொண்டு தடுத்தான் அச்சமயத்தில் தூயோதனனுடை ஆணையை மஹாரதாக்கள் ஒருவரும் பின்பற்றவில்லை மஹாராஜே பிறகு, காரதாரராஜனுடைய சூதாரனான சகுனி சொல்லத்த வனுள் தூயோதனைப்ப பார்த்து, 'பாரத! நாம் பார்த்துக்கொ டிருக்கும்பொழுதே மதரவீரர்களுடைய படையானது வ கொல்லப்படுகிறது' யுத்தத்தில் நீ நிற்கும்பொழுது இச்செய்ய யானது தகாதது எல்லோராலும் ஒன்று சோந்து யுத்தஞ்செ யப்படவேண்டுமென்றனரே ஸங்கேதம் செய்யப்பட்டது உ சனே! (ஸங்கேதத்தை) நினைத்துக்கொண்டேயிருக்கிற நீ யா காரணத்தினால் கொல்லுகின்றவாக்களைப் பொறுத்துக்கொண்டிரு கிறாய்?' என்கிற வசனத்தை உரைத்தான் தூயோதனன், 'எ னால் முன்பு தடுக்கப்பட்ட இந்த வீரர்கள் என் சொற்படி நட வில்லை பாண்டவசேனையை எதிர்த்தவாக்களான இவர்களெல்லே ரும் நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள்' என்று மறுமொழி உரைத்தா சகுனி, 'வீரர்கள் யுத்தத்தில் ரோஷமுள்ளவாக்களாக எஜமான டைய கட்டளையை அனுஷ்டிக்கவில்லை இவர்களின் விஷயத் கோபத்தை நன்கு பாராட்டவேண்டும் உபேகைப் பண்ணுந் மகு இது ஸமயமன்று இந்தச் சமயத்தில் நாமெல்லாரும் ஒன் சோந்து குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும் ம ராஜனை அனுசரித்துச் சென்றவாக்களான பெரிய வில்லாளிக ரக்ஷிப்பதற்காகச் செல்லோம் அரசனே! அதிக முய யினால் ஒருவரை ஒருவர் ரக்ஷித்துக்கொள்வோம்' என்று க ளுள் இவ்வண்ணம் எல்லோரும் ஆலோசித்துப் போவீரா டிருக்கும்படிச் சென்றார்கள் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட தூ

னராஜன், அப்பொழுது, பெருமபடையினால் சூழப்பட்டவனாகி
மநாதத்தினால் பூமியை நடுவகச்செய்வனபோலச் சென்றான்.
ரதரே! 'கொல்லுங்கள், குத்தார்கள், பிடியுங்கள், அடியுங்கள்,
வட்டுங்கள்' என்கிற சபதமானது இடைவீடாமல் உமமுடைய
டையில் தோன்றியது பாண்டவர்களோ, யுத்தத்தில் ஒன்றுசோந
ருக்கிற மதராஜனுடைய துணைவீரர்களைக்கண்டு அவர்களுடைய
டைவரிசையின் நடுவிடத்தை அடைந்து அவர்களை எதிர்த்தார்கள்.
ரசரே! மதராஜனுடைய துணைவீரர்கள் யுத்தத்தில் ஒருமுகாத
த்திற்குள் கைச்சண்டையெய்து மாண்டவர்களாகக் காணப்பட்டா
ர் பிறகு, புறப்பட்டுச் சென்றவர்களான நமமவர்களுள் வேக
டையவர்களான மதரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் பகைவர்கள்
னறுகூடி பகிழ்ச்சியுற்றுக் கல்கலலென்னும் சபதத்தைச் செய்தா
ர் பிறகு, (யுத்தநகரத்தில்) நான்குபக்கங்களிலும் தலைபிலலா
ண்டவர்கள் எழுந்த துள்ளுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன
ாயமண்டலத்தினுடைய மத்தியிலிருந்து பெரிதான உறகையும்
முந்தது யுத்தபூமியானது, நொறுக்கப்பட்ட நுகத்தடிகளையும் அச்
களைபுமுடைய ரதங்களாலும் கொல்லப்பட்டமகாரதங்களாலும்
ழத்தப்பட்ட குதிரைகளாலும் மூடப்பட்டதாகியது மஹாராஜ
ர் அந்த யுத்தநகரத்தில் காற்றுப் போன்றவைகளும் நுகங்களிற
டப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளால் யுத்தவீரர்கள் ஆங்காங்கு
முகப்பட்டார்கள் யுத்தபூமியில் சில குதிரைகள் நொறுக்கின
நகர்களுடனகூடிய ரதங்களை இழுத்துச் சென்றன, சில குதிரை
ர் ரதத்தினது பாதிபை இழுத்துக்கொண்டு பத்துத்திசைகளிலும்
றறின சில குதிரைகள் பூட்டாமவர்களுடன் ஆங்காங்கு
ணப்பட்டன கீழே விழுந்திருக்கின்ற புருஷஸ்சேஷ்டர்களான
கர்கள், புனையங்கள் தீர்ந்தகாலத்தில் ஆகாயத்தினின்று நழுவி
முந்த வித்தாக்களபோலக் காணப்பட்டார்கள் மதராஜனைப் பின்
காடாந்துவந்திருந்த வீரர்கள் கொல்லப்பட்ட பின்னும், வெற்றி
ல் பேராவலுள்ளவர்களும் அடிக்குந்திறமைபுள்ளவர்களும் மஹா
ர்களான பாரததர்கள், எதிர்த்தவருகின்ற நமமவர்களைப்
ரத்து, சங்கராதங்களுடன் கலந்திருக்கின்ற பாணங்களின் சப
ங்களையும் ஸீமமநாதங்களையும் வெளியிட்டுக்கொண்டு வேகத்
தாடு எதிர்த்தார்கள் அஸ்திரவீதையில் நல்ல தோச்சிபெற்றவர
ளும் நன்கு அடிக்குந்திறமைபுடையவர்களுமான பாரததர்கள்
னிடும் நமமை எதிர்த்து வீரகளை அசைத்துக்கொண்டு ஸீமமநாத

களை வெளியிட்டார்கள் பிறகு, பெரிதான மதராஜனுடைபடைமான்னு கொல்லப்பட்டதையும் யுத்தத்தில் ஞான மதராஜன் தள்ளப்பட்டதையுங்கண்டு, தாயோதனனுடைய சேர்முழுவதும் மறுபடியும் புறங்கொடுப்பதாயிற்று மஹாராஜே! ஜயதினால பிரகாசிப்பவர்களும் உறுதியான விதிகளையுடையவர்களுமாவாணடவர்களால் கொல்லப்படுகின்ற கௌரவசேனையானது பரப்புகளாகவும் பயமுறுத்தப்பட்டதாகவும் திசைகளில் ஓடியது

பதினேட்டாவது அத்யாயம்

ச ல ய வ த ப ல ம. (தோடீச்சி)

(ஸந்தல யுத்தம்)

வெல்லமுடியாத மஹாரதனுன் மதராஜன் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவே, உமமைச சோந்தவர்களும் உமமுடைய புத்திரர்கள் பெருமபான்மையாகப் புறங்காட்டினவர்களானார்கள் மஹாராஜே! ஆழ்ந்ததும் அகக்கை இல்லாததுமான பெருங்கடலில் கப்பலுடைந்தவுடன் கியாபாரிகள் கரையை அடைவதற்கு விருமபுலப் போல, மகாபலசாலியும் ஞானமான மதராஜன் கொல்லப்பட்டே நாதனறவர்களும் பாணங்களால் மிக்காயப்படுத்தப்பட்டவாகுமான கௌரவர்கள் நாதனைவிருமபியவர்களாபிரந்துகொண்டு எம்மத்தினால் ஹிமஸிககப்பட்ட மிருகங்கள் போலப் பயந்தார்கள் அஜாதசதுருவினால் நடுப்பக்கலில் ஜயிக்கப்பட்ட நாங்கள் கொடியபுரத காளைகள் போலவும் தந்தம்முறிந்த யானைகள் போலவும் யுத்தத்தினின்று திருமபி ஓடினோம் அரசரே! சலயன் கொல்லப்பட்டவே, உமது யுத்தவீரர்களில் ஒருவனுக்காவது சேனைகளை நிறுத்தவதற்கும் பராக்கிரமத்தை வெளியிடுவதற்கும் புத்தியுடையவர்களில் மன்னரே! பிஷ்மரும் தரோணரும் கொல்லப்பட்டு ஸூதபுத்தரனாகர்ணனும் வீழ்த்தப்பட்டவே, நமமுடைய போர்வீரருக்கு எப்படிப்பட்ட துக்கமும் பயமும் உண்டாயினவோ அப்படிப்பட்ட துக்கமுபயமும் நமமைச சோந்தவர்களுக்கு மறுபடியும் உண்டாயின வேதரே! மஹாரதனுன் சலயன் கொல்லப்பட்டவே, உமமுடைய யுத்தவீரர்கள் ஜயத்தில் ஆசையை இழந்தார்கள் அரசரே! சிறந்த வீரர்கள் கொல்லப்பெற்றவர்களும் அதிகமாக நாசம்செய்யப்பட்டவர்களும் கூடமையுள்ள அம்புகளால் அறுக்கப்பட்டவர்களுமான அர

தவிராகள மதரராஜன கொல்லப்படவே பயத்தால் ஒடினார்கள். மஹாதாகள குதிரைகளினமீதும் சிலா யானைகளினமீதும் சிலா ந்களினமீதும் ஏறிகொண்டு வேகத்துடன் ஒடினார்கள் அவ் மே, காலாட்களும் ஒடினார்கள் சலயன கொல்லப்பட்டவுடனே, லபோன்ற சரீரமுடையவைகளும் அடிகளும் திறமையுடையவை நுமான இரண்டாயிரம் யானைகள் மாவெடிகளாலும் கடடைவிரல ராலும் தூண்டப்பட்டவைகளாக ஒடின. பரதஸுரேஷ்டரே! மைசசேசோரத் அநதவிராகள யுத்தங்கள்தினைன்று திசைகளில் னார்கள் ஓடுகின்ற அவர்களைப் பெருமூச்சுவிடுபவர்களும் பாண்ட ரால் அடிக் கப்பட்டவர்களும்ாயிருப்பதைக் கண்டோம் அதிகமாக ரிய அடிக் கப்பட்டவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களும் ஊக்கத்தை ரந்தவர்களும் தோலவி அடைவிக் கப்பட்டவர்களும் அவர்களைக் ராடு, பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் ஐயத்தில் விருப்பமுள்ளவா ராக எதிர்த்தார்கள் பாண்டவர்களுடைய சபகங்களும் மிகுதியான மமராதங்களும் சூரர்களால் ஊதப்படுகின்ற பயங்கரமான சங்கங்க டைய ஒலியும் தோன்றின பயத்தினால் ஓடுகின்ற கௌரவசேனை, பக்கண்டு பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவர்களுடன் சோரது ஒருவரோடு நவா பேசிக் கொண்டார்கள் 'ஸத்யத்தில் உதலாகமுள்ளவரும் சத் ருகள கொல்லப்பெற்றவருமான யுதிஷ்டிரா இன்று அரசராக ட்டாரா இன்று தூயோதனன் விளங்குகின்ற அரசசசெலவத்தி ல விடுபட்டான் ஜனநாதரான திருதராஷ்டிரா, இன்று புத்திரன லல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டுப் பிரஜைஞயை இழந்து பூமியில் ழந்து துன்பத்தை அடையப்போகிறார், இன்று, பீபதஸு, லலா வில்லாளிகளுள்ளும் ஸமாததனென்பதை அறிவார். பாவத் ரச செயதவரும் கெட்புத்தியுடையவருமான அநதத் திருத் ஷ்டிரா இப்பொழுது தமமை நிரதித்துக்கொள்ளவார். ஹிதத்தை ரககின்றவரான விதாரஞடைய வசனத்தை இப்பொழுது ஸத்ய க நினைக்கட்டும் அரசா இன்றுமுதல் பாராததனுக்கு வேலைகாரன், ராலிருந்துகொண்டு, பாண்டவர்களால் எந்தத்துக்கம் அடையப் ட்டதோ அநதத்துக்கத்தை அறியட்டும் அரசா இன்று கிருஷ்ண டைய மஹாதமயத்தை அறியட்டும், இன்று யுத்தத்தில் அாஜுன டைய வில்லின் ஒலியைக் கோரமானதென்றறியட்டும் அரசா யுத் தில் அாஜுனனுடைய அஸ்திரபலமனைத்தையும் இருகைகளு டைய பலத்தையும் பீமனால் புத்திரர்களுடைய கோரமான வதத்தை, கேட்கப்போகிறார். இந்நினைவைச் சம்பரன் கொல்லப்பட்டதுபோல

(பீமனால) தூரியோதன்ன யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருக்கருந் த்ருன தில, மஹாத்மாவான பீமனுடைய கோரமான பலத்தை இன்று அ யப போகிறா பீமஸேனனால துச்சாஸனனைக் கொல்லும் விஷய தில் அப்பொழுது எந்தசெய்கை செய்யப்பட்டதோ அதனை உ கத்தில் மகாபலசாலியான பீமனைத்தவிர வேறு எவன் செய்வான் தேவர்களால்கூடச் சிறிதும் ஸ்விக்கமுடியாத மதரராஜன் கொல் டட்டத்தைக்கேட்டுப் பாண்டவர்களுள் முததவரான யுதிஷ்டி ருடைய பராக்ரமத்தை இப்பொழுது அறியடமும் காரதா களுள் எல்லாவிதத்தினாலும் வீரனை சகுனி கொல்லப்பட்ட பிற மாதரீபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் எவ்விதத்தினாலும் பொறுக்க மு யாதவர்களென்று இன்று அறியப்போகிறா எவர்களுக்குத் தன் சயனும், ஸாதயகியும், பீமஸேனனும், பாரஷதனான தருஷ்டதயப் னும், தரௌபதீ புத்திரர்கள் ஐவரும், மாதரீபுத்திரர்களான நரு ஸ்ஹதேவர்களும், சிகண்டியும், சிறந்த வில்லாளியும் அரசருமா யுதிஷ்டிரரும் போரவீரர்களோ அவர்களுக்கு ஏன் ஜயம் உண் காது? ஜகந்நாதனும் ஜநாததனனுமான கிருஷ்ணன் எவர்களுக் காதலோ எவர்களுக்குத் தாமம் ஆதாரமோ அவர்களுக்கு எப ஐயமுண்டாகாமலிருக்கும்? ஸாவலோகநாதனும் இரத்திரியங்களுக் கியந்தாவுமான ஹரி எவர்களுக்கு நாதலோ அவர்களுக்கே லாப அவர்களுக்கே ஜயம் அவர்களுக்கு அவமானம் எங்கிருந்து உண் கும? ஸதயதனுகும் கீர்த்திகும் நிதியாயிருக்கிற ஹருஷ்டேக் எவருக்கு எப்பொழுதும் நாதலோ அந்தக் குரதீபுத்திரரான யுதி டிரஸைத்தவிர வேறு எவன் யுத்தத்தில் பீஷ்மரையும் துரோணர யும் காணனையும் மதரராஜனையும், அவவாறே, நுறுநூறுகவும் ஆ மாயிரமாகவும் வீரர்களான மற்ற அரசர்களையும் ஜயிப்பதற்குச்ச யுள்ளவன்? என்று அவர்கள் இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டும் அ ஸந்தோஷத்தோடும் அதிகஉதஸாகத்தோடுங் கூடியும் நன்றாகமுத அடிக்கப்பட்ட உமமைச்சோரதயுத்தவீரர்களைப் பின்தொடர் சென்றார்கள்

வீரயசாலியான தனஞ்சபன் தோப்படையை எதிர்த்தா மாதரீபுத்திரர்கள் இருவரும் மஹாரதனை ஸாதயகியும் சகுனிக் எதிர்த்தார்கள் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டானபயத்திற் பீடிக்கப்பட்டவர்களும் ஒடுகின்றவர்களுமான அவர்களைவரைப் பார்த்து அப்பொழுது தூயோதன்ன, ஆச்சார்யமடையதவன்பே இருந்துகொண்டு பார்க்கப்பார்த்தது; (வில்லை கையில்) பிடித்திருக்

எனைப பாரததன தாண்டிச்செல்லுகிறுன எல்லாச்சேனைகளுக்கும்
 னபுறத்திலுமெள்ளக குதிரைகளை ஓட்டு குந்திபுதரன, பினபுறத்
 ல் போபுரிகின்ற எனனை, பெருங்கடலானது கரையை மீறாது
 பால் மீறுவதற்கு ஸமாதத்தனான ஸம்சயமில்லை ஸூத! பாண
 வாகளால் எதிர்த்துத் துரத்தப்படுகிற பெருமபடையைப் பா
 னபுறத்திலுமே மேலே எழுந்திருக்கிற இந்த ஸையத்தின் புழுதி
 யும், பார கோரமும் பயங்கரமுமாகப் பலவாறு உண்டாகின்ற
 மமராதங்களையும் கேள். ஸூத! ஆதலால், மெல்லச் செல்வாபாக
 னபகததைப் பாதுகாப்பாயாக நானும் புத்தத்தில் நின்று பாண்ட
 களும் தடுக்கப்பட்டார்களேயாகில் எனனுடைய சேனையானது
 ாக்கிரமத்தோடு மறுபடியும் விரைவாகத் திரும்பும்' என்றுசொன்
 ன சூரனான உமது புத்திரனாகேற்றதான அந்த வசனத்தைக்
 டு ஸாரதியானவன் பொன்னலங்காரங்களால் நன்குமூடப்பட்ட
 திரைகளை மெள்ள நடத்தினான் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும்
 கைகளாலும் விடுபட்டவர்களும் சரீரத்தை (புத்தத்தில்) விடத்
 ணிரதவாக்குமான காலாட்கள் இருபத்தோராயிரம் போகள் புத
 ததுக்காக நின்றார்கள் பறபல தேசங்களிலுண்டானவர்களும் பற
 லிதமான வாணிகளமைந்த ஆடைகளையுடையவாளுமானபோ
 ராகள் அப்பொழுது பெரிதான கீததியை விரும்பினவார்களாக
 பத்தமாக நின்றார்கள் அச்சமயத்தில் வருகின்றவாளும மகிழ்ச்சி
 ளவாளுமான அவாளுக்காக கோரமான காட்சியுள்ளதும் பயங்
 மாபிரபுபதும் மிக்கபெரிதுமான புத்தமானது பாஸ்பரம் உண
 யிற்று அரசரே! அப்பொழுது (துரியோதனன்) பீமஸேனனை
 பாஷத்தனான திருஷ்டதாயுனனையும் பலதேசத்து வீரர்களையும்
 ராக சேனையினால் தடுத்தான் புத்தத்தில் மறமக காலாட்களோ
 டிசியுள்ளவாளும வீரலோகத்தை அடைய எண்ணாங்கொண்ட
 களுமாகி ஸிமமராதம்செய்து கைகளைத்தட்டிக்கொண்டு பீமனையே
 ரித்தாராகள் கோபங்கொண்டவாளும புத்தத்தில் கெட்டமதங்
 ண்டவாளுமான கௌரவாக்கள் பீமஸேனனை எதிர்த்துக் கா
 தாராகள், வேறு பேச்சுப் பேசவில்லை அவர்கள் புத்தத்தில்
 னபுறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு பீமனை அடித்தாராகள் புத்தத்
 ல் அடிக்கப்படுகின்றவனும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களால்
 னபட்டவனுமான அந்தப் பீமன் மைகைபாவதம்போல அவ்
 த்திலிருந்து அஞ்சியவில்லை. மஹாராஜரே! பாண்டவனுடைய
 றாரதத்தைத்தடுப்பதற்கு முயல்கின்றவாளும குரோர்தமுள்ளவர்

களுமான அந்த வீரர்கள் மறற யுத்தவீரர்களாயும் தடுத்தாங்கி
பீமன நரபுறங்களிலும் யுத்தஸனனததர்களாக நிறகினற கௌர
வீரர்களால் அப்பொழுது கோபமூட்டப்பட்டான். : அந்தப் பீம்
ரத்ததின்னறு விரைவாக இறங்கிக் காலாளாக நினறான. அவ்
பொன்னுல மூடப்பட்டிருக்கிற பெரிதான கதையைக் கையில் எடு
துக்கொண்டு காலதண்டத்தைக் கையில் கொண்ட அந்தகனபோ
உமமைச்சோரத் யுத்தவீரர்களைக் கொன்றான் பலசாலியான அவ்
ரத்தங்களாலும் குதிரைகளாலும் விடுபட்டிருக்கிற அந்த இருபத்தே
ராயிரம் காலாட்களையும் கதாயுத்ததினால் அடித்தான 'ஸத்யபத்
கிரமனான பீமன அந்தப் புருஷர்களுடைய படையைக் கொன்
தருஷ்டதபுமனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு காலவிளம்பமின்றிக் காண்
பட்டான் கொல்லப்பட்டு ரகத்ததினால் நனைக்கப்பட்டிருக்க
காலாட்கள், நன்றாகப் பூததவையும் காற்றினால் முறிக் கப்பட்டவை
மான காணிகார மரங்கள்போலப் பூமியில் சாய்ந்தார்கள பறப்
சஸ்திரங்களையுடையவர்களும் பறபல குண்டலங்களை அணிந்தவ
ளும் பறபல தேசங்களிலிருந்து வந்திருப்பவர்களுமான பறபல ஜா
யைச் சோரத்தவர்கள் அந்த யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள் அடி
கப்பட்டதும் கொடித்தூணிகளாலும் கொடிகளாலும் நன்றாக மூட
பட்டதுமான காலாட்களுடைய பெரும்படையானது ரௌதரம்
வும் கோரநுபமுள்ளதாகவும் பபங்கரமாகவும் விளங்கிற்று யுத்
திரைத் தலைவராகக்கொண்ட மஹாரதர்கள் ஸையத்தாண்டகடி
வர்களாக மிகக் தையமுள்ளவனும் உமது புத்திரனுமான துரியோ
தனனை எதிராகத்தோடினார்கள் அவர்களனைவரும் பெரிய விறக
யுடையவர்களான உமமைச்சோரத் வீரர்களைப் புறங்காட்டினவ
ளாகக்கண்டு, பேரலைகள் கரையை எதிராகத்ததுபோல, உமமுடை
புத்திரனை எதிராகக்கவிலலை பார்த்தார்கள் ஒன்றுசோரது தூயே
ன்ன ஒருவனை மிஞ்சுவதற்குச் சுகதியற்றவர்களானாகளெனது
ஆச்சாயகரமான உமது புத்திரனுடைய ஆணமையைக் கண்டோ
(பாணங்களால்) மிக்ககாயப்படுத்தப்பட்டதும் ஓடஎண்ணுகொண்
கிறிது தூரம் சென்றதுமான தன் படையைப் பார்த்து, துரியோ
ன்ன உரைக்கலானான் '(ஸையனிகர்களே!) எவ்விதத்தை அடை
திருந்தால் உங்களைப் பாண்டவர்கள் கொல்லமாட்டார்களோ உ
படிப்பட்ட இடத்தைப் பூமியிலாவது மலைகளிலாவது நான் கா
விலலை. நீங்கள் ஒடுவதனால் யாது பயன்? இவர்களுடைய சே
யோ கிறிதே இருக்கிறது கிருஷ்ணாஜ்ஞார்களும் அதிகமா

பெற்றுத்தரப்படாவிட்டிருக்கிறார்கள். 'இச்சமயத்தில் ஓடாமல் எல்லாருமும் நிற்போமேயானால் ஜயம் நிச்சயமாக நமக்கு உண்டாகும்' என்கிறார்கள். உடனடியாக உட்கொண்டுவார்களாகவும் ஒடுகின்றவர்களாகவும் இருக்கின்ற உங்களை அந்தவற்றைச் செய்யப்பெற்ற பாண்டவர்கள் பின்தொடர்ந்து வரவார்களா யுத்தத்தில் நமக்கு வந்தே சிறந்தது இவ்விடத்தில் இருக்கிற சூத்திரியர்களின்வரும் என வசனத்தைக் கேட்பார்கள். 'யமன ஞாநையும் பயந்தவனையும் எப்பொழுதும் கொல்லுகிறார்' எனவும் முட்டாள்தனம் சூத்திரியனான எந்த மனிதன்தான் போராட்டமான? கோபங்கொண்டவனான பீமஸேனனுக்கு எதிரில் பந்து நமக்குப் புகழ்தரத்தக்கது யுத்தத்திலேநேரும் மரணமானது சுகரம் வியாதி மூப்பு முதலானவைகளால் நேரிடும் மரணமானது சுகரமானது மனிதன் வீட்டிலேயேயிருந்தாலும் ஒரு சமயத்தில் வியாத் தாக்கத்தினாலும் சூத்திரிய தாமததோடு போராடிக் கிடைக்கிற இரதமரணமானது பழமையாயுள்ளது கொல்லுகிறவன் இவ்விடத்தில் ஸூதகத்தை அடைகிறான் கொல்லப்பட்டவன் பரலோகம் போய் பெரும்பயனைப் பெறுகிறான் கௌரவர்களே! ஸூதகத்தை எதிர்த்து யுத்தத்தாக்கத்தினால் சிறந்ததான வழி இல்லை யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவன் அதிசயமாக அப்படிப்பட்ட உலகம் அடைகிறான்' என்றான் அரசர்கள் அவனுடைய அந்த வசனத்தைக் கேட்டுப் புகழ்ந்து மீண்டும்¹ ஆதரவாளர்களான பாண்டவர்கள் எதிர்த்து வந்தார்கள் அப்பொழுது ஜயத்தில் பேராவலுள்ளவர்களும் அதிக கோபமுள்ளவர்களும் பகைவர்களை நன்றாக அடக்கித் திறமையுள்ளவர்களான பாரதர்கள், வியூகம் வகுக்கப்பட்டவையுடன் கூடியவர்களாக, அவர்களின்வரும் எதிர்த்துவரும் அமுதே விரைவாக எதிர்த்தார்கள் வியாபுள்ளவனான தனது மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்ற காண்டவமேனகிற விலலை யுடன் அசைத்துக்கொண்டு ரத்ததோடு யுத்தத்தில் கௌரவர்கள் எதிர்த்தான முயற்சியுள்ளவர்களான மாத்ரீயுத்திரர்களும் பரலோகவியான ஸாத்யகியும் மகிழ்ச்சியுற்றுச் சகுனியையும் உடைய படைபையையும் வேகத்துடன் எதிர்த்தார்கள்

1 கொடியவர்கள், கொல்லுநர்தனமையுள்ளவர்கள் விராடபாவம் என பக்கம் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்
ச ல் ய வ த பா வ ம். (தோடர்ச்சி)

(ஸாத்தியகி ஸால்வணக் கோள்றது)

சேனைகள் (யுகத்ததிறகாகத்) திருமபினவுடன, மிலேசசுர
டைய கூட்டத்துக்குத் தலைவனுன ஸாலவன, அதிக கோபங்கொசு
மத்பெருக்குள்ள தும் பாவதம்போனறதும் கொழுப்புள்ள தும்
வதம்போல விளங்குவதும் பகைவாக்குடைய கூட்டத்தை ந
செய்கின்றதுமான மிகக பெரிய யானையினமீதேறிகொண்டு பா
வாக்குடைய பெருமபடையை எதிர்த்துச் சென்றான அர
பெரிய உருவமுடைய தும்¹ பதரகுலத்திலுபிறந்ததும் திருதராவ
புத்திரனால் எப்பொழுதும் நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட்டதும் சாஸ்தி
ளினநிச்சயத்தை அறிந்தவாகளால் யுத்தங்களில் எப்பொழுதும்
னுக்குரிய வாகனமாக ஏற்படுத்தப்பட்டதுமான அந்த யானையின
ஏறி ராஜஸுரேஷ்டனுன ஸாலவன, ஐராவத்தினமீது ஏறிப் பயத்
உண்டுபண்ணிக்கொண்டு அஸுரர்களுடைய ஸமூகத்தை அதிக
நொறுக்குகின்ற இரதிரனபோலவும், காலையில் உதயபாவத்ததில்
கிற சூரியனபோலவும் பிரகாசித்தான மன்னரே! அவன அப
பட்ட சிறந்த யானையினால் ஒன்று சோந்திருக்கிற பாண்டவ
எதிர்த்துக் கூமைபுள்ளவையும் வேகத்தால் மஹேந்திரனு
வஜ்ரததுக்கு ஒப்பானவையும் மிகக கோரமாயுள்ளவையும்
பாண்டவர்களால் பிளந்தான ராஜரே! முற்காலத்தில் தையா
வஜ்ரதரனுன இரதிரனுடைய அவகாசத்தைக் காணாததுப
மஹாயுத்தத்தில் பாண்டவனைப் பிரயோகிக்கின்றவனும் ரண
வனை யமனுடைய ஆலயத்துக்கு அனுப்புகின்றவனுமான ஸால
டைய அவகாசத்தைத் தன்னைச்சோந்தவாகளாவது பிறார்களால்
காணவில்லை ஒன்றாக இருந்தும் ஆயிரமாக ஸமீபத்தில் ஸஞ்ச
கின்றதும் மஹேந்திரனுடைய யானைபோன்றதுமான அந்த நிக
லாத யானையை நரபககத்திலும் அந்தப்பாண்டவாளும ஸோம
களும ஸருஞ்சயாளும கண்டாக்கள் மிகத்தூரத்தப்படுகின்ற ப
வாக்குடைய படையானது, நரபுறங்களிலும் பிணங்களுக்கு
பாக விளங்கியது அப்பொழுது, யுத்தத்தில் பயத்தினால் ஒன்
லொன்று அதிகமாகத் துக்கக்கப்படுகின்ற அச்சேனையானது நி

¹ யானையின ஒருவகை, துரோணபாவம் 481-மபக்கம் குறிப்பிற்காண

மவேயிலலை பிறகு, அந்த அரசனால் வேகமாக முறிய அடிக்கப்
பாண்டவர்களைச் சோந்த அந்தப் பெருமபடையானது அந்தச்
ந்த கஜத்தினுடைய வேகத்தைத்தாங்கச் சகதியற்றதாக நான்கு
ருக்களிலும் விரைவாக ஓடியது அதிவேகமுள்ள ராஜாவான
ஸ்வனால் முறிய அடிக்கப்பட்ட அந்தச் சேனையை யுத்தத்திலுள்ள
மைச்சோந்த சிறந்த அந்த எல்லா யுத்தவீரர்களும் பார்த்து
த அரசனைக் கௌரவித்தார்கள், சந்திரனுக்கொப்பான சங்கந
யும் ஊதினார்கள் பிறகு, ஸந்தோஷத்தினால் வெளியிடப்படும்
முழக்கத்துடன் கூடின கௌரவர்களுடைய ஸிமமராதத்தைக்
ட்டுப் பாண்டவர்களுக்கும் ஸருஞ்சயாசனங்கடும் ஸேனோதிபதியான
நசால் ராஜபுத்திரன் கோபத்தினால் பொறுக்கவில்லை பிறகு,
நிரோடு யுத்தஞ்செய்யும்போது இரதிரனுடைய வாகனமான
வணமெனகிற சிறந்த யானையை ஜம்பன் எதிர்த்ததுபோல
மைமிககவனான தருஷ்டதபுமன்ன ஜயமடைவதன்பொருட்டு
ரவுடன் அந்த யானையை எதிர்த்துச் சென்றான் அரசரே!
ஸிமமனான ஸாலவன் யுத்தத்தில் விரைவாக எதிர்த்துவருகின்ற
தப் பாஞ்சாலபுத்திரனைக் கண்டு அவனைக் கொல்வதன்பொருட்டு
த யானையை விரைவாகத் தூண்டினான் அந்தத் திருஷ்டதபும
, விரைவாக எதிர்த்துவருகின்ற அந்தச் சிறந்தயானையை அகனி
ன்ற பாண்டங்களாலும் கருமானால் சாண்பிடிக்கப்பட்டவையும்
மையுள்ளவையும் ஜவலிக்கின்றவையும் உக்கிரமான வேகமுள்ள
புமான சிறந்த மூன்று நாராசங்களாலும் அடித்தான். பிறகு,
மதமாவான பாஞ்சால் ராஜகுமாரனான அவன் வேறு ஐந்துறு
தம் நாராசங்களைக் சூழப்பலத்தலத்தில் பிரயோகித்தான் யுத்தத்
அவைகளால் அடிக்கப்பட்ட அந்தச் சிறந்த யானையானது அப
முது திருமபி அதிவேகத்துடன் ஓடியது ஸாலவன், விரைவாக
த்து ஓடப்படுகின்ற அந்தச் சிறந்த யானையை எட்டிகளாலும்
வட்டிகளாலும் திருப்பிப் பாஞ்சால்ராஜனுடைய புத்திரனைக்
த்துக்காட்டி வேகமாகத் தூண்டினான். விரைவாக வருகின்ற
த யானையைக்கண்டு வீரனான தருஷ்டதபுமன்ன பயத்தினால்
கங்கள் சோந்தவனாகித் தன் ரத்தநினின்று சீக்கிரமாகவே ஒரு
ரையைக் கையில் எடுத்ததுக்கொண்டு பூமியில் குதித்தான். அந்தப்
ய யானையானது பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அங்கங்களுடன்
ப அந்த ரத்தத்தைக் குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் உடனே
றுக்கித் துதிகையினால் தூக்கிக் காஜித்துக்கொண்டு ரணபூமி

யின தரையில் அடித்துப் பொடிசெய்தது அப்பொழுது, அந்
 சிறந்த யானையினால் பிடிக்கப்பட்ட அந்த தருஷ்டதபுமனனைக்க
 வேகத்துடன் பிமனும் சிக்கடியும் சினியினுடைய பேரனான
 யகியும் விரைவாக அந்த யானையை எகிர்த்தோடி, நாற்புறத்தி
 தாக்குகின்ற அந்த யானையினது வேகத்தைப் பாணங்களால் வி
 வாகத் தடுத்தாக்கள ரதிகாக்களால் அந்த யானையானது தடுக்கப்
 பது அவர்களால் தடுக்கப்பட்ட அந்த யானையானது புத்தத
 நிலைதவறியது பிறகு, அரசனான ஸாலவன, ஸாலயன நாற்பு
 களிலும் கிரண ஸமூகத்தைப் பரப்புவதுபோலப் பாணங்களை
 ஷித்தான அந்தப் பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்ற தோக்கூட
 கள ஒன்றுசேரது ஆங்காங்கு ஒடின அரசரே! ஸாலவனு
 அச்செய்கையைப் பாஞ்சால புத்திரர்களனைவரும் ஸருஞ்சயாக
 கண்டு, 'ஆ! ஆ!' எனும் சபதங்களால் புத்தகளைத் தை ஒலியிடு
 செய்தாக்கள புருஷஸரேஷ்டாக்கள யானையை நான்குபக்கத்தி
 தடுத்தாக்கள பாரதரே! சூரனும் பக்கவாக்களை நாசஞ்செய்யவ
 வீரனுமான பாஞ்சால புத்திரனே சுறுசுறுப்புள்ளவனாக மலை
 சிகரம் போன்ற கதையை எடுத்துப் பரப்பப்படுன யானையை
 தோடு பின்தொடர்ந்தான பிறகு, சிறந்த வேகமுள்ளவனான ப
 சால ராஜகுமாரன, கதையை நன்றாகச் சுழற்றிக்கொண்டு, மலே
 விளங்குகின்றதும் மதத்தைப் பெருக்குகின்றதும் மேகம் போ
 பிரகாசிக்கின்றதுமான அதனை அதிகமாக அடித்தான மலே
 விளங்குகின்ற அந்த யானையானது மததகம் பிளக்கப்பட்டத
 உடனே வீரிட்டு இரத்தத்தை வாயினின்று மிகுதியாகக் க
 கொண்டு பூசுமபத்தினால் அசையும் மலைபோலவிழுந்தது அப்
 முது அந்த உத்தம யானையானது தள்ளப்பட்டு உமது புத்தி
 டைய சேனை ஆ! ஆ! என்று அலறவே, சினிகளுள் சிறந்தவ
 உத்தம வீரனுமான ஸாதயகி கூமைப்புள்ள ஒரு பல்லத்தி
 ஸாலவராஜனுடைய தலையை அறுத்தான ஸாதவதனான ஸாதய
 னால் புத்ததத்தில் தலையறுக்கப்பட்ட அந்த ஸாலவன, சிறந்த ய
 யோடு கூடவே இரத்தினால் பிரயோகிக்கப்பட்ட வஜராயுதத்தி
 பிளந்த தள்ளப்பட்ட மிகப்பெரிய மலையினசிகரம்போலப் பூம்
 விழுந்தான

இருபதாவது அத்தியாயம்

ச ல ய வ த ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி.)

(ஸாத்தியகீ கிருதவர்மாவை வேண்டி)

புத்தததில் தோசசியுள்ளவனும் சூரனுமான அநத ஸாலவன ஸாலப்படவே, காற்றின வேகத்தினால் பெருமாமநாசஞ்செய்யப்படு றபோல உமமுடையசேனையானது நாசஞ்செய்யப்பட்டது மகா னும சூரனும் மகாபலசாவிபுமான கருதவாமா முறிய அடிக்கப்பட நகுகிற அநதச சேனையைக்கண்டு புத்தததில் சததுருசேனையைத க்குண மன்னரே! புத்தததில் மலைபோல ஸதிரமாகநிற்பவனும் ணங்களை இறைப்பவனுமான கிருதவாமாவை புத்தததில் கண்டு த்சசூரராகள திருமபினாகள மகாராஜரே! பிறகு, மரணமவரை ல திருமபுவதிலை என்று நிச்சயித்ததுத திருமபிவந்தவாகளான ளரவாகளுக்குப் பாண்டவர்களோடு புத்ததம் நடக்க ஆரம்பித்தது ச்சமயத்தில், ஒருவனாக இருந்துகொண்டு அனுக்முடியாததான ண்டவசேனையைத் தடுத்ததாகிய ஆசசாயகரமான புத்தமானது தவாமாவுக்குப் பகைவாகளோடு நோந்தது செய்யமுடியாத யம் செய்யப்படவே, மிகக் ஸந்தோஷமுள்ளவாகளும் ஒருவருக் ாருவா நண்பாக்குமான வீரர்களுடைய மிகக் பெரிதான ஸிமமநாத னது ஆகாயத்தை ஆளாவித்தாகியது பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! ஸியின் பௌத்திரனும் மிகக் தோளவலியமைந்தவனுமான ஸாத லியானவன் அநதச சபதத்தினால் பயந்தவர்களான பாஞ்சாலாக்களைப் துகாததான். அநதஸாதயகி மகாபலமுள்ள சேஷமதுராததினன் ட அரசனை எதிர்த்துக் கூாமையுள்ள ஏழுபாணாங்களால், அவனை டனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான். வருகின்றவனும் நீண்டகை ாயுடையவனும் கூாமையான பாணங்களை அதிகமாக இறைக்கின்ற னுமான அநதச சினிபுங்கவனைப் புத்ததிமாணை கிருதவாமா வேகத் ாடு எதிர்த்தான் விற்பிடித்தவர்களும் ரதிகாக்களுள் சிறந்தவாக ம உத்தமமான சஸ்ஸிரங்களைத் தரித்தவாக்குமான அவ்விருவீரா றும் இரண்டு ஸிமமங்களபோலக் காஜித்துக்கொண்டு ஒருவரை ாருவர் எதிர்த்தார்கள் பாஞ்சாலாக்குடன்கூடும் பாண்டவா றும் புத்தவீரர்களும் மறறச சிறந்த அரசர்களும் புருஷஸரேஷ்டா றான அவ்விருவாக்குடைய சண்டையையும் பாரப்பவர்களாக ஏற ட்டாக்கள விருஷணிகளுள்ளும் அநதகாக்களுள்ளும் மஹாரதாக்க ன அவ்விருவாசனும் அநிக ஸந்தோஷமுள்ள இரண்டு யானைகள்

போல ஒருவரையொருவா நாராகங்களாலும் வதஸ்தருதங்களாத அடித்தார்கள - கிருதவாமாவும் சினிகளுள் சிறந்தவனுன் ஸாதயகி மாகிய இவ்விருவரும் பறபல மராகங்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்ட அம்பும்மைகளால் ஒருவரையொருவா அடிக்கடி மூடினார்கள் விருந்தைய வேகத்தினாலும் பலத்தினாலும் அதிகமாகப் பிரயோகிப்பட்ட இரண்டு விருஷணிவீராகளுடைய பாணங்களையும் ஆகாரத்தில் விரைநதுசெல்லுகின்ற விட்டிறபூசிகளைப்போலக் கண்டே ஹருதிக்குடைய சூமாரான கருதவாமாவானவன் ஸதயம் செய்கையுடன் கூடினவனும் நிகரில்லாதவனுமான ஸாதயகி எதிர்த்துக் கூமைபுள்ள நான்கு பாணங்களால் அவனுடைய நான்கு திரைகளையும் அடித்தான் நீண்டகைகளைபுடையவனான அஸாதயகி எட்டியினால் குத்தப்பட்ட யானைபோல மிக்க கோபம்கொண்டவனாகச் சிறந்த எட்டுப்பாணங்களாலே கிருதவாமாவை அடித்தான் பிறகு, கிருதவாமா நன்றாக இழுத்தவிடப்பட்டவைகளுக்கிடையிலே தீட்டப்பட்டவைகளுமான மூன்று பாணங்களால் ஸாதயகியை அடித்து ஒருபாணத்தினால் அவனுடையவிலலை வெட்டின சினிகளுள் சிறந்தவனுன் ஸாதயகி, அறுக்கப்பட்ட அந்தச் சிறவிலலை எறிநதுவிட்டுப் பாணங்களுடன் கூடின வேறுவிலலை வேகப் படுத்தான் எல்லாவிலலாளிகளுள்ளுள்ள சிறந்தவனும் மஹாவிமூளாவனும் மஹாபலசாலியும் அதிரதனுமான ஸாதயகி கோகொண்டு கிருதவாமாவினால் தன்னுடையவில வெட்டப்பட்டன பொறாமல் விறகளுள் சிறந்த அந்தவிலலை எடுத்துச் சீக்கிரம் நானேற்றிக் கிருதவாமாவை விரைவாக எதிர்த்தான், பின்பு, சூழுகவன் மிக்க கூமைபுள்ள பத்துப்பாணங்களால் கிருதவாமானுடைய ஸாரதியையும் சூதிரைகளையும் கொடிபையும் அடித்தான் (அரசரே! பெரியவரே! பிறகு, பெரிதான் விலையுடையவது மஹாதனுமான கிருதவாமா, சூதிரைகளும் ஸாரதியும் வெட்டப்பெற்றதும் பொன்னுல்லங்களிக் கப்பட்டதுமான ரத்தனைப் பார்த்து அதிகரோஷத்தினால் கவரப்பட்டவனாகச் சினிபவனைக் கொல்ல எண்ணாங்கொண்டு சூலத்தைப் புஜிடுவதற்கு எறிந்தான் ஸாதயகி யுத்தத்தில் அந்தச் சூலத்தைக் கூரையுள்ள பாணங்களால் பிளந்து பொடிசெய்து கிருதவாமாவை மயப்பவன்போலத் தள்ளினான், பிறகு, வேறு ஒரு பலத்தினால் கிருதவாமாவை மாராபிடித்தான் அஸ்திரங்களில் நல்ல பயிற்சியுள்ளான யுத்தானனால் நல்ல யுத்தத்தில் சூதிரைகளும் ஸா

கொல்லப்பட்டவனான கிருதவாமா பூமியை அடைந்தான்
 ரண்டு மதிகாசுகளுக்கும் நோந்த சண்டையில் வீரனான அந்தக்
 கிருதவாமா ஸாதயகியினால் ரதத்தை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்ட
 ன், எல்லா வீரர்களுக்கும் மிக அதிகமான பயம் உண்டாயிற்று
 'தருக்களை அடக்குபவரே! ராஜரே! கிருதவாமா ஸாரதியும் குதி
 களும் கொல்லப்பட்டவனும் ரதத்தை இழந்தவனுமாகச் செய்யப்
 ப்டவே, உமமுடைய புத்திரர்களுக்கும் அதிகமான விபஸனமுண்
 யிற்று கிருதவாமாவினுடைய குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்
 டப்பட்டதைக் கண்டு கிருபா சினிபுகவனான ஸாதயகியைக் கொல்ல
 ன்ணங்கொண்டு அவனை எதிர்த்து ஓடினா அவர் எல்லா வில
 னிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, தோளவலிமிகக்
 கிருதவாமாவை ரதத்தின் மத்தியில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு
 ரதரங்கத்தினின்று விரைவாக வேறிடத்திற்குக் கொண்டுசென்
 ர அரசரே! ஸாதயகியும் உறுதியாக நின்று கிருதவாமா ரதத்தை
 ழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டவே, தூயோதனனுடைய சேனை முழுவ
 ம மீண்டும் திருமபிச சென்றது சேனையிலுண்டான புழுதியினால்
 டப்பட்டவர்களான பகைவர்கள் அதை அறிந்தார்களிலலை அரச
 ர! தூயோதனராஜனைத்தவிர உமமைச் சோந்தவர்கள் விரை
 க ஓடிவிட்டார்கள் தூயோதனனே முறியடிக்கப்பட்ட தன
 டைய படைபையச் சமீபத்தில் கண்டு வேகத்துடன் அவர்களுக்கு
 ிரில் சென்றான், ஒருவனாகவேயிருந்துகொண்டு அனைவர்களைபும
 ரைவாகத் தடுத்தான் பெரியவரே! கோபமுள்ளவனும் அவ
 கிக முடியாதவனுமான தூயோதனன் எல்லாப் பாண்டவர்
 ினமீதும் பாஷத்தை தருஷ்டதபுமனனமீதும் சிகண்டியின்
 தும் தரௌபதீபுத்திரர்கள்மீதும் பாஞ்சாலர்களுடைய கூட்டங்
 ினமீதும் கேகயாக்களின்மீதும் ஸோமகாக்களின்மீதும் ஸருஞ்சயா
 ினமீதும் பரபரப்பினறிக் கூாமையுள்ள அம்புகளால் இறைத்
 ன் மஹாபலசாலியான உமமுடைய புத்திரன் முயற்சியுள்ள
 கையுத்தத்தில் இன்றான் யாகத்தில் மந்திரங்களால் பரிசுத்தமான
 ருநெருப்பானது பிரகாசிப்பதுபோலத் தூயோதனராஜன் யுத்
 தத்தில் எல்லா இடத்திலும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தான் மனி
 கள் மருதபுவை எதிரக்காததுபோல யுத்தத்தில் அந்தத் தூயோ
 னனைப் பகைவர்கள் எதிரக்கவில்லை பிறகு, கிருதவாமா வேறு
 தத்தின்மீது ஏறிக் கொண்டு வந்தான்

இருபத்தோராவது அத்யாயம்
ச ல் ய வ த ப ா வ ம். (தோடீச்சி)

(ஸங்குல யுத்தம்)

மஹாராஜே¹ ரதத்திலிருப்பவனும் ரதிகாகளுள் சிறந்தவ்
மான உமமுடைய புத்திரனே, எவ்விதத்தினாலும் ஸஹிக்கமுடிய
பிரதாபசாலியான ருத்திராபோல் யுத்தத்தில் விளங்கினான் அவ
டைய ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களால் பூமியானது நன்றாக மூட
பட்டதாகியது, வாஷ்தாசைகளால் பாலதங்களை நனைப்பதுபோ
பாணங்களால் பகைவாசனை நனைத்தான் பாண்டவர்களின் ஸே
ஸமுத்திரத்தில் பாணங்களால் காயப்படுத்தப்படாத மனிதன்
யானையும் குதிரையும் ரதமும் இல்லை அரசரே! பாரதரே!
தத்தில் எந்தஎந்த யுத்தவீரனைப் பாலக்கிறேனோ அவனவன் உ
டைய புத்திரனால் பாணங்களால் நிறைக்கப்பட்டவனானான் சே
யானது அதனால் மேலே எழுப்பிவிடப்பட்ட தூளியினால் எவ்வ
மூடப்பட்டதோ அவ்வாறே மகாதமாவான் அவனுடைய பாண
களாலும் நன்றாக மூடப்பட்டதாகக் காணப்பட்டது அரசரே
யுத்தபூமியானது, ஹஸ்தலாகவமுள்ளவனும் வில்லாளியுமான
யோதனனால், பாணமயமாகப்பட்டதைக் கண்டோம் ஆய்
கணக்கான உமமைச்சோந்த அந்த யுத்தவீரர்களிலும் சததுருவ்
களிலும் தூயோதனனுக்கு ஸமமான மனிதன் இல்லை யென
என்னுடைய எண்ணம் பாரதரே! 'பாரததாசன் ஒன்று சோந்
ஒருவரை இருந்த தூயோதனை எதிராகவில்லை' எனலும் உ
புத்திரனுடைய ஆச்சாயகரமான வல்லமையை அந்த யுத்தந
கில் கண்டோம் பரதாசுள்ள சிறந்தவரே! தூயோதனை யுத்
தில் யுத்திஷ்டாரை தூறு பாணங்களாலும் பீமஸேனை எழு
பாணங்களாலும் ஸஹதேவனை ஐந்து பாணங்களாலும் நகுலனை ப
பததுரானகு பாணங்களாலும் தருஷ்டதயுமனை ஐந்துபாணங்
லும் தரோபதீ புத்திரர்களை ஐந்துஐந்து பாணங்களாலும் ஸா
கியை மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தான் பெரியவரே! ஸ்ஹ
வனுடைய வில்லை ஒரு பலலத்தினால் துண்டாக்கினான் பிரதாப
யான மாதரீபுத்திரன், அறுக்கப்பட்ட அந்தவில்லை எறிந்துவிட
பெரிதான வேறுவில்லை எடுத்துக்கொண்டு அரசனை எதிரா
சென்றான், பிறகு, தூயோதனை யுத்தத்தில் பததுப்புர
களால் அடித்தான் பிறகு, வீரனும் பெரிதான வில்லையுடைய

நஞ்சுலகோ கோரநுபமுள்ள ஒன்பது பாணங்களால் அரசனை
 புத்தது விமமநாதததையுரு செய்தான ஸாதயகி, கணுக்கள் படிவா
 ள ஓர் அமபினால் அரசனை அடித்தான தரெளபதிபுத்திரர்கள்
 டுபத்துமுன்று பாணங்களாலும் தாமராஜா ஐந்துபாணங்களாலும்
 ஸேனன எண்பதுபாணங்களாலும் அரசனான தூயோதனனை
 புத்ததாகள மஹாராஜரே¹ மஹாதமாக்களால் பிரயோகிக்கப்பட்ட
 ணககூட்டங்களால் நாற்பக்கத்திலும் சூழப்பட்ட தூயோதனன
 லா ஸையனங்களும் பாரததுக்கொண்டிருக்கும் தருணத்தில், சிறி
 ம அசையவேயில்லை தையசாலியான தூயோதனனுடைய லாக
 தினாலும் மிகக் திறமையினாலும் வீரத்தினாலும் (வியப்புறம்)
 லா அரசர்களும் (அவனை) எல்லாபிராணிகளையும் மீறினவனாக
 டாரர்கள் ராஜேந்திரரே¹ கவசமணிந்தவர்களான கௌரவஸேன
 ரர்களோ, சிறிதும் அவகாசத்தைக் காணாதவர்களாக வேந்தனை
 மபுறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் எதிர்த்து வருகின்ற அந்
 ரர்களுடைய கோரமாயும் நெருங்கியதாயுமுள்ள சபதமானது
 ரிக்காலத்தில் பொருகுகின்ற ஸமுத்திரத்தினுடையசபதம்போலத்
 தானறியது மிகப்பெரிய விலையுடையவர்களான அந்நதவீரர்கள்,
 தத்தில் பகைவர்களால் ஐயிக்கக்கூடாத அரசனை அடைந்து, கொல்
 ம விருப்பமுள்ள பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள் யுத்தத்தில்
 பாபுகொண்ட அஸுவத்தாமா பீமஸேனனைத் தடுத்துதார மஹா
 ஜரே¹ எல்லாத்திசைகளிலும் பிரயோகிக்கப்பட்ட அவவிருவரு
 டய பாணங்களாலும் யுத்தத்தில் வீரர்களாவது திகழுகளாவது
 வவாறே திகைகொண்டவர்களாவது அறியப்படவில்லை பாரதர்களால்
 பாறுக்கமுடியாதவர்களும் குருமான் செய்கையையுடையவர்களும்
 ணகயிறு மோலுவதினால் கடினமான தோலையுடையவர்களும்
 யுத்ததற்குப் பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களான அவவிரு
 நும் எல்லாத்திசைகளையும் பயப்படுமபடி செய்துகொண்டு அதி
 ராமாக யுத்தஞ்செய்தார்கள் வீரனான சகுனியோ, யுத்தத்தில்
 திஷ்டிரரைப் பீடித்தான பிரபுவே¹ ஸுபலனுடைய புத்திரன அந்
 திஷ்டிரருடைய நான்கு குதிரைகளையும் கொண்டு எல்லாச் சேனை
 ளையும் நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு உரக்க விமமநாதஞ்செய்தான.
 நத் ஸமயத்தில் பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன் ஐயிக்கப்படாதவ
 ம வீரருமான அரசரை யுத்தத்தில் ரத்தத்தினால் வேறு இடத்துக்
 க கொண்டுபோனான் பிறகு, எல்லாவிலாளிகளுள்ளும் சிறந்தவ
 டு தாமநதனருமான் யுதிஷ்டிராவேறு ரத்ததிலேறிக்கொண்டு சகு,

னியை ஒன்பது பாணங்களாலடித்து மீண்டும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்துப் பெரிய நாதத்தையும் வெளியிட்டார் பெரியவரே! அந் யுத்தமானது ஆச்சரியகரமும் மிகக்கோரமும் பராக்ஷிதவர்களுக்கு பிரீதியை உண்டுபண்ணுகிறதும் வித்தாக்களாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதுமாயிற்று அளவிடமுடியாத பலததுடன் கூடிய உலாகனோ சிறந்த வில்லாளியும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண் வனுமான நகுலன்மீது பாணவாஷங்களை நாதபகத்திலும் வாஷ தான அவ்விதமே சூரனான நகுலனும் யுத்தத்தில் ஸௌபலனோ சகுனியின் புத்திரனைப் பெரிய சரமாரியினால் நாதபுறத்திலும் தடு தான வீரர்களும் குலபுத்திரர்களும் மகாரதர்களும் செய்ததற்கு பிரதிசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவர்களும் அந் யுத்தத்தில் போபுரிநதுகொண்டு காணப்பட்டார்கள் அரசரே! அவாறே, சததுருக்களைத் தவிக்ரச்செய்பவனான சைனேயன் யுத்த தில் இரதிரன் பஸியை எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்ததுபோலக் கிருதன் மாவை எதிர்த்துப் போபுரிநதுகொண்டு விளங்கினான் தூயோ னன், யுத்தத்தில் தருஷ்டத்யுமனனுடைய வில்லைவெட்டிப் பிற வெட்டப்பட்ட வில்லையுடையவனான அந்த தருஷ்டத்யுமனைக் கூடாமையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான் திருஷ்டத்யுமனனும், யு தத்தில் உத்தமமான ஆயுத்தத்தைடுத்தது எல்லாவில்லாளிகளும் பா னுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அரசனோடு போபுரிநதான பர களுள் சிறந்தவரே! மதப்பெருகருள்ள காட்டிலுள்ள இரண்டு ய யானைகளுக்குப் போரடப்பதுபோல யுத்தங்களத்தில் அவ்விருவரு கும் பெரும்போர நடந்தது சூரரான கௌதமரோ யுத்தத்தி லே கோபங்கொண்டு மகாபலசாலிகளான தரௌபதீபுத்திரர்களைப் படி கணுக்களுள்ள அனேக பாணங்களால் அடித்தார் சேதனனுக்கு த் திரியங்களோடு யுத்தமனோவதுபோல அந்தக் கௌதமருக்கு (ஐந்த திரௌபதீபுத்திரர்களோடும் மிகக்கோரமும் (எவ்விதத்திலும் தடுக்கமுடியாததும் வரம்புகடந்ததுமான யுத்தமனோந்தது இந்த யங்கள் மூர்க்கர்களைப் பிடிப்பதுபோல அவர்களும் அவரைப் பிடி தார்கள் அவரும் அவர்களைக் குறித்து அதிககோபமுள்ளவராக யு தத்தில் எதிர்த்து யுத்தம்செய்தார் பாரதரே! பிரபுவே! நே முடையவர்களுக்கு இந்திரியங்களோடு யுத்தம் நடப்பதுபோ அவருக்கு அவர்களோடு ஆச்சரியகரமான யுத்தம் கிளம்பி கிளம்பி நடந்தது மனிதர்கள் மனிதர்களோடும் யானைகள் யானை களோடும் குதிரைகள் குதிரைகளோடும் ரதிகாக்கள் ரதிகாக்களோடு எதிர்த்துப் போபுரிநதார்கள் ஜனநாதரே! மதுபடியும், ஸங்கு

யும் மிக்ககோரமாயுமுள்ள யுத்தம் ஏற்பட்டது பிரபுவே! ஹாராஜரே! 'இஃது ஆசாயகரமானது, இது கோரமானது, து பயங்கரமானது' என்று சொல்லக்கூடிய கோரமான அனேகயுத்தங்கள் நடந்தன சத்தருக்களை அடக்குகிறவர்களான அவர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து விசேஷித்தது ஸிம்மநாதஞ்செயர்கள், மஹாயுத்தத்தில் எதிர்த்துக் கொல்லவும் கொன்றார்கள் வாக்குடைய வாகனங்களால் மேலேஎழுப்பப்பட்ட புழுதியானது துதியாகக் காணப்பட்டது அரசரே! காற்றினாலும் ஓடுகின்ற கிரைகளாலும் குதிரைவீரர்களாலும் மேலே எழுப்பப்பட்டிருப்ப ம தேருருள்களின் துனியினாலும் யானைகளுடைய மூச்சுகளால் மேலே எழுப்பியிருக்கின்றதுமான புழுதியானது ஸந்தியாலத்து மேகம்போல நெருக்குண்டு சூரியனுடைய மாரகத்தை தைந்தது அந்தத் தூளியோடுசேர்த்த சூரியன் ஒளியை இழந்து மறைக்கச் செய்யப்பட்டான் பூமியானது நன்றாகமறைக்கப்பட்டது நாரதர்களான அந்தச்சூரர்களும் மூடப்பட்டார்கள் பாதாக்குள்ள நதமரே! யுத்தபூமியானது வீரர்களுடைய சகத்தினால் நனைக்கப் புவே, ஒரு முகூததகாலத்தில் நாரதயுத்தமும் புழுதியானது மறக்கவிட்டது பிறகு, கோரமான காட்சியுடனகடினதும் அடாந் பபதுமான அந்தப் புழுதியானது தணிந்துவிட்டது பாரதரே! ரபு, நான் தவநதுவாயுத்தமசீன மறுபடியுங் கண்டேன் அந்தயுத்த ம் பலத்துக்குத் தக்கபடியும் மேனமைபெற்ற வீரர்களுக்குத் தக்கபடியும் நடுப்பக்கில் அதிபயங்கரமாக நடந்தது ராஜேந்திரரே! தயுத்தநாகத்தில் கவசங்களுடைய ஒளிகள் அதிகப்பிரகாசமுள்ள வர்களாகக் காணப்பட்டன யுத்தத்தில் விழுகின்ற பாணங்க டைய சபதமும் மலையில் எரிக்கப்படுகின்ற பெருமூங்கிறகாட்டி டைய சபதம்போல நெருக்கமாகத் தோன்றியது

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ச ல ய வ த ப ர வ ம. (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்க்தல யுத்தம்)

அப்பொழுது மிக்ககோரமாயும் பயங்கரமாயுமிருக்கிற யுத்த ம் நடந்துவருகையில், அந்தயுத்தத்தில் உமது புத்திரனுடைய னையானது பாண்டவர்களால் முறியடிக்கப்பட்டது மஹாரதா

களான உமமுடைய குமாரர்கள் அவர்களைவாகளையும் பிரய-
மின்றித் தடுத்தப பாண்டவர்களுடைய படையோடு போர்புரிந-
கள் யுத்தவீரர்கள் உமமுடைய புத்திரனுக்கு ஜயத்தை விரு-
விரைவாகத் திரும்பினார்கள் அவர்கள் திரும்பினவுடனே, உமன்
சோந்தவர்களுக்கும் பகைவர்களுக்கும் தேவாஸுரயுத்தத்தி-
ஓபபானதும் மிகக் பயங்கரமுமான இவ்விதயுத்தம் நடந்தது
மைச்சோந்தவர்களுள்ளும் பிறர்களுள்ளும் ஒருவனும் புறங்கொடு-
வில்லை, அனுமானத்தினாலும் பரஸபரம் ஸங்கேதங்களாலும் யுத்-
தசெய்தார்கள் ஒருவரைஒருவர் தாக்கிப் போர்புரிக்கின்ற அந்த வீ-
ரர்களுக்குப் பெரியநாசமுண்டாயிற்று பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா அ-
ருரோதத்தை அடைந்து, ராஜஸூழ்கள்களுடன் கூடின தாராதர-
யிராகளை யுத்தத்தில் ஜயிக்க எண்ணுகொண்டு பொறபுறங்கமுள்ள
களும் சாணைக்கல்லில் தீடப்பட்டவைகளுமான மூன்றுபாண்-
ளால் சாரதவத்தை அடித்து நான்குபாணங்களால் கிருதவாமாவ-
டைய மங்களகரமான குகிரைகளை அடித்தாரா அபவத்தாமாடு
புகமுள்ளவனான கிருதவாமாவை யுத்தரங்கத்தைவிட்டு வேறுஇ-
திறருக் கொண்டுபோனார் பிறகு, சாரதவதா எட்டுபாணங்கள்
யுதிஷ்டிரரைத் திருப்பியடித்தாரா பிறகு, தூயோதனராஜன்,
தத்தில் எழுநூறுரதங்களைத் தாமஸ்ந்தனரும் ராஜாவுமான யுதிஷ்-
திரருக்குமிடத்துக்கு அனுப்பினான் மனோவேகமும் வாபுவேகமுமு-
அந்த ரதங்கள் ரதிகாக்களோடுகூடியனவாக யுத்தத்தில் குந்திபுத்-
தான யுதிஷ்டிரருடைய ரதத்தைநோக்கி எதிர்த்துச்சென்றான்
ராஜே! அவர்கள் நரபுறத்திலும் யுதிஷ்டிரரைச் சூழ்ந்துகொள்-
மேகங்கள் சூரியனை மூடுவதுபோலப் பாணங்களால் கண்ணு-
புலப்படாதவராகச் செய்தார்கள் குருவீரர்களால் அவ்வாறு சூ-
பட்டிருக்கிற அந்தத் தாமராஜரைக்கண்டு மிக்ககோபங்கொண்ட
களான சிண்ணிமுதலான ரதிகர்கள் பொறுக்கவில்லை பிறகு, அவர்
குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைக் காப்பதற்காகச் சிறந்தகுகிரை-
டன் சோந்தவைகளும் கிண்கிணிகளுடைய ஸமூகங்களால் நாந்-
கத்திலும் சூழப்பட்டவைகளுமான ரதங்களோடுவந்தார்கள் பிற-
பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் யமனுடையராஜயுத்-
தவிருத்திபண்ணுகின்றதும் பயங்கரமானதும் ரகதஜலத்துடன் கூ-
துமான யுத்தம் நடந்தது பாண்டவர்கள் பாஞ்சாலர்களுடன்சோ-
ஆததாயிகளான கௌரவர்களுடைய எழுநூறு ரதிகாக்களைக்கொள்-
மீண்டும் அவர்களை எதிர்த்துத் தடுத்தார்கள் -- அச்சமயத்தில்

ய புத்திரனுக்குப் பாண்டவர்களோடு பெரும்போர் நடந்தது படிப்பட்ட யுத்தம், பராக்ஷப்பட்டதுமில்லை, கேட்கப்பட்டதுமில்லை பெரியவரே! அப்பொழுது, நரபுரங்களிலும் வரம்புகடந்த கமானது நடக்கவும், உம்மைச்சோந்த வீரர்களும் பகைவார்களும் ஞ்செய்யப்பட்டவும், யுத்தவீரர்களிடமிருந்த சங்கங்களை உத்திகொண்டு கிமாகச் சபதத்தை உண்டுபண்ணவும், வில்லாளிகளுடைய பேரிச் சலங்களாலும் ஸிம்மநாதங்களாலும் காஜித்தலாலும் யுத்தமும் கப்படவும், மாமஸ்தானங்கள் பிளக்கப்படவும், ஐயத்தில் பேராய்மையவர்களான யுத்தவீரர்கள் ஓடவும், பூமியில் சோகத்தினுய உத்பத்திக்குக் காரணமான ஸம்ஹாசமானது நரபுரத்திலும் டாகவும் அனேக உததம்ஸ்திரிகளுடைய ¹ கூந்தல் வகிரந்து ததலொழியவும், வரம்புகடந்தது மிக்கபயங்கரமாயுள்ள துமான யுத்தம் நடந்துவரவும், ² பிராணிகளுடைய விராசத்தின்பொருட்டுக் பயங்கரமான உத்பாதங்கள் தோன்றின பாவதங்களுடனும் களுடனும் கூடின பூமியானது சபத்தித்துக்கொண்டு நடுங்கியது சரே! தடிகளுடனும் எளிகொள்ளிகளுடனும் நான்கு பக்கத்திலும் தக்கப்படுகின்ற உறகைகள் சூரியமண்டலத்தைத் தொட்டுக் ண்டு ஆகாயத்தினின்று பூமியில் விழுந்தன பரமகற்களை வாஷிக்ர சமுலகாந்தகங்களும் தாழ்ந்து வீசின, யானைகள் கண்ணீர்சொரிந், அதிகமாக நடுங்கவும் நடுங்கின மிக்க பயங்கரமாயும் கோரமாயு க்கிற இந்த உத்பாதங்களை அலக்ஷ்யமசெய்து, க்ஷத்திரியர்கள் வருத்தத்தை விட்டவார்களும் மிக்கமுயற்சியுள்ளவார்களும் ஸ்வா தை அடைவதில் விருப்பமுள்ளவார்களும், அழகியதும் பரிசுத்தமு ருஞ்சேத்திரத்தில மீண்டும் யுத்தத்திற்காக நின்றார்கள் பிறகு, தாராஜனுடைய குமாரனான சுருணிபானவன், 'எதிரிலின்று ராபுரியங்கள் பின்புறத்தினின்றிப்பாண்டவர்களைக் கொல்லுகிறேன்' று கூறின பிறகு, (யுத்தத்திற்குச்) சென்ற நம்மவருள் பல ிகளான மதரதேசத்து யுத்தவீரர்கள் ஸந்தோஷத்துடன் 'கல கல்' ன்று சபதித்தார்கள் பகைவார்களும் அப்படியேசெய்தார்கள் அஸ் கனில் நல்லதோசசியுள்ளவார்களும் அனுகமுடியாதவாளுமான தருவீரர்கள் மீண்டும் நம்மைநாடி விற்களை அசைவுறும்படி யதுகொண்டு பாணவாஷங்களைப் பொழிந்தார்கள் பிறகு, அந்த தத்தில் அப்பொழுது பகைவார்களால் நாசஞ்செய்யப்பட்ட மதர னுடைய சேனையைக் கண்டு தூயோதனனுடைய சேனையானது

1 வேறுபாடம் 2 இரட்டித்தலால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது

மறுபடியும் திருமபிஷ்டுவதாகியது பிறகு, பலசாலியான காரதாரனோ, (வீராகளைப்பார்த்து) 'தாமததை அறியாதவாகளை ! திருபுகள, யுத்தஞ் செய்புகள, ஓடுவதினால் உங்களுக்கு யாதுபயமென்கிற வசனத்தை மறுபடியும் உரைக்கலானான் பரதாசுரனுள் சிறுவரே ! காரதாரராஜனுக்கு விசாலமான ஈடடிகளால் யுத்தஞ் செய்கின்றசிறந்த வீராகளுடனகூடின பதினாயிரமகுதிரைகளால் நிறைபடையானது இருந்தது அந்தப்பலத்தினால் வல்லமையை பெறியிட்டு ஜனங்களுடைய நாசமானது நடந்துவருகையில்(காரதாரராகூடையுள்ள அம்புகளால் பின்புறத்தில் பாண்டவர்களுடைய பையைத் துன்பப்படுத்தினார்கள் மஹாராஜரே ! மிகப்பெரிதான தப்பாண்டவசேனையானது, காற்றினால் மேகம் சிதறஅடிக்கப்பவதுபோல நான்குபக்கத்திலும் சிதற அடிக்கப்பட்டுத் தோலணி அடைந்தது பிறகு, யுதிஷ்டிரா ஸமீபத்தில் முறியஅடிக்கப்பட்டிருக்கிற தம்முடைய சேனையைக்கண்டு மனக்கலக்கமற்றவ மஹாபலசாலியான ஸஹதேவனைப்பார்த்து, 'பாண்டநரதன் ! கெட்புத்தியுள்ள ஸுபலபுத்திரானை இந்தச் சகுனிய கவசமூடும்முடைய பின்பக்கத்தைப்பிடித்து இதோ சேனைகளை நாசம் செய்கிறான், பார் நீ த்ரௌபதீகுமாராசுரனுடன் போ ஸுபலனுடன் குமாரனான சகுனியை வதம்செய்வாயாக தோஷமற்றவனே ! பாஞ்சாலர்களோடுகூடித் தோப்படையை எரிக்கப்போகிறீர்கள் எல்லாயாண்களும் குதிரைகளும் மூவாயிரமகாலாட்களும் உங்களுடன் செல்லடும் (அவைகளாலும்) அவர்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கிச் சகுனியைக்கொல்' என்று ஏவினா பிறகு, விறகளைக் கொண்டு வீராகளவறிய எழுதுறுயாண்களும் ஐயாயிரமகுதிரைகளும் வீராயமுள்ளவனான ஸஹதேவனும் மூவாயிரம் காலாட்கள் த்ரௌபதீபுத்திராசுரனைவாசுளும், யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொல்ல சகுனியை யுத்தத்தில் எதிர்த்துச்சென்றார்கள் அரசரே ! பின்புறத்தில் பேராசையுள்ளவனும் பிரதாபசாலியுமான சகுனி, பாண்டவர்களை எதிர்த்து (அவர்களை) மீறிச் சேனையைப் பின்புறத்தாற் நாசஞ்செய்தான் வேகமுள்ளவர்களான பாண்டவர்களைச்செல்ல குதிரைவீராகளோ கோபங்கொண்டவர்களாக அந்தரதிகாளைப் பின்புறத்திலிருந்து சகுனியின் பட்டையில் புரூரதாரர்கள் சூரர்களான அந்தக்குதிரைவீராகள் அந்தஸமயத்தில் யுத்தரங்கத்தினமத்தியில் நிலைபெற்றிருந்தார்கள், சகுனியின் பெருமபடையினமீது சரமாரிகளை இறந்தார்கள் மன்னரே :- உம்முடைய - துராலோசனையினால் ஒங்க

குகிற கதாயுதங்களையும் பாடிகளையுமுடையதும் சிறந்த மனிதரால் அடையப்பட்டதுமான பெரிய யுத்தமானது நடக்க ஆரம்பித்த நாளொலிகள் ஓயந்தன ரதிகாசன பராததுகொண்டிருந்தவர்கள் தம்மைச்சோந்தவர்களுக்கோ பிறர்களுக்கோ வேறுறுமை நப்படவில்லை பரதாசன சிறந்தவரே! கொளவாகளும் பாணர்களும் சூரர்களுடைய கைகளால் பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற வியாபுதங்களுடைய வீழ்ச்சியை (ஆகாயத்தினின்று) நஷித்திரந்தைய வீழ்ச்சியைப்போலக் கண்டார்கள் வேந்தரே! ஆங்காங்கு முகின்ற பளபளப்பான ரிஷ்டிகளால் ஆகாயம் மூடப்பட்டு மிகாங்கிறது அரசரே! பரதாசன சிறந்தவரே! அப்பொழுது னகு பக்கங்களிலும் விழுகின்ற பாஸாயுதங்களுடைய உருவமாத், ஆகாயத்தில் வீழ்ந்தபூச்சிகளுடைய உருவம்போலிருந்தது நிரைகள் எல்லா அங்கங்களும் உதிர்ந்ததினால் நனைக்கப்பட்டவைகள், அடித்துப் புரட்டித் தள்ளப்பட்டிருக்கிற ஸாரதிகளுடன், துறாறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் நான்கு பக்கத்திலும் விழுகிற குதிரைகள் ஒன்றை ஒன்று தாக்கி ஒன்றினால் மற்றொன்று ாறுக்கப்பட்டவைகளாகவும் நன்றாகக் காயமுண்டுபண்ணப்பட்டவர்களாகவும் வாய்களால் இரத்தத்ததைக் கூக்குகின்றவைகளாகவும் ணப்பட்டன பிறகு, சேனையினால் உண்டான புழுதியினால் சூழப்பட்டதும் கோரமாயுள்ளதுமான இருளானது உண்டாயிற்று பகைகளை அடக்குபவரே! அரசரே! புழுதி நன்கு சூழ்ந்துகொள்ளில், அவ்விடத்தினின்று அந்தக் குதிரைகளும் மனிதர்களும் ஓடுந்ததக் கண்டேன சில மனிதர்கள், ரகத்ததை மிகுதியாகக் ககிக்காண்டு பூமியில் விழாதார்கள் வேறு சில மனிதர்கள் ஒருவரை பாருவா தலைமயிரகளைப் பற்றிஇழுத்துக்கொண்டு அசைவதற்கும் தியற்றுககிடந்தார்கள் மிகப் பலசாலிகளான சிலர், குதிரைகளின் திருந்து இழுக்கப்பட்டு, மல்லாக்கப்போல் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்த தாக்கிக்கொன்றார்கள் இந்த யுத்தத்தில் உயிர்துறந்த அனேகா திரைகளால் இழுக்கப்பட்டார்கள் வெற்றியில் விருப்பமுள்ளவார்களும் சூரர்களென்று செருக்குக்கொண்டவாளுமான மற்ற அனேக மனிதர்கள் ஆங்காங்கு பூமியில் விழாதவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள் யுத்தபூமியானது, ரகத்ததினால் நனைக்கப்பட்டவாளுக்கும் கைகறுக்கப்பட்டவாளுக்கும் தலைமயிரிழக்கப்பட்டவாளுமான வீரரால் துறாறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் வியாபிக்கப்பட்டதாகக் காணப்பட்டது, மேலே ஏறியிருக்கின்ற வீரர்களுடன் கொல்லப்

தில் வாள்களால் வெட்டப்படுகின்ற தலைகளுடைய பெரிய சத்த
 னது, விழுகின்ற பனம் பழங்களுடைய சத்தம்போலத் தோன்றி
 ற அரச்சே! வெட்டப்பட்டு உயிர்துறந்து பூமியில் விழுகின்ற
 ரங்கள், ஆயுதங்களுடையகைகள், தொடைகள் இவைகளுடைய
 கடவென்னும் ஒலியானது, மிகப்பெரிதும் மயிரகக்சசலை
 னடுபண்ணுகின்றதுமாயிற்று கூமைபுள்ள சஸ்திரங்களால்
 னபிறந்தார்களையும் பிள்ளைகளையும் நண்பர்களையும் கொல்லுகின்ற
 தவீரர்கள், மாமஸத்தைக்குறித்துப் பசுதிகள் வருவதுபோல
 மபுத்ததினினதும் வந்தார்கள் ஒருவரோடொருவா கோபங்
 காண்டவர்களான புத்தவீரர்கள் ஒருவரைஒருவா எதிர்த்து, 'நான்
 னனே, நான் முன்னே' என்று ஆயிரமாயிரமாகக் கொன்றார்களா
 கமுள்ள கதிவீச்சேஷத்தினால் ஆஸனத்தினின்று நழுவினவாகளும்
 ிரை இழந்தவாகளுமான தமயீதுள்ள வீரர்களுடன் குதிரைகள்
 றுதுறாகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் நான்குபக்கங்களிலும் ஸஞ்சரித்
 ற அரச்சே! துடிக்கின்றவைகளும் எதிர்த்து அடித்து நொறுக்
 பட்டவைகளும் விரைவாகச்செல்லும் தன்மைபுள்ளவைகளுமான
 ிரைகளுடைய கனைத்தலும், யுத்தவன்னததாகளும் காஜிகின்ற
 களுமான வீரர்களுடைய முழக்கமும் தோன்றின மன்னரே!
 முடைய துராலோசனையினால் பிறர்களுடைய மாமஸதானங்களைப்
 பக்கின்ற வீரர்களுடைய சகதிகளாலும் ரிஷடிகளாலும் ஈடிக
 லும் நெருங்கினசபதம் உண்டாயிற்று உமமைச்சோந்தவா
 , சிரமத்தினால் முடப்பட்டவர்களும் கோபமுள்ளவர்களும்
 ரத்த வாகனங்களுடையவர்களும் தாடித்தவர்களும் கூமை
 ள சஸ்திரங்களால் விசேஷமாகக் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களு
 க எதிர்த்துநின்றார்கள் இந்த யுத்தத்தில் ரத்தத்தினுடைய
 மத்தினால் மதங்கொண்டவர்களும் புத்தியை இழந்தவாகளுமான
 ரைகவீரர்கள் பிறர்களையும் தன்னைச்சோந்தவாகளையும் அருகிலவர
 க கொன்றார்கள் அரச்சே! ஜயத்தில் விருப்பமுள்ள அநேக அர
 கள் பாணமழைகளால் சூழப்பட்டு உயிர்துறந்து பூமியில் விழுக
 றார்கள் செந்நாயகங்கும கழுக்குங்கும நரிகங்கும ஆனந்தத்
 த்யுண்டுபண்ணுகின்ற சூழப்பமான சண்டையுடனகடின பகலில்,
 முடைய புத்திரனப்பாததுக கொண்டிருக்கும்பொழுதே, கோ
 ன சேனையின் நாசமானது நோந்தது வேந்தரே! ரணகளமானது
 ரிதாகளுடைய சரீரங்களாலும் குதிரைகளுடைய சரீரங்களாலும்
 ருக் மறைக்கப்பட்டதும் ரத்த ஜலத்தினால் பறபல நிறமுள்ள

தும் பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணுகிறதும், யது பாரதரே! உமமைச்சோரதவர்களும் பாண்டவர்களைச்சேர்வர்களும் கத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் சூலங்களாலும் அகடி அடித்துக்கொண்டவர்களாகி யுத்தத்தைவிட்டுத் திரும்பியிலலை யுத்தவீரர்கள் பிராணனுள்ளவரையில் சக்திக்குத் தக்க பகைவர்களை அடித்து வாய்களால் உதிரத்தைக் கக்கிக்கொள்ளாற்புறத்திலும் விழுந்தார்கள் தலையிலல்லா முண்டமானது ரத்த சூல நனைநதிருக்கின்ற கூமையுள்ள கத்தியைக் கையிலிடித்து கொண்டும் தலையை மயிர்களில் பிடித்துக்கொண்டும் நிற்பகைகாணப்பட்டது நராதிரே! அவ்வாறு அநேகம் உடற்குறை எழுந்திருக்கலே, அப்படிப்பட்ட ரத்தநாற்றத்தினால் போரவீரர்மயக்கமுற்றாராகப் பிறகு, சபதமானது தணியவே, சஞ்ஞி மிசசமிக்கிற சில குதிரைகளுடன் பாண்டவர்களுடைய பெருமபடை எதிர்த்துநின்றன பிறகு, ஜயத்தில்பேராவலுள்ளவர்களான பாண்டவர்கள் விரைவுடன் எதிர்த்துஒடினார்கள் யுத்தத்தினுடைய அக்கையை அடைய எண்ணங்கொண்டவர்களான காலாட்களும் யானைகளுகுதிரைவீரர்களும் ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு இந்தச் சஞ்ஞி நடுவில் நிற்கவைத்து நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு பறவிதமான சஸ்திரங்களால் அடித்தார்கள் நாற்புறங்களிலிருந்த எதிர்த்து, விரைவாக வருகின்ற அந்தப் பாண்டவளைவீரர்களைக் கண்டு உமமைச் சோரத ரதிகார்களும் குதிரைகளுகாலாட்களும் யானைகளும் எதிர்த்தன. சில காலாட்கள் காளாலும் முஷ்டிகளாலும் ஒருவரை ஒருவர் கொன்றார்கள் பிற யுத்தத்தில் சூரர்கள் சஸ்திரங்கள் அற்றவர்களாகி விழுந்தவர்கள் புணயம் குறைந்ததனால் ஆகாயத்தில் வீமானங்களினின்றும் நழுவிவிழுக்கின்ற ஸித்தாக்களபோல ரதங்களினின்றும் ரதிகாக்கள யானைகளினின்றும் யானைவீரர்களும் கீழே விழுந்தார்கள் தவணாமாக மஹாயுத்தத்தில் ஸன்னததர்களான மறம்ப போரவீர்கள் பரஸ்பரம் தந்தைகளையும் உடன்பிறந்தவர்களுடைய தோழர்களையும் புத்திரர்களையும் கொன்றார்கள் பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! அப்பயங்கரமாயிருக்கின்ற அந்தஸமயத்தில் ஈடிகளாலும் கத்திகளாலும் பாண்டங்களாலும் நெருங்கிய யுத்தமானது இவ்வண்ணம் வரக்கடந்ததாகியது

இருபத்துமூன்றாவது அடியாயம்
ச ல் ய வ த ப ர் வ ம். (தோடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் தூர்யோதனனை நீந்தித்து அவனுடைய
சேனையை நாசம்செய்தது)

பாண்டவர்களால்¹சேனையானது நாசம்செய்யப்பட்டுச் சிறிது
குந்திருக்கவே, சகுனியானவன் ஏழாயிரம் குதிரைகளோடு
நுமபி அருகில் வந்தான் அந்தச்சகுனி, சேனையினிடம் வந்து,
பகைவர்களை அடக்கும் திறமையுள்ளவர்களே! நீங்கள் ஸந்தோஷ
ள்ளவர்களாக அடிச்சுடி போராபுரியுங்கள்' என்று யுத்தத்தில் தன்
சசோரத் வீரர்களை விரைவாக ஏவிக் கொண்டு, அச்சமயத்தில்
ததிரியர்களை நோக்கி, 'மஹாபலசாலியான தூயோதன ராஜன்
ங்கே இருக்கிறான்?' என்று வினவினான் பரதகுலத்தில் பிறந்த
களுள் உததமரே! சகுனியினுடைய அந்த வாரததையைக்கேட்டு
ரசர்கள்) அந்தச் சகுனியைப் பார்த்து, 'அரசனே! மஹாபல
லியான அந்தக்கொளரவ்!வந்தன் யுத்தமத்தியில் நிற்கிறான் எவ
தத்தில் மிகப்பெரியதும் பூணாசந்திரனுக்கு ஒப்பான ஒளிப்பொருந
பதுமான அந்தக் குடை இருக்கிறதோ, எவ்விடத்தில் கவசங்களை
ணிந்தவர்களும் ஆயுதங்களைபுடையவார்களுமான அந்த ரதிகாக்கள்
கின்றார்களோ, எவ்விடத்தில் மேகத்தின் இடிமுழக்கத்திற்கு ஒப்
ன இடைவிடாத அந்தச் சத்தம் உண்டாகிறதோ, அவ்விடத்திற்கு
ரைவாகச்செல் அரசனே! அவ்விடத்தில் குருகுலத்தில் பிறந்த
ன தூயோதனனைப் பாப்பாய' என்று கூறினார்கள் நாரதி
ர! அப்பொழுது அந்த யுத்தவீரர்களால் இவ்வாறு உரைக்கப்
பட ஸுபலபுதரான சகுனி, யுத்தத்தில் ஆச்சரியமாகப் போ
கின்ற வீரர்களாலே நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்டவனாக உம
தைய புதரணிநுக்குமிடம் சென்றான் பரஜைகளுக்கு நாதரே!
கு, தோப்படையில் ஸன்னத்தனாக நிற்கின்ற தூயோதனனைக்
காடு அந்தச்சகுனி அதிக ஸந்தோஷமுற்றவாத தனைக் காரியத்தை
ற்றவேற்றியவன்போல எண்ணி உமமைச்சோரத் எல்லா ரதிகா
ரையும் ஸந்தோஷிக்கச்செய்துகொண்டு தூயோதன ராஜனைப்
புத்து இந்த வாக்கியத்தை உரைக்கலானான் 'அரசனே! தோப்
படையை நாசம்செய குதிரைகளெல்லாம் எனனால் ஜயிக்கப்பட
ர யுத்தத்தில் உயிரைவிடாமல் யுதிஷ்டிரனை ஜயிப்பதற்கு ஸாத

¹குருசொல் விடப்பட்டது

யப்படாது பாண்டவனால் பாதுகாக்கப்பட்ட அந்தத் தோப்பை யானது கொல்லப்பட்ட பிறகு, இந்த யானைகளையும் காலாட்களை அவ்வாறே மறறவர்களையும் கொல்வேன்' என்றான ஜயத்தில் ராவலுள்ளவர்களான உம்மைச் சோந்த வீரர்கள் அந்தச் சூரு னுடைய வாரதையைக்கேட்டு மகிழ்ச்சியுற்றவர்களாகப் பாண்ட களுடைய சேனையை விரைவாக எதிர்த்துச் சென்றார்கள். க் களைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டும் விறகளை எடுத்தது அவைகளை ிறிகொண்டும் வீரர்கள் ஸிம்மநாதம் செய்தார்கள் வேர்தடு பிறகு, நாணகயிடுகளின் ஓசையும் தலதவனியும் நன்றாக எய்யப்ப பாண்டகளுடைய மிக்க பயங்கரமான சபதமும் மறுபடியும் தே றின. விறகளைப் பிடித்து ஸம்பதத்தில் நிறுத்தி அந்த ஜனங்களை கண்டு குந்திபுத்திரனை தனஞ்சயன், தேவகிபுத்திரரான ஸ்ரீ வா தேவரைப் பார்த்துக் கூறலானான்

‘மாதவரே! அவசரப்படாமல் குதிரைகளைஓட்டும் இந்த சேனைக்கடலில் புகுவீராக இப்பொழுது கூர்மையான அ களாலே பகைவர்களை நாசம் செய்யப்போகிறேன் ஜன தனரே! ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து நடந்துவருகின்ற இந்தப் பெ டோருக்கு இன்னோடு பதினெட்டுத்தினம் ஆயின மஹ மாககளான இந்தவீரர்களுடைய சேனையானது முடிவற்றதாயிரு இப்பொழுது யுத்தத்தில் நாசத்தை அடைந்துவிட்டது அதிர்ஷ்ட எப்படிப்பட்டதென்பதைப் பாரும மாதவரே! அசுரத்தரே! சர திரத்திற்குச் சமமான தூயோதனனுடைய படையானது நம் எதிர்த்து ஆயின குளப்படிக்குச் சமமாயிற்று மாதவரே! பீஷ கொல்லப்பட்டவுடனே ஸமாதானம் உண்டாகுமென்று என் ணைமுண்டாயிற்று அதிக முாக்கனும் மூடனுமான தா ராஷ்டிரன் அதைச் செய்யவில்லை மாதவரே! நன்மையான உண்மையுள்ளதுமான பீஷமரால் உரைக்கப்பட்ட வாக்கியத்தை புத்தியற்ற தூயோதனை அனுஷ்டிக்கவில்லை பூமிக்ருப்பதிய அந்தப்பீஷமரும் அடிக்கப்பட்டுச் சாய்ந்தபிறகு, யுத்தம் ந பெற்ற காரணத்தைமாதிரி நான் அறியேன் சந்தனுவின புத ரான பீஷமா சாய்ந்தபிறகு, மீண்டும் யுத்தஞ்செய்தவர்கள் அந்தத்தாராததராஷ்டிரர்களை எல்லாக் காரணத்தாலும் மூட னென்றும் மிகவும் முாக்காளென்றும் எண்ணுகிறேன் பித பிரமமஜ்ஞானிகளுள் சிறந்தவரான தரோணரும்! ராதாப னுன் காணனும் விகாணனும் கொல்லப்பட்டபிறகும் யு மானது தணியவில்லை இந்தச்சேனை சிறிது மிகுந்தும், புரு

எளிதநதவனுன ஸூதபுதரனும் புதராகளோடு விழுமபடிசெய
பட்டும், யுத்தமானது தணியவில்லை வீரனுன ஸருதாயுதமும் மகத
சாதிபனுன ஜலஸநதனும் அரசனுன ஸருதாயுதனும் கொல்லப
டிருநதும் அனாததம் தணியவில்லை ஜனாததனரே! பூரிஸரவ
ம் சலயனும் ஸாலவனும் அவந்திதேசத்தது வீராகளும் மாளவும்
டமானயுத்தமானது தணியவில்லை ஜயதரதனும் ராசஷஸனுன
யாயுதனும் பாஹலீசனும் ஸோமதத்தனும் உயிராதுறந்தும் அனாத
தணியவில்லை சூரனுன பகதத்தனும் மிகக பயங்கரனுன காம
ராஜனும் துசசாஸனனும் மாண்டிபோயும் ஸங்கடகரமான யுத்தம்
ரியவில்லை கோவிரதரே! வெவவேறு மண்டலாதிபதிகளும் பல
பிகளும் சூராகளுமான மன்னாகன யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட
கண்களும் யுத்தம் தணியவில்லை பீமஸேனனுல சேனைத்தலைவா
தளாபப்பட்டதைக கண்களும் மதிமயக்கத்தினாலோ பேராசை
றலோ யுத்தம் தணியவில்லை யுத்தத்தில் இரதச சேனையானது
நதவீராகள கொல்லப்பட்டும் அதிகமாகஅழிக்கப்பட்டும் அலம்
ன கொல்லப்பட்டும் இருப்பதைக கண்களும், பகையானது தணிய
வில்லை கொல்லப்பட்டிருக்கிற பிராதாகளையும் தோழாக்களையும்
மமானகளையும் புத்திராக்களையும்கண்களும் யுத்தம் தணியவில்லை.
குலத்தில் பிறந்தவனும் அதிலும் குருவம்சத்ததாகளுள் பிறந்த
வமான தூயோதனைத்தவிர வேறுஎவன் நிஷபிரயோஜனமான
ரும்பகையை விளைவித்துக்கொள்வான்? அழிவுமழுகமயிலலாதவ
ம் நனமைதிமைக்களை அழிந்தவனும் பண்டிதனுமான எந்தமனி
ர், பகைவன் குணங்களாலும் பலத்தினாலும் செளாயத்தினாலும்
ரனைமீறினவனென்று தெரிந்திருந்தும் யுத்தம்செய்வான்? பாண்ட
களோடு ஸமாதானத்தை உத்தேசித்தது உம்மாலேயே ஹிதவச
ம் உரைக்கப்பெற்றும் அந்தத் தூயோதனனுடைய மனம் எப
ஆயிற்று? அவன் பிறருடைய வசனத்தை எவ்விதம் கேட்பான்?
சுலா, சநதனுவினகுமாரரானபீஷ்மரும் துரோணரும் விதுரரும்
பரமதனிகக (முயன்று) அவமதிக்கப்பட்டபார்களோ அவனுக்கு
பொழுது மருந்து ஏது? ஜனாததனரே! எவன் மூக்ககஸவ
வத்தினால் பிராயம்முதிரந்த பிதாவையும் ஹிதமானவாரத்தை
பச சொல்லுகின்றவளும் ஹிதத்தைவிரும்புகின்றவளுமான மாதா
வயும் அவமதித்தது நிராகரித்ததானே அவனுக்கு எவனுடைய வச
ம் ருசிகமும்? ஜனாததனரே! இவன் குலத்தை அழிக்கவே பிறந்த
ன இது வெளிப்படை அரசரே! இவனுடைய செய்கையும் நீதி
ம் அவ்விதமாகக் காணப்படுகின்றன அச்சத்தரே! நம்முடையராஜ

யததை இவன கொடுக்கப்போகிறதில்லையென்பது என்னுடைய
 எண்ணம் ஐயா! உயிரோடு திருதராஷ்டிர புத்திரனான தூயோதன
 பாகததைக் கொடுக்கமாட்டான் தூயபுத்தியுள்ள தூயோதன,
 குப பிராணன் எதுவரையிலிருக்கிறதோ அதுவரையில் குற்றமில்ல
 உங்கள் விஷயத்தில் பாகததைச் செய்வானென்று மகாதமாவ
 விதுரா பலமுறை எனக்குச் சொன்னான் மாதவரே! உண்மை
 அறிந்தவரான விதுரா, 'யுத்தத்தைத் தவிர வேறுவிதத்தினால் (இந்
 தூயோதனன்) ஜயிக்க ஸாத்தியப்படமாட்டான்' என்று என்
 நோக்கி எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான் மகாதமாவ
 அந்தவிதுரா சொல்லிய வசனப்படியே தூராதமாவான் தூயோ
 தனா னுடைய எல்லா முயற்சியையும் இப்பொழுது அறிகிறேன் கொ
 புத்தியுள்ளவனான எந்தத் தூயோதனன் பரகராமரிடத்தினி
 யதா ததமாயும் பதயமாயுமிருக்கின்ற வசனத்தைக்கேட்டு அவம
 தானே அவன் நிச்சயமாக நாசத்தினுடைய முனையில் நிற்கிறான்
 யோதனன் பிறந்தவுடனேயே அனேகவிததாகளால், 'தூரா
 வான் இந்தத் தூயோதனனை அடைந்து க்ஷத்திரியஜாதி நாசமடை
 போகிறது' என்று சொல்லப்பட்டதன்றோ? ஜனா ததனரே! உ
 களுடைய அபபடிப்பட்ட வசனமானது நிச்சயமான சொல்லாக
 பட்டுவிட்டது தூயோதனன் நிமித்தமாக அரசர்கள் அதிக
 நாசத்தை அடைந்து விட்டார்களன்றோ? மாதவரே! அபபடிப்ப
 நான் இப்பொழுது எல்லா யுத்தவீரர்களையும் யுத்தத்தில் வதம்
 யப்போகிறேன் க்ஷத்திரியர்கள் சீக்கிரம் கொல்லப்பட்டுப் பாச
 சூனயமாகச் செய்யப்பட்டால் இவன் தான் அழிவதின்பொருட்டு
 மோடு சண்டைசெய்வதில் விருப்பமுள்ளவனாவான் மாதவரே! எ
 மானது அந்தச் சண்டையோடு முடிவாகுமென்று அனுமானத்த
 நிச்சயிக்கிறேன் விருஷணிவமசத்திலுதித்தவரே! நான் என்னு
 அறிவினால் ஆராயுகால, விதுரருடைய வாகையத்தினாலும் தூ
 மாவான் தூயோதனனுடைய செய்கையினாலும் இது இவ்விதமெ
 காண்கிறேன் வீரரே! ஆதலால், சேனையைக் குறித்துச் செல்த
 மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! கூமையுள்ள பாணங்களால் யுத்தத்
 தூயோதனனையும் இவனுடைய சேனையையும் கொல்லப்போகிறே
 மாதவரே! கருதராஷ்டிர புத்திரனான தூயோதனன் பாத
 கொண்டிருக்கும்பொழுதே தூயபலமான இந்தச் சேனை
 கொண்டு தாமராஜருக்கு இப்பொழுது க்ஷேமத்தை உண்டுப
 ணைப்போகிறேன்' என்றான்

ஸவயஸாசி அவவாறு சொல்லியதைக் கேட்டவரும் கடிவாளத்
 து கையிலிபிடித்தவருமான வாஸுதேவா பகைவாக்குடைய
 தப பெருமபடையில் பலத்தினால் பயமில்லாதவராகப் பிரவே
 தாரா பெரும் புகழுள்ளவரான கோவீரதா, சக்திகளாகிற
 களால் நெருங்கியதும் கதாயுதங்களும் பரிகள்களுமாகிற கற்க
 ன கூடியதும் ரதங்களும் யானைகளுமாகிற பெரியமரங்க
 ளுடனும் குதிரைகளும் காலாட்களுமாகிற கொடிகளால் நாற்
 ததிலும் சூழப்பட்டதும் கோரமாயிருப்பதுமான விலமயமான
 டில் பிரவேசித்தது உயரந்த கொடியுள்ள ரத்ததுடன் அந்த
 காட்டில் ஸஞ்சரித்ததா அரசரே! தாசாஹரால் துண்டப்பட்ட
 த வெள்ளைக்குதிரைகள் யுத்தத்தில் அராஜுனனைச் சுமந்து
 ண்டு எல்லாத்கிசைகளிலும் காணப்பட்டன பிறகு, சத்தாருக
 த தவிககச்செய்பவனான ஸவயஸாசி மேகம் நீர்த்தாரைகளைப்
 பிழிவதுபோலக் கூமையுள்ள அனேகபாணங்களை இறைத்துக்
 ண்டு யுத்தத்தில் ரத்ததுடன் சென்றான். யுத்தத்தில் ஸவயஸாசி
 டில் பாணங்களால் கடுக்கப்படுகின்றவைகளும் கணுக்கள்படிந்துள்ள
 வகளுமான அம்புகளுடைய சபதமானது பெரிதாகத்தோன்றி
 காண்டவத்தினால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் இரத்திரனுடைய
 ராபுதம்போலத் தாக்குபவைகளுமான பாணங்கள் கவசங்களில்
 டப்பட்டாமல் பூமியில் விழுந்தன அரசரே! யுத்தத்தில் பாணங்
 மனிதர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் கொன்றுகொண்
 டுச்சுவிட்டுக்கொண்டும் விட்டில்கள்போல விழுந்தன காண்ட
 தினால் செலுத்தப்பட்டபாணங்களால் எல்லாம் மூடப்பட்டதாகி
 யுத்தத்தில் திகழக்களாவது திக்கோணங்களாவது அறியப்பட
 லை பாரததனுடையபெயர்களால் அடையாளமிடப்பட்டவை
 ம பொறகட்டுள்ளவைகளும் தைலமிட்டுத்தீட்டப்பட்டவைகளும்
 மாணல் சாணையில் நன்குதீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால்
 கமனைத்தும் நிரம்பினதாயிற்று நெருப்பினால் யானைகள் சுடப்படு
 போலப் பாரததனால் எரிக்கப்படுகின்றவார்களும் கூமையுள்ள
 ளங்களால் வதனஞ்செய்யப்படுகின்றவார்களும் பயங்கராகளுமான அந்த
 ர்கள் பாரதத்தை விட்டுவிலகவில்லை பாணங்களையும் விறகளையும்
 கின்றவனும் ஸவாயனபோல ஜவலிக்கின்றவனுமான பாரதனை
 விக்கின்ற நெருப்பானது உலாந்தகாட்டை எரிப்பதுபோல யுத்த
 ர்களை யுத்தத்தில் எரித்தான் காட்டினடுவில் காடுகாப்பேரால்
 கப்பட்டதும் நன்றாகமுண்டதும் ஜவலிக்கின்றதும் அதிகதாப

முள்ள துமான தீயானது மிககலையுள்ளதாக அதிகமரங்களுள்ள, உலாந்தகொடிகளடாந்ததுமான உலாந்தகாட்டைக் கொளுத்தது போல நாராசங்களுடைய ஸமுகத்தினால் (பகைவர்களை) மிகத்தவிடு செய்பவனும் பாணங்களுடைய ஜவாலையுடன் கூடியவனும் நானுமாகவும் குருரமாகவுமுள்ள தேஜஸுடன் கூடியவனும் கோபமுள்ளும் வேகமுள்ளவனுமான அந்த அாஜுனன பலத்தினால் உமமுனை புத்திரனது சேனை அனைத்தையும் எரித்தான் நனருகப்பிரயோகிப்பட்டவைகளும் உயிரைவாங்குகின்றவைகளும் பொறகட்டுள்ள களுமான அந்த அாஜுனனுடைய அம்புகள் கவசங்களில் தடைப விலலை மனிதனமீதோ குதிரையினமீதோ சிறந்த யானையினமீதோ இரண்டாவது பாணத்தை அாஜுனன பிரயோகித்ததானிலலை அ அாஜுனன ஒருவனே மஹாரதாக்களுடைய படையில் பிரவேசி வஜராயுதத்தைக் கையில்பிடித்த இரத்திரன அஸுரர்களைக்கொல் போலப் பறபல உருவத்துடனும் ஆகருதியுடனுங்கூடியபாணங்களு உமது புத்திரனுடைய சேனையைக் கொன்றான்

இருபத்துநான்காவது அதயாயம்

ச ல ய வ த ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

(நீருஷ்டத்யும்னனால் தோல்வியடைவிக்கப்பட்ட துரியோதன குதிரையின்மீதேறிக்கொண்டு ஓடியதும், அஸ்வத்தாமா முதலானவர்கள் அவனைத் தேடியதும்)

தினஞ்சயன, யுத்தமசெய்கின்றவார்களும் முயல்கின்றவாக்களானவர்கள் ததின்னின்று திரும்பாதவாக்களுமான சூரர்களுடைய எண்தைக் காண்டவத்தினால் வீணாகச்செய்தான் இரத்திரனுடைய வ யுதம்போலத் தாக்குவனவும் பொறுக்கமுடியாதவனும் அதிக ஸுள்ளனவுமான பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்றவனான அாஜுன ரீரத்தாரைகளை வாஷிக்கின்ற மேகம்போலக் காணப்பட்டான் தாக்களுள் சிறந்தவரே! கிரீடியினால் வதஞ்செய்யப்பட்ட அ சேனையானது, உமது புத்திரன பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழு யுத்தத்ததின்னின்று விரைந்து ஓடியது மறறவாக்கள் தந்தையா யும் உடன்பிறந்தார்களையும் தோழார்களையும் இழந்து ஓடினா அரசரே! சில தோகள், குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவைகளாய் அவவண்ணமே, சில தோகள், பாண கொல்லப்பட்டவைகளாய் சிலதோகள், அச்சு துகம் சக்கரம் முக்கணை இவைகள் ஓடிக்கபட

களாயின சிலாகளுடைய பாணங்கள் குறைந்துபோயின அவ
 றே, சிலா பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டார்கள் சிலா அடிக்கப்
 பாமலே பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகி ஒரேஸமயத்தில் ஒடி
 கள் பெருமபான்மையாக உறவினா கொல்லப்பட்ட சிலா, புத்
 தர்களை அழைத்துக்கொண்டு ஒடினார்கள் மறறவர்கள் தகப்பன
 களை அழைத்தார்கள். வேறுசிலா தோழர்களை அழைத்தார்கள்.
 ஷஸரேஷ்டரே! வேந்தரே! சிலா பந்துக்களையும் பிரதானிகளை
 அவவாறே, ஸம்பந்திகளையும் விட்டுவிட்டு ஆங்காங்கு ஒடினா
 ள். இந்த யுத்தத்தில் பாரததனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்
 பட்டவாள்மும் மகாரதாக்களுமான அனேக மனிதர்கள் அதிகமாக
 க்கப்பட்டு மதிமயக்கமுற்றவர்களாகவும் பெருமூச்சுவிடுகின்றவா
 ராகவும் காணப்பட்டார்கள் மறறவர்கள் அவர்களை ரத்தநினைமீது
 மிவைத்து ஒரு முகூர்த்தகாலம் களைப்பாறச் செய்து, தாமும்
 புத்த தெளிந்த தாக்கரத்தினது மீண்டும் யுத்தத்திற்காகப் புறப்
 பட்டார்கள் யுத்தத்தில் கெட்டமதற்கொண்டவர்களான சிலா
 து புத்திரனுடைய கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்காக அவா
 விலக்கிவிட்டு யுத்தஞ்செய்ய எண்ணுகொண்டு மறுபடியுமே
 ன்றார்கள் பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! சிலா தண்ணீரைக் குடித்து
 னத்ததைக் களைப்பாறச்செய்தும் சிலா கலசங்களைப் பூட்டிக்
 கொண்டும் மறறவர்கள் ஸ்வேஹாதரர்களையும் சிலா புத்திரர்களையும்
 ர தந்தையர்களையும் தேறுதலடையச்செய்து பாசறையில் இருத்தி
 மீண்டும் யுத்தம்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களானார்கள்.
 சரே! சிலா ரதங்களைச் சித்தம் செய்து பிரதானர்களை அதிககிர
 காமல் பாண்டவாக்களுடைய படையைச் சூழ்ந்துகொண்டு மறு
 யும் யுத்தம் செய்வதில் விருப்பமுற்றார்கள் கிண்கிணிகளுடைய
 மகங்களால் நார்பக்கத்திலும் நனசூழப்பட்ட அந்தச் சூரர்கள்
 டிலங்கங்களையும் ஐயிப்பதில் முயற்சியுள்ள தைதயாக்களபோலவும்
 னவாக்களபோலவும் விளங்கினார்கள் சிலா பொன்னால் அலங்க
 கப்பட்ட தோகளோடு விரைவாக வந்து பாண்டவாக்களுடைய
 டுகளில் தருஷ்டதயுமனை எதிர்த்துப் போரிடந்தார்கள் பாஞ்
 ராஜகுமாரனான தருஷ்டதயுமனனும் மஹாரதனான சிகண்டியும்
 லகுமாரனான சதாநீகனும், தோப்படையுடன் போரிடந்தார்கள்.
 னுசினமுள்ள பாஞ்சால ராஜகுமாரனே, பிறகு, மிக்க கோபம்
 ண்டவனாகப் பெரிய சேனையினால் சூழப்பட்டு உம்மைச் சேர்ந்த
 களைக் கொல்லுவதன் பொருட்டு முயற்சிசெய்து எதிர்த்துச்
 ன்றான பாரதரே! பிறகு, உம்முடைய புத்தரனான துரியோதனன,

எதிர்த்துவருகின்ற அநததருஷ்டதபுமனனமீது அனேக பாண
கங்களைப் பிரயோகித்தான் அரசரே! பிறகு, விற்பிடித்திருக்க
உமமுடைய புதரன் தருஷ்டதபுமனனை விரைவாகப் பிள
தனமையுள்ள அனேகம் நாராசன்களாலும் அரத்த நாராசன்களா
வதஸ்தநதன்களாலும் கருமாளுல் சாண்பிடிக்கப்பட்ட பாணங்
லும் நான்கு குதிரைகளையும்கொண்டு இரண்டு கைகளிலும் மாரபி
அடித்தான் ஈட்டியினால் சூததப்பட்ட யானைபோல அதிக
அடிக்கப்பட்ட சிறந்த வில்லாளியான அநத தருஷ்டதபுமனன்
தத தூயோதனனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் பாணங்க
மிருதபுவிவிடம் அனுப்பி அவனது ஸாரதியின் தலையை ஒரு ப
தினாலே சரீரத்தினின்றும் கொய்தான் பிறகு, பகைவர்களை அட
பவனான தூயோதனராஜன் தேரழிக்கப்பட்டவனாகக் குதிரை
மீது ஏறிக்கொண்டு (யுத்தத்ததைவிட்டு) சிறிதுதூரம் விலகிச்
ருள மஹாராஜரே! மஹாபலசாலியான உமமுடைய புத்திரனான
வீராகள் நாசம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற தன் படையைக் கண்டு ச
யிருக்கிற அவ்விடம் சென்றான் பிறகு, ரதங்கள் நாசம்செய்
பட்டவுடன், மூவாயிரம் பெரிய யானைகள் ரதிகாக்களான பாண்ட
ளனைவர்களையும் நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டன பாரத்
மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் யானைப்படையினால் சூழப்பட்ட
ஐந்து வீரர்களும் நகரத்திரகணங்களால் சூழப்பட்ட கிரகந்
போலப் பிரகாசித்தனர் மஹாராஜரே! பிறகு, அஸ்திரசஸ்தி
ளில் நல்ல தோச்சியுள்ளவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனும்
மையான குதிரைகளையுடையவனும் வாஸுதேவரை ஸாரதிய
கொண்டவனுமான அராஜுன்ன ரத்ததோடேயே கிளம்பினான்
தனக்கு ஒருபான அநத யானைகளால் நரபுரத்திலும் சூழப்ப
அநத அராஜுன்ன, பளபளப்புள்ளவைகளும் கூடமையுள்ளவை
மான நாராசன்களால் யானைப்படையை எதிர்த்துச் சண்டை
தான் அநத யுத்தத்தில் பெரிய யானைகளை ஸவயஸாசியினால் ஒரு
ணத்தினாலேயே கொல்லப்பட்டவைகளும் விழுந்தவைகளும் வீ
தப்படுகின்றவைகளும் பிளக்கப்பட்டவைகளும்மாகக் கண்டோம்
யானைக்கொப்பானவனும் பலசாலியுமான பீமஸேனனோ அநத ய
களைக்கண்டு கையினால் பெரியகதையை எடுத்துக்கொண்டு ரத
னின்றும் விரைவாகக் கீழேதுள்ளிக் குதித்து, தண்டாயுத்தத்தைக்
யில்கொண்ட அநதகனபோல எதிர்த்துவந்தான் கதையைக் கை
எடுத்தவனும் பாண்டவாக்களுள் மகாரதனுமான அநதப் பீமனைக்க
உமமைச்சோரத போர்வீரர்கள் பயந்தாராகள், ஜலமலங்கையுமடெ

றாகள், விருகோதரன் கதையைக் கையில்கொண்டவுடனே, சேனை
மூலதம் அதிகப்பத்தை அடைந்தது பீமஸேனனால் கதையினால்
தகம் பிளக்கப்பட்டவைகளும் கீழே தள்ளப்பட்டவைகளும்,
கின்றவைகளும்மான பாவத்ததுக்குஒப்பான யானைகளைக் கண
பாம் அந்தயானைகள் பீமஸேனனுடையகதையினால் அடிக்கப்பட்ட
பங்களாக ஓடின சிறகுளவெட்டப்பட்ட மலைகள்போலத் துன்பக
லை வெளியிட்டுக்கொண்டு சீழேவிழுந்தன குமபஸ்தலமுடைந்து
ஃகுமிங்கும் ஓடுகின்றவைகளும் கீழே விழுகின்றவைகளும்மான
நெகயானைகளைப்பார்த்து உமமுடையவீரர்கள் பயந்தார்கள் அதிக
பாங்கொண்ட யுதிஷ்டிரரும் மாதரீகுமாரர்களான நகுல ஸஹதே
களும் யானையினமீதேறிப் போர்புரிகின்ற யுத்தவீரர்களைக் கழு
ருகுகள் பூட்டிய கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தார்கள் மஹா
ஜகே! திருஷ்டதயுமனனே, உமதுபுதரன் யுத்தத்தில் அரசனைத்
தாலையையசெய்து குதிரையினமீது ஏறிக்கொண்டு விலகிச
ல்லவே, யானைகளால் சூழப்பட்ட எல்லாப்பாண்டவர்களுமும்
ர்டு விரைவாக அருகில் ஓடிவந்தான் பாஞ்சாலராஜகுமாரனான
நஷ்டதயுமனன் யானைகளைக் கொல்லஏண்ணங்கொண்டு சென்றான
பாபபடையில் பகைவர்களை அடக்குநதிமையுள்ள தூயோதனனைக்
ணைமல் அஸுவத்தாமாவும் கிருபரும் ஸாதவதனான கிருதவாமாவும்,
தூயோதனன் எவ்விடம்சென்றான்?' என்று அங்குள்ள சந்திரி
களை வினவினார்கள் நடந்துவருகின்றதும் ஜனங்களுக்கு அழிவு
ன யுத்தத்தில் அரசனான உமமுடைய புத்திரனைக் காணாதவா
ரும் மாண்டவனாக எண்ணினவாகளுமான அந்த மஹாரதர்கள்,
ந்ததில் ஒளியை இழந்தவர்களாக உமமுடைய புத்திரனைப்பற்றி
னவினார்கள் சிலா, 'ஸாரதிக்கொல்லப்பட்டவுடனே ஸஹிக்கமுடி
த பாஞ்சாலராஜனுடைய அந்தப்படையை விட்டுவிட்டுச் சகுனி
நகருமிடத்துக்குச்சென்றான்' என்றார்கள் ஆயுதங்களால் அதிக
க் அடிக்கப்பட்டிருக்கிற அங்குள்ள மறந்தந்திரியர்கள், 'தூ
ராதனனால் செய்யத்தக்கது என்னஇருக்கின்றது? அவன் உயிரோ
ந்தால பாபபீரர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து போர்புரியுங்
ர' அரசன் உங்களுக்கு என்னசெய்யப்போகின்றான்?' என்றார்கள்
ப்பபடுத்தப்பட்ட சரீரங்கையுடையவர்களும் பெரும்பான்மை
க் வாகனங்கள் கொல்லப்பட்டவர்களுமான அந்தசந்திரியர்கள்
ணங்களுல் நன்றாகப் பீடிக்கப்பட்டவர்களாயிருந்துகொண்டு, 'நம்
ந்தசகுந்திருக்கும் இந்தச்சேனைமுழுவதையும் நாம் கொல்வோம்,

இந்தப், பாண்டவர்களைவரும் யானைகளைக்கொன்றுகொண்டு பதிலுநெருங்கிவிட்டார்கள்' என்று தெளிவில்லாமலொன்றாகக் குராகளும் திடமானவிறகையுடையவாகளுமான மஹாபலசாலியர் அஸ்வத்தர்மாவும் கிருபரும் கிருதவாமாவும், அவர்களுடைய வசனத்தைக்கேட்டுத் தோப்படையை விட்டுவிட்டு ஸஹிக்கமுடியாத பாசாலராஜனுடைய அந்தப் படையைப் பிளந்துகொண்டு சூது இருக்குமிடத்துக்குச் சென்றார்கள் அரசரே! அவர்கள் சென்றபிறகு திருஷ்டதயுமனனைத் தலைவனாக்கக்கொண்ட பாண்டவர்கள் உமடை சோந்தவர்களைக் கொன்றுகொண்டு வந்தார்கள் அதிகஉதஸாலு துடன்வருகின்ற அந்தமஹாரதர்களைக்கண்டு அப்பொழுது பரகிரமசாலிகளான வீரர்கள் உயிரில் ஆசையைவிட்டவர்களானா உமமுடையசேனையானது பெரும்பாலும் ஒளிஇழந்தமுகத்ததுட கூடிய வீரர்களுள்ளதாயிற்று அரசரே! ஆபுதங்கள் குறைந்த களும் நாரபுரத்திலும் சூழப்பட்டிருப்பவாகளுமான அவர்களை நாக்கண்டு, என்னுடையஉயிரில் ஆசையைவிட்டு, நானே ஐந்தாமவரு நின்றது 1 மூன்றங்ககளுள்ள சேனையுடன்சோந்து பாஞ்சாலனுடை சேனையோடு போராபுரிந்தேன் எந்தஇடத்தில் கிருபா இருந்தாடு அந்தஇடத்தில் நின்றது (போராபுரிந்து) நான்கள் ஐந்துபோகளும் கிருபினுடைய பாணங்களால் பிடிக்கப்பட்டவர்களாகி அதிகபயங்கர இருக்கிற திருஷ்டதயுமனனைக்குறித்தது விரைவாக எதிர்த்துச்செ ற்றேம் அவ்விடத்தில் பெரும்போர் நடக்கவில்லை அவனால் நான்கள் வாகளும் ஐயிக்கப்பட்டோம், பிறகு, யுத்தத்தினின்று ஒடிவிட்டோ பிறகு, அருகில் நெருங்கிவருகிற மஹாரதனை ஸாதயகியைக் க டேன வீரனை ஸாதயகி நானூறுதோகளுடன் யுத்தத்தில் என் எதிர்த்தான் களைத்தவர்களுக்கையுடைய திருஷ்டதயுமனனிடத் னின்று அதிகப்பிரயாஸத்தினால் நான் விடுபட்டுப் பாலியானவ நரகத்தில் விழுவதுபோல ஸாதயகியினுடையபடையில் விழுந்தே அவ்விடத்தில் அதிகபயங்கரமாயும் கோரமாயுமிருக்கிற யுத்தமான ஒருமுகாததகாலம் நடந்தது மிக்கதோளவலியமைந்த ஸாதயகி என்னுடைய பரிவாரத்தைக்கொன்று, மூாச்சையுடன் பூமிய விழுந்திருக்கிற என்னை உயிரோடு பிடித்தான் பிறகு, ஒருமுகு தத்திறகுள்ளர்கப் பீமஸேனனால் கதையினாலும் அராஜனக் நாராசன்களாலும் அந்த யானைப்படையானது அடிக்கப்பட்ட;

1 'வயங்கேக' என்பது வேறுபாடும், 'அங்கங்கள் குறைந்த' என்ப பொருள்

மபுறங்களிலும் நொறுக்கப்பட்டவைகளும் மலைபோன்றவைகளு
 ன பெரிய யானைகளால் பாண்டவர்களுக்கு வழியானது, நன்கு
 லலக்கடாமலிருந்தது மஹாராஜரே! பிறகு, மஹாபலசாஸி
 ன பீமஸேனன பெரிய யானைகளைத் தூரத்தில் இழுத்தததள்ளிப்
 ண்டவர்களுக்கு ரதமாகக்கத்தை ஏற்படுத்தினை அஸ்வத்தாமா
 ி கிருபரும் ஸாதவதனான கிருதவாமாவும், பகைவர்களைச்சிசுழிப
 றும் மஹாரதனும் அரசனுமான உமது புத்திரனைத் தோப்படை
 ி காணாமல் தேடினார்கள் ஜனங்களுக்கு சூதும் நடந்து வருந
 லத்தில், நமமுடைய ஸேனவீரர்கள் அரசனைக் காணாததினால் மன
 நத்தமுற்றப பாஞ்சால ராஜகுமாரனை விட்டுவிட்டுச் சகுனி
 நகுமிடத்துக்குச் சென்றார்கள்

இருபத்தைநதாவது அத்யாயம்

ச ல ய வ த ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

(பீமன மீதுநீந்தக்கிற துர்யோதனனுடைய இளைய
 ஸ்ஹோதரர்களைக் கொன்றது)

பாரதரே! பாணபுத்திரனை பீமஸேனனால் யுத்தத்தில்
 நதயாண்பபடையானது கொல்லப்பட்டுச் சேனையும் கொல்லப
 டவே, ஸஞ்சரிப்பவனும் பகைவர்களை அடக்குபவனுமான பீம
 ஸனைத் தண்டத்தைக் கைபில்கொண்டவனும் உயிரைவாங்கு
 றவனும் கோபங்கொண்டவனுமான அந்தகனைப்போலக் கண
 டாம அரசரே! குருவம்சத்திலுதித்தவனும் உமமுடைய புத்திர
 னான துர்யோதனன காணப்படாமல்போகவே, மாண்டவர்கள்
 ராக மிகுந்திருப்பவர்களும் ஸகோதரர்களான உமமுடைய புத்தி
 கள் யுத்தத்தில் ஒருங்குகூடியவர்களாகிப் பீமஸேனனைக்குறித்து
 ருக்கில் ஓடினார்கள் ஸருதாவா, ஸஞ்சயன, ஜயதஸேனன, ஸரு
 நதகன், தூவிமோசனகன், அவஸ்தமே பலசாஸியான தூவிஷ
 ன, தூரமாஷ்ணன், ஸுஜாதன், ஜைதரன், பூரிபலன், ரவி என்கிற
 நத உமதுபுத்திரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து நரபுறங்களிலும் பீம
 ஸனை எதிர்த்தோடி எல்லாத் திக்குகளிலும் தடுத்ததாகன மஹா
 ஜரே! பிறகு, பீமன மீண்டும தனரத்தத்தில் ஏறிகொண்டு உமது
 திரர்களுடைய மாமஸ்தானங்களில் காமையுள்ள பாணங்களைப்
 ரயோகித்தான மஹாபுத்தத்தில் பீமனால் (பாணங்களால்) சிதற
 டிக்கப்படுகின்ற உமது அந்தப் புத்திரர்கள் பெருங்காற்றுகள்

யானையைத் தாக்குவதுபோலப் பீமஸேனை அணுகித் தாக்கி
 கள் பிறகு, யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட பீமன் தூமாவை
 னுடைய தலையை ஒரு சுஷ்ரபரத்தினால் அறுத்துப் பூமியில் சீக்
 மாக விழுமபடி செய்தான் பிறகு, மஹாரதனான பீமன் எல்லாக்
 சமர்களையும் உடைக்குந் தன்மைபுள்ள வேறு ஒருபலத்தினால் உப
 யுத்திரனான ஸருதாநதனைக் கொன்றான் பகைவாகளை அடக்கு
 வனான பீமன் பிறகு சிரிப்பவனபோல ஒருநாராசத்தினால் குருவம்
 தில் உத்தித்தவனான ஐயதஸேனை அடித்துத் தேரின்டுவினின்
 சிழே தள்ளினான் ராஜரே! அவன் ரத்தத்தினின்று பூமியில் விழு
 உடனே மரித்தான் பெரியவரே! பிறகு, கோபங்கொண்ட ஸரு
 வாவோ கழுமிறகு பூண்டவைகளும் படிந்த கணுக்களுள்ளவை
 மான னுறுபாணங்களால் பீமனை அடித்தான் பிறகு, யுத்தத்
 கோபங்கொண்ட பீமன், ஐதரன் பூரிபலன் ரவி இம்மூவரை
 விஷத்திறகும அகனிகரும் ஒப்பான மூன்று பாணங்களால் அ
 தான் அடிக்கப்பட்ட அந்தமஹாரதர்கள் வலந்தகாலத்தில் புஷ்
 கள் நிறைந்ததும் வெட்ப்பட்டதமான பலாசவிரசுந்களபே
 ரத்தங்களினின்று பூமியில் விழுந்தார்கள் பிறகு, பகைவாகளை
 தவிககச் செய்பவனான பீமன் தீக்ஷணமான வேறு ஒரு பலத்தி
 தூவிமோசனைக்கொன்று யமனிதம் அனுப்பினான் அமக்
 பட்டவனும் ரதிகாசுள்ள சிறந்தவனுமான அந்தத் தூவிமோசன
 மலையின் சிகரத்தில் உண்டான மரமானது காற்றினால் முறிக்கப்
 படுக சிழே விழுவதுபோலத் தனரத்தத்தினின்று பூமியில் விழுந்தா
 பிறகு, யுத்தத்தில் பீமன் உமமுடைய யுத்திரனான துஷ்பரதாஷ
 யும் ஸுஜாதனையும் படைமுகத்தில் ஒவ்வொருவரையும் இரக்
 இரண்டு பாணங்களால் கொன்றான் ரதிகாசுள்ள சிறந்தவர்கள்
 அவ்விருவரும் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட அங்கங்களுடன்
 யில் விழுந்தார்கள் பிறகு, பீமன் யுத்தத்தில் எதித்து
 கின்ற உமமுடைய குமாரனான தூவிஷஹனை யுத்தங்கள்தில் க
 அவனை ஒரு பலத்தினால் சிழே விழுமபடி செய்தான் எ
 வில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவன் செ
 லப்பட்டு வாகனத்தினின்று விழுந்தான் யுத்தத்தில் ஒருவனால்
 பிரதாக்கள் கொல்லப்பட்டதைக் கண்டு ஸருதாவா கோபத்து
 வசப்பட்டவனாகப் பொன்னுல்லங்கரிக் கப்பட்ட மிக்க பெரித்
 வில்லை அசைவுறுமபடி செய்துகொண்டும் விஷத்துக்கும் நெ
 யுக்கும் ஒப்பான அனேகம்பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்

னை எதிர்த்தான மன்னரே! அந்த ஸ்ருதாவாவோ மஹாயுத்தத்
பாண்டவனுடைய வில்லை வெட்டிப் பின்பு வில் அறுக்கப்பட்ட
தபபீமனமீது இருபதுபாணங்களை இறைத்தான பிறகு, மிக்க
சாலியான பீமஸேனன வேறுவில்லை எடுத்த உமமுடைய புத்தி
மீது (பாணங்களை) இறைத்தான, 'நில, நில' என்றும் சொன்
முற்காலத்தில் யுத்தத்தில் ஐம்பனுக்கும் இரத்திரனுக்கும்
தம் நடந்ததுபோல அவ்விருவருக்கும் ஆசாயகரமாயும் பயங்கர
முள்ள பெருமபோர் நடந்தது அந்தயுத்தத்தில் பிரயோகிக
ட்டவைகளும் யமதண்டத்துக்கு ஒப்பானவைகளும் கூர்மை
ளவைகளுமான அவ்விருவாளுடைய பாணங்களால் பூமிமுழுமை
ஆகாயமும் திகழ்க்களும் திக்கோணங்களும் நன்றாக மூடப்
படன வேந்தரே! பிறகு, ஸ்ருதாவா, அதிககோபங்கொண்டு யுத்
தில் வில்லையெடுத்து அம்புகளால் பீமஸேனை இரண்டுகைகளி
மாராபிலும் அடித்தான மஹாராஜரே! வில்லாளியான உம
முடைய புத்திரனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தபீமன கோபங்
ண்டவனாகப் பாலகாலத்தில் பெருங்கடல் கலங்குவதுபோலக்
கினுன பெரியவரே! பிறகு, பீமன கோபத்தினால் மூடப்
பட்டவனாகப் பாணங்களால் உமது புத்திரனுடைய ஸாரதியையும்
முக்குதிரைகளையும் யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுப்பினுன அள
முடியாத மனோதையமுள்ள பீமன, ரத்ததை இழந்த அந்த
ந்தாவாவைக்கண்டு தன் கைத்தோச்சியைக் காண்பித்துக்கொண்டு
ருக்களால் விரைவாகச் செல்லுகின்ற பாணங்களை இறைத்தான
ந்தரே! ரத்ததை இழந்த ஸ்ருதாவா கத்தியையும் கேட்கத்தை
கையில் எடுத்தான பிறகு, பாண்டவன் கத்தியையும் அனேக
ரபபிரதிமைகளுடனகடியதும் ஒளிபொருந்தியதுமான கேட்கத்
யும் கையில் எடுக்கின்ற அந்தஸ்ருதாவாவினுடைய தலையை ஒரு
ரபரத்தினால் உடலிலிருந்து அறுத்துத்தள்ளினுன பிறகு, மஹாத்
வான பாண்டவனால் சக்ரபரத்தினால் தலை அறுக்கப்பட்ட ஸ்ரு
வாவினுடைய உடலானது பூமியை எதிரொலியிடுமபடி செய்து
ண்டு தன்னுடையரத்தத்தினின்று விழுந்தது அந்தவீரன் விழுக
னே, உமமைச்சேரந்தவர்கள் பயத்தினால் மயக்கமுற்றவார்களும்
ராபுரிய எண்ணங்கொண்டவாளுமாக யுத்தத்தில் பீமனை எதிர்த்து
னார்கள் பிரதாபசாலியான பீமஸேனன, மாண்டதுபோக மிச்ச
க்கிற ஸேனாஸமுத்திரத்தினின்று தன்னினோக்கி விரைவாக வரு
றவார்களும் கவசம் பூண்டவாளுமான அந்த வீரர்களை எதிர்த்

தான் அவர்களோ அவனை எதிர்த்து நரபுத்தங்கனிலும் சூழ்
கொண்டார்கள பிறகு, (பகைவார்களால்) சூழப்பட்ட பீமன், இந்த
அஸுரர்களைத் துன்புறுத்துவதுபோல உமமைச்சோந்த அவர்க
வார்களையும், கூாமையான பாணங்களால் துன்புறுத்தினான் பி
ரதகுபதிகளுடனகூடின ஐந்நூறுமஹாரதங்களை நாசஞ்செய்து
மும் யுத்தத்தில் எழுநூறு யானைப்படையையும் கொன்றான் அ
உத்தமமான பாணங்களால் லக்ஷ்மகாலாட்களையும் எண்ணூறு
ரைகளையும் கொன்று பிரகாசித்தான் பிரபுவே! சூரதீபுத்திர
பீமஸேனனே யுத்தத்தில் உமமுடைய புத்திரர்களைக்கொன்று
னைக கிருதாரத்தலுக்கும் தனஜனமாவை ஸபலமாகவும் எண்ணிஞ
நராதிரே! அவ்வண்ணம் போரூரிகளிறவனும் உமமைச்சோ
வர்களைக் கொல்லுகின்றவனுமான அந்தபீமஸேனை உமமு
போரீராகள பாரபதற்குஞ் சகதியற்றவர்களானாகள, பி
எல்லாக்களரவர்களையும் ஒடுமபடிசெய்து அந்தக் காலாட்களை
கொன்று, பிறகு பெரியயானைகளைப் பயமடையும்படி செய்துகொ
இருகைகளாலும் சத்தத்தை உணடுபண்ணினான் மஹாராஜ
பெருமபானமையாகப் போரீராகள கொல்லப்பட்ட உமமு
படையானது கொஞ்சம் மிகுந்ததாகித் தீனமானஸ்திதியை அந
தது

இருபத்தாறுவது அதியாயம்

ச ல் ய வ த ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணனுக்கும் வர்ஜுனனுக்கும் ஸம்வாதமும், ஸந்த்ரயுத்தம்
பீமன் ஸுதர்ச்சனைக் கொன்றதும்)

மஹாராஜரே! மாண்டவர்களபோக மிகுந்தவர்களான
யோதனனும் உமமுடைய குமாரனான ¹ ஸுதாசனும் அப்பொரு
யுத்தத்தில் குதிரைகளின் நடுவில் நின்றார்கள் பிறகு, குதிரைகள
நடுவிலிருக்கின்ற தூயோதனனைக்கண்டு தேவகீரந்தனா சூரதீ
னான் தனஞ்சயனைப்பார்த்தது, 'அர்ஜுன! பகைவார்கள, பெருமபான
யாகக் கொல்லப்பட்டார்கள் நமது பந்துக்கள் ரக்ஷிக்கப்பட்டா
கினிபுகவனான இந்த ஸாத்யகியும் ஸஞ்சயனைப் பிடித்துக்கொ
திருமபிவிட்டான். பாரத! நகுலனும் ஸஹதேவனும் யுத்தத்தில் த
வீரர்களுடனகூடின பாவிக்கான தாரத்தாராஷ்டிரர்களோடு சண்

இது களைததுவீட்டார்கள் கிருபா, கிருதவாமா, மஹாரதரான
பாணபுத்திரா இமமூவாகளும் தூய்யோதனனைத் தாண்டி நிற்கின
ன இத்தோ பாஞ்சாலராஜகுமாரன எல்லாப்பிரபதரகாளுட
தூய்யோதனனுடைய சேனையைக் கொண்டு அதிககாரதியோடு
வகிக்கொண்டு நிற்கிறான் குந்திரந்தன்! இத்தோ தூய்யோதனன்
பிழிக்கப் பெற்று அடிக்கடி நமமை நோக்கிக்கொண்டு குதிரை
ன் மத்தியில் இருக்கிறான், எல்லாச்சேனையையும் எதிரணி வகுத்
கொண்டு யுத்தமத்தியில் (போர்புரிவதற்காக) நிற்கிறான் இவனைச்
ப பாணமகளால் கொண்டு கருதகருதயனாகப் போகிறாய்
வாகளை அடக்குகிறவனே! கொல்லப்பட்ட யானைப்படையை
வந்திருக்கிற உன்னையுங் கண்டு இவர்கள் ஒடுமுன்னரே தூய்யோ
னை ஸமஹாரம் செய்வாயாக அப்பா! 'சீகிரம் இவகுவா
னும்' என்று சொல்வதின்பொருட்டு ஒருவன் பாஞ்சாலராஜ
ரான திருஷ்டத்யுமனனேநோக்கிச் செல்லவேண்டும் களைத்த
யுடனகூடினவனும் எதிரிகளுக்குத் தீங்கிழைத்தவனுமான
ததிருஷ்டத்யுமனன் விடுபடமாட்டான் திருதராஷ்டிரபுத்தி
யுத்தத்தில் உன்னுடைய சேனைஅனைத்தையும் கொண்டு
யுவினகுமாரர்களை ஜயிக்கப்பட்டவர்களாகவே எண்ணிப் பெரிய
தைத் தரிகிறான் பாண்டவர்களால் பிடிக்கப்பட்டும் கொல்லப்
ப்டிருக்கிற தன் சேனையைக்கண்டு அரசன் நிச்சயமாகத் தன்
தின்பொருட்டே யுத்தத்திற்காக வரப்போகிறான்' என்றா
இவ்வாறு உரைக்கக்கேட்பல்குன்னே, கிருஷ்ணனைப்பார்த்து,
தவரே! திருதராஷ்டிர புத்திரர்களனைவரும் பீமனால் கொல்லப்
டார்கள் எந்திருவா இவகு இருக்கிறார்களோ அவர்களும்
பொழுதே இருக்கப்போகிறதில்லை கோவிந்தரே! பீஷ்மா கொல்
ட்டார துரோணரும் கொல்லப்பட்டா சூரியகுமாரனா
னும் கொல்லப்பட்டான் மதரதேசாதிபதியான சலயனும்
ல்லப்பட்டான் ஜயதரதனும் கொல்லப்பட்டான் ஜநாததனரே!
லனுடைய குமாரனான சகுனியினுடைய ஐந்தாறு குதிரை
ம் இருந்துரத்தங்களும் நூற்றுக்குமேலப்பட்ட யானைகளும் மூவா
ல்காலாட்களும் மிகுந்திருக்கிறார்கள் மாதவரே! அவ்வதாமா,
பா, திரிகாததாதிபதியான ஸுசாமா, உலாகன், சகுனி, ஸாதவத
கிருதவாமா, (இவர்களடங்கிய) இந்தச்சேனைதான் தாராததராஷ
றுக்கு மிகுந்திருப்பதாயிற்று. காலத்தினால் பூமியில் நிச்சயமாக
வனும் விடப்படுவதில்லை அவ்வாறாக, ஸைன்யம் கொல்லப்பட

டிருக்கையில் தூயோதனன நிற்பதைப் பாரும மஹாராஜாவு
யுதிஷ்டிரா இனறைத்தினம் பகைவாகள அழிக்கப் பெற்றவர
போகிறா இச்சமயத்தில் பகைவாக்களுள் ஒருவனாவது என்னிட
னினது விடுபடமாட்டானென்று நினைக்கிறேன் கோவிந்தரே! ப
தினூல அதிகரித்திருக்கின்ற எவர்கள் இன்று யுத்தத்தை விடுகி
ளில்லையோ, அவர்கள் தேவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களனைவர்
யும் கொல்வேன் கூாமையான பாணங்களால் இன்று காரதாசுதே
தரசனுடைய புத்திரானு சகுனியைக்கொண்டு அரசருக்கு யுத்த
னுண்டான நீண்டவிழிப்பைப் போக்கப்போகிறேன் கெட்ட நீ
புள்ள சகுனி, கபடத்தினூல எந்த ரத்தினங்களை ஸபையில் சூ
டத்தில் கவராதோடு அவைகளை நான் மீண்டும் கைப்பற்றுகிறே
யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் பரததாக்களும் புத்திரர்களும் கெ
- லப்படடார்கள் எனபதைக்கேட்டு ஹஸ்தினபுரத்திலிருக்கிற எ
ஸ்திரீகளும் எனனுடைய சக்தியை இன்று அறியப்போகின்றா
மாதவரே! இன்று காரயமஅனைத்தும் முடிவுபெறப்போகிற
இன்று தூயோதனன விளங்குகின்ற ஸம்பத்தையும் உயிை
இழக்கப்போகிறான் கேசவரே! விருஷணிவம்சத்திலுதித்தவ
பயத்தினூல எனனுடைய யுத்தத்தினின்று விலகாமல் போவா
யாகில், பரமமூடனான தூயோதனைக்க கொல்லப்பட்டவனென்
அறிவீராக பகைவாக்களை அடக்குகிறவரே! இந்தக் குதிரைக்க
மானது, எனனுடைய நாணூலியையும் தலதவனியையும் ஸஹ
தற்குப்போதுமான திறமைபுள்ளதன்று இதோ கொல்லபடு
மேன் செல்லும்' என்றுமொழிந்தான்

அரசரே! கோத்திமானான பாண்டவன இவ்வாறு சொ
கேட்ட தாசாஹரோ, தூயோதனனுடைய சேனையைக்குறித்
குதிரைகளை ஒட்டிநா பெரியவரே! அந்தப்படைகளைக்
மகாரதர்களான பீமஸேனன, அர்ஜுனன, ஸஹதேவன இம்
ரும் ஸனனத்தார்களாகத் தூயோதனைக்க கொல்லவேண்டுமெ
கிற எண்ணத்தினூல ஸிமமநாதத்துடன் சென்றார்கள். ஒ
சோந்து வேகத்துடனே விறகளைக் கையிலேந்தியவார்களும் கெ
லும் விருப்பமுள்ளவாக்குமான அந்தப்பாண்டவாக்களைவர்
பும்பாரதது யுத்தத்தில் சகுனி எதிர்த்துச்சென்றான உமமு
புதரனான சுதாசனன பீமஸேனை எதிர்த்தான் ஸுசாமாவும் ச
பும் கிரீடியுடன் போராபுரிந்தார்கள் உமதுபுதரன சூகிசையின்
ஏறிக்கொண்டு ஸஹதேவனை எதிர்த்தான் அரசரே! பிறகு,

நடையுதரன் முயற்சியுடனே ஸஹதேவனுடைய தலையில் விரைகப் பிராஸத்தினால் அடித்தான உமமுடைய புதரனால் அடிக்கப்பட்ட அந்த ஸஹதேவன் ரத்தத்தால் எல்லா அங்கங்களும் நனைக்கப்பட்ட ஸாபமப்போலச் சீறிக்கொண்டு ரதமத்தியில் உட்கார்ந்த பிர்ஜாநாதரே ! பிறகு, ஸஹதேவன் பிர்ஜைஞையை அடைந்தது கிக கோபம்கொண்டவனாகத் தூயோதனனமீது கூாமையான புகளை மிகுதியாகப் பொழிந்தான்

குந்தியின் புதல்வனும் தனஞ்சயனுமான அர்ஜுன்னும் யுத்தத்தில் வல்லமையை வெளியிட்டுக் குந்திரைகளின் முதுகுகளினின்று ராகஞுடைய தலைகளை அறுத்தான் பாரததன் அப்பொழுது ரத்தப்படையை அநேக பாணங்களால் நாசஞ்செய்தான், எல்லாக் கிரைகளையும் கீழே விழுமபடிசெய்து திரிகாததவீராகஞுடைய அங்களைநோக்கிச் சென்றான் பிறகு, மஹாரதர்களான அந்தத் திரிகாததவீரர்கள் ஒன்றுசேர்தவர்களாகி அர்ஜுன்னமீதும் வாஸுதவாமீதும் சரமாரிகளை இறைத்தவர்கள் மிக்க புகழுள்ளவனான ஹ்ருததன் ஒரு ச்ஷரபரத்தினால் ஸதயகாமாவை அடித்து, பிறகு, அவனுடைய ரத்ததினது முக்கணையை வெட்டினை புவே ! மிக்க புகழுள்ளவனான அர்ஜுன்ன, சாணையில் தீட்டப்பட்ட ஒரு ச்ஷரபரத்தினால் ஸதயகாமாவின்னுடைய பிரகாசமுள்ள னடலங்களை அணிந்த தலையை விரைவாக வெட்டினை அரசரே ! பிறகு, பசியுடனிருக்கின்ற ஒருஸிமமமானது காட்டில் மாளை எவ்வு கவாநதுகொள்ளுமோ அவ்வாறே யுத்தவீரர்கள் பாரததுகாணாடிருக்கும்பொழுதே ஸதயேஷுவைக் கவாநதுகொண்டான் பிறகு, பாரததன் அந்தஸ்சாமாவை மூன்றுபாணங்களால் அடித்து வாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த எல்லா ரதவாரையும் அடித்து நாசஞ்செய்தான் பிறகு, அவன் விரைபவனாகி ஹ்ருதகாலமாக நன்கு மறைத்துவைக்கப்பட்டிருந்த கடுமையான ராபமாகிற் விஷத்தை வெளியில் கக்கிக்கொண்டு பரஸதலாதிபதியான ஸ்சாமாவை நோக்கிச் சென்றான் பாரதாருஞ் சிறந்த ரே ! அர்ஜுன்ன அந்தபரஸதலாதிபதியை தூறுபாணங்களால் பப்பிப் பிறகு வில்லாளியான அவனுடைய குந்திரைகளை அடித்தான் பிறகு, பாரததன் யமதண்டத்திற்கு ஒப்பான ஓர் அம்பை அப்பொழுது எடுத்துச் சிரித்துக்கொண்டு ஸ்சாமாவைக்குறித்து விரைகப் பிரயோகித்தான் வில்லாளியும் கடுஞ்சினத்தினால் ஜவலிக்கின்றவனுமான அந்த அர்ஜுன்னால் தொடுக்கப்பட்ட அந்த அம்பாது யுத்தத்தில் ஸ்சாமாவை அடைந்தது மாலைப் பிளந்தது.

மஹாராஜரே! அவன் உயிர்துறந்து எல்லாப்பாண்டவர்களை
 ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டும் உமமைச்சோந்தவர்களைத் துல
 முதுமபடி செய்துகொண்டும் பூமியில் விழாதான் அாஜுன்
 ஸுசாமாவை யுத்தத்தில்கொண்டு மஹாரதர்களான அவனுடை
 குமாரர்கள் எழுவரையும் எண்மரையும் முப்பதினமரையும் அ
 களால் நாசஞ்செய்தான் பிறகு, மஹாரதனை அாஜுனன், ஸு
 மாவுடன் வந்திருக்கின்ற காலாட்களனைவரையும் கூாமையுள்
 பாணமகளால் கொண்டு, கொல்லப்பட்டதுபோக மிருத்திருக்கி
 பாரதசேனையை எதிர்த்துச்சென்றான் அரசரே! பீமனோ யுத்
 தில் கோபமுறாச் சிரித்துக்கொண்டே உமது புதரனை ஸுதாச
 னைப் பாணமகளால் கண்ணிறகுப் புலப்படாமலிருக்குமபடி
 தான் பிறகு, அட்டஹாஸத்துடன் கூடியவனும் கோபமு
 வனுமான பீமன் அவனுடைய தலையை உடலிலிருந்து அறுத்தா
 அந்தஸுதாசனன் மிகக்கூாமையுள்ள ஒருக்ஷரபரத்திலுல அ
 கப்படடு பூமியில் விழாதான் அந்த வீரன் கொல்லப்பட
 வுடனே, அவனுடன்வந்திருந்த அவனுடைய காலாட்கள் பற
 அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் பீமனைச் சூழ்ந்துகொ
 டார்கள் பிறகு, வருகோதான் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுத்தத்திற்
 இடிகும ஸமமாகத் தாக்குகின்ற கூாமையுள்ள பாணமகளை
 முடைய படையினமீது நாற்புறத்திலும் இறைத்தான் பரதாக்கு
 சிறந்தவரே! பிறகு, பீமன் ஒருக்ஷணத்திற்குள் அதனை நாசம
 தான் பாரதரே! அவைகள் நாசமபண்ணப்படும்பொழுது, ம
 ரதர்களான ஸேனாபதிகள் பீமஸேனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்
 கள் அந்தப்பாண்டவன் அவர்களனைவர்களமீதும் கோரம
 பாணமகளை இறைத்தான் வேந்தரே! அவ்வாறே, உமன்
 சோந்தவர்களும், மஹாரதர்களான பாண்டவவீரர்களை நாற்பக்க
 லும் பெரிய அம்புமழையுடன் சூழ்ந்துநின்றார்கள் சதருக்களு
 யுத்தமசெய்ய விருப்பமுள்ள பாண்டவர்களுடையவையும் யுத்
 தில் பாண்டவவீரர்களுடன் போர்புரிய விருப்பமுள்ள உமன்
 சோந்த வீரர்களுடையவையுமான அந்தச் சேனைகளெல்லாம் ம்
 குழப்பமுறநிற்குதன், மன்னரே! இரண்டு சேனைகளிலும்
 பொழுது அந்தயுத்ததாங்கத்தில் ஒருவராலொருவர் அடிக்கப்பட
 களான யுத்தவீரர்கள் பந்துக்களைப்பறந்த துக்கித்துக்கொண்டு
 விழாதார்கள் - - -

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்.

ச ல ய வ த ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி)

(ஸஹதேவன் சதுனியையும் உலாகனையும் கொன்றது)

அரசரே! யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் அழிவையுண்டிடுபண்ணுகின்ற அந்த யுத்தமானது நடந்துவருமாயில், ஸுபலனுடைய குமாரனான சகுனி ஸஹதேவனை எதிர்த்துப் பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன், விரைவாக எதிர்த்து நிற்கின்ற அந்தச் சகுனியினமீது சீக்கிரமாகச் செல்லுகின்ற விடல்கள போன்ற பாணஸமூகங்களைப் பிரயோகித்தான் வேந்தரே! ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் உலாகளைப் பததுப்பாணங்களால் அடித்தான் மஹாராஜரே! சகுனியும் பீமனை மூன்று பாணங்களால் அடித்துக் கூமையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களை ஸஹதேவனமீது மறத்தான். அரசரே! அந்தச்சூரர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவரையொரு எதிர்த்துக் கூமையுள்ளவைகளும், கழுதிறகுள்களால் வேகமுள்ள புகளாகச் செய்யப்பட்டவைகளும், தங்கக்கட்டுகளுள்ளவைகளும், கண்கலலில் தீட்டப்பட்டவைகளும், காதுவரையில் இழுத்ததுப்பட்டவைகளுமான பாணங்களால் அடித்தார்கள் பிரஜாநாதரே! யானைகளுடைய விறகனிலுள்ள நாணகயிறுகளால் விடப்பட்ட சரமீயானது, திசைகளை மேகம் நீர்த்தாரைகளால் மறைப்பதுபோல மலாத்திசைகளையும் மறைத்தது பாரதரே! பிறகு, அதிகபலமிக்ளான பீமனும் ஸஹதேவனும் யுத்தங்களில் கோபங்கொண்டவர்களாகித் துன்பத்தை உண்டுபண்ணிகொண்டு யுத்தத்தில் ஸத்ததாரைகள் பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! அவ்விருவர்களாலும் பாணங்களால் மூடப்பட்ட உமமுடைய அந்தச்சேனையாது ஆங்காங்கு அந்தகாரத்துடன் கூடின ஆகாயம் போலாகியது அரசரே! நாரபுறங்களிலும் விரைவாக ஓடுகின்றவைகளும் அம்புரால் மூடப்பட்டவைகளும் கொல்லப்பட்ட அனேகவீரர்களை அடித்துச் செல்லுகின்றவைகளுமான குதிரைகளால் அந்த அந்த யுத்தத்தில் வழி உண்டுபண்ணப்பட்டது பெரியவரே! வீரர்களுக்கடவே கொல்லப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளுடைய உடைக்கப்பட்ட கவசங்களாலும் வெட்பப்பட்ட எட்டிகளாலும் ரிஷ்டிகளிடம் கத்திகளாலும் பராஸங்களாலும், கோடாலிகளாலும், சக்திகளாலும் மூடப்பட்ட பூமியானது புஷ்பங்களால் மூடப்பட்டது

போலப் பறப்பல் வாணமுள்ளதாயிற்று மஹாராஜரே! அந்த யுத்த
தில் போவீரர்கள் கோபத்துடன் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து
பராஸபரம் அடித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தார்கள் மஹாராஜரே
புரட்டிவிழிக்கப்பட்ட கண்களுள்ளவைகளும் ரோஷத்தினால் உ
களை நன்றாகக்கடித்திருப்பவைகளும் குண்டலங்களுடன் கூ
வைகளும் தாமரைமலர்களின் தாதுகளுக்கு ஸம்மாயிருப்ப
களுமான முகங்களாலும், அறுக்கப்பட்டவைகளும் சிறந்தயா
னுடைய துதிகளைப்போனவைகளும் தோளவளைகளோடும் கவ
களோடும் கத்திகளோடும் ஈட்டிகளோடும் கோடாலிகளோடும் கூ
வைகளுமான புஜங்களாலும் யுத்தபூமி மூடப்பட்டது பிரபு
யுத்தத்தில் அறுக்கப்பட்டவையும் எழுவதற்குத் கூததாடுக
வையுமான வேறு சில தலையிலல்லா முண்டங்களால் ரணபூமியால்
இழைச்சிதினனும் பிராணிகளுடைய கூட்டங்களால் மறைக்கப்பட
தும் அச்சத்தை விளைப்பதுமாகியது மஹாயுத்தத்தில் சே
சிறிது மிகுந்திருக்கவே, பாண்டவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து கௌ
வீரர்களை யமனுடையவீட்டுக்கு அனுப்பினார்கள் இச்சமயத்
பிரதாபசாலியும் ரூரனுமான சகுனி பராஸத்தினால் ஸஹ
னுடைய தலையில் நன்றாக அடித்தான் மஹாராஜரே! அவ
நிலைகுலைந்து ரத்ததின மத்தியில் உட்காராதான் பாரதரே!
தாபசாலியான பீமஸேனன், ஸஹதேவன் அவ்வித நிலைமை
இருப்பதைக்கண்டு அதிககோபம்கொண்டு எல்லாஸனயங்க
யும் தடுத்தான் பகைவர்களை அடக்குகிறவனுள் அந்தப்
ஸேனன் நூறுநூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் நாராசன்கள்
(அவைகளைப்) பிளந்தான், பிளந்து, ஸீமமராததையும் செய்தான்
அந்தச்சபத்தினால் நடுக்கமடைந்தவர்களும் குதிரைகளையும் யா
களையுமுடையவார்களுமான சகுனியினுடைய உதவிவீரர்களை
களும், உடனே பயந்து ஓடினார்கள் அந்தஸனிவர்கள் சித்த அடிக
பட்டதைக்கண்டு, அரசனான தூயோதனன், 'தாமதங்களை அறியாத
களை! திருமபுங்கள், யுத்தமசெய்யுங்கள் ஓடுவதினால் உங்களு
யாது பயன்? எவன் தையமுள்ளவனாக யுத்தத்தில் புறங்காட்டா
பிராணனை விடுகிறானோ அவன் இந்த உலகத்தில் கீர்த்தியைப்பெ
மரித்தும் நல்ல உலகங்களை அடைகிறான்' என்று கூறினான் அரசன்
இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட அந்தச்சகுனியின் உதவிவீரர்கள், மரவ
நிச்சயமாயிருப்பதாக எண்ணிப் பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள் ரா
நதிரரே! அந்தயுத்தத்தில் எல்லாத் திருக்குகளிலும் கலக்கப்பட

லபோல நிலைதவறிவெனினற வீரர்களால் அதிபயங்கரமான சப
 உணடுபண்ணப்பட்டது மஹாராஜரே! பிறகு, அந்தச்சகுனியி
 டைய படைவீரர்களை எதிரிறகண்டு பாண்டவர்கள் விஜயத்தில்
 பறகியள்ளவர்களாக எதிர்த்தார்கள் அரசரே! (பகைவர்களால்)
 லலமுடியாதவனான ஸஹதேவன் மறுபடியும் தேறுதலடைந்து
 னியைப் பத்துபாணங்களாலும் அவனுடையகுதிரைகளைமுன்று
 னங்களாலும் அடித்துச் சிரித்துக்கொண்டு சகுனியினுடையவிலை
 பாணங்களால் வெட்டிஞான பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்டமதநா
 னாட சகுனி வேறுவிலை எடுத்தது நஞலனை அறுபதுபாணங்
 ளும் பீமனை ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தான் மஹாராஜரே!
 ளாகனும் யுத்தத்தில் பிதாவைப் பாதுகாக்கஎண்ணிப் பீமனை
 டபாணங்களாலும் ஸஹதேவனை எழுபதுபாணங்களாலும் அடித்
 ன பீமஸேனன் அந்த உலாகனை யுத்தத்தில் ஒன்பது பாணங்
 ளாலும் சகுனியை அறுபத்துநான்கு பாணங்களாலும் பக்கத்தி
 டப்பவர்களை மூம்முன்று பாணங்களாலும் அடித்தான் பீமனால்
 னனெயிட்டுத்தீட்டப்பட்ட நாராசங்களால் அடிக்கப்படுகின்ற
 தவீரர்கள், கோபங்கொண்டு, மின்னலுடனகூடின மேகங்கள்
 ததாரைகளால் பாவதத்தை மூடுவதுபோல, யுத்தத்தில் ஸஹதேவ
 ச சரமாரிகளால் முடிஞார்கள் மஹாராஜரே! பிறகு, குரனும்
 தாபசாலியுமான ஸஹதேவன் எதிர்த்துவருகின்ற உலாகனுடைய
 லையை ஒருபல்லத்தினால் கவாந்தான் அந்த உலாகன் ஸஹதேவ
 ல் (கீழே) தள்ளப்பட்டு, ரகத்தத்தினால் நரம்புத்ததிலும் நனைக்கப்
 ட எல்லா அங்கங்களுடனும் கூடியவனாக யுத்தத்தில் பாண்டவா
 ர மகிழ்வித்துக்கொண்டு ரத்தத்தினின்று பூமியை அடைந்தான்.
 தயுத்தத்தில் புத்திரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு சகுனி கண
 ரோடுகூடிய குரலுள்ளவனாகப் பெருமூச்சுவிட்டு விதுரனுடைய
 லலை நினைத்துக்கொண்டு ஒருமுகாததகாலம் ஆலோசித்துக்கண்
 ல் நீர்த்துமப்ப பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு ஸஹதேவனை எதிர்
 ர முன்றுபாணங்களால் அடித்தான் மஹாராஜரே! பிரதாபசாவி
 ன ஸஹதேவன் சகுனியினால்விடப்பட்ட அந்தப்பாணங்களைப்
 னஸமூகங்களால்விலக்கி யுத்தத்தில் (அவனுடைய) விலைபுந்
 னடாக்கினான் ராஜேந்திரரே! விலஅறுக்கப்பட்டவுடனே, ஸுப்ல
 டைய புத்திரனை சகுனி அப்பொழுது பெரிய கத்தியை எடுத்து
 றதேவன்மீது பிரயோகித்தான் பிரஜைகளுக்கு நாதரே! விரை
 க வருகின்றதும் கோரஸவுருபமுள்ளதுமான அந்தச்சகுனியினு

டைய கததிகைய ஸஹதேவன யுத்தத்தில் நகைத்துக்கொண்டு இரண்டாகத் துண்டாக்கினான், கததி இரண்டாகத் துண்டாக்கப்பட்டன, கண்டு, ஒருபெரிய கதாயுத்தத்தை எடுத்து ஸஹதேவன மீது பிரவேசித்தான் அதுவும் வீணாகிப் பூமியிலிழந்தது பிறகு, சஞ் அநிககோபங்கொண்டு அநிககோரூபமுள்ள தும் தோன்றியிருக்க காலராததிரிபோன்ற துமான ஒருசகதியைப் பாண்டவன மீது யோகித்தான் யுத்தத்தில் விரைவாக வருகின்ற அநதசசகதி ஸஹதேவன நகைத்துக்கொண்டே பொன்னுலலங்கரிக்கப்பட்ட பாண்டவர்களால் மூன்றாகத் துண்டாக்கினான் பொன்னணிகளுட கூடிய அநதச சகதியானது மூன்றாகத் துண்டாக்கப்பட்டு ஆகா தினின்று சிதறி மின்னலபோல ஜவலித்துக்கொண்டு பூமியில் விழு தது துண்டாடப்பட்ட சகதியையும் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட சகுனியையும் கண்டு பயமுண்டாகவே, சகுனியுடன் கூடின களாக உமமைச சோரதவாகளனைவரும் ஓடினார்கள் பிறகு, ஜ தோடு விளங்குகின்ற பாண்டவர்களால் பெரிய ஆரவாரஞ்செய் பட்டது பிறகு, உமமைச்சோரதவாகளனைவரும் பெருமபான் யாகப் புறங்காட்டினவாகளானார்கள் பிரதாபசாலியான மாதரீபு ரன், அநதத் தார்த்தராஷ்டிரர்கள் மனவருத்தமுற்றதைக் கண்ட யுத்தத்தில் அநேக ஆயிரம்பாண்டவர்களால் அவர்களை வேறு இட போகவிடாமல் தடுத்தான். பிறகு, புஷ்டியுள்ள காரதாரதேசத்து குதிரைப்படைகளால் காப்பாற்றப்பட்டவனும் ஜயத்தில் உறுதியுட வனும் யுத்தரங்கத்தில் சென்று கொண்டிருப்பவனுமான சகுனி ஸஹதேவன நெருங்கினான் அரசரே! ஸஹதேவன, அநதச னியை மிகுந்திருக்கிற அமசமாகண்ணி உறுப்புக்கள் பொன் லமைக்கப்பெற்ற தேரோடு எதிர்த்துச் சென்றான் கோபங்கொ டவனான அநத ஸஹதேவன சகுனியை எதிர்த்துச் சென்று ம் பெரிதான விலவில் நாணகயிற்றைப் பூட்டி உறுதியாக நானு செய்துகொண்டு கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளும் சாணையில் தீட்ட பட்டவைகளும்மான அம்புகளால் பெரியயானையைத் தோட்டிகள் அடிப்பதுபோல அதிகமாக அடித்தான் மேதாவியான ஸஹதேவ நினைக்குமபடி. செய்கின்றவன்போல அநதசசகுனியைப் பாராத 'கந்ததிரியதாமத்தில்' நிலைபெற்று யுத்தஞ்செய் ஆண்பிள்ளை யிரு ஏ! மூட்! கெட்ட புத்தியுள்ளவனே! ஸபையில் பாசசிக்கக் கையில எடுத்துக்கொண்டு அப்பொழுது - பேசினியன்றோ? 'அந செய்கையின் பயனை' இப்பொழுது அடைவாயா? 'ஏவா

காலத்தில் எங்களைப் பார்த்துப் பரிஹஸித்தாகளோ அந்தத் தாமாக்கள கொல்லப்பட்டார்களா குலத்துக்குக் கொள்ளியான யோதனனும் அவனுக்கு மாதுலனான நீயும் மிகுந்திருக்கிறீர்கள். நுக அடிக்கக்கூடிய தடியினால் பழத்தை மரத்தினின்று அடித்துத் தள்ளுவதுபோல கஷ்டரத்தினால் உன் தலையை இப்பொழுது பத்துக் கீழே தள்ளப்போகிறேன்' என்று நிரந்தித்துக் கூறினான் மாராஜரே! மஹாபலசாலியும் யுத்தத்தில் திறமைவாய்ந்தவனுமாய் ஸஹதேவன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அதிகக்கரோதமுள்ளவனாகவேகத்தோடு அவனை எதிர்த்துச் சென்றான் பகைவார்களால் வித்ததிலுமே அவமதிக்கத்தக்காதவனும் யுத்தவீரர்களுக்குத் தவனுமான ஸஹதேவன் எதிர்த்துச் சென்று விலலைத் திடமாக யுத்தக் குரோதத்தினால் மிகவிளங்கிக்கொண்டு சகுனியைப் பத பாணங்களாலும் அவனுடைய குதிரைகளை நான்கு பாணங்களால் அடித்து, குடையையும் கொடியையும் விலலையும் வெட்டி, ஸீம போலக் காஜித்தான ஸஹதேவனால் கொடியும் விலலும் குடை அறுக்கப்பட்டசகுனி, அனேகபாணங்களால் எல்லா மாமஸதா களிலும் அடிக்கப்பட்டவனாகச் செய்யப்பட்டான் மஹாராஜரே! சூ, பரதாபசாலியான ஸஹதேவன் மறுபடியும் அணுகமுடியாத வாரியைச் சகுனியின்மீது பிரயோகித்தான பிறகு, கோபங் கொண்ட ஸுபலனுடைய புதரான சகுனி யுத்தத்தில் மாத்ரீபுத் தான ஸஹதேவனைப் பொன்னணியணிந்த பிராஸத்தினால் லலன்னணி ஒருவனாகவே சீக்கிரமாக எதிர்த்தான மாத்ரீபுத் உயர எடுக்கப்பட்ட அவனுடைய அந்தப்ராஸத்தைபும் மிக டசியாயுள்ள இருகைகளையும் யுத்தமுனையில் மூன்று பலவா ல ஒரேஸமயத்தில் விரைவாக அறுத்து யுத்தமத்தியில் உரக்கக் கத்தான பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காயங்களைச் செய்பவனான ஸஹ வன் அவதானத்துடன் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் பொறகட்டுக மைந்ததும் திடமான உருக்கினால் செய்யப்பட்டதும் கவசங்களை லலாம் உடைத்து அப்புறம் செல்லுகின்றதுமான ஒருபலலத்தி அவனுடைய தலையைச் சரீரத்தினின்று அறுத்தான ஸுபல னுடைய புத்திரனானசகுனி யுத்தத்தில் பாண்டவனால் நான்கு எய்யப் பட்டதும் ஸவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஸுராயன் லப பிரகாசிக்கின்றதுமான ஒருபாணத்தினால் தலைஅறுக்கப்பட பூமியில்விழுந்தான். கோபங்கொண்ட அந்தப் பாண்டநந்தன் னாரவர்களுடைய அநியாயத்திற்கு-எது'மூலமோ அந்தச்சகுனியி

னுடைய தலையை வேகமுள்ளதும் தங்கக்கட்டுக்களுள்ளதும் சார்யில் தீடப்பட்டதுமான ஒருபாணத்தினால் அறுத்தெறிந்தான். னு ஸஹதேவன், நன்றாக உருண்டவடிவமுள்ள இருகைகளை அறுத்தான் அரசரே! பிறகு, இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்ட மிகநடுக்கமுற்றதும் கோரநுபுள்ளதுமான காதாரராஜனுடைய தலையற்ற உடலானது உத்தமமான ரத்தத்தினின்று கீழேவிழுந்த தலை அறுக்கப்பட்டவனும் பூமியில் படுத்திருப்பவனும் உதிரத்தின் நனைக்கப்பட்ட சரீரத்தைபுடையவனுமான சகுனியைப் பார்த்து உமமைச்சோரத யுத்தவீரர்கள், பயத்தினால் பலம்போனவர்கள் ஆயுதங்களைப் பிடித்தவர்களாயிருந்தும் திகடுக்களில் ஓடினா முறிய அடிக்கப்பட்ட ரதிகாகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் காளைகளும், கௌரவர்களோடுகூடி வாய வறண்டவர்களாகவும் பிரஜையற்றவர்களாகவும் காணாமலுத்தினது சத்தத்தினால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் னாகள் பாரதரே! பிறகு, யுத்தத்தில் அதிக ஸந்தோஷமுள்ள களான கேசவருடன் கூடின பாண்டவவீரர்கள் ரத்தத்தினின்று னியை விழுமபடிசெய்து உதஸாஹத்தாடன் ஸைனிகர்களை தோஷிக்கச்செய்துகொண்டு சங்கங்களை முழுகினார்கள் யுத்தத் அரத ஸஹதேவனைக்கண்டு அனைவர்களும், வீர! வஞ்சனை ின்றவனும் மஹாபலசாஸியுமான சகுனி, புத்திரனுடன் யுத்தத் உனனால் பாக்கியத்தினால் கொல்லப்பட்டான்' என்று சொல்புகழ்ந்தார்கள்

சல்யவத பர்வம் முற்றிற்று.

இருபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

ஹ் ர த ப ர வே ச ப ர வ ம்.

(மீதந்திருக்கிற சேனையையும் பாண்டவர்கள் கொன்றதும், துர்யோதனன் ஓடநீச்சயித்ததும்)

மஹாராஜரே! பிறகு, சகுனியை அனுஸரித்து வந்திருந்த வீரர்கள், கோபங்கொண்டவர்களாக யுத்தத்தில் உயிரைவிடத் தந்த பாண்டவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் ஸஹதேவனுள் ஐயத்தில் முயற்சியுள்ள அராஜுன்னும், தேஜஸவியும் கோபமு ஸாபபம்போன்ற காட்சியுள்ளவனுமான பீமஸேனனும், அவர்

திாததாக்கள தனஞ்சயன, சகதிகளையும் ரிஷ்டிகளையும் பராஸந
ளையும் கையில கொண்டவாளுநம் ஸஹதேவனைக் கொல்ல
ண்ணா கொண்டவாளுநுமான அவாளுநுடைய எண்ணத்தைக்
ரண்டவததினால் வீணாகச் செய்தான. அவன், எதிர்த்து ஓடிவரு
ன்ற யுத்தவீரர்களுடைய ஆயுதங்களைப்பிடித்த கைகளையும் தலை
ளையும் குதிரைகளையும் பலலங்களால் அறுத்தான் ஸஞ்சரிககின்ற
னும் உலகத்தில் ஒப்பற்ற வீரனுமான ஸவயஸாசியினால் அடிக்கப்
பட்ட அநதகருதிரைகள் உயிரை இழந்து பூமியில் விழுந்தன.
மரு, உமமுடையபுத்திரனான தூயோதனராஜன் தன்னுடைய
சேனையின் நாசத்தைக்கண்டு, கோபமுண்டு, கொல்லப்பட்டவைகள்
பாக மிகுந்திருக்கிற அநேக ரதக்கூட்டங்களையும் யானைகளையும்
குதிரைகளையும் நாற்புறங்களிலுமிருக்கிற காலாட்களையும் ஒன்று
சாரத்து துக்கத்தில் அமிழ்ந்தவார்களான அனைவர்களையும் பார்த்து
நத வாத்தையை உரைக்கலானான் 'ஸுஹருத்தகருநுடைய
ட்டத்துடன் கூடின எல்லாப் பாண்டவர்களையும் நாசஞ்செய்து
சேனையுடனகூடின பாஞ்சால ராஜகுமாரனான திருஷ்டத்யுமனனை
ம யுத்தத்தில் அணுகி எதிர்த்துக்கொன்று சீக்கிரமாகத் திரும்புந
ன்' என்றான் யுத்தத்தில் அடங்காதமதங்கொண்டவார்களான அவா
ர் உமது புத்தரனுடைய வசனத்தைத் தலையினால் ஏறுகுகொண்டு
வனுடைய கட்டளையினால் யுத்தத்தில் பார்த்தாக்களை எதிர்த்தாக்கள
ரண்டவர்கள் பெரும்பேரில் விரைவாக எதிர்த்து வருகின்றவா
ளும் கொல்லப்பட்டவாசளபோக மிகுந்திருப்பவாளுமான அவா
ரினமீது ஸாபமபேரன்ற பாணங்களை இறைத்தாக்கள் பரதா
ளள சிறந்தவரே! அநதச்சேனையானது யுத்தத்தைஅடைந்து மஹா
லசாலிகளால் ஒரு முகூர்த்தகாலத்தில் வதஞ்செய்யப்பட்டது, ரக்ஷ
னைஅடையவில்லை கவசம்பூண்ட அநதச்சேனையானது பயத்தினால்
டுவதாகி நிலப்பெறவில்லை நான்குபக்கங்களிலும் ஓடுகின்ற குதிரை
ரால் சேனையில் உண்டுபண்ணப்பட்ட புழுதியினால் யுத்தரங்க
ரனது மூடப்பட்டிருக்கருந்தருணத்தில், யுத்தத்தில் திக்குகளாவது
கருக்கோணங்களாவது அறியப்படவில்லை பாரதரே! பிறகு, அநேக
னங்கள் பாண்டவாளுநுடைய சேனையினின்று புறப்பட்டு யுத்தத்
ல உமமைச்சோரதவாக்களை ஒருமுகூர்த்த காலத்திற்குள் எதிர்த்து
டித்தாக்கள் பாரதரே! பிறகு, உமமுடைய அநதச்சேனையானது
குதி இல்லாததாகியது பாரதரே! பிரபுவே! ஒன்றுகூடியிருக்கிற
மது புத்திரனுடைய அப்படிப்பட்ட பதினோ அடுக்கள்ளுணிகளா

பாண்டவர்களாலும் ஸ்ரஞ்சயர்களாலும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டன. அரசரே! மஹாதமாக்களான உமமைச்சோரந் அந் அனே, அரசர்களில் மிகவும் காயப்படுத்தப்பட்டவனான துரியோதனன் ஸ்ரவணே காணப்பட்டான் மஹாராஜரே! பிறகு, எல்லா யுத்தவீரர்களாலும் வீடுபட்டவனும் சேனைகளையும் வாசனங்களையும் இழந், வனுமான துரியோதனன், எல்லாத் திசைகளையும் சூனயமான பூமியையும் கண்டும், யுத்தத்தில் ஸ்ரதோஷமுள்ளவார்களும் எல்லாவிதத்திலும் ஸித்திபெற்றவர்களும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் காஜிக் கின்றவர்களும் பாண்டவர்களைப் பார்த்தும், மஹாதமாக்களான அந் பாண்டவ வீரர்களுடைய பாணசபதத்தினாலுண்டான பேரொலிகளையும் கேட்டும் மதிமயக்கமடைந்து ஓடுவதில் எண்ணங்கொண்டான என்று கூறினான்

இருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம் ஹரதபரவேசபாவம் (தோடர்ச்சி.)

(பாண்டவர்களால் ஸ்ஹாயிகள் கொல்லப்பட்ட துரியோதனன் க் யுத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டு மடுவுக்குச் சென்றதும், ஸ்தீசயனக் கொல்ல முயன்ற ஸாத்தியகியை வியாஸர் தடுத்ததும், துரியோதனன் ஸ்தீசயன் வழியாகத் தந்தைக்குச் செய்தி அனுப்பி மடுவிலிங்கி ஜலஸ்தம்பன் செய்ததும், அஸ்வத்தாமாமுதலியோர் துரியோதனன் மடுவிலிங்கியதுகேட்டுப் புலம்பிப் பாசறைக்கு மீண்டதும், வேலைக்காரர்கள் முதலியவர்களும் யுத்தஸூழும் ராஜபதினிகளை நகருக்கழைத்துச் சென்றதும்)

திருதராஷ்டிரன், “ஸூத! என்னுடைய சேனையான, கொல்லப்பட்டுப் பாசறையானது மிச்சமில்லாததாகச் செய்யப்பட்டுப் பொழுது பாண்டவர்களுடைய சேனையில் எது மிகுதி இருந்தது ஸ்ஞ்சய! நீ ஸமாததனனரே? வினவுகின்ற எனக்கு இதனைச்சொவாயாக காவமுள்ளவனும் பூமிக்கு நாதனும் ஸஹாயமில்லாதவனான குமாரனுமான அந் துரியோதனன் அப்படிப்பட்ட சேயியின் நாசத்தைக் கண்டு என்னசெய்தானென்பதையும் எனக்கு உரைப்பாயாக” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“அரசரே! யுத்தத்தில் தருஷ்டத்யுமனன் எந்தப்பாண்டவர்களுடைய பெருமையை அடைந்து ஸன்னததனாக நின்றானே

நதப்படையில் இரண்டாயிரமரதங்களும எழுநூறுயானைகளும் பாயிரமகுதிரைகளும் பதினாயிரமகாலாட்களும் மிகுந்திருந்தன. ரதங்களுள் சிறந்தவரே! பிறகு, ரதிகாசுளுள் சிறந்தவனும் ஏகாகிரம அரச்சனுமான தூயோதனன், புத்தத்தில் உதவியாயிருப்பவன் நுவனையும் காணவில்லை. பரதாசுளுள் சிறந்தவனான அவன் தன்னுடைய சேனை அழிந்ததையும் பகைவர்கள் காஜிகிணறதையும் கண்டு சிமயகத்தால் நன்கு கவரப்பட்டவனான, கொல்லப்பட்ட தன்மையை குதிரையைவிட்டுப் பயந்து கீழ்த்திரையை நோக்கி ஒடின பதிலோ அசௌக்யம் அடைந்திருந்திருந்தன. இந்நதவனும் ராசரமமுள்ளவனும் உமமுடைய குமாரனுமான தூயோதனன் நாயுத்ததை எடுத்துக்கொண்டு காலாலநத ஒரு மடுவைக்குறித்த புறப்பட்டான் பிறகு, தூயோதனராஜன் காலகளாலேயே விது தூரம் சென்று தாமிகரும் புத்திசாலியுமான விதுரமுடைய சனத்தை நினைத்தான். பேரறிவாளரான விதுரர் நமக்கும் எல்லா நத்திரியாசுளுக்கும் நோந்திருக்கிற இநதப் பெரிய விசனத்தை நிர்ப்பமாக முந்தியே கண்டறிந்ததா அரச்சரே! சேனையின் நாசத்தைக் கண்டு துக்கத்தினால் மனம் மிகவாடப்பட்டவனும் அரச்சனுமான நிரியோதனன், பதிலோ அசௌக்யம் அடைந்திருந்திருந்தும், பபொழுது இவ்வாறு சிந்தையுள்ளவனாகவும் மடுவில் பிரவேசிக்க ண்ணங்கொண்டவனாகவும் மிக்கவிசனத்தை அடைந்தான். தெய்வானது அதிகபலமுள்ளதன்றோ? மஹாராஜரே! திருஷ்டதாயுமனை ண்ணசெல்பவனாகக்கொண்ட பாண்டவர்களோ மிக்ககோபமுற்றவராக உமதுபடையைநோக்கி எதிர்த்து விரைவாகச்சென்றார்கள். நதிகளையும் நிஷ்டிகளையும் ஈடிகளையும் கையிற்கொண்டவைகளும் களில் காஜிகிணறவைகளும் சேனைகளும் எண்ணத்தை ராஜுன்ன காண்டவத்தினால் வீணாகச்செய்தான். மந்திரிகளோடும் மன்னர்களோடும் கூடின அநதப்படைகளைக் கூடையுள்ள பாண்டவரால் சொன்று, வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகள் பூட்டிய ரத்ததிருநதுகொண்டு ராஜுன்ன, மிகவிளங்கினன குதிரைகளோடும் நமங்களோடும் யானைகளோடு சகுனிகொல்லப்பட்டவுடன், உமமுடைய படையானது வெட்டப்பட்ட பெருங்காடுபோலாயிற்று. அரச்சரே! தூயோதனனுடைய அனேகலக்ஷணங்களைப் படையில் ரரான துரோணபுத்தரையும் அவ்வாறே கருதவாமாவையும் களத்தம்குமாரரான கருபரையும் அரச்சனன் உமது குமாரனையும் விர வேறு ஒரு மஹாரதன் உயிரோடிருப்பவனாக காணப்பட

விலலை தருஷ்டதபுமனனோ, எனனைப்பாரததுச சிரிததுககொன் ஸாதயகியை நோக்கி, ' இவனைப் பிடிப்பதனால் யாதபயன ' இவ உயிரோடிருப்பதனால் பிரயோஜனமில்லை' என்று கூறினான் தரு டதபுமனனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு அப்பொழுது மஹாரதன் ஸாதயகி கூாமையானகத்தியை எடுத்தது எனனைக்கொல்லதற்குமுய றுன மஹாபராஜனான ஸ்ரீவயாஸா அவனருகிலவந்து ' ஸஞ்சய உயிரோடு விட்டுவிட்டு, இவனை எவவிதத்தினாலும் கொல்லலாகாத ' என்றுசொன்னான் வியாஸருடைய வசனத்தைக்கேட்டு, சினிய பேரனான ஸாதயகி எனனை விட்டுவிட்டு, பிறகு, கைகளைக்குவித்து கொண்டு, ' ஸஞ்சய! சேஷமமாகச்செசல' என்றுசொன்னான் சரே! அவனால் அனுமதிகொடுக்கப்பட்ட நான் கவசத்தைக் கழற் வைத்து சஸ்திரத்தையிழந்து ரகத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டு ஸா காலத்தில் நகரத்தைக்குறித்துப் புறப்பட்டுவந்த அந்தவழியில், குருரோசதூரம் ஒடினவனும் கதையைக் கையில் பிடித்து நிற்பவனும் நன்றாக அடிக் கப்பட்டவனும் தனியாயிருப்பவனுமான தூயோதனைக் கண்டேன அவன கண்களில் நீர்த்துமய எனனைப்பாரப்ப ருச சுகதியற்றவனான அவவிதம் தீனதை இருக்கிற எனனை பாரததுஷ்டிப் பக்கத்தில் பார்த்தான். துக்கிக்கின்றவனும் யுத் தில் ஏகாகியாயிருப்பவனுமான அந்தத் தூயோதனைனைக்கண் னானும் அதிக துக்கத்தினால் முடப்பட்டவனாக ஒரு முகூர்த்தகா பேசுவதற்குச் சுகதியற்றவனானேன அரசரே! பூமிக்குராதே எவனால் ஆயிரம் ரதனங்களிழைத்த கிரீடங்களுடன் கூடியவர்களா பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பெற்ற மன்னர்களிடமிருந்து கப்பம் முழு தும் வாங்கப்பட்டுத் தனஅரண்மனையில் கொண்டுவரப்பட்டதே, எவன் நிமித்தமாக முற்காலத்தில் காணன் ஒருவனால் நான்குஸுத் திரங்களையும் கடைசி எல்லையாக்கக்கொண்டதும் ரத்தினங்கள் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான பூமியானது கப்பங்கொடுக்கும்படி டெ யப்பட்டதோ, எவனுடைய கட்டையானது காணாலேயே அய நாடுகளில் பரவச்செய்யப்பட்டதோ, ஆனை செலுத்துபவனும் அ னுமான எவனுகுசு சஸ்திரங்களில் சிரமம் உண்டாகவில்லையே எவன் ஹஸ்திபைட்டணத்திலிருந்துகொண்டே ஐசுவாயத்தி குபேரனையும் மதிகாமல ராஜ்யத்தை சேஷமமாயும் பகை களில்லாகதாயும் பரிபாலித்து வந்தானோ, எவனுக்கு ஒரு மாளிக யினின்று மறறொரு மாளிகைக்குச் செல்வதற்கும் அவவா தேவாலயப்பிரதேசத்தில் செல்வதற்கும் வழியானது பொன்ன

மககப்பபட்டிருந்ததோ, பூமிக்கு இறைவனான எவனுடைய பிரயாணத்தில்தான் தனிகாக்களுடைய வீடுகள் கொடித்துணிகளால் ஸூரியகிரங்களை மறைக்கப்பெற்றனவும் உயரஎடுத்துக் கட்டப்பட்ட தோரங்களால் பிரகாசிக்கின்றனவும் ஆயினவோ, ¹ இந்நிரனுக்கு ஒப்பனவனும் பலசாலியுமான எந்தத்தூயோதனன ஐராவதத்துக்குப் பான சிறந்தயானையினமீது ஏறிகொண்டு அவ்வறமசெலவதாடு செலவானோ, அந்தத்தூரியோதனன எல்லா அங்கங்களும் கையப்படுத்தப்படிக் கால்களாலேயே தரையில் தனியாக நிற்பவர்கண்டு எனக்கு அதிகமான வருத்தம் உண்டாயிற்று பூமிக்குச் சேர்! ஐக்கராதனன் இப்படிப்பட்ட அந்தத் தூயோதனனுக்கும் பொழுது நிகரில்லாத ஆபத்தான உண்டாகிவிட்டது விதியே வலித்தனோ? பிறகு, அப்பொழுது என்னைப்பிடித்தது, வியாஸரட்யு கிருபையினால் உயிரோடு யுத்தத்தினின்று விடுதலடைந்தது, நவ எல்லாவற்றையும் அந்தத் தூயோதனனிடம் நான் சொன்ன அளவான ஒரு முகூர்த்தகாலம்போல ஆலோசித்துப் பின்பு என்னைவாடினது, பிறகு, தன்னுடைய பிராதாக்களைப்பற்றியும் வலாச சேனைகளைப்பற்றியும் என்னை வினவினான் அஃது அனைத்தையும் நேரில்கண்டவனான நான் எல்லாப்பிராதாக்களும் கொல்லப்பட்டாகனென்பதையும் சேனைமுழுதும் நாசஞ்செய்யப்பட்டதென்றதையும் அந்தத் தூயோதனனுக்குச் சொன்னேன் அரசரே! நஷணத்தலைபாயனா போருக்குப் புறப்பட்ட ஸமயத்தில் என்னை நகி, 'உன்னைச் சோந்தவர்களில் மூன்று ரதிகாக்கள்தாம் மிகுதியாக நககப்போகிறார்கள்' என்று கூறினா உம்முடைய புத்திரனான எந்தத்தூயோதனன் பெருமூச்சுவிட்டு அடிக்கடி ஆலோசித்து என்னை கையினால் தொடங்கி கூறலானான்

'ஸஞ்சய! இந்த யுத்தத்தில் உன்னைத்தவிர வேறு ஒருவன் யிரோடிருக்கவில்லை உன்னைத்தவிர இரண்டாமவனை இச்சமயத்தில் நான் காணவில்லை பாண்டவர்கள் துணைவர்களுடன் சோருக்கின்றார்கள் ஸஞ்சய! பிரபுவும் அறிவே கண்ணாகவுடைய நுமான திருதராஷ்டிரராஜரிடம், 'உமது புத்திரனான தூயோதனன் மடுவிலிரவேசித்துவிட்டான்' என்று சொல் பாண்டவர்களால் ராஜ்யமானது கவராததுகொள்ளப்பட்டிருக்கும் தருணத்தில், பபடிப்பட்ட நண்பர்களாலும் புத்திரர்களாலும் பிராதாக்களாலும் ப்பட்டவனான என்னைப்போனவன எவன் தான் உயிரோ

டிருப்பான்? மஹாபுத்தததினின்று நானும் விடுபட்டேனெ
 தையும் அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற நான் ஒருவ
 ரும் தெரியாமல் தண்ணீர் நிறைந்த இரத மடுவில் உயிரோடு மன
 திருக்கிறேனென்பதையும் இரத எல்லா விஷயங்களையும் உல
 பாயாக' என்றான் மஹாராஜரே! இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அந்
 பெரிய மடுவில் பிரவேசித்தான மனிதர்களுக்கு அநிபதியான
 யோதனை மாயையினால் ஜலத்தை ஸதமபனமசெய்தான அந்
 மடுவில் பிரவேசித்தவுடன், ஒருவனான நான் அந்த இடத்துக்குள்
 வாகளும் களைத்தவாகளாகளுடன் கூடியவாகளும் பாண்டுகளால் சு
 ப்படுத்தப்பட்டவாகளும் ஒன்றுசேர்ந்தவாகளுமான சரதவானுன்
 குமாரரும் வீரரூமான கிருபா, ரதிகாக்களுள் சிறந்தவரான அஸ்
 தாமா, போஜனா கிருதவாமா இரத மூன்று ரதிகாக்களையும்
 டேன அவர்களெல்லாரும் என்னைக்கண்டு விரைவாகக் குதிரைக்
 னுண்டினாகள் அருகிலவந்து, 'ஸஞ்சய! பாக்கியத்தினால் உயி
 ரிருக்கிறாய்' என்று என்னைப்பார்த்துச் சொன்னார்கள் 'ஸஞ்
 ரம்முடைய அரசனான தூயோதனை உயிரோடிருக்கிறானா?' என
 அவர்களுனைவரும் உமது புத்திரனைப்பற்றி என்னை வினவினா
 அப்போது நான், 'அரசன் கேஷமமாக இருக்கிறான்' என்ப
 அவர்களுக்குக்கூறி என்னிடத்தில் தூயோதனை சொல்லி
 அனைத்தையும் சொன்னேன் ராஜாவான தூயோதனை எந்த
 வில் பிரவேசித்தானோ அந்தமடுவையும் நான் சொன்னேன்,
 சரே! அஸ்வத்தாமாவோ, அப்படிப்பட்ட என்னுடையவசனத்தை
 கேட்டுப் பெரிதான அந்தமடுலைப்பார்த்து, 'அந்தோ! இச்செய
 நிரதிகத்தக்கது அந்தத் தூயோதனராஜன் எங்களை உயிரோடி
 பவர்களாக அறியவில்லை நாம் அந்தத்தூயோதனனோடு சேர்
 பவைவாக்களை எதிர்த்து யுத்தம் செய்வதில் போதுமான ஸாமாத
 முடையவர்களானோ?' என்று தீனமாகப் புலம்பினா ரதிகாக்க
 சிறந்தவர்களான அந்த மஹாரதர்கள் அவ்விடத்தில் நெடுநே
 புலம்பி யுத்தரங்கத்தில் பாண்டவாக்களைக்கண்டு வேகமாக ஓடினா
 மாண்டவீரர்களபோக மிகுந்திருப்பவர்களான அந்த மூன்று ரதி
 ளும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட கிருபருடைய தேரில் என்னை ஏ
 வைத்துக்கொண்டு சேனைதங்கியிருக்குமிடத்தை வந்தடைந்தார்
 அந்தப்பாசறையில் ஸூரியனும் அஸ்தமித்திருக்கும்ஸமயத்தில்
 குள்ள சேனைக்கூட்டங்கள் கலைந்துபோயின உமது புதராகளுந்
 ராசத்தைக்கேட்டு எல்லாரும் புலம்பினார்கள், மஹாராஜரே! பி

கயாகளுக்குப் பாதுகாவலாயிருந்த வயதுமுதிர்ந்த மனிதா
ராஜபத்தினிகளை அழைத்துக்கொண்டு பட்டணத்தைக் குறித்
சென்றார்கள் அந்தப்பட்டணத்தில் கௌரவசேனையின அழி
க்கேடுப் பறபலவிதமாகக் கூச்சலிடுகின்றவர்களும் நான்கு பக
னிலும் அழுகின்றவர்களும் மாதாளுடைய பேரொலியானது
ன்றியது வேர்தரே! பிறகு, அந்த ஸ்திரீகள் அடிக்கடி அழுது
ண்டும் அன்றில்களபோலச் சபதத்தினுற பூமண்டலத்தை ஒலிக
யடிசெய்துகொண்டும் விரல்களாலும் கைகளாலும் தலைகளில
ந்துக்கொண்டார்கள் அப்பொழுது, ஆங்காங்கு புலம்புகின்ற
ிகள் தலைமயிகளைப் பறித்தெறிந்தார்கள் அரசரே! அவ்வி
சில, 'ஆ! ஆ!' எனவும் கூச்சலோடு மார்பில் அடித்துக்கொள்ளுந்
ற பெணடிகள் துக்கித்துக்கொண்டே அலறி அழுதார்கள்.
ர், துரியோதனனுடைய மந்திரிகள் கண்ணீரால் சூரலதடைப
வர்களாகவும் மிக்க துன்பமுள்ளவர்களாகவும் ராஜபத்தினி
அழைத்துக்கொண்டு நகரத்தைக்குறித்ததுச்சென்றார்கள் அரச
! கையில பிரம்புபிடித்தவர்களான வாயில்காப்போரும் அரசா
வியாகளை ரக்ஷிக்கின்றவர்களும் மாசுற்ற சிறந்த விரிப்புக்க
ள் படுகைக்களை எடுத்துக்கொண்டு நகரத்தைக்குறித்து விரை
ச்சென்றார்கள் மறவர்கள் பெண்கோவேறுகமுதைகள்
ன தோள்களில் ஏறிக்கொண்டும் தத்தம் மனைவிகளை அழைத்துக்
ண்டும் நகரத்தைக் குறித்ததுச்சென்றார்கள் மஹாராஜரே!
னமனைகளில் வலித்த எந்த ஸ்திரீகள் முன்பு ஸ்தூயனாலும்
சுப்பட்டவர்களல்லரோ பட்டணத்தைக் குறித்ததுச்செல்லு
ற அந்த ஸ்திரீகளை (இப்பொழுது ஸாதாரண) ஜனங்களும் கண
கள் பாதாள்களில் சிறந்தவரே! மெல்லிய தன்மைபுள்ளவா
ன அந்தப்பெண்கள் கணவர்களும் பந்துகளும் கொல்லப்பெற்ற
ளாக நகரத்தை நோக்கி விரைவாகச் சென்றார்கள் 1 மாட்டிடை
ஆட்டிடையன் வரையிலுள்ள மனிதர்கள் எல்லாரும் பீமஸேன
த்திலிருந்துண்டான பயத்தினால் பீடிகப்பட்டவர்களாகப் பர
புடன நகரத்தைக்குறித்து ஒடிக்கொண்டே சென்றார்கள்
லும், இவர்களுக்குப் பாததாக்களித்திலிருந்து மிக்ககொடியதும்
கமுமான பயம் உண்டாயிற்று அப்பொழுது, ஒருவரையொரு
பாதத்துக்கொண்டே நகரத்தை நோக்கி ஒடினார்கள் அவ்வண்
மிகவும் பயங்கரமாக அப்படி ஒடிக்கொண்டிருக்கும்போது..

1 இவர்கள் வெளியிலேயே வசிப்பவர்களென்பது

சோகத்தினால் மிக்க மதிமயக்கங்கொண்ட யுத்தஸூவும் அந்த யத்திறகேற்ற விஷயத்தை ஆலோசிக்கலானான் 'பயங்கர பராகிரமமுள்ள பாண்டவர்களால் யுத்தத்தில் பதினோ அட ஹிணி சேனைகளுக்கு நாதனான தூயோதனன் ஜயிக்கப்பட்ட இவனுடைய ஸ்லோதரங்களும் நாசமடையப்பட்டாசன மரையும் தரோணரையும் தலைவர்களாகக்கொண்ட கௌரவா களும் கொல்லப்பட்டார்களான ஒருவன் மாதிரிம தற்செ கப் பாகிய வசத்தினால் ஆபத்தினின்று விடுபட்டேன் என் சேனைகளும் பாசறையினின்று நரபுறங்களிலும் ஓடிவிட் னாதனை இழந்தவர்களும், பராகிரமமற்றவர்களும், முன் பா டாதவர்களும், துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களும், பயத்தி கலக்கமுற்ற கண்களையுடையவர்களுமான (போரவீரர்கள்) மா டேபால் மிக்க பயத்தை அடைந்தவர்களாகிப் பத்தத்திசைகளை பார்த்துக்கொண்டு இங்கும் அங்கும் ஓடுகிறார்கள் தூயே னுடைய மந்திரிகளில் மிருதநிருதவர்கள் ராஜபத்தினிகளை அ துக்கொண்டு நகரத்தைக் குறித்துப் பிரயாணமானார்கள் பிரபு 'யுதிஷ்டிரரையும் அவவாறே வாஸுதேவரையும் அனுமதி கே டுகொண்டு அவர்களோடு ஹஸ்திநாபுரத்தில் பிரவேசிப்பது இ சமயத்துக்கு உரியதென்று நான் எண்ணுகிறேன்' என்று புஜபலமுள்ள யுத்தஸூ இவ்விதம் இந்த விஷயத்தைக் கிருஷ் ணனார்களிருவரிடத்திலும் தெரிவித்தான் தோளவலி மிக்க எப்போதும் தீனர்களின் நிலைமையை அறிந்தவருமான யுதிஷ் ணரஜா அவனவிஷயத்தில் பிரீதியுள்ளவரான வேஸ்யாபு னான அந்த யுத்தஸூவை ஆலிங்கனஞ்செய்து (நகரத்துக்குப்பே ட்படி) அனுமதிக்கொடுத்தாரா பிறகு, அவன் ரத்ததிலேறிகொ ருதிரைகளை விரைவாக ஓட்டினான், ராஜபத்தினிகளை நகரத் குறித்துப் போருமபடி செய்தான் அவன் கண்ணீரினால் குரல் கப்பட்டவனாகவும், கண்களில் நீர் ததுமபுகின்றவனாகவும், ஸூத்ர அஸ்தமிகைகளில் அவர்களுடன் ஹஸ்திநாபட்டணத்தில் விரைவ் பிரவேசித்தான் அரசனுடைய பக்கத்திலிருந்து வெளியில் வருகி வரும் சோகத்தினால் அறிவழிந்தவரும் பேரறிவாளரும் நீரிரிம கண்களையுடையவருமான விதூரைக கண்டான் உண்மையி னையமுள்ள விதூரர் எதிரில் வணங்கிநிற்கும் அந்த யுத்தஸூ நோக்கிக் கூறலானான் 'புதர! கௌரவர்களுக்கு க்ஷயத்தை உ பண்ணினதும் நடந்ததுமான இந்த யுத்தத்தில் நீ பாகியத்தி உயிரோடிருக்கிறாய் அரசனோடு பிரவேசிக்காமல் நீ மாதிரிம

வருவதாய்? இதன காரணமனைததையும் விஸ்தாரமாகச்சொல்பாக' என்று வினவினா யுபுதஸு, 'அநதபுததத்தில ஞாதி ளாடும் புத்திராகளோடும் பநதுககளோடும் சகுனிகொல்லப்பட னே, மாண்டதுபோக மிகுந்திருக்கிற பரிவாரங்களுடனகடின யோதனராஜன, பிறகு, தன்னுடைய குதிரையைவிட்டுவிட்டுப் ததினால் கிழககுததிககைநோக்கி ஓடினான அரசன சேனைகள ருக்கும் இடத்தைவிட்டு ஓடினவுடன், எல்லாம் பயத்தினால் வியா மடைந்து நகரத்தைநோக்கி ஓடின பிறகு, அதிகாரிகள் அரச டைய மனைவிகளும் அவனுடைய பிராதாககளின் மனைவிகளும் அனைவரையும் வாகனங்களில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு பயத்தி ல் ஓடினார்கள் பிறகு, நான கேசவருடனகடின அரசரான தாம் னனை அனுமதிக்கேட்டுக்கொண்டு உலகத்தாரால் ஏறப்படக்கூடிய தையைப் பரிகரித்துக்கொண்டவனாகி ஹஸ்திபுட்டணத்தில வேசித்தேன' என்றான

எல்லாததாமங்களையும் அநிந்தவரும் அளவிடமுடியாதபுத்ததியை டையவருமான விதுரா வேசியின் புத்திரான யுபுதஸுவி ல் சொல்லப்பட்ட இநதவசனத்தைக்கேட்டு ஸமயோசிதமென்று நிரது அவனைப் புகழ்ந்து பின்வரும் வசனத்தைக் கூறலானா ரதாகளுக்கு அழிவை உண்டுபண்ணின புத்ததத்தில் காலானுஸார நநத இவையெல்லாவற்றையும் சொல்லுகின்ற உனனால் ணையினால் குலதாமம் காக்கப்பட்டது வீரர்களுக்கு அழிவை ஁டுபண்ணின இநத புத்ததத்தினின்று பாககியத்தினால் மிகுசி ருபட்டனத்துக்கு வந்திருக்கிற உனை, ஸாகராகள மாண்ட ரு மிகுந்திருந்த அமசுமானப் பிரஜைகள் பாரதத்துபோலப் ககிறோம் புத்திர! பேராசையுள்ளவரும் வருங்கால நிலை யை அறியாதவரும் பல்வாறாக வேண்டப்பட்டவரும் தெய்வத் தால் கெடுக்கப்பட்ட மனமுள்ளவரும் துயரத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட ம குருடருமான அரசருக்கு எல்லாவித்தத்தினாலும் நீ ஒரு தான ஊனறுகோலப்போலக் கொள்ளப்படுகிறாய் இன்றைத் தம் நீ இவ்விடத்தில் இளைப்பாறி நாளைத்தினம் யுதிஷ்டிரனிடம் ரவாய்' என்றா விதுரா நீாததுமபுகின்ற கண்களோடுகூடிய ரு இவ்வளவுமட்டிலும் சொல்லிவிட்டு, யுபுதஸுவினிடம் விடை றறுக்கொண்டு, அரசனுடைய அரணமனையில பிரவேசித்தார். டணதது ஜனங்களாலும் தேசவாஸிகளாலும் துக்கத்தினாலுண ன கூக்குரலினால், அதிகமான ஒலியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும்

ஆனந்தமில்லாததும் சோபையைஇழந்ததும் பூநதோட்டம்மீதி
நிலம் போனதும் பாழடைந்ததும் நாசஞ்செய்யப்பட்டிருப
மான நகரத்தைக்கண்டு, முன்னமேயிருந்த துகுகத்தைவிட அ
துகுகத்தைஅடைந்தவரானா அரசரே! எல்லாததாமங்கலையும் அ
தவரான விதுரா வருத்தமுள்ளமனத்ததுடன் நகரத்தில் பிரவே
தார அடிககடி மௌளமௌளப பெருமூச்சுவிட்டார யுயுதஸு
அப்பொழுது அன்றிரவு தன்னுடைய வீட்டில் வஸித்தான அ
துகுகமுள்ள யுயுதஸுவானவன் தன்னைச்சோந்த உறவினர்களு
கொண்டாடப்பட்டபோதும், பரதவம்சத்தவர்களுள் ஒருவ
கொருவா நோந்த நாசத்தை நினைப்பவனாகி மனத்தில் களிப்படை
விலலை

முபதாலது அதயாயம்

ஹ் ர த ப் ர வே ச ப ல ம். (தொடர்கீச்சி)

(கிருபரும் அஸ்வத்தாமாவும் துரியோதனனிடம் பேசுகையில் பா
தீருந்த வேடர்களால் தேர்ந்துகொண்டு பாண்டவர்கள் மடுவுக்கு
வந்ததும், கிருபர்முதலியோர் துரியோதனன் வீடுப்பப்படி
ஒளிந்ததும், துரியோதனன் மறுபடியும் ஜலஸ்தம்
பளம் செய்து மடுவில் இறங்கியதும்)

ராரஜேந்திரரே! மதயானைகளால் நனகுமுழுகமுண்டுபணை
பட்டிருந்த பாசறையானது, செனை ஓடினவுடனே, ஒரு முகூர்த
திறகுள் முற்றம் சூனயமாகியது எந்தஇடத்தில் பேரொலியி
மஹாரதர்கள் ஒன்றையும் அறியவில்லையோ அந்த இடத்தில்
மனிதனுடைய சத்தத்தையும் நாங்கள் கேட்கவில்லை” என்றுசெ
னை திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பண்டவர்களால் யுத்தபூமி
எல்லாப் போரவீரர்களும் கொல்லப்படும்தருணத்தில், மிகுந்த
கிற என்னைச்சோந்த அந்தவீரர்கள் யாதுசெய்தனர்? கிருதவாமா
கிருபரும் வியவானான் துரோணபுத்திரரும் மந்தபுத்தகியுள்ள அ
னான் துரயோதனனும் அப்பொழுது என்னசெய்தார்கள்?” எ
வினவ, ஸஞ்சயன்சொல்லலானான்

“மஹாதமாகளான க்ஷத்திரியர்களுடைய மனைவிகள் வி
வாகுடையும், பாசறையும் ஸனையங்கள் ஓடிவிட்டபடியால் சூனய
யிருக்கவும், மிகக் மனவருத்தமுற்றவர்களும் அரசனிடத்தில்
பிரியமுள்ளவர்களுமான மூன்று ரதிகர்கள் அப்பொழுது வெ

னகூடின பாண்டவாகளுடைய சத்தத்தைக் கேட்கும், சேனைகள் பபோன பாசறையைக்கண்டும், ஸாயங்காலத்தில் அந்தஇடத் திற்பதில் பிரியமற்றவர்களானோர் பிறகு, அவர்கள் தாயோதனன் மறைந்திருக்கும்) மடுவைநோக்கிச்சென்றார்கள். சரே! தாமாதமாவான யுதிஷ்டிரரும் யுத்தரங்கத்தில் ஸகோ ரகனோடுகூடி ஸந்தோஷமுள்ளவராகத் தூயோதனனைக் கொல் லுவிருப்பதனுடன் எங்கும் ஸஞ்சரித்ததா ஜயத்தில் விருப்ப ர்ளவாகளும் மிக்க கோபங்கொண்டவாகளும் உமது யுத்திரனைத் துக்கின்றவாகளுமான அந்தப்பாண்டவர்கள் முயற்சியுடன் தேடி- அவனைக் காணவேயில்லை எப்பொழுது தூயோதனன் யுத்தத் திவிடிக் கால்களாலேஷ்டித் தனமாயயினால், ஜலத்தை ஸ்தம் ம செய்துகொண்டு அந்தமடுவில் பிரவேசித்தானே, எப்பொழுது ண்டவர்கள் எல்லாரும் மிக்ககளைத்த வாகனவகையுடையவர்களா களோ அப்பொழுது அந்தப்பாண்டவர்கள் தங்களுடைய பாச னை அடைந்து தங்கள் போவீரர்களோடு சேர்ந்திருந்தார்கள். கு, கிருபரும் அஸ்வத்தாமாவும் ஸாதவதனன் கிருதவாமாவும், ததாகள் (பாசனையில்) வீற்றிருக்கையில், அந்த மடுவைக்குறித்து ாளச்சென்றார்கள் அவர்கள், எந்த மடுவில் தூயோதனராஜன் திருக்கிறானோ அந்தமடுவை அடைந்து, ஜலத்தில் தூங்கிக் கண்டிருப்பவனும் அவமதிகக் முடியாதவனுமான (அந்தத்) துரி தனராஜனைப் பார்த்து 'ஓ! அரசனே! எழுந்திரு எங்களுடன் ருது யுதிஷ்டிரனை எதிர்த்துப் போர்புரிவாயாக ஜயித்தாவது யை அனுபவி, கொல்லப்பட்டாவது ஸவாககத்தை அடை துரி தன்! உன்னால் அந்தப் பாண்டவாகளுடைய பலமும் முழுதும் திக்கப்பட்டது அந்தப் பாண்டவாகளுடைய கஷ்டியில் மிகுதி க்கிற போவீரர்களும் பெரும்பான்மையாக (உன்னால்) திருப்பி க்கப்பட்டார்கள் பிரஜைகளுக்குப் பதியாயிருப்பவனே! எங்கு ல் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிற உன்னுடைய வேகத்தை பொறுப் ற்கும் அவர்கள் சகதியுள்ளவர்களாகா பாரத! ஆதலால், எழுந் ' என்று கூறினார்கள்

தூயோதனன், 'புருஷர்களுக்கு நாசத்தைபுண்டுபண்ணுகின்ற படிப்பட்ட பாண்டவர்களாவ யுத்தத்தினின்று பாகயத்தால் ி உயிரோடிருக்கின்ற ஆணமையிற் கிறந்தவர்களான உங்களை பாராக்கிறேன் நாமெல்லாரும் இளைப்பாறி ஸரமத்தைத் தீரத் கொண்டு ஜயிப்போம் நீங்களும் களைத்திருக்கிறீர்கள், நாம்

அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்டுமிருக்கிறோம் அந்தப் பாண்ட
களுடைய சேனையானது மேற்பட்டிருக்கின்றது, ஆதலால், புத்
செய்வதை நான் விரும்பவில்லை வீரர்களே! உங்களுடைய இ
மனமானது உதாரமான தன்மையுள்ளதாயிருக்கிறதென்பது
சாயமன்று நம்மிடத்தில் சிறந்தச்சக்தி இருக்கிறது பராக்ரமத்தை
காட்ட இது ஸமயமன்று இன்று ஒரிசுவு இளைப்பாறி உங்களுட
கூடி நான் நாளைத்தினம் யுத்தத்தில் சதருக்களை எதிர்த்துப்போ
வேன் எனக்கு ஸரமம் இராத்' என்று கூறினான் இவ்வ
உரைக்கக்கேட்ட அஸ்வத்தாமா, யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொள்
அரசனைப்பார்த்து, 'வேந்தனே! எழுந்திரு உனக்கு மங்களம்
சத்தருக்களை ஜயிப்போம் அரசனே! யாகம், தடாகாதிநிராமா
தானம், ஸதயம், ஜபம் இவைகளினமீது ஆணையிட்டுச் சொ
கிறேன் இப்பொழுது ஸோமகாக்களை நான் நாசஞ்செய்யப்படு
மேன் இந்த இரவு வீடிவதற்குள்ளாக யுத்தத்தில் பகைவா
நான் கொல்லாமல் போவேனேயாகில், யஜ்ஞத்தினாலுண்டிபண்ட
பட்டதும் ஸாதுக்களுக்கு உரியதுமான பிரீதியை அடைய
போக்ககவேன் பிரபுவே! எல்லாப்பாஞ்சாலாக்களையும் கொல்ல
கவசத்தைக் கழற்றப்போகிறதில்லை நீ எழுந்திரு இதனைச்சொ
கிறேன் வேந்தே! எனனுடைய வசனத்தைக்கேள்' என்றார்

அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்குறதருணத்தில், மாமஸகளுள்
சுமையினால் களைத்தவர்களான வேடாக்கள் தற்செயலாகத் தன்
குடிப்பதற்காக அந்தஇடம் வந்துசேர்ந்தார்கள் மஹாராஜரே!
புவே! அந்தவேடாக்கள் நாள்தோறும் அதிகப்பக்திபுடன் பீமே
னுக்கு மாமஸகருவியல்களைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பவர்கள்
விடத்தில் ரஹஸ்யமாக ஒன்றுசேர்ந்து உட்கார்ந்திருந்த அந்தவே
கள் அவாளுடைய அந்தஎல்லாவசனத்தையும் தூயோதனனு
வசனத்தையும் கேட்டார்கள் அப்பொழுது யுத்தத்தில் விரு
முள்ளவர்களான அந்த மஹாவில்லாளிகளைவிடவர்களும் யுத்தத்
விருப்பமில்லாதவனுள் தூயோதனன்விஷயத்தில் அதிகநிராபர்
தைச் செய்தார்கள் ராஜேந்திரரே! வேடாக்கள் அவவிதநிலை
விருக்கிற கௌரவாக்களைச்சேர்ந்த அந்தமஹாரதாக்களையும் யுத்தத்
விருப்பமில்லாமல் ஜலத்திலிருக்கிற அரசனையும்கண்டு அவாளுக்
ஜலத்திலிருக்கிற அரசனாகும் நடந்த ஸமவாதத்தையும்கேட்
தூயோதனன் ஜலத்திலிருப்பதாக அறிந்தார்கள் அரசனைத்
கின்ற பாண்டுபுத்திரன், உமமுடைய புதரனைப்பற்றித் தற்செய

ஹருவநத வேடாகளிம முநதிர கேடிறுநதான மனனரே! மரு, அநத மிருக வேடடைக்காராகள அப்பொழுது பாண்டுபுத ரனுடைய அநத வாததையை நினைத்து, 'தூயோதனனை வெளிப ித்துவோம் பாண்டவன பொருளைக்கொடுப்பான இந்த மடு ல தூயோதனராஜன இருக்கிறுன்னபது நமக்கு வெளிப்படை கத தெரிநதுவிட்டது ஆதலால், நாமனைவரும் கோபமுள்ள தூ பாதனன ஜலத்தில் படுத்திருப்பதைச் சொல்வதற்காக யுதிஷ்டிர நகுமீடம் செல்வோம் நாம் எல்லோரும், புத்திமாமனம் விலலா யுமான் அநதப் பீமஸேனனுக்கு ஜலத்தில் படுத்திருக்கிற தூயோ னனைப்பற்றிக கூறுவோம் அவன் நல்ல பிரீதியுடையவனாகி நிச பமாக நமக்கு மிகுதியான பொருள்களைக் கொடுப்பான உலாநத ம அதிகப் பிரபாஸத்தினால் அடையப்பட்டதும் (தேகத்தில்) மடசியை உண்டுபண்ணும் தன்மையுள்ளதுமான மாமஸத்தினால் மக்கு யாதுபயன்?' என்று ஒருவரோடொருவர் மெதுவாகச் சாலலிக்கொண்டார்கள பொருள் விருப்பமுள்ளவாகளான அநத வடாகள இவ்வண்ணம் கூறி அதிக ஸந்தோஷமுள்ளவாகளாக மாஸச்சுமைகளை எடுத்துக்கொண்டு பாசுறையை நோக்கிச்சென்றா ர மஹாராஜரே! அஸ்திரவிததையில் தோச்சியுள்ளவாகளும் (பகை ர்களை) அடிக்கும் தன்மையுள்ளவாகளுமான பாண்டவாகளும் நின் னாண்டிருநத தூயோதனனை யுத்தத்தில் காணாமல், வஞ்சனைகளை ிரிதவனும் பாபியுமான அநதத் தூயோதனனை எதிர்த்து யுத்தம் சய்யும் விருப்பத்தினால் அநத யுத்தநகரத்தில் நான்கு பக்கத்திலும் ராகளை அனுப்பினார்கள் பிறகு, தாமராஜனுடைய படைவீராக ளல்லாரும் ஒன்று சேர்நது வநது தூயோதனராஜன ஒளிநது ட்டாடுன்னபதைத் தெரிவித்ததாகள பரதாக்குள சிறநதவரே! நதரசாராகளுடைய அநத வசனத்தைக்கேட்டு யுதிஷ்டிர ராஜா, சததுருக்களுள் ஒருவன் மிருநது ஜீவித்திருநதாலும் வெற்றியா து ஸந்தேகத்துக்கு இடமுள்ளதாகும் ராஜயத்தை எவவாறு டைவேன்? அநத ராஜயமானது வெற்றி முதலானவைகளால் றப்பிக்கப்படுகிறதன்றோ?' என்று மிக்க கவலையை அடைநது பருமூச்சுவிட்டார பரதாக்குள சிறநதவரே! பிரபுவே! பிறகு, பாண்டவாகள தீனாகளாயிருக்குநதருணத்தில், வேடாகள அரச ன தூயோதனனைக்கண்டு, அநத இடத்திலிருநது புறப்பட்டு ரைவுள்ளவாகளாகப் பாசுறைக்கு வந்தார்கள் அவர்கள் தடுக்கப் பட்டும் பீமஸேனன் பரதாதுக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே துழைந

தார்கள அவர்கள் மஹாபலசாலியும் பாண்டுநதனனுமான பி
ஸேனை அணுகி (மடுக்கரையில்) நடந்ததும் தங்களால் கேட்கப்பட
டதுமான விருததாரதம் அனைத்தையும் அந்தப் பீமஸேனனிட
சொன்னார்கள் அரசரே! பிறகு, பகைவாக்களை வாட்டுபவன
விருகோதரன், அந்த வேடாகளுக்கு மிகுதியான தனத்தை
கொடுத்ததுவிட்டுத் தாமராஜரிடத்தில், 'அரசரே! அந்தத் துரிடு
தன்ன என்னால் வேடாகளமுகமாக அறியப்பட்டுவிட்டான் எவ
விஷயமாக நீர் பரிதபிக்கிறீரோ அவன் ஜலத்தை ஸ்தம்பனமசெய
கொண்டு (மடுவில்) படுத்திருக்கிறான்' என்று அவையனைத்தைய
உரைத்தான் அரசரே! குந்திபுத்திரரான அஜாதசததுரு, பா
ணன் பீமஸேனனுடைய அந்த வாதத்தையக்கேட்டு ஸ்வேஹாத
களோடு மகிழ்ச்சியடைந்தார் பிறகு, அந்தப் பாண்டவர்கள் மத
விலலாளியான அந்தத் தூயோதனன் ஜலமநிறைந்த மடுவில் ப
வேசித்திருக்கிறானென்பதைக்கேட்டு ஜனாததனரை முன்னிட
கொண்டு விரைவாகவே சென்றார்கள் பிரைஜைகளுக்கு நாதே
பிறகு, அதிக ஸநேதோஷமுள்ளவர்களான பாண்டவர்கள் பாஞ்சா
கள் இவர்களுடைய 'கல்கல்' என்னும் சப்தமானது எல்லாப்பக்க
களிலும் தோன்றியது பரதார்களுள் சிறந்தவரே! ராஜரே! சூ
திரியர்கள் விரைவுள்ளவர்களாக ஸிமமநாதங்களைபும் அட்டஹா
களையும் செய்தார்கள், ஒருவரையொருவர் உரக்கக் கூவி அழை
கவும் அழைத்தார்கள் அவ்விடத்தில் அதிக ஸநேதோஷமுள்ள
களான ஸோமகர்கள், 'பாவியான தூயோதனன் அறியப்பட்டார்
காணப்பட்டான்' என்று அழுகடி யுத்தரங்கத்தில் நாற்புறங்க
லும் கூச்சவிட்டார்கள் பூயிகு நாதரே! அவ்விடத்திற்கு விரை
கச் செல்லுகின்றவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான அந்தத்தே
ளுடைய நெருங்கிய சப்தமானது ஆகாயத்தை அளவியது பா
தரே! களைத்த வாகனங்களுையவர்களான அாஜுன்ன, பீமே
ன்ன, மாதரீபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்கள், பாஞ்சாலராஜகும
னை திருஷ்டதீபுமன்ன, ஜயிக்கப்படாதவனை சிகண்டி, உத்தமெ
ஜஸ, யுதாமனயு, மஹாரதனை ஸாதயகி, மிகுந்திருக்கின்ற பாஞ்ச
லர்கள், தரௌபதிபுத்திரர்கள், குதிரைகள், யானைகள், நூற்றுக்கண
கான காலாட்கள் இவர்களெல்லாரும் தூயோதனைக்க கண்டுபிடிச்
வேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவர்களாக விரைவுடன் ஆங்காங்
யுதிஷ்டிர ராஜரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள் மஹாராஜமே
பிறகு, பிரதாபசாலியான தாமராஜா உமமுடையபுத்திரனை தூமே

என மாயையினால் ஜலத்தை ஸதமபனம் செயதுகொண்டிருந்த ம குளிராத நிாமலமான ஜலமுள்ளதும் இரண்டாவது ஸமுத்ரமபோன்றதும் மனத்துக்கு இனியதும் கோரஸவருபமுள்ளது என தவைபாயனஹரதத்தை அடைந்தாரா பாரதரே! அரசன கதாரதத்தைக் கையில்கொண்டு மிக்க ஆசசாயகரமான தெயவயோக கியினால் ஜலத்தினுள் பிரவேசித்து ஒரு மனிதனாலும் பாக்க டியாதவனாகப் படுததிருந்தான் பிறகு, ஜலத்தினுள் வலிக ளற தூயோதனராஜன் மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போன்ற ருண்கின் ஒலியைக்கேட்டான் ராஜேந்திரரே! மஹாராஜரே! விஷ்டிரும் ஸகோதரர்களுடன் கூடினவராகப் பெரிய சககராத னாலும் தேருருள்களின் நேமியொலியினாலும் பூமியை நடுக்க மசெயதுகொண்டும் மேலே பெருமபுழுதியை எழுமபுமபடி யதுகொண்டும் உமமுடைய புத்திரனைக்கொலவதற்காக அந்த லை வந்தடைந்தாரா மஹாரதர்களான கருதவாமாவும் கருபரும் சுவததாமாவும், புதிஷ்டிரருடைய சேனையின் சபதத்தைக்கேட்டு ரசனைப்பார்த்து, 'ஜயத்தினால் பிரசாசிக்கின்ற பாண்டவர்கள் கலந்தோஷத்துடன் இதோ வருகின்றார்கள் நான்கள் ஓடப் பாகிறோம் 'ஃ என்களுக்கு விடை கொடுக்கவேண்டும்' என்று கூறி ற்கள் பிரபுவே! தூயோதனனோ, வேகமுள்ளவர்களான அவா ருடைய அந்தவசனத்தை அப்பொழுது கேட்டு 'அப்படியே கட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு, அந்தமடுவில (பிரவேசித்து) யையினால் ஜலத்தை ஸதமபனம் செய்தான் மஹாராஜரே! ருபாமுகலான அந்த ரதிகர்கள் அரசனிடம் அனுமதி பெற்றுக் ளண்டு மிகவும் துக்கித்தவர்களாகத் தூரத்தில் சென்றார்கள் ரியவரே! அதிகம் களைத்தவர்களான அவர்கள் நெடுந்தூரந ன்று ஓர் ஆலமரத்தைப்பார்த்து அரசனைப்பற்றிக் கவலைபுற்ற ள்களாக அதன் அடியில் உட்காராதார்கள் மகாபலசாலியான ரயோதனன் ஜலத்தை ஸதமபிககசெயதுகொண்டு படுததிருந ன் பாண்டவர்களும் புத்தம் செயவதில் விருப்பமுற்றவர்களாக வலிடம் வந்தார்கள் மன்னரே! கிருபா முதலானரதிகர்கள், வவாறு புத்தம் நடக்கப்போகிறதோ, அரசன் எவ்வாறு ஆகப் பாகிறானோ, பாண்டவர்கள் எவ்வாறு தூயோதனை அடைவா ளா' என்று இவ்வாறு சிந்தித்துக்கொண்டே ரதங்களினின்று திரைகளை அவிழ்த்து விட்டுவிட்டு அந்த ஆலமரத்தினடியில் காரந்திருந்தார்கள்

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்

ஹ் ர த ப ர வே ச ப ர வ ம். (தோடர்க்சி)

(யுதிஷ்டிரர் மடுவிலிருக்கிற தூர்யோதனனோட்க்கி விதாரநடை
சொற்களால் பயப்படுத்தலும், யுதிஷ்டிராருக்கும் தூர்யோ
தனனுக்கும் ஸம்வாதமும்)

பிறகு, அந்த முன்னுரதிகாகளும் தூர்யோதனனை விட்டு
கிசு சென்றுவிட்ட ஸமயத்தில், பாண்டவர்கள் தூர்யோதனை
இருந்த மடுவை அடைந்தார்கள் கௌரவர்களுட்கிறந்தவரே! .
பொழுது தவைபாயனமென்னும் மடுவை அடைந்து, அந்த
வானது திருதராஷ்டிரபுத்திரனால் ஸதமபனம் செய்யப்பட்டன
கண்டு, குருநாதனா வாஸுதேவரை நோக்கி இந்த வாகுகியத்
உரைக்கலானா 'மாதவரே!' தாாததராஷ்டிரனால் ஜலத்தில்
யோக்கிகப்பட்டிருக்கிற இந்த மாயையைப்பாரும் ஜலத்தை ஸத
னம்செயதுகொண்டு படுத்திருக்கிறான இவனுக்கு மனிதர்களிட
மின்று பயமிலலை கபடங்களில் தோரதவனான இவன்
ஸமபந்தம்பெற்ற இந்த மாயையை உண்டுபண்ணி வருசீனயிடு
ஜலத்திற்குள் இருக்கிறான மாதவரே! இவனுக்கு புத்தத
வஜரபாணியான இந்திரனே நேரில் உதவி செய்தாலும் இவன்
தத்தில் கொல்லப்பட்டதை ஜனங்கள் பாரக்கப்போகிறார்கள்' என்ற
வாஸுதேவா, 'பாரதரே! மாயாவியான தூர்யோதனனுடைய இ
மாயையை மாயையினால் நாசம்செய்யும் யுதிஷ்டிரரே! இது ஸத்ய
மாயாவியை மாயையினாலேயே கொல்லவேண்டும் பரதஸரோஷுட
அனேக ¹ கிரியைகளாலும் உபாயங்களாலும் ஜலத்தில் மாயை
பிரயோகித்து மாயாவியான தூர்யோதனனை நீர் வதம்செய்யும்
யார்களும் தானவர்களும் இந்திரனால் கிரியைகளாலும் உபாயங்
லும் கொல்லப்பட்டார்கள் மஹாதமாவான விஷ்ணுவினால் பலமுன்
கிரியைகளாலும் உபாயங்களாலும் பவிசகரவாததிரானவன் கட
பட்டான் மஹாஸுரர்களான ஹிரண்யாக்ஷனும் ஹிரண்யகசிபு
கிரியையையும் உபாயத்தையும் முன்னிட்டுக் கிரியையினாலே
நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள் அரசரே! மஹாபலசாலியானவிருதர
கிரியையினாலேயே கொல்லப்பட்டான் மன்னரே! அவ்வாறே, பு

¹ 'பகைவாசெய்கைகளுக்கு எதிரிடையான தாத்திரங்களால்' எ
பது பழைய உரை

யருக்குப் பெளத்திரனும் விஸ்ரவஸின் குமாரனுமான ராவண
ன்னனும் ராக்ஷஸனும் பரதருக்களோடும் பரிவாரங்களோடும் ராம
ல கொல்லப்பட்டான அவவாறே, நீரும், உபாயத்தைக்கைக்
காண்டு, கிரியையினால் பராகிரமத்தை வெளியிடும் வேந்தரே!
ராதனாகளான தாரகனென்கிற மஹாஸுரனும் வீரயமுள்ளவனு
பரசித்தியும் என்னால் கிரியையுடனகூடின உபாயங்களாலே நாசஞ்
சய்யப்பட்டார்கள் பிரபுவே! வாதாபியும் இலவலனும் அவவாறே
நிரஸும் அஸுரர்களான ஸுந்தேதாபஸுந்தார்களும் கிரியையின
லயே ஸமஹரிக்ஷப்பட்டார்கள் பிரபுவே! கிரியையுடன சோத
பாயங்களால் இரத்திரனால் ஸவாக்ஷம் அனுபவிக்கப்படுகிறது அர
ரே! கிரியை சிறந்த பலமுள்ளது யுதிஷ்டிரரே! வேறு ஒன்றும்
லமுள்ளது என்று தைத்யர்களும் தானவர்களும் ராக்ஷஸர்களும் அர
களும் கிரியையுடனகூடின உபாயங்களாலேயே கொல்லப்பட்டார்
ஆதலால், கிரியையைச் செய்வீராக’ என்று உரைத்தார
ஹாராஜரே! பாரதரே! வாஸுதேவா இவ்வாறு உரைக்க விர
த்தை நன்கு அனுஷ்டித்தவரும் குருதியின் புதலவருமான யுதிஷ்டிரா,
டடஹாஸம் செய்துகொண்டு, ஜலத்திற்குள்ளிருப்பவனும் மஹா
ஸகாலியுமான அந்த உமது புத்திரனைக்குறித்துப் பேசத்தொடங்
றா

‘தூயோதன! மஹாராஜனே! எல்லா க்ஷத்திரியர்களையும் உன
டைய குலத்தையும் அழித்ததுவிட்டு யாதுகாரணத்தைக்கருதி
லதில் நீ இரதக்காரியம் செய்தாய்? உன்னுடைய உயிரைவிரும்பி
பபொழுது நீ ஜலத்தில் பிரவேசித்திருக்கிறாய் அரசனே! எழுந
ரு தூயோதன! எம்முடனகூடப் போப்புரிவாயாக புருஷா
ந்ள சிறந்தவனே! வேந்தனே! நீ பயந்த ஜலத்தை ஸதம்பனம்
யதுகொண்டிருக்கிறாயே, உன்னுடைய காவமும் அந்தக்கௌரவ
ம் எங்கேபோயின? எல்லா ஜனங்களும் ஸபையில் உன்னை ‘சூரன்’
னறே சொல்லுகின்றார்கள் ஜலத்தில் படுத்திருக்கின்ற உன
டைய அப்படிப்பட்ட சௌயத்தைப் பயனற்றதென்று எண்
ய்கிறேன் அரசனே! எழுந்திரு யுத்தம் செய் நற்குலத்தில்
ந்த க்ஷத்திரியனாக இருக்கிறாய் அதிலும், குருவம்சத்திலுதி
யான நீ குலத்தையும் பிறப்பையும் நன்றாக நினைத்துக்கொள்
யாக குருவம்சத்தில் உன்னுடைய பிறப்பைப் பெருமை
கச் சொல்லிக்கொள்ளுகின்ற அப்படிப்பட்ட நீ இப்பொழுது
ந்தத்தினின்று மிகப்பயந்து எவ்வாறு - ஜலத்தில். பிரவேசித்

திருக்கிறாய்? யுத்தஞ்செய்யாமல் ஒளிவதென்பது ஸநாதன தமனது அரசனே! யுத்தத்தில் ஓடுதலானது இழிந்தஜன ளால் அடையப்பட்டது, ஸவாக்கத்தை அடைவதற்கு விரோத னது நீ யுத்தத்தில் அக்கரையை அடையாமல் எவ்வாறு உயிரே டிருக்க எண்ணுகொண்டாய்? அப்பா! வீழ்ந்திருக்கின்ற இந்த யுத்திராக்ளையும் பிராதாக்ளையும் பிதாக்ளையும் கண்டும் பந்திக்ளையும் தோழாக்ளையும் மாதுலாக்ளையும் பந்துக்களையும் கெ வித்தும் இப்பொழுது எவ்வாறு மடுவில் இருக்கிறாய்? பாரத! சூரனென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாய், நீ சூரனல்ல! கெட் புத்தியுள்ளவனே! எல்லா ஜனங்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்க டொழுதே 'யுத்தத்தில் நான் சூரன்' என்று பொய்சொல்லுகிற சூரர்களா பகைவாக்ளேப பாரதது எவ்விதத்தினாலும் ஓடாநன்றே 1 சூரனே! நீ 2 எந்தசெய்கையினால் யுத்தத்தை இழக்கிறாய்? அ னைக் கூறுவாயாக தூயோதன்! அப்படிப்பட்ட நீ எழுந்திரு மனத்திலுள்ள பயத்தைவிட்டுப் போபுரிவாயாக தூயோதன் ஸயோதன்! கூத்தநிரிய தாமததைப் பின்பற்றியிருக்கிற உன்னை போன்ற சூரன் தாமததை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்கிற எண் மிருககுமாகில் எல்லாச் சேனையையும் பிராதாக்ளையும் சாகுமல் செயது இப்பொழுது உயிரோடிருப்பதில் புத்தியைச் செலுத்த காத பாரத! காண்கையும் ஸுபலனுடையயுத்திரான சகுனியை துச்சாஸனையும் பற்றுக்கோடாக்கொண்டு மோகத்தினால் உன் அறியாமல்போனதாகிய மிகவும் பெரியபாவத்தைச் செயதமைய எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்வாயாக உன்னைப்போன்றவன் அஜ்ஞா னினால் ஓடுவதில் எவ்வாறு ருசியுள்ளவனாவான்? தூயோதன்! உ னுடைய அந்தப்பேராண்மை எங்கே போயிற்று? மானம் எங் போயிற்று? செளரயம் எங்கே சென்றது? பெரியஉதஸாஹம் எங் போய்விட்டது? உன்னுடைய அஸ்திரப்பயிற்சி எங்கே சென்றத ன தடாகத்தில் படுத்திருக்கிறாய்? பாரத! அப்படிப்பட்ட எழுந்திரு, கூத்தநிரிய தாமததோடு போபுரிவாயாக பாரத! க்ளையாவது தோஷி அடையச்செயது இந்தபூமியை ஆள, உ லது எங்களாலாவது கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் உறங்கு மஹாத வான் பிசமமதேவரால் இது உனக்குப் பரமதாமமாக கிருஷ்டிக

1 'அவமதித்தபடி' என்பதும், 2 'வான்பரஸ்தன், ஆயுதத்தைவிட் விட்டவன், பேடி இவர்களின்செய்கையில் எந்தசெய்கையைப் ப பற்றி' என்பதும் பழையஉரை.

ட்டிருக்கிறது உனக்குரிய ஆணமையில் நிலைத்திருந்துகொண்டு, புரத்த தாமததை உணமையாகச் செய்வாயாக' என்றா

மஹாராஜரே! புத்திமானுதாமபுத்திரரால் இவ்வாறு உரைக்க கேட்ட உமது புத்திரன், ஜலத்திலிருந்துகொண்டு, இந்த வசரத்தை உரைக்கலானான் 'மஹாராஜனே! பயமானது பிராணியை நதடைவதென்பது ஆசசாயமன்று பாரத! பிராணபாயத்தினின்று பயந்து நான் யுத்தத்தைவிட்டு ஓடவில்லை நான் ரதததையும் புத்திதூணிகளையும் இழந்தவனானேன் பின்புறத்திலிருந்த ஸாரதி மகொல்லப்பட்டான் சேனைகளை இழந்து ஏகாகியாகிவிட்ட நான் தத்ததில் இளைப்பாறுதலை விரும்பினேன் அரசனே! பிராணனைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்றாவது பயத்தினாலாவது வயஸனதாலாவது இந்தஜலத்தில் நான் பிரவேசிக்கவில்லை சிரமத்தினுன்றோ நான் இந்தக்காரியம் செய்தேன் குருதிபுத்திர! நீயும் இளைப்பாறு உன்னை அனுஸரித்துவந்திருப்பவாளுமும் இளைப்பாட்டும் நான் எழுந்திருந்து உங்களைவாசனையும் யுத்தரங்கத்தில் திர்த்துப் போபுரியப்போகிறேன்' என்று சொன்னான்

யுகிஷ்டிரா, 'தூயோதன! நாங்களுள்ளோரும் இளைப்பாறினார்களே நெடுநேரமாக உன்னைத்தேடுகிறோம் ஆதலால், இப்போது முந்திரு இப்பொழுது யுத்தம்செய யுத்தத்தில் எங்கையாவது கான்று செல்வமறிமைநத ராஜ்யத்தை அனுபவி, அல்லது, யுத்தத்தில் எங்காளாவதுகொல்லப்பட்டு வீரலோகங்களை அடை' என்று நினை தூயோதனன், 'ஜனேஸ்வர! குருநதன்! எவாக்களை உதகசித்துக் குருக்களுடையராஜ்யத்தை விரும்புகிறேனோ அப்படிப்பட்ட எனனுடைய பிராதாக்களனைவரும் கொல்லப்பட்டார்களா நத ரத்தினங்கள் அழிந்துபோனதும் க்ஷத்திரியஸரேஷ்டாக்களாலப்பட்டதுமான பூமியை, விதவையாபிருக்கிறஸ்திரீயை அனுங்க விரும்பாததுபோல அனுபவிப்பதற்கு நான் விரும்பவில்லை யுகிஷ்டிர! பரதாக்குஞ்சிறந்தவனே! பாஞ்சாலாக்கள் பாண்டவாக்களாகளின் உதஸாஹத்தை அழித்து நான் உன்னை ஜயிப்பதற்கே இன்றம் விருப்பமுற்றிருக்கிறேன் பிதாமஹரும் கொல்லப்பட்டுத் துரோறும் காணனும் ஒழிந்துபோன இந்தநிலைமையில் நான் ஒரு மையத்திவது யுத்தத்தினால் செய்யத்தக்கவிஷயம் ஒன்றிருப்பதாக நினைக்கவில்லை அரசனே! சூனயமாயிருக்கிற இந்தப் பூமியானது உனக்கே பபோது இருக்கட்டும், அரசனான எவனதான் ஸஹயல்லாதவனாயிருந்துகொண்டு ராஜ்யத்தை ஆள விரும்புவான்? அப

படிபட்டதோழர்களையும் புத்திரர்களையும் பிராதாகங்களையும் தந்
களையும் கொன்று உங்களாலும் ராஜ்யமானது கலாநதுகொள்ள
பட்டிருக்கருங்காலத்தில், எனைப்போன்றவன் எவன்தான் உ
ரோடிருப்பான்? பாரத! நான் மானதோலை ஆடையாக்கக்கொண்
கானகம் செல்லப்போகிறேன் பந்துகளை கொல்லப்பட்டவன
எனக்கு ராஜ்யத்தில் விருப்பமில்லை அரசனே! பெருமபான்
யாக உறவினர்கள் கொல்லப்பட்டதும் யானைகளும் குதிரைகள்
அழிக்கப்பட்டதுமான இந்தப்பூமியானது உனக்கே இருக்கட்டு
மனக்கொதிப்பைவிட்டு, இந்தப்பூமியை ஆளவாயாக நான் இரண்
மானதோல்களைத் தரித்துக் கானகத்தையே அடையப்போகிறே
பிரபுவே! ஜனங்களை இழந்தவனான எனக்கு உயிரோடிருப்பத
இப்பொழுது விருப்பமில்லை ராஜேந்திரனே! நீ போ அரசனப்
கப்பட்டதும் யுத்தவீரர்கள் கொல்லப்பட்டதும் சிறந்தபொருள்
எழிந்ததும் சுத்திரியர்கள் சிதறிப்போனதுமான பூமியை ஸுகம்
அனுபவி' என்றுசொன்னான்

மிகக்கீர்த்தியுள்ள யுதிஷ்டிரா எளிமையான அந்தச் சொல்லை
கேட்டு, ஜலத்திலிருக்கிற உமது புத்திரனான தூயோதனனை நோக்கி
கூறலானா 'ஐயா! ஜலத்திலிருந்துகொண்டு தீனமான அாததம்
லாத வசனங்களை நீ கூறுதே அரசனே! இந்தப் புலம்ப
னது குருவியினுடைய சபதம்போல எனமனத்தில் பதியவில்
தூயோதன! தானம் செய்வதில் நீ ஸமாததனாக இருந்தாது
உனனால் கொடுக்கப்பட்ட பூமியை ஆளவதற்கு நான் விரு
மாட்டேன் உனனால் கொடுக்கப்பட்ட இந்தப்பூமியை அ
மத்தினால் நான் பெற்றுக்கொள்ளேன் ராஜனே! சுத்திரியனுக்
வாங்குவது தாமமென்று எண்ணப்படவில்லை நான் உன்
கொடுக்கப்பட்ட இந்தப்பூமிமுழுவதையும் விருமபவிலை உன்
யுத்தத்தில் ஐயித்து இந்தப்பூமியை அனுபவிக்கப்போகிறேன் எ
தந்திரனல்லாத நீ எவ்வாறு பூமியைக்கொடுப்பதற்கு விருமபுகிற
அரசனே! உனனால் இந்தப்பூமியானது அப்பொழுதே ஏன் கொ
கப்படவில்லை? ராஜனே! தாமததினால் (பூமியை) யாசிக்கி
நமமுடைய குலத்திற்கு ஸமாதானத்தின்பொருட்டு முதலில்
மகாபலசாலியான ஸ்ரீவாஸுதேவரை அவமதித்துவிட்டு இப்ப
ழுது ஏன் நீ கொடுக்கிறாய்? உனக்கு என்ன சித்தபரமம்? முய
யுள்ள எந்த அரசன் பூமியைக்கொடுப்பதற்கு விருமபுவான்
கொள்வநுதன்! மன்னனே! நீ இப்பொழுது பூமியைக் கொடு

கா, அல்லது, பலாதகாரமாகப் பிடுங்குவதற்கோ சகதனலில்
படிப்பட்ட நீ எவ்வாறு கொடுக்கவிரும்புகிறாய்? புத்தத்தில்
நீ ஜயித்து இந்தப் பூமியை ஆளவாயாக பரதவம்சத்திலுதித்
தீன! ஊசிமுனையினால் பூமியில் எந்த அம்சம் போக்கப்படுமோ
வளவுள்ள பூபாகத்தைக்கூட முன்பு நீ எனக்குக் கொடுத்
தலில் பிராஜைகளுக்கு நாதனே! அப்படிப்பட்ட நீ எவ்வாறு
பூமியைப் கொடுக்கிறாய்? முன்பு, ஊசிமுனை நாட்டக்கூடிய
பையும எனக்கு நீ விடவில்லை அப்படிப்பட்ட நீ எவ்வண்ணம்
பைய விடுகிறாய்? இப்படிப்பட்ட ஐஸ்வரயத்தை அடைந்து இந்
பூமியைப் பரிபாலனம் செய் எந்தமுடனதான சததுருவுக்குப்
பையக் கொடுப்பதற்கு முயல்வான்? நீயோ மஹாமுடன் சதத்
தகஸவபாவத்தினால் (விஷயங்களைத்) தெரிந்துகொள்ளுகிறாயிலை
பையக் கொடுக்க எண்ணமுள்ளவனாக இருந்தாலும் உயிரோடு
நீ நான் விடப்போகிறதில்லை நீ எங்கையாவது தோல்வி
பய்ச்செய்து இந்தப் பூமியை ஆளவாய் அல்லது, எங்களாலா
கொல்லப்பட்டு உத்தமமான உலகங்களை அடைவாய் அரச
நீயும் நானுமாகிய இருவரும் உயிரோடிருக்கும்வரையில்
பராணிகளுக்கும் நமமுடைய வெற்றியில் ஸம்சயமுண்டாகும்
விடத்தில் அகப்பட்டிருப்பதனால் உன் உயிரை உனனால்
பயமுடியாது நான் விரும்பினால் உன்னை உயிரோடிருக்கச்
வேன் நீ உயிரோடிருப்பதற்குத் தக்கவனல்ல எங்களைக்
நுத்தும் விஷயத்தில் உனனால் மிகவும் முயற்சிசெய்யப்பட்டது..
தீன! ஸாப்பங்களாலும் விஷங்களாலும் ஜலத்தில் பிரவேசிக
ரயத்தாலும் ராஜ்யத்தைக் கவாந்ததிலுமே இனஞ் தவறறைச்
சனதாலும் தரௌபதியை இழுத்ததாலும் உனனால் நாங்கள்
புத்திக்கப்பட்டோம் இந்தக் காரணங்களினால் உனக்கு உயிரா
ல, எழுந்திரு, எழுந்திரு, பாவீ! புத்தம் செய் புத்தத்தில்
மயுண்டாகும்' என்றா ஜனாதிபரே! ஆங்காங்கு அந்த வீரா
விசித்திரமாயும் ஜயத்துடன் கூடியவைகளாயுமிருக்கிற இவ்வா
சொற்களை அடிக்கடி கூறினார்கள்" என்றான்

முபத்திரணடாவது அதயாயம்

ஹ ர த ப் ர வே ச பா வ ம் (தோடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிராநுடைய கடுஞ்சொற்களைக் கேட்டுத் துரியோத
னன் கதையை எடுத்துக்கொண்டு மலேவின்று
எழுந்திருந்ததும், இருவருக்கும் ஸம்வாதமும்)

திருதராஷ்டிரன், “இவ்வண்ணம் வெருட்டப்படுகின்றவ
இயற்கையாகக் கோபமுள்ளவனும் பகைவாகிவந்த தனிக் கச்செ
னும் வீரனும் அரசனுமான என்குமாரன் எவ்வண்ணம் ஆளு
அவனால் அடங்குகூறும் சொல்லானது எவ்விதத்தினாலும் இ
முன கேட்கப்பட்டதில்லை அவன் ராஜததனமையினால் எ
ஜனங்களுக்கும் பூஜிக்கத்தக்கவனாக இருந்தான் அகங்கார
இருப்பதினால் எவனுக்குத் தன்னுடைய ¹ குடைநிழலும் சூர்
டைய ஒளிபோல மனவருத்தத்தினப்பொருட்டே ஆகுமோ உ
இவ்விதமான வாக்ருகளை எப்படிப் பொறுப்பான்? ஸஞ்சய! ம
சாகளோடும் ஆடவிகாளோடும்கூடின இந்தப் பூமிமுழுவதும்
கண்ணுக்கு எதிரில் எவனுடைய அருளினால் நிலைத்திருக்கிற
அந்தத்தூரியோதனன் அவ்வாறு வெருட்டப்பட்டவனும்
னுடைய வேலைகாரர்களால் இழக்கப்பட்டவனும் மேலும் பா
வர்களால் ஜனங்களிலலாத இடத்தில் நனகு சூழ்ந்துகொ
பட்டவனுமானான் ஸஞ்சய! அவன் கடுமையானவையும்
துடன் கூடியவையுமான சொற்களை அடிக் கடி கேட்டுப் பா
வர்களைப்பார்த்து யாதுகூறினாலே அதனை எனக்குச்சொல்லவா
என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“அரசரே! ராஜேந்திரரே! பிரதாக்களுடன் கூடின
டிசரால் அப்பொழுது வெருட்டப்படுகின்றவனும் ஜல
இருப்பவனும் கெட்ட நிலைமையை அடைந்தவனும் உம்மு
குமாரனுமான அந்தத் தூரியோதனமகாராஜன் கடுமையான
களைக்கேட்டு, ஜலத்தினுள்ளிருந்துகொண்டே அடிக் கடி
மாயும் உஷ்ணமாயும் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டும் ஜலத்தி
ளிருந்தே இருக்கையையும் அடிக் கடி உதறிக்கொண்டும் யுத்த
மனத்தைச் செலுத்தி யுதிஷ்டிரராஜரை நோக்கிக் கூறலா

1 ‘சூரியவெப்பத்தினின்று குடையால் காகப்பட்டானென
யும் அபவாதமாகக் கொள்பவன்’ என்பது பழைய உரை

பாத்தார்களே! நீங்கள் எல்லாரும் தோழர்களுடனும் ரதங்களும் வாகனங்களுடனும் இருக்கிறீர்கள் நானோ ஒருவன், களைதபவன், ரதத்தையும் இழந்தவன், வாகனங்கள்கொல்லப்பட்ட ஸஹாயமில்லாதவனும் பாதசாரியும் சஸ்திரங்களை இழந்தவனும் நான் சஸ்திரங்களைக் கையில் பிடித்தவர்களும் ரதங்களுடன் வாகனமான அனேகங்களால் சூழப்பட்டவனாக எவ்வாறுபோர்தற்குச் சகதியுள்ளவனாவேன்? யுதிஷ்டிர! நீங்கள் ஒவ்வொருவரானனை எதிர்த்துச் சண்டையெய்யுங்கள் ஒருவன் அநேக வீரராய் யுத்தங்கள்தில் போராடியிருக்கிறான் நியாயமன்று மேலும், நான் ஸ்தித்தாக கவசத்தை இழந்தவனும் களைத்தவனும் ஆபத்தை உருவனும் அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற சரீரத்தை யவனும் வாகனங்களும் ஸைனிகங்களும் அழிந்தவனுமாயிருக்கின்ற அரட்சனே! எனக்கு உன்னிடத்தினின்றாவது குருதீபுத்திரபீமஸேனன், அர்ஜுனன், வாஸுதேவன், பாஞ்சாலர்கள், நகுலதேவர்கள், யுயுதானன், இன்னும்மற்ற உனக்குள்ள வீரர்கள் களிடத்தினின்றாவது பயமில்லை கோபங்கொண்டவனான நானாக யுத்தத்திலின்று உங்களெல்லாரையும் தடுப்பேன் ஜனன! ஸதபுருஷர்களுடைய கீர்த்தியானது தாமதத்தை ஆதார கொண்டது நான் தாமதத்தையும் கீர்த்தியையும் பாதுகாப்பதற்கு இருந்துகொண்டு சொல்லுகிறேன் நான் எழுந்திருந்து யுத்தத்தில எல்லா வீரர்களையும் எதிர்த்துப்போரிப்போகிறேன். வம்சத்தில் தோன்றினவனே! எனனை எதிர்த்தவர்களனைவரும் கொல்லப்போகிறேன் நான் சஸ்திரங்களையும் ரதத்தையும் தவறாதுருந்தும், தோளையும் குதிரைகளையுமுடையவர்களாகிற உங்களை ஸூரியன் இரவின் முடிவில் எல்லாநகத்திரங்கும் மறையச்செய்வதுபோலத் தேஜஸினால் நாசஞ்செய்யப்போகிற பாண்டவர்களே! உறுதியாக இருங்கள் பரதர்களுள் சிறந்தவரே! புகழ்பெற்றவர்களான க்ஷத்திரியர்கள், பாஹலீகர்கள், பாணர், பிஷமா, மஹாத்மாவான் காணன், சூரனாஜயதரதன், ததன், மதராஜனாசலயன், பூரிஸரவஸ், புத்திரர்கள், லனுடைய குமாரனான சகுனி இவர்கள்கிஷயத்தில் கடனாளியாய்மலிருத்தலை இப்பொழுது அடையப்போகிறேன் உன்னைப் நாகங்களோடு கொண்டு, ¹ மித்திரர்களுக்கும் ஸுஹருதர்களுக்கும் அவ்வாறே பந்துக்களுக்கும் இப்பொழுது கடனாளியாகாதிருத

தலை அடையப்போகிறேன்' என்றான் ஜனாதிபதியும் ஸ்ரீம் உமமுடைய புத்திரனுமான தூரியோதனன் ஜலத்தினுள்ளிரு கொண்டே இவ்வளவுமட்டிலும் சொற்களைச் சொல்லிவிட்டுச் சென்றதுவிட்டான்

யுதிஷ்டிரா, 'தூரியோதன' பாக்கியத்தினால் நீயும் சந்த தாமதத்தை அழிகிறாய் மிகக் புஜபலமுள்ளவனே! தெ தீனமாக உன் புத்தியானது யுத்தத்தினப்பொருட்டே உறுத் இருக்கிறது காரதாரீபுத்திர' பாக்கியத்தினால் ஞானாக இருக்க தெய்வாதீனமாக யுத்தத்தை அறிந்திருக்கிறாய் நீ உதவியில்ல ளாக இருந்துகொண்டு எவ்களனைவர்களுடும் யுத்தரங்கத்தில் எதிர் யுத்தஞ்செய்ய விரும்புகிறாயன்றோ? ஸஹாயமற்றவனான நீ ஓ னோடு எதிர்த்து, எந்தஆயுதம் உனக்கு விருப்பமோ அதை எடுக் கொண்டு யுத்தம்செய் நாங்கள்பார்க்கிறவர்களாக நிற்கிறோம் வீர இதோ நான் நீ விரும்பியவிருப்பத்தை மீண்டும் உனக்குக் கொ மேன் எவ்களுள் ஒருவனைக்கொண்டு அரசுகளினிடு அல்லது(ளால்) கொல்லப்பட்டு ஸவாககத்தை அடை' என்று கூறினா து தனன், 'யுத்தத்திலப்போபுரிவதற்காக ஒருவரம் இப்பொழுது குக் கொடுக்கவேண்டும் ஆயுதங்களுள் இரத்தக்கதாயுதந்தான் எ எப்பொழுதும் பிரியமானது பிராதாக்களான உங்களுள் எவரு வன் எனனை (எதிர்த்துப்போபுரியச்) சக்தியுள்ளவனென்று என் கிறானோ, அவன் கதாயுத்தத்துடன் பாதசாரியாயிருந்து யுத்தர தில் எனனோடு போபுரியலாம் அடிக்கடி விசித்திரமான உ ரதயுத்தங்கள் நடந்திருக்கின்றன, ஆச்சாயகரமானதும் பெரிது இரத்தக்கதாயுத்தமொன்று இப்பொழுது நடக்கட்டும் மனித அன்னங்களில்கூட மாறுதலைச் செய்வதற்கு விரும்புகிறார்கள் னுடைய அனுமதியின்மேல் யுத்தங்களுக்கும் மாறட்டம உண்ட டும் மிகத்தோளவலியமைந்தவனே! ககையினால் இனையஸஹே களுடன் கூடின உன்னையும் பாஞ்சாலர்களையும் ஸருஞ்சயாக் மற்றுமுள்ள உன்னுடையபோவீரர்களையும் ஜயிக்கப்போகிடு யுதிஷ்டிர! இந்திரனிடத்திலிருந்தும் எனக்கு ஒருபொழுதும் ச முண்டாகாத' என்று மறுமொழிகூறினான். யுதிஷ்டிரா, 'கார புத்திர' எழுந்திரு, எழுந்திரு தூரியோதன! பலசாலியான நீ வன் கதாயுத்தத்துடன் கூடியவனாக யுத்தத்தில் ஒருவனானனை ததுப் போபுரிவாயாக காரதாரிந்தன்! ஆண்பிள்ளையாக இரு ஜாக்கிரதையுடன் யுத்தம்செய் இந்திரனே உனக்கு உதவிசெயட னாலும், இப்பொழுது உனக்குப் பிராணை இராத' என்று கூறி

ஸ்ரேஷ்டனும் ஜலததகஞானிருப்பவனும் உமது புத்திரனுமான
நதத தூரியோதனன, புறநிலிருந்து சேறுகின்ற மகா ஸாபபம்
பால், இரதவசனத்தைப் பொறுக்கவில்லை அரசரே! வாககாகி
காரடாவினால் அவ்வாறு அடிக்கடி துன்புறுத்தப்படுகின்ற அநதத
ரியோதனன, உத்தமமான குதிரையானது கொரடாவைப் பொறு
துபோல, (அநத) வசனத்தைப் பொறுக்கவில்லை வீரயமுள்ள
ரியோதனன, ஜலத்தை நன்றாகக் கலக்கிக்கொண்டும் உருகும்ப
னதும் பெரியதும் பொன்வளயங்களைப் பூஷணமாகவுடையது
ன கதையை வேகத்துடன் எடுத்துக்கொண்டும் சிறநதநாகம்
மால் சீறிக்கொண்டும் ஜலமத்தியத்தினின்று மேலே எழுந்தான
மமுடைய புத்திரனான அநதததூரியோதனன ஸதமபனம் செய
பட்டிருந்த ஜலத்தைப் பிளந்துகொண்டும் தோளில் உருகும்ப
ன கதாயுத்தத்தைவைத்துக்கொண்டும் நன்றாகஜலவிக்கின்ற சூரியன
மால் மேலே எழுந்தான பிறகு, சிறநத புத்தியுள்ளவனும் மிகக்
விமையுள்ளவனுமான தூரியோதனன உருகும்பமானதும் ஸவர்
த்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளதூமான பெரியகதையைக் கையி
ல் உருவினான கதையை ஏந்திய தூயோதனன நன்றாகப் பிர
சிக்கின்ற ஸாராயனபோல விளங்கினான கதையைக் கையிற்பிடித்த
னும் சிகரத்துடன் கூடின மலைபோன்றவனும் பிரஜைகளிடத்
ல் கோபங்கொண்டு (ஸம்ஹாரத்திற்காக) நிற்கின்ற சூலபாணியான
நதிராபோன்றவனும் மேலேஎழுந்தவனும் மிக்கபுஜபலமுள்ளவ
ம்¹ பகைவர்களை அடக்குபவனுமான தூயோதனனை எல்லாப
ாணிகளும் தண்டத்தைக் கையில்கொண்ட¹ அநதகளைப்போல
ள்ளனின் ஜனாதிபரே! உமமுடைய புத்திரனை எல்லாப்பாரு
லாகளும் வஜராயுத்தத்தைக்கையிறகொண்ட இநதிரனைப்போலவும்
லத்தைக் கையிலஏந்திய நுத்திரரைப்போலவும் கண்டார்கள
ரயிலவநதிருக்கின்ற அநதததூயோதனனைக்கண்டு, பாஞ்சாலா
ம் பாண்டவவீராகளுமாகிய எல்லாரும் ஸந்தோஷித்ததாகள
ராகள (ஆனந்தத்தினால்) ஒருவருக்கொருவர் உள்ளங்கைகளைக்
டுத்துக்கொண்டார்கள் உமமுடைய புத்திரனான தூயோத
ர, அதைப் பரிசாசமென்றெண்ணி இருக்கண்களையும் புரட்டிவிழித்
கோபத்துடன் பாண்டவர்களைக்கொளுத்த விருப்பமுள்ளவனாகப்
வத்தை முக்கோணமாக நெறித்துக்கொண்டும் உதட்டை நன
க கடித்துக்கொண்டும், பிறகு கேசவருடன் கூடின அநதப்பாண

1 இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

டவாகளைப்பார்த்தது, 'பாண்டவர்களே ! இந்தப் பரிஹாஸத் துடைய பலனைத் திருப்பதியனுபவிக்கப்போகிறீர்கள் நீங்கள் இப்பொழுதே கொல்லப்பட்டுப் பாஞ்சாலர்களோடு யமலோகம்போய் போகிறீர்கள் ' என்றான் அந்த ஜலத்தினின்று எழுந்திருந்த உமூடைய புத்திரனான தூயோதனன் கதையைக்கையில்கொண்டு இரத்தத்தினால் நன்கு நனைக்கப்பட்டு நின்றான் ரத்தத்தினால் பூசப்பட்டிருக்கிற அந்தத்தூரியோதனனுடைய ஜலத்தினால் நனைக்கப்பட்ட சரீரமானது அப்பொழுது அருகிப்பெருங்குடனகூடின பம்போலப்பிரகாசித்தது அச்சமயத்தில் பாண்டவர்கள் கதாயுதத்தைத்தூக்கிக்கொண்டிருக்கிற அந்தவீரனைக் கோபங்கொண்ட பம்போலப்போலவும் நேரில் சிறக்கின்ற சூலபாணியைப்போலவும் எண்ணூராகள் பிறகு, புத்தத்தில் சிறந்த வீரமுள்ளவனான தூயோதனன், மேகத்தின் இடிமுழக்கம்போன்ற சபத்ததுடன் விருஷம்போல உதஸாஹத்தினால் காஜித்துக்கொண்டு பார்த்தாக்களைக் கண்ட சண்டைக்கு அழைத்தான் அவன், 'யுதிஷ்டிர ! நீங்கள் ஒருவொருவரை என்னை எதிர்த்துவாருங்கள் ஒருவீரனை யுத்தத்தில் அனேக வீரர்களோடு போப்புரியும்படி செய்வது நியாயமன்றான் கவசத்தைக் கழற்றிவைத்தவன், அதிகபாரமத்தை அடைந்தவன், ஜலத்திலும் முழுகியிருந்தவன், மிகுதியாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட சரீரத்தையுடையவன், வாகனங்களும் வீரர்களும் கொல்லப்பட்டவன் போசெய்வது அவசியமே நீங்கள்னைவரும் சோமனனோடு யுத்தமசெய்வதென்னும் இது தருந்தது தகாதது என்பதை எப்பொழுதும் நீ அறிந்திருக்கிறாய் ' என்று சொன்னான்.

யுதிஷ்டிரா, ' தூயோதன ! ஸஹாயமற்றவனான அபிமனயுதன் யுத்தத்தில் அனேகமகாரதர்கள் கொன்றபொழுது இந்தப்புத்தன உனக்கு உண்டாகவில்லை? க்ஷத்திரியதாமம் மிகச்செஞ்சியானது, ஒன்றையும் எதிர்பாராதது, மிக்ககருணையற்றது அபிமனயில்லாவிட்டால் அப்படிப்பட்ட அபாயநிலைமையை அடைந்திருப்பது அபிமனயுனை எவ்வாறு அனேகர்கள் கொல்வார்கள் ? நீங்கள் எல்லாம் தாமத்தை அறிந்தவர்கள் எல்லாரும் சூரர்கள், சரீரத்தை இழந்துகொண்டவர்கள் நீதியுடன் யுத்தமசெய்வவர்களுக்குச் சிறந்ததான இந்திரலோகத்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது ஒருவன் அனேகர்களால் கொல்லத்தக்கவன்லலென்னபது தாமமே அப்படியான உன்ஸமமத்தனில்கட்டுப்பட்டு அனேகவீரர்கள் அபிமனயுனை கொன்றார்கள்? எந்த மனிதனும் ஆபத்தை அடைந்த காலத்தில் த

நீதிநாதனை ஆராய்கின்றான், நல்லநிலைமையில் இருப்பானேயாகில், லோகத்தின்வாயிலே அடைக்கப்பட்டதாகப்பாக்கிறான் வீரனே! சததை அணிநதுகொள், தலைமயிர்களை முடித்துக்கொள் பாரத! முளது உனக்கு இல்லையோ அதையும் எடுத்துக்கொள் வீர! நான் என்மே உனக்கு இந்த ஒருவீருப்பத்தைக் கொடுக்கிறேன் ஐந்தாண்டவர்களுள் எவனோடு நீ போராடியவதற்கு வீருமபுகிறாயோ பணைக்கொன்று நீ அரசனாகலாம் அல்லது, நீ கொல்லப்படுவாயே சில ஸவாககத்தை அடையலாம் வீரனே! யுத்தத்தில் உயிரைத் தர உனக்கு எந்த வீருப்பத்தைச் செய்யக்கடவோம்?' என்று பாரவினா அரசரே! பிறகு, உமமுடைய குமாரன் பொன்மயமான சததைப்பூண்டுகொண்டு விசித்திரமாயும் பொன்னுலங்கரிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற தலைப்பாகையையும் தரித்தான் அரசரே! தலைப்பாகையை அணிந்தவனும் மங்களகரமான கவசத்தைப்பூண்டவனும் உமமுடைய குமாரன் பொன்மயமான மேருமலைபோலப் பிரகாசமான மன்னரே! கவசம்பூண்டவனும் கதையைபுடையவனும் இது குமாரனுமான தூயோதனன், யுத்தமுனையில் ஸன்னதத்தாக நுதுகொண்டு எல்லாப்பாண்டவர்களுமும் பார்த்து, 'பிராதாககன் உங்களுள் ஒருவன் கதாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு என ருடு போராடியலாம் பரதார்களுள் சிறந்தவனே! ஸஹதேவனோடா ர பிமனோடாவது நகுலனோடாவது அரஜுனனோடாவது உன் றாவது இப்பொழுது யுத்தமசெய்யாபோகிறேன் நான் யுத்தத் ,செய்யது ரணரங்கத்தில் வெற்றியை அடையப்போகிறேன் புருஷ ரீஷ்டனே! நான், பொறப்பட்டவகடியிருக்கிற கதாயுத்தத்தினால் விதத்தினாலும் அடையமுடியாத பகையினுடைய முடிவை இப் பாழுது அடையப்போகிறேன் கதாயுத்தத்தில் எனக்கு ஒப்பான ா ஒருவனும் இல்லையென்று எண்ணுகிறேன் ஒன்று சோந்திருக்க உங்களனைவரையும் கதாயுத்தத்தினாலேயே கொல்வேன் லாரநுமானும் சிலரானும் என்னுடன் நியாயத்தோடு தம் செய்வதற்கு ஸமத்தாகளாகமாட்டார்கள் இவ்வண்ணம் கா தினால் அடக்கமில்லாத சொல்லை நான் சொல்லலாகாது ஆனால், கள் முன்னிலையிலேயே இந்தச் சொல்லைப் பயனுள்ளதாகச் செய் போகிறேன் இந்த முகூர்த்தத்தில் அது உண்மையாகவோ பொய் கவோ ஆகப்போகிறது இப்பொழுது என்னுடன் எவன் யுத்தம் பயப்போகிறானோ அவன் கதையைக் கையில் எடுத்துக்கொள்க' என்று கூறினான்

கடுகி

ஸ்ரீ ம ஹா பா ர த ம்.

முபபத்துமுனருவது அதயாயம்

ஹ ர த ப ர வே ச பா வ ம். (தோடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் தங்களுள் ஒருவரை வென்றலும் நாட்டை உடைய
மென்று துரியோதனனுக்குச் சொல்லியதும், மாதவர் பீமனும்
துரியோதனனை வெல்வது ஸந்தேகமென்றதும், பீமன் துரி
யோதனனை எளிகிற கொல்வேனென்றதும், மாதவர்
முதலியோர் பீமனைப் புகழ்ந்ததும், பீமனும் துரி
யோதனனும் வீரவாதம்செய்து போருக்கு
முயன்றதும்)

அரசரே! துரியோதனன இவ்வண்ணம் அடிககடி காணிக
போது, வாஸுதேவா, யுதிஷ்டிராமீது கோபங்கொண்டவராகி, 'யு
திஷ்டிரே! இவன உமமையாவது அரஜுனனையாவது நகுலனையா
ஸஹதேவனையாவது யுத்தத்தில் விரும்புவானாகில் என்னசெய்கிற
அரசரே! 'யுத்தத்தில் ஒருவனையே கொன்று கொளரவாகளுக்கு
சனாகககடவாய' என்று ஏன் இப்படிப்பட்ட இரத்தகாரியம் உம்
ஆராயநதுபாராமல் கூறப்பட்டது? அரசரே! இவன் பீமஸேன
கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் புருஷவடிவமு
இருப்புபபாவையில் பதினமுன்று வாஷ்காலம் யுத்தப்பயிற்சிசெ
ருகுகிறுன பரதாசுருளசிறந்தவரே! இவனிடத்தினின்று எவ்வ
காரியம் ஸித்திக்கும்? அரசாசுருளசிறந்தவரே! தயையினால்
ஆலோசியாமல் செய்துவிடமா யுத்தத்தில் இவனை எதிர்த
சண்டைசெய்கிறவன், குருநிநதனனான விருகோதரனை ததவிர
ஒரு மனிதனை நான் காணவில்லை அவனும் அதிகமான பயிற்சியுள
னல்லன் உமக்கும் சகுனிக்கும் முன்பு ஸம்மாயிலலாத சூதாட
ஏறப்பட்டதுபோல இரதப் போரச சூதானது இவர்களுக்கு மறு
யும் விசேஷிததுத்தொடங்கப்பட்டுவிட்டது பீமன் பலசாலி, ஸ
தன் அரசனான துரியோதனன் மிககபயிற்சியுள்ளவன் அரச
பலசாலி பயிற்சியுள்ளவன் இவர்களுள் பயிற்சியுள்ளவனே மேற்
கிறுன ராஜரே! அப்படிப்பட்ட இரதப்பகைவன் உமமால்
வழியில் நிலைநிறுத்தப்பட்டான் நீரும் மிகககொடிப ஆ
தில் நிலைபெறுமபடி செய்யப்பட்டவா நாகுகள் கஷ்டத்தை அ
யுமபடி செய்யப்பட்டோம் எந்த மனிதன் எல்லாச சத்துருக
யும் ஜயித்தாக கிடைத்த ராஜ்யத்தைக் கஷ்டத்தைசெய் அன
திறுக்கிற ஒரு சத்துருவினால் அவ்வாறு கவரப்படுமபடி
வான்? இப்படிப்பட்ட யுத்தத்தில் அவனை ஒரு பாணத்தி

தத்துதளளித் துககப்படுமபடி செய்யவேண்டும் கேவனாக
நந்தாலும் யுத்தத்தில் கதாபாணிபான தூயோதனனை ஜயிக
சகதியுள்ளவனை உலகத்தில் இப்பொழுது நான் காணவில்லை
தத்தில் கதாபாணிபான தூயோதனனை ஜயிப்பதற்குப் பல
ராவது நீராவது மாதரீகுமாரர்களான நகுலஸஹதேவர்களாவது
பாதகரென்று நான் நினைக்கவில்லை அரசனான தூயோதனன
கிசலாமாததியமுள்ளவன் நீரோ பீமனோ நகுலனோ ஸஹதே
னோ பலருள்ளோ நியாயத்தினால் ஜயிக்கத்திறமையில்லாதவர்களோ
தரே! இவ்வாறிருக்க, 'யுத்தத்தில் எங்குள்ள ஒருவனைக் கொன்று
ராஜாவாகிவிடு' எனறும், 'கதையினால் யுத்தமசெய்' என்றும் சத
நவைப்பாத்தது நீரே எப்படிச்சொல்லுகிறீர்? விருகோதரனை அடுத
ம் நமக்கு ஜயமுண்டாவது ஸமசயமே மஹாபலசாலியான இந்தத்
யோதனன் நியாயமாக யுத்தஞ் செய்பவர்களுள் மிகக் வலிமையும
மதியுமுள்ளவன் பாண்டு குந்தி இவர்களின் இந்தஸநத்தியானது
சயமாக ராஜ்யத்தை அடையாது, முடிவிலலாத வன்வாஸத்திறசா
பிச்சையெடுப்பதற்காவது ஸருஷ்டிகப்பட்டிருக்கிறது' என்றாரா
பீமஸேனன், 'மதுஸூதனமே! நீரே கவலைப்படவேண்டாம் இன்று
வித்ததினாலும் அடையமுடியாத பகையினுடைய அக்கரைபை
மடையப்போகிறேன் நான் யுத்தத்தில் தூயோதனனைக் கொல்லப
ராகிறேன், ஸநதேகமில்லை வாஸுதேவமே! தாமராஜருக்கு வெற்றி
னது நிச்சயமாகக் காணப்படுகிறது என்னுடைய இந்தக்கதை
னது ஒன்றரைமடங்கு மிகப்பெரிதானது தூயோதனனுடை
ய அப்படியன்று மாதவமே! நீரே மனவருத்தம் அடையவேண்டாம்
ந இந்தக்கதையினால் போர்க்களத்தில் சண்டைசெய்வதற்குச்சகதி
ளவனாக இருக்கிறேன் ஜனாததனமே! நீங்கள் எல்லாரும் என
ப்பாத்ததுக்கொண்டிருங்கள் கோவிந்தமே! யுத்தங்களத்தில் பறபல
மீதிரதாரிகளான மூவுலகத்திலுமுள்ள வீரர்களையும் தேவர்களோடு
யிற்றந்தாலும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப்போரினேன் அவ்வாறி
க, தூயோதனனை எதிர்ப்பதைப்பற்றிச் சொல்லவும்வேண்டுமா?'
ராகுக்றினான். அவ்வாறு பேசுகின்ற விருகோதரனை வாஸுதேவா
தோஷத்தாடன் புகழ்ந்தாரா, இவ்விதமானவசனத்தையும் உரைக்க
னா 'மிகப்புஜபலமுள்ளவனே! தாமராஜரான யுகிஷ்டிரா உன்னை
டுத்துப் பகைவாக்கேன்கொன்று விளங்குகின்ற தம்முடைய ராஜ்யப்
பத்தை அடைகிறாரா, ஸமசயமில்லை உன்னால் திருந்தராஷ்டிர
வீரர்களனைவரும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்கள் அரசாக
ம் ராஜகுமாரர்களும் யானைகளும் மாயக்கப்பட்டனர் பாண்டு

நந்தன்! மஹாயுத்தத்தில் உன்னை எதிர்த்துக் கனிங்காகளும் பரதாசனும் கீழநாட்டுவீரர்களும் காரதாரர்களும் அவ்வாறே ரு வீரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் குந்திரந்தன்! தூயோதனனை கொன்று, கடல்குழந்த பூமியைத் திருமால் இந்திரனுக்குக் கொடுத்தபோலத் தாமராஜருக்குக்கொடுப்பாயாக பாவியானதாராததரடிசன யுத்தத்தில் உன்னை எதிர்த்து நசிக்கப்போகிறான் நீ இவ் டைய இருதுடைகளையும் முறித்துப் பிரதிஜைஞையைப் பரிபாலச் செய்யப்போகிறாய் பாவியான தூயோதனனை நீ முயற்சிப்போடு எ த்துப் போர்புரியவேண்டும் இவன் ஸமாததன், மிகக்வலிமையுள் வன், எப்பொழுதுமே யுத்தத்தில் தோச்சிடுமறவன்' என்றார

ஜனநாதரே! மன்னரே! பிறகு, ஸாதயகி பறபல சொற்கள் அந்தப் பாண்டிருந்தனனான பீமஸேனனைப் புகழ்ந்தான் தாமராஜ முன்னிட்டவர்களான பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களைச் சோந்த களுமாகிய எல்லாருமே பீமஸேனனுடைய அந்தவாராததனை கொண்டாடினார் பிறகு, பயங்கரமான பலத்தை யுடைய பீமன், ஸந சயர்களுடன் சிறகின்றவரும் ஜவளிகின்ற ஸாலியனைப்போன்ற மான யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்துக் கூறலானான் 'நான் யுத்தத்தில் டுனோடு எதிர்த்துப் போர்புரிவதற்குச் சகதியுள்ளவனாக இருக்கிறே புருஷாதமனான இந்தத்தூரியோதனன் என்னை யுத்தத்தில் ஜயிப்ப குச்சகதியுள்ளவனாகான் உள்ளத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ம் கோபத்தை, அராஜுன்ன காண்டவவனத்தில் நெருப்பை விட்ட போலத் திருதராஷ்டிரயுத்திரனான தூரியோதனனிடத்தில் இல் விடப்போகிறேன் பாண்டவரே! உடமுடைய மனத்திலிருக்கிற யத்தை இப்பொழுது எடுக்கப்போகிறேன் அரசரே! இப்பொழு கதாயுத்தத்தினால் பாவியான தூயோதனன் கொல்லப்பட்ட பிறகு ஸுகமாக இரும் தோஷமற்றவரே! இன்று கீர்த்திமயமானமாலே உமக்கு நான் போடப்போகிறேன் இன்று தூயோதனன் பிராண் யும் ஐசுவாயத்தையும் ராஜயத்தையும் இழக்கப்போகிறான் அரசரு திருதராஷ்டிரனும் இப்பொழுது என்னால் யுத்திரன் கொல் பட்டானென்பதைக்கேட்டுச் சகுனியினுடையபுத்தியினாலுண்ட அசுபகாரியத்தை நினைக்கப்போகிறான்' என்றுசொன்னான்

பரதாசனான சிறந்தவனும் வீராயசாலியுமான பீமஸேனன் வாறு உரைத்துக் கதைபைச கையிலெடுத்துக்கொண்டும் இந்தி விருத்திரனை அழைத்ததுபோல் அழைத்துக்கொண்டும் யுத்தத் துக் எழுந்தா நின்றான் அதிகவீரயமுள்ளவனான உமமுடைய பு

அவன அழைத்ததைப் பொறுதவனாகி ஒருயானை மறறொரு
னையை எதிர்ப்பதுபோல விரைவாக எதிர்த்துநின்றான் கதை
க்கையிலகொண்டு யுத்தத்திற்காக நெருங்கிவந்திருக்கிற உமமு
யகுமாரனைப் பாண்டவர்கள் எல்லாரும் சிகரத்துடனகூடின
வாஸததைப்போலக் கண்டார்கள் தன் கூட்டத்தைவிட்டுப்
திருக்கின்ற யானையைப்போல ஸஹாய மறறவனாயிருக்கின்ற
பாபலசாஸியான தூயோதனை அடைந்து பாண்டவர்கள் மிகக்
தேர்வுததை அடைந்தார்கள் தூயோதனனுக்கும் பரபரப்பா
பயமாவது வாட்டமாவது மனவருத்தமாவது உண்டாகவில்லை
தத்தில் ஸிம்மம்போல நின்றான் அரசசேர்! அப்பொழுது நன்றாக
லதுகூப்பட்ட கதையுடன்கூடியவனும் சிகரத்துடனகூடின
வாஸம்போன்றவனுமான தூயோதனைப்பார்த்துப் பிறகு பீம
னன் உரைக்கலானான்

‘தூயோதன்’ அரசனான திருதராஷ்டிரராலும் உன்னாலும்
ள விஷயத்தில் செய்யப்பட்டதும் வாரணாவதத்தில் முனந்ர
மான அந்தப்பாவமானகாயத்தை நினைத்துக்கொள் சகுனியினு
ய யுத்திலாகவததினால் ஸபையினநடுவில் வீட்டுக்கு விலக்காயி
ந் தரெளபதியும் இழுத்துவரப்பட்டாள் சூதாட்டத்திலும் அரச
யுதிஷ்டிரா வஞ்சிக்கப்பட்டார் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனே!
பிராதிசுளான பாரததாக்கரிடத்தில் இன்னும் வேறெந்தப்பாவா
செய்தாயோ அவற்றின் பெரிதான பலனைப் பார மிக்ககீர்த்தி
புடையவரும் பரதஸ்ரேஷ்டரும் நம் அனைவருக்கும் பிதாமஹரும்-
பாபுத்திரருமான பீஷ்மா உன்னிமித்தமாக அடிக்கப்பட்டுச் சரதல
கில் படுத்திருக்கிறார் துரோணரும் காணனும் கொல்லப்பட்டார்

பிரதாபமுள்ளவனான சலயனும் கொல்லப்பட்டான் வைர
னகிற நெருப்பை ஆதியில் உண்டுபண்ணின் சகுனியும் யுத்தத்
கொல்லப்பட்டான் சூரர்களான உன்னுடைய பிராதாக்களும்
னிகாக்களுடன்கூடியுத்திராக்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் யுத்தந
ல திருமபாதவாக்களும் சூரர்களான அரசாக்களும் கொல்லப்பட
‘கள் இவாக்களும் இன்னும் அநேகக்ஷத்திரியஸ்ரேஷ்டாக்களும்
ல்லப்பட்டார்கள் அவ்வாறே, பாஸியும் தரெளபதிகளுக்கு கிலே
தையுண்டுபண்ணினவனுமான பிராதிகாமியும் கொல்லப்பட்டான்
ததைக்கெடுக்கவந்த புருஷாதமனான நீ ஒருவன்தான் மிகுந்திருக்
ய. உன்னையும் இப்பொழுது கதையினால் கொல்லப்போகிறேன்
விஷயத்தில் ஸந்தேகமில்லை அரசனே! இப்பொழுது நான்
தத்தில் உன்னுடைய கொழுப்பு முழுமையையும் ராஜ்யத்திலுள்ள

பேராசையையும் பாண்டவர்களிடத்தில் நீ செய்யும் பாவசெய்யை நாம் செயப்போகிறேன்' என்றான்

தூயோதனன், 'விருகோதர! பலவாறுனதற்புகழ்ச்சியை யாதுபயன்? இப்பொழுது என்னுடன் யுத்தம்செய உனக்கு ததிலுள்ளசிரத்தையை இப்பொழுது நான்போக்கப்போகிறேன் பாவீ! இம்மயமலையினுடைய சிகரம்போன்ற பெரிதானகை எடுத்துக்கொண்டு கதாயுத்தத்தில் ஸன்னதத்தை நிறுத்தி என் நீ பாரக்கவிலைபா? பாவீ! நீதியுடன் யுத்தஞ்செய்கின்ற என் சதனுருத்தான் தேவர்களுள் இரத்திரனையானாலும் கதைபுடனக என்னை இப்பொழுது கொலவதற்குச் சகதியுள்ளவனாவான்? புத்திர! ஜலமில்லாத சரதகாலமேகம்போல வீணாகக் காஜிகளா உன்னுயிரை நாசஞ்செய்வதற்குள்ளேயே உன்பலத்தை யுத்தத்தாட்டு' என்றுமொழிந்தான் வெற்றியில் விருப்பமுள்ளவாக ஸருஞ்சயாகளுடன் கூடின பாண்டவர்கள் அவனுடைய அரதவதையைக்கேட்டு, அரதவசனத்தை எல்லோரும் புகழ்ந்தார்கள் சரே! மனிதர்கள் மதம்பிடித்தபாணியைக் கைக்கொட்டினால் ஸாஹபபுத்தவதுபோலப் பகைவர்கள் தூயோதனனை மறுபலலலஉதலாஹத்தைஅடையுமபடி செய்தார்கள் அந்தச்சமயம் யுத்தத்தில்விருப்பமுற்றவர்களான பாண்டவர்களுடைய யானைகள் ஜித்தன, குதிரைகள் அடிககடி கனைத்தன சஸ்திரங்கள் நனபிரகாசித்தன

முப்பத்தாநான்காவது அத்யாயம்

ஹரதபரவேசபாவம் (தோடர்ச்சி)

(கதாயுத்தத்தோடக்கத்தில் பலராமர்வந்தும், அவர் பாண்டவர் முதலானவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு உட்கார்ந்தவுடன் மறுபடி கதாயுத்தம் தொடங்கியது)

மன்னரே! பிறகு, மிகவும் பயங்கரமான அந்த யுத்தமான னனருக் முறையோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டு மஹாபலமுள்ளவர்கள் எல்லாப் பாண்டவர்களும் உட்கார்ந்திருக்கையில், பனைமரத்தா கொடியாக்ககொண்டவரும் கலப்பையை ஆயுதமாகக்கொண்ட மான பலராமா, தம்முடைய சிஷ்யர்களான தூயோதனன் பி இருவர்களுக்கும் கதாயுத்தம் நோத்ததைக் கேட்டு வந்தாரைக்கண்டு கேசவரும் பாண்டவர்களும் அதிக ஸந்தோசுடன் அருகிலவந்து வந்தனம்செய்து முறைப்படி பூஜித்தார்

வந்தரே! பூஜித்தபிறகு, 'பலராமரே! யுத்தத்தில் சிஷ்யர்களுடைய மாதத்தியத்தைப் பாரும' என்கிற இந்தவசனத்தை உரைத்தார்கள். பொழுது, பலராமா, பாண்டவர்களுடன்கூடின வாஸுதேவனையும் பாபாணியாகிறகின்ற குருவமசத்திலுதித்தவனுன தூரியோதன யும்பாத்ததுச சொல்லலானா 'தீர்த்தயாதிரைகளாகப் புறப்பட்ட னாகு இன்றோடு நாற்பத்திரண்டு நாள்களாகின்றன புஷ்யத்தில் பட்டேன, சிரவணத்தில் திருமபிவந்தேன மாதவ! சிஷ்யாக டைய கதாயுத்தத்தைப் பாராக விருப்பமுள்ளவனாக இருக்கிறேன ன்றா பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா பலராமரைகட்டிக்கொண்டு நலவா வயும் சேஷமத்தையும் தக்கபடி வினவினா மஹாவிலலாளிகளும் பியப்படத்தக்கவர்களும் கீர்த்திசாலிகளுமான கிருஷ்ணாஜுனா ரும் அதிகபீர் தியுள்ளவர்களாக ஹலாயுதரை அபிவாதனஞ்செய்து டிக்கொண்டார்கள் அரசரே! அவ்வாறு சூரர்களான மாதரீபுத்தி களும் தரௌபதியினுடைய ஐந்தாகுமாரர்களும் மஹாபலசாலி ன பலராமரை அபிவாதனஞ்செய்து கின்றார்கள் வேந்தரே! டகு, அவ்வாறே கதாயுத்தத்தைக் கையிலெந்தியவர்களான பீமஸேன ம, பலசாலியும் உமதாகுமாரனுமான தூரியோதனனும் பலராம ர்ப பூஜித்தார்கள் அங்குள்ள அந்த அரசர்கள், அந்தஸமயத்தில் ராமரை வரவேற்புமொழிகளால் அடிக்கடி கௌரவித்து மஹாத வான அவரைப்பார்த்து, 'மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! யுத்தத்தைப் ரும்' என்று இவ்வாறு ¹கறினா அப்பொழுது, பலராமா ஸருளு றாகளுடன்கூடின பாண்டவர்களைக் கட்டிக்கொண்டு அளவறற றாகரமத்துடன்கூடினவர்களான எல்லா அரசர்களையும் பார்த்து ஷமம் விசாரித்தார அவ்வாறே, அவர்களும் பலராமரை அணுகி, 'நாமயம்?' (=கவலையற்றிருக்கிறீரா?) என்று வினவினார்கள் பலரா மஹாதமாக்களான எல்லாஷத்திரியர்களையும் திருப்பி மரியாதை யது குசலபரஸனத்தையும் வயதுக்குத்தக்கபடி ஸம்பாஷணத யுஞ்செய்து ஜனாதனரையும் ஸாதயகியையும் அன்புடன் கட ுக்கொண்டு அவர்களிருவரையும் உச்சிமோரது, குசலபரஸனத்தை ுச் செய்தார அரசரே! அவ்விருவரும் ஸந்தோஷத்துடன் இரதிர ம உபேந்திரனும் தேவர்களுக்கெல்லாம் நாதரான பிரமமதேவ ர்ப பூஜிப்பதுபோலக் குருவான அந்தப்பலராமரை முறைப்படி ித்தார்கள் பாரதரே! பிறகு, தாமநந்தனா பகைவர்களை அடக்கு றான பலராமரைப் பார்த்து, 'பலராமரே! பிராதாக்களுடைய

1 இரட்டித்தலால் ஒருசொல் வீடப்பட்டது

இந்தமஹாயுதத்தைப் பாரும' என்று கூறினா. மஹாரதர்கள் பூஜிக்கப்படுகின்றவரும் அதிகமானபிரீதியையுடையவரும் மிகவும் பல்முள்ளவரும் கார்த்தியையுடையவரும் கேசவருக்குமுத்தவருமா பலதேவா அவர்களுடையமத்தியில் உட்கார்ந்தாரா அரசர்களுடைய மத்தியில் உட்கார்ந்திருப்பவரும் கறுப்புவஸ்திரத்தைத் தரித்தவரு லெணமையான கார்த்தியையுடையவருமான அந்தப்பலராமா ஆகாம தில் நச்சுத்திரங்களுடையகூட்டங்களால் சூழப்பட்டசந்திரனப்பே விளங்கினா மன்னரே! பிறகு, வைரத்தினுடைய முடிவை உண் பண்ண எண்ணங்கொண்டவர்களான அவ்விருவருக்கும் (காண்பே புளகமடையதக்கதும் நாசத்தையுணடுபண்ணுகிற துமான கலந்தயுத்தம் நடந்தது" என்றுகூறினான்" என்றா

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ஹ ர த ப ர வே ச பா வ ம. (தோடீச்சி)

(ஜனமேஜயர் வைசம்பாயனரிடம் பலராமருடைய தீர்த்தயாத்தின் முறையை வினாவியதும், அவர்சோல்லத்தோடங்கிப் பிரபாஸ தீர்த்தத்திற் அப்பெயர்வரக் காரணம்கூறியதும்)

ஜனமேஜயா, "பிரபுவானபலராமா முன்னமே அந்த யுத த் நோததருணத்தில, 'கேசவ! நான் தருதராஷ்டிரபுத்திரனான யோதனனுக்காவது பாண்டவர்களுக்காவது உதவிசெய்யப்போக தில்லை நான் மனமவந்தபடி போகப்போகிறேன்' என்று கேசவனை கேட்டுக்கொண்டு விருஷணிகளுடன் புறப்பட்டுச்சென்றா பிர மணரே! சத்தருக்களை அழிப்பவரான ராமா இவ்விதம் சொல்லிவிட அப்பொழுது சென்றாரே, மீண்டும் அவருடையவரவை என் உரைப்பீராக விஸ்தாரமாகச்சொல்லும் எப்படி ராமா வந்தார்? வாறு யுத்தத்தைப்பார்த்தாரா? மிகச்சிறந்தவரே! நீ ஸமாததம் வன்றே இருக்கிறீரா?" என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலான

"மிக பூஜபலமுள்ளவரே! மஹாத்மாக்களான பாண்டவா உபபலாவய நகரத்திலிருந்துகொண்டு எல்லாப்பிரானிகளுடைய பையினபொருட்டும் வீரோத்ததைப்போக்கக்கருதி மதுஸூதனர ஸ்ரீ லாஸுதேவரைத் தூயோதனனருகில் அனுப்பினார்கள் அ ஹஸ்தினபுரஞ்சென்று திருதராஷ்டிரரையும்அனுக்கி, வழியைவிட விலகாததும் மிகவுமநன்மையாயிருப்பதுமான வசனத்தைஉண்

ர திருதராஷ்டிரராஜா, முனபு எது எவவிதம் சொல்லப்பட்டதோ, அதை அவவிதம் அனுஷ்டிக்கவில்லை வேரதரே! புருஷர்களுள், சிறந்தவரும் மிககபஜபலமுள்ளவருமான மாதவா அந்த ஹஸ்தினாபட்டணத்தில் ஸமாதானத்தைப்பெற்றமல உபபலாவயத்தை நோக்கி தாரா நரஸரேஷ்டரான அவா, திருதராஷ்டிரபுத்தரனை தூயோனனால் அனுப்பப்பட்டு அந்தஹஸ்தினாபட்டணத்திலிருந்து திரும்பி பாண்டவர்களுடைய சேனையைக் குறித்துவந்ததாரா தாமநந்தனர அடைந்தது (அங்கு தாம்) சொன்னதையும், பின்பு நடந்த விருதந்தத்தைபும உளபபடி உரைத்ததாரா 'கௌரவர்கள் காலத்தினால் அடைபட்டவர்களாகி என்னுடைய வசனத்தை அனுஷ்டிக்கவில்லை பாண்டவர்களே! என்னுடன்கூடப் புஷ்யநக்ஷத்திரத்திலே பிறப்பிடுங்கள்' என்றும்சொன்னா பிறகு, சேனைகள் வசூலிக்கப்படும் பாழுது பலசாலிகளுள் சிறந்தவரும் பெரியமனமுள்ளவருமான பராமா பிராதாவான மாதவரைப்பார்த்தது, 'சிறந்த புஜபலமுள்ளனே! மதுஸூதன! அவர்களுக்கும் (= தாராதராஷ்டிரர்களுக்கும்) நவிசெய்யவேண்டும்' என்றுகூறினா அப்பொழுது கோவிந்தா, வருடைய அந்தச்சொற்பபடி செய்யவில்லை பிறகு, பெரும்புகழுள்ளரும் கலப்பையைத் தரித்தவருமான பராமா கோபத்தினால் மூடப்பட்டமனத்ததுடன் அனுஷ்டிக்கத்திரத்ததுடன் சோரதநாளில் எல்லாதவர்களோடும் ஸரஸவதீர்திரியில் தீர்த்தயாததிரையை உத்தேசித்துப் புறப்பட்டார சததுருக்களை அடக்குகிறவனை கிருதவாமாரயோதனனை அடைந்ததான் வாஸுதேவரோ ஸாதபகியோடுபாண்டவர்களை அடைந்ததார சூரரானரோஹிணிபுத்திரா புறப்பட்டவுடன், மதுஸூதனா புஷ்யநக்ஷத்திரத்ததுடன் கூடிய நினத்தில் பாண்டவர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு குருதேசத்தை நோக்கிச் சென்றாராகத்தில் செல்லுகிற ராமா, சென்றுகொண்டே வேலைக்காரா ளப்பார்த்தது, 'தீர்த்தயாததிரையிலவேண்டிய பண்டங்களையும் ஸ்லாஉபகரணங்களையும் அக்கனிகளையும் யாகம்செய்யவார்களையும் வாரகையினின்று கொண்டுவந்து சேருங்கள் தீர்த்தயாததிரை நிறத்தமாகப் பொன்களையும் வெள்ளிகளையும் கற்பைப்பசுக்களையும் ஸ்திரீகங்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் மரதங்களும்கோவேறு மூதகங்களையும் ஓட்டகங்களையும் (பல்லக்குமுதலிய) வாகனங்களையும் ஸ்லாராஜபரிவாரங்களையும் சீக்கிரமாகக் கொண்டுவாருங்கள் சீக்கிரமாகச் செல்லுந்திறமையுடையவர்களே! ஸரஸவதீர்திரியினுடைய பிரகதத்தை எதிரநோக்கிச் செல்லுங்கள் ரிதவிக்ருக்களையும் நூறு நூறு

கப பிராமமனோத்தமமாகளையும் அழைத்தவாருங்கள்' என்றுகட்டி யிட்டார். அரசரே! கௌரவர்களுக்குத் தீங்கைவிளைக்கின்ற யுத்தத் தொடக்கத்தில், அப்பொழுது, மஹாபல நாஸியான பலதேவா வேடிகாரர்களைப் பார்த்து இவ்வாறுகட்டளையிட்டுத் தீர்த்தயாத்நிரைக் குறித்துச் சென்றா யாதவர்களுள் உத்தமரும் ஸ்ரீமானுமா பலராமா தீர்த்தகயாத்நிரையை நினைத்துக்கொண்டு ஸமுத்திரத் தினின்று ஸரஸ்வதீநதியின் பிரவாகத்தை எதிர்நோக்கிச்சென்றா யாதவர்களுள் சிறந்தவரே! பலபத்திரா, ரிதவிக்ருக்களாலும் ஸுஹ்ரு துக்களாலும் அவ்வாறே மறப்பிராமமனோத்தமமாகளாலும், ரதா ளாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் வேலைகளார்களாலு கோவேறுகழுதைகளும் ஒட்டகங்களும் கட்டிப்பிடுக்கிற அனேகவ னங்களாலும் சூழப்பட்டவராகத் தீர்த்தயாத்நிரைக்குச் சென்ற அரசரே! பாரதரே! இவாசெல்லும் தேசங்களில் எந்த வஸ்துக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனார்களோ அப்படிப்பட்ட பற்பலவிதமான கொடுங் தகவ் வஸ்துக்களும் பற்பலவிததானங்களும், களைத்தவர்களும் உட பினைத்தவர்களும் சிசுக்களும் பிராயமுதிராதவர்களுமான மனிதா யாசகர்கள் இவர்களின் பூஜையின்பொருட்டு அவ்வனனம் மிகு யாக ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஏற்படுத்தப்பட்டன போஜ விருப்பமுள்ளவர்களுக்காக எங்கும் அனனம் ஸித்ததமசெய்யப டிருந்தது அரசரே! எப்பொழுது எப்பொழுது எந்தஎந்தப்பிர மணா எந்த எந்த இடத்தில் புஜிக்கத்தக்க வஸ்துவைப் புஜிப்பதற் விருப்பினரோ அப்பொழுது அப்பொழுது அந்தஅந்தப் பிராமம னருக்கு அந்த அந்த இடத்தில் அவ்வவ்வாறு உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டுவந்தார்கள மனனரே! ரோஷினிபுத்திரரான பலராய டையகட்டளையினால் ஆங்காங்கு இருப்பவர்கள் அந்தஅந்த இடத் த் எங்கும் தினனத்தக்க வஸ்துக்களுடைய குவியல்களையும் குடிக்க தக்கவஸ்துக்களுடைய ராசிகளையும் ஸித்தஞ்செய்தார்கள அ டு இடத்தில் ஸுகத்தைவிருமபுகின்ற பிராமமணர்களுடைய பூஜையி ன்பொருட்டு விலையுயரதவஸ்திரங்களும் கட்டில்களும் விரிப்புகளு ஏற்படுத்தப்பட்டன பாரதரே! எந்த இடத்தில் எந்தப்பிரா யனன் உறங்குகிறானோ எந்த இடத்தில் எவன் விழித்திருக்கிறானோ அந்தஅந்த இடத்திலேயே 'அவர்களெல்லாருக்கும் எல்லாம் ஸித் தசெய்யப்பட்டனவாகக் கண்டார் அப்பொழுது எல்லாஜனங்களு ஸௌகரியப்படி சென்றார்கள், தினனார்கள் செல்லவிருப்பமுள் வருக்கு வாகனங்களையும், தாகமுள்ளவருக்குப் பானங்களையும்,

ண்டவருக்கு ருசியுள்ள அன்னங்களையும் வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் மனிதர்கள் அவ்விடத்தில் சொண்டுவிருந்தார்கள் மனசு! அந்தவழியானது எல்லாருக்குமே ஸுககரமாக விளங்கிற்று. அங்கு செல்லுகின்ற மனிதர்களுக்கு அப்பொழுது அந்த யானது ஸ்வாககத்திக்கு ஒப்பானதாகவும், என்றமமகிழ்பவர்க ள் ஜனங்களோடு கூடியதாகவும், ருசியுள்ள பக்ஷணங்களுள்ளதாக , ஜலமுள்ளதாகவும், கடைத்தெருக்கள் கடைகள் விறகசூடியா டங்கள் இவைகளுடன் கூடியதாகவும், பறபல ஜனங்களால் சூழப் பட்டதாகவும், பறபல மரங்களோடும் கொடிகளோடும் கூடியதாகவும், பலரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும் இருந்தது வேற ர! பிறகு, மஹாத்மாவும் யாதவர்களுள் சிறந்தவீரரும் பிரஸித்தி மறவருமான பலராமா நியமத்தினை புணயதீர்த்ததங்களில் நல்ல முள்ளவர்களுக்குப் பொருள்களையும் பிராமமணர்களுக்கு யாக ஶிகைகளையும் கொடுத்தாரா அவர், பிராமமணர்களுக்கு நல்லவஸ த்தினை கூடியவையும் கொம்புகளில் பொறகுமிழ்கள் சுட்டிய யுமான ஆயிரக்கணக்கான கறவைப்பசுக்களையும் பறபலதேசங ளுண்டான குதிரைகளையும் வாகனங்களையும் நல்ல வேலைக்காரா யும்கொடுத்தாரா ராமா உத்தமப்பிராமமணர்களின் பொருட்டு ரத களையும் முத்தங்களையும் மணிகளையும் பவளங்களையும் சிறந்த நத்தையும் நல்லசுத்தமான வெள்ளியையும் இருப்பப்பாத்திரத்தை தாமரமயமான பாத்திரத்தையும் கொடுத்தாரா மஹாத்மாவும் ஒப் பரபாவமுள்ளவரும் உதாரமான சரித்திரத்துடன் கூடியவரு ள் அந்தப்பலராமா ஸரஸ்வதீதீர்த்தத்தை அடைந்திருக்கிறவா ள்கு இவ்வண்ணமாக மிகுதியான தனத்தைக் கொடுத்தாரா பிறகு, மறபாகக் குருசேஷத்திரம சென்றா ” என்றா

ஜனமேஜயா, “மனிதர்களுள் சிறந்தவரே! ஸரஸ்வதீரத்தி தீர்த்த தங்களிடைய குணத்தையும் உத்பத்தியையும் பயனையும் (அங்கு னஞ்செய்வதனால்) நிறைவேறக்கூடிய காரியத்தையும் எனக்குச் ஸவீராக பகவானே! பிராமவித்தங்களுள் சிறந்தவரே! கிரம்ப வரிசையாகத் தீர்த்தங்களைச் சொல்லும் எனக்கு அதிக குதூ ள் இருக்கின்றது ” என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானா “அரசரே! ராஜேந்திரரே! பரிசுத்தமானவையும் என்னால் லபப்படுகின்றவையுமான தீர்த்தங்களுடைய பயனையும் குணத் தையும்” உத்பத்தியையும் முழுமையும் கேளும் மஹாராஜரே! ரந்திரரே! யாதவர்களுள் சிறந்தவீரரான பலராமா கூடியரோகத்

தினால் க்ஷீணிகின்ற சந்திரன் முனடி எந்த இடத்தில் சாப
 னின்று விடுபட்டவனாகி மீண்டும் தேஜஸை அடைந்து எல்
 உலகத்தையும் பிரகாசிக்கச்செய்கிறானே அந்தப் புண்யமான பிரப
 தீர்த்தத்தைக்குறித்து ரிதவிகளுக்குள்ளோடும் நண்பர்களோடும் பிர
 மணர்களுடைய கூட்டங்களோடும்வந்தாரா பூமியிலுள்ள தீர்த்த
 ளுள் இஃதன்றோ மிகச்சிறந்தது இதற்கு, சந்திரனை விளக்க
 செய்ததால் பிரபாஸமென்று பெயர்” என்று கூறினா

முப்பத்தாறுவது அத்யாயம்

ஹரதபரவேசபாவம் (தோட்ச்சி)

(சந்திரன் க்ஷயரோகம் அடைந்து அனுக்ஷல்மபெற்ற கதையும்,
 பலராமர் அந்தப்பிரபாஸதீர்த்தத்தில் ஸ்நான
 முதலியைச் செய்ததும்)

ஜினமேஜயா, “மகிமைபொருந்தின சந்திரன் யாதுகாரன
 பற்றி க்ஷயரோகத்தினால் மூடப்பட்டான்? சிறந்த அந்தத்தீர்த
 தில் அவன் எவ்வாறு ஸ்நானஞ்செய்தான்? சந்திரன் அந்தத் தீ
 தத்தில் எவ்விதமாக ஸ்நானஞ்செய்து மீண்டும் பூர்த்திசெய்யப
 டான்? மஹரிஷியே! இவையனைத்தையும் எனக்கு விஸ்தார
 உரைப்பீராக” என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லத் தொட
 ளா

“ஐயா! பிரஜைகளுக்குநாதரே! தக்ஷ்ணகுப பலபெண்
 உண்டானாகள் அந்தத் தக்ஷா, அவர்களுள் இருபத்தேழு பெ
 களைச் சந்திரனுக்குக் கொடுத்தாரா ராஜேந்திரரே! சுபமானகா
 களைச் செய்தவனை அந்தச்சந்திரனுக்குப் பத்தினிகளும் நக்ஷ
 மண்டலத்தோடு சேருவதில் ஆவலுள்ளவர்களுமான அந்தத் த
 கனானிகைகள் (நாடகனின்) கணக்குக்கும் ஆனாகள் விசாலப்
 கணகையுடையவர்களான அந்தஸ்திரீகமௌல்லாரும் ரூபத்தினால்
 ரில்லாதவர்களாயிருந்தார்கள் அவர்களுள் ரோஹிணியான
 ரூபஸம்பத்தினால் மேலானவளானா அதனால் அந்தச் சந்
 பகவான் அவனிடத்தில் அதிகப்பிரீதியைப் பாராட்டினான். அ
 இவனுக்கு மனத்தகைகு இன்பத்தை உண்டுபண்ணுகிறவளா
 அதனால், பிறகு, அவன் அவளை எப்பொழுதும் அனுபவித்த
 பிறகு, நக்ஷத்திரங்களுடைய போவாயந்தவர்களான அந்தஸ்த்
 ளெல்லோரும் மஹாத்மாவான சந்திரனிடத்தில் கோபங்கொ

றசியுடனே பிதாவும் ஸ்ருஷ்டிகாததருமான தக்ஷரிடமவநது, ஜாதரே! சந்திரன் எங்களித்ததில் வஸிக்ஹதில்லை எப்பொழுதே ரோஹிணியை அடைகிறான் அப்படிப்பட்ட நாங்களனைவா ம ஒன்றுசோநது ஆகாரநியமத்ததுடனும் தவத்தைச் செய்வதில் தத்ததுடனும் உமதருகில் வஸிக்ஹப்போகின்றோம்' என்றுசொன்ன தக்ஷா, அவர்களுடைய வாராததையைக்கேட்டபிறகு, சந்திர பாரதது, 'நீ எல்லாமனைவிகளித்ததிலும் ஸமமாயிரு பெரிதான் ராமம் உன்னை அனுக்வேண்டாம்' என்று சொன்னா தக்ஷா, அந் தன்னிகைகளையெல்லாரையும் பாரதது, 'குழந்தைகான்! நீங்கள் ருனிடமசெல்லுங்கள் சந்திரன் என்னுடையகட்டையினால் லாரிடத்திலும் ஸமமாகவஸிப்பான்' என்று உரைத்ததா அவ் வ (அவரால்) அனுப்பப்பட்ட மங்களகரிகளான அநதப்பெண்கள் ருனுடைய வீட்டை அடைந்ததாக அரச்சரே! காரதியுள்ளவ சந்திரன் அவ்வாறு சொல்லப்பட்டும் மறுபடியும் அடிக்கடி ஹிணியுடன்சோநது பிரீதியை அடைந்திருந்தான் பிறகு, அநத ரீகளனைவரும், ஒருங்குசோநது மீண்டும் (பிதாவினிடம்போய்), ராமன் எங்களித்ததில் வஸிக்ஹதில்லை உமதுசொற்படி நடக்க லை உமதுபணிவிடையில் ஊக்கமுள்ளவாகளாக உமமுடையஸமீ தில் வாஸமபண்ணப்போகின்றோம்' என்று கூறினார்கள் அநதக னிகைகளுடைய அநத வாராததையைக் கேட்டு, தக்ஷா, பிறகு ராமனேரோக்கி, 'காரதியினால் மிகப்பிரகாசிப்பவனே! நீ எல்லா விகளித்ததிலும் ஸமமாயிருந்துகொண்டிரு உன்னை நான் றக்வேண்டாம்' என்றுசொன்னா. தக்ஷருடைய அநதவாராதையை அவமதித்ததுவிட்டுச் சந்திரன் ரோஹிணியுடன் கூடவே ததுவந்தான் பிறகு, அநதப்பெண்கள், மீண்டும்கோபங்கொண்டு வையடைந்து அப்பொழுது அவரைத் தலையால் வணங்கி, ராமன் எங்களித்ததில் வஸிக்ஹதில்லை ஆதலால், எங்களுக்கு ரக்ஷகராகவேண்டும் சந்திரபகவான் எப்பொழுதும் ரோஹி னினிடத்திலேயே வாஸஞ்செய்கிறான் அவன் உமமுடைய ததையை மதிக்ஹதில்லை எங்களித்ததிலும் ஸநேகததைவிரும்பு னிலலை ஆதலால், எங்கெல்லாரையும் ஸோமன் அடையுமபடி பது காப்பாற்றும்' என்று கூறினார்கள் அரச்சரே! பகவானு ன் அநத வாராததையைக்கேட்டுக் கோபங்கொண்டு ரோஷத்தி லோமனுக்குக்ஷயரோகம் உண்டாகுமபடிசெய்தா அநத கமும ரக்ஷத்திரங்களுக்குத் தலைவனான சந்திரனை அடைந்தது.

சூர்யரோகத்தினால் சரீரமழுடப்பட்ட அநதசசநதிரன நாளுகரு
தேயநதான மனனரே! மஹாராஜரே! சநதிரன பதபலயாகவகளா
தேவதைகளை ஆராதித்து அநதசூர்யரோகத்தினின்று விடுபடும
ருட்டு முயற்சியையுமசெய்தான அவன சாபத்தினின்று விடுபட
சூர்யததையே அடைநதுகொண்டிருந்தான பிறகு, ஸோமன சூர்
துககொண்டிருக்கவே, ஓஷதிகள முளைக்கவில்லை எல்லாமெல்லா
திலும் சனவககத்தக்க ரஸமுமவீரமுமஅறறனவாயின ஓஷதி
ககு சூர்யமுண்டாகவே, பிராணிகளுக்கும் சூர்யமுண்டாயிற்று
திரனசூர்ணித்தபோது எல்லாப்பிராணிகளும் மெலிந்தன அரச
பிறகு, தேவர்கள், ஸோமனைவந்தடைந்து, 'ஸோம! இத்தெனன
னுடைய உருவமானது இவ்விதமாகவிளங்குகின்றது? எந்தசகார
தினால் உனக்கு இரதப்பெருமபயம் நோந்திருக்கின்றதோ அஃதே
தையும் எங்களுக்குச் சொல் உன்னிடத்தினின்றும காரணத்தை
கேட்பிறகு, நாங்கள் பரிகாசம்செய்வோம்' எனறுவினவினா
தேவர்களால் இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட சநதிரன அவர்களனைவா
யும் பார்த்துச் சாபத்தினது காரணத்தையும் அவ்வாறே தனக்குச்
ரோகம் சம்பவித்திருக்கின்றதையும் சொன்னான் பிறகு, தேவா
அவனுடையவசனத்தைக்கேட்டு தசூரை அடைந்து, 'பகவா
நீர் மனத்தெளிவை அடையவேண்டும் ஸோமனவிஷயத்தில இ
சாபத்தையிலிர்த்திக்கவேண்டும் இரதசசநதிரனசூர்ணித்துச் சிற்
மிக்குதிபுள்ளவனாகக் காணப்படுகிறான் தேவராதரே! இவனு
சூர்யத்தினாலேயே பிராணிகளும் கொடிகளும் ஓஷதிகளும் பத
வித்துக்களும் சூர்யத்தை அடைந்தன, அவ்வாறே மனிதர்க
சூர்ணித்தார்கள லோகநாதரே! நீர் கருணைபுரியவேண்டும்' எ
வேண்டினார்கள் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட ஸ்ருஷ்டிகாதத
தசூர், பிறகு, தேவர்களைப்பார்த்து, 'என்னுடைய இரத வ
மானது சீக்கிரமாகத் திருப்புவதற்கு முடியாதது மஹா
கியமுள்ளவாகளே! ஒரே ஒரு காரணத்தினால் இரதசச
விலகப்போகிறது சநதிரன எல்லாமனைவிகளிடத்திலும் நி
யம் ஸமனாயிருக்கட்டும் அவன் சிறந்த ஸரஸ்வதீராதத
ஸரானஞ்செய்து மீண்டும் விருத்தியடைவான். தேவர்க
அப்படிப்பட்டஎன்னுடையவசனம் ஸத்தியம் ஸோமன எபடு
துமே அரைமாஸம் சூர்யத்தை அடைவான், மீண்டும் அ
மாஸம் விருத்தியடைவான் இரத என்னுடையவாரத்தை ஸத்
மானது இவன் மேற்குக்கடலசென்று ஸரஸ்வதி ஸமுத்திரத்து

நமிடத்தில் தேவநாதரை ஆராதிக்கவேண்டும் அதனால், காரதி
டவான்' என்றுசொன்னா பிறகு, அந்தஸோமன ரிஷிகளு
ய சுட்டினாயினால் ஸரஸ்வதீநதியைக் குறித்துப் புறப்பட்டு முத
ஸரஸ்வதீநதியினுடைய பிரபாஸதீர்த்தத்தை அடைந்தான்
நகரத்திலுள்ள சந்திரன் அந்தத்தீர்த்தத்தில் அமாவாஸ்யையில்
னஞ்செய்து அதிககாரதியைப்பெற்று உலகங்களைப் பிரகாசிக்கச்
சுத்தான, குளிராதகிரணங்களோடுகூடியிருக்கரு தனமையையும்
றறான ராஜேந்திரரே! தேவாக்களெல்லாம் தக்ஷருடையமிககஅரு
பெற்று ஸோமனோடுசோந்தவார்களாகி அவாமுன்னிலையில் நின்
ள பிறகு, மகிமையுடன்கூடின ஸருஷ்டிகாததரானதக்ஷா பிரீதி
அடைந்தவராகி எல்லாத் தேவர்களையும் அனுப்பினா, மறுபடியும்,
மணீப்பபாதது, 'புத்திர! ஒருபொழுதும் ஸதிரீகளையும் பிராம
ர்களையும் அவமதிக்காதே, போ நீ எப்பொழுதும் ஜாகரதையா
நதுகொண்டு என்கட்டளையைச் செய' என்று நியமித்தாரா மஹா
ரே! விடைகொடுக்கப்பட்ட அந்தச்சந்திரன், பிறகு தன்னிருப
மசென்றான மனுஷ்யார்களும் மகிழ்ச்சியுற்று முன்போல யாசனா
பதாரகன் சந்திரன் சபிக்கப்பட்டதும் பிரபாஸதீர்த்தமானது
ததவசுள்ள சிந்தத்தானதும் முழுதும் உமக்கு இவ்வண்ணம்
ல்லப்பட்டன மஹாராஜரே! சந்திரன் அமாவாஸ்யையில் எப்
பொழுதும் உததமமானபிரபாஸதீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து சிந்த
தியையுடையவனாக விருத்தியடைகின்ற அரசரே! சந்திரன்
தத்தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து சிந்தஒளியைப்பெற்று உலகங்
வளங்கச்செய்து உடம்பையும் வளர்த்துக்கொண்டகாரணத்தி
அந்தத்தீர்த்தத்தைப் பிரபாஸமென்று அறிகிறாசன பயமற்ற
மசிந்ததபலமுள்ளவருமான பலராமா அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸநா
ஞ்செய்து பரீதியுள்ளவராகிப் பிறகு தக்ஷிணைக்கொடுத்து அந்
நது, ஜனங்கள் சமஸோதபேதமென்று சொல்லுகிறஇடத்த
டந்தாரா மஹாபலசாலியும் கலப்பையை ஆயுதமாக்கக்கொண்ட
ம கேசவருக்குமுத்தவருமான பலராமா அவவிடத்திலும் சிந்த
நங்களைக்கொடுத்து ஒரிரவுவஸித்து அப்பொழுது விதிப்படிஸநா
ஞ்செய்து அவவிடத்தில் உததமமான ஆசோவாதங்களைப்பெற்று,
கு விரைபவராகி உதபானத்தை அடைந்தாரா ஜனமேஜயரே!
ஜந்திரரே! (ஸரஸ்வதீநதி கண்ணுக்குத் தோன்றாவிடாலும்)
திகள் பூமி இவற்றின் வளத்தினால் அந்தநதியை மறைந்தி
பதாக வித்தாகள் அறிகிறார்கள்

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

ஹ்ரதப்ரவேசபாவம் (தோடீச்சி.)

(ஏகதன், த்வீதன், த்ரிதர் என்னும்பிராம்மணர்களின் கதை)

மஹாராஜே ! ஹலாயுதா அந்த இடத்தினின்று நத் அடைந்திருக்கிறதான புகழ்பெற்ற தரிதருடைய கிணறறைஅதாரா உலககையை ஆயுதமாகக்கொண்ட பலராமா அவவிடமிருதியான திரவியத்தைக்கொடுத்து அவவாறே பிராமமணாகப் பூஜித்தது அதிலேயே ஸநானஞ்செய்து மிக்க ஸநேதோஷத்தை அதாரா (முனபு) அந்தக்கின்றறில், தாமத்தில் பற்றுள்ளவரும் சி, தவமுடையவருமான அந்த தரிதா இருந்தாரா கிணறறில் வஸிக்கி அந்த மஹாத்மாவினால் ஸோமரஸம் பாணமபண்ணப்பட்டது அகிணறறில் அவரை விட்டுவிட்டுப் பிராதாக்களிருவாகளும் வீடகுச்சென்றாராகள பிறகு, பிராமமணாகளுள் உததமரான தரிதா விருவாக்ளோபும் சபித்தாரா” என்றார ஜனமேஜயா, “பிராமமணகிணறு எவ்வாறு ஏறப்பட்டது? சிறந்ததவத்தையுடைய தரிதாவாறு விழுந்தாரா? பிராமமணாகளுள் சிறந்தவரே! இரண்டுபிராகளாலும் ஏன் அவா விடப்பட்டா? கிணறறில் அவரை விட்டு இரண்டு பிராதாக்களும் எவ்வாறு வீட்டை அடைந்தாராகள? த எவ்வாறு யாக்கஞ்செய்தாரா? எவ்வாறு ஸோமபானமாணணிபிராமமணரே! கேட்கத்தக்கதாக நீர் எண்ணினால் இதனை குச்சொலவீராக” என்றுவினவ, வைசம்பாயனாசொல்லத்தெக்கினார

“அரசரே! பூவயுகத்தில் ஆதிதயனுக்கு ஒப்பானவாக பிராதாக்களுமான ஏகதன், த்வீதன், தரிதா என்கிற மூன்று ரிஷ் இருந்தாராகள அவாக்களெல்லாரும் பிரம்மதேவருக்கு ஒப்பாக்களும் ஸந்ததியுள்ளவாக்களும் எல்லோரும் தவத்தினால் பிரலோகத்தை ஜபித்தவாக்களும் பிரம்மவாதிகளுமாயிருந்தாராகள பொழுதும் தாமத்தில் பற்றுதலுள்ளவரும் (அவாக்களுக்கிதாவுமான கௌதமா அவாக்களுடைய தவத்தினாலும் நியமதலும் ஐம்பொறியடக்கத்தாலும் எப்பொழுதும் பிரீதியுள்ளவராமகிமையுடையவரான அந்தப் பிராமமணா நெடுங்காலம் அவாக்களுடைய பிரீதியைஅடைந்திருந்து தமக்குத் தஞ்சுத்தான பரேஸ்தானத்தை அடைந்தாரா அரசரே! மஹாத்மாவான அ

ளதமருக்குச் சிஷ்யர்களாயிருந்த அரசாக்களனைவரும், அந்தக்
ளதமாஸவாகமசென்றவுடனே, அவருடையபுத்திரர்களைப்பூஜித்
தார்கள் அரசரே! அவர்களுள் தரிதா, தம் பிதாவைப்போல செய
யினாலும் அதயபனத்தினாலும் மேனமையைப்பெற்றாரா அவ
தே மஹாபாககியசாஸிகளுந் பரிசுத்தமான லக்ஷணங்களுள்ள
வருமான ரிஷிகளனைவராகளும் அவருடைய பிதாவை எவ்வாறு
பித்தார்களோ அவ்வாதே மகாபாககியசாஸியான அவரைப்பூஜித்
தார்கள் அரசரே! பிறகு, பிராதாககளான ஏகதனும் தவிதனும்
ஸமயத்தில் யஜஞத்தின்பொருட்டும் அவ்வாதே பொருளின்
பொருட்டும் கவலையுற்றார்கள் பசைவர்களைவாட்டுபவரே! 'தரிதனை
எனிடங்கொண்டு நாம் எல்லாச்சிஷ்யர்களிடமும் சென்று அவா
ரிடமிருந்து பசுக்களைப் பெறுகக்கொண்டு பெரும்பயனைத்தரும்
நதைச்செய்து ஸோமபானம்செய்வோம்' என்று அவவிரண்டு
ரதாக்களுக்கும் எண்ணமுண்டாயிற்று அரசரே! அம்முன்று
ரதாக்களும் அவ்வாதே செய்தார்கள் மஹாதமாகளான அந்த
ரிஷிகள் பசுக்களைவிரும்பி, யாகம்செய்யக்கூடிய எல்லாச்சிஷ்யா
ரையும் அடைந்தது அவர்களுக்கு யாகம்செய்வித்ததென்னும் காரயத்
தல அவர்களிடத்தினின்றும் அனேகபசுக்களைத் தானமாகப்பெற
வகிழ்க்குத்திக்கை வந்தடைந்ததாகள் மஹாராஜரே! அவர்களுக்கு
எனிலையில் தரிதரானவா மகிழ்ச்சியுடன் சென்றுகொண்டிருந்தாரா
தனும் தவிதனும் பின்புறத்தில் பசுக்களைஒட்டிக்கொண்டு சென்
தார்கள் ஏகதன தவிதன இவ்விருவர்களுக்கும், 'நாமிருவரும்என்ன
பதால் இரதப்பசுக்களை தரிதனுக்குக்கொடாமல் அடையலாம்'
'ஹமகவலை உண்டாயிற்று ஜனேஸ்வரரே! பாபிகளான ஏகதன
தனஇருவரும் ஒருவரோடொருவா பேசிக்கொண்டு ஏகாதத்தில்
என்னதைத் தெரிந்துகொள்ளும் அதாவது, 'தரிதன யஜஞங்களில்
ரததன, அவ்வாதே வேதங்களிலும் உறுதியானபாண்டிதயமுள்ள
அதனால, தரிதனமிகுதியானபசுக்களை அடைவான் ஆதலால், நாம்
வரும்ஒன்றுசோந்தவர்களாகிப்பசுக்களைஒட்டிக்கொண்டு சென்று
வோம் தரிதனும் நமமிருவர்களாலும் விடப்படடுத் தன்னிஷ்டப்
செல்லட்டும்' என்பது அவர்கள் இரவில் வழியை அடைந்தது நடந்தது
துகொண்டிருக்கும்பொழுது ஒருசெநநாய எதிர்ப்பட்டது ஸரஸ்
நதியினுடைய கரையில் அவ்விடத்தில் சிறிதுதூரத்தில் பெரி
ள கிணறு ஒன்றிருந்தது பிறகு, தரிதா எதிரில் வழியில்கிறகின்ற
'நாயைக்கண்டு அதனிடத்திலுண்டானபயத்தினால் விலகி அந்

தக கிணறறில் விழுந்தார மஹாராஜரே! ஆழநததும் மிகக்கே
 மானதும் எல்லாப பிரானிகளுக்கும் பயங்கரமாயிருப்பதுமா
 கிணறறில் விழுந்த முனிஸரேஷ்டரான தரிதா, பிறகு, துன்பக்குர
 டன அலறினா அநதஇரண்டு ரிஷிகளும் (அநதசபததைக) கே
 டார்கள ஏகதன தவிதன எனகிற இரண்டு பிராதாககளும் அ
 தரிதா கிணறறில்விழுந்ததை அறிந்து செநநாயினிடதகிலிருந
 உண்டான பயத்தினாலும் பேராசையினாலும் அவரை விட்டுவிட
 சென்றார்கள் அரசரே! பரதார்களில் சிறந்தவரே! பசுக்களிட
 பேராசைகொண்டவர்களான இரண்டுபிராதாகரளாலும் விடப்பட
 வரும் மிகத்தவமுள்ளவரும் கற்றறிந்தவரும் உயிரை இழந்த
 போலானவரும் ஸோமபானம் செய்பாதவருமான அநத தரி
 பாபியானவன் நாகத்தில அமிழந்த தனதேகத்தைப் பாப்பதுபோ
 ஜலமில்லாததும் புழுதிகளால் சூழப்பட்டதும் கொடிகளாலும்
 களாலும் மூடப்பட்டிருப்பதுமான கிணறறில் அமிழந்திருக்க
 தமது உருவத்தைக்கண்டு, அப்பொழுது, 'இங்கிருக்கின்ற என்
 ஸோமரஸம் எவ்வாறு பானமபண்ணத்தக்கதாகும்' என்று சிற
 தார பெருந்தவமுள்ளவரான அநததரிதா அநதக கிணறறில்
 வாறு ஆலோசிக்கையில், தற்செயலாக அநதக கிணறறில் தொ
 கொண்டு நுந்தஒருகொடியைக்கண்டா பிறகு, ரிஷியான அவா பு
 யினால் மூடப்பட்டிருக்கிற அநதக்கிணறறில் கீழேவெட்டி ஜலத்
 உண்டுபண்ணிக்கொண்டா அகனிகளையும்¹ ஹோதாவுக்குத் தம்
 யும் ஸங்கலபித்துக்கொண்டா மிகத்தவத்தையுடைய அநதரிஷ
 னவா, பிறகு, அநதக்கொடியை ஸோமலதையாகப் பாவனைசெ
 ருக்குகளையும் யஜுஸுகளையும் ஸாமங்களையும் மனத்தினால்சிற
 தார அரசரே! சிறிய கற்களை அம்மி சூழவிகளாக நினைத்து ஸ
 லதையைஇடித்ததுச சாறுபிழிந்தார, ஜலத்தை நெய்யாகச்செ
 தேவாளுக்கு ஹவிப்பாக்கங்களையும்கொடுத்தார ஸோமக்கொடி
 பிழியுமுன் நெருங்கிய ஒலிஉண்டாயிற்று மன்னரே! திரிதரு
 அநத வேத்தவனியானது ஸவாகத்ததைட்டியது பிரமமவா
 ளாலசொல்லப்பட்டபடி அநதயாகத்தை தரிதரிஷி செய்தார சிற
 மகாதமாவான தரிதருடைய மகாயஜனும் நடந்துவருங்காலத்
 ஸவாகக்முழுமையும் மனக்கவலைஅடைந்துவிட்டது, காரண
 அறியப்படவில்லை பிறகு, தேவபுரோகிதரான பருஹஸபதி ப்
 பெரிதானசபதத்தைக கேட்டா கேட்டு, எல்லாதேவர்களை

ரதது, 'தேவர்களே! தரிதருடைய'யஜனும் நடந்துவருகின்றது, கேசெலவேம மிகதவமுள்ளவரான அந்ததரிதா கோபங்கொண் ட வேறுதேவர்களையும் படைப்பார' என்றுசொன்னா அந்த ஹஸபதியினுடைய அந்த வாரததையைக்கேட்டு எல்லாத தேவா ளும் ஒன்றுசேரந்து தரிதருடைய யாகமநடக்கின்ற இடத்தில ன்றாகள். அந்ததேவர்கள் அந்த இடத்திறென்று தரித க்கிற கிணற்றையும யாகச்சடங்குகளில் திசைப்பெற்றிருக்கின்ற ரதமாவான அந்ததரிதரையும் கண்டார்கள் தேவர்கள், அதிக தியோடுகூடினவரும் மகாதமாவும் மகாபாககியசாலியுமான அந்த தரைககண்டு, 'மகரிஷியே! நாங்கள் யஜனப்பாகததைப் பெறுவ விருப்பமுள்ளவர்களாக வந்துவிட்டோம்' என்றுசொன்னார்கள். கு, தரிதரென்கிற ரிஷியானவா, தேவர்களைப்பாரதது, 'தேவா ள்! பயங்கரமான இரதக்கிணற்றில் விழுந்த மனமழிந்திருக் ற எனனைப்பாருங்கள்' என்று சொன்னா மஹாஜே! பிறகு, றா அந்தத் தேவர்களுக்கு முறைப்படி மந்திரததுடன் கூடின பிரப்பாகங்களைக் கொடுத்தார அதனால், அப்பொழுது அவா பிரீதியுள்ளவர்களானார்கள் பிறகு, தேவர்கள் விதிப்படிக்கொடுக் பட்ட பாகங்களைப்பெற்று மனமகிழ்ந்தவர்களாகி அவா மனத்தி விரம்பின வரன்களை அவருக்குக் கொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள் ததரிதரிஷியோ தேவர்களைப் பாரதது, 'எனனை இரதக்கிணற்றி று காப்பாற்றவேண்டும் எவன் இரதக்கிணற்றிலுள்ள தீர்த்தத் ஆசமனமசெய்வானோ அவன் ஸோமபானம்பண்ணினவனுடைய யையுடையவேண்டும்' என்கிற வரன்களைக்கேட்டார அரசே! கக்கிணற்றினின்று அலைபுடனகூடின ஸரஸ்வதீரதியானதுமேலே மபியது அந்தநதியினால் மேலேதுக்கிக்கொண்டுவரப்பட்ட தரி தேவர்களைப் பூஜித்ததுக்கொண்டு நின்றா அரசே! தேவர்கள் படியே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லிவிட்டு வந்தபடியே சென்றார் தரிதரும் அப்பொழுது பிரீதியுள்ளவராகித் தமமுடைய வீட் யே அடைந்தார மஹாதபஸவியான் அந்ததரிதா, கோபங் ண்டு அப்பொழுது பிராதாககளான அந்த இரண்டுரிஷிகளையும் டந்தது, 'பசுக்களிடத்தில் பேராவலுள்ளரீன்கள் எனனை விட்டு டுஷ்டினதனால் என்னால்சபிக்கப்பட்டவர்களாகிப் பயங்கரமான வததுடன்ம கோரப்பறகளுடனுமகூடிய செந்நாயவடிவங்கொ ளங்குமஸ்ருசரிக்கின்றவர்களாவீர் இரதப்பாவச்செய்கையினால் ளுடைய ஸந்ததிகளும், கோலாங்குலங்களும் கரடிகளும் வான

ரங்களும ஆகப்போகின்றார்கள்' என்று கருதமான வார்த்தைகள் சொல்லிச் சபித்தார வேந்தரே! ஸ்தயவாதித்யானதரிதருடைய கிருஷ்ண அபபொழுது இவ்வாறுரைக்கப்பட்ட அவவிருவர்களும்! க்ஷணத்திற்குள் அப்படிப்பட்ட செந்நாயவடிவமுள்ளவர்கள் காணப்பட்டார்கள் அளவுகடந்த வீக்கிரமமுள்ளவரும் கம்பீரம எண்ணமுள்ளவருமானபலராமா அநதக்கிணற்றி லும் ஸநானஞ்செய் கொடுக்கத்தக்க பறபலவஸ்துக்களைக் கொடுத்தப பிராமமணாக யும்பூஜித்த நதியை அடைந்திருக்கின்ற அநதக்கிணற்றையுமபாரா அடிககடி புகழ்ந்து அபபொழுது விநசனத்தைக்குறித்துச்சென்ற

முபபத்தெட்டாவது அதயாயம

ஹரதபரவேசபாவம. (தோடீச்சி)

(பலராமர் ஸரஸ்வதீகீர்த்தீவள்ள பற்பல தீர்த்தங்களைக்கிறித்த யாதீகிரையேத்தும், அந்தஅந்தக் தீர்த்தங்களுடைய மகிமையும்)

மன்னரே! பிறகு, பலராமா விநசனத்தைவந்தடைந்தாரா இடத்தில் சூததிராகளினமீதும் இடையாக்களினமீதும் படைபி ஸரஸ்வதீரதித்யானது நசித்ததோ அநத இடத்தில் அதனால் அ நதியை ரிஷிகள் எப்பொழுதும் 'விநசனை' என்றுசொல்லுகின்றார்கள் மஹாபலசாவியான பலராமா அநதஇடத்திலும் ஸரஸ்வதிரதி ஸநானமசெய்து பிறகு சிறந்த ஸரஸ்வதிரதியின் கரையிலும ஸூபுமிகம் என்கிற சேஷத்திரத்தை அடைந்தாரா அவவிடத் துசரியாக இருப்பவர்களும் எக்காலத்திலும் சோமபலிலலாதவாகு பரிசுத்தமானமுகமுள்ளவாளுமான அபஸரஸதீரீகள் குற்றம் விளையாடுக்களை விளையாடுகிறார்கள் ஜனேஸவரே! அநத இ டத்தில் பிராமமணாக்களால் அடையப்பட்ட அநதப புண்டதீர்த்தத் து உத்தேசித்துத் தேவர்கள் கந்தாவார்களோடு ஒவ்வொருமாஸத்தி வ்ருகின்றார்கள் அரசரே! கந்தாவார்களும் அவவாறே அபஸரஸு டைய கூட்டங்களும் ஒன்றுசேர்ந்து கலந்துகொண்டவாக்களாக அ விநசனதீர்த்தத்தில் ஆங்காங்கு ஸுகமாக நாததனஞ்செய்கின்றார்கள் அவவிடத்தில் தேவர்களும் பிதருக்களும் கொடிகளுடனகூட்ட களாகப் புனையமான திவ்யபுஷ்பங்களாலே அடிககடி வீசப்படுகி வர்களாகி ஸந்தோஷமடைகின்றார்கள் வேந்தரே! உத்தமமானஸ வதீரதியினுடைய கரையில் ஸூபுமிகை என்று பிரஸித்திபெ

நதப் பூமியானது அந்த அபஸ்ஸதிரீகளுக்கு மங்களகரமான விளை
 ட்டிடமாயிருக்கிறது ரோஹிணீதேவியின் புத்திரரான மாதவா
 நதத்தீரத்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து பிராமமணாகளுசகுத் தனத்
 தக்கொடுத்தது திவ்யமான அந்தக் கானத்தையும் நான்குவித வாறுதி
 ர்களுடைய கோஷத்தையும்கேடும் தேவர்கள், கந்தாவர்கள்,
 சூதர்கள் இவர்களின் பெரிய படுக்கைகளையும்பார்த்தும், பிறகு கந
 வாகளுடைய தீரத்தத்தை வந்தடைந்தார் அந்த இடத்தில் விஸ்வா
 ஸு முதலான கந்தாவக்கூட்டங்களும் அபஸ்ஸுகளின் கூட்டங்க
 ம மிகவும் மனத்திறக்கின்பமான நாதத்தனத்தையும் நான்குவித
 ததியகோஷங்களையும் கானத்தையும் செய்கின்றனார் கல்பபை
 பத்தரித்த மாதவா அந்த இடத்தில் பிராமமணாகளின்பொருட்டுப
 ப்பல தனத்தையும், ஆட்டுமயிரகளாலசெய்த சம்பளத்தையும்,
 ரவேறுபுழைகளையும், ஒட்டகங்களையும், ஸவாணத்தையும் அவ
 ரே வெள்ளியையும்கொடுத்து பிராமமணாகளைப் புஜிக்கச் செய்து
 லேயேறப்பெற்றவைபும விருமப்படுகின்றவையுமான பொருள்க
 லே திருபதியடையும்படி செய்து பிராமமணாகளோடு கூடியவ
 ரவும் ஸதோத்திரம் செய்யப்பட்டவராகவும் சென்றார் நீண்ட
 களையுடையவரும், சததுருக்களை அடக்குகின்றவரும்¹ சிறந்த
 ண்டலத்தை அணிந்தவருமான பலராமா அந்தக் கந்தாவதீரத்
 தினின்றும் காககஸரோதஸ என்கிற மஹா தீரத்தத்தை அடைந்
 தார் ஜனமேஜயரே! மங்களகரமான ஸர்ஸவதீரத்தியிலுள்ள அந்
 த தீரத்தத்தில் வயதுசென்றவரும் தவத்தினால் பரிசுத்தமான
 நதமுள்ளவரும் மஹாதமாவுமான காககரால் காலஞானமும கால
 லும ஜயோதிமண்டலங்களுடைய மாறுதலும் பயங்கரமான உத்
 தங்களும் சில மங்களகரமான விஷயங்களும் அறியப்பட்டன
 வருடைய நாமதேயத்தினால் அந்தத்தீரத்தமானது காககஸரோதஸ
 னது எண்ணப்பட்டிருக்கிறது அரசரே! பிரபுவே! நல்ல விர
 தையுடைய ரிஷிகள், அந்த இடத்தில் மஹாபாகுத்யசாலியான
 க்கரை காலஞானத்தின்பொருட்டு நித்தியம் உபாஸித்தார்கள்.
 ஹாராஜரே! வெண்மையான சந்தனமணிந்த பலராமா அவ்விடத்
 ல்சென்று பரிசுத்தமான மனமுள்ள ரிஷிகளுக்கு விதிப்படி தனத்
 தக்க கொடுத்ததார் கறுப்பு வஸ்திரத்தை அணிந்தவரும் பெரும்
 முள்ளவருமான அந்தப் பலராமா பறப்பலித்தமான அப்படிப
 டப்ஸ்ரீயங்களைப் பிராமமணாகளுக்குக் கொடுத்தது அப்பொழுது

1 'எககுண்டலீ' என்பது மூலம் 'ஒற்றைக்குண்டலம்' என
 ன இயக்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு

சங்கதீர்த்தஞ் சென்றா பலசாவியும் பனைமரத்தைக் கொடியா
கொண்டவருமான பலராமா அந்தஇடத்தில் மஹாமேருவைப்பே
வளர்த்திருப்பதும் வெண்ணிறமுள்ள மலைகொப்பாபாண்தும் ரிஷி
டைய கூட்டங்களால் அடையப்பட்டதும் ஸரஸ்வதியினுடைய க
யில் முளைத்திருப்பதுமான மகாசங்கம் என்கிற மரத்தைக்கண்ட
மனிதர்களுள் சிறந்தவரே! அவ்விடத்தில் யக்ஷார்களும் விதயாத
ரும் அளவற்ற பலத்துடன் கூடிய ராக்ஷஸர்களும் அளவ
பலமுள்ள பிசாசுகளும் ஆயிரக்கணக்கான அந்த எல்லா
தார்களும் ஆகாரத்தைவிட்டு அந்த மரத்தினுடையபழத்தை விர
ளோடும் நியமங்களோடும் அந்தஅந்தக் காலத்தில் புஜிதமாகுகொ
ண்டையப்பட்ட அந்த அந்த நியமங்களோடு தனித்தனி ஸஞ்
கின்ற அவர்கள் மனிதர்களால் காணப்படாமல் திரிந்தார்கள் புரு
களுள் சிறந்தவரே! இவ்வுலகத்தில் அந்த மரமானது இவ்வாறு
ஸித்திபெற்றது அந்த இடத்தில் ஸரஸ்வதீதீர்த்தமானது பா
மென்று உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றிருக்கிறது அரசரே! யாத
களுள் சிறந்தவரான பலராமா அந்தத் தீர்த்தத்திலும் கறவைப்ப
களையும் தாமரபாததிராக்களையும் இருப்புப் பாததிராக்களையும் பற
வஸ்திராக்களையும் கொடுத்தப் பிராமமணாகளைப் பூஜித்த நரிஷிகள்
பூஜிக்கப்பட்டவராகப் புணயமான ரைஸாக்கிகமென்கிற தீர்த்தத்
அடைந்தாரா அவர் அவ்விடத்தில் சென்று பறபல வேஷங்க
தரித்தவர்களான ரிஷிகளைக் கண்டு தீர்த்தத்திலும் ஸநானம்செய்
பிராமமணாகளைப் பூஜித்தாரா அரசரே! மிகப் பூஜபலமுள்ளவரு
அதிக தீர்த்தியுள்ளவரும், தாமாதமாவும் தவறற்றவருமான பலரா
பிராமமணாகளினபொருட்டு மிகுதியான போகயவஸ்துகளை
கொடுத்தது, பிறகு, ஸரஸ்வதீர்த்திக்குத் தென்புறமாகப் புறப்பட
சிறிது தூரம்சென்று நாகதனவா என்கிற தீர்த்தத்தை அடைந்த
மஹாராஜரே! அங்கே மகாகாரதியுள்ளவனும் ஸாப்பங்களு
அரசனுமான வாஸுகியினுடைய அநேக ஸாப்பங்களால் சூ
பட்ட உத்தமமான வீடு இருக்கின்றது அந்த இடத்தில்
பொழுதுமே பதினொலாயிரம் ரிஷிகள் வஸிக்கின்றார்கள் அ
இடத்தில் தேவர்கள் வந்து ஸாப்பங்களுள் உத்தமனான வா
கியை எல்லா ஸாப்பங்களுக்கும் அரசனாக முறைப்படி அபி
கம் செய்தார்கள் பூரு வம்சத்தில் பிறந்தவரே! அந்த இட
ஸாப்பங்களிடத்தினின்றும் பயமிலலை அரசரே! அவ்விடத்தி
சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி பிராமமணாக்களுக்கு ரதனக்குவி

கொடுத்துக் கிழக்குத்திசைக்கேநோக்கிச் சென்றா. அந்தக்கீழ்த்
சயில் ஓவ்வோரிடத்திலும் பிரஸித்திபெற்ற லக்ஷக்கணக்கான
னக தீர்த்தங்கள் இருந்தன மஹாபலசாலியாண்ட் பலராமா அந்தத்
த்தங்களில் ரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டபடி ஸநானஞ்செய்து உத்
ப பிராமமணாக்களுக்குத் தனத்தைக் கொடுத்துப் புறப்பட்டார்.
கு, கலப்பையை ஆயுதமாகக்கொண்ட பலராமா அங்கிருக்கின்ற
ந ரிஷிஸங்கங்களை நமஸ்கரித்துப் பிறகு ரிஷிகளால் அடையப்
புருக்கிற மகாதீர்த்தத்தைக்குறித்துச் சென்றா அரசரே! வெண்
தணிந்தவரும் கலப்பையையுடையவருமான பலராமா எந்த
த்தில் ஸரஸ்வதீரதியானது மஹாதமாகளும் நைமிசாரண்ய
யிக்குமான ரிஷிகளுடைய இஷ்டஸித்தியின்பொருட்டு மறுபடி
கிழக்குமுகமாகத் திரும்பியதோ அவ்விடத்தில் திரும்பியிருக்கிற
தச் சிறந்த நதியைக்கண்டு விப்புற்றவரானா” எனறா

ஜனமேஜயா, “அதவாய்க்களுள் சிறந்தவரே! பிராமமணரே!
தகாரணத்தினால் ஸரஸ்வதீரதியானது கிழக்குமுகமாகத் திரும
நாயிறறு? விவரிக்கப்படும் இடெல்லாவற்றையும் கேட்க
பமுற்றிருக்கிறேன் எந்தக்காரணத்தினால் அவ்விடத்தில்
நந்தனரான பலராமா வியப்பை அடைந்தார்? நதிகளுள் சிறந்த
ஸ்வதீரதியானது யாதுகாரணத்தினால் எவ்வாறு திரும்பியது?”
று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானா

“அரசரே! முற்காலத்தில் கிருதயுகத்தில் தபஸவிகள்
சிசுசேஷத்திரத்தில் வஸித்துவந்ததாகள் பன்னிரண்டு வருஷத்
நிறைவேற்றத்தக்க மிக்கபெரியதான் யாகமானது நடக்குமஸமயத்
அனேக ரிஷிகள் அந்தயாகத்திற்கு வந்ததாகள் மகாபாகிய
களான அந்த அநேகரிஷிகள், அந்தயாகத்தில் முறைப்படி
த்துவிட்டு, பன்னிரண்டு வாஷங்களால் நிறைவேற்றத்தக்க
ந நைமிசஸ்தரமானது முடிந்தவுடன், தீர்த்தயாததிரையை
த்தித்து அவ்விடம் வந்தாகள் மன்னரே! ரிஷிகள் அதிக

இருந்ததினால் ஸரஸ்வதீரதியின் தென்கரையிலும் வடகரை
முள்ள தீர்த்தகட்டங்களெல்லாம் நகரங்களாயின புருஷ
ரஷ்டரே! அந்தப்பிராமமனோத்தமங்கள் தீர்த்தங்களிலிருக்கும
ரயினால் ஸமந்தபஞ்சகமவரையில் நதீதீர்த்தத்தை அடைந்து வஸித்
கள் அவ்விடத்தில் ஹோமஞ்செய்யவாங்களும் பரிசுத்த மன
ளவாக்குமான அந்தரிஷிகளுடைய மிக்கபெரிதான் வேதாத்திய
கோஷத்தினால் திருக்குகள் நிறைக்கப்பட்டவைகளாயின பிறகு,

ஹோமஞ்செய்யப்படுகின்றவைகளும் நான்குபக்கத்திலும் பிரக
கின்றவைகளுமான அந் மஹாதமாககளுடைய அகனிஹோதத்
களால் உத்தமமான ஸரஸ்வதிரதியானது விளங்கியது மஹாராஜ
வால்கிலயாகளும் ¹ அஸமசூட்டாகளான தபஸவிகளும் மத்
² தநதோலாகவிகளும் அப்படியே தேகத்தை எப்பொழுதும் ஜல்
னால் அலம்புகின்றவாகளான மறவர்களும் வாயுவைப் பக்கிக்
வர்களும் ஜலத்தை ஆகாரமாகக்கொண்டவர்களும் சருகுக்களைப்
கின்றவர்களும் பறபலநியமங்களுள்ளவர்களும் அப்படியே தரை
படுபவர்களுமான ரிஷிகள், தேவர்கள் கங்கையை விளங்கச்
வதுபேரல் நதிகளுள் சிறந்ததான ஸரஸ்வதிரதியை விளங்கச்செ
கொண்டு ஸரஸ்வதிரதியினுடைய ஸம்பத்தில வஸித்தார்கள் ய
களால் தேவர்களைப் பூஜிப்பவர்களான ரிஷிகள் நூறுநூறுகவ
சோந்தார்கள் மஹாவரத்ததுடன் கூடினவர்களான அந் ரிஷி
ஸரஸ்வதிரதியின் கரையில் வஸிப்பதற்கு இடத்தைக் காணாவி
மஹாவிரத்ததுடன் கூடின அந்ரிஷிகள் குருசேஷத்திரத்திலஇ
தைக் கண்டுகொண்டார்கள் பிறகு, மஹரிஷிகள் தங்களுள்
³ யஜுரோபவீதங்களால் அந் இடத்தில் ஸரஸ்வதியை ஏறப்படு
கொண்டு அகனிஹோத்திரங்களைச்செய்தனர், பறபல கிரியைகளை
செய்தனர் ஜனமேஜயரே! ராஜேந்திரரே! பிறகு, ஸரஸ்வதி
தை அடைவதில் ஆசையறமதும் கவலைபுறமதுமான அந்ரி
கூட்டத்தைக்கண்டு, புணயமான தவத்தினையுடைய ரிஷிக
மீதுள்ள கருணையினால், அந்ரிஷிகளுக்காக ஸரஸ்வதிரதியால்
அனேக திரத்தவிசேஷங்களை ஏறப்படுத்திக்கொண்டு திரும்பிய
ராஜேந்திரரே! பிறகு, நதிகளுள் சிறந்ததான ஸரஸ்வதிரதியால்
அவர்களுக்காகத் திரும்பி மீண்டும் மேலதிகசையேரோக்கிப் பெ
றுடியது ஸபலமான ஸரஸ்வதிரதியானது, அவர்களுக்காக மறு
யும் ஓடிச்சென்றது அரசரே! அப்பொழுது அந்நப பெரிய
யானது மிகப்பெரிதான ஆச்சாயத்தை உண்டுபண்ணியது அரசு
இவ்வாறு ஸரஸ்வதிரதியினால் ஏறப்படுத்தப்பட்ட அந்நத் தீர்
விசேஷமானது நைமிஷீயமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. குரு
சுத்தில் பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரே! குருசேஷத்திரத்தில பெ

¹ ² அனுசாஸனபாவம் எக0-வது பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

³ 'யஜுரோபவீதங்களையே ஸரஸ்வதிரதியாகப் பாலித்தது' என
'யஜுரோபவீதங்களால் ஸரஸ்வதிரதிககரையைச் சிறுசிறு பாக
அளந்துகொண்டு' எனபது இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு

யைகளைச் செய்யும் அவ்விடத்திலுள்ள அநேக தீர்த்தவிசேஷங்
களையும் திருமபின் ஸரஸ்வதியையுடன்கொண்டு மஹாத்மாவான ராமரு
5 அவ்விடத்தில் ஆசசாயமுண்டாயிற்று அரசரே! கலப்பையை
புத்தமாகக்கொண்டவரும் யதநந்தனருமான பலராமா அவ்விடத்
தில் முறைப்படி ஸரானஞ்செய்து பிராமமணிகளுக்காக கொடுக்கத்
தக்கவஸ்துக்களையும் பறபலஆபரணங்களையும் கொடுத்ததுப் பிராம
ணிகளுக்குப் பக்ஷ்யததையும் பறபலபோஜனததையும் கொடுத்த
பிறகு பிராமமணிகளால் பூஜிக்கப்பெற்று, ஸரஸ்வதீ தீர்த்தந
ந்திர சிறந்ததும், பறபல பிராமமணஸமூகத்தோடுகூடியதும்,
மரணத்தாமரங்களாலும் இவகுத்தாமரங்களாலும் ஸயாமாகவிருக்கிற
தாலும் பஸுக்ஷ்மரங்களாலும் அரசமரங்களாலும் தானறிமரங்களா
லும் மகன்கோலங்களாலும் பலாசங்களாலும் இளமுதங்கிலங்களாலும் பீலு
ந்ஷங்களாலும் ஸரஸ்வதீ தீர்த்தத்தில் முளைத்திருக்கின்றமற்றதும்
பல மரங்களாலும் சிறந்த கருக்கங்களாலும் விலவமரங்களாலும்
மாத்மரங்களாலும் அகிமுகத்தக் விருக்ஷக்கூட்டங்களாலும்
பிரஜாதங்களாலும் விளங்குகின்றதும், வாழைத்தோட்டங்களால்
விளங்கின்றதும், கண்களுக்கு அழகியதும், மனத்திற்கின்பமானதும்,
மறையும் ஜலத்தையும் பழத்தையும் சருகுகளையும் ஆகாரமாகக்
கொண்டவர்களாலும் தந்தோலுக்களாலும் அஸம்கூட்டங்களால்
ம வாயுவைப்பக்கிக்கின்ற அனேகரிஷிகளாலும் சூழப்பட்டதும்,
தந்தோலங்களால் நன்றாக ஒலிக்கப்பட்டதும், அநேக மிருகபூதங்
களால் சூழப்பட்டதும், ஹிமஸையை அறியாதவர்களும் தாமத
ரையே முக்கியமாக அனுஷ்டிப்புகின்றவருமான மனிதர்களால்நன்றாக
பாடப்பட்டிருப்பதும், மகாமுனிவரான மகண்ணகா என்கிற ஸித்
தவம்புரிந்த இடமுமான ஸபதஸாரஸ்வத தீர்த்தத்தைக்குறித்தது
தாரா” என்று கூறினா

முப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

ஹ ர த ப ர டே வ ச ப ா வ ம் (தோடீச்சி)

(ஸரஸ்வதீநகியாவது ஏழாகப்பிரிந்ததும், ஸப்தஸாரஸ்வத

தீர்த்தம் மங்கணகர் இவர்களின் வரலாறும்)

ஜனமேஜயா, “பிராமமனோததமரே! எந்தக்காரணத்தினால்
தத்தீர்த்தத்திற்கு ஸபதஸாரஸ்வதமென்கிற பெயர்வந்தது? மங்
ணகா என்கிற ரிஷி யார? மகிமையுள்ளவரான அந்த மகண்ணகா

எவ்வாறு விததராணா? அவருடைய நியமம் எவ்விதமாக இருந்தது? அவர் எவருடையவம்சத்தில் பிறந்தவா? அவரால் எது அயனம் பண்ணப்பட்டது? மஹரிஷியே! இவை அனைத்தை உளபடி எனக்கு உரைப்பீராக” என்று வினவ, வைசம்பாய சொல்லத்தொடங்கினார்

“எந்த நதிகளாலே இவ்வுலகம் வயாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று அந்த ஏழுநதிகளும் ஸாஸவதி நதியைச்சேர்ந்தவை ஸாஸவதி நதியானது, பல்வானகளாலே ஆங்காங்கு அழைக்கப்பட்டுள்ள ரைபை, காஞ்சனாசுபி, விசாலை, மனோரமை, ஓக்வதி, ஸுரோணு, லோதகை என்ற பெயருள்ளதாயிற்று மஹாராஜே! மஹாபிரம்மத்தேவருடைய மஹாயாகமானது நடந்துவருகையில் தாரமான யாகசாலையில் நன்கு வித்திடுபெற்ற பிரம்மமணாநிறைந்தும் பரிசுத்தமான புணயாஹ கோஷங்களாலும் அப்படி வேதகோஷங்களாலும் அப்பொழுது அந்தயாககாரயத்தில் தேவர்கள் முயற்சியுள்ளவர்களாகியும் அதேயாகத்தில் பிரபிதாமதிக்கப்பெற்றுமிருக்கும்போது, விரும்பப்படும் எல்லாப்பொருள்களும் நிறைந்துள்ள ஸதரயாகத்தினால் தேவர்களைப்பூஜிக்கின்றிருக்காக, தாமங்களிலும் அரத்தங்களிலும் ஸமாததங்களான மனங்களால், அப்பொழுது பிரம்மமணர்களால் மனத்தினால் விரும்பப்படுபொருள்கள் அவர்களுக்கு ஆங்காங்கு கொடுக்கப்பட்டன அயாகத்தில் கந்தாவர்கள் கானம் செய்தார்கள் அபஸரஸுடைய கூட்டங்களும் நாததனம்செய்தன திவ்யமான நான்கு வாதயங்களையும் விரைவாக வாசித்தார்கள் அந்த யாகனுடைய நிறைவினால் தேவர்களுடைய கூட்டங்கள் ஸந்தேமடைந்தன, மிக்க ஆச்சரியத்தையுமடைந்தன மனுஷ்யஜாதியிறந்தவர்கள் ஸந்தோஷமடைந்தார்களென்பதில் ஸந்தேகமென்பது அரட்சரே! யாகம் நடந்துவருகையில், பிதாமஹரும் புஷ்கரகேதிரத்தில்விருக்கவே, ரிஷிகள், ‘இவ்விடத்தில் நதிகளுள் சிறந்த ஸவதி நதியானது காணப்பட்டாமை’ இவ்விடத்தில் இரதயாகமானது மிக்கமுள்ளதாகக் காணப்பட்டவில்லை’ என்று சொன்னார்கள். அந்தவாறையாக கேட்டுப் பகவான் பரிதி அடைந்து பிறகு ஸாஸவதியை நித்தார ராஜேந்திரரே! யாகம்செய்கின்ற பிதாமஹரால் புஷ்கரகேதிரத்தில் அழைக்கப்பட்ட ஸாஸவதி நதியானது அவ்விடத்து ஸுபரபை என்கிற பெயரோடு பெருகியோடிற்று “விரைவுகூடினதும் பிதாமஹரைப் பூஜிக்கின்றதுமான அந்தஸாஸவதி”

ககண்டு அநதரிஷிகள் ஸநதோஷமுள்ளவாகளாகி யாகததை
 சூமதிததார்கள ஜனேஸ்வரரே! நதிகளுள் சிறந்ததான இநத
 ஸவதீர்தியானது பிதாமஹருக்காகவும விதவானகளுடைய
 தோஷத்திறகாகவும இவவண்ணம புஷ்கரசேஷத்திரததில் பெரு
 து அரசரே! நைமிசசேஷத்திரததில் ரிஷிகள் ஒன்று சேர
 நதார்கள அநத இடததில் வேததைபபற்றி விசித்திரமான
 தகள் நநதன பற்பலவேதங்களை அநதவாகளான அநதரிஷிகள்
 விடததில் இருநதார்களோ அவவிடததில் அநத ரிஷிகள் ஒன்று
 ஸரஸவதீர்தியை நினைத்தார்கள ராஜேந்திரரே! ஸதரயாஜிக
 ன ரிஷிகளாலே தயானமபண்ணப்பட்டதும் மிகப்பாக்கியமுள்ள
 பரிசுததஞ்செயவதுமான ஸரஸவதீர்தியானது ஒன்று சேர
 நகினற மஹாதமாககளுக்கு உதவிசெயவதினபொருட்டு அநத
 மிசததில் வநதது பாரதரே! அநத நைமிசசேஷத்திரததில் நதி
 ன சிறந்ததும் பூஜிக்கப்பட்டதுமான ஸரஸவதீர்தியானது ஸதரயா
 ளான ரிஷிகளினபொருட்டுக் காஞ்சனாஷி என்கிறபெயருடன் வந
 கயாசேஷத்திரததில் பெரியபாகம் செய்கினற கயனுடையபாகத
 நதிகளுள் சிறந்ததான ஸரஸவதீர்தியானது அழைக்கப்பட்டது
 மையானவிரதததைபுடைய ரிஷிகள் கயனுடைய (அநததியை)
 ளை என்றுசொல்லுகின்றார்கள பாரதரே! அநத (ஸரஸவதி) நதி
 னது ஹிமயமலையினுடையசாரலினின்று சீக்கிரமாகப்பெருகி யாகம்
 ப்கினற ஒளததால்கியினுடைய அவவிதமான யாகததில் வநதது
 சரே! புண்ணியமான உததரகோஸலதேசத்தைச்சாரநத அநத
 ததில் திரளானமகரிஷிகளுடைய கூட்டம் நாற்பக்கத்தினினறும்
 துகூடிற்று யாகம் செய்கிறவரும் மஹாதமாவுமான ஒளததால்க
 முனயு நினைக்கப்பட்ட நதிகளுள் சிறந்ததான ஸரஸவதீர்தியா
 ன ரிஷிகளுக்காக அநதததேசததில் வநதது மரவுரிகளையும் மான
 ளையுமுடுதவர்களான ரிஷிகளுடைய கூட்டங்களாலே பூஜிக்கப்
 கினற அநத ஸரஸவதீர்தியானது மனோஹரையென்று பிரஸித்தி
 மறுது அநதநதியானது அவர்களால் மனத்தினால் வரிக்஑ப்பட்ட
 ரே! ராஜரிஷிகளால் அடையப்பட்டதும் பாவனமாயிருப்பது
 ன ரிஷபதவீபததில் ஸுரேணுவானது பிரவஹித்தது மஹா
 யமுள்ளதும் நதிகளுள் சிறந்ததுமான ஸரஸவதீர்தியானது
 ராதமாவான் குருராஜன யாகம்செய்யும் சமயததில் குருசேஷத்தி
 தில் வநதது ராஜேந்திரரே! திவய தீர்த்தத்ததுடன்கூடின ஸரஸ
 யானது மஹாதமாவான்வளிஷ்டாரல் அழைக்கப்பட்ட குரு

சேந்திரததில் ஓகவதியாக வந்தது கங்காத்வாரததில் யாகம்
கின்ற தசஷராலும்(அழைக்கப்பட்ட) ஸரஸ்வதியானது ஸுஷ்
யெனறுபிரஸித்திபெற்றதாக விரைவானக்தியுடன் பிரவ்ஹித்த
புணயமான ஹிமவதபாவதததில் மீண்டும் யாகஞ்செய்கின்ற பிர
தேவராலே அழைக்கப்பட்டதும் மகிமைபொருந்தியதுமான ஸ
வதியானது விமலோதையாகப் பிரவ்ஹித்தது பிறகு, அந்த நதி
அந்தத் தீர்த்தததில்வந்துசோரது ஒன்றுபட்டன ஆதலால், அந்
தீர்த்தமானது ஸபதஸரஸ்வதமென்று பூமியில் பிரஸித்திபெற்ற
இவ்வாறு ஏழு ஸரஸ்வதீர்த்திகளும் பெயருடன் கூறப்பட்ட
அவ்வாறு பரிசுத்தமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிற ஸபதஸரஸ்
தீர்த்தமும் கூறப்பட்டது

அரசரே! இளமைதொடங்கிப் பிரம்மசாரியும் நதியில்
கிளவருமான மகண்கருடைய பெரிதான விளையாட்டை
கேளும் பாரதரே! ஸரஸ்வதீர்த்திதீர்த்தததில் தற்செயலாக
னம் செய்கின்றவளும் அழகியகடைக்கண்ணையுடையவளும் வள்
மீல்லாதவளும் சிறந்தரூபமுள்ளவளுமான ஒரு ஸ்திரீயைக்க
ஸரஸ்வதீர்த்தியின் ஜலத்தில் மகண்கருடைய வீரயம் விழுந்
புருஷஸரேஷ்டரே! அப்பொழுது மஹாதபஸவியும் மிகத்தாமா
வுமான அந்த மகண்கரிஷியானவா குடத்தில் அந்த இ
யத்தை ஏந்தினா குடத்திலிருந்த வீரயமானது ஏழுபாகம்
பிரிந்தது அதில், மருதகணங்களைச் சோந்த வாயுவேகன்,
பலன், வாயுஹா, வாயுமண்டலன், வாயுஜவாலன், வாயுரேதஸ்,
முள்ளவனான வாயுச்சக்கரன் என ஏழிரிஷிகள் உண்டானா
இவ்வாறு ஏழு ரிஷிகளும் மருத்துக்களை உண்டுபண்ணு
வாகளாகப் பிறந்தார்கள ராஜேந்திரரே! மஹரிஷியினுடைய
தச சரித்திரமானது எவ்விதமாக மூவுலகங்களிலும் பிரஸ
பெற்றிருக்கின்றதோ அவ்விதமாகவே பூமியில் அதிக ஆசசரிய
ருக்கின்ற வேறொரு சரித்திரத்தையும் கேளும் அரசரே! முற்க
தில் ஸித்தரானமகண்கா தாபபத்தின் துனியினால் கையில்க
படுத்தப்பட்டவரானாராம் அவருடையகையில் 1 சாகரஸம்
பெருகியதென்று நாம் கேட்கிருக்கின்றோம் அந்தமகண்கா
ரஸத்தைக்கண்டு ஸந்தோஷமுள்ளவராக நாததனம்செய்தார, வீ
பிறகு, அவா நாததனம் செய்தவுடனே அவருடைய தேஜஸ்
மயங்கி ஜங்கமஸ்தாவரம்இரண்டும் கூத்தாடின -அரசரே! நராத்

நீ, பிரமமாதிகளான தேவர்களும் தபோதனர்களான ரிஷிக
 'தேவரே! நீ இந்நிஷியை நாததனம் செய்யாதபடி செய
 டவீ' என்று மகக்ணகாமித்தமாக மஹாதேவரிடம் விஜ்ஞா
 ம செய்தார்கள பிறகு, தேவரான மஹாதேவா, தேவர்களுக்கு
 மமையச்செய்யும் விருப்பத்தினால் களிப்புமிருந்ததுள அந்ந ரிஷி
 க்கண்டு, 'ஓ! ஓ! பிராமமண! தாமததை அறிந்தவனே! ஏன
 ததனம்செய்கிறாய்? ரிஷியே! பராமமணர்களுளசிந்தந்தவனே!
 ஸவியும் தாமமாகத்ததில் நிலைபெற்றவனுமான உனக்கு யாது
 னாததினால் இப்படிப்பட்ட பெருங்களிப்பு உண்டாயிருக்கிறது?'
 று வினவினா ரிஷி சொல்லுகிறா 'பிரபுவே! பிராமமணரே!
 கையினின்று பெருகுகின்ற எந்தச் சாகரஸத்தைப் பார்த்து
 க ஸந்தோஷத்தினால் நான் நாததனம் செய்கிறேனே அதனை நீ
 க்கவிலலையா?' என்று சொன்னா மஹாதேவா, மகிழ்ச்சியினால்
 க்கியிருக்கின்ற அந்ந ரிஷியைப் பார்த்து நகைத்து, 'பிராமமண!
 ஆச்சாயத்தை அடையவில்லை எனனைப்பா' என்று சொன்னா.
 ஜநதிரரே! முனிஸரேஷ்டரைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லி
 டு, சிந்தநபுத்தியுள்ள மஹாதேவா, விரலதுவியினால் தமமுடைய
 டைவிரலை அடித்ததா அரசரே! பிறகு, அந்நக் காயத்தினின்று
 போன்ற நிதமுள்ள பலமம் வெளியில வந்தது மனனரே!
 தமுனிவா அதைக்கண்டு வெட்கமடைந்து கால்களில் வணங்கி
 , அந்நத்தேவரை மஹாதேவராக எண்ணினா, ஆச்சாயமடைந்து
 த வாரத்தையையும் சொல்லலானா 'நான், நுதரமென்னும் தேவ
 க்காட்டிலும் மதறதை மிகஉயர்ந்ததும் சிந்தந்ததுமாக எண்ண
 லை சூலபாணியாயிருக்கிற நீ தேவாஸுரர்களுடனகூடின உல
 துக்குக் கதியாயிருக்கிறீர் விதவான்கள், உமமால் இந்த உலகம்
 டக்கப்பட்டதென்று இவவுலகில் சொல்லுகின்றார்கள யுகக்கூய
 ததில் எல்லாவஸ்துவும் மறுபடியுமே உமமிடத்திலேயே பிரவே
 னென்ற நீ தேவர்களாலும் அறியமுடியாதவா, அவ்வாறிருக்க,
 னால் எப்படி அறியத்தக்கவராவீர்? உலகத்திலுள்ள பொருள்க
 லலாம் உமமிடத்தில் காணப்படுகின்றன தோஷமற்றவரே!
 மமாதிகளான தேவர்கள் வரங்களைக்கொடுப்பவரான உமமை
 ரஸிக்கின்றார்கள நீ எல்லாமாயிருக்கிறீர் தேவர்களைப்படைப்ப
 ம படைக்குமபடி செய்பவரும் நீ உமமுடைய அனுகிர
 ததினாலே தேவர்களெல்லாரும் இவவுலகத்தில் ஓரிடத்தினின்றும
 ததைஅடையாதவர்களாக ஸந்தோஷிக்கின்றார்கள சங்கரரே! நீ

பிரபு, மேலான ஈஸ்வரராயிருப்பதனால் அதிகமாக விளங்குகிற பிரமமாவும் விஷ்ணுவும் உலகங்களை ஸருஷ்டித்துக்கொண்டும் ரக்தகொண்டும் உம்மிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றனாகள உண்டிருக்கிற ஸதாவர ஜங்கமாத்மகமான உலகம் முழுவதும் உம்பை மூலமாகக்கொண்டிருக்கின்றது பரமேஸ்வரரே! மேனமையை விருகின்றவர்களான மனிதர்களுக்குப் பிரஸன்னரான நீர் ஸவாககதையும் உத்தமமான ஸதானத்தையும் கொடுக்கிறீர் மோசஷ்த விரும்பி நல்ல காமாக்களைச் செய்கின்ற மனிதர்களுடைய அகாமாக்களை தயானயோகத்தினால் அறிந்து அவர்களுக்கு மறுபடியும் ஸமஸாரமாககத்தில் வராமலிருக்கும்படி நித்யமான பதைக கொடுக்கிறீர் மஹாதேவரே! மஹேஸ்வரரே! சொமரைககண்ணரே! உம்மால் (கொடுக்கப்படுகிற) உபகரணங்களேயே காரியங்களைச் செய்கிறேன், ஆதலால், உமதருள் வீணாகச் சம்புவும் எப்பொழுதும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் இருப்பவரும் ஈஸ்வரரைக சரணமடைகிறேன் செய்கையினாலும் மனத்தினால் வாக்கினாலும் அவரையே நான் சரணமடைகிறேன்' என்று கூறின அந்த ரிஷியானவா இவ்வாறு மஹாதேவரை ஸதோத்திரம் செய்விட்டு வணங்கினவரானா (அவா,) 'தேவரே! காவததைமுன்னிதி இப்படிப்பட்ட அறபத்தனமையானது எனனால் காட்டப்பட்டதெனதவமானது குறையாமலிருக்கவேண்டுமென்று நான் உமன பிரார்த்திக்கிறேன்' என்றா பிறகு, தேவா, பிரீகியுள்ளமதுடன் அந்தரிஷியைப்பார்த்து, 'பிராமமண!' எனதருளினால் உலகையதவமானது ஆயிரக்கணக்காக விருத்தியடையட்டும் உமன் நான் இந்த ஆஸரமத்தில் எப்பொழுதும் வஸிக்கப்போகிறேன் ஸபதஸாரஸவதமென்கிற இந்தத் தீர்த்தத்தில் எந்தமனிதன் என் அசகிப்பானே அவனுக்குக் கிடைக்கஅரிதான வஸது ஒன்று இவ்வுலகத்திலாவது பரலோகத்திலாவது இராது அவர்கள் ஸாவதலோகத்தையும் அடைவார்கள். ஸமசயமிலலை' என்று மறுபடியும் சொன்னா மிக்கதேஜஸுடன் கூடியவரான இந்தமங்கனையைய சரித்திரமும் கூறப்பட்டது அவர் ஸுகனையயிடத்தில் வினாலை புத்திரராக உண்டுபண்ணப்பட்டவா

நாற்பதாவது அத்யாயம்

ஹ் ர த ப் ர வே ச ப ா வம் (தோடீச்சி)

(பலராமர் ஓளசனல் தீர்த்தத்திற்சுச் சென்றதும், அந்தத் தீர்த்தத்தின் வரலாறும், பலராமர் உசங்குவின் ஆஸரமத்திற்சுச் சென்றதும், உசங்குவின் சரீத்திரமும், பலராமர் ப்நுதாநக தீர்த்தத்தில் ஸநானதானுதிகள் செய்ததும்)

அவ்விடத்தில் கலப்பையை ஆயுதமாகக்கொண்ட பலராமரானுஞ்செய்து ஆஸரமவாஸிகளான ரிஷிகளை நன்குபூஜித்தது மங்கனரிடத்தில் மங்கனகரமான பிரீதியைப் பாராட்டினா பாரதரே! லப்பையையுடையவரும் மஹாபலசாலியுமான பலராமா பராமமணாளகருத் தானம்கொடுத்தது அந்த இரவு வாஸஞ்செய்து ரிஷிகளுடைய கூட்டம்களால் பூஜிக்கப்பட்டவராகிக காலையில் எழுந்திருந்து நானுஞ்செய்து எல்லாரிஷிகளிடமும் அனுமதிபெற்றுத் தீர்த்தாடத்தினபொருட்டு விரைவுடன் புறப்பட்டார் அரசரே! பிறகு, லப்பையை ஆயுதமாகக்கொண்ட அவர், முறகாலத்தில் ரகுராமரால் ளப்பபட்ட ராக்ஷஸனுடைய பருத்ததலையினால் கவரப்பட்ட கணிகலையுடையவரான மஹோதரரென்கிற மஹரிஷியானவா எந்தஇடத்திலிடப்பட்டாரோ அந்தக்கபாலமோசனமென்று பிரஸித்திபெற்றளசனஸ்தீர்த்தத்தை வந்தடைந்தார் அந்த இடத்தில் முறகாலதல மஹாதமாவான சுக்கிரரால் தவம் செய்யப்பட்டது அரசரே! ந்தஇடத்தில் மஹாதமாவான இரதசுக்கிரருடைய நீதிமுழுவதும் தானறியுதோ, எந்த இடத்திலிருந்துகொண்டு சுக்கிரராதைய தானரகளுடைய சண்டையைப்பற்றி ஆலோசித்தாரோ தீர்த்தங்களுள்ளந்ததான அந்த உத்தமதீர்த்தத்தைஅடைந்து பலராமா மஹாதமாளான பிராமமணாளகருக்கு முறைப்படி தனத்தையும் சொடுத்தார்”

ஐனமேஜயா, “பிராமமணரே! கபாலமோசனம் எவ்வாறு பட்டது? அந்த இடத்தில் மஹாமுனிவா எவ்வாறு விடுபட்டார்? ராக்ஷஸனுடைய தலையானது எந்தக்காரணத்தினால் ஓட்டியது?” என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லத்தொடங்கினா “அரகளுள் சிறந்தவரே! முறகாலத்தில் தண்டகாரணயத்தில் வஸித்தரும் ராக்ஷஸர்களை நாசஞ்செய்யப்போகிறவரும் மஹாதமாவுமான ராமரால் முனையுமையான ஸ்ரீரத்தினால் ஐனஸ்தானத்திலிருந்துராதமாவான ராக்ஷஸனுடைய தலையானது அறுக்கப்பட்டது

அந்தத்தலையானது மஹாவனத்தில் விழுந்தது அரசரே! அந்தலையானது, ததமசெயலாக வனத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருமகோதாரிஷியினுடைய கணுக்கால எலும்பைப்பிளந்து பறக்கொண்டு அப்பொழுது பிரகாசித்தது அந்தத்தலை கொள்கிக்கொடிருத்தலினாலே, பேசறிவாளரான 'அந்தப்பிராமமணா அப்பொழுதிரத்ததங்கனையும் சேஷத்திரகங்கனையும் அடைவதற்குச் சுகதியற்றாரான தூக்கந்தமுள்ளதும் ஊனாபெருகுகின்றதுமான அந்தலையினால் உண்டானலேதனையினால்பிடிக்கப்பட்ட அந்தமகரிஷியாவா பூமியிலுள்ள எல்லாத் திரத்தங்களுக்கும் போனொன்று நாம சேடிருக்கிறோம் மஹாதபஸவியான அந்தமகரிஷி எல்லாநதிகளையும் ஸமுத்திரங்கனையும் அடைந்து அந்த விருத்தாந்தமனைததையும் சத்தமான மனமுள்ளவர்களான ரிஷிகளுக்குச்சொன்னாரா எல்லாதிரத்தங்களிலும் ஸநானஞ்செய்தும் விடுபட்டவராகவிலலை அந்தப்பிராமமணைத்தமா மகரிஷிகளுடைய மகிமைப்பொருந்திய வசனத்தினால் அப்பொழுது ஓளசனஸமென்று பிரஸித்திபெற்ற ஸரஸவதியைச்சேர்ந்த உத்தமதிரத்தத்தை ஸாவபாவங்களையும் தணிக்கக்கூடியதென்றும் ஸாவோததமமான ஸித்திக்கிடமாயிருப்பதென்றும் கேட்டறிந்தாரா பிறகு, அவர் அந்த ஸரஸவதியினிலுள்ள ஓளசனஸத்தித்ததை அடைந்து ஸநானஞ்செய்தாரா பிறகு, ஓளசனஸதிரத்தத்திலுள்ள ஸநானஞ்செய்கின்ற அந்த மகரிஷியினுடைய காலே விட்டுவிட்டு அப்பொழுது அந்தராக்கஸனுடைய தலையானது ஜலத்தினுள்விழுந்தது. அவர் அந்தத்தலையினால் விடப்பட்டு அதிகஸங்கததை அடைந்து பிரபுவே! அந்தத்தலையானது ஜலத்தினுள்விடில கண்ணுக்குக் காணாமறைந்துவிட்டது மன்னரே! பிறகு, அந்தமகோதரமகரிஷியான மனக்கவலையற்றவராகவும் பரிசுத்தமான மனமுள்ளவராகவும் பாபரீமகிளவராகவும் பரிதிபுள்ளவராகவும் செய்யவேண்டியதைச் செய்வராகவும் ஆஸ்ரமத்தை வந்தடைந்தாரா பிறகு, தலையினால் விடுபட்டவரும் பெருந்தவமுள்ளவருமான அந்தமகோதரா புண்ணியாபமத்தை அடைந்து சத்தமான மனமுள்ளவர்களான ரிஷிகளுக்கு அவை எல்லாவற்றையும் உரைத்தாரா காவத்தை அழிப்பவனே அந்தரிஷிகள் 'அந்தமஹோதரருடைய வராததையைக்கேட்டு, பிறகு ஓன்றுகூடி அந்தத்திரத்தத்திற்குக் கபாலமோசனமென்று பெயரிட்டார்கள். நன்கு ஆலோசிப்பவரான அந்தமகரிஷியும் மிகச்சிறந்த உத்தம திரத்தத்தை மறுபடியும் அடைந்து அந்தத்திரத்தத்தை நிறைய குடித்து அப்பொழுது ஸித்தியை அடைந்தாரா ராஜேந்திரரே! மா

அப்பொழுது அந்தத்தீர்த்தத்தில் கொடுக்கத்தக்க அனேக ஸஸ்திரங்களைக் கொடுத்து பிராமமணர்களை நன்குபூஜித்து உசங்குவிடைய ஆஸரமம் சென்றா

பாரதே! பிரபுவே! எந்தஆஸரமத்தில் ஆரஷ்டிஷேணராலே நதவம் செய்யப்பட்டதோ, எந்த இடத்தில் விஸ்வாமிதிர ரிஷி பிராமமணயத்தைப் பெற்றாரோ மகிமைபொருந் த ஆஸரமஸ்தானமானது விரும்பப்படும் எல்லாப்பொருளாலும் நிறைந்ததாகவும் எப்பொழுதும் ரிஷிகளாலும் பிராமரர்களாலும் அடையப்பட்டதாகவும் இருந்தது ராஜேந்திர பிறகு, ஸ்ரீமானுன பலராமா பிராமமணர்களால் சூழப்பட்டவ உசங்கு சரீரத்தைவிட்டிடமான அந்த ஆஸரமம்சென்றா ததே! வயதுமுதிர்ந்தவரும் இடைவிடாமல் தவத்தைஅனுஷ்டிபருமான உசங்கு என்கிற பிராமமணர், ‘தேகத்தைவிடுவதில் நிச்சயங் ண்டு, அப்பொழுது, பலவாறு ஆலோசித்துப் பிறகு மிகக்கவமுள றான அவர் எல்லாபுத்திரர்களையும் அங்கழைத்து, ‘என்னை பருக் கத்துக்குக் கொண்டிப்போங்கள்’ என்று சொன்னா தவத்தையே ருளாகக்கொண்ட அந்தரிஷிபுத்திரர்கள் உசங்கு மூப்பபட்டததை ந்து அந்தத்தீர்த்தனை ஸாஸவதீர்தியைச் சேர்ந்த பருநாதக ர்த்ததை அடையச்செய்தார்கள் சிறந்தபுத்தியையுடையவரான உசங்கு அப்பொழுது அந்தப்புத்திரர்களால் பரிசுத்தமா ளும் அனேகதீர்த்தங்களைக் கொடுத்தும் பிராமமணர்களுடைய டங்களால் அடையப்பட்டதுமான ஸாஸவதீர்தியை அடை டி செய்யப்பட்டார் அரதே! புருஷஸுரேஷ்டதே! மிகக் முள்ளவரும் ரிஷிகளுளசிறந்தவருமான அந்தஉசங்கு அந்தஸாஸ தீர்த்தத்தில் விதிப்படி ஸநாமம்செய்து தீர்த்தகுணங்களையும் ந்து அதிகப்பிரீதியுள்ளவராகி அருகிலிருக்கின்ற எல்லாப்புத்ரா யும் பார்த்து, ‘எந்தமனிதன் ஸாஸவதீர்தியினவடக்கையில் பரு கத்தில் மந்திரஜபம் செய்துகொண்டிருந்து தன்னுடைய சரீ ரத் விடுவதோ அவன் அக்ஷயமான ஸவாககத்தை அடைகிறான்’ று சொன்னா உசங்கு இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுத் தமசரீரத்தை டி விஷ்ணுபதத்தை அடைந்தார் குருவம்சத்திலுதித்தவரே! ராதமாவும் பிராமமணர்களிடத்தில் அன்புள்ளவரும் தபஸவிக சிறந்தவரும் வியமுள்ளவரும் உகரமானதேஜஸுள்ளவரும் நந்தவம்புரிந்தவரும் பலவானும் பிரதாபசாலியும் கலப்பையை தமாகக் கொண்டவருமான அந்தப்பலராமா, எந்தஇடத்தில் உல

கட்டி

ஸ்ரீ ம ஹாபா ர த ம.

கங்கைக்கெல்லாம் பிதாமஹரும்கவானுமான நானமுகனா உலகனைப்படைத்தாரோ, எந்தவிடத்தில் கடுமையான விபதமுள்ளவருரிஷிகளுள் சிறந்தவருமான ஆஷ்டிஷேணா பெரியதவத்தினால் வேதஸமுகத்தைப்பெற்றாரோ, எந்தவிடத்தில் ஸ்ரீநாதவீரன் சிற ராஜரிஷியும் மனாதபஸவியான தேவாபியும் அவவாறே விஸ்வமித்திரமுனிவரும் பிராமமணயத்தைப் பெற்றார்களோ அந்தபருத்தத்துக்குவந்து ஸநானமசெய்து ஆசமனம்பண்ணிப் பிராமமணகளுக்குக் கொடுக்கத்தக்க வஸதுகளை மிகுதியாகக்கொடுத்தான் என்று கூறினான்

நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்

ஹ ர த ப ர வே ச பா வ ம. (தோடர்ச்சி)

(ஆஷ்டிஷேணர் ப்ருதாதகதீர்த்தத்தில் தவஞ்செய்து எல்லாவேகையுமீ அறிந்ததும், விஸ்வாமித்திரர் முதலானவர்கள் அங்குதவம்புரிந்ததினால் பிராம்மணயத்தை அடைந்ததும், பலராமர் அந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸநானம் முதலியனசெய்து பகருடைய ஆராமத்துக்குச் சென்றதும்)

ஜினமேஜயா, “பிராமமணரே! ஆஷ்டிஷேணா எவ்வாறு அப்படிப்பட்ட பெருந்தவம் புரிந்தார்? அப்பொழுது ஸ்ரீநாதவரும் எவ்வாறு பிராமமணயத்தை அடைந்தார்? பிராமமணஸாதுககளுள் சிறந்தவரே! தேவாபியும் விஸ்வாமித்திரரும் வாறு பிராமமணயத்தை அடைந்தார்களா? பகவானே! அவருளனக்குச் சொல்லீராக எனக்கு அதிகஞ்ஞானமிருக்கின்றது என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானான்

“அரசரே! முற்காலத்தில் கிருதயுகத்தில் ஆஷ்டிஷேணா சிற பிராமமணோத்தமர் எப்பொழுதும் குருவினவீட்டில் வஸதுக்கொண்டு நித்தியம் வேதாததியயனத்திலேயே பற்றுதுள்ள ராயிருந்தார். மன்னரே! எப்பொழுதும் குருகுலத்தில் வாசெய்துகொண்டிருக்கின்ற அந்த ஆஷ்டிஷேணருக்கு விதையால் முடிவுபெற்றவிலை வேதங்களும் முடிவுபெற்றவிலை வேதபிற்றும், பெருந்தவமுள்ளவரான அந்த ஆஷ்டிஷேணா கவலையுடையதவம்புரிந்தார். பிறகு, அந்தத்தவத்தினாலே உத்தமமான வேதங்களை அறிந்தார். விதவானும் வேதங்களை அடைந்தவரும் வித்திபெ

மிகக் கதவமுடையவருமான் அந்த ரிஷிஸரேஷ்டர் அந்தத்தீர்த்த
 திறகு மூன்றுவரன்களைக் கொடுத்தாரா அவை, 'பெரியந்தியா
 ஸாஸவதியினுடைய இந்தத்தீர்த்தத்தினில் இன்றுமுதல ஸநா
 நசெய்தமனிதன் அஸ்வமேதத்தை நிறைவேற்றிய பயனை
 நடவாண இன்றுமுதல இந்தஇடத்தினில் கொடியஜநதுவினிடைத்தி
 னுறு பயம் உண்டாகாது மேலும், (இங்கே தவமுதலிய
 ஹைசெய்யபவன்) சிறிது காலத்திறகுள்ளாகவே முழுப்பலனை
 அடைவான்' என்றுசொன்னார் மகாதேஜஸலியும் இவ்வாறு
 திற்பெற்றவரும் மகிமைபுடையவரும் பிரதாபசாலியுமான அந்த
 ஷ்டிஷேஷன் மகரிஷியானவா, இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு, ஸவாக
 தை அடைந்தாரா மஹாராஜே! பிரதாபசாலியான ஸிறது
 பரும் தேவாபியும் அதேதீர்த்தத்தினில் அப்பொழுது மகிமை
 நருகிய பிராமமணயத்தைப் பெற்றார்கள ஐயா! அவ்விதமே
 தினில் நிலைபெற்றவரும் இந்திரியங்களைப்படக்கினவருமான கௌசி
 நனருக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட தவத்தினால் பிராமமணயத்தை
 பெற்றதாரா

பூமியில் காதியென்று பிரஸித்திபெற்றவரும் மஹானுமான
 ஷ்கத்திரியா இருந்தாரா அரசரே! பிரதாபசாலியான விஸ்
 வித்திரா அந்தக்காதிக்குப் புத்திரரானார் ஐயா! குசிகவம்
 திலதோன்றினவரான அந்தக்காதிபென்கிற அரசா, மகாயோகி
 ரராம மிகக்கதவத்தையுடைய அந்தக்காதியானவா விஸ்வாமித்திர
 ராகிறபுத்திரருக்குப் பட்டாபிஷேகம்செய்வித்துத் தேகத்தைவிடு
 ல எண்ணம்கொண்டார ஜனங்கள், அந்த அரசரைப்பார்த்து
 றங்கி, 'மிகக்கற்றறிந்தவரே! ராஜயத்தைவிட்டுச்செல்லது தக்க
 னு மகாபயத்தினின்று எங்களைக் காப்பாற்றுவீராக' என்று
 னனார்கள் இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட காதி, பிறகு, அவா
 பார்த்தது, 'என்னுடையகுமாரன் எல்லா உலகத்திற்கும் ராஷ்க
 றான்' என்று மறுமொழிகூறினார் அரசரே! காதிராஜா இவ
 ற சொல்லிவிட்டுப் பிறகு விஸ்வாமித்திரரை அரசராகச்செய்து
 டு ஸவாககம்சென்றார் விஸ்வாமித்திரா அரசரானார் அவா
 றசியுள்ளவராயிருந்தும் பூமியை ராஜிப்பதற்குச் சுகியுள்ளவராக
 லை. பிறகு, அந்த அரசா ராஷ்கஸாகளிடமிருந்து மகாபயமிருப்ப
 க கேட்டாரா, சதுரங்கச்சேனையுடன் நகரத்தினின்றும வெளிப்
 பட்டாரா அவா துரமானவழியைக்கடந்து வலிஷ்டாஸரமத்
 துச்சென்றார். அரசரே! அவருடைய படைவீரர்கள் அந்த ஆஸ்ர

மதநில அநேக அக்கிரமங்களைச் செய்தார்கள பிறகு, மகி
யுள்ள பராமமணரான வஸிஷ்டா ஆஸ்ரமத்திற்குவந்தாரா, பி
பெருங்காடெல்லாம அழிக்கப்படுவதைக்கண்டாரா மகாராஜரே! உ
விஸ்வாமித்திரரிடத்தில் கோபங்கொண்ட ரிஷிஸரேஷ்டரானவ
டா, தம்முடைய ஹோமதேனுவைப்பார்த்து, 'கோரஸுபிகளானச
களை உண்டுபண்ணு' என்றுகட்டளையிட்டாரா அவ்வாறு சொல்
பட்டவுடன், அந்தப்பசுவானது நோரமானகாட்சியுள்ள மனிதா
உண்டுபண்ணியது அவர்களோ அந்தப்படையைஎதிர்த்து எல்ல
திசைகளிலும் சிதறச்செய்தார்கள காதியின்குமாரரான விஸ்வா
திரா அச்சேனையானது ஒடிவிட்டதைக்கேட்டுத் தவத்தையே சித
தெனதெண்ணித் தவத்திலேயே மனத்தைச்செலுத்தினா அரச
அந்த விஸ்வாமித்திரா மனத்தை அடக்கினவராகி, ஸாஸவத்
யைச்சோந்த சிறந்த இந்தத்தீர்த்தத்தில், நியமங்களாலும்
வாஸங்களாலும் தம்முடைய தேவத்தை இனக்கச்செய்துகொண்
ஜலத்தை ஆகாரமாகக்கொண்டும் வாயுவைப் பசுபித்தும் ச
களை ஆகாரமாகக்கொண்டும் இருந்தாரா, அவ்வாறே, தரையி
படுத்தாரா இன்னும் மறறவெவ்வேறுநியமங்களையும் அனுஷ
தாரா தேவர்களோ அடக்கடி அவருடைய விரதத்திற்கு இடைய
செய்தார்கள மஹாதமாவான இந்த விஸ்வாமித்திரருடைய பு
யானது நியமத்தைவிட்டு அகலாமலிருந்தது பிறகு, காதிபுத்
அதிகமுயற்சியுடன் பலவிதமான தவத்தைச்செய்து ஒளியி
ஞரியன்போன்ற வடிவமுள்ளவரானா வானகளைக்கொடுப்பவ
மஹாதேஜஸவியுமான பிரமமதேவா, விஸ்வாமித்திரா! அவ
தவத்துடன் கூடியிருப்பதை அறிந்த அப்பொழுது எதிரில்தோ
னா மன்னரே! அந்தவிஸ்வாமித்திரா, 'நான் பிராமமணனாக
வேன' என்கிற வரனை வேண்டினா எல்லா உலகங்களுக்கும் ப
மஹரான பிரமமதேவரும் 'அவ்வாறேஆகுக' என்றுசொன்னா ப
புகழுள்ளவரான அந்தவிஸ்வாமிதரா உகரமானதவத்தினால், பி
மணயத்தைப் பெற்று-இஷ்டம் நிறைவேறித் தேவதைக்கு ஒப்ப
வராகிப் பூமிமுழுதும் ஸஞ்சாரமசெய்தாரா அரசரே! அப்படிப்ப
சிறந்ததீர்த்தத்தில் பலராமா பறபலதனத்தைக்கொடுத்து அவ்வா
பாலுள்ள பசுக்களையும் வாகனங்களையும் படுக்கைகளையும் வஸத்
களையும் அலங்காரத்தையும் பச்சையத்தையும் குடிககத்தக்க ந
வஸதுவையும் பராமமணோத்தமர்களுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் பூஜித்
கொடுத்தாரா- வேந்தரே! பிறகு, தாலையரான பகரிஷியானவா கடு

தவததைச்செய்த இடமென்று கேள்விப்படும் அநதப்பக
டய ஆஸாமத்திறகருகில் பலராமா சென்றா

நாறபத்திரண்டாவது அதயாயம்

ஹ் ர த ப் ர வே ச ப ா வ ம் (தோடர்க்சி)

(பலராமர் அவாகீர்ணதீர்த்தத்தீர்த்தச்சேன்றதும், பகர்ஷியின்
சரித்திரமும், பலராமர் அவ்விடத்தினின்று வஸிஷ்டாப
வாஹதீர்த்தத்தீர்த்தப்போனதும்)

அரசரே! மிககபெருந்தவமுள்ளவரும் தாமாதமாவும் பிர
சாலியும் கோபமுள்ளவருமான தாலபயரெனனும் பகமஹரிஷி
தவததினால் தனசரீரத்தைக கிருசமாகச்செய்துகொண்டு அதிக
கோபத்தினால் முடப்பட்டுப் பசுக்களுக்காகத் திருதராஷ்டிர
டய ராஜ்யத்தை ஹோமமசெய்த இடமும் பிராமமணாகள
நதிருப்பதுமாகிய அவாகீர்ணமென்கிறதீர்த்தத்தை யதுநதன
பலராமா அடைந்தார முற்காலத்தில் நைமிசாரண்யவாஸிகளு
ய பன்னிரண்டு வருஷத்தினால் நிறைவேறத்தக்க யாகமானது
நதபிறகு, விஸ்வஜிததெனனும் யாகத்தினுடைய முடிவில் ரிஷி
பாஞ்சால நாட்டை அடைந்தார்கள அரசரே! மனஸங்கிளான
ஷிகள் அநதப் பாஞ்சாலநாட்டிறைவனைத் தழினைக்காக யாசித்
தனர் அவர்கள் பாஞ்சாலாக்கரிடத்தினின்று நல்லபலமுள்ளவைக
வியாதியற்றவைகளுமான இருபத்தேழுக்கூறுகளைப் பெற்றுக்
ண்டார்கள் தாலபயரென்கிறபகர் அநதரிஷிகளைப்பார்த்து, 'பசுக்
ப பிரித்துக்கொள்ளுங்கள் நான் இந்தப் பசுக்களை விட்டுவிட்டு
ஸரேஷ்டனை யாசிக்கப்போகிறேன்' என்று சொன்னார மன
ர! பிராமமணைத்தமரும் பிரதாபசாலியுமானபகர் எல்லாரிஷிகளை
பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு தருதராஷ்டிரனுடைய அரசு
யைக் குறித்துச்சென்றார் அநதத்தாலபயர் ஜனங்களுக்கு நாத
தருதராஷ்டிரனுடைய ஸம்பத்திறபோயப் பசுக்களை யாசித்
அரசாக்களுள்கிறதவனான அநததருதராஷ்டிரனும் கோபங்
ண்டு இந்தத் தாலபயரைப்பார்த்து அப்பொழுது தற்செயலாக
திருக்கிறபசுக்களைக்கண்டு, 'அபசதபராமமண! உனக்குவிருப்ப
குமாலால் இந்தப்பசுக்களைச் சீக்கிரமாகக்கொண்டுபோ' என்று

சொன்னான் பிறகு, தாமங்களையநிந்தவரானபகரிஷியானவா, கே
கொண்டு, 'அந்தோ! கஷ்டம், நான் ஸபையில் கருமமான சொ
சொல்லப்பெற்றேன்' என்று சிந்திக்கலானா பிராமமணைத்தமா
முகூதத்தகாலம் ஆலோசித்துக் கோபத்தினுழைப்பட்டு தருத்
தரராஜனுடைய விஞ்சத்தின்பொருட்டுப் புத்தியைச்செலுத்தி
முனிஸரேஷ்டரான அந்தத்தாலப்பரிஷியானவா செத்தபசு
டைய- மாமஸங்களை அலுத்தெடுத்தது முற்காலத்தில் அதனை
ராஷ்டிரராஜனுடைய ராஜ்யமடிகப் பாவித்து ஹோமம்செய்
மஹாராஜரே! தரலப்பரண்கிறபகரிஷி சிறந்த நியமத்தைஅடை
அவாகோணமென்கிற ஸரஸ்வதி தீர்த்தத்தில் அகனியை
வளர்த்து ஹோமஞ்செய்தார மிகத்தவத்தையுடைய அந்தத் த
யா அந்தமாமஸங்களாலேயே ராஜ்யத்தை (பபாவித்து) அகன்
ஹோமஞ்செய்தார அரசரே! பிறகு, மிககபயங்கரமான அந்தய
னது முறைப்படிநடந்துவருகையில், திருதராஷ்டிரனுடையராஜ
னது க்ஷீணித்ததுவிட்டது பிரபுவே! அழகான காடானது கோ
யினால் வெட்டப்படுவதுபோல அந்தராஜ்யமானது பிரஜைஞயை
தும்நிலைகுலைதும் ஆபத்தைஅடைந்தது மனிதர்களுக்குத்தலை
பிரபுவும் அரசனுமான அந்தத்திருதராஷ்டிரன், ராஜ்யம் அவு
சித்தறிப்போயிருக்கின்றதைக்கண்டு மனவருத்தமுற்று ஆலோசி
னான் முற்காலத்தில் அரசன் பிராமமணாகளோடுகூடி (த்த
ராஜ்யத்தை ஆபத்திலிருந்து) விடுவிப்பதற்காக முயற்சியைச்
தான் ஆனால், நன்மையை அடையவில்லை ராஜ்யம் க்ஷீணி
கொண்டேயிருந்தது. தோஷமற்றவரே! அரசன் மனவருத்தத்
அடைந்தபொழுது அந்தப் பிராமமணாகளும் மனவருத்தம்
தாரகள் ஜனமேஜயரே! அரசன் ராஜ்யத்தை (ஆபத்தினி
விடுவிப்பதற்குச் சகதியற்றவனானபொழுது பிராமமணாமுத
வாகளாக கேட்டான் பிறகு, பிராமமணாமுதலானவர்கள் (அரசு
பார்த்து), 'உனனால் பசுவிஷயத்தில் அபகாரம்செய்யப்பட்டிரு
பகரிஷியானவா மாமஸங்களால் உன்னுடைய இந்தராஜ்யத்
ஹோமம் செய்கிறா அந்த ரிஷியினால் ஹோமமபண்ண
கின்ற உன்னுடைய இந்தராஜ்யத்திற்குப் பெரிதான் அ
உண்டாயிருக்கிறது உன்னுடைய ராஜ்யத்திற்கு இப்பொ
பெரிதான் அழிவை உண்டாக்கிய இது அந்தத்தவத்தினால்
செய்கை — மகாபாருபலமுள்ளவனே! பூமியைக் காப்பவ
ராஜனே! ராஜ்யத்திற்குச் சாந்தியை 'விருமயினால் ஸரஸ்வதி

தைய தீரத்தங்களைச் சோத ஒருபுண்ணியகட்டத்தில் இருக்கின்ற
த நிஷியை மனங்கனிககசெய' என்றனா பரதாசுரன் சிறந்தவ
பிறகு, திருதராஷ்டிரராஜன், ஸ்ராவணதீர்த்தியை அடைந்து தலையால்
யிலவனா வகை கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு பகிர்ஷியைப்பார்த்து,
தவானே ! உமமை நான் பிரார்த்திக்கிறேன் எனனுடைய குற்றத்
ப பொறுத்துக்கொள்ளும் தீனனும் பேராசையுள்ளவனும் முாசக
பாலத்தினுலே மனம் கெடுக்கப்பட்டவனுமான எனக்கு நீரே
நீர்தாம் எனக்கு நாதா நீர் மனத்தெளிவடையவேண்டும்' என்று
னாடினான் அவ்வாறு புலம்புகின்றவனும் சோசுத்தினுல கலக்க
ற்ற சித்தத்தையுடையவனுமான அந்தத்திருதராஷ்டிரரனைப் பா
ர அந்தத்தாலப்பரிஷிக்குக் கிருபையுண்டாயிற்று அவனுடைய
யுத்ததை விடுவித்தாரா அவனவிஷயத்தில் அந்த நிஷியானவா
ரபத்தைவிட்டுவிட்டுப் பிரஸன்னராணா அந்த ராஜ்யம் ஆபத்தி
ன்று விடுபடுவதினப்பொருட்டு மறுபடியும் அக்கினியில் ஆகுதி
ச செய்தாரா அந்தத் தாலப்பா ராஜ்யத்தை ஆபத்தினின்று
வித்தது அதிகமானபசுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மனமகிழ்ந்தது
எனும் நைமிசாரண்யம் சென்றாரா அரசே ! தாமாதமாவும் பெரிய
முள்ளவனுமான திருதராஷ்டிரனும் மனவமைதியைப் பெற்று
லாம் நிறைந்தாள் தன்னுடைய நகரத்தையே அடைந்தான்.
ராஜரே ! உதாரமானபுத்தியையுடைய பிருகஸபதி அஸுரர்களு
ய நாசத்தின்பொருட்டும் தேவர்களுடைய சேஷமத்தின் பொருட்
அந்தத்தீர்த்தத்தில் மாமஸங்களால் யாகத்தைச் செய்தாரா
கு, அஸுரர்கள் க்ஷீணித்தார்கள யுத்தத்தில் ஜயத்தினால் பிர
ககின்ற தேவர்களாலும் அஸுரர்கள் நன்கு முற்றிய அடிக்கப்பட
ார்கள் அரசே ! மிக்கபுகழுள்ளவரும் மிக்ககைவனமையுள்ள
மான பலராமா அந்தத்தீர்த்தத்திலும் விதிப்படி ஸநானஞ்
பது பிராமமணாக்களுக்குக் குதிரைகளையும் யானைகளையும் பெண
வேறுகமுதைகட்டப்பட்ட தோகளையும் மிக்கவிலைபெற்ற ரத
களையும் தனத்தையும் மிகுதியான தானயத்தையும் கொடுத்தது
பாதமெனகிற தீர்த்தத்தைக் குறித்துச் சென்றாரா மகாராஜரே !
ஸ்வதிரந்தியானது அந்த இடத்தில் நடந்த மஹாதமாவும் நகுஷ
திரனுமான யயாதியினுடைய யாகத்தில் நெய்ப்பையும் பாலைபும்
ருக்கியது புருஷர்களுள் சிறந்தவனும் பூமிகு நாதனுமான
ரதி அந்த இடத்தில் யாகம்செய்து ஸந்தோஷமுள்ளவனாக மேலே
நது சிறந்த உலகங்களை அடைந்தான் அந்த இடத்தில் மற்

நெருஸமயம் யாகம்செய்கின்ற யயாதிராஜன் மிக்க ஒள்தாராயத்
வெளியிடடுப பரமாதமாவீனிடத்தில் சாஸுவதமான பகதியை
செலுத்தி எந்தஎந்தபிராமமணாகள் எந்தஎந்தப்போகங்களை ம
தினாலே விருமபுகிறார்களோ அந்தஅந்தப் பிராமமணார்களுக்கு அ
அந்த விருப்பங்களைக்கொடுத்தான இந்த யாகத்திலழைக்கப்ப
எந்தஎந்த மனிதன் எந்த எந்த இடத்திலிருந்தானோ அவன்
னுக்கு அவ்வவவிடத்திலேயே நதிகளுள்கிறந்ததான ஸரஸ்வதி
யானது வீடுமுதலானவறறையும் படுக்கைமுதலானவறறையும்
சுவையுடனகடிய போஜனத்தையும் அவ்வாறே பறபலவிதம்
தானத்தையும் கொடுத்தது அவர்கள் அரசனுடைய தானத்
ஸாவோத்தமமாக எண்ணி பரீதியைஅடைந்து மங்களகரமான ஆ
வாதங்களையும் செய்தது அவனை ஸதோத்திரம் செய்தார்கள் அ
இடத்தில் யாகத்தின் நிறைவினாலே கந்தாவாருடனகூடன தே
கள் வியப்புறறார்கள். மனிதர்களும் அந்த யஜுத்தின் நிறை
கண்டு வியப்புறறவர்களானார்கள் பிறகு, மகாதாமத்தை தவஜம்
கொண்டவரும் மகாதமாவும் நல்லசித்தமுள்ளவரும் எப்பொழு
மகாதானத்தில் நிலைபெற்றவரும் சித்தத்தை அடக்கினவரும் இந்
யங்களை வசப்படுத்தினவரும் பனைமரத்தைக் கொடியாக்கக்கொ
வருமான பலராமா மகாபயங்கரமான வேகத்தையுடைய வஸிஷ்ட
வாகமென்கிற தீர்த்தத்தைக்குறித்துச் சென்றா” என்று கூறி

நாற்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

ஹ ர த ப் ர வே ச ப ர வ ம. (தொடர்ச்சி)

(வஸிஷ்டாபவாஹ தீர்த்தத்திற் று அந்தப்பெயர்
வந்ததந்தக் காரணம்)

ஜனமேஜயா, “பிராமமணரே! அந்தவஸிஷ்டாபவாஹதீர்
மானது யாதுகாரணம்பற்றிப் பயங்கரமான வேகத்துடனகூடிய
யிறறு? நதிகளுள்கிறந்ததான ஸரஸ்வதிநதியானது யாதுகார
பற்றி அந்தவஸிஷ்டரிஷியை இழுத்துச்சென்றது? பிரபுவே!
ருக்கு விஸ்வாமித்திரருடன் யாதுகாரணத்தினால் வைரமுண்ட
யது? மிக்ககற்றறிந்தவரே! நான் உமமைக்கேட்கிறேன் இத
சொல்லீராக நீசொல்லுமபோது எனக்குப் போதுமென்றெண்ண
உண்டாகவில்லை” என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானா

“பாரதரே! அரசரே! விஸ்வாமித்திரருக்கும் பிரமமரிஷியான
 விஷ்டருக்கும் தவத்தைப்பற்றிய போட்டியினால் பெருமபகை
 னது உண்டாகியது ஸதாணுதீர்த்தத்தில் மகிமைபொருந்தின
 விஷ்டருடைய ஆஸாரமம் சீழ்க்கரையிலிருந்தது புத்திமானான
 விஸ்வாமித்திரருடைய ஆஸாரமமானது அந்த வஸிஷ்டாஸாரமத்
 துக்கு எதிராக்கரையிலிருந்தது மஹாராஜரே! எந்த இடத்திலுள்ளதாணு
 ன்லா கடுமதவம்புரிந்தாரோ அந்த இடத்தில் இந்த விஸ்வாமித்திர
 ருடைய கோரமான அந்தசெய்கை நடந்ததென்று கற்றறிந்தவர்கள்
 அல்லுகின்றார்கள் பிரபுவே! பகவானான ஸதாணுவானவா எந்த
 டத்தில் யாகஞ்செய்து ஸரஸ்வதியைப்பூஜித்து ஸதாபனம் செய்தா
 ர் அந்தத்தீர்த்தமானது ஸதாணுதீர்த்தமென்று பிரஸித்திபெற
 ற நராகிப்பே! அந்தத்தீர்த்தத்தில் தேவர்கள், தேவசத்துருக்களை
 நிப்பவரான ஸகந்தரை மஹிமைதங்கிய ஸேனாபதித்தனமை
 யான அபிஷேகம் செய்தார்கள மஹரிஷியான விஸ்வாமித்திரா
 ஸ்வதியைச்சேர்ந்த அந்தத்தீர்த்தத்தில் உக்கிரமானதவத்தினால்
 விஷ்டரை நிலைகுலைச்செய்தாரா அதனைக்கேளும் பாரதரே!
 ததைத்தனமாகக்கொண்டவர்களான அந்த விஸ்வாமித்திரா
 விஷ்டா இருவரும் நாள்தோறும் தவமகாரணமாகக் கடுமையான
 கையைச் செய்துகொண்டார்கள் அந்தத்தவத்திலும் அதிக ஸந்தா
 தையடைந்த விஸ்வாமித்திரமகரிஷி வஸிஷ்டருடைய தேஜஸைக்
 கண்டு சிரதையடைந்தாரா பாரதரே! தாமத்தில் நிலைபெற்றவரான
 புத்த விஸ்வாமித்திரருக்கு இந்தப் புத்தியுண்டாயிற்று ‘இந்த ஸரஸ்
 வதியானது ஜபிக்கின்றவர்களுள் உத்தமரும் தவத்தைத் தனமா
 கொண்டவருமான வஸிஷ்டரை வேகத்தினால் விரைவாக என
 பத்திற்குக்கொண்டுவரும் இவ்விடத்தில் வந்திருக்கின்ற பராம
 ஸாரரேஷ்டரான வஸிஷ்டரைக் கொல்வேன், ஸம்சயமில்லை’
 என்று மகிமைபொருந்தின விஸ்வாமித்திரமகரிஷி, இவ்வாறு
 சயித்துக் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்து, நதிகளுள் சிறந்த
 ன ஸரஸ்வதியை நினைத்தாரா அந்தநதி அந்தமகரிஷியினால் தயா
 ம்பண்ணப்பட்டதாகி மனக்கலக்கத்தை அடைந்தது ஸரஸ்வதி
 னது அப்பொழுது மகாவீரமுள்ளவரும் மகாகோபமுள்ளவரு
 ன் அந்தவிஸ்வாமித்திரரை அடைந்து அங்கமருங்கி நிறமமாறி
 ன்சலிபந்தம் செய்துகொண்டு முனிஸரேஷ்டரான அவரருகில்
 து நின்றது வீரனான கணவனையிழந்த மங்கையைப்போல அது
 வும் துக்கமடைந்ததாயிற்று அந்தஸரஸ்வதி, முனிஸரேஷ்டரான

விஸ்வாமிததிரரைப்பார்த்தது, 'நான யாதுசெய்யக்கடவேன ?' 'செய்யும' என்று சொல்லிற்று கோபங்கொண்ட விஸ்வாமிததிர முனி அந்த நதியைப்பார்த்தது, 'வஸிஷ்டரை விரைவில் கொண்டுவா அவ இப்பொழுது நான் கொல்லப்போகிறேன்' என்றுசொன்னா அன கேட்டு, நதியானது மனவருத்தமடைந்தது செந்தாமரைமலரு ஓப்பான கண்கலையுடைய ஸரஸ்வதியானது பிறகு பயந்து களைகுருவீததுகொண்டு காற்றினால் அடிபட்டகொடிபோல அந் நடுங்கிற்று அந்தநிலைமையிலிருக்கின்ற அந்த மகாநதியைக்கல் முனிவா, 'நீ ஆலோசியாமல் வஸிஷ்டரை என்னுடைய பக்கத் தொண்டுவா' என்று சொன்னா நதிகளுள் சிறந்த அந்த ஸரஸ்வ புத்திமானான விஸ்வாமிததிரா சொல்லியவசனத்தைக்கேட்டு, செ வேண்டுமென்று விருமப்பபட்ட பாவத்தையும் அறந்து, பூமி ஓப்பற்ற வஸிஷ்டருடைய மகிமையையும் அறிந்ததாகி, வஸிஷ் றிடம்சென்று இவ்விஷயத்தைத்தெரிவித்தது இரண்டுபோகளுந் சாபத்தினின்றும் பயந்து அடிக்கடி நடுக்கமுற்று மகாசாபத் தினைத்து ரிஷியினிடத்தினின்று அதிகமாகப்பயந்தது 'அரசு தாமாதமாவும் மனிதர்களுள் சிறந்தவருமான வஸிஷ்டா, இதை நிற்றமமாறியுயிருபப்தும் கவலையுற்றதுமான அந்த ஸரஸ்வதிந் பார்த்தது, 'நதிகளுள் சிறந்தவளே ! உன்னைக்காப்பாற்றிக்கொ வேகமாகச்செல்லுகின்ற நீ என்னை விஸ்வாமிததிரரிடம் கொ போ இல்லாவிட்டால் விஸ்வாமிதரா உன்னைச் சப்பிப்பா - ஆலோசனைசெய்யாதே' என்றா குருகுலத்தில் உதித்தவடி அந்த நதியானது கருணையையே ஸ்வபாவமாகக்கொண்ட அ வஸிஷ்டருடைய வாதத்தையைக் கேட்டு எந்தக்காயத்தைச் செ தால் நன்மை உண்டாகுமென்று ஆலோசித்தது 'வஸிஷ்டா னிடத்தில் அதிகதையபாராட்டினானே, நான் எப்பொழுதும் ருக்கு நன்மையைச் செய்யவேண்டும்' என்கிற எண்ணமானது அ நதிகு உண்டாயிற்று அரசரே ! பிறகு, ஸரஸ்வதீநதியானது கரையில் ஜபமசெய்கின்றவரும் ஹோமமசெய்கின்றவரும் ரிஷிகளு சிறந்தவருமான கௌசிகரைப்பார்த்தது ஆலோசித்தது நதிகளு சிறந்த அந்த ஸரஸ்வதீநதி, பிறகு, இதுதான் ஸமயமென்றெ ணித்த தன்வேகத்தினால் கரையை இடித்துத்தள்ளியது அரசு அந்தக்கரை இடிந்துவிழுந்ததினால் இழுத்துக்கொண்டுபோகப கின்ற அந்தவஸிஷ்டமகரிஷி அப்பொழுது ஸரஸ்வதியைத் துத் லாரா. 'ஸரஸ்வதி ! பிதாமஹருடைய தடாகத்தினின்று நீ பெ

தாய உததமமான உன்னுன்யதீர்த்தககளாலேயே இவவுலக
ளததம் வ்யாபிககபபுபுருகுகினதது தேஷி! நீயே ஆகாயத
ஸஞ்சரிததுககொண்டு மேகங்களில் ஜலத்தை உண்டுபண்ணு
ய எல்லாததீர்த்தங்களும் நீயேயென்று நாம் படித்திருக்கின
ம், நீயே புஷ்டி, காரதி, கோத்தி, ஸீத்தி, புத்தி, பாவதி ஸாஸ
, நீயே ஸ்வாஹாதேவி, இவவுலகம் உன்னைச் சார்ந்திருக்கின
நீயே ஸாவுபுபிராணிகளிடங்கள், இம் இவவுலகில், நான்குவித
வஸிக்கின்றாய், என்றா

அரசரே! மகரிஷியினாலே இவ்வாறு துதிககப்படுகின்ற ஸாஸ
நதியானத் அநதபிராமமணரை விஸ்வாமித்திரருடைய ஆஸா
தைககுறிதது வேகத்தோடு இழுத்ததுசென்றது தான அநத
ரிஷியைககொண்டுவந்ததை விஸ்வாமித்திரருக்கு அடிககடி தெரி
தது பிறகு, ஸாஸவதியினால் கொண்டுவரப்பட்ட அநத வஸிஷ
ரககண்டு விஸ்வாமித்திரா கோபத்துடன் அபபொழுது வஸிஷ
க்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணககடிய ஆபுத்ததைத்தேடினா
ஸயமில்லாத ஸாஸவதீரதியானது கோபிததுககொண்டிருக்கின்ற
த விஸ்வாமித்திரரைப்பார்த்துப் பிர்மமஹத்தி தோஷத்தினின்று
நததாக்கவும் இருவாகளுடைய வாககியத்தையும் அனுஷ்டிப்பதாக்
விசுவாமித்திரரை வஞ்சிதது, வஸிஷ்டரைக கீழ்த்திசையை
ககி இழுத்ததுசென்றது பிறகு, ரிஷிஸரேஷ்டரானவஸிஷ்டர்
ண்டுபோகப்பட்டன்ககண்டு, விஸ்வாமித்திரா, அதிககோபங்
ண்டுஸாஸவதியைப்பார்த்து, ‘நதிகளுள் சிறந்தவனே! கலயாணி!
ன்னை வஞ்சிதது மீண்டு சென்றாயாதலால் ராஷ்டலாகளுக்க
பபமான சகத்ததைப பெருக்குவாயாக’ என்றுசொன்னா பிறகு,
நத புத்தியுள்ள விஸ்வாமித்திரராலே சபிககப்பட்ட ஸாஸவதியா
அபபொழுது ஒருவருஷகாலம் சகதகலந்தஜலத்துடன்
ற்று பிறகு, ரிஷிகளும் தேவாகளும் கந்தாவாகளும் அபஸா
ரீகளும் அவ்வாறு ஸாஸவதியைககண்டு அபபொழுது மிகவும்
கித்தவாகளானாகள அரசரே! ஸாஸவதீரதியானது இவ்வாறு
ஷ்டாபவாஹமென்று உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்றது நதிகளுள்
நத ஸாஸவதி மீண்டும் தனவழியையே அடைந்தது

நாற்பத்தநான்காவது அத்யாயம்.

ஹ் ர த ப ர வே ச ப வ ம். (தோடர்ச்சி)

(ரிஷிகள் ஸ்ரஸ்வதீநகியைத் தவத்தினால் சுத்திசெய்ததும், இந்த
ரன் ஸ்ரஸ்வதியும் அருணையும் கூடும்டத்தில் யாகமுதலியன
செய்து ப்ரம்மஹத்தியைப் போக்கிக்கொண்டதும், பல
ராமர் அவ்விடத்தில் ஸ்நானமுதலியனசெய்து
ஸோமதீர்த்தம் சென்றதும்)

கோபகொண்ட புத்திமானான அநதவிஸ்வாமிததிராரா
சபிககப்பட்ட அநத ஸ்ரஸ்வதிரதிகியானது சுத்தமான சிறந்த அந
திராதததில ரத்தமாக ஓடிற்று அரசரே! பாரதரே! பிறகு, ராஜ்
கள் அவ்விடம் வந்தார்கள் அவர்களெல்லாரும் அநத ஸ்ரஸ்
வதியில் ரகத்ததைக்குடித்துக்கொண்டு ஸுகமாயிருந்தார்கள் அ
கள் அநத ரகதபானத்தினால் அதிகமாகத்திருபதியடைந்தவாக
வும் ஸுகமடைந்தவர்களாகவும் மனசுகவலையற்றவர்களாகவும்
தாடுகின்றவர்களாகவும் சிரிப்பவர்களாகவும் ஸ்வாகததை ஜயித்
கள் போலானார்கள் அரசரே! சிறிதுகாலத்திற்குப்பிறகு, சிற
தவத்தைத்தனமாகக்கொண்ட மகரிஷிகள் திராததயாததிரையை
தேசித்து ஸ்ரஸ்வதிரதிகியை வந்தடைந்தார்கள் அரசரே! தவத
ஆசையுள்ளவாளும ஸமாததாளுமான ரிஷிஸரேஷ்டர்கள் அ
எல்லாததிராததங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து அதிகமான பரிதி
அடைந்து எந்தவழியினால் ஸ்ரஸ்வதீதிராததமானது ரகதமயம்
பெருகிவருகின்றதோ அநதவழியை நாடிச் சென்றார்கள் அ
களுளசிறந்தவரே! மஹாபாககியசாலிகளான அநத மஹரிஷி
பிறகு, ரகதத்தினால் நாற்பக்கத்திலும் நிரம்பியதும் பயங்கரமாய்
கின்றதும் அனேகராஷ்ஸர்களால் பாமைசெய்யப்படுகின்றதும்
ஸ்ரஸ்வதிரதியினுடைய அநதததிராததத்தை அணுகி அப்போது
ததார்கள் அரசரே! கடுமையானவிரதமுள்ளரிஷிகள் அநதராஷ்
களைக்கண்டு ஸ்ரஸ்வதிகை ரக்ஷிப்பதில் அதிகமுயற்சியைச்செய்
கள் மஹாபாககியசாலிகளும் மஹாவிரதங்களுள்ளவாளுமான
மகரிஷிகளைவரும் வந்து நதிகளுள் சிறந்ததான ஸ்ரஸ்வதிரதி
அழைத்து, 'ஏ! கலயாணி! காரணத்தைச்சொல் யாதுகாரணமட
உன்னுடைய இரதமடுவானது இவ்வாறு கொள்ள ததகாதிலைபை
அடைந்தது? கேட்பிறகு, நான்கள் முயற்சியைச் செய்யப்

ம' என்று இந்தவசனத்தைக் கூறினார்கள். பிறகு, அநதஸரஸ்வதி
 யானது அதிகநடுக்கமுற்று எல்லாவிருததாரதத்தையும் உள்ள
 உரைத்தது பிறகு, அநதரிஷிகள், துக்கத்தை அடைந்திருந்
 த அநத நதியைக்கண்டு, 'காரணத்தை நாம கேட்டோம் தோஷ
 மவளே! சாபத்தையும் கேட்டோம் ரிஷிகளனைவரும் எது யுகத்
 அதைச்செய்வார்கள்' என்றுசொன்னார்கள் அநதமஹரிஷி
 நதிகளுளசிந்தநத ஸரஸ்வதியைப்பார்த்து இவ்வாறுசொல்லி
 டு, பிறகு, 'நாமெல்லோரும் இநதஸரஸ்வதியைச் சாபத்தி
 ருவிடுவிப்போம்' என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்
 கள். அரசரே! அநதபிராமமணர்களனைவரும் தவங்களா
 அவ்வாறே நியமங்களாலும் பறபல உபவாஸங்களாலும் அவ
 ற கஷ்டமானவிரதத்துடன் கூடிய நியமங்களாலும் பசுபதி
 ஜகத்பதியுமான மஹாதேவரை ஆராதித்து நதிகளுள் சிந்தநதவ
 ன அநத ஸரஸ்வதிதேவியைச் சாபத்தினின்று விடுவித்தார்கள்
 றாக்களுடைய பிரபாவத்தினால் அநதஸரஸ்வதீந்தியானது முன்
 லத் தெளிந்த ஜலத்துடன் கூடினதாகித் தனநிலைமையிலிருந்
 சாபத்தினின்றுவிடுபட்ட அநத உத்தமநதி முன்போல அதிக
 பபிரகாசித்தது அநதரிஷிகளால் அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கிற
 ஸவதீந்தியின் தீர்த்தத்ததைக்கண்டு அவ்வாறு பசிக்கொண்டவாக
 ன ராசுஸாக்கள் அவர்களுைய சரணமடைந்தார்கள் அரசரே!
 கு, பசியினால் பிழக்கப்பட்டவர்களான ராசுஸாக்கள், அஞ்சலி
 ப்துகொண்டு தயையுடன் அநதரிஷிகளனைவரையும் பார்த்து, 'நாந்
 பசித்தவர்களாகவும் சாஸவதமானதாமத்தினின்று விடுபட்டவா
 ராகவும் இருக்கிறோம் நான்கள் பாவத்தைச்செய்வதெனனும் இது
 களுடைய இச்சையினால் ஏற்பட்டதன்று உங்களுடைய அருளில்
 மையினாலும் எங்களுடைய பாவச்செயல்களினாலும் பிறப்பிக்கும
 தத்தமாகச் செய்யப்பட்ட ஸ்திரீகளுடைய பாவத்தினாலும் பிரமம்
 ஷுஸாக்களாகிறோம் ஆகையால், எங்களுடைய இநதப்பச்சம் வளா
 து இவ்வாறே, வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், சூத்திரியர்கள் இவாக
 றளும் எவர்கள் பிராமமணர்களைப் பணக்கினராகளோ அவாக
 ம் இவவுலகில் ராசுஸாக்களாகிறார்கள் சிந்தநதச்சதியுள்ளவர்களா
 ருளும் எவர்கள் ஆஸ்ரிதராசுஸணத்தைச் செய்யவில்லையோ அவாக
 ம் இவவுலகில் ராசுஸாக்களாகப் பிறக்கிறார்கள் எந்தமனிதர்கள்
 றாயரையும் நிதவிக்கையும் குருவையும் அவ்வாறே பெரியவர்களை
 அவமதிக்கின்றார்களோ அவர்களும் இவவுலகில் ராசுஸாக்களாகப்

பிறக்கிறார்கள். பிராம்மணோத்தமர்களே! ஆதலால், இச்சமயத்
எங்களுக்குக் கரையேற்றத்தைச் செய்யுங்கள். நீங்கள் எல்லா உ
களை மும் கரையேற்றமிடுவதில் ஸாமாத்தியமுடையவர்கள் ' எ
அடிக்கடி சொன்னார்கள் பரிசுத்தமனதையுடையவர்களான
கள், அந்த ராசக்ஷஸர்களுடைய வாதத்தையக்கேட்டு, ராசக்ஷஸ
மோக்ஷத்தை அடையவேண்டி அந்த மகாரதியை ஸதோததிரமடு
தார்கள், அந்த ராசக்ஷஸர்களுக்கு (பபினவருமாறு) உரைத்தார்
'தூமமின எச்சில் தெறித்ததும் புழுவளளதும் எச்சில்ஸமயரதப்ப
தும் மயிரகளுள்ளதும் நிரதிக்கப்பட்டதும் கண்ணீரினால் நெடு
பட்டதும் நாய்களால் தொடப்பட்டதும் அன்னத்தை இவ
வில் ராசக்ஷஸர்களுடைய பாகமாகச் சொல்லுகிறார்கள் ஆதலால், க
நிரதவன எப்பொழுதும் இந்த அன்னங்களை அறிந்து பிரயதத
தினால் விலக்கவேண்டும் எவன் இப்படிப்பட்ட அன்னத்தை
புஜிக்கிறானோ அவன் ' ராசக்ஷஸானததைப் புஜிக்கிறான் ' என
பிறகு, தவததையே தன்மாகக்கொண்ட அந்தமகரிஷிகள் ஸாஸ
தீர்த்தத்தைப் பரிசுத்தமபண்ணி ராசக்ஷஸர்களுக்கு மோக்ஷத்
பொருட்டு அந்தரதியைத் தூண்டுகிறார்கள் மனிதர்களுள் சிற
வரே! நதிகளுள்சிறந்த அந்த ஸாஸவதி, மகரிஷிகளுடைய அ
பிரயதத்தை அறிந்து, பிறகு, அருண்யேனனும் தனசீர்த
அழைத்தது, மகாராஜரே! -- அந்த ராசக்ஷஸர்கள் அந்த அருண்
ஸநானஞ்செய்து சரீரங்களைவிட்டு ஸவாககத்தை அடைந்தார்கள்
அந்த அருணாதியானது பிரம்மஹததியைப் போகும் திறமையு
தன்றோ? தூறுபாகம்செய்தவனும் தேவர்களுக்கு அரசனுமான
திரன் இந்தவிஷயத்தை அறிந்து, சிறந்த அந்தத்தீர்த்தத்தில்
' னஞ்செய்து பாவத்தினால் விடுபட்டாராம் ' என்றார்

ஜனமேஜயா, " மகிமைபொருந்தினவனான இந்திரன் யான
ணத்தினால் பிரம்மஹததியை அடைந்தான்? எவ்வாறு இந்தத்த
த்தில் ஸநானஞ்செய்து பரமமறமவனான? " என்று வினவ
சம்பாயனா, சொல்லலானா " ஜனேஸ்வரரே! முற்காலத்தில் இ
ரன் நமுசிவிஷயமாகச் செய்த உடன்பாட்டைப் பிளந்ததாகிய இ
உபாகயானத்தை நடந்தபடி கேளும் நமுசியானவன் இந்திரனிட
னினறுபயந்து ஸாரயனுடையகிரணத்தில் பிரவேசித்தான் இந்திர
அவனோடு ஸநேஹம்செய்துகொண்டு, ' அஸுரர்களுள் சிறந்தவ
நான் உன்னை ஈரமுள்ள வஸ்துவினாலாவது உலாந்தவஸ்துவினாலா
இரவிலாவது பதிலிலாவது கொல்லப்போகிறதில்லை மித்திர! "

னிடம ஸதயமாகச் சப்தமசெய்கிறேன் ' என்று இந்தப்பிரதிஜ
யைக் கூறினான் மன்னரே! ஈஸ்வரனான அந்த இந்திரன் இவ
று உடனபாடசெய்து பனியைக்கண்டு ஜலத்தினுடைய துறை
யிலே இவனுடைய தலையெவட்டினான் வெட்டப்பட்ட அந்த
சியினுடைய தலையானது, ' ஒ! ஒ! யித்திரனைக்கொன்றவனே!
ஐ!' என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்திரனை அணுகி, அவனைப் பி
டாந்து சென்றது இவ்வாறு அந்தத்தலையினுடைய அடிக்கடி
ல்லப்படுகின்ற அந்த இந்திரன் மனவருத்தத்தை அடைந்து
கவிருத்தாரத்ததைப் பிரம்மதேவரிடம் தெரிவித்தான லோக
ரான பிரம்மதேவா, இந்திரனைப்பார்த்து, 'தேவேந்திர! முறைப
யாகமசெய்து பாப்பயததைப் போக்குகின்ற அருணத்தீர்த்தத்
ஸநானஞ்செய் இந்திரனே! இந்த அருணையானது ரிஷிக
லே புண்ணியஜலமுள்ளதாகக் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது முந
ய இந்தநதியினுடைய வரவானது இந்த ஸாஸவதிரத்தியில்
மந்திருந்தது பிறகு, ஸாஸவதி தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த அரு
யைத் தன்ஜலத்துடன் அடைந்து கலந்தது. ஸாஸவதி அருணை
ற்றின் ஸங்கமமானது மஹாபுண்ணியமானது தேவேந்திர!
விடத்தில் நீ யாக்குஞ்செய் அனேகதானங்களைக் கொடு இதில
ானமபண்ணி நீ மிக்ககோரமான பாவத்தினின்றும் விடுபடப்
புகிய' என்றா ஜனமேஜயரே! இவ்வாறு கூறப்பட்ட அந்த இந்
ன் ஸாஸவதிரத்தியைச் சோந்த புண்ணியதீர்த்தத்தில் முறைப்படி
ஞ்செய்து அருணையில் ஸநானம் செய்தான தேவநாதனான
த இந்திரன், பரமமஹத்தியினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அந்தப்
புத்தினின்று விடுபட்டு மனமகிழ்ந்து ஸவாககம் சென்றான் பார
ர! அரசாக்குள்ள சிற்றதவரே! நமுசியினுடைய அந்தத் தலையு
அந்தத் தீர்த்தத்திலேயே ஸநானமசெய்து இஷ்டங்களைக்கொடு
று அக்ஷயமான உலகங்களை அடைந்தது. அரசாக்குக்கு அர
ர! மஹாத்மாவான பலராமா, அந்தத்தீர்த்தத்திலும் ஸநானஞ்
பது பலவித தானங்களைக் கொடுத்தது சிற்றந்தராமத்தைப்பெற்று,
தமமான செய்கையுடன், எந்தத்தீர்த்தத்தில் முதகாலத்தில்
ஷாத ஸோமன் சிற்றத் புத்தியுள்ளவரும் மஹாத்மாவும பிரம்ம
வருடைய புதல்வருமான அதரியானவா ஹோதாவாயிருந்த முக்
மான ராஜஸூயயாகத்தினால் தேவர்களை முறைப்படி பூஜித்
தோ, எந்தத்தீர்த்தத்தில் அந்த யாகத்தின் முடிவில் மிகப்பெரிய
னவாக்குக்கும் தைத்தியாக்குக்கும் ராக்ஷஸாக்குக்கும் தேவாக

ளோடுகூடத் தாரகமென்று பெயாபெற்ற மிக்ககடுமையான யுத்
நோகத்தோ, எந்த இடத்தில் சுபபிரமணியா தாரகாஸுரனைக் கொ
ன்றாரோ, எந்த இடத்தில் அஸுரர்களை நாசஞ்செய்கின்ற சுபபிரம
யா தேவஸேனாதிபதியத்தைப் பெற்றாரோ, எந்த இடத்
பெரிய அரசமாயிருந்ததோ, எந்த இடத்தில் கிருத்திகாபுத்திரர்
சுபபிரமணியா எப்பொழுதும் நேரில் வாஸஞ்செய்தாரோ, அ
லோமனுடையதான் மகிமைபொருந்திய நல்லதீர்த்தத்தை அந
தாரா ” என்று கூறினா

நாற்பத்தைநதாவது அதயாயம்

ஹ ர த ப ர வே ச ப ா வ ம. (தோடிக்சீ)

(தமாரோத்பத்தி வர்ணனை.)

ஜனமேஜயா, “ பிராமமனோத்தமரோ! ஸரஸ்வதிரதியின
தபிரபாலம் உம்மால் உரைக்கப்பட்டது பிராமமணரோ! ,
பிரமமணயருடைய அபிஷேகத்தையும் நீர் சொல்லவேண்டும்
கிறவருள்கிறந்தவரோ! எந்தத்தேசத்தில் எந்தக்காலத்தில் எவ
மாக எவாகனாலே எந்தவீதியினாலே பகவானும் பிரபுவுமான சு
பமணியா அபிஷேகம் செயலிக்கப்பட்டாரோ அவர் எவ்வாறு தை
யாகளுக்கு மிக்கதுன்பத்தைச் செய்தாரோ அவையெல்லாவற்
யும் அப்படியே எனக்கு உரைப்பீராக எனக்கு ஆவல் அதி
யிருக்கின்றதன்றோ? ” என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொ
லானா.

“ ஜனமேஜயரோ! குருவம்சத்திலுதித்தவரான உமக்கு இ
ஊக்கம் தருகியானதே எனனுடையவார்த்தையானது ஸந்தோ
தையுண்டுபண்ணவே பண்ணும் நராதிரோ! கேட்கின்ற உ
மஹாத்மாவான சுபபிரமணியருடைய அபிஷேகத்தையும் பிரப
தையும் ஸந்தோஷத்துடன் உரைக்கப் போகிறேன் முத்காலத்
மஹேஸ்வரருடையவீரயமானது நமுவீ அக்னியிலிழிந்தது அ
பகவான், அக்ஷயமான அந்தவீரயமனைத்தையும் தாங்குவதற்குச்
யற்றவனான, தேஜஸவியும் காந்தியுள்ளவனும் பிரபுவுமான அ
பகவான் அதனால் வாட்டமுற்றான், அந்தத்தேஜஸைத் தா
சுக்கியற்றவனான, பிரமமாவிடத்திலும் கொன்னான் பிரபு
அந்தஅக்னிபகவான் பிரமமாவினுடைய கட்டளையினால் கண்க
அடைந்து ஸாரயனுக்கு ஒப்பான தேஜஸுள்ள திவ்யகாப்பத்

டான பிறகு, கங்கையும் அந்தக்காப்பத்தைத் தாங்கச்சக்தியற்ற
 ராகித் தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட அழகான இமயமலையில் ஷிட
 ள் அகனிகுமாரனான அந்தச் சுப்பிரமணியா அந்த இடத்தில்
 கங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு விருத்தியடைந்தாரா பிறகு,
 ந்ததிகாதேவிகள் அகனிபோன்ற அந்தக் காப்பத்தைக் கண்டார
 புத்திரனவிஷயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான அந்தக்கிருத
 தேவிகளனைவரும் நாணம்கொத்தில் தோன்றினவரும் மஹாதமா
 அகனிகுமாரரும் ஈஸ்வரருமான ஸுபரமமணயரை, 'இவன
 னுடையபிள்ளை' என்று இரைந்துசொன்னார்கள் மகிமைபொருந
 வரும் பிரபுவமான சுப்பிரமணியா, அந்தத்தர்பார்களுடைய அந்த
 பிராயத்தையறிந்து, பெருகவிடுகின்ற அந்தக் கிருத்திகைகளு
 யபாலை ஆறுமுகங்களாலும் அப்பொழுது பானமபண்ணினா.
 யதேகதாரிகளான அந்தக்கிருத்திகாதேவிகள் பாலரான அந்தச்
 பிரமணயருடைய அந்தப் பிரபாவத்தைக்கண்டு அதிக ஆச்சா
 ரத்தை அடைந்தார்கள் எந்த மலையின சிவரத்தில் கங்கையினால்
 தக்காப்பம் விடப்பட்டதோ அது அப்பொழுது மேருபாவதம
 ல முழுதும் பொன்மலையாக விளங்கியது விருத்தியடைகின்ற
 தக் காப்பத்தினால் பூமியானது ஒளியுள்ளதாகச்செய்யப்பட்டது
 தக் காப்பத்தினால் எல்லாமலைகளும் ஸ்வாண்மயமாகிவிட்டன
 ப பெரிய வீரயத்தையுடையவரும் பருத்ததேகமுள்ளவரும் பல
 ளவருமான குமாரா, முன்பு காங்கேயரென்றும் பின்பு காரத்திகே
 ரன்றும் கருதப்பட்டவரான ராஜேந்திரரே! சாரதியும் தவமும்
 யமும் பொருந்திய அந்தச்சுப்பிரமணியா சந்திரனபோலப் பிரிய
 ன் காட்சியையுடையவராக அதிகமாகவிருத்தியடைந்தாரா அந்த
 பரமமணயா, ஸ்வாண்மயமாயும் திவ்யமாயுமிருக்கிற அந்தநாண்
 றில் காந்தியினால் சூழப்பட்டவராகவும் கந்தாவர்களாலும் ரிஷி
 ளாலும் எப்பொழுதும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்டவராகவும் படுத
 ரந்தாரா அவ்வாறே, திவ்யமான வாதயங்கனையும் நாததனங்களை
 அறிந்தவார்களும் அழகியகாட்சியுடன் கடியவா்களுமான ஆயிரக்
 க்கான தேவகன்னிகைகள் ஸ்தோத்திரமசெய்துகொண்டு இவ
 டையபக்கத்தில் நாததனஞ்செய்தார்கள் எல்லா அகனிகளும்
 ரை அனுஸரித்தன நதிகளுள்சிறந்தகங்கையும் பூமியும் சிறந்தவடி
 பெற்று இவரைத் தரித்தனா பிருகஸ்பதியானவா இந்த ஸகந்த
 கு ஜாதகாமமுதலான கிரியைகளைச் செய்தார வேதமும் நாலு
 வத்தோடுகூடினதாக அஞ்சலிசெய்துகொண்டு இவரை ஸ்தோத்

திரம செயதது 1. நான்குபாதங்களுடன் கூடிய தனூலேதமு அஸ்தாமந்திரங்கள் பலவற்றோடும் உபஸமஹாரமந்திரங்களோடு கூடியதாக ஸகந்தரை ஸ்தோத்திரம் செயதது அந்த இடத்திலுள்ள வாகதேவியும் தனித்தவளாக நேரிலவந்து இவரை நன்றாகத் தரித்தாள் உமாபதியும் பாவதராஜகுமாரியோடு சேர்ந்து அநேகபூதங்களையும் ளால்குழப்பட்டவராகி மகாதமாவும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவமான ஸகந்தரைப்பாரததார பூதஸங்கங்களுடைய கூட்டங்களை யாசசாயகரமான தோற்றத்துடன் கூடியவைகளாயிருந்தன விக்ரமான பூதங்கள் விகாரவடிவத்துடன் கூடியவைகளாகவும் விகாரமான ஆபரணங்களுடனும் தவஜங்களுடனும் கூடியவைகளாகவும் புனிக் கிவகம் இவைகளுடைய முகம்போன்ற முகத்தையுடையவைகளாகவும் பூனை முதலை இவைகளுடைய முகம்போன்ற முகத்தையுடையவைகளாகவும் இருந்தன மறற்கைகள் வீருஷதம்சமேனனும் பூனை முள்ளைவைகள், அவ்வாறே சில, யானைமுகத்துடனும் ஓட்டகமுத்துடனும் கூடியவைகள் சில, கோட்டான முகமுள்ளைவைகள் சில, கழுகுபோலவும் நரிபோலவும் தோற்றமுள்ளவைகள் சில, கிரோஸ்சம் புறா சங்குள்ளனும் ஒருவகைமான இவைகளுடைய முகங்களுக்கும் ஒப்பான முகமுள்ளவைகளாயிருந்தன வேறு சிலபூதங்கள் முள்ளிலலாபபன்றி முள்ளம்பன்றி உடுமபு செம்மறியாடு வெள்ளாடு மமாடு இவைகளுடைய சரீரங்களுக்கொப்பான சரீரங்களைத்தரித்து ஆங்காங்கு நின்றன சில பூதங்கள் மலைபோலவும் மேகம்போலவும் வடிவத்தைத்தரித்தன சுகராபூதங்களையும் கொள்ளிகளையும் கதைகளையும் ஆபுதமாகத் தரித்தன சில, மைக்குவியலபோல விளங்கின, சில வெள்ளிமலைபோலப் பிரகாசித்தன அரசரே! ஸபதமாதாக்களுடைய கணங்களும் ஸாதயர்களும் விஸ்வதேவர்களும் வஸுகளும் பருக்களும் நுத்திரர்களும் ஆதிதயர்களும் வீத்தாக்களும் உரகாக்களும் தானவர்களும் பக்ஷிகளும் வந்தாக்கள் அமிதமான ஒளிப்பொதிய சூமாரரைப் பாப்பதற்காக ஸவயம்புவும் பகவானுமான பிரமவும் அவருடைய புத்திரர்களும் விஷ்ணுவும் இரத்திரனும் வந்தவர்கள் நாரதரை முதலவராகக்கொண்ட சிறந்ததேவர்களும் கருவர்களும் தேவரிஷிகளும் பருஹஸ்பதியைத் தலைவராகக்கொண்ட வீத்தாக்களும் உலகத்துக்கு ஸரேஷ்டர்களான பிதருக்களுக்கும் தேவர்களுக்குத் தேவதைகளும் எல்லா 2 பாமர்களும் 3 தா

1. ஆதிபாவம் 520-வது பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

2, 3 தேவர்களின்வகை

நம் அவ்விடம் வந்தார்கள் பலமுள்ளவரும் மஹாயோகபலத
 ன் கூடினவருமான அந்த ஸகந்தா பாலாயிருந்தும் தேவா
 நக்கு நாதரும் சூலத்தைக் கையில் ஏந்திவரும் பிராகபாணியுமான
 வரரைநோக்கி வந்தாரா எதிரில்வருகின்ற அந்தக்குமாரரைப்
 பற்றி, 'இந்தக்குமாரன் கௌரவத்தினால் முதலில் யாருடைய
 கதையில் வருவான்? என்னிடம் வருவது?' என்று சிவன், பாவத்
 துபுத்தரி, கங்கை, அக்னி ஆகிய இவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரேஸம்
 தில் இவ்விதமான எண்ணம் உண்டாயிற்று அந்தக்குறா
 த நாலவாக்குடைய அபிப்பிராயத்தையும் கண்டு யோசனையை
 நடத்து ஒரே ஸமயத்தில் பலவிதசீரங்களை உண்டுபண்ணினா
 வாளுன் பிரபுவானவா, பிறகு, ஒரு க்ஷணத்தில் நான்கு மூர்த்தி
 ளவரானா அந்தஸகந்தருக்குப் பின்புறத்தில் சாகரும் விசாக
 நைகமேயரும் இருந்தனா, பிரபுவான அந்த ஸகந்தபகவான
 விதம் தம்மை நாலாகச் செய்துகொண்டு ஆச்சாயகரமான
 மறமுள்ளவராகி ருத்திரரிருக்குமிடம் சென்றா பிறகு, விசா
 ரா பாவதராஜபுத்திரியான பாவதிதேவியை அடைந்தாரா மங்மை
 ருந்திய அந்தச்சாகா திவ்யமான மூர்த்தியுடன் அக்னியை
 அடைந்தாரா அக்னிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற நைகமேயா என
 குமாரா கங்கையை அடைந்தாரா எல்லாரும் பிரகாசிக்கின்ற
 கமுள்ளவர்களும் ஸம்மான உருவமுள்ளவாளுமான அந்த
 ருக்கு ஸகந்தமூர்த்திகளும் அமிரிகையுடன் அவர்களை அடைந்தாரா
 அது ஆச்சாயம்பிரந்தது தேவார்களும் அஸுரர்களும்
 க்ஷணங்களும் மயிர்சிலிர்த்தலை உண்டுபண்ணுகின்றதும் யிக்ஷ
 யகரமான தம்முன்பாக்கப்பட்டததுமான அச்செய்கையைக்கண்டு
 ரிதான ஹாஹாகாரத்தைச்செய்தார்கள் பிறகு, ருத்திரா பா
 அக்னி எல்லோரும் கங்கையுடன் லோகநாதரான பிரம்மதேவ
 நம்ஸகரித்தரான அரகாளுள் சிறந்தவரே! மன்னரே! பிறகு,
 ர்கள் முறைப்படி நம்ஸகரித்துக் கார்த்திகேயருக்குப் பிரியத்தைச்
 செய்யும் விருப்பத்தினால், 'பகவானே! தேவாளுக்கு நாதரே! எங்க
 டைய பிரியத்திற்காக இந்தப்பாலருக்கு விரும்பியபடி தகுந்தஆதி
 பத்தைக் கொடுக்கக்கடவீர்' என்கிறஇந்தவசனத்தை உரைத்தாரா
 பிறகு, பகவானும் புத்தியுள்ளவரும் எல்லா உலகங்களுக்கும்
 மஹருமான அந்தப்பிரம்மதேவா, 'இந்தக்குமாரா எந்தஸ்தா
 தைப் பெறலாம்?' என்று மனத்தினால் ஆலோசித்தாரா குருவம்
 கிலுதித்தவரே! அவா மஹாதமாவான அந்தச்சுப்பிரமணயருக்

குத தேவர்கள் கந்தாவர்கள் ராஜ்ஜஸர்கள் பூதங்கள் யக்ஷர்கள் ப
கள் பன்னகர்கள் இவைகளுடைய எல்லாததலைமைகளையும் முழு
அளித்தாரா மஹாபுத்திசாலியான பிரம்மதேவா அவரைத் தலை
வகுப்பதில் ஸமாததராக எண்ணினாரா பாரதரே ! தேவர்களுந்
நனமையில் நிலைபெற்றவரான அநதபரமமதேவா, பிறகு,
முகூததகாலம் ஆலோசித்து அநத ஸகந்தருக்கு எல்லாப்பிரா
ளுள்ளும் சேனாதிபதியாயிருக்கும் தனமையை அளித்த
ஸாவப்பிராணிகளுக்கும் பிதாமஹராயிருக்கிற பிரம்மதேவா,
கள் எல்லாததேவஸமுகங்களுக்கும் அரசாக்களென்று பிரஸித்தி
றிருக்கிறார்களோ அவர்களனைவர்களையும் இநதஸகந்தருக்குக் க
பட்டிருக்கும்படி கட்டளையிட்டாரா பிறகு, பிரம்மாவைமுதன்
யாகக்கொண்ட தேவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து குமாரரை எடுத்
கொண்டு அபிஷேகம் செய்வதற்காகப் பாவதராஜனை அடைந்தார்
எநத நதியானது ஸமந்தபஞ்சகத்தில மூவுலகங்களிலும் பிரஸி
பெற்றிருக்கிறதோ பரிசுத்தமானதும் இமயமலையினின்று உண்ட
தும் நதிகளுள் சிறந்ததும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றதுமான அநத ஸ
வதீ நதியையும் அடைந்தார்கள் விருப்பமறிமைவேறினவர்கள்
தேவகந்தாவர்களனைவரும் எல்லாச குணங்களுடனுடையதும்
சுத்தமாயிருப்பதுமான அநத ஸர்ஸவதீநதியினுடைய கரை
உட்காரந்தார்கள்

நாற்பத்தாறாவது அத்யாயம்

ஹ ர த ப்ர வே ச பா வ ம். (தோடீச்சீ)

(பிருகஸ்பதீ முதலியோர் துமாரருக்குத் தேவஸேனாபதியாக முடி
யதும், பிரம்மா முதலியோர் தந்தம் பார்ஷதர்களை
அவருக்குக் கொடுத்ததும்)

பிறகு, பிருகஸ்பதியானவா சாஸ்திரப்படி அபிஷேகத்துக்கு
எல்லாப்பொருள்களையும் சேகரித்து நனற்குஜவலிக்கிற அக்னி
விதிப்படிஹோமம்செய்தாரா ஜனங்களுக்குத் தலைவரே ! மனிதர்க
காப்பவரே! பிறகு, ஹிமவானால் கொடுக்கப்பட்டதும் உத்தம ரத்தி
களால் பிரகாசிக்கின்றதும் திவ்ய ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்ட
பரிசுத்தமாயிருப்பதுமான உத்தமஆஸனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற
தரைநோக்கி, -எல்லாவிதமான மன்கலப்பொருள்களோடும் விதி
லும் மந்திரங்களாலும் முறப்படப்பட்டிருக்கின்ற அபிஷேகமோ

ந திரவியமனைததையும் எடுத்ததுகொண்டு, தேவதைகளுடைய
 ரும்களும், மஹாவீரயததுடன் கூடியவர்களான இந்திரன், விஷ்ணு,
 ராயன், சந்திரன், தாதா, விதாதா, அனிலன், அனலன், பூஷா,
 ன், அராயமா, அமசன், விவஸவான், புத்தியுள்ளவரும் மித்திரனோ
 வருணனோடும் கூடியவரும் ருத்வாகளாலும் வஸுகளாலும்
 தியாகளாலும் அஸுவினீதேவர்களாலும் சூழப்பட்ட பிரபுவுமான
 ரா இவர்களும், விஸ்வோதேவர்களாலும் மருததுக்களாலும் ஸாத
 னர்களாலும் பித்ருதேவதைகளாலும் கந்தாவர்களாலும் அபஸஸுக
 ளாலும் யக்ஷர்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் பன்னகர்களாலும் கணக்கி
 னகாத தேவரிஷிகளாலும் பிரமமரிஷிகளாலும் வைகானஸர்களா
 ம் வால்கிலியர்களாலும் வாயுவை ஆகாரமாகக்கொண்டவர்களாலும்
 னங்களைப் பானமபண்ணுகிறவர்களாலும் பிரஞுவினுடையவம்சத்
 ம் பிறந்தவர்களாலும் அங்கிரஸினுடையகோத்திரத்தில் தோன்றி
 யர்களாலும் மஹாதமாக்களானயதிகளாலும் எல்லாவிதபாதராக
 ளும் பரிசுத்தர்களான யோகஸித்தர்களாலும் சூழப்பட்ட பிரமம்
 வரும், புலஸ்தியரும், மஹாதபஸவியான் புலஹரும், அங்கிரஸும்,
 யபரும், அதிரியும், மரீசியும், பிரஞுவும், கரதுவும், ஹரீயும், பரசேத்
 ம், மனுவும், தக்ஷரும், ருதுக்களும், கிரஹங்களும், ஜயோதிஸுக
 ம், உருவததுடன் கூடிய நதிகளும், சாஸுவதமாயிருக்கின்ற
 தங்களும், ஸமுத்திரங்களும், மடுக்களும், பறபலதீபத்தங்களும்,
 ியும், ஆகாயமும், திக்குக்களும், மரங்களும், தேவமாதாவான் அதிதி
 , ஹரீயும், ஸ்ரீயும், ஸவாஹாதேவியும், ஸரஸ்வதியும், உமையும்,
 திராணியும், ¹ ஸீனீவாரியும், அனுமதியும், குஹுவும், ராகையும்,
 லீனையும், இன்னம் மஹாத தேவதைகளுடைய பத்தினிகளும்,
 யமலையும், விருதியமலையும், அனேக சிவங்களுடன் கூடிய மேரு
 வதமும், கூடஸஞ்சரீக்கின்றவைகளுடன் சோந்த ஐராவதமும்,
 களும், காலுடைகளும், மாஸங்களும், அராதமாஸங்களும், ருதுக
 ளும், இரவும், பசுவும், குதிரைகளுள் சிறந்த உச்சைஸாவமும்,
 ராஜனான வாஸுகியும், அருணனும், கருடனும், ஒஷதிகளுடன்
 னவிருக்கங்களும், பகவானான தாமதேவனும், ஒன்று சேர்து
 தாகள காலனும் யமனும் மருதயுவும் யமனுடையகுகரர்களும்
 திகமாயிருப்பதினால் சொல்லப்படாத பறபலவிதமான அந்தக்
 தேவர்களும் குமாரருடைய அபிஷேகத்தின்பொருட்டு அந்த
 த இடத்தினின்று வந்தார்கள் அரசரே! அந்த எல்லாதேவா

1 காணபாவம் கக0-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க

களும் அப்பொழுது அபிஷேகத்துக்குரிய பொருள்களையும் என்
மங்களத்திரவியங்களையும் (கையில) எடுத்துக்கொண்டார்கள்.
சரே! அலங்கரிக்கப்பட்டவரும் மகாத்மாவும் அஸுரர்களுக்
பயங்கரமான குமாரரைத் தேவர்கள் மிக்க ஸந்தோஷத்துட
தவிய ஸம்பாடங்களுடனகூடின பொற்கவசங்களால் ஸஸவதி
யைச்சேர்ந்த புனயதீர்த்தங்களால் ஸௌதிபதிஸ்தானத்தில்
ஷேகம் செய்தார்கள் மஹாராஜரே! எல்லா உலகங்களுக்கும் பி
மஹரும் பகவானுமான பரமமதேவா ஜலாதிபதியானவருணனை
காலத்தில் அபிஷேகஞ்செய்ததுபோல அபிஷேகம் செய்தா ம
தேஜஸவியான கஸப்பரும் ஜனங்களால் புகழப்பட்ட மறவாக்க
அபிஷேகம் செய்தார்கள்

பிரபுவான பிரமமதேவா, பரீதிபுடன் கூடியவராகி, அந்தஸ
ரமமணயருக்குப் பலசாலிகளும் காற்றின்வேகம்போன்ற வேகமு
வாடினும் விரும்பினவீராயததைத் தரிப்பவார்களும் ஸித்தர்களும்
மஹாபாரிஷதர்களைக் கொடுத்தார இவருக்கு நந்திஸேனை
லோஹிதாஷ்ணையும் சூரனென்று மதிக்கப்பட்ட கண்டாகாணனை
(கொடுத்த) பிரஸித்திபெற்ற குமுதமாலையையும் நானகாவது அனு
தூக ஏற்படுத்தினார் ராஜேந்திரரே! அச்சமயத்தில், மஹாதே
வியும் பிரபுவான ஸதானுவானவா அனேகமாயைகளைத் தரிப்
புனம் காம்பம், வீரயம், பலம் இவைகளோடு கூடியவனும் தேவச
ருக்களை நாசஞ்செய்யவனும் மஹாபாரிஷதனுமான காமனை ஸக
ருக்குக்கொடுத்தார் மிக்க கோபங்கொண்ட அந்தக்காமன தேவா
புத்தத்தில் பயங்கரமான செய்கைகளுடனகூடின பதினா
லக்ஷம் அஸுரர்களை இருகைகளாலேயே கொன்றானன்றோ?
வாறு தேவர்கள் அந்தஸ்கந்தரினப்பொருட்டு ராஷ்ணர்களால் நெ
கியதும் தேவசத்துருக்களுக்கு சூயததை உண்டுபண்ணுகின்ற
ஜயிக்கமுடியாததும் எல்லா உருவங்களுமுள்ளதுமான சேனை
கொடுத்தார்கள் அவ்வாறே, இந்திரனுடனகூடின தேவர்கள்
ரும் கந்தரவார்களும் யக்ஷர்களும் ராஷ்ணர்களும் ரிஷிகளும் பித்ரி
ளும் ஜயசப்தத்தை வெளியிட்டார்கள் பிறகு, யமனுக்கும்
னுக்கும் ஒப்பானவர்களும் மஹாவீரமுள்ளவர்களும் மஹாகா
யுள்ளவார்களுமான உனமாதன பரமாதனென்கிற இருவா
யும் அனுசரங்களாகக் கொடுத்தார்கள் ஸூரியனை அனுஸ
துச் செலனுக்கின்றவர்களான ஸுபராஜன பாஸவரன
கிற இருவரையும் பிரதாபசாவியான ஸூரியன பரீதிபுள்ளவரு
காத்திகேயருக்குக் கொடுத்தான சந்திரனும் கையையங்கிரிய்

ய சிகரத்திற்கு ஒப்பானவாகளும் வெண்ணிறமுள்ள புஷ்பமாலையையும் சந்தனத்தையும் அணிந்தவாகளுமான மணியையும் ஸுமணியையும் அணுசரங்களாகக் கொடுத்ததான் அவ்வாறே, அக்னியானவனாகளும் சத்துருப்படையை நாசம்செய்தவாகளுமான ஜவாலாறவன் ஜயோதிஸ் என்கிற இருவரையும் புத்திரருக்கு அணுசரங்களாகக் கொடுத்தான். அமசனும் புத்திசாலியான ஸகந்தருக்கு பரிகன், வடன, மிகப்பெரிய பலசாலியான பீமன், அதுபுகரிகளும் வீரயத்தில மதிகுப்பட்டவாகளுமான தஹதி, தஹன்னகிற ஐந்து அணுசரங்களையும் கொடுத்ததான் பகைவீரர்களைக் காலப்பவனான இரத்திரன், வஜரத்தையும் தண்டத்தையும் தரிப்பவாக் கன உதகரோசன ஸகரனனன்கிற இருவரையும் அக்னியின வாரரான ஸகந்தருக்குக் கொடுத்தான் அவ்விருவர்களும் யுத்தத் தில் தேவேந்திரனுடைய அனேக சத்துருக்களைக் கொன்றார்களா? மஹாயசஸவியான விஷ்ணுவானவா சகரன், விக்ரமகன், நரபலசாலியான ஸகரமனன்கிற மூவர்களையும் ஸகந்தருக்கு அணுசரங்களாகக் கொடுத்ததா வைத்யாருள்ள சிறந்தவர்களான அஸுரிதேவாஸுரிருவரும் எல்லா விததைகளிலும் ஸமரத்தார்களான ததனையும் நந்தனையும் ஸகந்தருக்கு பரீதிபுள்ளவர்களாகக் கொடுத்தார்கள் மஹாயசஸவியான பிரமமதேவா குருதன், குஸுர, குமுதன், டம்பரன், ஆடம்பரன் இவர்களை மஹாதமாவான், ஸகந்தருக்குக் கொடுத்ததா ஸிவகாமாவான்வன் பலசாலிகளும் டுமுகத்தையுடையவாகளும் பலத்தால் அதிகரித்தவாகளும்த் நாமாயுபுள்ளவாகளுமான வகரன் அனுவகரன் என்னும் இருவரையும் குமாரரின்பொருட்டு அணுசரங்களாகக் கொடுத்ததான் பிரபு ன மித்திரன், மஹாதமாவான் குமாரருக்கு மஹாபலசாலிகளும் ததையும் விததைகளையும் தரிப்பவர்களான ஸுவரத்தையும் வ்யஸந்தனையும் கொடுத்ததான் விதாதாவான்வன் பாராக மிக மகானவர்களும் வரதார்களும் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்ற களுமான ஸுவரத்தையும் மஹாதமாவான் சுபகாமாவையும் கராத கையருக்குக் கொடுத்ததான் பாரதரே! பூஷாவும் மஹாமாயாவிக ன பாணீதகன் காலிகனென்கிற இரணடுபராவதர்களையும் கராததி யருக்குக் கொடுத்ததான் பரதகுலத்தில் பிறந்தவாருள்ள சிறந்த ர! வாயுவானவன் பெரிய முகத்துடன் கூடியவாகளும் மஹாபல களுமான பலனையும் அதிபலனையும் கராததிகையருக்குக் கொடுத்த ன ஸத்யபபிரதிஜனுபுள்ளவனான வருணன் திரியினுடைய

முகத்துடன் கூடியவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான் யிமனையும் அயிமனையும் காராதிகேயருக்குக் கொடுத்தான் அரசரே! இமயபயானது மஹாதமாவான் ஸுவாசசனையும் அதிவாசசனையும் அகியின புத்திரருக்குக் கொடுத்தது பாரதமே! மேருவானது கசனனையும் மஹாதமாவான் மேகமாலியையும் அகனிபுதரருக்கு அரசர்களாகக் கொடுத்தது மஹாதமாவான் மேருபாவதமே மதபலபராகரமமுள்ளவர்களான ஸதிரன் அஸதிரன் என்கிற இரண்டு கிங்கராகனையும் அகனிபுதரருக்குக் கொடுத்தது விருதபாவதமானது பெரியகற்களால் யுத்தம் செய்கிற ஸவபாவமுள்ள சிருங்கன் அதிஸருங்கன் என்கிற இரண்டுபாரிஷதாக்களை அகனிபுருக்குக் கொடுத்தது ஸமுத்திரமகதையைத் தரித்தவர்களான ஸமஹன் விகரஹன்னன்கிற இரண்டு மஹாபாரிஷதாக்களை அகனிபுருக்குக்கொடுத்தது மங்கனகரமான தோற்றமுள்ளபாவதி, உமாதனையும் சங்குகாணனையும் புஷ்பதநனையும் அகனிபுதரருக்குக் கொடுத்தான் 1 கங்கையானவன் அகனிபுதரருக்கு ஜயனையும் மஜயனையும் கொடுத்தான் புருஷாகளுள் சிறந்தவரே! ஸாபபங்குகரசனான வாஸுகியும் (அனுசராகனாக) கொடுத்தான் இவ்விதபஸாதயாசனம் ருத்திராகனும் வஸுகனும் பிதருக்களும் ஸமுத்திரங்களும் நதிகளும் மகாபலமுள்ள மலைகளும் சூலங்கனையும் ; பட்டகனையும் தரித்திருக்கின்றவர்களும் கிவயமான ஆபுதங்களுடன் சயவர்களும் பறபல வேஷங்கனால அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் சேனைககூட்டத் தலைவாக்களைக் கொடுத்தார்கள பாரதமே! அரசரே! பறபல ஆபுதங்களுடன் கூடியவர்களும் பலவித ஆபரணகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களுமான் ஸகந்தருடைய வேறுகஸைனிகாருடைய நாமதேயங்கனையும் கேளும்

ஜனமேஜயரே! 2 சங்குகாணன், நிகுமபன், பதமன், குமுதபன்னிரண்டு கைகளுடன் கூடிய அருந்தன், கிருஷ்ணன், உபகிருஷ்ணன், கரணாஸாவன், கபிஸகந்தன், காஞ்சஞ்சன், ஜலந்தம் அக்ஷன், ஸந்தர்ஜனன், குந்தீகன், தமோந்தருந்த, ஏகாக்ஷதுவாதசாக்ஷன், ஏகஜுடன், பிரபு, ஸஹஸரபாகு, விதன, வியாசக்ஷன், சூதிகமபன்னன், புனயநாமா, ஸுநாமா, ஸுசகரன், பிரிய

1 'கங்கா' என்பது மூலம் 'நாகன்' என்பது வேறுபாட்டம், 'தப்பாட்டகிறகு, 'ஜயன் மஹாஜயன் என்கிற 'இரண்டு நாகவாஸுகி கொடுத்தான்' என்பது பொருள்

2 சிலபெயர்கள் இரட்டிக்கின்றன

ன, 'பரிபுருதன, பரியமானமலைகளையும் சுந்தனங்களையுமுடை
 னுன கோகந்தன, அஜோதரன, கஜகிரன, ஸ்கந்தாசன; சதலோ
 ன, ஜவாலாஜிஹவன, கராளாசன, சிதிகேசன, ஜடி, ஹரி, பரி
 ந்தன, கோகந்தன, கருஷணகேசன, ஜடாதரன, சதுராததமஷ
 ன, அஷ்டஜிஹவன, மேகந்தன, பருதுஸரவன; வித்யுதாசன,
 நாவகந்தன, ஜாடரன, மாருதாசன, உதாராசன, ரதாசன,
 ரதாபன, வஸுபாபன, ஸமுதரவேகன, ஸைலகம்பி, விருஷன,
 ஷன, பரவாஹன, நந்தன, உபநந்தன, தாமரன ஸவேதன, களிந
 , விததாராதன, வரதன, பரியகன, நந்தன, பிரதாபசாலியான
 நந்தன, ஆநந்தன, பிரமோதன, ஸவஸ்திகன, தருவகன, சேஷம
 ஹன, ஸுவாஹன, விததபாததிரன, கோவரஜன, கனகாபீடன்;
 ராபாரிஷ்டேதஸவரன, காயனன, ஹஸனன, பாணன, வீரயமுள்ள
 ன கடகன, வைதாலி, கதிதாலி, கதகன, வாதிகன, ஹமஸஜன,
 கதிகதாங்கன, ஸமுதரோனமாதனன, ரணோதகடன், பரஹாஸன,
 வதவிததன, நந்தனன, காலகண்டன, பிரபாஸன, குமபாண்ட
 தரன, காலகஷன, விதன, பூதமதனன, யஜஞவாஹன,
 வாஹன, தேவயாஜி, ஸோமபன, மஜ்ஜானன, மஹாதேஜன,
 ன, கிராதன, துஹரன, துஹாரன, வீரயசாலியான சிதரதேவன,
 ரன, ஸுபாஸாதன, கிரீடி, மகாபலன, வதஸலன, மதுவாணன,
 சோதரன, தாமதன, மனமதகரன, வீரயசாலியான ஸூசிவகத
 , ஸவேதவகதரன, ஸுவகதரன, சாருவகதரன, பாண்டிரன,
 ரடபாகு, ஸுபாகு, ரஜன, கோகிலகன, அசலன, கனகாசன,
 ஸபரபு, ஸஞ்சாரகன, கோகந்தன, கருதரபததிரன, ஜம்புகன,
 ரஹஜவகதிரன, ஜவனன, குமபவகதிரன, குமபகன, ஸவாண
 வன, கருஷ்டென்னஜஸ, ஹமஸவகதிரன, சந்திரபன, பாணிகூச
 , சம்பூகன, பஞ்சவகதிரன, சிஷ்கன, சாஷ்வகதிரன, ஜம்பூகன,
 வகதிரன, குஞ்சலன, யோகயோகதா இவர்களும் எப்பொழுதும்
 ராமன் பரியாசனும் மஹாதமாகளும் பிரமமதேவரைச் சோந்த
 னும் மஹாபுத்திமானகளும் பெரிய ஸபைகளைச் சோந்தவாகளும்
 னவன தவிருபவர்களும் பாலாகளும் விருத்தாசனமான பாரிஷ
 னும் ஆயிரம் ஆயிரமாகக் குமாரரை ஸேகாததிரமசெயது
 ண்டு உபாஸித்தனா

ஜனமேஜயரே! எவாகள பறபலவிதமான முகங்களுடனகூழ்ந
 னோ அவர்களைக் கேளும் சிலா ஆமை முகமுடையவாகள சிலா
 ழிமுகமுடையவாகள சிலா முயலினமுகம்போன்ற முகமுடை

நாளில் முகமுள்ளவர்கள், வயிற்றில் முகமுள்ளவர்கள், முதுகில் முகமுள்ளவர்கள்; மோவாயில் முகமுள்ளவர்கள், கண்களில் முகமுள்ளவர்கள், அனேகர்கள் விலாவில் முகமுள்ளவர்கள், பறபலங்களில், முகமுள்ளவர்கள், புழு பூச்சி இனங்களுக்கு ஸமமான முகமுள்ளவர்கள், கணங்களுக்கு அதிபகர்கள், மறவர்கள் பல தஸாபபங்களின் முகம்போன்ற முகமுடையவர்கள், பறபல கையையும் கழுத்தையுமுடையவர்கள். சிலா பறபல - விருத்தங்களைப் போன்ற புஷங்களைமுடையவர்கள் மறவர்கள் இடையில் தலைமுடையவர்கள், சிலா ஸாபபங்களின் உடல்போன்ற முகமுடையவர்கள், பற்பலபுதங்களில் வஸிப்பவர்கள், மரபபடைகளால் சுற்றப்பட்டிருக்கிற தேகத்துடன் கூடினவர்கள், பறபல ஸவாணாவஸ்திகளுடன், கூடினவர்கள், பறபல வேஷங்களைத் தரித்தவர்கள், பறபல புஷபமாலையையும் சந்தனங்களையும் அணிந்தவர்கள், பறபல வஸ்திரங்களை உடுத்தவர்கள், தோலையே வஸ்திரமாகக் கொண்டவர்கள், தலைப்பாகையுள்ளவர்கள், மகுடமணிந்தவர்கள், நல்ல தத்துடன் கூடியவர்கள், நல்ல தேஜஸையுடையவர்கள், கிரீடையுள்ளவர்கள், ஐந்தாடுமிடையுள்ளவர்கள், ஸவாணமயமான தலைவிரையுடையவர்கள், மூன்று சிகைகையுடையவர்கள், இரண்டு கைகளுள்ளவர்கள், மறவர்கள் ஏழுசிகைகையுடையவர்கள், நிமிடையுள்ளவர்கள், மகுடமணிந்தவர்கள், மொட்டைத்தலையார்கள், நடையுள்ளவர்கள், சிதரமான மாலையுடைய தரித்தவர்கள் சிலா, ராமமுள்ள முகத்துடன் கூடியவர்கள், சண்டையிலேயே முககியவர்கள், ருசியுள்ளவர்கள், சிறந்த தேவாருளாலும் எப்பொழுதும் நிகழக் கூடாதவர்கள், கறுத்த நிறமுடையவர்கள், தசைப்பறறில் முகமுள்ளவர்கள், நீண்ட முதுகையுடையவர்கள், குறுகிய பிறையுடையவர்கள், பருத்தும் குறுகியிருக்கின்ற முதுகையுடையவர்கள்; தொங்குநிறவிறமையும் குறியையுமுடையவர்கள், நரிய கைகையுடையவர்கள், குறுகிய கைகையுடையவர்கள், குறுகிய சரீரமுள்ளவர்கள், குள்ளர்கள், கூனர்கள், குறுகிய கண்களால் உடையவர்கள், யானையின் காதுபோலவும் கழுத்துப் போலவும் இருக்கும் காதுகளையும், கழுத்துக்கையுமுடையவர்கள், யானையின் முககுப்போன்ற முககுள்ளவர்கள், ஆமையின் முககுப்போன்ற முககையுடையவர்கள், சிலா செந்நாயின் முககுப்போன்ற கையுடையவர்கள், தீர்க்கமான பெருமூச்சுள்ளவர்கள், தீர்க்கமான கண்களால்குள்ளவர்கள், அதிக பயங்கரமானவர்கள், கீழ

முகமுள்ளவர்கள் ; பெரிய கோரப் பற்களை உடையவர்கள் , சூது
கோரப்பற்களை உடையவர்கள், சிலா நான்கு கோரப்பற்களை உண்
வர்கள் அரசரே ! ஆயிரக்கணக்காக இருக்கின்ற இன்னும் சி
பெரிய யானைபோன்றவர்களாகவும் பயங்கரர்களாகவும் இருப்ப
கள் , பாரதரே ! நன்றாக அமைந்திருக்கிற சரீரத்தை உடையவா
காந்தியுள்ளவர்கள் ; நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவர்கள் , மஞ்சள்
'முள்ள' கண்களை உடையவர்கள் , முளைபோன்ற காதுகளை உடைய
'கள் , சிவந்த முகமுள்ளவர்கள் , பருத்தகோரப்பற்களை உடைய
கள் , நீண்ட கோரப்பற்களை உடையவர்கள் , பருத்த உதடுகளை உ
யவர்கள் , பச்சை 'நிறமுள்ள தலைமயிரகளை உடையவர்கள் , பற்
கால்களையும் உதடுகளையும் கோரப்பற்களையுமுடையவர்கள் , பற்
கைகளுடனும் கழுத்துகளுடனும் கூடியவர்கள் பாரதரே ! பற்
தீதால்களால் மூடப்பட்டவர்கள் , பற்பல பாஷைகளை உடைய
கள் , தேசபாஷைகளில் ஸமாததங்கள் , ஒருவரையொருவர் புக்
வர்கள் , ஐயவாயமுள்ளவர்கள் பெரிய ஸைபகளைச் சோந்த
களான இவர்கள் நான்குபக்கத்தினின்றும் வந்தார்கள் பாரத
தீரகமமான கழுத்தை உடையவர்கள் , நீண்ட நகமுள்ளவர்கள் , நீ
டிருக்கிற கால்களுடனும் தலைகளுடனும் கைகளுடனும் கூடியவா
மஞ்சள் நிறமுள்ள கண்களை உடையவர்கள் , கறுத்த கழுத்தை உ
யவர்கள் , தொங்குகின்ற காதுகளை உடையவர்கள் சிலா பீமனே
னுக்கு ஒப்பானவர்கள் , மைபோன்றவர்கள் , வெளுத்த கண்க
உடையவர்கள் , சிவந்த கழுத்தை உடையவர்கள் சிலா மஞ்சள்
முள்ள கண்களை உடையவர்கள் அரசரே ! பாரதரே ! அனே
கள் பலநிறமுள்ளவர்கள் , விசித்ரமான வாணமுள்ளவர்கள் ச
ரங்களைத் தலைபணியாகக்கொண்டவர்களுக்கு : ஒப்பானவா
வெளுப்பாகவும் சிவப்பாகவுமிருக்கிற ரேகைகளை உடையவா
வெவ்வேறு நிறமுள்ளவர்கள் , ஒரே நிறமுள்ளவர்கள் , மயில் 'சி
போன்ற நிறமுள்ளவர்கள் பின்னும் இவர்களுடைய ஆயுதங்களை
சொல்லுகிறேன் கேளும

மிகுதியிருக்கின்ற பாரிஷதங்களால் ஆயுதங்கள் கொள்ள
பட்டன. சிலா கைகளில் பாசங்களைக்கொண்டவர்கள் , நிற
வாயையுடையவர்கள் , கழுத்தையின் முகமுடையவர்கள் , ப
புத்ததில் கண்களையுடையவர்கள் , கறுத்த கழுத்தை உடைய
கள் , பரிகத்தைக் கையில்கொண்டவர்கள் , சதகனிகளையும்
ரங்களையும் கையில் பிடித்தவர்கள் , உலக்கைகளைக் கை

ண்டவர்கள், பாரதே ! கத்திகளையும் முதகங்களையும் கையில்
ண்டவர்கள், தண்டங்களைக் கையில் பிடித்தவர்கள், கதைகள்
புசண்டிகளையும் கையில்கொண்டவர்கள், தேமரங்களைக் கை
பிடித்தவர்கள், கோமான்-பறபல, ஆயுதங்களை உடையவர்கள்,
பாதமாக்கள், மிகுசுறுசுறுப்புள்ளவர்கள், மிகப்பலசாலிகள்,
வேகமுள்ளவர்கள் அவ்வாறே, பித்தத்தில் பிரிதியுள்ளவர்களும்
கமர்ன் பராக்ஷிரமமுள்ளவர்களுமான், அந்தமஹாபாரிஷதர்கள்
மாரருடைய அபிஷேகத்தைக்கண்டு ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக
கிளருடையஸமூகங்களை அங்கங்களில் கட்டிக்கொண்டு நாதனரு
பதர்கள் அரசே ! இவர்களும் இன்னும் மற்ற அனைக பாரி
களும் மஹாதமாவும் கீர்த்திமானுமான கார்த்திகேயரை உபா
தர்கள் கர்த்தகரு ஒப்பானவர்களும் சூராகளுமான தேவா
ம் அந்தரிக்ஷவாஸிகளும் தேவதைகளால் கட்டளைபிடிப்பட்டு
சந்தருக்கு அனுசரங்களானார்கள் அப்படிப்பட்டவர்களில் ஆயிரா
ம்-பதினாயிரர்களும் அப்பதர்களும் அபிஷேகரு செய்யப
ட்டமஹாதமாவான ஸகந்தரைச் சூழ்ந்துகொண்டு உபாஸித்தனர்

நாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்

ஹ ர த ப ர வே, ச ப ர வ, ம. (தோடர்ச்சி)

மாரருடைய மாநீருகணங்களின் பெயர் கூறியதும், துமாரர்
ராகாஸ்தீர்க்கி கோன்றதும், கீரோளஞ்சகிரியைப் பிளந்ததும்)
, வீரே ! அரசே ! என்னால் உரைக்கப்படுகின்றவைகளும்
துருக்களுடைய கூட்டங்களை அழிக்கின்றவைகளும் சூமாரருக்கு
வசரங்களுமான், இரதமாதருதனைங்களைக் கேளும் பாரதே ! மவ
கரிகளான எவர்களால் தனித்தனியாக முவுலகங்களும் வியாபிக
பட்டனவோ கீர்த்தியுடையவர்களான, அந்த மாதருதேவதைகளு
ய பெயர்களைக் கேளும் 1பரதர்களுள் சிறந்தவரே ! பிரபாவதி,
ரலாக்ஷி, பாஸிதை, கோஸதனி, பூநீமதி, பருலை, பருபுத்திரிகை,
ஸுஜாதை, கோபாஸி, பருஹதம்பாஸிகை, ஜயாவதி, மாலதிகை,
வரதனை, பயங்கரி, வஸுதாமை, தாமை, விசோகை, நந்தினி, ஏச
ட, மஹாசூடை, சகரநேமி, உத்தேஜனி, ஜயதேஸனை, கமலாக்ஷி,
ரபனை, சததுருஞ்சயை, கரோதனை, சலபி, கரி, மாதவி, சபவகதரை,
ததேஸனி, கீதபரியை, கலயாணி, ருதரகோமை, அமிதாசனை,
கஸவனை, போகவதி, ஸுபரு, கனகாவதி, அலாதாக்ஷி, வீராயவதி,

1 இரத அத்யாயத்தில் பல விளிகள் விடப்பட்டன

விதபுஜஜிஹவை, பதமாவதி, ஸுநக்ஷத்திரை, கருதரை, பகுயோஜ
ஸந்தாசிகை, கமலை, மஹாபலை, ஸுதாமை, பகுதாமை, ஸுயா
யசஸவிரி, நருத்யபரியை, சதோலாகலமேகலை, சதகண்டை, ப
நநதை, பகநநதை, பாவிநி, வபுஷ்மதி, சநதிரசீதை, பதரக
ருக்ஷாமபிகை, திஷ்ஞுடிகை, வாமை, சதவாவாஸிரீ, ஸுமங்
ஸவஸதிமதி, புத்திகாமை, ஜயபரியை, தனதை, ஸுபரஸா
பவதை, ஜலேஸுவரி, ஏம, பேம, ஸமேம, வேதாளஜநி,
தேதி, காலிகை, தேவமிதரை, வஸுபுத்ரி, கோடரை, சிதரஸே
அசலை, குககுடிகை, சமகலிகை, சகுணிகை, குண்டாரிகை, கௌ
கை, குமபிகை, சதோதரி, உதகராதினி, ஜலேலை, மஹாவேகை,
கணை, மனோஜவை, கண்டகினி, பரஹுஸை, பூதனை, கேசயநதரி, த
வாமை, கரோசனை, தடிதபரபை, மநதோதரி, முண்டி, கோட
மேகவாஹிநி, ஸுபகை, லம்பினி, லம்பை, தாமராகுடை, விகாச
ஊதவவேணி, தரை, பிங்காசுதி, லோஹமேகலை, பருதுவஸதி
மதுவிகை, மதுகுமபை, பக்ஷாலிகை, மதகுலிகை, ஜராயு, ஜா
நனை, கயாதை, தஹதஹை, தமதமை, கண்டக்ஷண்டை, பூஷ்
மணிசூடிகை, அமோகை, லம்பயோதரை, வேணுவீணை
பிங்காசுதி, லோஹமேகலை, சசோலாகமுதி, கிருஷ்ணை, கரஜ
மஹாஜவை, சிசுமாரமுதி, ஸவேதை, லோஹிதாசுதி, லிபிஷ்
ஜடாலிகை, காமசரி, தீரககஜிஹவை, பலோதகடை, காலேஹி
வாமனிகை, முகுடை, லோஹிதாசுதி, மஹாக்காஸ்ய, ஹ்ரிபிண்
ஏகதவசை, ஸுகுஸுமை, கருஷ்ணகாணி, க்ஷுரகாணி, சத்ஷுக்
காணபராவரனை, சதுஷ்பதநிகேதை, கோகாணி, மஹிஷா
கரகாணி, மஹாகாணி, பேரீஸவனமஹாஸவனை, சமககுமபஸர
பகதை, மஹாபலை, கணை, ஸுகணை, பீதி, காமதை, சதுஷ்பத
பூதிதீரததானயகோசரி, பசுதை, விதததை, ஸுகதை, ம
யசஸ, பயோதை, கோமஹிஷதை, ஸவிசாலை, பரதிஷ்டை, ஸ
திஷ்டை, ரோசமனை, ஸுரோசனை, நௌகாணி, முககா
விசிறை, மநதினி, ஏகசநதிரை, மேககாணை, மேகமலை, க
சனை, பறபலநுபததுடன்சூடியவாகளான இவாகளும இன்
மற்ற அனேக மாதருதேவதைகளும் ஆயிரமாயிரமாகக் கார்த்தி
ரை அனுஸரித்துச் செல்லுகிறவாகளானார்கள பாரதரே ம
தேவதைகள், நீண்ட நகுமுள்ளவாகளாகவும் நீண்டபற்களையு
யவாகளாகவும் நீண்டமுகங்களைப்புடையவாகளாகவும், பலமுள்ள
களாகவும் மதுரஸவபாவமுள்ளவாகளாகவும் மெய்வனத்தில்

திறவர்களாகவும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருந்
 தார்கள். அவ்வாறே, அவர்கள் மாஹாத்மயத்துடன் கூடியவர்களாக
 ம் நினைத்தபடி ரூபத்தைத் தரிப்பவர்களாகவும் மாமஸமில்லாத சரீர
 ளளவர்களாகவும் வெண்ணிறமுள்ளவர்களாகவும் தங்கத்துக்கு
 ப்பானவர்களாகவும் இருந்தார்கள் பரதாசனஞ்சிறந்தவரே! மறம
 ா காரமேகத்துக்கு ஒப்பானவர்களாகவும் புகைகிறமுள்ளவர்களாக
 ம் சிவந்தகாரதியுள்ளவர்களாகவும் பெரிய தேகமுள்ளவர்களாக
 ம் நீண்டமயிருள்ளவர்களாகவும் வெண்புப்பு வஸ்திரங்களைத் தரித்தவா
 ராகவும் மேலநோக்கியிருக்கின்ற பின்னலுள்ளவர்களாகவும் மஞ்
 ரநிறமுள்ள கண்களையுடையவர்களாகவும் தொங்கிக்கொண்டிருக்
 க் மேகலைகளுடன் கூடியவர்களாகவும் வயிறுமகாதும்கொங்கையும்
 ளாங்கினவர்களாகவும் சிவந்த கண்களையுடையவர்களாகவும் சிவந்த
 ம் முள்ளவர்களாகவும் பசுமையான கண்களையுடையவர்களாகவும்
 றன்களைக் கொடுப்பவர்களாகவும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிப்பவர்களாக
 ம் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள் சத்
 தருக்களைத் தவிக் கச்செய்யவரே! அவர்கள் யமன, ருத்ரன், ஸோமன்,
 பேரன், வருணன், மஹேந்திரன், அக்னி, வாயு, சூமாரன், பிரம்மா,
 ஷணு, ஸூரியன், வராஹன் இவர்களை அநிஷ்டானதேவதைகளாகக்
 காண்டவர்கள், மஹாபலமுள்ளவர்கள், ரூபத்தினால் அபஸரஸு
 ந்குக்கு ஒப்பானவர்கள், மனத்தைக்கவருகிற ஸவபாவமுள்ளவர்கள்,
 னத்தை ரமிக் கச்செய்யவர்கள், பேச்சில் சூயிலுக்கு ஒப்பானவா
 ர், (செல்ல) மிகுதியினால் குபேரனுக்கு ஒப்பானவர்கள், யுத்தத்தில்
 சதிரனுடைய வீரயத்துக்கு ஸமமான வீரயமுள்ளவர்கள், அவ்வா
 ர், காரதியினால் அக்னிகு ஸமமானவர்கள், யுத்தத்தில் எப்பொழு
 மே நிச்சயமாகச் சத்தருக்களுக்குப் பயத்தைக் கொடுப்பவர்கள்,
 ம் இஷ்டப்படி ரூபத்தைத் தரிப்பவர்கள், வேகத்தில் வாயுவுக்கு ஒப்
 பானவர்கள், சிந்திக்கமுடியாத பலமும் வீரயமும் உடையவர்கள்,
 வவாறே, நினைக்கமுடியாத பராக்ரீமமுள்ளவர்கள், விருஷங்கனி
 ம் நாதசர்திகனிலும் வஸிப்பவர்கள், குகைகளிலும் ஸம்சானங்
 கிலும் மலை அருவிகளிலும் வஸிப்பவர்கள், பற்பல ஆபரணங்களைத்
 தரித்தவர்கள், பற்பல பூமலைகளையும் வஸ்திரங்களையும் தரித்தவா
 ர், பற்பல விசித்திர வேஷங்களைத் தரித்தவர்கள், அவ்வாறே, பற்
 லபாஷைகளைப் பேசுகிறவர்கள், சத்தருக்களுக்குப் பயத்தை உண்டு
 னனாகிறவர்களான இவர்களும் இன்னும் மற்ற மாதருக்களிட
 ந்ரம் தேவராஜனுடைய ஸமமத்தத்தினமேல் மஹாத்மாவான ஸகந

தரை அனுஸரித்தார்களா ஸாஜஸ்ரேஷ்டரே! பரதாசனாட்சி நந்தவடு
பிறகு, மகிமைபொருநநினைமஹேந்திரன், தேவசத்தருக்களுடைய
நாசத்தினபொருட்டு, குறுகருக்கு, சுககியாயுத்ததையும் பெரு
யுள்ள பெரியமணிகூடியதும் பிரகாசிக்கின்றதும் வெண்ணிறமு
தும் பாலஸூயனுடைய நிறம்போன்றநிறமுள்ளதுமான கொடி
யும் கொடுத்தான் பச்சதியானவா, உக்கிரஸவருபமுள்ள தும் பற
ஆயுதங்களையும் தவத்தையும் வீரயத்தையும் வனமையையுமு
தும் ஜயிக்கமுடியாததும் தம்முடைய கணங்களோடுகூடியதும் தன்
சையை என்று பெயாபெற்றதும் நுதரரான தங்குத துலயமான
முள்ள முப்பதினாயிரம் யுத்தவீரர்களோடு கூடியதும் எல்லாப்பூ
களும் அடங்கின பெருங்கூட்டமுமான சேனையை அந்தஸ்கந்த
ருக்கொடுத்தாரா அந்தசேனையானது ஒருபொழுதும்புத்தத்தினி
புறங்காட்டிச்செல்லவதை அறியாதது விஷ்ணுவானவா பலத்தை
வும் விருத்திபண்ணுகிற வைஜயந்தி என்கிற மாலையைக் கொடுத்த
உமையவள் அழகில்லாதவையும் ஸூயனபோன்ற ஒளிபொ
தியவையுமான இரண்டு வஸ்திரங்களைக்கொடுத்தான் கங்கை, தி
மானதும் அமருத்ததுடன் தோன்றினதும் உத்தமமுமான கம
டலுவைக் கொடுத்தான் பிருஹஸ்பதியும் குமாரருக்குத் தண்டத்
அன்புடன் கொடுத்தாரா கருடன் தன்னுடைய அருமைப்பிள்ளை
விசித்திரமான தோகையுடன் கூடியதுமான மயிலைக்கொடுத்தாரா
அருணன் சிவந்த கொணடையையுடைய கோழியைக்கொடுத்தாரா
அரசனான வருணன் பலத்ததுடனும் வீரயத்துடனும் கூடிய) ஆ
டைக் கொடுத்தான் பிறகு, பிரபுவும் உலகங்களைப்படைப்பவரும்
பிரமமதேவா ஸுபரமணியருக்கு மானதோலையும் யுத்தங்களில் ஜ
தையும் கொடுத்தாரா. ஸகந்தா தேவகந்தாசுக்கு ஸேனாபதியாயி
ரும் நிலைமையைப்பெற்று ஜவாலையுடன் ஜவலிக்கின்ற இரண்டாவ
அகனிபோலப் பிரகாசித்தாரா பிறகு, ஸகந்தா தேவஸ்ரேஷ
களை ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு பாரிஷதங்களோடும் மா
தேவதைகளோடும் அஸுரர்களுடைய நாசத்தினபொருட்டுச் செ
றா பயங்கரமாயிருப்பதும் மணிகளுடனும் எடுத்துநிறுத்தப்ப
கொடிகளுடனும்கூடியதுமான அந்த ராசக்ஷஸ்ரேனையானது
வாதயங்களுடனும் சங்கங்களுடனும் முரசங்களுடனும் ஆயுதங்
டனும் கொடுத்ததுணிகளுடனும் கூடியதாக ஜயோதிமண்டலங்கள்
விளங்குகின்ற சரதகாலத்திலுள்ள ஆகாயம்போல விளங்கிய
பிறகு, அந்தத் தேவகணங்களும் அவ்வாறே பறபல பூதகணங்க

மஇடத்தில் மன்மபற்றியவைகளாகப் பேரிக்ளையும் சிறந்த சங்கங்
 ரயும் தம்பட்டங்ளையும் ஜாஜாங்க்ளையும் கரகசங்க்ளையும் கோவி
 ணிகங்க்ளையும் ஆடம்பரங்க்ளையும் கோமுகங்க்ளையும் மிகக் ஒளி
 ள் டிணாடிமங்க்ளையும் முழக்கினூகள் இரதிரனுடனகடின அந
 தேவாகள் எல்லாரும் சூமாரரை ஸதோததிரஞ் செயதாரகள்
 வாக்ளும் கந்தாவாக்ளும் பாடினூகள் அபஸ்ரஸுகளுடைய கூட
 கள் நாததனம்செயதன் பிறகு, மஹாஸேனா, பிரீதியுடையவ
 டி, 'யுத்தத்தில் உகளுடைய உதத்தைச்செய்ய எண்ணங்கொண்ட
 துருக்களைக் கொல்வேன்' என்று தேவாக்ளுக்கு வரனைக் கொடுத்
 த மஹாதமாக்களான தேவாகள் தேவஸரேஷ்டரான அந்த ஸுப
 மணயரிடத்தினின்று வரத்தைப்பெற்று மனமகிழ்ந்தவாக்ளாகிச்
 துருக்கள் கொல்லப்பட்டதாகவே எண்ணினூகள். மஹாதமா
 ன ஸகந்தா வரம்கொடுத்தவுடன், ஸந்தோஷத்தினாலுண்டான
 லாப பூதகூட்டங்களின் ஒளியும் முவுலகங்க்ளையும் நிரப்பியது
 த மஹாஸேனா பெரிய சேனையினால் சூழப்பட்டவராகி யுத்தத்
 த அஸுராக்ளைக் கொல்வதற்காகவும் தேவாக்ளைக் காப்பாற்றுவதற்
 கவும் புறப்பட்டார் ஜனாதிபரே! மஹாஸேனருடைய படைக்
 ள்கு முன்னிலையில் முயற்சி, ஜயம், தாமம், ஸித்தி, லக்ஷ்மி, தை
 ஸ்மிருதி இவைகள் சென்றன அந்தத் தேவரான குஹா பயங்
 மாயிருப்பதும் சூலங்க்ளையும் முதகங்க்ளையும் கையில் தாங்கிய
 ட்ளாகொள்ளிக்ளைத் தரிக்கின்றதும் விசித்திரமான ஆபரணங்க்ளை
 சுவசங்க்ளையும் அணிந்ததும், கதைகள் உலகைக்கள் நாராசங்க்ள
 கிகள் தோமரங்க்ள இவைகளைக் கையில்கொண்டதும், கொழுத்த
 மம்மபோலச் சப்திக்கின்றதுமான அந்தச் சேனையோடுகூடி ஸிம்ம
 ள்கு செய்துகொண்டு புறப்பட்டார். அவரைக்கண்டு எல்லாத்
 தயாக்ளும் ராசக்ளாக்ளும் தானவாக்ளும் பயத்தினால் மனநிலை
 றினவாக்ளாக ஒரேஸமயத்தில் எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடினூ
 பறப்பல ஆயுதங்க்ளைக் கையில்கொண்டவாக்ளான தேவாகள்
 ராக்ளைக்குறித்து எதிர்த்துச்சென்றூகள் தேஜஸோடும் பலத்
 ராடும்கூடியவரும் மகிமைபொருந்தியவருமான அந்த ஸகந்தா பாத்
 த பிறகு கோபங்கொண்டு பயங்கரமான சக்தியையும் அஸ்திரங்
 ளையும் அடிக்கடி இறைத்தாரா, ஹவிஸினால் ஜவலிக்கின்ற நெருப்புப்
 ளான தம்முடைய தேஜஸைத் தரித்தாரா மஹாராஜரே! அளவு
 நத்தேஜஸையுடைய ஸகந்தரால் சக்திஅஸ்திரமானது அபயஸிக்
 படுமபொழுது, பூமியில் ஜவலிக்கின்ற கொள்ளிக்ளடையானது

விழுந்தது அரச்சே! அவ்வாறே, பிரளயகாலத்தில் மிகக்கோர்ப்
 இடிகள் விழுவதுபோல இடிகள் பேரொலியுடன் கீழே விழுந்தன
 தாகளுள்ளிறந்தவரே! அகனிபுத்திரரான ஸகந்தரால் மிகக்கோர்ப்
 ஒரு சகதியானது பிரயோகிக்கப்பட்டபொழுது கோடிகணக்க
 சகதிகள் விழுந்தன அரச்சே! பிறகு, மகிமைபுள்ளவரும் பிர
 மான மஹாஸேனா பிரீதியுள்ளவராகி மஹா பலபராகிரமமு
 வாகளும் வீரர்களும் பலசாலிகளுமான லக்ஷக்கணக்கான தைத்ய
 ளாலசூழப்பட்ட தாரகனென்கிற தைத்யேந்திரனையும் எட்டு¹ ப
 ஸைகியையுள்ள சேனையினால் சூழப்பட்ட மஹிஷாஸுரனையும்
 தத்தில் கொன்றா, நூறுலக்ஷம் போர்வீரர்களால் சூழப்பட்ட
 பாத்னையும் கொன்றா ஈஸ்வரரான ஸகந்தா பறபல ஆபுதங்க
 கையிலகொண்டவாகளும்² பதது நிகாவலங்கியையுள்ளவர்களும்
 கிங்கரர்களால் சூழப்பட்ட ஹரதோதரனைக் கிங்கரகளுடன் கெ
 ற்றா அரச்சே! குமாரருடைய அனுசரங்கள், சததுருக்கள் கெ
 லப்படுமபோது, பததுததிசைகளையும் நிரப்பிக்கொண்டு மிகக்கோ
 லியை வெளியிட்டார்கள், கூத்தாடினார்கள், துள்ளினார்கள்,
 தோஷத்தோடு சிரித்தார்கள் ராஜேந்திரரே! பிறகு, நான்குபக்
 களிலும் விருத்தியடைகின்ற சகதிஅஸ்திரத்தினுடைய ஜ்வா
 ளால் மூவுலகமும் முழுதும் பயமுறுத்தப்பட்டதாயிற்று ஸ
 ருடைய நாதங்களாலேயே ஆயிரக்கணக்காகத் தைத்யர்கள் எரி
 பட்டார்கள் மறற்ச சில தேவசததுருக்கள் கொடிதனையினாலே
 விலக்கித்தள்ளப்பட்டு மாண்டார்கள் சிலா மணிகளின்சபத்ததி
 பயமுறுத்தப்பட்டு பூமியில் விழுந்தார்கள். சிலா ஆபுதங்கள்
 வெட்டப்பட்டு ஆயுளற்று விழுந்தார்கள். சிறந்த பலமுள்ளவ
 வீரரும் மகாபலசாலியுமான கார்த்திகேயா இவ்வாறாக புத்தத்
 ஆபுதங்களை ஓங்கிநிற்பவர்களான அனேக தேவசதருக்களைக் கெ
 ற்றா பிறகு, மகாபலசாலியும் பவியினுடைய புதரனுமான ப
 னென்கிற அஸுரன் கரோளஞ்சபாவத்ததை அடைந்து தே
 ளருடைய கூட்டங்களைப் பீடித்தான் உதாரமான புத்தியையு
 மஹாஸேனா அந்தத்தேவசதருவை எதிர்த்துச்சென்றா அந்
 பானை கார்த்திகேயரிடத்தினின்று உண்பான பயத்தினால் கரோ
 பாவத்ததைச் சரணமடைந்தான் பிறகு, மஹாகோபமுள்ளவ
 மஹிமைபொருந்தியவருமான கார்த்திகேயா அகனியினால் கொடு

¹ ஆதிபாவம் 874-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

² லக்ஷமகோடி, பதினாயிரமகோடி

ட்ட சுகதியாயுத்ததால் கரௌஞ்சபக்ஷியினுடைய சபதத்தினால்
 விபொருந்தியதும், ஸாலமரக்கிளைகளால் பலநிறமாயிருப்பதும் பயந
 ருக்கின்ற குரங்குகளோடும் யானைகளோடும் கூடியதும் வேகத்
 டன மேலே எழுந்து பறக்கின்ற பக்ஷிகளை உடையதும் வெளியில்
 நுக்கின்ற ஸாப்பங்களுடையதும் ஓடுகின்ற மந்திகளுடைய கூட்
 வகளாலும் கரடிகூட்டங்களாலும் எதிரொலியுள்ளதாகச் செய்யப்
 பட்டதும் மானகளுடைய சபதங்களால் காட்டு நடுவில் ஒலியுள்ளது
 ன கரௌஞ்சபாவதத்தைப்பிள்ளாதா வெளியில் வருகின்ற சரபங்
 ராலும் விரைவாக ஓடுகின்ற சிங்கங்களாலும் துக்கிக்கத்தக்க நிலை
 மைய அடைந்திருந்தும் அந்தமலையானது விளங்கியது அந்த
 லியினுடையசிகரங்களில் வலிக்கின்றவிதயாதரங்களும் கின்னராக
 ம், சுகதியினுடைய வீழ்ச்சியால் உண்டான சபதத்தினால் மிகக்
 னபமடைந்தவர்களும் மனக்கலக்கமுள்ளவர்களுமாக உயரக்கிளம்பி
 ர்கள பிறகு, ஜவலிக்கின்ற சிறந்த மலையினின்று தைதயாகள
 ந்ததிரமான ஆபரணங்களைபும் மரலைகளையும் அணிந்தவர்களாக
 றுநூறுகளும் ஆபிரம் ஆபிரமாகவும் வெளிப்பட்டார்கள் குமா
 டைய அனுசரர்களான கிங்கராகள யுத்தத்தில் அவர்களை வலிந்து
 னனறாகள பகவானான அந்தக் காரத்திகேயரும் அப்பொழுது,
 ரபமுண்டு, அஸ்ரராஜனுடைய குமாரனை அவனுடைய தம்பியா
 டுடன், தேவராஜன் விருதரனைக் கொன்றதுபோல விரைவாகக்
 னனறா சதனூருவீரர்களைக் கொல்பவரும் மஹாபலசாஸியுமான
 ரரிசுமர்ரா தம்மைப் பலரூபியாகவும் ஒரு ரூபியாகவும் செய்து
 ண்டு கிரௌஞ்சபாவதத்தைச் சுகதியினால்பிள்ளாதா யுத்தத்தில்
 ியப்பட்ட சுகதியானது மறுபடியும் மறுபடியும் அவருடைய
 யை அடைந்தது பிறகு, இவ்விதமான பிரபாவமுள்ள அகநி
 ஶ்ரரான ஸகந்தபகவான மீண்டும் சௌயத்தினாலும் இரண்டு
 டங்களான தேஜஸினாலும் கீரத்தியினாலும் பூநீயினாலும் பிரகாசித்
 த அவரால் கரௌஞ்சபாவதமும் பிளக்கப்பட்டது, றுறு
 ருக்கத் தைதயாகளும் கொல்லப்பட்டார்கள் பிறகு, பகவானான
 த ஸகந்ததேவா தேவசதனூருக்களைக்கொன்று தேவர்களால்
 ிக்கப்பட்டவராகி அதிக ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார் அர
 ர! பாரதரே! பிறகு, தூதுபிகளும் சங்கங்களும் முழங்கின.
 றாக்களுக்கு ஈஸ்வரரான ஸகந்ததேவாமீது றுறுநூறுகளும் ஆபிர
 பிரமாகவும் தேவஸநிரீகள் மிகச்சிறந்த பூமாரியைப் பொழிந்தார்
 . பரிசுத்தமான காரணத்து திவ்யகந்தத்துடன் வீசியது இந்த

ஸ்கந்தரைக கந்தாவிர்களும் யாகமசெய்பவர்களும் மஹரிஷிகளு ஸ்தோத்திரமசெய்தார்கள சிலா இந்த ஸ்கந்தரை எல்லாருக்கு முந்திப்பிறந்தவரும் பிரம்மதேவரை உத்பத்திக்குக் காரணமா கொண்டவரும் பிரபுவும் பிதாமஹருக்குப் புத்திரருமான அ ஸ்கந்தகுமாரராகப் பாவிக்கிறார்கள் சிலா மஹேசுவரருடைய சூம் ரென்றும் சிலா அக்னியின் சூமாரரென்றும் உமையினுடைய சூம் ரென்றும் கிருத்திகாதேவிகளின் சூமாரரென்றும் கங்கையின் சூம் ரென்றும் சொல்லுகிறார்கள் யோகிகளுக்கு ஈசுவரரும் மஹாப சாலியுமான ஸ்கந்ததேவரை ஒருவிதமாகவும் இரண்டுவிதமாகவும் நான்குவிதமாகவும் ஐந்துவிதமாகவும் ஆயிரம்விதமாகவும் சொல்கின்றனர் அரசரே! இந்தக்கார்த்திகேயருடைய அபிஷேகமான உமக்கு உரைக்கப்பட்டது ஸரஸ்வதியினுடைய தீர்த்தவகைய் பரிசுத்ததியையும் கேளும் மஹாராஜரே! குமாரரால் தேவசுத்தர்கள கொல்லப்பட்டவுடன் மறறொரு ஸவர்க்கமபோல உத்தமம் தீர்த்தம் உண்டாயிற்று அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டு பிரபுவ குமாரா தனித்தனியாக ஐஸ்வரியங்களுடைய கொடுத்தார அக் குமாரரான ஸ்கந்தா ராஜஸ்ததலைவர்களுக்கு மூவுலகங்களை அளித்தார மஹாராஜரே! தைத்யவாகங்களுக்கு முடிவைச் செபவரான அந்தப் புகவான் இவ்வாறு அந்தத்தீர்த்தத்தில் தேவ ளால் தேவஸேனாபதியாக அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார பரத னுள் சிறந்தவரே! முற்காலத்தில் எந்தத்தீர்த்தத்தில் ஜலங்களு ராஜாவான வருணன் தேவகணங்களால் அபிஷேகஞ் செய்பப் டானே அந்தத் தீர்த்தமானது ஒளசனமெனப் பரஸித்திபெற்ற பலராமா இந்த உத்தமதீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து ஸ்கந்த அரசுதித்துப் பிரம்மமணாகளுக்கு ஸவானத்தையும் வஸ்திரங்களை ஆபரணங்களையும் கொடுத்தார பகைவீரர்களைக் கொல்வரும் ப வருக்கு ஜயேஷ்டரும் மாதவருமான பலராமா அந்தத் தீர்த்தத் லா இரவு வளித்துப் பூஜிக்கத்தக்க அந்த உத்தம தீர்த்தத்தில் எ னமுமசெய்து ஸந்தோஷமுள்ளவரும் மனத்தில் அனபு மிக்கவ ஆனா அரசரே! நீர் என்னேனோக்கிக் கேட்டதும் மஹாபலச யான ஸ்கந்தபுகவான் பாலராயிருக்கும்பொழுதே ஒன்று சே தேவர்களால் அபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டதும் வேநாபதியாகச் செய்ப்பட்டதுமாகிய இவையனைத்தும் உமக்கு உரைக்கப்பட்டன என்று கூறினா.

நாற்பத்தேட்டாவது அந்நியம்.

ஹ் ர த ப் ர வே ச ப ர வ ம். (தொடர்ச்சி.)

தேவர்கள் வருணனை ஜலாநிபதியாக அபிஷேகத் செய்ததும், பலராமர் அக்னிநீர்த்தத்துக்கும் கேளபேரநீர்த்தத்துக்கும் சேர்ந்ததும், அந்தத் நீர்த்தங்களுடைய மகிமையும்)

ஜனமேஜயா, “பராமமணரே! முறைப்படிவிஸ்தாரமாகநடந்த ஆசசாயகரமான இந்தக் குமாரருடைய அபிஷேகத்தை நான் எப்படி கேட்டேன் தபோதனரே! இதனைக்கேட்டமையால் என் பரிசுத்தனாக அறிகிறேன் எனக்கு ரோமங்கள் சிலிராகின்றன னுடைய மனமும் தெளிவாக இருக்கிறது குமாரருடைய அபிஷேகத்தையும் அவ்வாறே தைத்யாக்களுடைய வததையுங்கேட்டு, ராமும எனக்கு அதிகமான பிரீதியும் குணகலமும் உண்டாகின்ற மஹாபிராஜனரே! முற்காலத்தில் இந்தத் தீர்த்தத்தில் வரு ன் ஜலங்களுக்குப்பதியாகத் தேவர்களால் எவ்வாறு அபிஷேகஞ் செய்ப்பட்டான்? அதனை எனக்குச் சொல்லும் சிறந்தவரே! நீர்த்தமாக இருக்கிறீர்” என்று வினவ, ‘வைசம்பாயனா சொல்லு

“அரசரே! முற்காலத்தில் இந்த ஆசசாயம் நடந்தவிதத்தைக் கனம் மன்னரே! ஆதிகாலத்தில் கருதபுகமானது முறைப்படி நடவருமபொழுது எல்லாத் தேவதைகளும் ஸமீபத்திலவந்து வரு ன்ப்பார்த்து இந்தவசனத்தை உரைக்கலானார்கள் ‘பகவானே! தீர்த்த தேவராஜனான இந்திரன் எப்பொழுதும் பயங்களினின்று பாறறுவதுபோலவே எல்லாத்கிள்களுக்கும் நாதனை நீயும் காப்பா ட தேவனே! மகரங்களுக்கு ஆலயமான ஸமுத்திரத்தில் எப் பொழுதும் உனக்கு வாசம் உண்டாகட்டும் நகிகளுக்குப் பதியான த ஸமுத்திரமானது உன்னுடைய வசத்தில் இருக்கப்போகிறது. திரிமுகுடவே உனக்குக் குறைவும் அபிவிருத்தியும் உண்டா போகின்றன’ என்றனர் வருணன், அந்தத் தேவர்களைப்பார்த்து, ‘பபடியே ஆகு’ என்றுசொன்னான் பிறகு, தேவர்களெல்லாரும் கரத்தை ஆலயமாகக்கொண்ட வருணனை வந்தடைந்து சாஸ்திரத் துல கண்டறியப்பட்ட முறையினால் ஜலாநிபதியாகச்செய்தார்கள் கு, ஜலஜந்துகங்களுக்குப்பதியான வருணனைத் தேவர்கள் அபிஷே செய்து ஜலேஸவரனான அவனைப் பூஜித்துத் தங்கள் ஸ்தானங்க ளையே அடைந்தார்கள் மிக்ககீர்த்தியையுடைய வருணனும், பிறகு

தேவர்களால் அபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டவனாகி நதிகளையும் சமுத்தரங்களையும் நதிகளையும் தடாகங்களையும், இரதிரன் தேவர்களைப் பகாபபதுபோல முறையுடன்-பாதுகாததான தேவமற்றவரே! சுரே! பிறகு, பிரமபனைக கொன்றவரும் பேரறிவாளருமான ராமா, அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்து, தனததைக்கொடுப்பிறகு, எந்தஇடத்தில் அகரியானவன் வனனிமரத்தின் மத்திலுள்ளது காணப்படாமலிருந்தாலே, முற்காலத்தில் லோகாலோகவதத்துக்கு அழிவுண்டான ஸமயத்தில் தேவர்கள் எந்த இடத்தில் உலகங்களுக்கும் பிதாமஹரான பிரமமதேவரை அடைந்த அகனிபகவான ஸ்நானவிட்டான், காரணத்தை நாங்கள் யோம், பிரபுவே! எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் சுஷ்ரமுண்டாகி டது, அகனியை உணடுபண்ணிக்கொடும' என்று வேண்டினார்களே அந்த அகனிதீர்த்தம் சென்றா" என்றா

ஜனமேஜயா, "உலகங்களை சூழப்பவனான அகனிபகவயாது காரணம்பற்றி ஸ்நானதான்? தேவர்களால் எவ்வாறு அடப்பட்டான்? அவற்றை உள்ளபடி எனக்குச் சொல்லீராக" என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானா "பிரதாபசாலியான அகனிபகவான பருருவினுடைய சாபத்தினின்று மிக்க பயமடைந்தபிறகு, வனனிமரத்தின் நடுவிடத்துக்குச் சென்று தெரியாமற்றதுவிட்டான் அப்பொழுது, அகனி நஷ்டமாய்ப் போனவுடனிரதிரனுடனகூடின தேவர்களனைவர்களும் மிக்க துன்பமுற்றவர்களாக காணாமற்போன அகனியைத் தேடினார்கள் பிறகு, அத்தீர்த்தத்தை அடைந்து அந்தத் தீர்த்தத்தில் வனனிமரத்தின் கீழ் நிலைபெற்று முறைப்படி வஸிக்கின்ற அகனியைக் கண்டாரபுருஷஸரேஷ்டரே! பிருகஸ்பதியை முதன்மையாகக் கொண்டவர்களும் இரதிரனுடனகூடினவர்களான தேவர்களெல்லாரும் அகனியை அடைந்து மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களானார்கள் மஹாபாருளாவரே! தேவர்கள் மீண்டும் வந்தபடியே போனார்கள் பிரதாபசாலியான பிருகமஹரிஷிவினுடைய சாபத்தால் அந்த அகனி அவா சொற்படி ஸாவபசூகனான புத்திசாலியான அகனிவான அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்து பிராமமண சாபத்தினின்று விடுபட்டான் அரசரே! பிறகு, பிரபுவான பிரமமதேவ, முற்காலத்தில் தேவர்களுடன் அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்த முறைப்படி தேவதைகளுக்கு அவ்வாறாக அன்னங்களைப் படைத்தாரா மன்னரே! (பலராமா) அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்செய்து

மபல தனங்களைக்கொடுத்தது எந்த தீர்த்தத்தில் பெருந்தவம்புரிந்து
 ரபுவான குபேரன் தனதயக்கூறு இருக்கும் பதவிசையுப பெற
 னே அந்தக் கெளபேரதீர்த்தத்தைக் குறித்துச் சென்றார் மனிதாக
 ட சிறந்தவரே! வேந்தரே! அந்தத் தீர்த்தத்தில் வலித்துக்கொண்
 டிருக்கும்பொழுதே அந்த ஐலபிலனைத் தனங்களும் நிகிலும்
 நது அடைந்தன. கலப்பையை ஆயுதமாகக்கொண்ட பலராமா
 நத்த தீர்த்தத்தை அடைந்து ஸநானம் செய்து முறைப்படி பிராம
 ணர்களுக்குத் தனத்தைக் கொடுத்தார் அவ்விடத்தில் அந்த
 தானமானது குபேரனைச் சோந்த உததமமான பூரதோட்டத்தில்
 ணப்படுகிறது தோளவலிமைமிகவரே! முறகாலத்தில் மஹாத
 ரவும் யக்ஷராஜனுமான குபேரன் எந்தத் தீர்த்தத்தில் பெருந்தவம்
 சயதானே, மிகுதியான வரங்களுக்கும் பெற்றானே, தனதிபதியான
 வன் எந்தத் தீர்த்தத்தில் தனதிபதியத்தையும் அளவுகடந்த பரா
 மமுள்ள நுதாரோடு நடபையும் தேவத்தனமையையும் லோக
 லனையிருக்கும் நிலைமையையும் நளகூபரன்னென்கிற புத்திரனையும்
 ரைவாக அடைந்தானே, எந்தத் தீர்த்தத்தில் அந்தக் குபேரனுக்கு
 மஸங்களுடன் கூடியதும் மனோவேகம்போன்ற வேகமுள்ளதும்
 தவஸம்பந்தம்பெற்றதுமான சிறந்த புஷ்பகவிமானமும் ராக்ஷஸா
 ன்குத் தலைவனையிருக்கும் தன்மையும் கொடுக்கப்பட்டனவோ
 நத்த தீர்த்தத்திலேயே தேவகணங்கள் வந்து குபேரனை அபிஷே
 ந செய்தன அரசரே! வெண்ணிறமுள்ள சந்தனத்தைத் தரித்
 டிருக்கின்ற பலராமா அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸநானம் செய்து கொடு
 நதக்க மிகுதியான வஸதுக்களையும் கொடுத்து எல்லாப் பிராணி
 ராலும் அடையப்பட்டதும் எல்லா நுதுக்களுடனும் சோந்த வனங்
 ளுடன் கூடியதும் எப்பொழுதும் புஷ்பங்களும் பழங்களும் நிரம்பி
 தும் மங்களகரமாயிருப்பதுமான பதார்பாசனமென்கிற உததம் தீர்த
 ததை விரைவுடன் அடைந்தார்

றவனபோலவும் நியமத்தை அறிந்து ஸமாதானம் செய்கின்றவன்
 லவும், 'நல்ல விரதத்தையுடையவனே' உக்கிரமான தவத்தைச்
 பகிருய எனனால அறியப்பட்டாய். கல்யாணி! சிறந்தமுகமுள்ள
 ன! உன் உள்ளத்திலுள்ள இந்த முயற்சியானது எதற்காகவோ
 தனைத்தும் அவ்வாறே நேரும் தவத்தினால் எல்லாம் அடையப்
 பினறன் (உன் விருப்பமும்) அப்படியே ஆகும் மங்களகரமான
 முள்ளாவனே! தேவர்களுடைய திவ்ய ஸ்தானங்கள் எவைக
 னடோ அவைகளும் தவத்தினால் அடையத்தக்கன பெரிய ஸுக
 னது தவத்தை மூலமாகக்கொண்டது இவ்விதம் நிச்சயத்தைச்
 பது கோரமான தவத்தைச்செய்து மனிதர்கள் சரீரத்தைவிட்டுத்
 வத்தன்மையை அடைகிறார்கள் கல்யாணி! எனனுடைய ஒரு
 தத்தையைக் கேள் மங்களகரி! நல்ல விரதத்தையுடையவனே!
 த ஐந்து இலந்தைப்பழங்களைப் பக்குவஞ்செய்' என்று சொல்லி
 டி மகிமைபுடையவனும் பலனென்கிற அஸுரனைக் கொன்ற
 வமான மஹேந்திரன் மங்களகரியான அந்தப்பெண்ணிடம் சொல்
 கொண்டு சென்றான் அவன், பிறகு, ஜபிக்கத்தக்க மந்திரத்தை
 ததான் அதினால் அந்த ஆஸ்ரமத்திற்கு ஸம்பீதத்தில் உத்தமமான
 ததம் உண்டாயிற்று மஹாராஜே! அந்த இந்திரன் எந்த இடத்
 ஜபிக்கத்தக்க மந்திரத்தை ஜபித்தானே அந்த இடத்தில் இந்திர
 ததமென்று முடிவுகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்ற அப்படிப்பட்ட
 ததம் உண்டாயிற்று பாகனென்கிற அஸுரனைக் கொன்றவனும்
 வர்களுக்கெல்லாம் அரசனுமான அந்த இந்திரபகவான் அதை
 ரிவதினப்பொருட்டு இலந்தைப்பழங்களைப் பக்குவமாகாமலிருக்கும்
 செய்தான் வேந்தரே! ராஜஸரேஷ்டரே! பிறகு, பெரிய விரத
 ன் அந்தப்பெண், மிகத் தவமுள்ளவளாகவும் மெளனவாதமுள்ள
 னாகவும் ஸாமயிலலாதவளாகவும் பக்குவமசெய்வதிலேயே நோக்க
 னவளாகவும் சுத்தவஸ்திரத்தைத் தரித்தவளாகவும் அந்த
 லந்தைப் பழங்களை அகனியினமீது வைத்துப் பக்குவமசெய்ய
 மமித்தான் புருஷஸரேஷ்டரே! பக்குவமசெய்வதிலேயே
 தப் பெண்ணுக்கு நெடுநேரம் சென்றுவிட்டது அந்தப் பழங்
 பக்குவமாகப்படவில்லை பகனும் முடிந்துவிட்டது அவ
 தத்திலுள்ள வீரகுகளினகுடியில் (முழுதும்) நெருப்பினால் எரிக
 பட்டது அகனி வீறகிலலாமலிருக்கிறதைப் பார்த்து அந்தப்
 ண், பிறகு, தன்சரீரத்தை எரிகக ஆரம்பித்தான் சூறமற்றவரே!
 மகிய தோற்றமுள்ள அந்தப் பெண், முதலில் இரண்டுகாலங்களையும்

நெருப்பில வைத்து அவைகள் எரிய எரிய மறுபடியும் தள்ளிக்
 குத்தான சிறந்தவனும் தாமரைமலரின் இதழ்போன்ற கண்ணு
 யவனான அரதபபென காலெரிக்கப்படும் தருணத்திலும் மகரி
 குப பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலே
 கத்தை ஆலோசிக்கவில்லை அவளுக்கு மனவருத்தம் உ
 டாகவில்லை முகத்திலும் வேறுபாடு உண்டாகவேயில்லை. சரீரத்
 து அகனியினால் ஜவலிக்கும்படி செய்துகொண்டு தண்ணீரின்மீது
 பதுபோல நின்றாள். பாரதரே! அவளுக்கு அரத இலரத்தைப் ப
 தைச் சமைப்பதில் முயற்சி நிவர்த்தியடையவில்லை எவ்விதத்
 தும் இலரதைப்பழங்களைப் பக்குவம் செய்யவேவேண்டுமென்று
 தக்கனனிகை நிச்சயம்செய்துகொண்டாள் பாரதரே! மங்களகரிய
 அரதபபென மஹர்ஷியினுடைய அரதவசனத்தை மனத்தில் வை
 துக்கொண்டே இலரதைப்பழத்தைச் சமைத்துக்கொண்டிருந்தா
 அவைகளோ பக்குவம் செய்யப்படவில்லை அகனிபகவான அவ
 டைய இரண்டு காலங்களையும் தானாக எரித்தான அப்பொழுது
 ளுக்குச் சிறிதும் மனவருத்தமுண்டாகவில்லை பிறகு, தரிலோக
 னை இரதிரன், அவருடைய அச்செய்கையைக் கண்டு, பிறகு, அர
 கனனிகைக்குத் தன்னு ளுபத்தைய காண்பிறதான தேவாகளுள்
 தவனான இரதிரன், அதிகதிடமான வீரத்தையுடைய அரதக் கன
 கையைப்பார்த்து, 'கலயாணி! உன்னுடைய பகதியினாலும் த
 தினாலும் நியமத்தினாலும் நான் பிரீதியுள்ளவனாகிறேன்
 களாகி! ஆதலால், உனக்கு எது இஷ்டமோ அது உண்டா
 போகிறது மஹாபாகியவதி! தேகத்தைவிட்டு ஸவாககத்தில்
 பக்கத்தில் வஸிக்கப்போகிறாய் நல்லபுருவமுள்ளவளே! உ
 னுடைய இரத உத்தம் தீர்த்தமானது எல்லாப் பாவங்களையும் பே
 கக்கடியதாகவும் பதரபாசனமென்று பெயாடுபற்றதாகவும் உல
 தில் ஸதிரமாக இருக்கப்போகிறது பிரமமரிஷிகளால் நான்கு
 கங்களிலும் ஸநானஞ்செய்யப்பட்டதாகி மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்
 அடையப்போகிறது. மகா பாககியமுள்ளவளே! மங்களகரமாக
 தோஷமற்றதாகவுமிருக்கின்ற இரத உத்தம் தீர்த்தத்தில் அருந்த
 யைவிட்டுவிட்டு ஸப்தரிஷிகள் ஹிமயபாலத்ததுக்குச் சென்றாக
 பிறகு, மகாபாகியமுள்ளவர்களான அரத ரிஷிகள் அவ்விடம் சென
 மிக்க கடுமையான வீரத்ததுடன் வஸித்துவந்ததாகள அவாக
 ஆகாரத்துக்காகப் பழங்களைபும் கிழங்குகளையும் கொண்டு
 போனார்களாம். அவர்கள் ஜீவனத்தை உத்தேசித்து அரத ஹி

ததைச்சாராத வனத்தில் வலிததுவருகையில் பன்னிரண்டு, நஷ்காலம் தொடர்ச்சியாக மழையில்லாமை வந்துவிட்டது அந்த தபஸவிகள் அந்த இடத்தில் ஆராமத்தைக்கொண்டு வித்தார்கள் அப்போது கலயாணியான அருந்ததியும் தவத்தில் லபெற்றவளாக இருந்தாளா கடுமையான நியமத்தில் நிலைபெற்றவளான அருந்ததியைக்கண்டு, பிறகு, முக்கண்ணா மிக்கபிரீதியுள்ளவகி அப்பொழுது வரத்தைக்கொடுக்க வந்தா பிறகு, மகாகிரத்தி வியும் தேவருமான மஹாதேவா, பிராமமணரூபத்தை எடுத்துஅவ டமவந்து, 'கலயாணி! நான் பிசைக்கையை விருமபுகிறேன்' என்று மிரா பிறகு, அழகிய காட்சியையுடையவளான அந்தப்பெண் அந்த பிராமமணரைப் பார்த்து, 'பிராமமணரே! அன்னஸமூகம் லவாகிவிட்டது இப்பொழுது இலந்தைப் பழங்களைச் சாப்பிடும்' என்று மறுமொழி கூறினாள் பிறகு, மஹாதேவா, 'நல்லவிரதத்தை நடையே! இந்தப் பழங்களைப் பக்குவமசெய்' என்று சொன்னா வவாறு சொல்லியதைக்கேட்டு, புகழுள்ளவளான அந்த அருந்ததி, 'பிராமமணருக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டும்' என்கிற எண் தத்தினால் அந்த இலந்தைப் பழங்களை ஜவலிக்கின்ற அகனியின றவைத்துப் பசனமசெய்தாளா அவள் அப்பொழுது மனத்திற்கு னபமாயும் திவ்யமாயும் இருக்கின்ற புண்பகைகளைக் கேட்டாள். பன்னிரண்டு வருஷ்காலமாகத் தொடர்ந்துவந்த கோரமான அந்த றழியினமையானது போய்விட்டது ஆகாரஞ்செய்துகொள்ளாமல் னஞ்செய்பவளும நல்லகதைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பவளு ன அந்த அருந்ததிக்கு மிக்கபயங்கரமான அந்தக்காலமானது ஒரு லுக்கு ஸம்மாகச்சென்றது பிறகு, ரிஷிகள் பழங்களை எடுத்துக் காண்டு பாவத்தினின்று வந்தார்கள் பிறகு, அந்தப்பகவான், பிரீதி ளவராகி அருந்ததியைப்பார்த்து, 'தாமங்களை அறிந்தவளே! முன ால் இந்தரிஷிகளைப் பின்பற்று தாமங்களை அறிந்தவளே! தவத்தி லும் நியமத்தினாலும் உன் விஷயத்தில் பிரீதியுள்ளவனாகிறேன்', என்றுசொன்னா பிறகு, அவா தம்முடைய ரூபத்தைக் காண்பித்தா றா, அந்தரிஷிகளுக்கு அப்பொழுது அவளுடைய பெரிதான சரித் ததைச்சொன்னா. பிராமமணர்களே! ஹிமாசலத்தின்மேல் உங்க ல எந்தத் தவமசெய்யப்பட்டதோ அந்தத் தவமானது இவளால் பயப்பட்ட தவத்துக்கு ஈடாகாதென்பது என்னுடைய எண்ணம் த்தத் தவப்பெண்ணினால் எவ்விதத்தினாலுஞ் செய்யமுடியாத தவம் பயப்பட்டது. ஆகாரமில்லாமல் சமைக்கின்ற இவளால் பன்னிர

ண்டு வருஷங்களை கழிக்கப்பட்டன' என்றா பிறகு, பகவான் 'அந்
அருந்ததியைப்பார்த்தது, 'கலயாணி! நீ உள்ளததில் விரும்பியிரு
கிற வரத்தைப் பெற்றுக்கொள்' என்று சொன்னா விசாலமா
சிவந்த கண்களையுடையவளான அந்த அருந்ததி, ஸபதரிஷிஸை
யில் தேவரைப்பார்த்தது, 'பகவான் எனவிஷயத்தில் பிரீதியுள்ள
ராகியிருந்தால் இது அத்தததீரத்தமாகவேண்டும். இரத்ததீரத்தத
னது வித்தகளுக்கும் தேவகளுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் பிரீதிவிஷ
மாகவும் பதரபாசனமென்கிற பெயருடனகூடியதாகவும் இரு
வேண்டும் தேவதேவேசரே! அவவாதே, இரத்ததீரத்தததில்முன்
இரவு வஸிப்பவன் சுசியாகிப்பன்னிரண்டுவாஷகாலம் உபவாஸமிரு
தவன் எந்தப்பலனை அடைவனோ அதை அடையக்கடவான்' என
வேண்டினான் தேவரான ருத்திரா புகழ்பெற்றவளான அந்த அரு
ந்ததியைப்பார்த்தது, 'அவவாதே ஆகடும்' என்று மறுமொழிகூறின
பிறகு, ஸபதரிஷிகளால் ஸதோதகிராரு செய்யப்பட்டவரான மஹே
வரா அப்பொழுது தம் உலகத்தைக்குறித்துச் சென்றா ரிஷி
களைப்படையாதவனும் நிறம் மாறாமலிருப்பவனும் பசிதாகமில்ல
வனும்மான அந்த அருந்ததியைக்கண்டு ஆசசாயத்தைஅடைந்தாள்

மஹாபாக்கியமுள்ளவளே! என்னியித்தமாகக் கடுமையான
தத்தை அனுஷ்டித்தவளே! உன்னால் எவ்வாறு வித்தியடை
பட்டதோஅவ்வாறாகவே பரிசுத்தமுள்ள அருந்ததியினால் உயர்
ஸித்திஅடையப்பட்டது கலயாணி! இரத்ததீரத்ததில் உன்னால்
விசேஷம் செய்யப்பட்டதன்றோ? அப்படிப்பட்டவிரத்ததினால் மி
சுந்தோஷமடைந்தவனான இப்பொழுது இரத்தவரனைக் கொடு
மேன கலயாணி! சிறந்தவளே! உனக்கு விசேஷமான வரத்தை
கொடுக்கிறேன் கலயாணி! மஹாதமாவான ருத்திரரால் அந்த அரு
ந்ததிக்கு எந்தவரம் கொடுக்கப்பட்டதோ அந்தவரத்தை உனக்கு ந
பிரபாவத்தினாலும் தேஜஸினாலும் கொடுக்கிறேன் இரத்தசசமயத்
மீண்டும் உத்தமமான ஒருவரத்தை வித்தியை அனுசரித்துச் செ
லப்போகிறேன் 'எவன் மிக்க நியமமுள்ளவனாக இரத்த தீரத்தத்
தூ இரவு வாசமசெய்து ஸநானம் செய்வானோ அவன் தேகத்
விட்டபிறகு எவ்வித்தத்தினாலும் அடையமுடியாத உலகங்களை அ
வான்' என்று சொன்னான் பிறகு, மகிமையுள்ளவனும் தேவனும
ரம் கண்களையுடையவனும் பிரதாபசாலியுமான இரத்திரன் புண
யான சுருதாவதியைப்பார்த்தது இவ்வண்ணம் உரைத்துவிட்டு மீ
டும் ஸவாகமம்சென்றான் அரசரே! பரதஸரோஷடரே! வஜரதரால்

திரன போனவுடன், புணையகந்தமுள்ள திவ்யபுஷ்பங்களுடைய ஷமானது அங்கே விழுந்தது மன்னரே! அந்தஸமயத்தில் சொலியுடன் தேவதூதர்பிகளும் முழங்கின பரிசுத்தமான துமராயகந்தத்துடன் கூடிய துமான காற்றும் வீசியது தாமரதவருதர! மங்களகரியான சுருதாவதியானவள தேகத்தைவிட்டு இந்திரசுருப பாராயையாக இருத்தலைப்பெற்றாள் உக்கிரமான தவத்தினால் பனை அடைந்து அவனோடு சமீபத்தாள் ” எனறா

ஜனமேஜயா, “ பகவானே! எவள அவளுக்குத் தாய? மங்களபான அந்தபெண் எங்கே வளந்தாள்? பிராமமணரே! யானடக விரும்புகிறேன் எனக்கு அதிகமான சூதுஹலமிருக்கிறாரே?” என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானா “ எதிரில் நின்றவளும விசாலமான கணக்கையுடையவளுமான சுருதாசினன் அபஸரஸதிரீயைக் கண்டு மஹாதமாவும் பிரமமரிஷியுமான பரதஜருடைய ரேதஸானது வெளியில் வந்துவிட்டது ஜபமசெய்கிறவருள் சிறந்தவரான அந்தப்பரதவாஜா, அந்தவியாதத்தைக் கையி ல் ஏந்திவா அது (கையினினதும்) அப்பொழுது ஓர் இலையில் முந்தது அதில் அந்தபெண் உண்டானா தவத்தைத் தனக்ககொண்டவரும் மஹரிஷியும் தாமாதமாவுமான அந்தப்பரதஜா அந்தப பெண்ணுக்கு ஜாதகாமமுதலான எல்லாக்காரியத்தைச் செயது தேவரிஷிகணங்களின் ஸபையில் சுருதாவதி என்று அந் பெண்ணுக்குப் பெயரையும் இட்டுத் தமது ஆஸ்ரமத்தில் அவளைப் பதது விட்டு இமயமலையிலுள்ள வனத்தை அடைந்தா மகானுவரும் விருஷணிகளுள் சிறந்தவருமான பலராமா நன்றாக அடக்கப்பட்ட மனதையுடையவராகி அந்தத்தீர்த்தத்தினிலும் ஸநானம் செய்து மகாபிராமமணர்களுக்குத் தனங்கலையும் கொடுத்தது அப்பொழுது இந்திரதீர்த்தஞ் சென்றா

ஜமபதாவது அதயாயம

ஹ ர த ப ர வே ச ப ர வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(பலராமர் இந்திரதீர்த்தமுதலான தீர்த்தங்களுக்கிந்தச் சென்றதும், அவற்றின் மகிமையும்)

பரதவர்களுள் சிறந்தவரும் பலசாலியுமான! பலராமா, பிறகு, இந்திரதீர்த்தத்தை அடைந்து முறைப்படி ஸநானம்செய்து பிராமமணர்களுக்குத் தனங்கலையும் ரதனங்கலையும் கொடுத்தா அந்த

இடத்தில் தேவராஜன் அநேக யாகங்களைச் செய்தான். தேவரார் பிருகஸ்பதிகு மிகுதியான தனத்தையும் கொடுத்தான் அந்த இரன் அந்த இடத்தில் தடையற்றவைகளும் புஷ்டியுள்ளவைகளும் பல தசுவினைகளுடன் கூடியவைகளுமான எல்லா யாகங்களையும் சீர்தரத்தில் சொல்லியபடி வேதங்களில் கரைகண்டவாகளான பிமணர்களால் செய்தான் பரதஸுரேஷ்டரே! மிக்ககாரதியுடனான இரதிரன் அந்தயாகங்களை முறைப்படி நூறுதடவை நிவேதனம் , அதனால், சதகரது எனப் பிரஸித்திபெற்றான மகாகரமாகவும் புண்யமாகவும் சாஸுவதமாகவுமிருக்கிற அந்தத் தீர்மானது அந்த இரதிரனுடையபெயரால் இரதிரதீர்த்தமென்ப பிரஸித்திபெற்றதும் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுவதென்றதாயிற்று உலகையை ஆயுதமாகக்கொண்ட பலராமர் அந்தத் தீர்த்தமும் விதிப்படிஸநானஞ்செய்து பானங்களாலும் வஸ்திரங்களால் போஜனங்களாலும் பிராமமணாகளைப் பூஜித்து அவ்விடத்தினிற் பகல்கள்கரமான ராமதீர்த்தமென்கிற உத்தம தீர்த்தத்தை அடைந்த ஜனமேஜயரே! எந்த இடத்தில் மகாபாக்கியசாலியும் மிக்க தவமுடையவருமான பரசராமர் பூமியில் அடிகளடி ஸ்தத்திரியபுருஷவர அழித்து ரிஷிஸுரேஷ்டரும் உபாததியாயருமான காரயபரை முனிட்டு வாஜபேயத்தினாலும் நூறுஅஸுவமேகங்களாலும் தேவனைப் பூஜித்து ஸமுத்திரமஞ்ஞந்த பூமியைத் தசுவினையாகக்கொண்டாரோ அந்த இடத்தில் கலப்பையை ஆயுதமாகக்கொண்ட பலராம பிராமமணாக்களுக்குத் தனத்தைக்கொடுத்து முறைப்படி ஸநாஞ்செய்து, பிராமமணாகளைப் பூஜித்துப் புண்ய தீர்த்தத்துடன் கூடிய மங்கள்கரமானதேசத்தில் தனத்தைக்கொடுத்து ரிஷிகளையும் வாதனம்செய்தார பிறகு, அந்த இடத்தில் ஜலாதிதேவதையான னான முற்காலத்தில் ராஜஸூயத்தைச் செய்வதற்காக ரிஷிகளை வழைத்தானோ, மஹாபாக்கியமுள்ளவனும் வெண்ணிறமுள்ளவனும் சத்துருவீரர்களை நாசஞ்செய்யவனுமான அவன் எந்த இடத்திலிருந்து தந்தியாகங்களையும் மனுஷ்யர்களையும் தானவர்களையும் கந்தாவர்களையும் அரக்கர்களையும் ஜயித்துக் கோத்திபெற்றானோ அயமுனதீர்த்தத்தை அடைந்தார அந்த உத்தமமான யாகமான நந்த நிறைவேறினவுடன், தேவர்களுக்கும் தானவர்களுக்கும் லோகபயங்கரமான புத்தம் உண்டாயிற்று ஜனமேஜயரே! யுத்தங்களுள் சிறந்ததான ராஜஸூயமானது முடிந்தவுடனே ஸ்தத்திரிகளுக்கும் மஹாகோசமான நாசம் நோந்தது ராஜஸுரேஷ்டரே!

புப்பையை ஆயுதமாகக்கொண்டவரும் வன்மையை அணிந்தவரும்
மறைமலார்போன்ற-கண்களையுடையவருமான அந்த மாதவா அப-
பாழுது மங்களகரமான அந்த உததம் தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்-
சயது, பிராமமணாகளுக்கு தனத்தைக்கொடுத்து, பிறகு ஸந-
நாஷமுள்ளவராகவும் பிராமமணாகளால் ஸதோத்திரம் செய்யப-
ட்டவராகவும் அந்தத்தீர்த்தத்தினின்று ஸூயபகவான எந்த-
த்தில் யாகம்செய்து ஜயோதிகளையும் ஜயோதிகளுக்கு அதி-
நியாயிருக்கும் தன்மையையும் பிரபாவத்தையும் பெற்றானே, அந்த-
தித்யதீர்த்தத்தை அடைந்தாரா அரசரே! அந்தநதியின் கரை-
ல் இரதிரனுடன் கூடின எல்லாதேவர்களும் மருததுக்களுடன்
கூடின விஸ்வதேவர்களும் கந்தாவர்களும் அபஸரஸ்களும்
நக்ஷத்ரவைபாயனரும் சுகரும் மதுஸூதனரான கோவிந்தரும்
நாகளும் ராக்ஷஸர்களும் பிசாசன்களும் வித்திபெற்றனா மங்கள-
மாகவும் பாவனமாகவுமிருக்கின்ற அந்தஸரஸ்வதீரதியின் தீர்த-
த்தில் இவர்களும் இன்னும் மற அனேகர்களும் ஆயிரமாயிரமாக
யாகத்தினால் வித்திபெற்றார்களா பரதஸரேஷ்டரே! முறகாலத-
ல் விஷ்ணுவானவா மது கைடபன் என்கிற இரண்டு அஸுரர்களை
கொண்டு அந்த உததம்மான தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து
யாகத்தையும் உததம்மான வித்தியையும் பெற்றாரா பரதரே!
மாதமாவான தவைபாயனரும் அந்தத்தீர்த்தத்திலேயே ஸநானஞ்-
சயது உததம்மான யோகத்தையும் உததம்மான வித்தியையும்
பெற்றா மிக்க தவமுடையவரான அஸிதரானதேவலரும் அதே
தத்தில் ஸநானஞ்செய்து உததம்மான யோகத்தை அனுஷ-
தது யோகஸித்தியைப் பெற்றாரா

ஐம்பத்தோராவது அத்யாயம்

ஹரதபரவேசபாவம். (தோடீச்சி)

தேவலர் ஐஜகீஷ்வயர் இவர்களின் சரித்திரமும், பலராமர் ஸோம-
தீர்த்தத்திந்திச்சி சேன்றதும்)

தீரமாதமாவும் தவத்தையே தனமாகக் கொண்டவருமான அஸித-
னதேவலரும் முறகாலத்தில் கிருஹஸ்ததாமத்தை அடைந்து அந்-
நதீர்த்தத்திலேயேவஸித்துவந்தாரா மகாராஜரே! தேவலரிஷி, தாமத-
லேயே நித்யம் நிலைபெற்றவரும்குத்தருமபொறிகளை அடக்கினவரும்
களும் செய்தலேயே ஸவபாவமாகக் கொண்டவரும் மிக்கதவமுள்ள

வரும் எல்லாஜநதுக்களிதமும செய்கையினாலும் உள்ளத்தினாலும் வாக்கினாலும்ஸமமாயிருப்பவரும்கோபமில்லாதவரும்புகழ்ச்சியையும் இகழ்ச்சியையும்ஸமமாக எண்ணுகின்றவரும் விருப்புலெறுப்புகளும் ஒத்திருப்பவரும் யமனபோல ஸமமாகப்பாரப்பவரும் பொன்னித மணனிலும் ஸமதிருஷ்டியுள்ளவரும் மிக்கஞானமுள்ளவரும் பிரம் சரியத்தில் எப்பொழுதும் பற்றுள்ளவரும் எப்பொழுதும் தாமதமே பிரதானமாக உடையவருமாயிருந்துகொண்டு தேவர்களுக்கும் பிராமமணர்களுக்கும் அதிகிகளையும் நிதயமபூஜிததுவந்தாரா மஹாபகியமுள்ளவரே! அரசரே! பிறகு, சிறந்தபுத்தியுள்ளவரும் மனம் செய்பவரும் மிக்க காரதியுள்ளவருமான ஜைகீஷ்வயரெனகிறபிசு கரும் அவவிடமவந்து யோசனையைஅடைந்து அந்தத் தீர்த்தத்தில் நியமத்தாடணிநுநதுகொண்டு தேவலருடைய ஆராமத்தில் வஸித் தவந்தாரா மஹாராஜரே! யோசனையில் எப்பொழுதும் நிலைபெறு வரும் மஹாதபஸவியுமான ஜைகீஷ்வயா ஸிகதியடைந்து அவவிடத்தில் வஸிக்கின்ற அந்த ஜைகீஷ்வய மஹாமுனிவரை தேவலா பாரததுக்கொண்டே (அவரைஉபசரிப்பதாகிய) தாமதம் செய்யாமலிருந்தாரா மஹாராஜரே! அவவிருவருக்கும் இவவிதமாக வெகுகாலம் சென்றுவிட்டது ஜனமேஜயரே! புத்திமானுமஸந ஸியுமான அந்த ஜைகீஷ்வயமுனிவர பிறகு ஆகாசகாலத்தில் தன திருக்கின்ற அந்தத்தேவலரைக் கண்டாரா தாமதிகளை அநிந்தவரா அந்த ஜைகீஷ்வயா பிசுஷாகாலத்தில் தேவலருகிலவந்தாரா அந் தேவலா ஸநயாஸிவடிவத்துடன் வந்திருக்கின்ற அந்தமஹாமுந ரைக்கண்டு அதிக கௌரவத்தையும் அவவாறே அதிகப் பிரீதியைப் பாராட்டினாரா பாரதரே! தேவலரோ மனத்தைஅடக்கிவந்த ரிஷிகளால் சொல்லப்பட்ட விதிப்படியும் தமசகதிக்வேறப்படி அநேகவருஷகாலம் பூஜித்தாரா அரசரே! ஒருஸமயத்தில் ம காரதியுள்ளவரான ஜைகீஷ்வயமுனிவரைக்கண்டு, 'பூஜிக்கி ளனக்கு அநேக வருஷங்கள் சென்றுவிட்டன இந்த ஸநயாஸிய வர ஆலஸ்யமுள்ளவராயிருந்துகொண்டு ஒன்றையும் பேசவில் ளன்று மஹாதமாவான அந்தத்தேவலருக்கு மிக்கபெரியகவலை உ டாயிற்று ஸ்ரீமானான அந்தத்தேவலா இவவாறுஎண்ணிக்கொண் டுக் கலசத்தைஎடுத்துக்கொண்டு ஆகாசமாகக்கமக்கப் பெருங்கடலைக்கு னுச் சென்றாரா பாரதரே! தாமாதமாவான அந்தத்தேவலா ருநிக் குப் பதியாகவிருக்கின்ற சமுத்திரத்தைக்குறித்துப்போனவுடன், விடத்தில் முந்தியேவந்திருக்கின்ற ஜைகீஷ்வயரைக்கண்டாரா பிற

மிதமான ஒளிபொருந்திய அந்தத்தேவலமகரிஷி, ஆச்சாய்த்துடன், அவ்வாறு இந்தத்திறவியானவா வந்து-ஸமுத்திரத்தினில் ஸநானமும் செயதாரா? எனது சிந்திக்கலானா அந்த அஸிதமஹரிஷி அப பாழுது இவ்வாறு சிந்தித்துக்கொண்டு ஸமுத்திரத்தினில் விதிப்படி நானமசெயது கசியாபிருந்துகொண்டு ஜபிக்கத்தக்கதை ஜபிதார் ஜனமேஜயரே! பூர்வானந்தேவலமஹரிஷி மந்திரஜபகளைச் செய்து நித்தியக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு ஜலத்தினால் நைரதகடத்தை எடுத்ததுக்கொண்டு ஆஸரமத்தை அடைந்தாரா பிறகு, அந்தத்தேவலமுனிவா, தம் ஆஸரமத்தில் பிரவேசிக்கும் பாழுதே, அந்த ஆஸரமத்தில் வீற்றிருக்கின்ற ஜைகீஷ்வயரைக் கண்டாரா ஜைகீஷ்வயா இவரைப்பார்த்து எவ்விதத்தாலும் ஸம்பாதிக்கவேயில்லை மிக்கதவதையுடைய அந்த ஜைகீஷ்வயா ஆஸரமத்தில் கட்டைபோலிருந்துகொண்டு வாஸஞ்செய்தாரா ஸமுத்திரத்தினில் ஸநானஞ்செய்தவரும் ஸமுத்திரமபோன்றவரும் முநியே ஆஸரமத்தில் பிரவேசித்தவருமான அந்த ஜைகீஷ்வயரை அந்த தேவலா கண்டாரா அரசரே! சிறந்த புத்தியுள்ளவரான அஸிதானகிற தேவலா, ஜைகீஷ்வயருடைய யோகத்தினாலுண்டான தத்தின மகிமையைக்கண்டு சிந்திக்கலானா ராஜேந்திரரே! அப பாழுது முனிகளுள் சிறந்தவரான அந்தத்தேவலா, 'இவா என்னால் முத்திரத்திலும் ஆஸரமத்திலும் எவ்வாறு காணப்பட்டாரா?' என்று ஆலோசித்தாரா மன்னரே! மந்திரங்களில் கரைகடந்தவன அந்தத் தேவலமுனிவா இவ்வாறு ஆலோசித்துக்கொண்டே பபொழுது ஸநயாஸியான ஜைகீஷ்வயருடைய மகிமையை அறிகின்றபொருட்டு அந்த ஆஸரமத்தினின்று ஆகாயத்தில் எழுந்து வருவாரா அவா ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றவாகளும் மனத்தை மக்கியவாகளுமான வித்தாக்களைக்கண்டாரா அந்த வித்தாக்களால் ஜிக்கப்படுகின்ற ஜைகீஷ்வயரையும் கண்டாரா பிறகு, மிக்க பாபபுள்ளவரும் விடாமுயற்சியுள்ளவரும் திடமான வீரத்ததை உடையவருமான அந்த அஸிதரென்கிற தேவலா ஸவாககத்தை அடைந்திருக்கின்ற ஜைகீஷ்வயரைக்கண்டாரா. பிறகு, அந்தத்தேவலா அந்த ஸவாககத்தினின்று பிதருலோகத்தைக் குறித்துச் செல்லுந்நவரும் பிதருலோகத்தினின்று யமலோகத்தைக் குறித்துச் செல்லுகின்றவரும் அந்த யமலோகத்தினின்று ஆதிதயலோகத்தைக் குறித்துச் செல்லுகின்றவரும் அந்த ஆதிதய லோகத்தினின்று எழுந்து சந்திரலோகம் செல்லுகின்றவரும் நாரபகத்திலும்

ஸதோத்திராளு செயப்பபட்டவருமான ஜைகீஷ்வயரைக கண்டா
அவா, ஒரே தேவதையினிடத்தில் நிசசயஜ்ஞானமுள்ளவாகளாக
தேவதையைப் பூஜிக்கின்றவாகளுக்கூரிய மங்களகரமான, லோக
களைக்குறித்து எழுந்தருளெலுக்கின்ற அநத்ததுறவியைக் கண்டா
பிறகு, அகனிஹோததிரிகளுக்கூரிய உலகங்களை அடைந்து அந
களினினறும் மேலே சென்றா எந்தததபோதனாகள தாசுபெளர
மாஸங்களால தேவாகளைப் பூஜிக்கின்றார்களோ அவாளுடைய அ
வுலகங்களிலும் அநதப் புத்திமானான ஜைகீஷ்வயா காணப்பட்ட
(தேவலா) அவவுலகங்களினினறும் பசுயாகமசெய்கிறவாகளுக்கூ
லோகத்தைக்குறித்துச் செல்லுகின்றவரும் தோஷமற்றவரும் தே
களால பூஜிக்கப்பட்டவருமான ஜைகீஷ்வயரைக கண்டா பிறகு, ப
விதமான சாதாமாஸயங்களால எந்தததபோதனாகள தேவாகளை
பூஜிக்கின்றார்களோ அவாளுடைய ஸதானமும் அடையப்பட்ட
அவவாறே, அகனிஷ்டோமயாகளு செயதவாளுடைய ஸதானமு
அடையப்பட்டது எந்தததபோதனாகள அகனிஷ்டோமத்தினு
தேவாகளை ஆராதிக்கின்றார்களோ அவாளுடைய ஸதானத்தை
ஜைகீஷ்வயா அடைந்திருப்பதைத் தேவலா கண்டா யாகங்களு
சிறந்த வாஜ்பேயத்தையும் அவவாறே பசுஸுவாணகத்தையு
அனுஷ்டிக்கின்ற பேரறிவாளாளுடைய உலகங்களிலும் (அவரை
கண்டா எவாகள ராஜஸூயத்தினாலும் பெண்ணடிகத்தினாலு
தேவாகளை ஆராதிக்கின்றார்களோ அவாளுடைய உலகங்களிலு
அநத்ததேவலா ஜைகீஷ்வயரைக கண்டா யாகங்களுள் சிற
அஸ்வமேதத்தையும் ராமேதத்தையும் செய்கின்ற ரஸாரேஷ்ட
களுடைய உலகங்களிலும் கண்டா செய்யமுடியாததான ஸர்
மேதத்தையும் அவவாறே ஸௌதராமணியையும் எவாகள செ
கின்றார்களோ அவாளுடைய உலகங்களிலும் அநத்ததேவ
ஜைகீஷ்வயரைக கண்டா அரசரே! துவாதசாகங்களாலும் ப
பல யாகங்களாலும் எவாகள தேவதைகளை ஆராதிக்கின்றார்களோ
அவாளுடைய உலகங்களில் அநத்ததேவலா ஜைகீஷ்வயரைக க
டா மிதரன் வருணன் இவாளுடைய உலகங்களையும் அ
வாறே ஆதிதயாளுடைய உலகங்களையும் (அடைந்து) ஸாலோக்
யம் பெற்றிருக்கின்ற அநத ஜைகீஷ்வயரைத் தேவலா கண்டா
பிறகு, தேவலா, நுத்திராகள வஸுக்கள - பிருகஸபதி இவாளு
குள்ள ஸதானங்களையும் தாண்டியிருக்கின்ற ஜைகீஷ்வயரைக க
டா. பிறகு, அவா, ஜைகீஷ்வயா கோலோகத்திலேறி பிரமமஸ்தம்

புதவாகளுக்கூரிய லோகங்களைக் குறித்துச் செல்லுகின்றதைக் கண்டா அந்தத் தேவலா மிகச்சிறந்த மூவுலகங்களையும் கடந்து தேஜஸினால் மேலேழ்ந்து செல்லுகின்றவரும் பதிவிரதைகளுடைய உலகங்களைக் குறித்துச் செல்லுகின்றவருமான (அந்தப்) பிரமணரைக் கண்டா பகைவாகளை அடக்குபவரே! பிறகு, தேவ (அந்த) லோகத்திலிருந்தவரும் மறைந்துபோனவரும் முனிவரான சிறந்தவருமான ஜைகீஷ்வயரை மறுபடியும் காணவில்லை. ராபாக்கியசாலியான அந்தத் தேவலா ஜைகீஷ்வயருடைய பிரபாதையும் நல்லவிரதத்தையும் ஒப்பற்றயோக்கியத்தியையும் ஆலோசனையாக தீரரானதேவலா அப்பொழுது அவுலகங்களிலிருப்பவர்களை மிகக் கிறப்புகளாகவும் பரமமரிஷ்டாகளுமான விததாக்களைக் கிப்பரிசுத்தராக அஞ்சலி செய்துகொண்டு, 'தபோதனாகளே! ஜைகீஷ்வயரை நான் காணவில்லை அவரைப்பற்றிச்சொல்லுங்கள், நீ இதைக் கேட்க விரும்புகிறேன் எனக்கு அதிக ஆவலிருக்கிறதே?' என்று வினவினா விததாக்கள் 'கிடமான விரதமுள்ளவரே! தேவலரே! உண்மையைச்சொல்லுகின்ற எங்களுடைய வாரதையைக்கேளும் ஜைகீஷ்வயா குறைவற்றதும் சாஸுவதமாயிருப்பது பிரமமலோகத்தை அடைந்தவிட்டா' என்று சொன்னார்கள். பரமசாரிகளான அந்தவிததாக்களுடைய வாரதையைக்கேட்டு அந்த விததரனாகிற தேவலா விரைவாக மேலேழ்மூடிக் கீழேவிழ்ந்தாரா பிறகு, அந்த விததாக்கள், மறுபடியும் தேவலரைப்பார்த்து, 'தபோதனரே! தேவலரே! பிரமமணரே! ஜைகீஷ்வயா பிரமமலோகத்திலிருந்து வந்ததை அடைந்தாரோ அதை அடைவதற்கு உமக்குத்திகிடையாது' என்றனர் அந்த விததாக்களுடைய அந்த வாரதையைக்கேட்டு, தேவலா மீண்டும் முன்போன எல்லா உலகங்களிலும் வரிசையாகக் கீழே இறங்கினா அந்தத் தேவலா பாவன வந்தம் ஆசாமதத்தைச் சூரியனபோல வந்தடைந்தா, பிரவேசம் பொழுதே ஜைகீஷ்வயரையும் கண்டா பிறகு, தேவலா கத்தினாலுண்டான ஜைகீஷ்வயருடைய தபோமகிமையைக்கண்டு வந்துடன் கூடின புத்தியினால் ஆலோசித்தா அரசரே! பிறகு, அந்தத் தேவலா மஹாத்மாவும், மஹாமுனிவருமான ஜைகீஷ்வயரார் சென்று பணிவுடன் வணங்கி, 'பகவானே! நான் மோக்ஷத்தை நன்கு அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்' என்று சொன்னா அந்த ஜைகீஷ்வயா தேவலருடைய அந்த வசனத்தைக்கேட்டுச் சந்திரப்படி செய்ய இயலவதும் இயலாததுமான போகத்தினால்

டைய உத்தமமான விதியை உபதேசித்ததார பிறகு, பெருந்தவரு
ளவரான ஜைகீஷ்வராதேவலரை ஸந்யாஸத்தில் புத்தியைச் செய்
தியிருப்பவராகக்கண்டு சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய காமாவினாஸ
ருக்கு (துறவிகுரிய) எல்லாக்கிரியைகளையும் செய்தார ஸந்யாஸ
தில் நோக்கமுள்ள புத்தியையுடையவரான அநதத தேவலரை
கண்டு, பிறகு, பிராணிகள் பிதருக்களோடு சேர்ந்து, 'எவன் நம்
ஹ்விபபாகங்களைக் கொடுப்பான்?' என்று கண்ணீர்விட்டன
லரோ பததுத்திருக்ககளிலும் பேசுகின்ற பிராணிகளுடைய
வாருன தீனவசனத்தைக்கேட்டு ஸந்யாஸத்தை விடும் விஷயத்
மனவுறுதி கொண்டார பாரதரே! பிறகு, பரிசுத்தமான பலமு
களும் புஷ்பங்களும் ஓஷதிகளும், 'அலபனும் தூபபுத்தியுள்ள
மான தேவலன் நிசசயமாக மதுபடியும் நமமை வெட்டப்போகிற
எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அபயத்தைக் கொடுத்த இவன், (த
செய்வதைத்) தெரிந்துகொள்ளவில்லை' என்று ஆயிரமாயிரம்
பெருங்குச்சுவிட்டன பிறகு, முனிர்ரேஷ்டரான தேவலர் "இல்ல
துறவறம் (இரண்டனுள்) எது நன்மையை விளைவிக்கக் கூடியதாகு
என்று மீண்டும் தமபுத்தியினால் ஆலோசித்ததார அரசருட் சிற
வரே! தேவலர் மனத்தினால் இவ்வாறு நிசசயஞ்செய்து இல்ல
தைவிட்டுத் துறவறத்தில் விருப்பமவைத்ததார பாரதரே! இ
முதலான விஷயங்களை நன்றாக ஆலோசித்துத் தேவலர் நிசச
துடன் சிறந்தஸித்தியையும் சிறந்தயோகத்தையும் அடைந்த
பிறகு, பிருகஸ்பதியை முதனமையாகக்கொண்ட தேவர்களும் தப
களும் அருகிலவந்து அவருடைய தவத்தைப் புகழ்ந்தார்கள் பிற
ரிஷிகளுள்சிறந்த அபபடிப்பட்ட நாரதர், தேவர்களைப் பார்து
'அஸிதரை ஆசசாயமடையச்செய்த அநதஜைகீஷ்வரிடத்தில்
மில்லை' என்று சொன்னார இவ்வாறு சொல்லுகின்றவரும் கமற்
வருமான அநதநாரதரை நோக்கி அநதததேவர்கள், மஹரிஷிய
ஜைகீஷ்வரையரைப் புகழ்கின்றவர்களாகி, 'இது இப்படியன்று, பிர
வத்தினால் மஹாதமாவான ஜைகீஷ்வருடைய தேஜஸ் தவம் யோ
இவைகளுக்கு ஸமமான தம் இவைகளிலும் மேலானதம் யாதொள்
மில்லை' என்றும்றுமொழிகூறினார்கள் மஹாதமாவான ஜைகீ
யர் இவ்விதமான பிரபாவமுள்ளவர் அஸிதரும் அவ்வாறே மஹ
மாக்களான அவ்விருவருக்கும் இது 'உத்தமஸ்தானமும் தீர்த்
மாயுள்ளது பிறகு, மஹாதமாவும் உத்தமமான காமங்களைச்
பவருமான பலராமர் அநதததீர்த்தத்திலும் ஸநானஞ்செய்து, 'பி

பாடுகளுக்கூத தனததைக்கொடுத்துத் தாமததைஅடைநது மகிமை
பாடுநதியதும் ஸோமனுடையதுமான சிறந்த தீர்த்தத்திற்குச்
ன்றா

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம் ஹ்ரதபரவேசபாவம். (தோடீச்சி)

(ததீச்சி, ஸாரஸவதர் இவர்களுடைய சரித்திரம்)

பாரதரே! எந்தஇடத்தில், முடிவில் பெரிதானதாரகாமய்யுத
நோந்ததாகிய ராஜஸூயத்தினால் சந்திரன தேவர்களைப் பூஜித்
தே அந்தத் தீர்த்தத்திலும், தையமுள்ள பலராமா ஸ்ரானரு
யது தானங்களைக்கொடுத்துத் தாமசிருதையுள்ளவராகி, முற
தத்தில் பன்னிரண்டு வருஷம் மழையிலலாமை நோந்திருக்கும
ரது ஸாரஸவதமுனிவா உத்தமபிராமமணர்களுக்கு எந்த இடத்
வேதங்களை அத்யயனம் செய்வித்தாரோ அந்த ஸாரஸவதமுனி
ருடைய தீர்த்தத்தை அடைந்தாரா” என்றா

ஜனமேஜயா, “முற்காலத்தில் பன்னிரண்டு வருஷகாலம் மழை
மை உண்டானதருணத்தில் ஸாரஸவதமுனிவா உத்தமபிராமம
ர்களுக்கு எவ்வாறு வேதாத்யயனம் செய்வித்தாரா?” என்றுவினவ,
சமபாயனா சொல்லலானா “மஹாராஜே! முற்காலத்தில்
ந்த புத்தியுள்ளவரும் மிகத் தவமுடையவரும் பிரமமசாரியும் இந்
யங்களை ஜயித்தவருமான ததீச்சி என்று பிரசித்திபெற்ற ஒருமுனி
இருந்தாரா பிரபுவே! இரதிரன் அவருடைய அதிக தவத்தி
ன்று எப்பொழுதும் பயந்துகொண்டிருந்தான் அவர் பலவிதமான
ங்களாலும் ஆசைஅடையும்படி செய்யமுடியாதவராயிருந்தார
ரு, இரதிரன் அவருக்கு ஆசையை உண்டுபண்ணுவதற்காகத்
வலோகத்தில் தோன்றினவரும் பரிசுத்தையும் பராக்ருபமா
நப்பவருமான அலம்புனை என்கிற அபஸாஸநிரீயை அனுப்பி
ந மகாராஜே! ஸாஸவதீரதியில் தேவர்களுக்குத் தாபபண்ணு
யகின்ற அந்த மஹாதமாவான ததீச்சியின் பக்கத்தில் அந்தஅபஸா
நிரீயானவள் நெருங்கினாள் திவ்யதேகத்தையுடையவளான
தப்பெண்ணைக்கண்டு ஜிதேந்திரதிரியரான அந்தரிஷியினுடைய விரிய
னது ஸாஸவதீரதியில் விழுந்தது அந்தவிரியத்தை அந்தநதி
னவள் பெற்றுக்கொண்டாள் புருஷர்களுள் சிறந்தவரே! அந்த
ஸ்வதிதேவியானவள் ஸந்தோஷமுள்ளவளாக அந்த விரியத்தைத்

தன வயிற்றிலும் தரித்தாள அவள புத்திரன் நிமித்தமாக மஹா
மாவான ததீசியினுடைய அநதக காப்பத்தைத் தாங்கினாள், ஸமா
தில், ஸாரஸவதனென்கிற உத்தமபுத்திரனை ஈனாளுள், பிரபுவே!
திரனை எடுத்துக்கொண்டு அநத ரிஷியினிடம் செனாளுள் ரா
திரரே! பிறகு, அநதநதியானவள், முனிஸரேஷ்டரான அநதந
சியை ரிஷிகளுடைய ஸபையில் கண்டு, அவருடைய புத்திரனை
ரிடம் கொடுத்தது, 'பிரமமரிஷியே! இவன் உமமுடைய குமார
உமமிடத்திலுள்ள பகதியினால் எனனால் தரிக்஑ப்பட்டான் பிர
ரிஷியே! முனபு அலமபுஸஸ்யென்கிற அபஸரஸ்திரீயைக் க
வெளிப்பட்ட உமமுடைய வீரியத்தை நான் உமமிடத்திலு
பகதியினால் 'இநத வீரயமானது அழியவேண்டாம்' என்கிற நீ
யத்தினால் வயிற்றில் தரித்தேன எனனால் கொடுக்கப்பட்ட
கின்ற உமமுடைய இநத உத்தமபுத்திரனை ஏற்றுக்கொள்ளு
என்று சொன்னாள் இவ்வாறு சொல்லக்கேட பிராமமனோ
மா, புத்திரனை ஏற்றுக்கொண்டு அதிகமான பிரீதியையுமடை
பிதாவைப்போல அன்பினால் உச்சிமோநதார பரதா்களுள் சிற
வரே! மஹரிஷி, அப்பொழுது நெடுங்காலம் கடடிஅணைந்து பி
யுடன் ஸாரஸவதியின்பொருட்டு, 'ம஑களகரி! விஸுவேதேவாகு
பிதருக்களும் கந்தாவா்களுடைய கூட்டங்களும் அபஸரஸ்களுந்
கூட்டங்களும் உன்னுடைய ஜலத்தினால் திருப்திசெய்யப்பட்ட
களாகத் திருப்தியை அடையப்போகிறார்கள்' என்று வரத்
அளித்தாரா அரசரே! நநதபடி கேளும் பரீதியுள்ளவரும் அ
ஸநதோஷமுள்ள மனத்தையுடையவருமான அநத மஹரிஷிய
வா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு நல்லசொற்களால் (அநத) ம
நதியை ஸதோததிரம் செய்தார 'மஹாபாகியவதி! பிர
ஸரஸினின்று முறகாலத்தில் நீ பெருகிவந்தாய் நதிகளுள் சிற
வளே! உனனைக் கடுமையான வீரத்தையுடைய முனிவர்
அறிகிறார்கள் இனிய தோற்றமுள்ளவளே! எப்பொழுதும் எ
குப பிரியத்தை உண்டுபண்ணுகிறவளாகவும் இருக்கிறாய் உ
மியே! அதனால், ஸாரஸவதனென்கிற (இநதப) புத்திரனையும் நீத்
தாய் உன்னுடைய புத்திரன் உன்னுடையபெயரினாலேயே ஸா
வதனென்று பிரஸித்திபெற்றவனும் உல்கங்களை ரக்ஷிப்பவனும்ப்
தவமுள்ளவனும் புகழுள்ளவனும் ஆகப்போகிறான் மஹாபா
முள்ளவளே! உல்கத்தில் பன்னிரண்டு வாஷ்காலம் மஹ
லாமை நேருநதருணத்தில் இநத ஸாரஸவதன் பிராமமனோத்
களுக்கு வேதங்களை அதயயனாடுசெய்விக்கப்போகிறான் கலயா

ரஸவதி! மஹாபாக்யவதி! நீ எனனுடைய பிரஸாதத்தினால்
புப்பொழுதும் புணயமான நதிகளைவிட மிககபுணயவதி ஆகப்போ
றாய்' என்றா பரதாசுரன் சிறந்தவரே! இவ்வண்ணமாக
நதத் ததீசரால் ஸதோத்திரமசெய்யப்பட்ட அந்தப் பெரியநதி
னவள வரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டும் புத்திரனை எடுத்துக்கொண்
ட ஸந்தோஷத்துடன் சென்றாள்.

இதேகாலத்தில் தேவாளுக்கும் அஸுராளுக்கும் நோரத்
தத்தில் இரதிரன் ஆபுதங்களைத் தேடிக்கொண்டு முஷலகங்களிலும்
ஞ்சரித்தான் மகிமையுடையவனான இரதிரன், அப்பொழுது அந்
த தேவசத்துருக்களைக் கொல்வதற்கு எந்தஆபுதம் தருதியுள்ள
குமோ அப்படிப்பட்ட ஒன்றை அடையவில்லை. பிறகு, இரதிரன்,
நவாகளைப் பார்த்து, 'தேவசத்துருக்களான அஸுரர்களைத் ததீச
டைய எலும்புகளில்லாவிடில் என்னால் கொல்லமுடியாது ஆத்
ல, நீங்கள் 'ததீசரே! எலும்புகளைக்கொடும் அவைகளால் பகை
களை வதமசெய்யப்போகிறோம்' என்று காயஸித்தியின் பொரு
டு முயற்சியுடன் அந்த ரிஷிஸரேஷ்டரை யாசியுங்கள்' என்று கூறி
ன அந்த ரிஷிஸரேஷ்டரும், 'எங்களுக்கு உதவிசெய்வீராக'
ன்று அந்ததேவர்களால் எனபுகளை முயற்சியினால் வேண்டப்
ட்டவராகி ஆலோசியாமல் அதை அப்பொழுது செய்தாரே தேவா
ருக்குப் பிரியத்தைச் செய்தவரான அந்தததீசர் அப்பொழுது
கூடியமான லோகங்களை அடைந்தார் பிறகு, இரதிரன் மிகக்
னககளிப்படைந்தவனாகி அப்பொழுது அவருடைய எலும்புகளால்
நதிகள் வஜ்ரங்கள் சகரங்கள் பெரிய கணமான தட்களமுதலான
வயமான பறபல் ஆபுதங்களைச் செய்வித்தான் பிரம்மபுத்திரரும்
மரிஷியுமான பிருசுவினால், கடுமையான தவத்தினால் நிறைந்த
ரும் உலகங்களைச் சாஷிப்பவரும் பருத்த தேகமுள்ளவரும் தேஜஸங்
ம் உலகங்களில் பரிஷ்டருமாக அந்தததீசர் உண்டபண்ணப்பட
ார மலைபோலப் பருத்தவரும் உயர்ந்தவருமான அந்தப்பிரபு
னவா மகிமையினால் பிரஸித்தரானார் பாக்மென்கிற அஸுரனை
ழித்தவனான மஹேந்திரன் அவனுடைய தேஜஸிலிருந்து எப்
பொழுதும் பயமடைந்திருந்தான் பாரதரே! மகிமையுள்ள இர
ரன், மந்திரத்துடன் கூடியதும் அதிக குரோதத்தோடு விடப்பட்ட
ம் பிரம்மதேஜஸினால் உண்டானதுமான அந்த வஜ்ரத்தினால் எண்
ாறுபுத்தத்துத் தைத்யவீராகளையும் தானவவீராகளையும் கொண்
ன் அரசரே! பிறகு, காலமசென்றவுடன், பெரிதும் அதிக

புயங்கராழம பன்னிரண்டுவருஷம் தொடாச்சியுள்ளதுமான மனையினமையானது உண்டாயிற்று அரசரே! பன்னிரண்டு வருஷவந்துகொண்டிருக்கின்ற அந்த அனாவிருஷ்டியில் மஹரிஷிகள் பசியினால் வருத்தமுற்றவர்களாகி எல்லாத் திருக்குகளிலும் ஆகாரத்துக்களில் ஓடினார்கள் அப்பொழுது ஸாரஸவதமுனிவா திருக்குகளில் ஓடுகின்ற ரிஷிகளைக்கண்டு தாழ்ம புறப்பட்டுப்போவதின்பொருட்டு எண்ணகொண்டார அவரைப்பார்த்து, ஸாஸவதி, 'புத்திர! இங்கிருந்து போகவேண்டாம் எப்பொழுதும் சிறந்த மீன்களை நான் உனக்கு ஆகாரமாகக் கொடுப்பேன் இங்கே வஸிக்கலாம்' எனமுன் இவாறு சொல்லப்பட்ட அந்தஸாரஸவதன் பிதருக்களையும் தேவாக்களையும் திருபதியடையசெய்தான் பிராணன்களையும் வேதங்களையும் தரித்துக்கொண்டு நியம ஆகாரத்தைச் செய்துவந்தான் பிறகு அந்த அனாவிருஷ்டி நீங்கினவுடன், மஹரிஷிகள் மீண்டும் வேதாத்யனத்திறகாக ஒருவரையொருவர் வேதத்தைப்பற்றி வினவினார்கள் ராஜேந்திரரே! பசியினால் பீடிக்கப்பட்டவாளும விசேஷமாக ஓடுகின்றவாளுமான அவர்களைவார்களுக்குமே வேதங்கள் நாசமடைந்தன ஒன்றுமே தோன்றவில்லை பிறகு, அந்த ரிஷிகளுள் ஒருவருகாமையுள்ள புத்தியையுடையவரும் வேதாத்யயனத்தைச்செய்யபுரும ரிஷிகளுள் சிறந்தவருமான ஸாரஸவதரை அடைந்தார அந்த ரிஷியானவா திருமபிசென்று மனிதாக்களில்லாதகாட்டில் வேதாத்யயனம் செய்பவரும் தேவதைகளுச் சமமானவரும் பிரபுவுமான ஸாரஸவதரிஷியைப்பற்றி அவர்களுக்குச் சொன்னார அரசரே! பிறகு, எல்லாமஹரிஷிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து அவவிடத்திலவருமுனிஸரேஷ்டரான ஸாரஸவதரைப்பார்த்து, 'எங்களுக்குவேதங்கள் ஒதுகிப்பீராக' எனனும் வசனத்தைக் கூறினார்கள் பிறகு முனிவா அவர்களைப்பார்த்து, 'நீங்கள் முறைப்படி எனக்கு சிஷ்யத்தன்மையை அடையுங்கள்' என உரைத்தாரா. அச்சமயத்திலிருந்து ரிஷிகளுடையகணங்கள், 'குழந்தாய்! நீ பாலனாக இருக்கிறாய்' என்றுசொன்னார்கள் அவா, அந்தரிஷிகளைப்பார்த்து, 'எனக்குடையதாமம் அழியாமலிருக்கவேண்டும் எவன் அதாமத்தினால் (விததையைச்) சொல்லுவனோ எவன் அதாமத்தினால் பெற்றது கொள்வானோ அவர்கள்இருவரும் விரைவாக மரணமுடைவார்களால்லது, வைரிகளாவார்கள வாஷங்களுளும் தலைமயிர நரைகளும் பொருளாலும் பருதுகளாலும் ரிஷிகள் தாமதத்தைக்கூறவில்' எவன் நமக்குள் ஸாங்கமாக அத்யயனஞ்செய்தவனோ அவனது

பிரியவன்' என்று கூறினா அந்தரிஷிகள் அந்தஸாரஸவதருடைய அந்தவசனத்தைக்கேட்டு அவரிடத்தினின்று முறைப்படி வேதங் ளை அடைந்து மீண்டும் தாமததைச்செய்தார்கள வேதாததியன்ம சயவதற்காக பரமமரிஷியான ஸாரஸவதருக்கு அறுபதினாயிரம் ஷிகள் சிஷ்யாகளானார்கள் பிறகு, அவர்களைவரும் பாலராயிருந றும் அவருடையவசத்தில் நிலைபெற்றவர்களாகிப் பிரமமரிஷியான புல்கருக்கு ஆஸனத்திற்காகத் தாப்பங்களைப் பிடிப்பிடியாகக் கொண்டு நூதார்கள ரோஹிணீபுத்திரரும் மஹாபலசாஸியும் கேசவருக்கு மததவரும் வீரருமான பலராமா அவவிடத்திலும் தனத்தைக் காடுத்து ஸந்தோஷமுள்ளவராகி அடுத்ததாகப் பரிசுத்தமர்ன புரத விருத்தகனயாஸ்ரமத்தைநோக்கிச் சென்றார்" என்றார்

ஐம்பத்துமுனருவது அதயாயம்

ஹ ர த ப ர வே ச ப ர் வ ம. (தொடர்ச்சி)

(வ்ருத்தகன்யையின் சரித்திரம்)

ஐனமேஜயா, “பகவானே! முதகாலத்தில், குமாரியானவள வவாறு தவததை அடைந்தவளானா? யாதுகாரணமற்றித் தவம் ரிந்தாளா? இவளுடைய நியமமானது எது? பிராமமணரே! சிறந்த ம உமமிடத்தினின்று கேட்கப்பட்டதுமான இரத்ததவமானது சயய மிகஅரியது எவ்வாறு அவள தவத்தில் நிலைபெற்றுவின்றாளோ துமுமுமைபும் நீர உரைப்பீராக” என்றுவினவ, வைசம்பாயனா சாலல்லானா “மஹாவீரயமுள்ளவரும் மிகக் கீர்த்தியுள்ளவரும் க்ககுலத்திலுத்தித்தவருமான குணினன்னும் ஒரு ரிஷி இருந்தா ருச்சரே! கபஸங்களுள் சிறந்தவரும் பிரபுவுமான அந்தககாசயா பருந்தவம்புரிந்த பிறகு, தவத்தினால் அழகிய உருவத்துடன் கூடிய ளான ஒரு பெண்ணை உணடுபண்ணினா வேந்தரே! அந்தப்பெண் னப் பார்த்து பரீதியை அடைந்தவரும் மஹாயசஸிபுமான குணி ராக்யமுனிவா இம் மண்ணுலகில் சரீரத்தைவிட்டு ஸவாககம்சென் னர் அழகிய புருவங்களுள்ளவளும் மங்களகரியும் தாமரைமலருக்கு ப்பான கண்களையுடையவளும் கொண்டாடத்தக்கவளுமான அந்தப் பண்ணானவள முதகாலத்தில் உக்கிரமான பெருந்தவத்தினால் சி ரத்தை உணடுபண்ணிக்கொண்டு உபவாஸங்களுால் பிதருக்களையும் த்வைகளையும் பூஜித்தாள மன்னரே! அவளுக்கு உக்கிரமர்ன வத்தில் நீண்டகாலம் சனறது புகழ்பெற்றவளான அந்தப்பெண்

முன் பிதாவினால் கொடுக்கப்படுபவளாயிருந்தும் பதியை விரும விலலை அவள் தனக்குத் தருந்த பாததாவைக் காணவில்லை பிறகு அந்தப் பெண் உக்கிரமான தவத்தினால் தன்னுடைய சரீரத்தை பிடித்து ஜனங்களிலலாதகாட்டில் பிதருக்களையும் தேவர்களையும்பூஜிப்பதில் பற்றுள்ளவளாயிருந்தாள் ஸரமத்தையடைந்தவளான அந்த 1 கௌமாரபரமமசாரினியானவள் செய்யவேண்டியதைச் செய்முடிதவளாகத் தன்னை எண்ணிக்கொண்டு முதுமையை அடைந்தாள் ராஜேந்திரசே! முதுமையினாலும் தவத்தினாலும் அங்கங்கள் இளைக்கச் செய்யப்பட்ட அந்தமாத் தானாக ஓரடியினின்று மறநேரம் செல்வதற்குக்கூடச் சக்தியற்றவளானபொழுது, பரலோகத்தை அடையும் விஷயத்தில் புத்தியைச்செலுத்தினாள் சரீரத்தை விண்ணாகக்கொண்டவளான அந்தப்பெண்ணைப் பார்த்து, நாரத 'தோஷமற்றவளே! ஸமஸ்கராமில்லாதவளும் கண்ணியுமான உனக் லோகங்கள் எப்படி கிடைக்கும்? பெரியவிரதமுள்ளவளே! தேவ லோகத்தில் இவ்வாறன்றோ நாம கேட்டிருக்கின்றோம் சிறந்ததவம் உ னால் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது, ஆனால், உலகங்கள் ஜயிக்கப்படவில்லை என்று கூறினா அந்தமாத், நாரதருடைய அந்த வார்த்தையை கேட்டு ரிஷிகளுடைய ஸபையில், 'சிறந்த ஸதபுருஷர்களே! என் மணம்புரிகின்ற புருஷனுக்கு என்னுடைய தவத்தில் பாதிக்கொடுக்க வேன்' என்றாள் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடன், காலவருடை புத்திரரான ஸருங்கவானன்னுமரிஷியானவா அந்தப்பெண்ணை பாணிககிரஹணம் செய்துகொண்டார முதலில், 'கலயாணி! நானி பொழுது உன்னுடையகையை ஓர் உடன்பாட்டைமுன்னிட்டுப் பிடிக்கப்போகிறேன், நான் ஓரிரவுமட்டுந்தான் உன்னுடன்சேர்ந்து வஸ்பேன்' என்னும் இரதச் சபத்தையுமசெய்தார அவள், 'அப்படி ஆகட்டும்' என்று பிரதிஜ্ঞைஞசெய்து அவருக்கு அப்பொழுது த கையைக்கொடுத்தாள் காலவகுமாரரான ஸருங்கவானென்கிற ரி யானவா விதியை அனுசரித்தது அகனியில் ஹோமம்செய்துசாஸ்திர தில் சொல்லப்பட்ட விதியினால் அவளுடைய பாணிககிரஹணத் தையும் விவாஹத்தையும் செய்தார அரசரே! அவள் அன்றிரவில் யெ வன்முள்ளவளும் சிறந்த கார்தியையுடையவளும் திவ்யமான ஆட ணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் அணிந்தவளும் திவ்யமான சந்தன களை மேனியில் பூசிக்கொண்டவளுமானா கார்தியினால் பிரகாசிக்க செய்கின்றவள் போஷிருக்கின்ற அந்தப் பெண்ணைப்பார்த்துக் கர்

உடய குமாரா பிரீதியுள்ளவராகி ஓரிரவு அவளுடன் வஸிததார
 மகாலததில், அவள், அவரைப்பார்த்து, 'பிராமமணரே! தபஸவி
 ர சிறந்தவரே! எந்தப் பரதிஜனையானது உமமால் எனவிஷயத
 செய்யப்பட்டதோ அந்த பரதிஜனையை அனுஸரித்து வாஸம
 தேன் உமக்கு மங்களம்; உமக்குச்சேம்ம உண்டாகட்டும் நான்
 தேனே' என்று சொன்னாள் அவள், மறுபடியும் தியானம்செய்து,
 ன இந்தத்திராததத்தில் சித்தசுத்தியுடன் தேவதைகளைத் தாப
 ர ஓர் இரவு வாஸம்செய்வானே அவன் ஐம்பதெட்டுவருஷம்
 மசாயத்தை நன்றாக அனுஷ்டிப்பவனுடைய பலனை அடைவான்'
 ற கூறினாள் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, பிறகு, அந்தப் பதி
 தயானவள் தேகத்தைவிட்டு ஸவாகுகத்தை அடைந்தாளா ரிஷி
 அவளுடைய ரூபத்தை நினைத்துக்கொண்டு வருத்தமுற்றவ
 ர, பிரதிஜனையினப்பி தவத்திறபாதியையும் மனவருத்தத்
 த பெற்றுக்கொண்டார் பரதஸ்ரேஷ்டரே! அப்பொழுது அவா
 ருடைய ரூபத்தினால் வசப்படுத்தப்பட்டவரும் துககமுள்ள
 ராகித் தமமுடைய சரீரத்தை நசிக்ருமப்படிசெய்து அவளுடைய
 ய அடைந்தாரா இந்த விருத்தகன்னியினுடைய மகிமை
 ருதிய சரித்திரமும் அவவாறே பிரமமசாயமும் மங்களகரமான
 கககதியும் உமக்கு உரைக்கப்பட்டன பலராமா அவவிடத்தி
 றுகொண்டே சலயன் கொல்லப்பட்டானென்பதைக் கேள்வி
 ர பகைவாகலோலாட்டுபவரான பலராமா அந்த இடத்திலும்
 மணாகளுக்குத் தானங்களைக்கொடுத்தப பாண்டவாசுளால்
 ததில் கொல்லப்பட்ட சலயனைப்பற்றி அப்பொழுது வயஸன்
 ரா மாதவரான பலராமா, பிறகு, ஸமந்தபஞ்சுத்தினுடைய
 லினின்று வெளிப்பட்டு ரிஷிகணங்களை நோக்கிக் குருசேஷத்
 திறகுள்ள பலனைக் கேட்டார் பிரபுவே! யதுவம்சத்தில்
 தவாக்குள்ள சிறந்தவரான பலராமரால் குருசேஷத்திரத்தி
 ய பலனைக்குறித்துக் கேட்கப்பட்டவாகளான அந்த மஹாத
 ள அவருக்கு அவையனைத்தையும் உள்ளப்படி சொல்லத்தொடங்

கனா

ஜம்பததுநானகாவது அதயாயம்

ஹரதபரவேசபாவம். (தோடீச்சி)

(மஹரிஷிகள் தருக்ஷேத்திரமகிம்மையைப் பலராமருக்குச் சொல்லியது)

ரிஷிகள், 'ராமரே! சாரவதமான ஸமநதபருசுகமானது பிதேவருடைய உததரவேதியென்று சொல்லப்படுகிறது முதலில் பெரியவரனகளைக் கொடுக்கிறவர்களான தேவர்கள் அந்த நிலை உததமமான யாகதநிலை (பரமாதமாவை) நனகு ஆராதிப்பவர்கள் முதலாததில் ராஜரிஷிகளுள் சிறந்தவனும சிறந்தபுதியவனும மஹாதமாவுமான குருராஜனாலே அநேகவருஷகாலம் மிதமான தேஜஸுடன் இந்தசேஷத்திரமானது நனகு உழப்பபட்ட அதனால், இவவுலகத்தில் இது குருசேஷத்திரமென்று பிரசுபெற்றது' என்றனா பலராமா, 'மஹாதமாவான குருவினால் சேஷத்திரம யாதுகாரணமபற்றி உழப்பபட்டது? தபோதனாக உடுகளால் உரைக்கப்படுகிற இந்த விஷயத்தை நான் கேவிரும்புகிறேன்' என்று சொல்ல, ரிஷிகள் கூறலாயினா

'பலராமரே! முதலாததில் எப்பொழுதும் ஊக்கத்த உழுதுகொண்டிருந்த குருவினிடம் தேவலோகத்தினின்று இந்தவந்து காரணத்தைக் கேட்கலானான் இந்திரன், 'ராஜரிஷி அதிகமுயற்சியுடன் இதைன்ன காரியம் நடந்துவருகின்றது? உததேசித்து இந்தபூமியானது உழப்பபடுகிறதா?' என்றுவ் குருராஜன், 'மஹேந்திர! இந்தசேஷத்திரத்தில் உண்டாகும் தாகள், பாபிகளால் விடுபட்டிருக்கின்ற புனையசாஸிகளுடைய கேக்கை அடையப்போகின்றார்கள்' என்று சொன்னான் இந்த அவனைப் பரிஹஸித்து மீண்டும் ஸவாககலோகம்சென்றான் ரிஷியும் ஒழிவில்லாமல் பூமியை உழுதுகொண்டேயிருந்தான் திரன், ஒழிவின்றி உழுதுகொண்டிருக்கின்ற அந்தக்குருர் அடிக்கடி வந்து வந்து கேட்டுக்கேட்டுப் பரிசாசுஞ்செய்துவ் சென்றான் அரசன் உகரமான தவத்துடன் பூமியை உழுதபொ இந்திரன், தேவர்களைப்பார்த்து, ராஜரிஷியினுடைய எண்ண வெளியிட்டான் தேவர்கள், இந்தவார்த்தையைக்கேட்டு இந்த நோக்கி, 'இந்திர! முடியுமானால் ராஜரிஷியை வரத் வஞ்சிக்கவேண்டும் இவ்விடத்தில் பிறக்கிறமனிதர்கள் யாகந்

ம ஆராதியாமலே ஸவாககத்தை அடைவார்களானால் நமக்கு
 ரப்பாகம் கிடைக்காது' என்றுகூறினார்கள் பிறகு, இந்திரன்,
 'ஷியிடம் வந்து அப்பொழுது, 'உனக்கு சிரமம் வேண்டாம்
 சொல்வதைச் செய் அரசனே! ராஜேந்திரனே! இந்த
 கரத்தில் எந்த மனிதர்கள் ஆஸ்யமில்லாமலும் ஆகாரமில்லா
 விருந்து (தவம்புரிந்து) சரீரத்தை விடுவார்களோ அவர்களும்,
 ததில் கொல்லப்பட்ட மனிதர்களும், விலங்குகளும், மற்றும்
 பவர்களும் ஸவாககத்தை அடைந்தவர்களாகக் கடவா' என்று
 ன்ற பிறகு, குருராஜன், இந்திரனைப் பார்த்து, 'அவ்வாறே
 ம' என்று சொன்னான் பிறகு, பலனென்கிற அஸுரனை
 தவனான இந்திரன் அவனிடத்தில் அனுமதிப்பெற்று மன
 ச்சியுடன் மீண்டும் ஸவாககத்தைக் குறித்து விரைவாகச் சென்
 யதுஸரேஷ்டரே! முற்காலத்தில் ராஜரிஷியான குருவினால்
 சேஷத்திரம் இவ்வாறு உழப்பப்பட்டது இந்திரனால் அனுமதி
 க்கப்பெற்று அந்தக் (குருராஜன் இந்தப்) புண்ணியசேஷத்
 தில் உயிரைவிட்டான். இந்தஸ்தானமானது இந்திரனாலும்
 வாரே பிரம்மாதிகளான தேவர்களாலும் மதிக்கப்பட்டுள்ளது
 நக்காட்டிலும் சிறந்த புண்ணிய ஸ்தலமானது பூமியில் உண்
 பபோகிறதில்லை இந்த சேஷத்திரத்தில் எந்த மனிதர்கள் சிறந்த
 புரிவார்களோ அவர்கள் அனைவர்களும் தேகத்தை விட்டபின்
 மலோகத்தை அடைவார்கள் எந்தப் புண்ணியசாஸிகளான
 தர்கள் (இவ்விடத்தில்) தானம் செய்வார்களோ அவர்களுடைய
 த தானமானது அதிசீகந்தமாக ஆயிரமடங்குகின்றது எந்த
 தர்கள் இவ்விடத்தில் நித்யம் நல்ல செய்கைகளில் விருப்பமுள்ள
 னாக வஸிப்பார்களோ அவர்கள் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை
 யாழுதும் பராக்மாட்டார்கள் எந்த அரசர்கள் மஹாயாகந
 ல தேவர்களைப் பூஜிப்பார்களோ அவர்களுக்குப் பூலோகமுள்ள
 யில் ஸவாககத்தில் வாஸமானது! நிச்சயம் ஹலாயுதரே!
 யம், தேவராஜனான இந்திரன் இந்த இடத்தில்தான் குருசேஷத்
 ஸம்பந்தமான ஒரு காதையைக் காணஞ்செய்திருக்கிறான் அந்
 காதையைக் கேளும் அதன்பொருள், 'குருசேஷத்திரத்தினின்று
 றினால் தூற்றப்பட்ட புழுதிகளும் மனிதனைப் பாவியாபிந்தா
 உத்தமக்கதியை அடையும்படி செய்கின்றன எந்தமனிதன்,
 ரசேஷத்திரத்தை அடைவேன் நான் குருசேஷத்திரத்தில்
 ப்பேன்' என்ற நிச்சயமுள்ளவனாயிருக்கிறானே அவன் ஸவாக

சித்தமான அடையாளங்களுடனகியதுமான அந்த ஆஸ்ரமத்
தக கண்டு அந்த ரிஷிகளனைவரையும் பார்த்து, 'இந்த உத்தம
ன ஆஸ்ரமமானது யாருடையது?' என்று வினவினா. அர
சே! அவர்களனைவரும், மஹாதமர்வான அவரைப் பார்த்து,
ராமசே! இந்த ஆஸ்ரமமானது முன்பு யாருடையதாயிருந்ததென
ந்த விஸ்தாரமாகக் கேளும் இந்த இடத்தில் முற்காலத்தில்
ருஷ்டி ஸ்திதி ஸமஹாரங்களால் விளையாடுகின்ற விஷ்ணுவானவர்
ந்தமமான தவமபுரிந்தார இந்த இடத்தில் இந்த விஷ்ணுவி
டைய சாஸுவதமான எல்லா யாகங்களும் முறைப்படி நிறை
பறின பிரஜைகளுக்கு ஈதசே! இந்த இடத்திலேயே பாலயம்
நாடங்கிப் பிரம்மசாரினியாயிருந்த விருத்தப்பிரம்மணியானவள
யாகத்தையும் தவத்தையும்செய்து ஸவாககத்தை அடைந்தாள
ளனசே! மஹாதமர்வான சாண்டிலயருடைய புத்திரியான ஸ்ரீமதி
னவள விரத்தத்தை மேற்கொண்டவளும் ஸாதவியும் நியமமுள்ள
ளும் பிரம்மசாரினியுமாயிருந்தாள அவளும் சிறந்த யோகத்தை
டைந்து மிகக் உத்தமமான ஸவாககத்தை அடைந்தாள மஹா
ஜசே! அந்த ஸ்ரீமதியானவள பயனுள்ளதான அஸ்வமேதத்தி
டைய நல்ல பயனை ஆஸ்ரமத்தில் அனுபவித்த மஹாகமாக்களால்
திகப்பட்டவளாகி ஸவாககத்தை அடைந்தாள' என்றனா யது
தனரான அந்தப் பலராமா புண்ணியமான ஆஸ்ரமத்தை
டைந்து தரிசித்தது இம்மமலையினுடைய சாரலிலிருக்கிற அந்த
திகளையும் அபிவாதனமசெய்து மாலைக்கடனீதத்தையும் நிறை
பற்றிக்கொண்டு மலையினமீது ஏறினா பிறகு, பணமாதத்தைக்
நாடியாகக்கொண்ட அவா, சிறிதுதூரம் மலையில் சென்று உத்தம
ன புண்ணியதீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து அதிக ஆசையத்தை
டைந்தார பலராமா ஸரஸ்வதிநதிகு உறபத்திஸ்தானமிருக்கின்ற
ஸக்ஷபரஸரவணத்தையும் தீர்த்தங்களுள் மிகச்சிறந்த தீர்த்தமான
ரபசனத்தையும் அடைந்தார மஹாபலசாலியும் யுத்தத்தில்கெட்ட
நன்கொண்டவருமான அவா அவவிடத்திலும் தானமசெய்து பரி
ந்தமாயிருப்பதும் அதிகக் குளிர்ச்சியுள்ளதும் அழகில்லாததும்
ந்தமாயிருப்பதுமான தீர்த்தத்தில் ஸநானஞ்செய்து பிதருக்களை
தேவதைகளையும் நன்கு திருப்திசெய்தார அவா அந்த இடத்
லும் ஸநயாஸிகளோடும் பிரம்மமணாகளோடும் ஒரிரவு வலித்துப்
சித்தமான மிதராவருணாகளுடைய ஆஸ்ரமத்தை அடைந்தார
தவிடத்தில் முற்காலத்தில் இந்திரனும் அக்னியும் ஆயமாவும்

பிரீதியடைந்தார்களோ அந்த இடத்தைக்குறித்து அந்தப் பலரா-
காரபசனத்தினின்று வந்தா தாமத்தில் மனமுள்ளவரும் மஹா-
பலசாலியும் யாதவர்களுள் சிறந்தவருமான அவர் அவ்விடத்திலு-
ள்ளானாடுசெய்து அதிகப்பிரீதியை அடைந்து ரிஷிகளோடும் ஸித்த-
களோடும் கூடினவராக உட்கார்ந்துகொண்டு பரிசுத்தமான கதை-
களைக்கேட்டார் அவ்வாறு அவர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கும் த-
னத்தில், பகவானான நாரதமஹரிஷியானவர் ராமா வீற்றிருக்கின்-
அந்த இடத்தை வந்தடைந்தார் அரசரே! ஜடாமண்டலத்திலு-
ழுழப்பட்டவரும், தாப்பபவீத்திரமணிந்தவரும், மரவிரியுட்தவரு-
மிகத் தவமுடையவரும், பொன்மயமான தண்டத்தையும் கமண்ட-
லையும் தரித்தவரும், இனிய ஓசையுள்ளதும் மனத்துக்கினிய-
மான அப்படிப்பட்ட மஹி என்கிறவீனையை எடுத்துக்கொண்-
ட நாதனம் செய்வதிலும் பாடுவதிலும் ஸமாததரும், தேவர்களாது-
பிராமமணர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும், கலகங்களுக்கு உறபத்-
ஸ்தானமாயிருப்பவரும், எப்பொழுதும் கலகப்பிரியருமான நாரத-
வான் ஸ்ரீமானான பலராமரிருக்குமிடம் வந்தார் அந்தப் பலராமா எ-
ந்து அவரைப்பூஜித்து விரதானுஷ்டானமுள்ளவரான தேவரிஷி-
பாத்ததுக கௌரவாக்கிப்பற்றி உள்ளபடி வினவினா வேறதே
எல்லாவேதங்களையும் அறிந்தவரான நாரதர் அப்பொழுது பலர-
ருக்கு நடந்த கௌரவர்களுடைய சேஷமமனைத்தையும் உள்ள-
உரைத்தார் பிறகு, ரோகிணிபுத்திரரான பலராமா நாரதனை
பாத்ததுத தீனமான வாக்ருடன் வினவலாயினா

‘தேயோதனரே! அவ்விடத்திலிருந்த அந்தக்ஷத்திரியர்கள் எ-
நிலைமையிலிருக்கிறார்கள்? இவையனைத்தும் முந்தியே எனனால்
கூப்பட்டன ஆயினும், விஸ்தாரமாகக் கேட்கும் விஷயத்தில் என-
அதிக ஆவல உண்டாயிருக்கிறது’ என்றுவினவ, நாரதர், ‘முந்தி-
பீஷ்மரும் துரோணரும் ஸ்ரீதுராஜனான ஜயதரதனும் கொல்லப்-
ட்டார்கள், ஸூர்யசுமாரனான காரணன் கொல்லப்பட்டான், மஹா-
களான இந்தக் காரணனுடைய புத்திரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள்
ரோகிணி நந்தனரே! பூரிஸரவஸூம் சிறந்தவீரமுள்ள மதர-
னானசலயனும் கொல்லப்பட்டார்கள் இவர்களும் மஹாபலசாலிகு-
புத்தங்களில் பின்வாங்காதவர்களுமான மதறும் பல அரசர்கு-
ராஜபுத்திரர்களும் குருராஜனான தூயோதனனுக்குப் பிரியதன்-
செய்யக்கருதிப் பிரியமான உயிரில் ஆசையைவிட்டுப் போயு-
அங்குக்கொல்லப்பட்டார்கள், மிகப்புஜப்படுமுள்ளவரே! மாதவ-

தத்தாயோதனனுடைய படையில் கொல்லப்படாமலிருக்கின்ற
 ர என்னிடத்தினின்று கேளும் தாத்தராவ்ஷாநுடைய சேனை
 யுத்தத்தில் பகைவர்களை அழிப்பவர்களான கிருபா, கிருதவா
 வியாவான துரோணபுத்திரா இம்மூவர்களே மிகுந்தவர்கள்
 மரே! அவர்களும் அப்பொழுது பயத்தினால் பத்தத்திசைகளி
 லுடனாக தூயோதனன், சேனைகொல்லப்பட்டுக் காலாட
 மூடவே, அதிகத துன்பமுற்றவனாக தவைபாயனமென்கிறமடு
 பிரவேசித்தான் அப்பொழுது, ஸதமபனம் செய்யப்பட்டிருந்
 த ஜலத்தில் படுத்திருக்கின்ற தூயோதனனைப் பாண்டவர்கள்
 ஷணோடுகூட மிக்கடுமையான சொற்களால் துன்பஞ்செய
 கள் ராமரே! பலசாலியும் வீரனுமான அந்தத் தூயோதனன்,
 ரு பகததிலும் கடுஞ்சொற்களால் துன்பத்தை உண்டுபண்ணப்
 படு, பெரிதான் கதாயுத்தத்தைக் கையிலெடுத்திக்கொண்டு மடுவி
 ந்து எழுந்திருந்தான் அந்தத் தூயோதனனும் இப்பொழுது
 ஸேனோடு எதிர்த்து யுத்தமசெய்வதற்காக அருகில வந்திருக்கி
 ர ராமரே! இப்பொழுது அவ்விருவருக்கும் மிக்க பயங்கரமான
 தம் நடக்கப்போகின்றது மாதவரே! உமக்கு விருப்பமிருந்தால்
 லலும் தாமதிககவேண்டாம் உமக்கு எண்ணமிருக்குமானால்
 யாருடைய மகாகேரமான யுத்தத்தைப் பாரும' என்று கூறி
 , பலராமா நாரதருடைய வாரதையைக் கேட்டு அந்தப் பிராம்ம
 ருத்தமாகளைப் பூஜித்தத் தம்முடன் வந்திருந்த அனைவரையும்
 வப்பினா அந்தப் பலராமா, தம்முடன்வந்திருந்த வேலைக்காரா
 'தவாரகைக்குப் போகலாம்' என்று கட்டஸையிட்டார் நெறி
 ருதவரான அந்தப் பலராமா, பிறகு, மலைகளுள் சிறந்ததான
 யமலையிலுள்ள மங்களகரமான பலகூப்பரஸாவனமென்கிற தீர்த
 தினின்று கிழேயிறங்கி, மனத்தில் பரீதியடைந்து, பெரிதான்
 கதப்பலனைக்கேட்டுப் பிராம்மணர்களுடைய ஸநிதியில் இரத
 லாகத்தைக் கானமசெய்தார் (அதன்பொருள்,) 'ஸரஸவதிரதி
 வாஸஞ்செய்வதினாலுண்டான பரீதிக்கு ஸமமான பரீதி ஏது?
 ஸவதிரதியில் வாஸஞ்செய்வதினாலுண்டான குணங்களுக்கு ஸம
 ன குணங்கள் எவை? ஸரஸவதிரதியை அடைந்து ஸவாககத்தை
 டைந்த ஜனங்களும், ஸரஸவதிரதியை எப்பொழுதும் நினைப்
 கள் ஸரஸவதிரதியானது எல்லா நதிகளுள்ளும் பரிசுத்த
 னது ஸரஸவதி எப்பொழுதும் உலகங்களுக்கு மங்களத்தை
 ளவிகின்றது ஸரஸவதியையடைந்த ஜனங்கள் விண்ணுலகி

லும இமம்ணனுல்கிலும் பாவதைப்பற்றி எப்பொழுதுமே துக்கம்
மாட்டார்கள்' என்பது. பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுபவரான
ராமா, பரீதியுடன் ஸரஸ்வதியை அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டு,
ரைகள் கட்டின வெண்ணிறமுள்ள ரத்தத்தில் ஏறினா யதுபு
வரான அநதப்பலராமர் சிஷ்யாகளுள் நோந்திருக்கிற யுத்தத்தை
பார்க்கவிரும்பி விரைவாகச் செல்லுகின்ற அநத ரத்ததோடு வ
சோந்தா ஜனமேஜயரே! இவ்வாறு அநத யுத்தமானது நெரு
மாக நடந்தது அநதச்சமயத்தில் திருதராஷ்டிரன், துக்கத்துடன்
“ஸஞ்சய! கதாயுத்தமானது ஸம்பித்திருக்குமபோது, பலரா
அருகில் வந்திருப்பதைக்கேட்டு, எனனுடைய குமாரனான தூயே
ன்ன எவ்வாறு பீமனை எதிர்த்துப் போராடினான்?”
வினவினான்

ஹாத்பர்வேசபர்வம் முற்றிற்று

ஐம்பத்தாறாவது அத்யாயம்

க த ர யு த் த ப ர் வ ம்.

(பீமனும் துர்யோதனனும் கதாயுத்தந்தித்துக் ஸ்ரீமதராமனது

ஸஞ்சயன சொல்லலானான் “மஹாபாருபலமுள்ளவனும்
நத வீரமுள்ளவனும் உமமுடைய யுத்திரனுமான தூயோத
பலராமருடையஸாநந்தியத்தைப்பெற்று யுத்தம்செய்வதில் விரு
முள்ளவனாக மனத்தில் மிக்க களிப்பைஅடைந்தான் பாரதர்
தூயோதனராஜன் பலராமரைக்கண்டு எழுந்த எதிர்கொண்டுவ
அதிசுபரீதியுடன் யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துக் கூறலானான் ‘ஆ
னே! இவகிருந்த ஸமந்தபஞ்சகமென்கிற புண்ணிய சேஷத்தி
தைக்குறித்ததுச் செல்வோம் அது தேவலோகத்தில் பிரம்மமே
ருக்குப் பிரஸித்தமான உதகரவேதி மூவுலகங்களுள்ளும் மிக
சுத்தமானதும் சாஸுவதமாயுள்ளதுமான அநத சேஷத்திரத்தில்
த்ததில் நாசத்தைஅடைந்தால் நிச்சயமாக ஸவாககத்தையடைவ
என்றான் மஹாராஜரே! குந்தியுத்திரரும் வீரரும் பிரபுபு
யுதிஷ்டிரா, ‘அவ்வாறே ஆகுக’ என்று சொல்லிவிட்டு ஸமந்தப
கத்தை நோக்கிச் சென்றா பிறகு, கோபமுள்ளவனும் காரதியு
வனுமான, தூயோதனராஜன் பெரிய கதையை எடுத்துக்கொ
பாண்டவர்களோடு தூலகளால் நடந்துசென்றான். அவ்வாறு செ

மவனும் கதையைக் கையிறகொண்டவனும் கவசம் பூண்டவனு
 ர தூயோதனை ஆகாசஞ்சாரிகளான தேவர்கள், 'நல்லது
 ஸது' என்று புகழ்ந்தார்கள் அந்த இடத்தில் வாதியங்கள்
 க்கினற அப்படிப்பட்டமனிதர்களும் கண்டு களிப்பற்றார்கள்
 னடவர்களால் சூழப்பட்டவனும் குருதேசத்து அரசனும் உம
 டய சூமாரனுமான அந்தத்தூரியோதனை மதங்கொண்ட
 நத யானையினுடைய நடையை அடைந்து சென்றான் பிறகு,
 கந்தங்களாலும் பேரிகளுடைய பேரொலிகளாலும் சூராதரு
 ய ஸ்மிமநாதங்களாலும் திகழக்கொல்லாம நிறைக்கப்பட்டன
 கு, சிறந்த புருஷர்களுள் உத்தமர்களான அவர்களோ மேற்குமுக
 உமமுடைய புத்திரனான குருதேசத்தரசன் இடமும ஸரஸ்வதியின்
 னபுமாயிருக்கின்றதும் நதக்கியைக் கொடுக்கின்றதும் உத்தம
 ததத்துடன் கூடியதுமான குருதேசத்தரசனை அடைந்தார்கள்
 மணனிலலாத அந்த இடத்தில் அவர்கள் புத்தமசெய்ய விரும்பி
 கள மகாராஜரே! பிறகு, பீமன் கவசத்தை அணிந்துகொண்
 பெரிய முனையுள்ள கதையை எடுத்துக்கொண்டு கருடனுக்குச்
 மான ரூபத்தைத்தரித்து நின்றான் அரசரே! நன்றாகக் கூடப்
 ட தலைப்பாகையுள்ளவனும் கலப்பிலலாத பொன்னாலாகிய கவ
 தை அணிந்தவனுமான உமமுடையபுத்திரன் பொன்மயமான
 ருமலைபோல விளங்கினான் அவ்வாறு எதிர்த்தவர்களும் வீரா
 நுமான அந்தப் பீம தூயோதனரிருவரும் மிக்ககோபங்கொண்ட
 ண்டு யானைகளபோல புத்தத்தில் பிரகாசித்தார்கள் மஹாராஜரே!
 ரக்கூட்டத்தினிடையில் நிற்பவர்களும் புருஷஸரேஷ்டர்களும்
 ரதாக்களுமான அவ்விருவரும் உத்திரிருக்கின்ற சந்திர ஸூரியா
 போல விளங்கினார்கள் அரசரே! ஒருவரையொருவர் கொல்லவில்
 ப்பமுள்ளவர்களான அவ்விருவர்களும் கண்களாலே எரிக்கின்ற
 களாகிக் கோபங்கொண்ட இரண்டு மஹாஸாபங்களபோல ஒரு
 ரயொருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள் அரசரே! குருவம்சத்தில்
 ததவனும் சிறந்த வீரமுள்ளவனுமான தூயோதனராஜன் கதை
 எடுத்துக்கொண்டு மிக்க மனமகிழ்ச்சியுள்ளவனாகவும் இரண்டு
 டவாய்களையும் நகிக்கொண்டவனாகவும் குரோதத்தினால் கண்கள்
 நதவனாகவும் பெருமூச்சுடன் கூடியவனாகவும் ஒரு யானை மற
 ரு யானையைப் பார்ப்பதுபோல பீமஸேனைப்பார்த்து புத்தத்
 காக அழைத்தான் வீரமுள்ளவனான பீமனும் அவ்வாறே
 க்குமயமான கதையைக் கையிலெடுத்தாக்கொண்டு காட்டில்

ஸீமமமானது ஸீமமத்தை அழைப்பதுபோல அரசனான துரிதே
தனனை அழைத்தான் கதாயுத்தத்தைக் கையில் எடுத்ததுகொண்ட
களான அந்தத் துரியோதனன விருகோதரனிருவரும் சிகரத்துட
கூடின இரண்டுமலைகளபோல யுத்தத்தில் விளங்கினார்கள் மகாராஜே
அவ்விருவரும் மிகப்பெருங்கோபமுள்ளவர்கள், இருவரும் பயங்
மான பராக்ரமமுள்ளவர்கள், இருவரும் புத்திமானான பலர
ருக்குக் கதாயுத்தத்தில் சிஷ்யர்கள், இருவரும் மகாபலசாலிகள்
இருவரும் வருணனுக்குச் சமமான செய்கையுள்ளவர்கள், இருவரு
வாஸுதேவருக்கும் ராமருக்கும் குபேரனுக்கும் மதுகைடபாருக்
கும் ஸமானர்கள், இருவரும் ஸுந்தோபஸுந்தார்களுக்குச் சமமான
செய்கையுள்ளவர்கள், இருவரும் ராமராவனார்களுக்கும் வாலிஸுக்
வார்களுக்கும் ஸமானர்கள் சதருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவர்கள்
அவ்விருவரும் அவ்வாறே காலனுக்கும் மருதபுஷுக்கும் ஸமா
கள் சரதகாலத்தில் ஒரு பெணயானையின் பொருட்டு மத்ததிரு
மயங்கினவைகளும் கொழுப்புள்ளவைகளும் மதீரையப்பெருந்
கின்றவைகளுமான இரண்டு பெரிய ஆணையான்களபோல அவை
வரும் ஒருவரையொருவா எதிர்த்தோடிவந்தார்கள் ஒருவரு
டொருவா கோபங்கொண்டவர்களும் பகைவாக்களை அடக்குகிற
வருமான அவ்விருவரும் இரண்டுஸாப்பங்களபோல ஜவலிக்கிற
கோபமாகிறவிஷத்தைக் கக்கினார்கள் பரதகுலத்தில் பிறந்த
வருள சிறந்தவர்களான அவ்விருவரும் மிகப்பராக்ரமமுள்ளவர்கள்
இரண்டுஸீமமங்களபோல (யுத்தத்தில் ஒருவராலும்) அவமதிக்கப்
பாத்தவர்கள், கதாயுத்தத்தில் ஸமாதிகள், வீரர்களான அவை
வரும் நகங்களுக்கும் கோரப்பறங்களுக்கும் ஆயுதங்களாகக் கொண்
இரண்டுபுலிகளபோல எவ்விதத்தினாலும் ஸங்ககமுடியாதவர்கள்,
வைகளை ஸமஹரிகின்ற பிரளயகாலத்தில் பொங்குகின்ற இரண்
ஸமுத்திரங்களபோல (எவ்விதத்தினாலும்) தாண்டமுடியாதவர்கள்
(பகைவாக்களை) மிகவாட்டுகின்றவர்களும் (ஒருவரையொருவா)பா
வர்களும் சததுருக்களை அடக்குகிறவர்களும் குருசுரேஷ்டர்களும்
அந்த இரண்டு மகாரதர்களும், கோபங்கொண்ட இரண்டு அங்கு
கிரகங்களபோலவும், மாரிககாலத்தில் மிகக்கடோரமாகக் காஜித்
கொண்டு மழையைப் பொழிகின்றவையும் கீழ்த்திசையினின்ற
மேல்திசையினின்றும் தோன்றிவந்திருக்கின்றவையுமான இரண்
மேகங்களபோலவும், மகாதமாகளும் மிகப்பலசாலிகளும் கிரண்
ருள்ளவர்களும் காரதியுள்ளவர்களும் உத்திதிறுக்கின்றவர்களும்

ஐம்பத்தேழாவது அதியாயம்.

க த ர ய த த ப ர வ ம. (தோடர்ச்சி.)

(பீமனுக்கும் துர்யோதனனுக்கும் வீரவாதம்)

இனமேஜயரே! பிறகு, நெருங்கின வாகுசுசண்டை
தது அந்தஸமயத்தில் திருதராஷ்டிரராஜன துககத்துடன் இ
உரைக்கலானான் “இப்படிப்பட்ட இரதமுடிவு ஏற்படுகிற மனுஷ
தனமையானது நிரதிகததக்கது பதினொருசெஷுகிணி
களுககுத் தலைவனும் குற்றமற்றவனுமான எனகுமாரன் எ
அரசாசனையும் தன் ஆணைகளுக கீழ்ப்படுத்தி இரதப்பூயியை
டனுபவித்து இரத யுத்தஸமயத்தில் கதையைஎடுத்ததுககொ
ஏகாகியாகவும் காலாளாகவும் யுத்தத்திறகுசசென்றான் எனனு
குமாரன் உலகத்துக்கே நாதனயிருந்தும் அனாதனபோலக கதை
எடுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்றனென்றால் அதிருஷ்டத்தைத்
வேறு யாதுகாரணமுளது? ஸஞ்சய! அநதோ! எனபுத்திர
பெருநதுககம் அடையப்பட்டுவிட்டது” என்றான் அந்த அ
இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுத் துககத்தினால் பீடிககப்பட்டவன
பேசாமலிருந்துவிட்டான் ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“வீரயமுடையவனும் மேகத்தின் இடிமுழக்கம்போன்ற மு
கத்துடன் கூடியவனுமான அந்தத்துரியோதனன் ஸந்தோஷத்தி
பெரியகாளைபோலக காஜித்துக்கொண்டு அப்பொழுது பீமனை யு
ரங்கத்தில் யுத்தத்திறகாகஅழைத்தான் மஹாபலசாஸியான
ராஜன் பீமனை அழைக்கும்போது, மிகக்கோரமாயும் பலவாறாயும்
கினற உருவங்கள் தோன்றின, காற்றுக்கள் இடிகளுடன் வீசி
புழுதிமழை பொழிந்தது, எல்லாதிசைகளும் இருளால் ந
முடப்பட்டனவாயின, பேரொலியுள்ளவைகளும் பெருங்காற்று
கூடியவைகளும் நெருங்கியவைகளும் மயிரககூச்சத்தையுண்டுபண்
கினறவைகளுமான கொள்ளளிககடடைகள் வெடித்துக்கொண்டு
யத்தினின்று தூறுதூறுகக கீழேவிழுந்தன, பிரஜைகளுககு நாத
ராஹுவும் பாவமில்லாதகாலத்தில் ஸூரியனை விழுங்கியது,
களுடனும் மரங்களுடனும்கூடின பூமியானது அதிகமாகருங்கிய
கருரமான காற்றுக்களும் கீழாகப் பரககறகளை இறைத்துக்கொ
உரத்து வீசின. மலைகளுடைய சிகரங்களும் பூமியில் விழுந்தன,
பலவடிவங்களுள்ள மிருகங்களும்பத்துத்திசைகளிலும் ஸஞ்ச

யதன், நரிகள் காதியுள்ளவைகளும் கோரூபமுள்ளவைகளும்
 சக அச்சுரதருபவைகளுமாகி ஊனாயிட்டன, மிகக் பயங்கரமான
 டுகளும் மயிரக்கட்சததை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளாயின.
 ஜேநதிரரே! ஜவலிக்கின்ற திசையில் மிருகங்கள் அமங்கலகர
 கச் சபதித்தன, கிணற்றிலுள்ள தண்ணீரானது நாற்பக்கத்தி
 ம பொங்கிற்று அசீரிகளான பேரொலிகள் பயங்கரமாகக்
 டகப்பட்டன அந்த விருகோதரன், இவைமுதலான நிமித்தங்
 றகண்டு தாமங்களால் பிரகாசிப்பவரும் ஜயேஷ்டபராதாவுமான
 ஷ்டிரைபபராதது, 'மந்தபுத்தியுடையவனான இரத்த தூரியோத
 ன் எனனால் ஜயிக்கப்படக்கூடியவன் ஹருதயத்திலேயே மறைந்
 துக்கின்றகோபத்தைக் கௌரவராஜனான தூயோதனன்மீது, அர
 னன் அகனியைக் காண்டவ்வளத்தில் விட்டதுபோல, விடப்
 பாகிறேன் பாண்டவரே! குருகுலத்திற்கு முடிவைச் செய்வ
 ன் இரதப்பாவியைக் கதையினால் கொன்று உமமுடைய இருதயத்தி
 ற்க்கின்ற சலயத்தை இப்பொழுது நான் பிடுங்கப்போகிறேன்
 தமுனையில் கதையினால் இரதப்பாவியைக்கொன்று கீதத்திமய
 ன் மாலையை இப்பொழுது நான் உமக்குப் போடப்போகிறேன்.
 சரே! யுத்தத்தில் இரதப் பெரிய கதையினாலே இப்பொழுது
 ற்க்கப்போகிறேன் இவன் மீண்டும் ஹஸதினாட்டனத்தில் பிர
 சிக்கப்போகிறதில்லை தோஷமற்றவரே! பரதாசுரன் சிறந்த
 ர! படுததிருக்கையில் ஸாப்பங்களை விட்டது, அன்னத்தில் விஷ
 டது, பிரமாணகோடி பென்னுமிடத்தில் தள்ளினது, அரக்கு
 றிகையில் நெருப்புவைத்தது, ஸபையில் பரிஹாஸஞ் செய்தது,
 ஸாப் பொருள்களையும் கொள்ளுகொண்டது, 1 வனவாஸம் செய்
 தது, ஒருவருஷம் அஜஞாதவாஸஞ் செய்வித்தது, இவைகளால்
 டுண்டான இரத்ததுக்கங்களுடைய முடிவை இன்று நான் அடை
 போகிறேன் ஒருதினத்தில் இவனைக்கொன்று என்மட்டில் கட
 ரியல்லாதவனுப்போகிறேன் பரதாசுரன் சிறந்தவரே! கெட்ட
 கியையுடையவனும் பரிபகவமடையாத மனமுள்ளவனுமான
 ததராஷ்டிரனுடைய ஆயுளும் தாயதந்தையரைப் பாப்பதும்
 ரேடுமுடிந்தன சாஜேநதிரரே! மஹாராஜரே! கெட்டபுத்தி
 ளவனான குருராஜனுடைய ஸௌக்யமும் மீண்டும் ஸதிரீகளைப்
 ப்பதும் இன்றேடு முடிந்தன குருராஜனான சந்தனுவினுடைய
 ததைக் கெடுக்கவந்த பாவியான தூயோதனன் இன்றைக்குத்

1 'இங்கு பொருட்பொருத்தத்துக்காகச் சிறிது மாற்றப்பட்டது

தன உயிரையும் ஐஸ்வரயத்தையும் ராஜ்யத்தையும் இழந்து பூமியு
படுகப்போகிறான் ராஜாவான் திருதராஷ்டிரன் இன்று புத்திர
கொல்லப்பட்டானென்பதைக்கேட்டுச் சகுனியினுடைய புத்தியிடு
உண்டானதும் செயயத்தகாததும் அம்மகனமுமான காரியத்
நினைக்கப்போகிறான் ' என்று கூறினான் அரசாசனஞ் சிறந்தவடு
வீரயசாஸியான் பீமஸேனன், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, கதை
கையிலெடுத்ததுகொண்டு இரத்திரன் விருத்திரனை அழைத்ததுபே
யுத்தத்திற்காக அழைத்ததுகொண்டு எதிரில் நின்றான் கதை
துக்கிக்கொண்டிருப்பவனும் சிகரத்துடன் கூடின கைலாஸம்போ
வனுமான தூயோதனைக்கண்டு மீனாடும் பீமஸேனன் கோபமு
ளவனாகக் கூறலானான் 'தூயோதன்! அரசனான திருதராஷ்ட
னுடைய அபபடிப்பட்ட கெட்டசெய்கையையும் அவ்வாறே உ
னுடைய அவவிதமான கெட்ட செய்கையையும் வாரணாவத்த
நடந்த செய்கையையும் நீ நினைத்துக்கொள் வீட்டுக்கு விலக்
யிருந்த தரோபதியானவள் ஸபையினரடுவில துன்பமடைவிக
பட்டதும், மேலும் சூதாட்டத்தில் உனனாலும் சகுனியினாலும் அ
ரான் தாமநந்தனா வஞ்சிக்கப்பட்டதும், வனத்தில் உங்கள்
உண்டுபண்ணப்பட்டு எங்களால் அடையப்பட்ட பெருந்துக்கமு
ஸாமான்ய ஜாதியில் பிறந்தவர்கள்போல எங்களால் விராடநகரத்
அடையப்பட்ட துக்கமுமாகிய அனைத்தையும் இப்போது நாசஞடு
யப்போகிறேன் துஷ்டபுத்தியுள்ளவனே! பாக்யத்தினால் கால
பட்டாய பிதாமஹரும் ரதிகாசனஞ் சிறந்தவருமான காவிகே
உன்னிமித்தமாக ரதிகனான்கிணடியினால் கொல்லப்பட்டுச் சர
பத்தில் படுத்திருக்கிறா, தரோணரும் காணனும் பிரதாபசாலிய
சலயனும் கொல்லப்பட்டார்கள், வைரமாகிற நெருப்பை முதல்
உண்டுபண்ணினவனும் அந்த ஸுபலகுமாரனுமான சகுனியும் கெ
லப்பட்டான், அவ்வாறே, பாஷியும் தரோபதிக்குத் துயரத்
உண்டுபண்ணினவனுமான பிராதிசாமியும் கொல்லப்பட்டான் சூ
கனும் விக்சிரமத்துடன் போரூபிகின்றவாசனமான உன்னுடை
பிரதாசுகளனைவரும் கொல்லப்பட்டார்கள் இவர்களும் இனது
மற்ற அனைக அரசர்களும் உன்னிமித்தமாகக் கொல்லப்பட்டா
உன்னை நான் இப்பொழுது கதையினால் கொல்லப்போகிறே
இதில் ஸம்சயமில்லை' என்றான்

அரசரே! இவ்வண்ணம் அரசனான (தன்னைப்) பார்த்து உ
கப்பேசுகின்ற விருகோதரனை நோக்கி ஸதயவிக்ரமனான், உமமுனை

நான் பயமற்றவனாக உரைக்கலானான் 'விருகோதர! பலவித
தற்புகழ்ச்சியினால் யாதுபயன்? இப்பொழுது யுத்தமசெய்
பாதம்! இப்பொழுது உன்னுடைய யுத்தஸூரததையை நான் நீக்
பாக்கிறேன் உத்தமனான தூயோதனன் அலப்பலமுள்ளவனான
நான் வேறு ஸாதாரணமனிதன்போல இவ்வாறு வாக்கினால் பய
பயமுபபடி செயல்பபதற்கு ஸாததியபபடாதவன் வெகுநாளாக
நம்பப்பட்டதும் எனமனத்திலேயே இருந்துகொண்டிருப்பதும்
நானுடன் செய்வதுமான இந்தக்கதாயுத்தமானது பாக்கியத்தினால்
வதைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டுவிட்டது தூயபுத்தியுள்ளவனே!
கினாலும் பறபல பேச்சினாலும் தற்புகழ்ச்சியினாலும் யாதுபயன்?
பகையினால் இந்த வாரததையை அடக்கிக்கொள் தாமஸம் செய
தே' என்று கூறினான் அவனுடைய அந்த வாரததையைக்
கட்டு அறகு வந்திருந்த அரசர்களும் ஸோமங்களும் அனைவரும்
மந்தரங்கள் பிறகு, எல்லாராலும் நன்றாகப் பூஜிக்கப்பட்டவனும்
நாடு மயிரகக்கூச்சமடைந்த மேனியுள்ளவனுமான குருநந்தனன்
நாடும யுத்தத்தின்பொருட்டுப் புத்தியைத் தைரியப்படுத்திக்
கொண்டான் கோபமுள்ளவனும் மதயானைப்போன்றவனுமான அந்
தூரியோதனனை அரசர்கள் கைக்கொட்டுக்களாலே மீண்டும் அதிக
ஸாகத்தை அடையும்படி செய்தார்கள் மகாபலசாலியும் பாண்டு
நன்னுமான பீமன் கதையை எடுத்துக்கொண்டு மஹாபலசாலி
ந தூயோதனனைக்குறித்தது வேகத்தோடு எதிர்த்தோடினான் அச
யத்தில் யானைகள் காஜித்தன அடிக்கடி குதிரைகளும் கனைத்தன
ததில் விருப்பமுள்ளவர்களான பாண்டவர்களுடைய சஸ்திரங்
கும் பிரகாசித்தன

ஐம்பத்தேட்டாவது அதயாயம்

க த ா யு த த ப ா வ ம். (தோடர்ச்சி)

(பீமனுக்கும் தூர்யோதனனுக்கும் கதாயுத்தம்)

பிறகு, தளராதமனமுள்ள தூயோதனன், அவ்வாறு வந்திருக்
காத பீமஸேனைக்கண்டு, காஜித்துக்கொண்டு அதிகவேகத்தோடு
யானைக்கு எதிரில் சென்றான் (அவர்கள்) கொம்புகளுள்ள இரண்டு
ள்களப்போல ஒருவரோடுொருவா மோர்க்கொண்டபாகள் அடி
நடைய் பேரிடிப்போன்ற சபதம் உண்டாயிற்று ஒருவரையொருவா
க்க எண்ணங்கொண்டவர்களான அவ்விருவருக்கும் இரத்திரங்க

சூம் பிரஹ்மாதனுக்கும் உண்டானதுபோலக் கைகலந்ததும், ப
 சிவிரத்தலை உண்டுபண்ணுகின்ற துமான யுத்தம் நோந்தது ரகத
 னால் எல்லா அங்கங்களும் நனைக்கப்பட்டவாகளும் கதையைக்கை
 கொண்டவர்களும் மனவுறுதியுள்ளவர்களும் மஹாபலசாலிகளும்
 அவ்விருவர்களும் பூததிருக்கின்ற இரண்டு பலாசவிருக்கூடம்போ
 காணப்பட்டார்கள் அவ்வாறு மிகப் பயங்கரமான அந்த மஹாபுத்
 தந்நவருந் தருணத்தில் ஆகாயமானது மினமினிப்பூச்சிகளுண்
 கூட்டங்களால் (வியாபிக்கப்பட்டது) போலப் பாரக்கத்தக்க
 விளங்கியது அவ்வாறு ஸங்குலமாயும் மிகக் நெருக்கமாயுமிருக்கி
 அந்த யுத்தம்ந்நவருந் தருணத்தில், யுத்தம் செய்கின்ற இருவ
 களைப்படைந்தார்கள் சத்திருக்கின்ற ததிகக்க செய்பவர்கள்
 அவ்விருவரும் ஒரு முகூத்தகாலம் இளைப்பாறி மறுபடியும் வி
 திரமாயும் மங்களகரமாயுமுள்ள இரண்டுகைதகளை எடுத்துக்கொண்
 டனகுபோர்புரிந்தார்கள் மஹாவீரயமுள்ளவர்களும் இளைப்பா
 தேறுதலடைந்தவர்களும் புருஷாரேஷ்டர்களும் பலசாலிகளும் பெ
 யாணியிமித்தமாகச் சண்டையிடுகின்ற அடங்காத மதங்கொண்
 இரண்டு ஆணையானபோன்றவர்களும் ஸமமானவீரயமுள்ளவர்க
 கையிலெடுக்கப்பட்ட சதாயுத்தத்துடன் கூடியவர்களுமான அவ
 வரையுங்கண்டு தேவர்களும் கந்தாவர்களும் தானவர்களும் அதிக
 தோஷத்தை அடைந்தார்கள் கதையேநிதிற்றும் தூயோதனை
 விருகோதரனையும் கண்டு விஜயத்தில் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
 சய முண்டாயிற்று பிறகு, பலசாலிகளுள் சிறந்தவர்களும் பிரா
 களும் ஒருவருக்கொருவர் அனாதத்ததை விளைவிக்கும் ஸமயத்
 விரும்பினவர்களுமான அவ்விருவரும் மறுபடியும் எதிர்த்துத் த
 பம் விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தைக்குறித்து முயன்றார்கள் வேரத்
 போரகாண்பவர்கள் யமதண்டம் போன்றதும் பெரிதாயிருக்கி
 தும் இரத்திரனுடையவஜராயுதம்போன்ற தும் உயரத்துக்கப்பட்ட
 பயங்கரமாயுள்ள தும் பகைவாசனே நாசஞ்செய்கின்ற துமான
 யுத்தத்தைக் கண்டார்கள் யுத்தத்தில் பீமஸேனன் கதை
 சுழற்றும் தருணத்தில் ஒரு முகூத்தகாலம் கோரமாயும்
 நெருக்கமாயுமுள்ள சபதம் உண்டாயிற்று பிறகு, தூயோதன
 ஒப்பற்ற வேகத்துடன் கூடின அந்தக் சதாயுத்தத்தைச் சுழற்றுக
 சத்திருவான் பாண்டவனைக்கண்டு ஆச்சாயமுள்ளவனான
 தரே! அப்பொழுது, வீரனான விருகோதரன், மறுபடியும்,
 பல கதிகளுடனும் மண்டல்கதிகளுடனும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்

நகினுன ஒருவரையொருவா கொல்லுமவியுததில் முயற்சி
 ளவாகளான அவ்விருவரும், ஒருவரையொருவா எதிர்த்து,
 ரபண்டத்துக்காக இரண்டு பூனைகள் அடித்துக்கொள்வதுபோல,
 டுக்கடி அடித்துக்கொண்டார்கள் பீமஸேனனோ, அவ்வாறு பல
 மான மாரக்கங்களிலும் மண்டலங்களிலும் விசிதரமான கத
 தயாகதங்களிலும் விசிதரமான கோமுதரிகாக்கங்களிலும் பறபல
 மாயுள்ள ஸ்தானங்களிலும் ஸஞ்சரித்தான கதாயுத்தத்தில்
 ரத்தங்களான, அவ்விருவரும் பரஹாரங்களுடைய பரிமோக்ஷம்,
 ஜனம், பரிதாவனம், அபிதரவணம், அக்ஷேபம், அவஸ்தானம்,
 ரஹம், மதஸ்யோதவிருத்தம், உருவிருத்தம், அவப்லுத்தம், உபப
 தம், உபநயஸ்தம், அபநயஸ்தம் என இவ்வித கதாயுத்தங்களில்
 ஸ்சரிககின்றவர்களாகிப் பரஸபரம் அடித்துக்கொண்டார்கள்
 ளவாகளுந் சிறந்தவர்களான அவ்விருவரும் மறுபடியும்
 ஸ்சித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தார்கள் பலவிதமான யுத்தங்களிக
 ள விளையாடுகின்றவர்களும் அதிக பலசாலிகளுமான அவ
 ள்விருவரும் மண்டலங்களில் ஸஞ்சரித்தார்கள் பகைவர்களை அடக்கு
 வாகளும் யுத்தத்தில் நான்கு பக்கத்திலும் போர்விளையாடடைக
 ள்பிக்கின்றவர்களுமான அவ்விருவர்களும் கதையளவிலே விரை
 க ஒருவரையொருவா அடித்தார்கள் மகாராஜரே! சத்தத்தினால்
 லாபபக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டிருக்கின்ற அவ்விருவரும் இரண்டு
 தங்களால் ஒன்றோடொன்று முட்டிக்கொள்ளும் இரண்டுபாளை
 போல விளங்கினார்கள் பகைவர்களைவாட்டுபவரே! விருத்திர
 ள்கும் இரத்திரனுக்கும் கருமான யுத்தம்நடந்ததுபோலப் பிறபக்
 க அவ்விருவருக்கும் மிக்ககோரமான அவ்விதயுத்தம் நடந்தது
 கு, கதையைக் கையில்கொண்டவர்களான அவ்விருவரும் மண்ட
 ளாரமான கதியில் நிலைபெற்றார்கள் அரசரே! பலசாலியான தூ
 ரதன்ன வலமாக வட்டமிட்டான அச்சமயத்தில் பீமஸேனன
 மாக வட்டமிட்டான மகாராஜரே! யுத்தமுனையில் அவ்வாறு
 ஸ்சரிககின்ற அந்தப்பீமனுடைய விலாப்புறத்தில் தூயோத
 ள் அடித்தான பாரதரே! பிறகு, பீமன் உமமுடைய யுத்
 தை அடிக்கப்பட்டவனாகி அந்த அடியை லக்ஷியம் செய்யா
 பெரிதானகதாயுத்தத்தைச் சுழற்றினான் மஹாராஜரே! இரத்திர
 ளுடைய வஜராயுத்தத்திற்கொப்பானதும் கோரமானதும் யமதண்டம்
 ளாலக் கையிலெடுக்கப்பட்டுள்ளதான பீமஸேனனுடைய அந்தக்
 தையை அவர்கள் கண்டார்கள் கதையைச்சுழற்றுகின்ற பீம

ஸேனைக்கண்டு பகைவரைப்பிடிப்பவனான உமமுடையஞ்சுமார் கோரமானகதையைத் தனக்கித திருப்பியடித்தான் பாரதரே! உப் புத்திரனுடைய கதையிவிடத்திலுண்டாகிற காற்றுவேகத்தில் மிக்கநெருக்கமான சபகமுண்டாயிற்று ஒளியும் தோன்றிய, தேஜஸவியான அந்தத்தூயோதனன தனித்தனியான பறபலம் கவகளிலும் மண்டலகதிகளிலும் ஸஞ்சரிகளினறவனாக மறுபடி பீமனைக்காட்டிலும் அதிகமாகப் பிரகாசித்தான் முழுவேகத்த னுங்கூடின் பீமனால சுழற்றப்பட்டபெரியகதையானது உக்கிரம் பேரொவியோடு புனைபுடனும் ஜ்வாலையுடனுங்கூடின் நெருபன் கக்கியது தூயோதனன பீமஸேனனால கதைசுழற்றப்பட்டன கண்டு உருக்குமயமான பெரியகதையைச் சுழற்றிக்கொண்டு அ மாகப் பிரகாசித்தான் மஹாதமாவான அந்தத்தூரியோதனனு கதையிலிருந்து உண்டாகிற காற்றினவேகத்தைக்கண்டு ஸாத யுடனகூடிய எல்லாப்பாண்டவர்களையும் பயமவந்தடைந்தது. துருக்களை அடக்குகிறவர்களான அவவிருவரும் புத்தரங்கத் தானகுபக்கத்திலும் போர்வீனையாட்டைக் காண்பித்துக்கொ ணுருவரை ஒருவா கதைகளால் விரைவாக அடித்தார்கள மஹாராஜ ரகத்தினால் நனைக்கப்பட்டவர்களான அவவிருவரும் இரண்டிய கள் தந்தங்களால் எதிர்ப்பதுபோலப் பாஸ்பரமள்தித்தது விள னார்கள விருத்திரானுக்கும் இரத்திரானுக்கும் புத்தமநடந்ததுபோ பிறபகலில் அவவிருவருக்கும் அதிககோரமாயும் பஹிரங்கமாயுமு அப்படிப்பட்டபுத்தம் இவ்வாறுநடந்தது ஸன்னத்தனாக நிறகி பீமனைக்கண்டு மகாபலசாஸியான உமமுடையபுத்திரன் மிக்கஆக் கரமான மாகக்கவகளில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு குரஜீபுத்திர குறித்தது எதிர்த்தோடினான கோபித்துக்கொண்டிருக்கிற பீம மிக்ககோபமுள்ளவனான அந்தத்தூரியோதனனுடைய மகாவேக் ளதும் ஸவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதுமான அ கதையை அடித்தான் மகாராஜரே! அவவிரண்டு கதாயுதங்களுந மோதுதலா லுமுண்டான நெருப்புப்பொறிகளுடன் கூடின் சப னது உரைந்துகொள்ளுகின்ற இரண்டு வஜராயுதங்களுடைய தம்போலத்தோன்றியது மஹாராஜரே! அந்தயுத்தரங்கத்தில முள்ள தும் பீமஸேனனால பிரயோகிக்கப்பட்டதும் விழுகின்றது அந்தக்கதையினால் பூமியானது நன்றாக நடுங்கியது எதிரியானை காண்பதால் கோபங்கொண்ட மதயானைபோன்ற தூரியோதன போரில் அப்படிப்பட்டகதை திருப்பியடிக்கப்பட்டதைப்பொ

லை. அரசனான தூயோதனன நிச்சயங்கொண்டவனாக (கதைதையி) பபகதத்தில் வட்டமாகச்சுழற்றிப் பயங்கரமான வேகமுள்ளகதை குருதிபுத்திரனைத் தலையில் அடித்தான் மஹாராஜரே! உமது னால் அந்தக்கதையினால் அடிக்கப்பட்ட பாண்டிருந்தனனான பீமன் சயவிலலை இது ஆசசாயம்போல இருந்தது மன்னரே! கதையினால் க்கப்படும் பீமன் ஓரடியினின் துமமற்றோ அடி அசையாமலிருந்த ய ஆசசரியத்தை எல்லாச் சேனைகளும் புகழ்ந்தன பிறகு, பயங் னான பராகரமத்ததுடன் கூடின பீமன் மிகக் பெரிதான தும பரகாச ள் தும பொன்னுலலங்கரிக் கப்பட்ட துமான கதையைத் தூரியோ னமீது பிரயோகித்தான் மஹாபலசாலியான தூரியோதனன கலங் வனாக லாகவத்தினால் அந்த அடியை வீணாகச் செய்தான் அச்சம் கில் பெரிதான ஆசசாயம் உண்டாகியது வேந்தரே! பீமனால் ியாகிக்கப்பட்ட தும பேரிடிமுழக்கம்போல சபதிக் கின்ற தும ருக்க கீழே விழுகின்ற துமான அந்தக் கதையானது பூமியை றகச் செய்தது கௌரவர்களுள் உத்தமனும் மஹாபலசாலியுமான தத தூயோதனன கௌரவர்களென்னும் முறைகளைக் கைப்பற்றி க்கடி மேலே துள்ளிக்கொண்டு கதை விழுந்ததையும் பீம ன்ன வஞ்சிக்கப்பட்டதையும் அறிந்தது அப்பொழுது பீமனை வஞ் து மிகக் கோபம்கொண்டு கதையினால் மார்பில் அடித்தான் மஹா தத்தில் கதையினால் அடிக்கப்பட்டவனும் மதிமயக்கமுற்றவனு ா பீமன் உமது புத்தரனால் அடிக்கப்பட்டுச் செய்யவேண்டியகாரி தை அறியவில்லை அரசரே! அவன் அவ்வாறிருக்கும்பொழுது, ரமகர்களும் பாண்டவர்களும் தமளண்ணம் மிக அழிந்தவர்களும் ிச்சியற்றமனமுள்ளவர்களும் ஆனார்கள் அவன் அந்த அடியி யானைப்போலக் கோபமுட்பட்டவனாகியானைப்போன்ற உமது ாரனை யானைப்போல எதிர்த்தது ஓடினான் பிறகு, பீமன் லிமம ாது வேகத்துடன் காட்டுயானையை எதிர்த்தது ஓடுவதுபோல து புத்தரனை நோக்கி விரைவாகக் கதையுடன் எதிர்த்தது ஓடினான் சரே! கதையைப் பிரயோகிப்பதில் ஸமாததனான பீமன் அரச ா உமமுடைய குமாரனுக்கு அருகில் வந்து அவனைக் குறித்தது கதையைச் சுழற்றினான் பீமனேனன் அப்பொழுது தூரியோதனனை ாப்பற்றத்தில் அடித்தான் அவன் அடியினால் மனத்தளாச்சி டுந்தது இரண்டு முழங்கால்களையும் மணடி யிட்டுப் பூமியில் விழுந ா ஜகந்நாதரே! குருகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவனான தத தூரியோதனன இரண்டு முழங்கால்களையும் மணடி யிட்டுப் பூமி

யில விழுந்தவுடன், ஸ்ருஞ்சயாகளுடைய ஆரவாரமானது தேரையது பாதஸரேஷ்டரே! புருஷஸரேஷ்டனான உமமுடையகுமார அநதஸ்ருஞ்சயாகளுடைய பேரொலியைக்கேட்டுப் பொறாமல மகோபம்கொண்டான் மஹாபாகுபலமுள்ள தூயோதனன எதிருநது மஹாஸாபபம்போலச் சீறிக்கொண்டு இரண்டு கண்களா, பீமஸேனனைக் கொளுத்துகிறவனபோலப் பராததான, பிறபரதாக்களுள்சிறந்தவனான அநதததூரியோதனன, யுத்தத்தில் ஸேனனுடைய தலையை நொறுக்கப்போகிறவனபோலக் கதையைக்கையிலஎடுத்ததுக்கொண்டு எதிர்த்து ஓடினான் பயங்கரமான பகிரமமுள்ளவனும் மஹாபலசாலீபும் மலைபோன்றவனுமான அநதூரியோதனன மஹாதமாவான பீமனை நெறறிவிரததில் அடித்தது அவன அசையவில்லை அரசரே! யுத்தத்தில் கதையினால் அடிக்கப்பட்டு வெளியில்பெருகுகின்ற ரத்தத்துடன் கூடின அநதபருபுதரான பீமன மீண்டும் மதப்பெருகருள்ள யானைபோல விளநான பிறகு, சதருக்களை நாசம்செய்பவனும் தனஞ்சயனுக்கு முவனுமான பீமன, வீரர்களைக்கொல்லுகின்றதும் உருகருமயமதும் வஜராயுத்ததிற்கும் இடிகரும் ஒப்பான சததததுடன் கூடிமான கதையைக் கையிலஎடுத்துப் பலத்தினால் ஆகாமிததுப் பவனை அடித்தான் பீமஸேனனால் அடிக்கப்பட்டவனும் உமது ரனுமான அநதத தூரியோதனன உடம்பினபூட்டுக்கள் கல்கலசெய்யப்பட்டவனாகக் காட்டில் நனருகப்பூத்ததும் காற்றினேதால் அடிப்பட்டதும் சுழலுகின்றதமான பெரிய ஸாலவீருகபோல விழுந்தான் பிறகு, பாண்டவர்கள் பூமியில் விழுந்திருக்கிற உமமுடைய புதரனைக்கண்டு ஆரவாரம்செய்தார்கள், ஸநதோஷம் ஸநதோஷிததார்கள் பிறகு, உமமுடையகுமாரன பிரஜைநு அடைந்தது மடுவினின்று ஓயானை கிளம்புவதுபோல மேலே கிளநான எப்பொழுதும் பொறுமைபுள்ளவனும் மஹாரதனும் அரசமான அநதததூரியோதனன அப்பொழுது நல்ல சினைகூறுள்ளபோல நாற்பக்கமும் சுற்றிவந்தது எதிரிலகிறகின்ற பாண்டவ அடித்தான் அவன அங்கங்கள் தளர்ந்தவனாகப் பூமியில் விதான் அநதக் குருராஜன் யுத்தத்தில் பீமனைப் பராக்ரமத்ததீழேதள்ளி விமமநாதம்செய்தான் கதையடியினால் வஜரத்திஸம்மான அவனுடையகவசத்தையும் பராக்ரமத்ததால் உடைத்தான் பிறகு, ஆகாயத்தில் ஆரவாரிக்கின்ற தேவர்கள் அபஸுகள் இவர்களுடைய பேரொலி தோன்றியது தேவர்களால் மிரயாக வாஷிக்கப்பட்ட உத்தமமான பலகிறமுள்ள புஷ்பங்க

தியான வாஷமும் விழுந்தது, பிறகு, பூமியில் விழுந்திருக்கின்ற மையிறிசிறந்தவனான பீமனையும் பலத்தினால் குறைவற்றவனான கௌரவனையும் மிக்கதிடமாயிருந்த கவசத்தினுடைய கதையும்கண்டு பகைவர்கள் மிகப்பயந்தார்கள். பிறகு, விருதான ஒரு முகூர்த்தத்திற்குள் பிரஜைஞயை அடைந்து ரத்ததால் நனைந்திருக்கின்ற தனதுமுகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டு ரியத்தைப் பின்பற்றி இருகண்களையும் புரட்டிவிழித்துப் பலத்தினிலே துரிசினான பிறகு, பராக்ரமத்தில் யமனுக்கு ஒப்பான ஸஹதேவர்களும்கூடியவனும் வீரயமுள்ளவனும் ஸாத்யகியும் உமதுகுமாரனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டவர்களும்கூட 'நான், நான்' என்று விரைபவர்களுமாக முத்துக்கொண்டு எதிர்த்துவந்தார்கள் பலசாலியான பாண்டவன் மமுமரடுக்கமும் நீங்கினவனாகி மறுபடியும் அவர்களைத் திரும்பச் செய்துவிட்டு யமனபோலத் தானே உமமுடைய புதரனை, தேவராஜன்கமனான நமசிசையை எதிர்த்ததுபோல யுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சிறந்தான்

ஜம்பததோனபதாவது அத்யாயம்

க த ர ய த த ப ர வ ம். (தோடீச்சி.)

(பீமனேன் துரியோதனனுடைய தோடையைப் பிளந்தது)

பிறகு, கௌரவஸாரேஷ்டர்களிருவருக்கும் விருத்தியடைந்திருக்கின்ற யுத்தத்தைப்பார்த்து, அச்சமயத்தில், அர்ஜுனன் புகளவரான வாஸுதேவரைநோக்கி, 'இந்த இரண்டு வீரர்களுள் யுத்தத்தில் எவன் சிறந்தவனென்று உம்மால் எண்ணப்பட்டிருக்கிறார்? ஜனூரத்தனமே! யாருக்கு எந்தக்குணம் சிறந்தது? இதனைச் சலவீராக' என்றுவினவ, வாஸுதேவா கூறலானார்

'உபதேசம் இருவருக்கும் ஸமானம் பீமனே பலத்தினால் சிறித்தவன் இந்தத் துரியோதனன் விருகோதரனைக்காட்டி ஸமாததன், முயற்சியுள்ளவன் பீமனேனனே தாமத்தினால் நஞ்செய்வானாகில் ஜயிக்கமாட்டான் அநயாயத்தினால் யுத்தஞ் செய்தால் ஸுயோதனனைக் கொல்லவே கொல்வான் தேவரால் அஸுரர்கள் மாயையினால் ஜயிக்கப்பட்டார்களென்று நாம் கருதுகின்றோம் அப்படிப்பட்ட விரோசனன் இந்திரனால் மையினாலேயே ஜயிக்கப்பட்டான் இந்திரன் விருத்திரனுடைய

தேஜஸை மாயையினால் நாசஞ்செய்தான் ஆதலால், வீரன் இரதவீருகோதரன் மாயையைக் கைப்பற்றவேண்டும் தனஞ்சு சூதாடுமஸமயத்தில், 'உன்னுடைய இரண்டுதொடைகளையும் தீத்தில் கதையினால் பிளப்பேன்' என்று தூயோதனைக குதூப பீமன் பிரதிஜைஞ்செய்திருக்கிறான் பகைவர்களை அழிப்பான அபபடிப்பட்ட இரதபபீமஸேனன் அரதபபிரதிஜைஞ்செய் நிறைவேற்றமடும் மாயாவிபான அரசனை மாயையினாலேயே நாசெய்யபடும் இவன் பலததைப்பின்பற்றி நியாயத்தோடு போராடுகையில், அதனால், அரசரான யுதிஷ்டிரா ஆபத்திற்கு உளபட்டவனாக வா பாண்டிருந்தன்! மீண்டும் சொல்லுவேன் என்னிடத்திலிருந்தே நிரததுகொள் தாமராஜருடைய அபராதத்தினால் மீண்டும் மைப பயம் வந்து அடைந்தது மிக்கபெரிதான் காரபத்தைச்செய்ய பீஷ்மா முதலான கௌரவாக்கைக்கொன்று ஜயமும் சிறந்த கீர்த்தியும் அடையப்பட்டுவிட்டன வைரமும் தீர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது ஆதலால், இவ்வண்ணம் அடையப்பட்ட வெற்றியான மீண்டும் ஸம்சயத்திற்கிடமாகப்பட்டது பாண்டவவீர! ஒருவ ஜயிகளும் விஷயத்தில் இப்படிப்பட்ட பந்தயமானது ஏற்படுத்தப்பட்டமையால் தாமராஜருக்கு இது பெரிதான் தூபபுத்தி தூயோதனை ஸமாததன், வீரன், அவ்வாதே ஒரு வழியை அடைந்திடுவான், மேலும், புராதனமாயிருப்பதும் தத்வாதத்ததுடன் உயதுமான இரத ஸலோகமரீந்து-சுகராசாரியரால் கானமபண்ணப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்வி அதனைச் சொல்லுகிறேன். என்னிடமிருந்தும் கேள் அதன்பொருள், 'முறிய அடிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் மீண்டும் திருமபிலருகின்றவர்களும் ஜயத்தை வீரும்புகின்றவர்களுமான மிருதநிருக்கின்ற பகைவர்களிடமிருந்து பயப்படவேண்டுமென்றால், அவர்கள் ஒரு நிச்சயத்தை அடைந்தவர்கள்' என்பதனஞ்சய! ஸாஹஸத்தினால் எதிர்ப்பவர்களும் உயிரில் ஆசையவர்களான வீரர்களுக்கெதிரில் இரதிரதம் நிற்பது அலாதததிக முறிய அடிக்கப்பட்டவனும் சேனைகொல்லப்பட்டவனும் மட்டுமே பிரவேசித்தவனும் தோல்வியடைந்து கானகத்தை அடைவருப்பவருக்கொண்டவனும் ராஜயத்தை அடைவதில் ஆசையவனுமான இரத தூயோதனைக கற்றறிந்தவனான எவ் யுத்தத்தில் தேடி மறுபடியும் தவருவயுத்தத்திற்கு அணையான்? எவன் பீமஸேனைக்கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணினால் பதின்மூன்று வருஷம் கதையினால் நல்ல பயிற்சியைப்பெறு

லாகவும் குறுகலாகவும் ஸஞ்சரிகின்றனே அப்படிப்பட்ட தூய்மையான ஜயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நமமுடைய ராஜ்யத்தைக் கவராதாளாமலிருப்பானா? மிகக் புஜபலமுள்ள பீமஸேனன் அநயாதினால் இவனைக் கொல்லாமல்போனால் குருவம்சத்திலுதித்த இரத்தாததராஷ்டிரன் உங்களுக்கு அரசனாவான்' என்றுசொன்னான். தனஞ்சயனே, மஹாதமாவான் கேசவருடைய இந்தவராததைக் கேட்டு, பீமஸேனன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, தந்தையையே தட்டினான் பிறகு, பீமன் குறிப்பைத்தெரிந்துவிட்டு கதைபுனை யுத்தரங்கத்தில் விசித்திரமானமண்டலகதிலும் யமகங்களிலும் இதர கதிகளிலும் ஸஞ்சாரம் செய்தான். சரே! பாண்டவன் வலமாகவும் இடமாகவும் கோமுதரிகதிபுடைய சுற்றிச் சததுருவை மயக்குகிறவன்போல் ஸஞ்சாரம்பண்ணி அவ்வாதே, கதையின்வழியில் ஸமாததனை உமமுடைய புத்தனும் பீமஸேனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் வந்ததுடன் ஆச்சரியமாக ஸஞ்சாரம்செய்தான் யுத்தத்தில் கோண்ட இரண்டுயமன்போன்றவர்களும், சந்தனங்களாலும் காரசாந்தினாலும் பூசப்பட்டிருக்கின்ற கோரமான இரண்டுகதாயுதங்களுக்கும் சமம்வருகின்றவர்களும், வைரத்தினுடைய முடிவை அடையாண்டுகொண்டவர்களும், ஒருவரையொருவா கொல்லவிரும்பியவர்களும், மஹாவிரங்களும், புருஷஸரேஷ்டாக்களுமான அவ்விருவரும் பத்தின் மாமஸத்தில் விருப்பமுள்ள இரண்டுகருடபக்ஷிகள் அடைபிடுவதுபோலப் போபுரிநதாக்கள் அரசரே! அந்த யுத்தத்தில் விசித்திரமான மண்டலகதிகளில் ஸஞ்சரிப்பவர்களும் மாக அடிகளின்றவர்களும் சூரர்களும் பலசாலிகளும் வாயுவினால் ண்டுகடல்கள் பொங்குவதுபோலப் பொங்குகின்றவர்களான யோதனராஜன் பீமன் இருவருடையகதைகளின் மோதுதலாலும் டாக்கின்ற அகனிஜவால்கள் அவ்விடத்தில் தோன்றின மதகாண்ட இரண்டுபாணைகள்போல ஸமமாக அடிகளின்றவர்களான விருவருடைய கதைகளின் மோதுதலாலும் உண்டாகின்ற ரொலியானது தோன்றியது அப்பொழுது பயங்கரமாயும் மிகக் குலமாயும் இருக்கின்ற அந்த யுத்தத்தில் சண்டைசெய்கின்றவர்களும் பகைவர்களை அடக்குகிறவர்களான அவ்விருவரும் அபுறறாக்கள் சததுருக்களைத்தடுக்கச்செய்யவரே! அவ்விருவரும் ஒருமுகாததகாலம் தேறுதலடைந்து மறுபடியும் கோபவாண்டவர்களாகப் பெரியகதைகளைக் கையில் எடுத்து அடித்துக்

கொள்ள ஆரம்பித்ததாகள ராஜேந்திரரே! கதையின அடிகளால் ப
 பரம காயப்படுத்திக்கொள்ளுகின்ற அவ்விருவருக்கும் மிக்க
 மும் வெளிப்படையுமான யுத்தம் நடந்தது யுத்தத்தில் விரைவ
 செல்பவர்களும் காரியினுடைய கண்போன்ற கண்களையுடைய
 களும் பலசாலிகளுமான அவ்விருவீரர்களும் சேற்றில் நிற்கி
 இரண்டு கடாமாடுகளபோல ஒருவரோடொருவா அடித்துக்கொ
 டாக்கள எல்லா அங்கங்களிலும் காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும்
 தத்திலுல நாமபுத்ததிலும் நனைக்கப்பட்டவர்களும் அவ்விரு
 களும் இமயமலையில் பூத்திருக்கின்ற இரண்டு பலாசுவிருகக்
 போலக் காணப்பட்டார்கள் தூயோதனனோ பிருதாபுதர
 பீமனூல துனபம் விளைக்கக்கூடிய அவகாசம் காண்பிக்கப்ப
 போது சிறிது புன்னகையுடன் விரைவாக நெருங்கினான் வ
 கியும் பலசாலியுமான விருகோதரன் ஒருநொடியில் அந்தத்
 யோதனன் அருகிலவந்திருப்பதைக் கண்டு அதிவேகத்தோ
 அவனமீது கதையைப் பிரயோகித்தான் உமமுடைய குமார
 அந்த அடியைக்கண்டு அந்த இடத்திலிருந்து விலகினான்
 தக்கதை வீணாகப் பூமியில் விழுந்தது கௌரவர்களிடம் சித்
 வரே! உமமுடைய குமாரன் அதிகம் பரபரப்பினால் அந்த அடி
 விடுவித்துக்கொண்டு பீமஸேனனையும் கதையினால் அடித்த
 அளவற்ற தேஜஸுள்ள அந்தப் பீமஸேனனுக்கு ரகதமபெருகிய
 லும் அடி பெரிதாகவிழுந்ததனாலும் முாசை உண்டாயிற்று உ
 டையபுதரன் யுத்தத்தில் அந்தப்பாண்டவன் பீடிக்கப்பட்டதை அ
 விலலை பீமனும் மிகப்பீடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற சரீரத்தைத் தா
 கொண்டான் உமமுடைய குமாரன் யுத்தத்தில் அந்தப் பீமஸேன
 அடிப்பதற்கு ஸன்னத்தமாக நிற்பவனாக எண்ணினான் அக்காரண
 னால் மறுபடியும் அவனை அடிக்கவிலலை மன்னரே! பிறகு, பா
 வன் ஒரு முகூர்த்தகாலம் தேறுதலடைந்து கதையை எடுத்து
 கொண்டு பக்கத்திலிருக்கும் தூயோதனனை நோக்கி வேகத்தோ
 எதிர்த்துச்சென்றான் பரதாசுரன்சிறந்தவரே! எதிர்த்துவிருக்கின்ற
 னும் பரபரப்புள்ளவனும் அளவுகடந்த பராக்ரமமுள்ளவனும்
 அந்தப் பீமஸேனனைக்கண்டு அவனுடைய அந்தக்கதை அடியை வ
 க்சுசெய்ய எண்ணாங்கொண்டவனும் பெரியமனமுள்ளவனுமான
 முடைய குமாரன் நிற்பதிலுத்ததியைச்செலுத்தி விருகோதரனை
 சிக்கவிருப்பங்கொண்டு மேலே எழுப்பக்கருதினான் பீமஸேன
 அரசனுடைய அந்த எண்ணத்தை அறிந்துகொண்டான் அரசு

கு, பாண்டவன், கதிபேதத்தினால் வஞ்சிக்கிறவனும் மறுபடியுமே
 லே எழுமபுகின்றவனுமான தூயோதனனுக்குள்திரிலஷ்டிச சிங்
 ஃபால் நன்றாக மேலேபாயந்து இரண்டுதொடைகளையும் லக்ஷ்ம
 தது வேகத்தோடு கதையைப் பிரயோகித்தான் அரசரே! பிறகு,
 வகரமான செய்கையையுடைய பீமனூல் பிரயோகிக்கப்பட்டதும்
 ராயுதம்போன்றதுமான அந்தக் கதாயுதமானது தூயோதனனு
 ய இனியதோற்றமுள்ள இரண்டுதொடைகளையும் முறித்தது
 சரே! பீமஸேனனால் தொடைகள் முறிக்கப்பட்டவனும் புருஷ
 ஃஷ்டனுமான அந்த உமமுடையகுமாரன் பூமியைஎதிரொலி
 மபடிசெய்துகொண்டு விழுந்தான் இடிகளுடனகூடின காரறு
 றறு புழுதிமழையும் பொழிந்தது பெருமரங்களுடனும் சிறு
 களுடனும் மலைகளுடனாகூடின பூமியும் நடுங்கியது பூமிகு
 னுன அந்தத்துரியோதனன் விழுந்தவுடன், பேரொலியுள்ளதும்
 காசிக்கின்றதும் இடியுடனகூடியதும் பயங்கரமானதும் பெரிது
 ள கொள்ளியும் விழுந்தது பாரதரே! உமமுடையபுத்திரனதள்ளப
 டவுடனே, அச்சமயத்தில் இரதிரன்¹ அப்படிப்பட்ட ரகதமழை
 யும் புழுதிமழையையும் பொழிந்தான் பாரதரே! அச்சமயத
 ல ஆகாயத்தில் யக்ஷர்கள் ராக்ஷஸர்கள் அவவாறே பிசாசுகள்
 ற்களுடைய பேரொலி கேட்கப்பட்டது கோரமான அந்த ஒலியி
 ல எல்லாத் திக்குகளிலும் அனேகமிருகங்கள் பக்ஷிகள் இவற்றின
 ற்கோரமானசபதம் தோன்றியது உமமுடையபுத்திரன் கீழேதள
 பட்டவுடனே, அவவிடத்தில் மிகுந்திருக்கின்ற குதிரைகளும்
 னகளும் மனிதர்களும் பெரியசபதத்தை வெளியிடடார்கள் உம
 டையபுத்திரன் தள்ளப்பட்டவுடனே, பேரிகள் சங்கங்கள் மிருதங்
 ள இவற்றினபேரொலியும் தோன்றியது, பாதாளமும்சென்றது
 சரே! அச்சமயத்தில் திக்குகள் அநேக கால்களுள்ளவைகளும்
 ளைக்கைகளுள்ளவைகளும் கோரமான காட்சியுள்ளவைகளும் கூத்
 ற்கின்றவைகளும் பயத்தைக் கொடுக்கின்றவைகளுமான தலை
 லா முண்டங்களால் வியாபிக்கப்பட்டன மன்னரே! உமமுடைய
 திரன் தள்ளப்பட்டவுடனே, தவஜமுள்ளவர்களும் அஸ்திரமுள்ள
 களும் அவவாறே சஸ்திரமுள்ளவர்களும் நடுங்கினார்கள் அரசா
 ற்ளாசிறந்தவரே! மடுக்களும் கிணறுகளும் ரகதத்தைக் கக்கின்
 ற்வேகமுள்ள நதிகளும் எதிர்த்தோடின வேந்தரே! உமமுடைய
 திரனை தூயோதனன் விழுந்தவுடனே, அப்பொழுது ஸதிரீகள்
 ஷாகள் போலவும் புருஷர்களெல்லாம் ஸதிரீகள் போலவும்

ஆனாகள். பாதாகளுள் சிறந்தவரே! அந்த ஆச்சாயகரமான பாதங்களைக்கண்டு எல்லாப் பாஞ்சாலாகளும் பாண்டவாகளும் ககின மனதையுடையவர்கள் ஆனாகள் பார்தரே! தேவாக் கந்தாவாகளும் அவவாறே அபஸாஸுகளும் உமது இரண்டு கும் களுடைய ஆச்சாயமான யுத்தத்தைப் பேசிக்கொண்டு இஷ்டப் செனறாகள் ராஜேந்திரரே! அவவாறே, ஸித்தாகளும் வாயுவும் ஸஞ்சரிககிற சாரணாகளும் நரஸரேஷ்டாகளான பீமதூயோத களைப் புகழ்ந்துகொண்டு வந்தபடியே 'செனறாகள்

அறிபதாவது அதயாயம்

க த ர யு த் த ப ர வ ம (தோடர்ச்சி)

(பீமஸேனன் தூர்யோதனனுடைய அந்நியங்களை நினைவுப்டி

இடக்காலால் அவந்தலையை உதைத்ததும், யுதிஷ்டிரர்

தூர்யோதனைத் தேற்றியதும்)

உயரந்த பெரிய விருஷம்போலத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற ததூயோதனைக்க கண்டு அவவிடத்திலிருந்த பாண்டவாகளும் மனதில் களிப்படைந்ததாகள் சிங்கத்தினால் தள்ளப்பட்ட கொண்ட யானைபோலிருக்கின்ற தூயோதனை எல்லாப்பாண்ட களும் ஸோமகாகளும் மயிரிசிவிரத்தவாகளாகிக் கண்டாகள் பிற பிரதாபமுள்ள பீமஸேனன், அடித்துத் தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற தக்கெளரவராஜனான தூயோதனை அனுக்க, 'புத்தியிலலாதவனே செட்டபுத்தியுள்ளவனே! முற்காலத்தில் ஸபையில் ஒற்றை திரம் தரித்தவளான த்ரௌபதியைநோக்கிப் பரிஹஸித்துக்கொள் 'பசு, பசு' என்று எந்த வாதத்தைய்ச்சொன்னதோ அந்தப்பரி ஸத்தினுடைய பலனை இப்பொழுது நீ அடை' என்றுசொன்ன இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அந்தப் பீமஸேனன் இடக்காலால் தூத் தனனுடைய தலையில் உதைத்ததான ராஜஸிம்மனான தூயோதன டைய தலையைக்காலால் புரட்டிப், புரட்டி உதைத்ததான நராதிரி அவவாறே, கோபத்தால் கண்கள் மிகச் சிவந்தவனும் பகைவாப் னையப்பிடிப்பவனுமான பீமன் மறுபடியும் சொல்லிய வாகயுத களும் 'எந்தமுடாகள் முற்காலத்தில் எங்களைப்பாத்தது 'பசு, என்று கூத்தாடினாகளோ அவர்களைப்பாத்தது நான்கள், இப்பொர் 'பசு, பசு' என்று அடிக்கடி பிரதிக்ஷத்தாடுகிறோம். எங்கு

ராகமாவது நெருப்பாவது சூதாட்டமாவது வஞ்சனையாவது
 லை நான்கள எங்களுடைய புஜபலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு
 சுவாகளை நன்றாகப் பீடிககின்றோம்' என்றான் அந்த வீருகோ
 ர், வெருகாலம்கழித்து வைரத்தினுடைய அக்கரையை அடைந்து,
 துவாகச்சிரித்துக்கொண்டு, யுதிஷ்டிராரையும் கேசவரையும் ஸருரு
 களையும் தனஞ்சயனையும் மாதரீபுத்திரர்களையும் பார்த்து,
 டுக்கு விலகுகான தரௌபதியை ஸபையில் இழுத்துவந்தவா
 ம அவளை ஆடையில்லாதவளாகச் செய்ய முயன்றவாகளுமான
 த்ராஷ்டிராகள தரௌபதியினுடைய தவத்தினால் யுத்தத்தில்
 டவர்களால் கொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பாருங்கள் கருரர்களும்
 ம முன்பு, 'எள்ளுப் பதங்கள்' என்று சொன்னவாகளுமான
 த்ராஷ்டிர ராஜனுடைய குமாரர்கள் பரிவாரங்களோடும் பந்துக்க
 ாடும் நம்மால் கொல்லப்பட்டார்கள் நாம் இஷ்டப்படி ஸவாக
 தையோ நரகத்தையோ அடைவோம்' என்று சொன்னான் மறு
 பும, பீமலேனன், பூமியில் விழுந்திருக்கின்ற அரசனான தூயோ
 னுடைய தோளையடைந்திருக்கின்ற அந்தக்கத்தையக கையி
 டித்துக்கொண்டு இடக்காலால் அவனைத் தலையமிதித்து,
 ன்சகா' என்று சொன்னான் மன்னரே! ஸந்தோஷமுள்ளவனும்
 பபுத்தியுள்ளவனுமான பீமலேனன் குருராஜனுடைய தலையில்
 ல வைத்ததைப் பார்த்துத் தாமாதமாக்களும் சிறந்தவாகளுமான
 ராமகர்கள் மகிழ்விலலை உமமுடைய புத்திரனை அவ்வாறு
 ன்று தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்ளுகின்றவனும் பலவாறு கூத்
 டிகின்றவனுமான வீருகோதரனைப் பார்த்துத் தாமராஜர் இந்த
 னத்தை உரைக்கலானா 'பீம! வைரத்தினுடைய கட்டைத்
 துத்துக்கொண்டாய் நல்லசெய்கையினாலோ கெட்டசெய்கையின
 ா உன்னால் பிரதிஜை நிறைவேற்றப்பட்டது இப்பொழுது
 நதுவிடு இவனுடையதலையைக் காலால் உதைக்காதே தாமமா
 ற உன்னை மீறிப்போகவேண்டாம் தோஷமற்றவனே! இவன்
 சன், ஞாதி, அடிக்கப்பட்டுமிருக்கிறான் இது கியாயமன்று. பீம!
 னோ அசெஞ்ஜஹினிகளுக்கு நாதனும் கௌரவர்களுக்குத் தலைவ
 ன் ஞாதிபுமான அரசனைக் காலால் தொடாதே உறவினரையும்
 கிரிகளையும் படையையும் இழந்தவனும் யுத்தத்தில் அடிகுப்பி
 டவனும் அரசனுமான இவன் எல்லாவிதத்தினாலும் (நம்மால்)
 டிக்கத்தக்கவன் -அரசனான இவன் பரிஹஸிக்கத் தக்கவன்லலன்.
 கிரிகளும் உறவினர்களும் மைந்தர்களும் கொல்லப்பட்ட உன்

னுடைய பிராதாவான இந்தத் துரியோதனன ஸந்ததிஅற்றவ்
 அழிந்தான உனனூல செய்யப்பட்ட இந்த விஷயம் நியாயமன்
 முன்பு ஜனங்கள், 'இந்தப் பீமஸேனன தாமிகன்' என்று உன்
 சொன்னார்கள் பீமஸேன! அப்படிப்பட்ட நீ எந்தக்காரனத்தி
 அரசனைக் காலால் தீண்டுக்கிறாய்?' என்றா யுகிஷ்டிரா, பீமஸேன
 பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கண்ணீருடன் கூடின குரலு
 வராகவும் தையமுற்றவராகவும், பகைவர்களை அடக்குபவனான
 யோதனனுடைய அருகில்வந்து, 'அப்பா! நீ கோபியாதே உ
 காகத் துக்கமும் படாதே செய்யப்பட்டிருக்கிற மீக்க கோரம்
 காமம் அனுபவிக்கப்படுகிறதென்பது நிச்சயம் கௌரவர்க
 சிறந்தவனே! நாங்கள் உன்னைக் கொல்ல எண்ணமுள்ளவாகள்
 தும் நீ எங்களைக் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவனானதுமாகிய கொ
 பயன பிரமமதேவரால் நமக்குக் கட்டினாயிடப்பட்டது. இது ந
 யம் பாரத! பேராசையினாலும் மதத்தினாலும் பாலயத்தினு
 உனகுற்றத்தினாலும், பெரிதான இப்படிப்பட்ட வியஸனத்
 அடைந்தவனாகிய தோழர்களையும் பிராதாக்களையும் அவ்வா
 பிதருக்களையும் புத்திரர்களையும் பௌத்திரர்களையும் மற்றவர்க
 மாளுமபடி செய்து, பிறகு மாண்டாய உன்னுடைய அபராத
 னூல எங்களால் உன்னுடைய பிராதாக்கள் கொல்லப்பட்டா
 னூதிகளும் கொல்லப்பட்டார்கள் தெய்வமானது தாண்டமுடிய
 தென்று நினைக்கிறேன் தோஷமற்றவனே! கௌரவ! நீ உ
 காகத் துக்கிக்கலாகாது உன்னுடைய மரணம் சிலாக்கியமான
 எல்லா நிலைமைகளிலும் நாங்கள் இப்பொழுது துக்கிக்கப்படவே
 டியவர்கள் அப்படிப்பட்ட உறவினர்களாலும் நண்பர்களாலும்
 பட்டவர்களான நாங்கள் தீனமான ஸத்தியிஷ்டிருக்கப்போகிறோ
 அவ்வண்ணம் சோகத்தினூல தளாச்சியடைந்த மனத்தையு
 வர்களும் துக்கத்தினூல மூடப்பட்டவர்களும் விதவைகளுமான ப
 தாக்கள் புத்திரர்கள் இவர்களுடைய மனைவிகளை எவ்வாறு பா
 பேன்? அரசனே! நீ ஒருவன் நல்ல நிலைமையை அடை
 வன். ஸவாககத்தில் உனக்கு வாஸம் சாரவதம் நாங்கள்
 'மென்று பெயர்கொண்ட குருரமான துக்கத்தை அடையப்பே
 ரோம் துக்கத்தை அடைந்தவர்களும் விதவைகளும் சோக
 னூல மெலிவடைந்தவர்களுமான திருதராஷ்டிரருடைய நாட
 பெண்களும் அவர்களுடைய நாட்டுப்பெண்களும் நிச்சயம்
 எங்களை நிந்திக்கப்போகிறார்கள்' என்றா தாமநந்தனரும் அரச

யுதிஷ்டிரா இவ்வண்ணமுரைத்து அதிக துகடத்தினால் பிழை
பட்டவராகிப் பெருமுகச்சுவிட்டா; நெடுங்காலம் புலம்பவும்
மயிளா” என்று கூறினான் .

அறுபத்தோராவது அத்தியாயம்

க த ர யு த் த ப ா வ ம். (தோடர்ச்சி).

பீமன் அநியாயம்செய்தானென்று கோபங்கொண்டபலராமர்
அவனைக்கொல்லச்சென்றதும், கோவிந்தர் அவரைச் சமா
தானம்செய்ததும், பிறகு, பலராமர் துவாரகைக்குச்
சென்றதும், யுதிஷ்டிரர் கிருஷ்ணனோடும்
பீமனோடும் ஸல்லாபம்செய்ததும்)

திருதராஷ்டிரன், “ ஸூதா! அதாம்ததினால் அரசன் கொல்லப்
பட்டதைக்கண்டு அப்பொழுது மாதவருக்குத் தமையனும் மஹாபல
யியுமான பலதேவா என்னசொன்னான்? ஸஞ்சய! கதாயுதத்தின
சஷ்டங்களை அநிந்தவனும் கதாயுதத்தினில் ஸ்மாதத்தனுமான
அஹிணீபுத்திரா எதைச்செய்தாரோ அதை எனக்குச் சொல்வா
” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“ பலசாலியும் அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவருமான ராமா பீம்
னனால் உமமுடையருமாரன் தலையிலுதைக்கப்பட்டதைக்கண்டு
நீக் கோபங்கொண்டான் பிறகு, ஹலாயுதா அரசர்களுடைய மத்தி
கையை உயர்த்துக்கொண்டும் கோரமான தீனஸவரத்தை
எரியிட்டுக்கொண்டும், ‘ பீம! சீ, சீ ’ என்றும் ‘ அநதோ! தாமயுத
தில் நாபிகளுக்குமே அடிக்கிறதென்பது நிரதிகதத்தக்கது விரு
தரன் கதாயுதத்தினில் செய்த இது பாரக்கப்பட்டதில்லை நாபிக
கேழே அடிக்கக்கூடாதென்பது சாஸ்திரத்தின நிச்சயம் இவனோ
ஸ்திரத்தை விட்டுவிட்டுத் தன் இஷ்டப்படி நடக்கிறான் ’ என்றும்
யினான். அதைஅதைக் கூறுகின்ற அநதப் பலராமருக்கு அதிக
பாமலுண்டாகிவிட்டது மஹாராஜரே! பிறகு, பலதேவா அரச
ப்பாத்தகை கோபத்தினால் கணக்கள் மிகச்சிவந்தவராகிப் பின்வரும்
னத்தை உரைக்கலானான்

“ கிருஷ்ண! இன்ன கீழேவிழுந்தவனல்லன் இவன் எனக்கு
யானன், நிகரிலலாதவன் ஆசரிதர்களின் பலக்குறைவினால் ஆரோ
மானது அலக்ஷ்யம்செய்யப்படுகிறது ’ என்றான். பிறகு, பலசாஸ்திர

யான் ஈரமர் கலப்பையைத் தூக்கிக்கொண்டு பீமனைத் திரைத்துச் செ
 றா : கையை ஒங்கிக்கொண்டிருப்பவரும் மஹாத்மாவும் அ
 பலராமருடைய உருவமானது பறபலதாதுகளால் விகித்திரமாய்
 தும வெண்ணிறமுள்ளதுமான-- பெரியமலைக்கு ஒப்பானதாகத் த
 தது மஹாராஜரே ! பலராமரைக்கண்டு, வீரர்களும் அஸ்திரங்
 அறிந்தவர்களும் அராஜுனனுடன்கூடினவர்களுமான பிராதாக்கு
 சோந்தவனும் பலசாலியுமான பீமன், 'வியஸனத்தை அடையவி
 பிறகு, பலசாலியானகேசவா விநயமுள்ளவராக ராமரைப் பரு
 உருட்சியாயுள்ள இருக்கைகளிலும் பிரயத்தினத்தினால் வலிந்து
 தாரா ராஜேந்திரரே ! அப்பொழுது, யதிகிரேஷ்டர்களான வெண்
 நிறமுள்ள பலராமரும் கருமைநிறமுள்ள வாஸுதேவருமாகிய
 வரும் சோந்திருக்கின்ற கைலாஸமலையும் அஞ்சனமலையுமே
 அதிகமாக விளங்கினார்கள் அரசரே ! ஸாயங்காலத்தில் ஆகாசத்
 அடைந்திருக்கின்ற சந்திரஸூரியாகளபோல விளங்கினார்கள்
 வா கோபமுள்ள இந்தப் பலராமரைத் தனிக் கிறத்தற்காகக் கூறலா
 'தனனுடையவளாசசி, மித்திராகளுடையவளாசசி, மித்
 களுடைய மித்திராகளின் வளாசசி, இவற்றுக்கு மாறாகப் பகைவரு
 நேரும் அவர்களின் குறைவு, அவர்களின் மித்திராகளுடைய குறை
 மித்திரமித்திராகளுடைய குறைவு இவை ஆறும் தனக்கு விருது
 மானவை எப்பொழுது இவை தன்னிடத்திலும் மித்திரனிட
 லும் மாறுபட்டிருக்குமோ அப்பொழுது மனவருத்தத்தை அடை
 வேண்டும், சீக்கிரமாக வைரத்தினசாந்தியைச் செய்துகொள்ளவே
 றும் பாண்டவர்கள் நமக்கு ஸஹஜமித்திராகளா, சுதந்த
 பெளருஷமுள்ளவர்கள், நமமுடைய அத்தைபிள்ளைகள் அவ
 பகைவர்களால் அதிகமாகத் துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்
 , திஜைஞாயப பாதுகாப்பது சந்திரியனுக்குத் தாமமென்று
 அறிந்துகொள்ளும் பீமனால் ஸபையின்கண், 'கதையினால் தூ
 தனனுடைய இருதொடைகளையும், மஹாபுத்தத்தில் பிளப்பே
 என்று முன்பு பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டதன்றோ ? சத்தருக்க
 தபிக்கச்செய்யப்படுவே ! 'உன்னுடைய இருதொடைகளையும் பி
 கதையினால் பிளக்கப்போகிறான்' என்று மைதரேயமஹரிஷியி
 (துரியோதனன்) முந்தியே சபிக்கப்பட்டுமிருக்கிறான் ஆதல
 னான தோஷத்தைக்காணவில்லை, பிரலம்பனை ஸமஹரித்தவரே
 கோபித்துக்கொள்ள, வேண்டாம், புருஷஸரேஷ்டரே ! நமக்
 சோந்தவர்களும் ஸூக்கரமான நேசத்தையுடையவர்களுமான பா

களோடு பிறப்பிலேயே உறவானது நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு விருத்தியினாலன்றோ நமக்கு விருத்தி? கோபிததுக ளாளாதீர்' என்று கூறினா தாமங்களை அறிந்தவரான ப்லராமர், ஸுதேவருடைய வசனத்தைக்கேட்டு, 'கோவிந்த! தாமம்ஸா துக் கால தரிககப்பட்ருக்கிறது அந்தத்தாமமும் (அாததம் காமம்) ண்டினாலும் சுருக்கத்தை அடைகிறது மிக்கபேரரசையுள்ளவ ருக்கு அாததம் பிரதானம் விஷயங்களில் மிக்கபற்றுதலுள்ளவ ருக்கு காமம் பிரதானம் எவன் தாமராததங்களுமும் தாமகாமங் காயும் அாததகாமங்களுமும் பீடிககாமல் தாமராததகாமங்களை வுஷ்டிகிறானோ அவன் மிகுதியான ஸுகத்தை அடைகிறான்' 'விந்த! நீயோ என்னைப்பார்த்து இஷ்டப்படி சொன்னாய் பீம் னன் தாமத்தைக் கெடுத்ததினால் அப்படிப்பட்ட இந்த 'விஷய ராததம் நிலைகுலையும்படி செய்யப்பட்டது' என்று கூறினா மாதவா, 'தேவரீர் கோபமில்லாதவா, தாமாதமா?'' என்பொழு த் தாமத்தில் அன்புள்ளவரென்று உலகத்தில் பிரஸித்திபெற துகிறீர் ஆதலால், தணிந்துவிடும், கோபம் பாராட்டவேண்டாம் புகம் வந்துவிட்டதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும் பாண்டவ டைய பிரதிஜனையையும் அறிவீராக ஆதலால், புருஷஸுரேஷ்ட ா பீமன் வஞ்சனையைப் பிரதானமாகக்கொண்ட தூயோதனனை தத்தில் கொண்டு வைரம் பிரதிஞனா இவ்விரண்டின விஷயத்தி ல் கடனை தீர்த்துக்கொண்டவனாகட்டும் எவன் வஞ்சனையில் தியைச் செலுத்தின் சததுருவை யுத்தத்தில் வஞ்சனையினால் லவரோ அவனுக்கு அந்தரசுணடையில் அதாமமில்லை யுத்தத் போர்புரிகின்றவனும் கொளவர்களுக்கும் விருஷணிகளுக்கும் சதியை உண்டுபண்ணுகிறவனும் வீரனுமான சததுருவைப் பீமன் னுன்னென்னும் விஷயத்தில் அதாமமில்லை இவனால் தூண்டப் பவனான காணன் யுத்தத்தில் போர்புரிகின்றவனும் வீரனும ராவர்களுக்கும் விருஷணிகளுக்கும் கீர்த்தியை உண்டுபண்ணு வனுமான அபிமன்யுவின வில்லை பின்புறத்தினின்று அறுத ன பிறகு, வில்லறுக்கப்பட்டவனும் ரத்தத்தை இழந்தவனும் னமையில் நிலைபெற்றவனும் ஒடாதவனுமான அபிமன்யுவை ஆயு களை இழந்தவனாகச் செய்து அனேகாகள் கொன்றாகள் பிறந்தது ல, லோபகுணமுள்ளவனும் பாவத்தில் புத்தியைச் செலுத்தின் றும் 1 கெட்ட புத்தியுள்ளவனும் குலத்தைக்கெடுத்த பாவியுமான

1. இது இரண்டுமுறை வருகிறது

தூரியோதனன், பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டான் சத்திர
ளோடு போர்புரிசின் தூரியோதனன், பீமஸேனனால் பதினமூன்
வருஷகாலமாகத் தேடிவைக்கப்பட்டிருந்த பிரதிஜனையை ய
காரணமபற்றித் தெரிந்துகொள்ளாமலிருந்தான்? மேலே எழு
வேகத்தோடு பீமனைக்கொல்ல எண்ணுகொண்ட தூயோதன
அநதப்பீமன் கதையினால் இரண்டு தொடைகளையும் பிளந்தா
நிற்கும்பொழுதாவது மண்டலகதியிலாவது அடிக்கவில்லை' என
அரசரே! அந்த ராமா கேசவரிடத்தினின்று இந்தக் கபடதா
தைக்கேட்டுப் பிரீதியுற்ற மனத்துடன் ஸபையில் கூறலான
' பாண்டவன் தாமாதமாவான் தூயோதனராஜனை அதாமத்தி
கொன்று கபட யுத்தஞ்செய்வனென்கிற பிரஸித்தியை இந்த
கதையில் அடையப்போகிறான் தாமாதமாவான் தூரியோதன
அழிவிலாத கதியை அடையப்போகிறான் ருஜுவாக யுத்தமசெ
வனும் தாமததினால் ராஜ்யத்தை ரக்ஷித்தவனும் ஜனங்களுக்கு நா
யிருந்தவனுமான தூயோதனராஜன் யுத்ததீசைஷ்யை அடை
யுத்தரங்கத்தில் ரணயஜ்ஞத்தை விஸ்தாரமாக அனுஷ்டித்துச் ச
ருஷ்களாகிற அக்னியில் தனதேசத்தை ஹோமம்செய்து கீர்த்தியா
அவ் பருத்ததை அடைந்தான் நண்பர்களோடும் ஞாநிகளோ
பந்துக்களோடும் சோரது மஹாராஜன் ஸவாகமம் போகப்டே
றான்' என்றா பிரதாபசாலியான ரோஹிணீயுத்திரா இவ
சொல்லிவிட்டு ரத்தினமீதேறிகொண்டு வெண்மேகமானது
ரத்துடனிருந்தாற்போன்ற வடிவத்துடன் கூடியவராகிற து
கையைக் குறித்துச் சென்றா ஜனங்களுக்கு நாதரே! ராமா து
கையைக் குறித்துச் சென்ற பிறகு, பாஞ்சாலார்களும் விருஷணிக
களுடன் கூடின பாண்டவர்களும் மனத்தில் அதிகஸந்தோஷமில்
வர்களானார்கள்

பிறகு, தீனரும் கவலையுற்றவரும் தலைகுனிந்தவரும் சோக்
னால் எண்ணம் குலைந்தவருமான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, வா
தேவா, இவ்வாறு உரைக்கலானா 'தாமராஜரே! யாதுகாரணம
பிரதிஜா அதாமத்தைச்செய்ய அனுமதிக்கொடுக்கிறீர்? அரசரே! பந்த
ளைப்பறிக்கொடுத்தவனும் விழுந்தவனும் பிரஜைஞயற்றவனுமான
தூயோதனனுடைய தலையானது பீமனால் காலால் துக்கக்க
பிறத்தைத் தாமதமாக அறிந்தவரான நீர் எந்தக் காரணத்தி
உபேசைச் செய்கிறீர்?' என்று வினவ, யுதிஷ்டிரா, 'மாதவ
விருகோதரன் கோபத்தினால் அரசனை தூயோதனைக்க கால

யில் உதைத்தது எனக்குப் பிரியமானதன்று குலமழிவதில்
 மகிழ்வில்லை நாங்கள் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களால் நித்தி
 கபடத்தினால் வஞ்சிக்கப்பட்டோம் நாங்கள் தருமரானு அனேக
 நாங்களை உரைத்தது காட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டோம் கிருஷ்ணர்
 ததிலுதித்தவரே! பீமஸேனனுடைய உள்ளத்தில் அந்தத் துக்
 அதிகமாக இருக்கிறதென்று நினைத்து என்னால் இது உபேட்சிக
 ட்டது ஆதலால், நல்ல புத்தியில்லாதவனும் பேராவலுள்ள
 மகாமதனுக்கு வசப்பட்ட தூதர்களை அனுஸரிப்பவனுமான
 யோதனனைக் கொன்று, செய்யப்பட்ட காயம் தாமமோ அதா
 மா, பாண்டவன் அபிஷேகத்தை அடையட்டும்' என்று கூறினா
 கிபுத்திரரும் தாழ்ந்தாருமான் யுதிஷ்டிரர் இவ்வண்ணம் உரைத்த
 ன், மஹாபாகுபலமுள்ளவரும் யதுகுலதாரதாரமுமான வாஸு
 டேயுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துக் கஷ்டத்தினால், 'இது இஷ்டப்படி
 ட்டும்' என்று சொன்னான்; அவர் இவ்வண்ணம் சொல்லிவிட்டு
 புத்திரனான பீமனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற
 ன்னத்தினால் அவனால் யுத்தத்தில் செய்யப்பட்டவை அனைத்தை
 பாராட்டினான் மஹாபாகுபலமுள்ள அராஜனனும் பிரியமற்ற
 ததுடன் பராதாவான் பீமனைப்பற்றி நல்லதோ தீயதோ ஒரு வச
 தையும் சொல்லவில்லை அரசரே! கோபமுள்ளவனும் அபிரிமித்
 ர தேஜஸுள்ளவனும் ஸந்தோஷத்தினால் நன்றாக மலர்ந்த கண்
 யுடையவனும் ஜயத்தினால் விளங்குபவனுமான பீமஸேனன்,
 தத்தில் உமமுடைய புத்திரனைக்கொன்று மிக்கமனக்கணிப்புள்ள
 கத் தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரை அபிவாதனம்செய்து எதிரில்
 று இரு கைகளையும் குவித்துக்கொண்டு கூறலானான்

'மஹாராஜரே! பகைவாக்களழிக்கப்பட்டதும் சேஷமகரமாயிருப
 மான பூமிமுழுதும் இப்போது உமமுடையது அதனை ஆளவீராக
 காமத்தைக்காப்பாற்றும் அரசரே! எவன் வஞ்சனையினால் இந்த
 ரத்தை உண்டுபண்ணினானோ வஞ்சனையில் பரீதியுள்ள அப்படிப
 ட் இந்தத்தூரியோதனன் அடிக்கப்பட்டுப் பூமியில்படுத்திருக்கி
 ன் துச்சாஸனனை முதனமையாக்கக்கொண்டவாகளும் உச்சிரமான
 ரத்தை உரைப்பவாகளுமான அப்படிப்பட்ட உமமுடைய பகை
 ளனைவரும் ராதேயனும் சகுனியும் கொல்லப்பட்டார்கள் மஹா
 ரே! ரதனங்கள் மிக நிரம்பியதும் வனங்களுடனும் பாவதங்களு
 ம் கூடியதுமான அப்படிப்பட்ட இந்தப்பூமியானது, பகைவா
 கொல்லப்பட்டவரான உம்மை இப்போது திருமயிவந்தடைந்தது?

என்று உரைத்தான யுதிஷ்டிரா, 'பீமபைகையினுடைய' முடி அடைந்தாய அரகனான துரியோதனன கொல்லப்பட்டான் வா தேவருடைய அபிப்பிராயத்தைப் பின்பற்றி இந்தப்பூமியான ஜயிக்கப்பட்டது பாக்கியத்தினால், நீ, மாதா கோபம் இவ்விரு விஷயத்திலும், கடனாளியல்லாமைகைய அடைந்தாய அவமதி முடியாதவனே! பாக்கியத்தினால், ஜயத்தோடு விளங்குகிறாய் பக்கியத்தினால், சத்தரு கொல்லப்பட்டான்' என்று சொன்னு

அறுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

க த ர யு த த ப ர வ ம. (தோடீச்சி)

(பாஞ்சாலர் முதலியோர் பீமனைத் துதித்ததும், கிருஷ்ணனும் துரியோதனனும் ஒருவரை ஒருவர் நிந்தித்ததும், துரியோதனன் தன்னைப்புகழ்கையில் கந்தர்வர்கள் யுமாரிபொழிந்ததும், பீஷ்மர் முதலியோருடைய மரணத்தினால் துக்கிக்கின்ற பாண்டவர்களைக் கிருஷ்ணன் தேற்றியதும்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! யுத்தத்தில் பீமஸேன கொல்லப்பட்ட துரியோதனனைக்கண்டு பாண்டவர்களும் ஸருஞ்சயர்களும் யாதுசெய்தனர்?" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்

தொடங்கினான்
"மஹாராஜே! சிங்கத்தினால் கொல்லப்பட்ட மதங்கொள்காட்டாணையப்போல, பீமஸேனனால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட துரியோதனனைக்கண்டு கோவிந்தரும் பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸருஞ்சயர்களும் மனத்தில் மிக்கஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகுந்நதனை கொல்லப்பட்டதருணத்தில் மேலாடைகளை வீசின, ஸிமமநாதங்களுமே செயதாரகள் மகிழ்ச்சிக்கு வசப்படக்கின்ற இவர்களை இந்தப்பூமியானது பொறுக்கவில்லை சிலா விறகைச் சுழற்றினார்கள் சிலா நாணகயிறுகளைச் சுழற்றினார்கள் மறறவா பெரிய சங்கங்களை முழக்கினார்கள் இன்னும் சிலா தூதுபிகளைத் தாரர்கள் அவவாறே, மறறவர்கள் விளையாடினார்கள் உமமுனைபகைவர்கள் சிரித்தார்கள் வீரர்கள் பீமஸேனைப்பார்த்து அடிக்கிறதவசனத்தை உரைத்தார்கள். 'மிகப்பயிற்சியுள்ளவனான மஹாராஜனைக் கதையினால் யுத்தத்தில்கொன்று இப்பொழுது உன்

தத்தில், செய்யமுடியாத மிக்கபெரிதானகாரயமன்றோ செய்யப
டது உன்னால் செய்யப்பட்ட இநதசசததுருவதத்தை ஜனங்கள்
யுத்தத்தில் இநதிரனால் செய்யப்பட்ட விருத்திரவதம்போல
ரணிகளாக பறபல மாகசங்களிலும் மண்டலக்கிளிகளிலும்நாற்பக
திலும் ஸஞ்சரிகளினற ருரான இநதத தூயோதனை விருகோ
னததவிர வேறு எவன கொலவான்? நீ இநதசசமயத்தில் பிறரால்
விதத்தினாலும் அடையமுடியாத வைததினுடைய அக்கரையை
டநதாய மறறவனால் இப்படிப்பட்ட இநதககாரயம் செய்ய
யாததியமானது வீர! யுத்தமுனையில மதயானேபோன்ற உன
தூயோதனனுடைய தலையானது அதிருஷ்டத்தினால் காலால்
கக்கப்பட்டது தோஷமறறவனே! உத்தமமான யுத்தகதைச
பது சிங்கத்தினால் கடமாட்டினது ரகதம் சூடிக்கப்பட்டாற
ரால் துச்சாஸனனுடையரகதமானது அதிருஷ்டத்தினால் உன்னால்
மபண்ணப்பட்டது எவர்கள் தாமாதமாவான யுத்திஷ்டிரராஜா
யத்தில் அபகாரம் செய்தார்களோ அவர்களுடைய தலையில்
யவாதினமாக உனடைய, செய்கையினால் உன்னுடைய காலவைக
பட்டது பீம்! பகைவர்களைக்கீழ்ப்படுத்தினதினாலும் தூயோதன
டைய வத்தினாலும் தெய்வாதினமாக உன்னுடைய மிக்க பெரி
ன புகழானது பூமியில் பிரஸித்தி அடைந்தது பாரத! விருத
ன கொல்லப்பட்டவுடன், இவ்வண்ணமே இநதிரனை வந்திகள்
ழந்தார்கள் அவவாரே, நாங்களும பகைவர்களைக்கொன்ற உன
ப புகழ்நதோம் பாரத! தூயோதனனுடைய வதமானது ஏற
டவுடனே எங்களுக்கரசு சிவிரத்த ரோமங்கள் இன்னுங்கூட
ககப்படவில்லை அதனை நீ தெரிந்துகொள்' எனறனா அவவிடத்
த ஒன்றுசோநதவார்களும் காற்றுடன் ஸஞ்சரிப்பவாளுமான
வர்கள் பீமஸேனைப்ப பாரதது இவ்வண்ணம் உரைத்தார்கள்.
தோஷமுள்ளவார்களும் புருஷஸரேஷ்டார்களும் தகாதவசனத்தை
ரப்பவாளுமான பாண்டவார்களோடு சோநத அநதப் பாஞ்சாலா
ரசு கண்டு மதுஸூதனா அசசமயத்தில் உரைக்கலானா 'அரசா
ள்! கொல்லப்பட்டிருக்கிற சததுருவை மறுபடியும் உக்கிரமான
ரதகளால் அடிக்கடி கொல்வது நியாயமானது, மந்தபுத்தியுள்ளவ
ன இநதத தூயோதனை கொல்லப்பட்டான் எப்பொழுது இவன
டகமில்லாதவனும் பேராசையுள்ளவனும் பாவினை ஸஹாயமாக
ரண்டவனும் நண்பர்களுடைய கட்டையை மீறி நடப்பவனுமா
லோ அப்பொழுதே இநததப்பாவிபானவன் மாண்டவனாகவிட்டான்.

இவன் வித்வராலும் துரோணராலும் கிருபராலும் பீஷ்மராலும் ஸருஞ்சயாகளாலும் பாண்டவர்களினபொருட்டுப் பலவாறு உட்பட்டும் பிதருபாகத்தைக் கொடுக்கவில்லை புருஷாதமனான தத துரியோதனன இப்பொழுது அவர்களுக்கு மித்திரனுமல்ல சததுருவும் அல்லன் கடடைபோல அஸாசமாக இருக்கின்ற இவ் கொற்களால் மிகுதியாகத் துனயஞ்செய்வதினால் என்னப்பன் ? சாகளே ! சீக்கிரமாக ரதங்களில் ஏறுங்கள் ; போவோம் பாப்பா வான் துரியோதனன மந்திரிகளோடும் ஞாநிகளோடும் பரதங்கள் டும் பாகசியத்தினால் கொல்லப்பட்டான் ' என்றா பிரஜைகள் நாதரே ! துரியோதனராஜன கிருஷ்ணனிடத்தினின்று இவக் அவமதிப்பான வாததையைக்கேட்டுக் கோபத்துக்கு வசப்பட வனாக எழுகிருந்தான் அவன் இருக்கைகளாலும் பூமியைப் பதுக்கொண்டும் பினத்டினால் உட்காராதுகொண்டும் பாவைக் புருவங்களில் ஏறச்செய்துகொண்டும், அதனை வாஸுதேவரிடத் வைத்தான் பாதிசயாநதிரக்கிற சரீரத்தான சுடினவனான ' உனுடைய ரூபமானது, கோபமுள்ளதும் வாலறுக்கப்பட்டதும் களில் விஷமுள்ளதுமான ஸாயபத்தினுடைய ரூபம்போலிருந் அவன், பிராணனுக்கு முடிவையுண்டுபண்ணுகின்ற கோர வேதனையையும் பாராதவனாகக் கடுஞ்சொற்களால் வாஸுதேவ வருத்தமடைபுமபடி செய்யத்தொடங்கினான்

‘ கமஸ்தாஸனான வஸுதேவனுடைய புத்திர ! ‘தொடைக் .பிள ! என்று பீமனுக்கு வீணை ஞாபகத்தை உண்டுபண்ணினவ் உனனால் அதாமத்தினால் கதாயுத்தத்தில் நான் வீழ்த்தப்பட்ட யால் உனக்கு வெட்கமில்லையா ? அாஜுனனைப்பார்த்து நீசொ வசனத்தை நான் தெரிநதுகொள்ளவில்லையா ? நியாயமாக யுத்தம் தினற அரசாக்களை அனேக்கபடோபாயங்களால் ஆயிரக்கணக் மாளுமபடிசெய்த உனக்கு வெட்கமில்லை, தயைஇல்லை நாள்தோ ஞராகளுக்குப் பெரியதுன்பத்தைச் செய்துவந்த பிதாமஹரான மா சிகண்டியைமுன்னிட்டு உனனால் ஊரீரை இழக்குமபடி செய் பட்டா மிக்கதூபுத்தியுள்ளவனே ! ஆஸுவத்தாமாவினுடைய பொனற பெயருள்ள யானையைக்கொன்று ஆசாயரான துரே சஸ்திரத்தைக்கீழே எறியுமபடி செய்யப்பட்டா அது என்னால் யப்படவில்லையா ? வீரயமுள்ளவரான அநத்ததுரோணரும் டுன இநததருஷ்டதயுமன்னால் வீழ்த்தப்படுநதருணத்தில் நீ டதுக்கொண்டிருந்தாய். இவனை நீ தடுக்கவில்லை - புண்ணுபுத்திர

னனைக்கொலவதற்காக யாசித்து (வாங்கப்பட்ட) சகதியையே
 ரதகசனமீது போடுமபடிசெய்தவனான் உனனைவிடக் கொடும
 யாரா? கைகளறுக்கப்பட்டவனும் அவ்வாறு பிராயோபவேசஞ்
 தவனும் பலசாலியுமான் பூரிசரவஸானவன் உனனால்தூண்டி
 பட்ட துராதமாவான் ஸாதயகியினால் கொல்லப்பட்டான்
 தனை ஐயிக்கவேண்டுமெனகிற எண்ணத்தினால் உத்தமமான
 கையைச் செய்பவனான காணடே, நாகஸரேஷ்டனான அரவ
 னனை வீணாக்கிக் கொல்லப்பட்டான் மறுபடியும் சகரமானது
 பில் அமிழவே, வியஸனத்தினால் பீடிககப்பட்டவனும் தோல
 ய அடைந்தவனும் சககரத்தைத் தூக்குவதில் முயற்சியுள்ள
 மாயிருந்த புருஷஸரேஷ்டனான காணன் யுத்தத்தில் மாளுமபடி
 யப்பட்டான் நீ என்னையும் காணனையும் பீஷமதுரோணாகளை
 யுத்தத்தில் நுஜுவாக எதிர்த்துப் போபுரிந்திருப்பாயாகில் நிச
 வாகவே உனக்கு ஐயமுண்டாயிராது ஸ்வதாமத்தை அனுஷ்டித்த
 சாகளும் நாங்களும் மறவர்களும் அயோகயனான உனனால் கபட
 சகத்தினால் உயிரை இழக்கும்படி செய்யப்பட்டோம் கிருஷ்ண!
 வாயியான் உனனால் சூரியனை மறைக்கிற மாயையைச் செய்து
 துராஜனான ஐயதரதன் கொல்லப்பட்டான் அதை நான் அறி
 னே” என்று சொன்னான்

வாஸுதேவா, ‘காரதாரிரதன’ பரபமாககத்தை அனுஷ
 த நீ பிராதாககளோடும் பிளனைகளோடும் பந்துக்களோடும் பரி
 ங்களோடும் ஸஹருததுக்களோடும் சோரது மாண்டாய உன
 டைய பாவங்களாலேயே வீராகளான பீஷமதுரோணாகள் கொல்
 ட்டார்கள் உன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அனுஸரித்தவனான
 காணனும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான் மூட! உனனால்
 ண்டப்படும் பாண்டவர்களுக்குப் பிதருபாகமான ஸ்வராஜ்யத்
 த் பேராசையினாலும் சகுனியிடத்தில் உனக்கிருந்த நிசசயத்தி
 லும் நீ கொடுக்கவருமபவிலை உனனால் பீமஸேனனுக்கு வீஷ்ம
 டிக்கப்பட்டது. அதிக கெட்டபுத்தியுள்ளவனே! எல்லாப்
 ண்டவர்களும் தாயோடுகூட அரசகுமாளிகையில் கொளுத்தப்
 டார்கள் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனே! வீட்டுக்கு விலக்கா
 ருந்த தரௌபதியானவள் சூதாட்டத்தில் ஸபையினகண் இழுத்து
 ட்டாளா வெட்கங்கெட்டவனே! அப்பொழுதே நீ கொல்லப்
 தக்கவன் சூதுகருவிகளை ஆடத்தெரியாதவரான தாமராஜ
 ச சூதாட்டத்தில் ஸாமாந்தியமுள்ள சகுனியினால் கபடத்தி

ஹல தோலவியடையச செயதாயன்றோ? அதனால், நீ யுத்தத்
கொல்லப்பட்டாய் பாவி! பாண்டவர்கள் வேடையாடுவதற்கு
போயிருக்குந் தருணத்தில் பாவியான ஜயதரதனால் கானகத்
தருணபிந்துவினுடைய ஆஸ்ரமத்திலிருந்த தரோளபதியான்
கிலேசத்தை அடைவிக்கப்பட்டமையாலும், மேலும், பாலனும் உ
இல்லாதவனுமான அபிமன்யு யுத்தத்தில் அனேகாகளால்
னுடைய தோஷங்களால் கொல்லப்பட்டமையாலும் நீ யுத்தத்
கொல்லப்பட்டாய் யுத்தத்தில் கராயத்தைச் செய்பவரும் பாண்ட
களுக்கு அனாதத்ததைச் செய்ப விருப்பமுள்ளவருமான பீஷ்ம
சிகண்டியானவன் மித்திரனுக்காகக் கொன்றான் அதில் அகி
இல்லை ஸ்வதாமத்தைப் பிறப்படுத்தி உனக்குப் பிரியத்தைச் செ
வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் அஸத்துக்களுடையவழியில்
பெற்றிருந்த துரோணசாரியா திருஷ்டதபுமனனால் யுத்தத்
கொல்லப்பட்டார் கற்றறிந்தவனான ஸாத்யகி, தன் பிரதிஜைஞ
ஸத்யமாகச் செய்ப எண்ணிப் பகைவனும் மஹாரதனும் ஸோமத்
குமாரனுமான பூரிஸாவஸை யுத்தத்தில் கொன்றான் அரசனே!
ஷஸ்ரேஷ்டனான அராஜுனன் யுத்தரங்கத்தில் போர்புரிகின்றவ
எவ்விதத்தினாலும் ஒருபொழுதும் இகழ்த்தக்க கராயத்தைச் செ
மாட்டான். மிக்க கெட்புத்தியுள்ளவனே! அராஜுனன் பல
காணனுக்குத் துன்பம் விளைவிக்கக்கூடிய சமயத்தைப் பெற்ற
தும் வீரர்களின் செயலை நினைத்துக்கொண்டு அவனை யுத்தத்
கொன்றான் இவ்வாறு சொல்லாதே தேவர்களுடைய அபிப
யத்தை அறிந்து அவர்களுக்கு பிரியத்தையும் நன்மையையும் செ
வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால், அராஜுனன் மீது (போடப்பட
பெரிய நாகாஸ்திரமானது எனனால் தவறுமபடி. செய்யப்பட்ட
நீயும் பீஷ்மரும் காணனும் துரோணரும் துரோணபுத்திர
வீராடங்கரத்தில் அந்த அராஜுனனுடைய கருணையினால் உயி
விடப்படலாகக் கந்தாவாக்கிடங்களில் அவ்வாறு வெளியிடப்பட
பார்த்தனுடைய பராக்ரமத்தை நினைத்துக்கொள் காந்தாரீ
தன்! பாண்டவர்கள் உன்விஷயத்தில் செயத்தில் அதாமமில்லை
தாமத்தினால் பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்பவர்களான வீரர்கள்
களுடைய புஜபலத்தைப் பின்பற்றி யுத்தத்தில் ஜயித்தவர்கள்
பாவியானபடியினால் நாசமடைந்தாய் எந்தளந்த அகராயங்களை
கள் செயத்தாக நீ சொல்லுகிறாயோ அவை அனைத்தும் உன்னு
அதிகமான தூக்குணத்தினால்லவோ அனுஷ்டிக்கப்பட்டன

ஸபதி ஈக்கிரா இவாகளுடைய 'உபதேசத்தை நீ கேட்டதில்லை
 உபவாகளை நீ உபாஸிக்கவில்லை 'ஹிதமானவாகுகியதையும் நீ
 ட்டதில்லை நீ அதிகபலமுள்ள லோபத்தினாலும் ஆசையினாலும்
 பபடுததப்பட்டவனாகி அகாரயங்களைச் செயதாய அபபடிச்செயத
 முடிவை அனுபவிப்பாயாக' என்று கூறினா .

துரியோதனன, 'முறைப்படி அதயயனம் செய்திருக்கிறேன்
 ாமும் செய்திருக்கிறேன் ஸமுத்திரம் சூழ்ந்தபூமியும் எனனால்
 வுபவிக்கப்பட்டது பகைவாகளுடைய முடியிலும் நிலைபெற்று
 மேன் எவன் எனனைவிடச் சிறந்தமுடிவுள்ளவன் ? தமதொழினை
 குசெய்கின்ற க்ஷத்திரியர்களுக்கு விருப்பமான இரதமரணமானது
 னால் அடையப்பட்டது எவன் எனனைக்காட்டிலும் சிறந்த முடி
 ளவன் ? தேவாகளுகருரியவைகளும் அரசாக்களாலடைய அரிய
 புமான் மனுஷ்யபோகங்களும் உததம்மான ஐஸ்வரயமும் என
 'அடையப்பட்டன எவன் எனனைவிடச் சிறந்த முடிவுள்ளவனா
 ' ? அச்சத ! நண்பர்களோடும் உறவினர்களோடும் கூடி நான்
 ரககம்போகப்போகிறேன் நீங்கள் நிரதிககப்பட்ட எண்ணத
 ன துககித்துக்கொண்டிருக்கப்போகிறீர்கள் பீமனால் காலால் என
 உதைக்கப்பட்டதென்பதில் எனக்கு வியஸனமில்லை ஒருக்ஷணத
 காகக்களோ கழுஞ்சுளோ பருநதுகளோ காலையைக்கப்போகின்
 ' என்று கூறினான் புத்திசாலியான குருராஜனுடைய இரதவாக
 ரத்தின முடிவில் புனயவாஸனைபுள்ள புஷ்பங்களுடைய மிக்கபெரி
 ' மாரியானது விழுந்தது கந்தாவாகள் மிக இனியவையான
 குவித வாததியங்களையும் முழுகுகிறார்கள் அபஸரஸுகளும் அரச
 டைய கீரத்தியுடனகூடின செய்கையைக் கானம்செய்தார்கள் அரச
 ' ஸித்தர்களும் 'நல்லது, நல்லது' எனலும் வாகஞ்சுக்களை வெளி
 டார்கள் வாஸனைபொருந்தியதும் புணயகந்தமுள்ள துமான காற்
 து மிருதுவாயுமஸுகமாயும் விசியது எல்லாததிசைகளும் பிரகா
 ன ஆகாயம் வையோயம்போல விளங்கியது வாஸுதேவரை முந
 வராகக்கொண்ட அரதப்பாண்டவாகள் அதயாச்சாயங்களுமும்
 'யாதனனுடைய பூஜையையும்கண்டு வெட்கிறார்கள் அவர்கள்,
 மரும் தரோணரும் காணனும் பூரிஸரவஸும் அதாமத்தினால்
 லலப்பட்டதைக்கேட்டுச் சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகி
 லனமுற்றார்கள் கவலைபுற்றவர்களும் தீனமான மனதையுடைய
 னுமான அரதப்பாண்டவாகளைக் கண்டு கண்ணபிரான மேகம்
 லவும் துருதுபிபோலவும் சபதித்ததுகொண்டு இரத வசனத்தை

உரைக்கலானா ' மிகவிரைவாக அஸ்திரப்பிரயோகம் செய்கின்ற தத துரியோதனனும் விகரமசாலிகளான அநத எல்லாமகாரதாது நேரானயுத்தத்தால் உறகளால் யுத்தத்தில் கொல்லமுடியாதவா ஆதலால், அரசர்களே ! எனனால் இவர்கள் உபாயத்தால் கொல்பட்டார்கள் அபபடிசெய்யாவிடில் பாண்டவர்களுக்கு ஒருபுதும் ஜயமுண்டாகாது அவர்கள் எல்லோருமே சிறந்தவிலலாளி பூமியில் அகிரதார்களான அநதநாலவரும் லோகபாலர்களாலுற நேரில் தாமத்தினால் கொல்வதற்கு ஸாத்யப்படாதவர்கள் அவர்கள் கதையைக் கையில்கொண்டவனும் சிரமம் நீங்கினவனுமான இ துரியோதனன் காலதண்டத்தைக் கையிலேநதிய யமனாலும் தாம னால் கொல்வதற்கு ஸாத்யப்படாதவன் இநத அரசன் கபடத் கொல்லப்பட்டான் அனேகசததுருக்கள் வஞ்சனையுடன் கூ உபாயங்களால் கொல்லப்பட்டார்களென்பதை நீங்கள் மனத் வைத்துக்கொள்ளாதீர்கள் அஸுரர்களை ஸமஹரிப்பதில் நேர கொண்ட முனனோர்களான தேவர்களால் இநதவழி அனுஸரிககப டிருக்கிறது ஸாதுகளால் அனுஸரிககப்பட்ட வழியானது எல் ராலும் அனுசரிககப்படும் மஹாதமாக்களான இவர்களுக்கு வாறு பிரமமதேவா தாமே விதித்திருக்கிறா வல்லமையினால் யைத்தாண்டிவது ஒருவனாலும் முடியாது. தனஞ்சய ! செனத யும் செல்லுகிறதைப்பு செல்வதையும் ஒரு நொடியில் கொல்லக்க வனும் தெய்வத்தை வேறுவிதமாகச் செய்வதற்கு விரும்பமாட்ட 1. கிருத்திருதயார்களான நாம் ஸாயங்காலத்தில் இருப்பிடமெ விரும்புவோம் அரசர்கள் எல்லாரும் குதிரைகளோடும் யா னோடும் சதங்கனோடும் விடாய தீரட்டும்' என்றா

வாஸுதேவருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அப்பொழு பரண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும், மிகக் மனக்களிப்புற்றவர்கள் ஸிமமகசுட்டமபோலக் காஜித்தார்கள் பிறகு, ஜனாததனா பா ஜனயமெனகிற சங்கத்தை ஊதினா அராஜுன்ன மிகக் மனமகிப் யுடன் தேவத்ததமெனகிற சிறந்த சங்கத்தை ஊதினான் புதரரான யுகிஷ்டிரராஜா அநதவிஜயமெனகிற சங்கத்தை ஊதி பயங்கரமான செய்கைகளையுடைய விருகோதரன் பெண்டாரெ கிற பெருமசங்கத்தை ஊதினான் நகுலனும் ஸகதேவ, ஸுகோஷம் மணிபுஷ்பகமெனகிற மஹாசங்கங்களை ஊதினா அவ்வாறே, திருஷ்டத்யும்னன் ஜைதரமெனகிற சங்கத்தை &

ன. ஸாதயகி நநதிவாததனமெனகிற சங்கததை ஊதினான். தாகளுள் சிறந்தவரே! அநதச சங்கங்களுடைய பேரொளி றுல ஆகாயமமுமுமையும் மிறைக்கப்பட்டது. பூமியும் நடுங்கியது; சங்கங்களும் பேரிகளும் பணவங்களும ஆனகங்களும் கோழு களும் பாண்டவசேனைகளில் முழுகப்பட்டன அநதச சபதமா, து நெருங்கியதாயிற்று சில புருஷஸரோஷடாகள, தூரியோதனன ால்லப்பட்டதைக்கண்டு ஸந்தோஷமுள்ளவாகளாகப் பபமற்றுப ண்டவாகளை மங்களகரமான ஸந்தோததிரங்களால், துதித்தார்கள்

அறுபத்துமூன்றாவது அதபாயம்

க த ர யு த் த ப வ ம. (தோடீச்சி)

ரஞ்சாலர்கள் முதலானவர்கள் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடம்சேர்ந்த வுடன் பாண்டவர்கள் தூரியோதனனுடைய பாசறைக்குப்போன தும், கிருஷ்ணன் ரதத்தினின்று பார்த்தனைஹக்கிவிட்டுத் தாமும் இறங்கி உடனே அந்தரதத்தைஎரித்ததும், கிருஷ்ணன் தேரை எரித்ததற்குக்காரணத்தை அர்ஜுனனுக்குக் கூறியதும், கிருஷ்ணனுடைய தூண்டுதலால் பாண்டவர்கள் அன் றிரவு ஓகவநீந்தியின்கரையில் வஸித்ததும், யுதிஷ டிராருடைய தூண்டுதலால் வாஸுதேவர் காந் தாரியைத் தேற்றுதற்காக ஹஸ்கினு புரம் சேன்றதும்)

பிறகு, பரிகாபுதமபோன்ற கைகளையுடையவர்களான அரசா னைவரும் மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாகிச் சங்கங்களைமுழக்கிக்கொண்டு நபபிடம் சென்றார்கள் அரசரே! நமமுடைய பாசறையைக் கித்ததுசெல்லுகின்ற பாண்டவர்களைப் பின்தொடர்ந்து, மகாவில னியான புபுதஸூவும் அவவாறே ஸாதயகியும்சென்றார்கள், கிருஷ் ணபுமனனும் சிகண்டியும் திரொளபதிபுத்திரர்களனைவரும் மறற லாமஹாவிவலாளிகளும் தத்தம் சிபிரங்களைக் குறித்ததுசென்றா பிறகு, அநதப்பாரததாக்கள், ஜனங்கள் வெளியில்போனபின் அரசா போலக் காரதியைஇழந்ததும், உதஸவத்தைஇழந்த பட்டணம், ான்றதும், நாகம்பிடிக்கப்பட்ட மடுப்போன்றதும், நாதனைஇழந்த ம், ஸதிரீகளாலும் நபுமஸகர்களாலும் பெரும்பானமையாக ஆக்கி ர்க்கப்பட்டுள்ளதும், பிராயமுதிராத மந்திரிகளால் வீற்றிருக்கப்பட்டு மரன் தூரியோதனனுடைய பாசறையினுள் பிரவேசித்தார்கள்.

அரசரே! துரியோதனனுக்கு முந்திச் செல்பவர்கள் காவியஸ்தி போல அழககடைந்த வஸ்திரத்தைத்தரித்து அஞ்சலிபந்தஞ்செய்து கொண்டு அவஸித்த நிலை இந்நப பாண்டவர்களை உபாஸித்ததாக மஹாராஜரே! ரதிகாசுரன் சிறந்தவர்களான பாண்டவர்கள் ராஜனுடைய பாசறையை அடைந்து ரதங்களினின்று இறங்கினார்கள் பரதாசுரன் சிறந்தவரே! பிறகு, எப்பொழுதும் பிரியமாகவும் ஹமாகவும் நுக்கிற காயத்தைச் செய்வதில் ஜாக்ருகரான கேசவா, ஜுனனைப்பார்த்து, 'பரதாசுரனில் சிறந்தவனே! காண்டவத்தைப் பெரியவையான இரண்டு அசுரீயதூண்களையும் கீழே இறக்க கோஷமறவனே! நீயும் 'இறங்கி விடு' - பிறகு, நான் இறங்க வேன இது உனக்கு நன்மையைத் தரக்கூடியது' என்று சொன்ன வீரனும் பாண்டுபுத்திரனுமான தனஞ்சயன் அதை அவ்வண்ணம் செய்தான் பிறகு, மேதாவியான கோவிந்தா, அந்த அராஜுன இறங்கினபின், குதிரைகளுடைய கழுவாளைகளை விட்டு விட்டு காண்டவத்தை விலலாக்கக்கொண்ட அராஜுனனுடைய ரத்தத்தினினை கீழே இறங்கினா பிராணிகளுக்கு, ஈசுவரரும், மஹாத்மாவுமாய் அந்தக் கேசவா இறங்கினவுடனே, வானரமும் தலஜத்தில் வாஸ செய்துகொண்டிருந்த தேவாசுரனுடன் விரைவாக விலகிச் சென்றது அரசரே! துரோணராலும் காணாதுமே திவ்யாஸ்திரங்களால் எங்கப் பட்டிருந்த அந்த மஹாரதமான்னு, பிறகு, உடனே அகனியினு விரைவாகப் பற்றி எரிந்தது காண்டவத்தை விலலாக்கக்கொண்ட அராஜுனனுடைய ரதமானது அம்பறத்தூணிகளுடனும் கழுவாளைகளுடனும் குதிரைகளுடனும் நுகத்தடி கட்டுக்கயிறுகளுடனும் சாமபல்கிப் பூமியிலிழந்தது பிரபுவே! அரசரே! அவ்வா, அந்த ரதம் சாமபலானதைக்கண்டு பாண்டுபுத்திரர்கள் ஆச்சரிய அடைந்தவர்களானார்கள் அராஜுனனும், கைகளைக் கூப்பி அன்புடன் நமஸ்கரித்து அபிவாதனஞ்செய்து, 'கோவிந்தரே! பகவானே ஏன் ரதமானது நெருப்பினால் எரிக் கப்பட்டுவிட்டது? யதார்த்தனரே! இது என்ன பெரிதான ஆச்சரியம் உண்டாகியது? மிக புஜபலமுள்ளவரே! நான் கேட்கத்தக்கதாக எண்ணினால் அதை என்னக்குச் சொல்லீராக' என்று வினவினான் வாஸுதேவா, 'அராஜுன! இந்நரதமானது முந்தியே துரோணா காணன் இவர்களுடைய அஸ்திரங்களால் எரிக் கப்பட்டது பகைவர்களைத் தவிர செய்பவனே! நான் இதன்மீது ஏறியிருந்ததினால் யுத்தத்தில் இது அழிந்ததுபோகாமலிருந்தது 'நீ இப்பொழுது கருத்கருதயனாகிவிட்ட

யால் எனனால் விடப்பட்ட இந்த ரதமானது இப்பொழுது
 ரமமாஸ்திர தேஜஸினால் எரிககப்பட்டுச் சித்தியது' என்றுசொன
 ர. ஷாடகுணயபரிபூணரும சததுருக்களை ஸமஹரிப்பவருமான
 ரசவா, சிறிது புனசிரிப்பிடன யுதிஷ்டிராராஜரைக கட்டிகொண்டு,
 துநதிநதனரே! பாககியத்தினால் நீர் ஜயசிலராக விளங்குகிறீர்
 தயவாதீனமாக உமமுடைய பகைவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்கள்
 ரசரே! தெய்வாதீனமாகக் காண்டவத்தைத்ததிரித்த அராஜுன்னும
 ண்டவனான பீமலேனனும் நீரும் மாதரீபுத்திரர்களான நகுலஸஹ
 சவாகளும் ஸௌககியமாக இருக்கிறீர்கள் பாரதரே! வீரர்களுக்கு
 சததை உண்டுபண்ணினதும் பகைவர் கொல்லப்பட்டதுமான
 நத யுத்தத்தினின்று விடுபட்டவர்கள் மேலே செய்யவேண்டிய
 ரயங்களை விரைவாகச் செய்யும் முனபு அராஜுன்னுடன் உபப
 வயநகரத்துக்குவந்த என்னை உத்தேசித்தது மதுபாககத்தைக்
 ளுடுத்து, நீர், 'மகாபாகுபலமுள்ளவரே! பிரபுவே! கோவிந்தரே!
 ராதாவும உமக்கு நண்பனுமான இந்தத் தனஞ்சயனை எல்லா ஆபத்
 க்களிலும் ரக்ஷிக்கக்கடவீர்' என்று சொன்னீர்னரே? அவவிதம்
 ஈலலிய உமக்கு நானும், 'அவ்வாறே ஆகுக' என்று சொன
 னன ஜனேஸ்வரரே! ராஜேந்திரரே! சூரனும் ஸத்திய பராக
 ரமனுமான உமமுடைய அந்த ஸவயஸாசியானவன் பிராதாகக்
 ளாடு ஜயமுள்ளவனாகும்படி ரக்ஷிக்கப்பட்டான் வீரர்களுக்கு
 சததை உண்டுபண்ணுகிறதும் மயிரக்கச்சததை உண்டுபண்ணு
 மதுமான இந்த யுத்தத்தினின்று விடுவிக்கப்பட்டான்' என்று
 மிரா மஹாராஜரே! வாஸுதேவா இவ்வண்ணம் உரைக்கக்
 கட்ட தாமராஜரான யுதிஷ்டிரா, மயிரப்பொடித்தவராகி, ஜனாதன
 ரப்பாதது மதுமொழி கூறலானா 'சததுருக்களைத் துக்கைப்
 வரே! துரோணராலும் காணனாலும் விடப்பட்ட பிரமமாஸ
 ரத்தை ஸாக்ஷாத் வஜரபாணியான இந்திரனேயானாலும் உம
 மத் தவிர வேறு எவன் தாங்குவான்? தேவரீருடைய அனுகா
 ரத்தினால் யுத்தத்தில் அனேகா கொல்லப்பட்டார்கள் மகாயுத்
 ததை அடைந்தவனான அராஜுன்னும் புறங்கொடுப்பவனாகாமலிருந
 ன மகாபாகுபலமுள்ளவரே! அப்படியே, உமது அருளினால்,
 னும் எனது பரமபரைகளும் காரியங்களைத் தொடர்ச்சியாகச்
 சயது, பராகரமத்தினுடைய நல்லபலன்களை அடைந்தோம் உல
 கத்தில் பிரஸித்திபெற்றிருக்கிறீர் உபபலாவயத்தில், ஸ்ரீவியாஸ

மஹரிஷி, 'எங்கே தாமமோ அங்கே கிருஷ்ணன் ; எங்கே கிருஷ்ணனோ அங்கே ஜயம்' என்று எனக்குச்சொன்னா' என்று கூறினார்.

இவ்வாறு கூறக்கேட்ட வாஸுதேவர், யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து, 'பாரதரே! குருநாதனரே! உமமுடையதும் சததுருக்களுடையதும் பதினெட்டு அசுஷ்ணாநிணிசேனைகளும் இவவுலகில் பல, இல்ல அர்ஜுனனுக்கு ஈடாகா அப்படிப்பட்ட இரதப் பாண நாதனான அர்ஜுனன் திவ்யாஸ்திரங்களினைத்தையும் சங்கரரிட்டினின்று அடைந்து, 'யுத்தத்தில் நீ எனக்கு ஸமமாக இருப்பாய்' அல்லது, 'மேலானவனாக இருப்பாய்' என்று அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டவனாக மீண்டு பூமியை வந்தடைந்தான் பிரபுவே! நரஸூரனான அர்ஜுனன் உமமால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டால் சென்றபடியும் நிகழ்கின்றதையும் வருவதையும் அரைநிமிஷத்தில் (மரணத்தையும் அடைவிப்பான் என்பது எனனுடைய எண்ணம் கோபங்கொண்டதனஞ்சயன் அரைநிமிஷத்திற்குள் பிஷ்மா, துரோணா, கிருபகாணன், அஸ்வத்தாமா, ஜயதர்தன் ஆகிய இவர்களைக் கொல்லத்திறமையுள்ளவனாவான் அந்த அர்ஜுனன், தேவர்கள் அஸுரர்களுடையவர்கள் யக்ஷர்கள் உரகர்கள் ராக்ஷஸர்கள் இவர்களுடன்கூடிய மூவுலகங்களையும் ஜயிக்கச்சகதியுள்ளவன் இவவுலகிலுள்ள மானரைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமா? எனனால் தூண்டப்படும் அகளைக் கொல்வதில் புத்தியைச் செலுத்தவில்லை அஃது அவ்வாறு ஏற்பட்டது தெய்வத்தின் செயல் அதனால், அவர்கள் அதிக சாலிகளானார்கள் அரசரே! இவ்விஷயத்தில் உண்மையானசெய்கள் எனனால் நன்குஉரைக்கப்பட்டன என்னிடத்தில் எல்லா காரணிக்கப்பட்டன அதனால், இவன் சததுருக்களை ஜயித்தார் அரசரே! மிகபுஜபலமமைந்த அர்ஜுனனும் எனக்கு ஸமான பிரபுவே! மஹேஸ்வரரிடத்தினின்று அஸ்திரங்களைப் பெற்ற பிரவான் அந்தஅர்ஜுனன் எதைத்தான் செய்யமாட்டான்?' என்று

பாரதரே! இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட அந்த வீரர்கள் உமமுடைய பாசுறைபை அடைந்து பொக்கசங்களையும் மிகுதியான தினக்குவியல்களையும் கைக்கொண்டார்கள் பாரதரே! நரேந்திரமகாபாகவியசாலிகளும் சததுருக்களை ஜயித்தவர்களுமான அடிகள் வெள்ளி, பொன், மணிகள், முத்துக்கள், பூஷணங்கள், சிறகம்பளங்கள், தோல்கள், யானைகள், குதிரைகள், ரதங்கள், சிறகம்யங்கள், கண்க்கிலடங்காத வேலைகாரர்கள், வேலைகாரிகள் ராஜயததுசூரிய மறற உபகரணங்கள் இவைகளையும் குறை

டாத உமமுடைய தனததையும் அடைநது உரகக அட்டஹாஸஞ்
சயதாக்கள அநதபபாண்டவவீராகள அனைவரும் அடிக்கடி தேறு
லடைநது வாகனங்களைவிட்டுவிட்டுக் கவலையற்றவர்களாயிருந்தா
ள மஹாராஜரே! பிறகு, மிகு புகழுள்ளவரான வாஸுதேவா,
நாம மகன்களத்திறகாகப் பாசறைக்கு வெளியில் வலிககவேண்டும்
என்று உரைத்தாரா 'அவவண்ணமே' என்று சொல்லிவிட்டு அந
ப பாண்டவாகளெல்லாரும் அவவாதே ஸாதயகியும் வாஸுதேவ
ராடு கூடினவர்களாக மகன்களத்திறகாக வெளியில் சென்றார்கள்
புரட்சரே! பகைவாக்களைக் கொன்றவர்களான அநதபபாண்டவர்கள்
ாவனமான ஓகவதீ என்கிற நதியை அடைநது அன்றிரவு (அங்கே)
ாஸம் செயதாக்கள பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா அச்சமயத்திறகு
ற்ற ஒரு விஷயத்தை ஆலோசித்தது, 'மாதவரே! சத்தருக்களைச்
கூழிப்பவரே! உமக்கு விருப்பமிருந்தால், குரோதத்தினால் நனகு
வலிக்கின்ற காரதாரியைத் தணிப்பதற்காக அவவிடம்செல்வது
மக்குத் தக்கதாகும் மஹாபாககியமுள்ளவரே! 1 ஹேதுக்க
ளாடும் காரணங்களுடும் கூடினவையும் காலத்துக்குத்தக்கபடி
சாலலப்படுபவையுமான வாககியங்களால் சீக்கிரமாகக் காரதாரியை
னவருத்தந் தணிந்தவளாகச் செய்யவேண்டும் பிதாமஹரான
யாஸபகவானும் அவவிடத்தில் இருப்பார' என்று வேண்டினா
றகு, யதுகுலத்திலுதித்தவரான கோவிந்தரை ஹஸ்திநாபட்டணத்
தக்கு அனுப்பினார்கள் பிரதாபசாலியான அநத வாஸுதேவரும்
ாருக்கை ரதத்தில் ஏறும்படிசெய்துகொண்டு அம்பிகாபுத்திரனை
ரசா (= திருத்தராஷ்டிரா) இருக்கிற இடத்தைக்குறித்து வேகத்துடன்
ரைவாகப் புறப்பட்டார சைபயம் ஸுகீர்வம் என்கிற குதிரைகள்
ட்டின தேரினமீதேறிச் செல்லப்போகிறவரான அநதக் கண்ண
ாரனைப்பார்த்து, பாண்டவர்கள், 'புத்திரர்கள் கொல்லப்பட்டவரும்
ததியுள்ளவருமான காரதாரியைத் தேறுதலடையுமபடி செய்யும்'
ன்று வேண்டினார்கள் பாண்டவர்களால் உரைக்கப்பட்டவரும்
ரதவதாசுள்ள சிறந்தவருமான அநத ஸ்ரீ வாஸுதேவா இநதப்
ட்டணம் அடைந்தார, பிறகு, பிள்ளைகள் கொல்லப்பட்ட காரதாரி
ட்டம் விரைவாகச் சென்றார்' என்று கூறினான்" என்றார்

1 'ஹேதுக்கள் = காரணப்பட்ட குற்றங்கள், காரணங்கள் = காரணப்
பாதவையும் அவ்விதம் நேரக்கூடியவையுமான குற்றங்கள்' என்பது
முய உரை.

அறுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்

கதாயுத்தபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(காந்தாரியைத்தேற்றக் காரணமும், கோவிந்தர் காந்தாரியையும் திருதராஷ்டிரனையும் தேற்றிப் பாண்டவரிடம் திரும்பி வந்ததும்)

ஐனமேஜயா, “பிராமமனோததமரே! யாதுகாரணமபற்றி தாமராஜரான யுதிஷ்டிரா, பகைவரைவாட்டுபவரான வாஸுதேவரை காரதாரியினிடம் அனுப்பினா? முந்தியே மாதவா ஸமாதானம் திறக்காக கௌரவாகனிடத்தில் போனா அவா அந்த விருப்பத்தை அடையவில்லை அதனால் இந்த யுத்தம நேரத்து பிராமமனே யுத்தவீராகளும் துரியோதனனும் கொல்லப்பட்டு பூமியில் பாண்டவதனருக்கு யுத்தத்தில் பகைநாசம் ஏற்பட்டுச் சேனைகள் ஓடிப் பாசறையும் சூனயமாகி உத்தமமான புகழும் அடையப்பட்டிருக்கிறது அதற்குணததில், மறுபடியும் வாஸுதேவா சென்றதற்குக் காரணமாக யாது? பிராமமனரே! (யாராலும்) அறியமுடியாத முனமுள் ஐனாததனா தாமே சென்றமையால் அதற்குக் காரணமானது துரியிருக்குமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை அதவாயுக்களுக்கிறதவரே! பிராமமனரே! இந்தக் காரியத்தினுடைய நிச்சயத்தில் எது காரணமோ அந்தனைத்தையும் உள்ளபடி உரைப்பிரா என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானா

“அரசரே! பரதாருளுள் சிறந்தவரே! இந்தக்கேள்வியால் உமக்குத் தகுந்தது எண்ணப்பார்த்து எதைக்கேட்கிறோ அது உமக்கு நான் உள்ளபடி உரைப்பேன் மன்னரே! பாரதமஹாராஜரே! யுத்தமுறையை மீறிச்சென்று யுத்தரங்கத்தில் ஸேனனால் கதாயுத்தத்தினால் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்ட பஸகாலியும் திருதராஷ்டிர யுத்திரனுமான துரியோதனனைக்கொன்று யுதிஷ்டிரருக்குப் பெரும்பயம் உண்டாகியது அந்த யுதிஷ்டிரா முபாகவலதியும் தவமுள்ளவளுமான காரதாரியை நினைத்ததா அக்கோரமான தவத்தினால் மூவுலகங்களை யும் எரித்துவிடுவது ஆகியகினற அந்த யுதிஷ்டிரருக்கு அப்பொழுது, ‘குரோதத்தி ஐவலிகினற காரதாரியின குரோதசமனம் முந்தி ஏற்பட்டேனென்று அவள் நம்மால் செய்யப்பட்டிருக்கிற இப்படிப்பட்ட யுத்திரவதைக்கேட்டுக் கோபங்கொண்டவளாகி நம்மை மனத்தினுள்ளு

ரகனியினால் சாம்பலாகச் செய்வான் புத்திரன் கபடமில்லாமல் தத்ருசெய்ததையும் வஞ்சனையினால் கொல்லப்பட்டதையும் கேட்டு வள கடுமையான இரந்த துககத்தை எவ்வாறு பொறுக்கச் சுக்தி ளளவளாவான் ?” எனறு இவ்விதபுத்தி தோன்றியது யுதிஷ்டிரா, வண்ணம் பல்வாறு ஆலோசித்துப் பயத்தோடும் சோகத்தோடும் ரஸ்தேவரைப் பார்த்து இரந்த வாககியுததை உரைக்கலானா

‘கோவிந்தரே ! அசுசுதரே ! மன்ததினாலும் அடையமுடியாத ன் இரந்த ராஜ்யமானது பகைமுடிக்கப்பெற்றதாகத் தேவரீருடைய னுககிர்ஹத்தினால் நமமால் அடையப்பட்டது மிக்கபுஜப்லமுள்ள ரே ! யாதவநதனரே ! மயிர்புளகமடையச்செப்பிற யுத்தத்தில் னக்கு நேரில் நீர் மிகவும்பெரிய அடிகளையும்பட்டீர் மிக்கதோள் லிய்மைநத அசுசுதரே ! முறகாலத்தில் தேவாஸுரயுத்தத்தில் தேவ நருக்களுடைய வத்ததின்பொருட்டு உமமால் எவ்விதமான உதவி டையப்பட்டதோ, எப்படி தேவசுதநருக்கள கொல்லப்பட்டீர் ளீர் அவ்விதம் எங்களுக்கும் உதவிபுரிந்தீர், (எங்களுபுக்கவரும் ளல்லப்பட்டார்கள்) விருஷணி வம்சத்திலுதித்தவரே ! உமமால் ரத்தியம் செய்தும் நாங்கள் காககப்பட்டோமன்றோ ? ‘மஹாயுத்’ தில் பல்குணனுக்கு நீர் நாதராயில்லாமலிருந்தால் இரந்தச் சேனைக் டலானது யுத்தத்தில் எவ்வாறு ஜயிக்கப்படக்கூடியதாகும் ? ‘மாத’ ரே ! பெரிய கதையடிகளும் பரிகள்களால் அடியும் சுக்திகளாலும் னடிபாலங்களாலும் தோமரங்களாலும் கோடாலிகளாலும் அடியும் ள்களுக்காக உமமால் தாங்கப்பட்டன மிக்க கொடிய சொற்களும் ட்கப்பட்டன யுத்தத்தில் வஜராயுதம் வீழ்தற்கொப்பான ஆயுத் ழ்ச்சிகளும் தாங்கப்பட்டன அசுசுதரே ! தூயோதனன் கொல் டப்பட்டதனால் உமமுடைய அநதபராமங்கள் ஸப்லம்யின் ரவிந்தரே ! அவை எல்லாம் மீண்டும் வீணாகாவண்ணம் செய்யும் தவ்ரே ! ஜயம் அடையப்பட்டிருக்குநதருணத்தில், நம்முடைய ரமானது ஸந்தேகமாகிற உஞ்சலில் ஏறியிருக்கிறது மிக்கபுஜப்ல ளளவரே ! காரதாரியினுடைய கோபத்தைத் தணியும்படிசெய்யும் ராபர்க்கியவதியான அநதக்காரதாரி நாள்தோறும் உக்கிரமான ரத்தினால் இளைத்திருக்கிறாள், புத்திரர்கள் பெளத்திரர்கள் இவ்ா ின் வத்ததைக்கேட்டு நிச்சயமாக நம்மை எரிப்பாள் வீரரே ! வஞ்ளைய்மனத்தைத் தெளியும்படி செய்வதுதான் இச்சம்யித ருஞ்உரியதென்பது என்னுடைய எண்ணம் புருஷோத்தமரே ! ராதத்தினால் மிகவும் ஜவ்லிப்பவரும் புத்திரவியனைத்தினால்

இளைத்தவருமான அந்தகநாதாரியை உமமைத்தவிர வேறு 'என் மனிதன் பாரக்கச் சுகதியுள்ளவன்? பகைவாக்களை அடக்குபவனே மாதவரே! குரோதத்தினால் ஜவலிக்கின்ற காரநாரியை மனதெவ்வடையச் செய்வதினொபாருட்டு அங்கே நீர் செல்வதுதான் ஸயோசிதமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது மஹாபாகுபலமுன் வரே! நீரன்றோ உலகங்களை உண்டுபண்ணுகிறவா, பறபல நாருபங்களைப்படைத்தவா, உலகங்களுடைய உத்பத்திக்கும் நாசத்தக்கும் காரணம் ஹேதுக்களோடும் காரணங்களோடும் கூடியவைகளுமையோசிதமாகச் சொல்லப்பட்டவைகளுமான வாக்மியங்களால் காரநாரியைச் சீக்கிரமாகவே கோபம் தணிந்தவளாகச்செய்வீர் பித்ரமஹரான வியாஸபகவான அங்கே இருப்பாரா மிக்க தோளவ அமைந்தவரே! ஸாதவதாகளுள் சிறந்தவரே! பாண்டவாகளுக்கநன்மையை விரும்புகின்ற நீர் எல்லாவிதத்தினாலும் காரநாரிகளுக்கோபநணித்தலைச் செய்யக்கடவீர்' என்று கூறினா

யதுகுலத்தைத் தாங்குபவரான ஸ்ரீ கேசவா, தாமராஜருடைவசனத்தைக் கேட்டுத் தாருக்களை அழைத்து, 'ரத்ததை ஸித்தத செய்' என்று சொன்னா பிறகு, கேசவருடைய வசனத்தைக்கேட்டுத் தாருகன், விரைவுடன், ரதமானது ஸித்ததமாயிருக்கிறதென்ப மஹாத்மாவான அவரிடம் தெரிவித்ததான் யாதவாகளுள் சிறந்தவரும் பகைவரைவாட்டுபவரும் பிரபுவுமான கேசவா அந்த ரத்தத்தி மீது ஏறிகொண்டு விரைவாக ஹஸ்தினாபட்டணம் சென்றா மதுராஜமே! பிறகு, ஆறுகுணங்களுள்ளவரும் சிறந்த வீரயமுள்ளவருமான மாதவா ரத்தத்திலேறிகொண்டு சென்று ஹஸ்தினாபட்டணத்தை அணுகி அதில் பிரவேசித்ததா வீரரான கண்ணபிரா தேரினொலியினால் நகரத்தை ஒலியிடுமபடி செய்துகொண்டுதுழைந்திருந்தராஷ்டிரனுக்கு அறிவித்து உத்தமமான ரத்தத்தினின்று இறங்கித் தைரியத்துடன் திருந்தராஷ்டிரனுடைய அரண்மனையில் பிரவேசித்ததா, அந்த இடத்தில் முந்தியே வந்திருந்த ரிஷிஸரேஷ்டராவியாஸரைக் கண்டார ஜனாததனரான கேசவா, -ஸ்ரீவியாஸா திருந்தராஷ்டிரமுகாராஜா இவர்களின் கால்களில் வணங்கித் தையத்துட்காரநாரியையும் வந்தனஞ்செய்தாரா ராஜேந்திரரே! பிறகு, யாதவருள் சிறந்தவரும் அதேதோஷஜருமான ஸ்ரீவாஸுதேவா, திருந்தராஷ்டிரனுடைய கையைப் பிடித்துக்கொண்டு 'உரக்க ஜேர்தனம்செய்தா பகைவாக்கள், அடக்குகிறவரான அந்தக்கேசவா ஒரு முகூர்த்தகூர்சோகத்தினாலுண்டான கண்ணீரைச்சொரிந்தது -தண்ணீரால் இருக்க

புமதுடைத்துக்கொண்டு விதிப்படி ஆசமனம்செய்து திருதராஷ்
 னப்பாராதது வணக்கமான வாக்கியத்தை உரைக்கலானா
 'பாரதரே! முன்பு நடந்ததும் இனிநடப்பதும் ஒன்றும் உமக்
 தெரியாததில்லை பிரபுவே! பாரதரே! உமமுடையமனத்தை அனு
 ரதவர்களான எல்லாபாண்டவர்களும் குலத்திற்கும் அவ்வாறே
 திரியர்களுக்கும் அழிவுண்டாகாதபடி காலத்தை அனுஸரித்து
 துகொண்ட அநதவிஷயமும் உமக்கு நன்குதெரியும் தாமபுதர
 யுதிஷ்டிரா பிராதாக்களோடு உடன்பாட்டைச்செய்துகொண்டு
 லுத்திருந்தாரா கபடமான சூதாட்டத்தினால் ஜயிக்கப்பட்டிருக்
 சுத்தர்களான பாண்டவர்கள் வனவாஸத்தையும் ஏற்றுக்கொண்
 ட பறபலவேஷங்களால் மறைக்கப்பட்ட பாரததாக்கள் அஜநாத
 ததையும் ஏற்றுக்கொண்டனா பாண்டவர்களால் இன்னும்
 அனேக கிலேசங்கள் அசுரதாக்களபோல எப்போதும் அனுபவிக்க
 ட்டன. புத்தஸம்யம் ஸம்பித்ததருணத்தில் நானே நேரில் வந்து
 லாஜனங்களுக்குமெதிரில் உமமிடம் ஐந்துகிராமங்களை வேண்டி
 ன காலத்தினால் கவரப்பட்ட நீர் பேராசையினால் கொடுக்க
 லை அரசரே! உமமுடைய அபராதத்தினால் எல்லாக்கூத்திரியா
 ம நாசமடைந்தார்கள் பீஷ்மராலும் ஸோமத்தத்தனாலும் பாஹலீக
 ம கிருபராலும் தரோணராலும் துரோணபுத்திரராலும் புத்தி
 யான விதுரராலும் நித்தியம் ஸமாதானத்தைப்பற்றி வேண்டப்
 டா நீர் அதைச் செய்யவில்லை பாரதரே! எல்லாமனிதர்களும்
 ததினால் அடிக்கப்பட்டமனத்தையுடையவாக்ளாக மயங்குகின
 ன நோந்திருக்கின்ற இநதவிஷயத்தில் நீரே முநதி விவேகமில்
 லவராகிவிட்டா காலபலத்தைவிட வேறு என்னகாரணமிருக்
 றது? தெய்வமே முக்கியக்கி மஹாபிராஜனரே! பாண்டவர்கள்
 தோஷங்களைச் சுமத்தாதீர் மஹாத்மாக்களான பாண்டவா
 டம் முறைத்தவறானசெய்கை சிறிதுமில்லை பகைவாக்களை ததவிக்க
 செய்பவரே! தாமத்தினாலும் நியாயத்தினாலும் சினேகத்தினாலும்
 வ அனைத்தையும் உமது சொந்தக்குற்றத்தினால் நேரந்தபயனெ
 அறிகுது, நீர் பாண்டுபுத்திரர்களமீது கோபத்தைப் பாராட்டலா
 ர. நாதரே! நீரும் காரதாரியுமாகிய உங்கள் ஸந்ததியும் வடசமும
 டங்களும் புத்திரனால் செய்யபடுமபலனும் பாண்டவர்களிடம்
 பெற்றிருக்கின்றன. கௌரவாக்குட்புவிபோனறவுரே! நீர் வியஸ
 டையவேண்டாம் புகழ்பெற்றவளானகாரதாரியும் வியஸனமண்ட
 வண்டாம் புருஷஸரேஷ்டரே! பாண்டவர்களிடத்திலுபாவத்தை

எண்ணவேண்டாம் பாரதரே! இது முழுமையும் உமமுண்டிய
கிரமத்தினால் விளைந்ததென்று 'எண்ணிப் பாண்டவாகள்மீது' 'நீ'
எண்ணமுள்ளவராயிரும் உமக்கு வந்தனம்' மஹாபாகுபல்லமு
வரே! பரதஸரேஷ்டரே! தாமராஜருக்கு இயற்கையாகவே
மிடத்திலிருக்கிற பக்தியையும் நேசத்தையும் 'நீர்' அறிந்திருக்கி
திருக்கிழைத்தவாக்களானபகைவர்களுக்கு இந்தத் துன்பத்தைசெய
அவா இரவும்பகலும் தகிக்கப்படுகிறா ஸுகத்தை அடையலேயில்
நரஸ்ரேஷ்டரே! ஆணமயிறசிறந்தவரான அந்தியுதிஷ்டிரா'
மையும் புகழமுள்ளவளான காரதாரியையும்பற்றித் துக்கித்ததுகொ
சீர்ந்தியை அடையலேயில்லை அவா அதிகமெடகத்தினால் 'கல
பட்டவராகி, புத்திரசோகத்தினால் நனகு வாட்டப்பட்டவரும்
லைபுறம்) புத்தியினால் பொறிகலங்கியவருமான உமமை அன
விலலை' எனாரா.

மகாராஜரே! யதுவமசத்திலுதித்தவர்களுள் உத்தமரான
கோவிரதா, திருதராஷ்டிரரைப்பார்த்து இவவாறு உரைத்ததுவிட
சோகத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவளான காரதாரியைப்பார்த்து உத்
மரான 'வாக்கியத்தை உரைக்கலாரா' 'ஸுபலனுடையபெண்ணே
நல்லவிரத்தந்தை' அனுஷ்டிக்கிறவளே! நான் உன்னைநோக்கிச் செ
வகைத் தெரிந்துகொள கலயாணி! இவவுலகில் உனக்கு ஸ்மம்
ஸ்திரி' இப்பொழுதுஇல்லை அரசியே! இரண்டுபக்கத்தாராகளுக்
ஹிதமானதும் தாமத்துடனும் அரத்தத்துடனும்கடியதும் ஸ
யினகண என்னெனினில் சொல்லிய துமானவாக்கியம் நினைவிருக்கிற
கலயாணி! நல்லார்த்தத்தைய உரைத்தாய உன்னுடைய புத்த
களால் அது அவவாறுசெய்யப்படவில்லை 'ஜயத்தில விருப்பமு
துாயோதனனுக்கு நீ கடுமொழியையும் சொன்னாய்' 'ராஜபுத்தி
'முட!' எனவசனத்தைக கேள் எங்கே தாமமோ' அங்கே ஜய
என்றுகூறிய உன்னுடைய இந்தவாக்கியம் அப்படியேவந்ததுவிட்ட
கலயாணி! இவவாறு அறிந்திருப்பவளானநீ சோகத்தில் மனதன்
செலுத்தாதே பாண்டவர்களுடையநாசத்தில் ஒருபொழுதும்உன்
எண்ணம் உண்டாகவேண்டாம் மஹாபாக்கியவதியே! தவல்லி
யினால் குரோத்தத்தினால் ஜவளிக்கின்றகண்ணால் சராசரங்களு
கூடினபூமியையும் 'எரிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவளாயிருக்கிறாய்'
ரா வாஸுதேவருடைய வாராதையைக்கேட்டுக் காரதாரியான
'மஹாபாகுபல்லமுள்ளவரே! கேசவரே! இது நீர் சொல்லுகிற
தான் மனோவியாதிகளால் எரிக்கப்படுகின்ற எனக்குப் புத்தி

விவிடது ஜனாததனரே! உழமுடைய வாககியததைககேட்டு
 னுடைய அநதபபுததியானது நிலைபெற்றுவிட்டது கேசவரே!
 தாகளுள் உத்தமரே! கண்ணிலலாதவரும் பிராயமுதிராதவரும்
 ருள மாண்டுபோனவருமான் திருதராஷ்டிராஜருக்கு ஒன்று
 திருக்கிற பாண்டவவிராகருடன் கூட்டின் நிரேகதி என்னிறவர்க
 ரதை உணர்ததான் புத்திரசோகத்தினில் த்பிக்கப்பட்டவளான
 காரி இவவளவுவரையும் ல்சனத்தை உரைததுவிட்டு வஸ்திரததி
 முகத்தை முடிக்கொண்டு உரக்க அழுதாள். பிறகு மகாபுஜ
 முள்ளவரும் பிரபுவுமான கேசவா, சோகத்தினால் பீடிககப்பட்ட
 தகாரதாரியை ஹேதுகளுடனும் காரணங்களுடனும் கூட்டின்
 கியங்களால் ஸமாதானப்படுத்தினா லக்ஷ்மீநாதரான கேசவா
 தாரியையும் திருதராஷ்டிரனையும் ஸமாதானப்படுத்தி அஸ்வத
 வானால் கருதப்பட்டிருக்கிறவிஷயத்தை அறியதார ராஜேந
 ரே! பிறகு, கேசவா, விரைவாக எழுந்திருந்து வியாஸருடைய
 காலகீளையும் முடியிலாவணங்கிக் கௌரவராஜனைநோக்கி, 'குரு
 ரஷ்டரே! உமயிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொள்ளுகிறேன் துக
 நில மனத்தைச் செலுத்தவேண்டாம் துரோணபுத்திரருடைய
 பபிராபம் கெட்டதாயிருக்கிறது அதனால், விரைவாக எழுந்து
 டேன அவரால் இரவில் பாண்டவர்களைக் கொல்வதில் புத்தி
 ரது வைகப்பட்டிருக்கிறது' என்று கூறினா இந்த வசனத்
 தகேட்டு, மகாபாகுபலமுள்ள திருதராஷ்டிரன், காரதாரியோடு
 னவனாக, கேசியை அழித்தவரான கேசவரைப்பார்த்து, 'மகர
 தபலமுள்ளவரே! சீக்கிரமாகச்செல்லும் பாண்டவர்களைப் பாது
 பிராக ஜனாததனரே! மீண்டும் உம்மோடு நான் சீக்கிரமாக
 கிடுபெறுவேன்' என்று கூறினான் பிறகு, அச்சதா தாருகனோடு
 வேகமாகப் புறப்பட்டா மன்னரே! வாஸுதேவா சென்ற
 ன், அறியமுடியாத மனமுள்ளவரும் உலகங்களால் நமஸ்கரிக்கப்
 பவருமான வியாஸா, ஜனநாதனை திருதராஷ்டிரனை ஸமாதானஞ்
 புதார அரசரே! தாமாதமாவான் வாஸுதேவரும் கிருதகருதய
 ப பாண்டவர்களைப் பாகக எண்ணிக்கொண்டு ஹஸ்தினாபட்ட
 திலிருந்து பாசறைக்குச் சென்றா அநத மாதவா, இரவில்
 ஹைக்குச்சென்று பாண்டவர்களை அடைந்தா அவர்களுக்கு
 க விருத்தாநதத்தைச்சொல்லி அவர்களுடன் கூடி ஜாககிரதை
 ன் இருந்தா

அறுபத்தைநதாவது அத்தியாயம்.

கதாயுத்தபாவம். (தொடர்ச்சி)

(தூரியோதனன் புலம்பியதும், ஸமாசாரம் கொண்டுபோகிறவன் தூரியோதனன் சாய்ந்ததை அரவத்தாமாவுக்குத் தேர்வித்ததும்.)

கிருதராஷ்டிரன், “ஸௌஜய! ஸூரனென்கிற காவமுள்ளவன் தொடைகள் முறிக்கப்பட்டுப் பூமியிலவிழுந்தவனும்காலால் தலை மிதிக் கப்பட்டவனுமான என்னுடைய புத்திரன் என்னென்னான்? அதிககோபமுள்ளவனும் பாண்டவர்களிடத்தில் வைரமுடையவனுமான தூரியோதனராஜன் மகாயுத்தத்தில் மிகக் வியஸனம் அடைந்திருக்கையில் என்னசொன்னான்?” என்றுவினவ, ஸௌக்யசொல்லலானான்

“அரசரே! நராதிரே! அந்தத் துயரக்கடலில் முழுகினான் சன் சொன்னதை உள்ளபடி நான் உரைப்பேன், கேளும மன்னன் தொடைகள் முறிக்கப்பட்டவனும் புழுதியினால் மூடப்பட்டவனுமான அந்தத் தூரியோதனராஜன் அசம்மதத்தில் தலைமயிர்களைக் கோதிக்கொண்டு பததுத்திசைகளையும் பாதது முயற்சியைக் கேசுகளைமுடிந்து ஸாபமப்போலப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்ட கோபத்தினாலும் கண்ணீராலும் வியாபிக்கப்பட்ட இருகண்களால் எண்ணப்பாதது இருகைகளையும் பூமியில்தேய்த்து அடங்காத கொண்ட யாண்போலச் சிதறியிருக்கின்ற தலைமயிகளை ஆட்கொண்டு பறகளால் பறக்கக்கடித்துப் பாண்டவர்களுள் மூன்றாம்வரையான யுகிஷ்டிரரை நிரத்தித்துப் பெருமூச்சுவிட்டுப் பின்வருகூறலானான் ‘சுந்தனுக்குமாரரும் நாதருமான பீஷ்மரிடத்திற் சஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்த காண்கிடத்திலும் கிருபரிடத்திற் சகுனியிடத்திலும் அஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்தவரான துஷ்மரிடத்திலும் அரவத்தாமாவிடத்திலும் அவ்வாறே சல்லியன் திலும் ஸூரனான் கிருதவாமாவினிடத்திலும் மஹாத்மர்களுள் இன்னும் மறற்ச ஸூரர்களிடத்திலும் பாரதத்தைவததவனான இந்த நிலைமையை’ அடைந்தேன் காலம் எவ்விதத்தினாலும் தடத்தகாததன்றோ? பதினோ அடுக்கௌஹினிகளு நாத் அப்படிப்பட்ட நான் இந்த நிலைமையை அடைந்தேன்’ என்று பாகுபலமுள்ளவனே! காலத்தை அடைந்து ஒருவனும்

கவியலாது இந்த யுத்தத்தில் ஜீவித்திருக்கிற என்னைச் சோநார்களிடத்தில், 'நான் பீமவேனனால் யுத்தமுறையைமீறி அடிக்கப் போனேன்' என்று சொல்லவேண்டுமோ பாண்டவர்களால் பூரிஸா, காணன், பீஷ்மா, புத்திமாணன் துரோணா இவர்களிடையே யுத்தம் குருநாமன் அநேக செய்கைகள் செய்யப்பட்டன குருநாமன் பாண்டவர்களால் நிரந்தரிக்கப்பட்ட இந்தக் காரியமும் செய்யப்பட்டது இதனால், அவர்கள் ஸாதுகளிடத்தில் நிரந்தரிக்கப்பட்டதால் மையைய அடைவார்கள் என்பது என்னுடைய எண்ணம் கபடதர ஜயத்தைத் தேடுவதினால் பராக்கிரமசாலிக்குப் பிரீதி எவ்வாறு வரக்கூடும்? சுற்றறிந்தவருள் எவன்தான் ஸமயத்தை மீறி நடந்தான் மதிப்பான்? சுற்றறிந்தவன் எவன்தான் பாவியும் பாண்டுபுதலுமான விருகோதரனபோல அதாமத்தினால் ஜயத்தை அடைந்து தோஷிப்பான்? தோடைகள் முறிந்தவனான என்னுடைய தலைவனது கோபங்கொண்ட பீமவேனனால் காலால் இப்பொழுது மிதிகப்பட்டதென்பதைக்காட்டி மூலம் என்ன ஆசையம் இருக்கிறது? ஸஞ்ஜய! மிகவாடுபவனும் பூநீயினால் அடையப்பட்டவனும் பந்துகளை நடுவிட்டுப் பவனுமான இவனை எந்தமனிதன் இவ்வண்ணம் பவனோ அவனல்லவோ ஆண்பிள்ளை? ஸஞ்சய! யுத்ததாமதத்தை நிரந்தவர்களும் துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுமான என்னைய மாதாபிதாக்களிடம் நான் சொன்னதாகப் பின்வருமாறு நினைக்கவேண்டும் 'யாக்கங்கள் செய்யப்பட்டன, வேலைக்காரர்கள் பாஷிக்கப்பட்டார்கள் கடலுமுந்த பூமியானது நன்கு ஆளப்பட்டது ஸஞ்சய! உயிரோடேயே இருக்கிற சத்தன்களுக்கிடையே தலைநான் நிலைபெற்றிருந்தேன் சக்திக் குத்தக்கப்படி கொடுக்கத்தக்கதுகள் எனனால் கொடுக்கப்பட்டன மித்கிராசுக்குப் பிரியம் பயப்பட்டது சத்தன்களை எல்லாரும் பீடிக்கப்பட்டார்கள் என்னையக்காட்டி மூலம் நல்ல முடிவோடிருப்பவன்? பந்துகளை லாரும் ஸம்மாளிக்கப்பட்டார்கள் பூஜிக்கத்தக்க ஜனங்களை நன்கு பீடிக்கப்பட்டார்கள் மூன்று புருஷாததங்களும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டன எவன் என்னையக்காட்டி மூலம் நல்ல முடிவை அடைந்தவன்? கியாக்களான அரசர்களிடம் ஆஜனஞ்செலுத்தப்பட்டது எவன்தாலும் கிடைக்க அரிதான கௌரவம் அடையப்பட்டது, அவற்றை நல்ல குகிறைகளினமீது ஏறிச் சவாரி செய்யப்பட்டது எவன் தோடு ஸம்மாக்கச் சிறந்த நிலைமையைப் பெற்றவன்? பகைவரின்கள்கள் எனனால் அடையப்பட்டன அரசர்களும் அடிமைகள்

போல அனுபவிக்கப்பட்டார்கள் நண்பர்களுக்கு நலன்காரியமடையப்பட்டது எவன் எனக்குச்சமமாகச் சிறந்த முடிவைப்பெற்றவன்திபபடி அதயயனம் செய்யப்பட்டது தானம் செய்யப்பட்ட நோயிலலாத வாழ்நாளும் கழிக்கப்பட்டது. எனக்குரியசெயலோகங்கள் ஜயிக்கப்பட்டன என்னிலும் எவன் நல்ல முடிவுபெற்றவன்? பிரபுவே! தெய்வாதீனமாக, நான் யுத்தத்தில் வெல்லவில்லை நான், அடிமைக்காராகப்போலப் பகைவரை அடுக்கவில்லையென என்னுடைய அரசச்செல்வமானது, தெய்வச்செயலான மானாடபிறகு பிறரை அடைந்தது தமக்குரிய தொழிசெய்கின்ற கஷத்திரியர்களுக்கு எது இஷ்டமோ அப்படிப்பட்ட நாசம் என்னால் அடையப்பட்டது எவன் எனக்குச்சமமாக நமுடிவு பெற்றவன்? பாகியத்தினால், அறப்பண்போல நான்ஜயிப்பட்டு வைரத்தினின்று திருமபவிலலை தெய்வாதீனமாக, ஒரு மான அவமானத்தைப்பெற்றுத் தோல்வி அடைவிக் கப்படவினாங்குகிறவனையோ அல்லது மிகக் மயக்கமுற்றிருப்பவனையோ மிட்டுக்கொல்லதுபோல யுத்ததாமதத்தை மீறினவனான பீமவேனனால் ஸமயத்தைத்தாண்டி இவ்வாறு கொல்லப்பட்டேன் மபாகியசாலியான அராவததாமாவுக்கும் ஸாதவதனாகிருதவாமாக்கும் சாரதவதரான கிருபருக்கும் 'அதாமத்தினால் பிரவீரத்திதததததத யுத்த தாமதத்தை முழுதும் கடந்தவாசனமான பாண்டவாவிஷயத்தில் பெரும்பான்மையாக நீங்கள் நம்பிக்கைவைக்கலாகா என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்லவேண்டும்' என்றான ஸவிகிரமனும் அரசனுமான உமமுடைய புத்திரன் ஸமாசகொண்டுபோகின்ற தூதர்களைப்பார்த்து, 'நான் யுத்தத்திமவேனனால் அதாமத்தினால் கொல்லப்பட்டேன் அப்படிப்பட்ட நான், ஸவரக்கத்தை அடைந்த துரோணரையும் அவவாறே காண்டியம் சலயனையும் மஹாவீரயமுள்ள கிருஷ்ணனையும் ஸன்னுடைய குமாரனான சகுனியையும் மஹாவீரயமுள்ள ஜலஸந்தியும் அரசனான பகதத்தனையும் மஹாவிலலாஸியான ஸோமதத்தியும் விரததேசாதிபதியான ஜயதரத்தனையும் எனக்கு ஸமமான சாஸனன முதலான தம்பிமாரையும் விகிரமசாலியான துச்சாபுத்திரனையும் லக்ஷ்மணனையும் இரண்டுபுத்திரர்களையும் இன்னமற்ற என்னைச்சாரந்த ஆயிரக்கணக்கான அனேக வீரர்களையும் உத்தத்தினின்று தவறின வழிபடுபாக்கண்போலப் பின்பற்றமுடிந்ததுசெல்லப்போகிறேன் தமையனமாகளும் கணவனும் ம

ரகளென்பதைக்கேட்டு அதிகமாக அலறுகின்றவனும் துககத்தி
 ல் பீடிக்கப்பட்டவருமான என துகையாகிய அநதததுசசலை
 வாறு இருக்கப்போகிறாள்? பிராய்முதிரந்தவரும் அரசருமான
 ர மிதாவாகிய திருதராஷ்டிரா காரதாரியுடன் கூடினவராக நாட்
 பெண்களோடும் பேரனமாகளுடைய மனைவிகளோடும் என்ன
 யை அடைவா? கலயாணியும் விசாலமான கண்களுடன் கூடிய
 ருமான லக்ஷ்மணனுடைய மாதாவும் புத்திராகளையும் பாததாவை
 இழந்ததினால் நிசசயமாகவே விரைவாக நாசத்தை அடைவாள்.
 னயாளியும் பேசுவதில் திறமையுள்ளவனுமான ¹ சாவாகன அறி
 னாகில மகாபாகயசாலியான அவன நிசசயமாக எனக்குப் பரிஹா
 ந செய்வான மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்ற ஸமந்தபஞ்சக
 னகிற புணயசேஷத்திரததில் நான மரணத்தை அடைநது
 ஸவத லோகங்களை அடையப்போகிறேன்' என்று சொன்னான்
 பா! பிறகு, ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் நீர்த்துமபுகின்ற கண
 ளாடு கூடியவர்களாக அரசனுடைய புலம்பலைக்கேட்டுப் பததுத
 னசகளிலும் ஓடினார்கள் பிறகு, ஸமுத்திரங்களுடனும் வனங்
 நடனும் கூடியதும் சராசரங்களுடன் கூடியதுமான பூமியானது
 ரொஷியுடன் பயங்கரமாக அசைந்தது திசைகளும் கலங்கின
 வர்கள் துரோணபுத்திரரிடம் சென்று கதாயுத்தத்தில் நடந்த
 ஷயங்களையும் அரசன் வீழ்த்தப்பட்டதையும் நடந்தபடி தெரிவித்
 தார்கள் பாரதமே! பிறகு, தூதர்களின்வரும் துரோணபுத்திர
 ததில் அதைச் சொல்லிவிட்டுத் துககத்தினால் வாட்டத்தை
 டைந்தவர்களாகவும் சோகத்தினால் தாககப்பட்ட மனமுள்ளவா
 ராகவும் நெடுங்காலம் சிந்தித்து மனவருத்தமுற்றவர்களாக வந்த
 றியை அடைந்த தம் தம் இருப்பிடம் சென்றார்கள்

1 பிராமண வேஷம் பூண்ட ஓர் அரசன்

அறுபத்தாறுவது அத்யாயம்

கதாயுத்தபாவம் (தோடீச்சி),

(அஸ்வத்தாமாவும் கிருபரும் கிருதவர்மாவும் துர்யோதனனைப்பா-
துத் துக்கீததும், அஸ்வத்தாமாவுகளும் துர்யோதனனுக்கும் ஸல்-
லாபமும், அஸ்வத்தாமா இரவில் பாண்டவர்களைக் கொல்-
வதாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்ததும், துர்யோதனன்
சொற்படி கிருபர் அஸ்வத்தாமாவை ஸேனாதி-
பதியாக அபிஷேகஞ் செய்ததும்)

அரசரே ! ஸமாசாரகொண்டுபோகிறவர்களிடமிருந்து து-
யோதனனுடைய வதததைக்கேட்டு, அப்பொழுது மாண்டவர்க-
ளோடும் போக மிருகதிருபடவார்களும் கூாமையான பாணககளாலும் ச-
களாலும் தோமரகளாலும் சகதிகளாலும் பிளக்கப்பட்டிருப்ப-
களான அஸ்வத்தாமா, கிருபா, ஸாதவதனன் கிருதவாமா ஆ-
இந்தக்கொளரவ மஹாரதாக்களவேகமுள்ள குதிரைகளோடுவினாவு-
யுத்த பூமியை வந்தடைந்தார்கள், காட்டில் காற்றின் வேகத்தி-
முறித்துத்தள்ளப்பட்ட பெரிய ஸாலவிருஷ்டம்போல அவவிட-
அடித்துத்தள்ளப்பட்ட மஹாதமாவான துரியோதனனைக் கண்ட-
கள பூமியில் புரளுகின்றவனும், ரதத்ததால் நனகு நனைக்கப்பட-
வனும், அரணயத்தில் வேடனூல தள்ளப்பட்ட பெரிய யானைபோ-
றவனும், பலவாறு சுழலுகின்றவனும், ரததப்பெருக்கினால் முழு-
நனைக்கப்பட்டவனும், ஆதிதயனுக்குக் கோசரமான ஸதலத்தினி-
தறசெயலாக வீழ்ந்திருக்கின்ற சந்திரன் போன்றவனும், ஊழிக-
றினூல வறறசெய்யப்பட்ட கடல்போன்றவனும், ஆகாயத்தில் ப-
யினூல சூழப்பட்ட மண்டலத்துடன் கூடின பூண்சந்திரன் போ-
வனும், புழுதியினூல கவரப்பட்டவனும், நீண்ட கைகளுள்ளவ-
விகரமத்தில் யானைபோன்றவனும், பொருளை அடைய விரும்-
வேலைக்காரர்களால் சிறந்த அரசன் சூழப்படுவதுபோலக் கோர-
பூதகணங்களாலும் ஊனுண்ணும் பிராணிகளாலும் நான்கு ப-
களிலும் சூழப்பட்டவனும், புருவநெறித்திருக்கும் முகமுள்ளவ-
கோபத்தினூல கண்களைப்புரட்டி விழிப்பவனும் கோபமுள்ளவ-
புருஷஸரோஷனும், பூமியில் பிரஸித்திபெற்றவனும், அவவா-
கீழே விழுந்தப்பட்டவனும், சிறந்த வில்லாளியும், பூமியில் விழு-
ருப்பவனுமான அந்த அரசனைக் கிருபாமுதலான அந்த எல்லார-

மகண்டு மோகமடைந்தார்கள் - அனைவர்களும் ரதங்களினின்று
 ழ இறங்கி அரசனருகில் விரைவாக ஓடி அவனை அடைந்து பூமி
 உட்கார்ந்தார்கள் மஹாராஜே! பிறகு, அஸ்வத்தாமா, கண்
 ல நீர்த்துமப்ப பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, அரசாக்கரசனைவாக்
 தலைவனான பரதஸுரேஷ்டனைப்பார்த்து, 'புருஷஸுரேஷ்டனே!
 த மண்ணுலகில் நீ புழுதிகளில்புரண்டு படுத்திருக்கிறபடியால்
 சயமாக இந்த உலகில் புனையமென்பது சிறிதுமில்லை ராஜேந
 ர! முன்பு, நீ அரசனாயிருந்து பூமியில் ஆணைசெலுத்தி இப்
 புழுது நிராஜனமானகாட்டில் எவ்வாறு ஒருவனாயிருக்கிறாய்? பரதா
 ல சிற்றதவனே! துச்சாஸனனையும் மஹாரதனை காணனையும்
 படிப்பட்ட எல்லா நண்பர்களையும் நான் காணவில்லை இதுஎன்ன?
 ரகலுதனை நீ புழுதிகளால் பூசப்பட்ட மேனியையுடையவனாகப்
 திருத்தலால் தெய்வகதியானது எவ்விதத்தினாலும் அறியமுடி
 ந்தென்பது நிச்சயம் பகைவரைவாட்டுவனான இந்த அரசன்
 சாகளுக்கா முன்னிலையில்சென்று, புல்லுடனகடின புழுதியை
 பிலகவவுகிறான் காலத்தினுடைய மாறாட்டத்தைப்பார! அரசனே!
 சற்றதான உன்னுடைய அந்தக்குடை எங்கே? சாமரம் எங்கே?
 ஸுரேஷ்டனே! உனது அந்தப் பெரிய சேனை எங்கேபோய்விட்
 ற? உலகங்களுக்குக் குறவும் நாதனுமான நீ ஒருகாரணத்தினால்
 த நிலைமையை அடைந்தாயாதலால் நிச்சயமாகக் காரியங்களு
 ய கதியானது எவ்விதத்தாலும் அறியமுடியாததே (ஐசவாயத்
 9ல்) இந்திரனை மிஞ்சப்பவனான உனக்கு நோர்திருக்கின்ற இந்த
 ஸனத்தைக் கண்டு, சாஸ்வதமாகவேயிருந்தாலும், ஐஸ்வாயமா
 ற எல்லாமனிதர்களிடங்களிலும் சாஸ்வதமல்லாததென்றே எண்
 பபடுகிறது' என்று கூறினா

வேந்தரே! விசேஷமாகத் துக்கித்த அரசு அஸ்வத்தாமாவின்
 ய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு உமமுடையகுமாரன் ஸமயத்திற்
 றதான இவ்வசனத்தை உரைக்கலானான் துரியோதனராஜன்,
 பொழுது இரண்டுகைகளாலும் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டும்
 கத்தலால் உண்டான கண்ணீரைப் பெருக்கிக்கொண்டும் கிருபா
 லான எல்லா வீரர்களையும் பார்த்து, 'இப்படிப்பட்ட இந்த லோக
 மமானது பிரம்மதேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகச் சொல்லப்படு
 து எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நாசமானது காலக்கிரமத்தால் ஏற்
 ப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நாசம் எனனை அணுகிவிட்
 ற உங்களுக்குப் பிரத்தியக்ஷமன்றோ? நான் பூமியை ஆண்டு

இந்தமுடிவை அடைந்தேன நான் தெய்வாதீனமாக யுத்தத்தில் வித ஆபத்திலும் திருமபி ஓடினவனவல்லேன நான் தெய்வாதீன கப பாவிகளால் விசேஷித்து வஞ்சனையினாலேயே கொல்லப் பட்டேன யுத்தஞ்செய்ய எண்ணுகொண்ட எனனால் பாக்ஷியத்தி நியம முயற்சியும் செய்யப்பட்டது ஞாதிகளும் பந்துக்களும் கொல்லப்பட்ட நான், பாக்ஷியத்தால் இந்தயுத்தத்தில் கொல்லப் பட்டேன ஜனங்களுக்கு அழிவைச்செய்யும் இந்த ஆபத்தினின்று பட்டவார்களும் சேஷமததுடன் கூடியவார்களும் மங்கலத்ததுடன் கூடியவார்களுமான உங்களை நான் பாக்ஷியத்தால் பாக்கிகளேன எனக்கு மிகக் பிரியமானது எனனுடைய நாசத்தினால் நீங்கள் இசையத்தில் நேசங்காரணமாக மனவருத்தமடையவேண்டாம் உங்களுக்கு வேதங்கள் பிரமாணமாயிருந்தால், எனனால் அழிவற்ற கங்கை ஜயிக்கப்பட்டன அபரிமிதமான தேஜஸுள்ள கிருஷ்ணனுடைய பிரபாவத்தை அறிந்தேன. அவனால் நன்றாக அனுஷ்டிக்கப்பட்ட சூத்திரிய தாமத்தினின்று நான் நழுவுமபடி செய்யப் பட்ட விலலை அது எனனால் அடையப்பட்டுவிட்டது எவ்விதத்தால் நான் துக்கிக்கப்பட்ட தக்கவனவல்லேன உங்களுக்குத் தஞ்ருத்தியுனமதுமானகாரியம் உங்களால் செய்யப்பட்டுவிட்டது எனனால் வெற்றியிலும் முயற்சிசெய்யப்பட்டது தெய்வமானது தட்டத்தகாதது' என்று சொன்னான்

ராஜேந்திரரே! அந்தத் துரியோதனன் துக்கத்தினால் மதுராச்சியடைந்தவனாகி இவ்வளவு வசனத்தை உரைத்து நீராதது கின்ற கண்களுடன் பேசாமலிருந்துவிட்டான் அவ்வாறு அவன ரோடும் துக்கத்தோடும் கூடின அரசனைக்கண்டு துரோணபுத்ரர் எய்கால் நெருப்புப்போலக் கோபத்தினால் ஜவலித்ததால் அவர் தினால் கவரப்பட்டவராகிக் கைபால் கையைப்பிசைந்து கண்ணால் தடுமாறுகின்ற வாக்கினால் அரசனைநோக்கி இந்த வசனத் உரைக்கலானான் 'அரசனே! எனபிதா அறபாக்களால் மிகக் குரும செய்கையினால் கொல்லப்பட்டார் இப்பொழுது உனனால் எவ்வ வருத்தமடைகின்றேனோ அவ்வளவு வருத்தம் அதனால் அடையவில்லை பிரபுவே! ஸதயமாகச் சொல்லுகின்ற தே வசனத்தை என்னிடத்தினின்றுகேள் மஹாராஜனே! 1 இஷ்ட பூர்த்தத்தினாலும் தானத்தினாலும் தாமத்தினாலும், ஸுகருத்

1. இஷ்டம் = யாகமசெய்தல் முதலியன பூர்த்தம் = குளம்வெட்டு முதலியன.

லும், இன்றிரவில் வாஸுதேவன பாரததுக்கொண்டிருக்கும்
ராமுதே எல்லாப் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் நான
ல்லப்போகிறேன் மஹாராஜனே! நீ எனக்கு அனுமதி கொடுக்க
கடவாய்' என்றா

திருதராஷ்டிரே! உமமுடையருமாரன், துரோணபுத்திர
டைய அநதவசனத்தைக்கேட்டுக் கிருபரைப்பார்த்து மனததுக்குப்
தியை உண்டுபண்ணுகிற வசனத்தை உரைக்கலானான் 'ஆசா
ர! ஜலத்தினால் நிறைந்த கலசத்தைச் சீக்கிரமாகக் கொண்டுவா
' எனமுன் பிராமமணோததமாரன் அநதக்கிருபாசாராய அர்ச்ச
டைய அநதவசனத்தைக்கேட்டு நிறைந்தகுடத்தை அரசனுடைய
பீடத்தில் கொண்டுவந்தாரா மகாராஜரே! பிரஜாநாதரே! உம
டைய புத்திரன் அநதக் கிருபரைப்பார்த்து, 'பிராமமணோதத
ர! எனக்குப் பிரியத்தைச்செய்ய விரும்புபீராகில், என்னுடைய
டனையினால் துரோணபுத்திரரை ஸேனாபதிஸ்தானத்தில் அபிஷே
செய்வீராக, உமக்கு மகக்ளம் ஷ்டத்திரியத்தொழிலுடனிருக்க
பிராமமணன் முக்கியமாக அரசனுடைய கட்டனையினால் யுத்தம
யயவேண்டும் தாமத்தைஅநதவர்கள் இவ்வாறு அறிகிறார்கள்'
ரமுசொன்னான் பிறகு, அரசனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு, சாரத
ரானகிருபா துரோணபுத்திரரை அரசனுடைய அனுமதியினால்
ஸேனாபதிஸ்தானத்தில் அபிஷேகஞ்செய்தாரா மஹாராஜரே! அபி
ஷேகஞ் செய்ப்பட்ட அஸ்வத்தாமா, ராஜஸுரேஷ்டனை ஆலிங்கனஞ்
யதுவிட்டு, ஸ்மிமநாதத்தினால் எல்லாத் திசைகளையும் எதிரொலி
மபடி செய்துகொண்டு சென்றாரா ராஜேந்திரரே! துரியோதன
ம ரகத்தினால் எல்லாப்பக்கத்திலும் நனைக்கப்பட்டவனாகிறுந்து
ரண்டு எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் பயத்தைஉண்டுபண்ணுகிற அநத
வை அடைந்தான் அரசரே! அவர்கள் அநத யுத்தபூமியினின்று
வரவாக விலகிச்சென்று சோகத்தினால் மிகப்பீடிக்கப்பட்ட மனத்
டன அதிக மனக்கவலையுற்றார்கள்" என்றுகூறினான்" என்றா

கதாயுத்தபர்வம் முற்றிற்று

ச ல ய ப ர வ ம் மு ற றி ற று.

卷之八

八

八

八

八

பிறகு, (அஸ்வத்தாமா கிருபா கருதவாமா ஆகிய) அவர்கள் லாரும் ஒன்றுசேர்ந்து தெற்குத்திசையை நோக்கிச் சென்றார்கள், வாயாஸ்தமனவேளைக்கு ஸமீபகாலத்தில் பாண்டவர்களுடைய சிறைக்குச் சமீபத்தில் வந்தார்கள் அவர்கள் குதிரைகளை விட்டு, பாண்டவஸேனாவீரர்கள் தங்களை அறிந்துவிடுவார்களோ என்று பயந்து, பிரவேசிக்கமுடியாத ஒரு வனப்பரதேசத்தை அணுகி மறவாக விரைவுடன் அத்தனும் துழைந்தார்கள் கூடையான திரைகளால் அறுக்கப்பட்டவார்களும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் ப்பபிடுததப்பட்டவார்களுமான அவர்கள் பெருமூச்செறிந்துகொண்ட பாண்டவர்களை நினைத்துக்கொண்டுமே பாண்டவ ஸேனாவீரர்களுடைய பாசறைக்குச் சிறிது தூரத்தில் தங்கியிருந்தார்கள் ஐயத்த விருப்பமுள்ளவர்களான பாண்டவார்களுடைய கோரமான சபை தன உரைவிசேஷங்களை முன்பாவங்களின் தொடக்கத்தில் காண்க

தத்தைக்கேடும், பின்தொடர்ந்து வருவார்களோ என்கிற பயத்தி
மீண்டும் சீழத்திசையை நோக்கி ஓடினார்கள் கோபத்துக்கும் பெ
மைக்கும் வசப்பட்டவர்களான அந்தச் சிறந்த விலலாளிகள்
விடத்தினின்று ஒருமுகாததகாலம் நடந்துசென்று, களை தத குத்
களையுடையவார்களும் தாகமுள்ளவார்களும் அரசனுடைய வத்தி
ஸந்தாபத்தை' அடைந்தவார்களும் "ஸஹிக்கரதவாக்குமீதி,
முகாததகாலம் பேசாமலிருந்தார்கள்" என்றன

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! பதினாயிரம் யானைகளுக்கு
மான பலத்தையுடைய என புத்திரன் கொல்லப்பட்டதாகிய பீம்
செய்யப்பட்ட இந்தக்காரயம் நம்பத்தகாதது ஸஞ்சய! எல்ல
பிராணிகளாலும் கொல்லத்தகாதவனும் வஜ்ரம்போன்ற தேகத்
யுடையவனும் யௌவனமுள்ளவனுமான என்னுடைய புத்தி
புத்தத்தில் பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டான் கவலகண்கும
யுத்தத்தில் ஒன்றுகூடிப் பாரததாசர்களால் என்னுடைய புத்தி
கொல்லப்பட்ட காரணத்தினால் மனிதர்களால் தெய்வமானது தா
முடியாதது ஸஞ்சய! நூறுபுத்திரர்களும் கொல்லப்பட்டா
என்பதைக்கேடும் ஆயிரம் துண்டாகச் சிதறாமலிருப்பதி
எனஉள்ளம் உருக்குமயமானது, இதுநிச்சயம் புத்திரர்களைச் ச
கொடுத்தப பிராயமுதிராத தாய்தந்தையா இருவரும் எவ்வாறுஇ
பா? பாண்டுபுத்திரனுடைய'தேசத்தில் வஸிப்பதற்கு' நான் பிர
படவில்லை ஸஞ்சய! நான் அரசனுக்குப் பிகாவாகவும் நானே
லுக்கயமிருந்துவிட்டு, எவ்வாறு பாண்டுபுத்திரனுடைய கட்டளைப்
கிண்கராக நடந்துகொள்வேன்? ஸஞ்சய! பூமி முழுவதையும் அ
வித்தது (அரசாசனனுடைய) முடியில் நிலைபெற்று நின்றவனான
கெட்ட முடிவை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு இப்பொழுது எவ்வ
(புதிஷ்டிரனுக்கு) அடிமை செய்கிறவனாவேன்? ஸஞ்சய! எ
ஒருவனான என்னுடைய நூறு பிள்ளைகளும் மிகுதியின்றிக் கொ
பட்டார்களோ அப்படிப்பட்ட பீமனுடைய வாக்கியங்களை
எவ்வாறு கேட்கச் சுகதியுள்ளவனாவேன்? ஸஞ்சய! மஹாத்மா
அந்த விதூரனுடைய வசனத்தை அனுஷ்டிக்காதவனான
னுடைய புத்திரனால் அவனுடைய வசனம் ஸதயமாகச் செய்யப்
டது ஐயுடன் ஸஞ்சய! என்னுடைய புத்திரனான தூயோத
அதாமத்தினால் கொல்லப்பட்ட பிறகு, கிருதவாமாவும் கிரு
அஸ்வத்தாமாவும் யாது செய்வனர்?" என்று வினவ, ஸஞ்ச
சொல்லாத தொடங்கினான்.

இரண்டாவது இதயாயம்
சென்னைப் பதிவுகளுக்கும். (தொடர்ச்சி.)

(கிருபர் செய்யவேண்டிய விஷயத்தை அளவத்தாமாவுத்து
உபதேசித்தது)

கிருபா, 'பிரபுவே! காரணங்களுடனகடின உன்னுடையவச
முழுவதையும் நான் கேட்டேன் மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே!
பொழுது என்னுடையவசனத்தையும் சிறிது கேள் எல்லாமனி
தனும் தெய்வத்தினிடத்தில் நான்குபக்கத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்க
புராண மனிதமுயற்சியிலும் (சிறிது) கட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள்
யவம்¹ புருஷகாரம் என்னும் இரண்டிலும் எல்லாம் கட்டப்பட
புராண அவவிரண்டைக்காட்டிலும் மேலானது இல்லை உத்தமனே!
யவமொன்றினாலேயே காரியங்கள் வித்திக்கிறதில்லை கேவலம்
புருஷகாரத்தினாலும் காரியவித்தி உண்டாகிறதில்லை இரண்டும
புராதான வித்தி உண்டாகின்றது அத்தமமும் உத்தமமுமாயிருக்க
புராதான எல்லாப்பதார்த்தங்களும் அவவிரண்டிலும் கட்டப்பட்ட
புராணாயிருந்துகொண்டு ஸாவலித்தத்தினாலும் பிரவித்திக்கின்றவை
புராணம் நிவித்திக்கின்றவைகளாகவும் காணப்படுகின்றன மேக
புராதான மலையில் மழையைப்பொழிந்தது என்னப்பயனைப் பயக்கிறது?
புராதானே, உழப்பட்ட நிலத்தில் பொழிந்ததால் பலனைஉண்டுபண்ணு
புராதானையா? தனித்த மனிதமுயற்சியும் முயற்சியில்லாததெய்வமும்
புராதானிடத்திலும் பயனற்றனவாகின்றன அவவிரண்டினுள் முந
புராதான பசுமையானது சிறந்தது என்பது நிச்சயம் மழையும் நன்றாகப்
புராதான நிலமும் நன்றாக உழப்பட்டிருந்தால் வித்து எவ்வாறு பெரும்
புராதானத்தருமோ அவ்வாறு மனிதர்களுடையகாரியவித்தி உண்டா
புராதான அவவிரண்டினுள் தெய்வம் சிறத்திக்கமுடியாதது, ஸ்வதந்திர
புராதான இறுக்கிறது கற்றறிந்தவர்கள் தெய்வத்தை உறுதியாகப்
புராதான மனிதமுயற்சியில் நிறுக்கிறார்கள் புருஷபரேஷ்டனே!
புராதானர்களுக்கு அவவிரண்டினாலும் எல்லாக்காரியாதார்த்தங்களும் வித்த
புராதானன. மனிதர்கள் அவவிரண்டுள்ளாலும் பிரவித்திக்கின்ற
புராதானங்களாகவும் அவ்வாறே நிவித்திக்கின்றவர்களாகவும் காணப்படு
புராதானர்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்தப்புருஷகாரமும் தெய்வத்தி
புராதான வித்திக்கிறது. அவ்வண்ணமிருந்தால்தான் காரியத்தைச்செய
புராதானவனுக்கு (அது) பலத்தை உண்டுபண்ணுகிறது மனிதர்கள்

1 மனிதமுயற்சி.

ஸமாததாக்களாக இருந்தாலும் தெய்வமினறித்தொடங்கப்பட்டிருந்த அவர்களுடைய முயற்சியானது, நன்றாகச் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் உலகத்தில் பயனற்றதாகக்காணப்படுகிறது மனிதர்களுள் எவரோ சோம்பேறிகளாகவும் மனோதைரீமற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் புருஷகாரத்தை நிந்திக்கின்றார்கள் அது கற்றறவர்களுடைய மனத்திற்கு ருசியாது பூயியில் பெருமபான்யாகச் செய்யப்பட்ட காயமானது பயனற்றதாகக் காணப்படுகிறதில்லை பெருமபயனுள்ளகாயத்தைச் செய்யாமலிருப்பவனோ கததைக் காண்கிறான் காரியத்தைச் செய்யாமல் தற்செயலாக ஸிபெறுபவன் முயற்சிசெய்து ஸித்திபெறாமலிருப்பவன் இவ்வரும காண்பதற்கரியா ஸமாததன் ஜீவிப்பதற்குச்சகதியுள்ள கிறான் சோம்பேறி ஸுகமாக முன்னேற்றமடைவதில்லை ஜீவலோகத்தில் ஸமாததங்கள் பெருமபான்மையாக நனமை விரும்புகிறவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள் ஸமாததன் தொகப்பட்டிருக்கிற காயத்தினுடைய பயனை அடையாமல்போவாது இவனுக்கு ஒருவிதமான இகழ்ச்சியும் உண்டாகாது அடைதக்கதைச் சிறிதாவது அடைவான் உலகத்தில் தொழிலைச்செய்யாமல் ஒருஸமயத்திலும் மனிதன் பயனை அடைகிறதில்லை அநிநதையையே அடைகிறான் பெருமபான்மையாக அவன் வெகததக்கவனாகிறான் எவன் இவ்வண்ணம் இதை அநாதரவுசெய்து இதைக்காட்டிலும் வேறாக இருக்கிறானோ அவன் தனக்கு அலதற்கு அடைகிறான் இது புத்திமான்களுடைய ரீதி தெய புருஷகாரத்தினாலாவது புருஷகாரம் தெய்வத்தினாலாவது விடுபட்டிருக்கமுடியாது இநத இரண்டுகாரணங்களாலும் முயற்சியான பயனற்றதாகிவிடும் இவ்வுலகில் புருஷகாரத்தினால் காயமான ஸித்திபெறுது எவன் தேவதைகளுக்கு நமஸ்காரம்செய்து கஸித்திகளை நன்றாக விரும்புகிறானோ தாக்கூழினாயத்துடனாகுமன் ஸமாததனுமனிதன் வீணசெய்கையுள்ளவர்களால் கெடுக்கப்படுகிறதில்லை பெரியோர்களை அடுத்தது நன்மையைக்கேட்டுத் தெரி கொண்டு அதனைச்செய்யவனுடைய புத்திகான் சிறப்புடைய மனிதன் பெரியோராலமதிக்கப்பட்டவர்களை எப்பொழுதும் முயற்முயன்று கேட்கவேண்டும் அவர்கள், அடையாததை அடைவ சிறந்தமுலகாரணம் 'ஸித்தியானது முததோர்களை மூலம் கொண்பதென்று சொல்லப்படுகிறது முததோர்களுடைய வசத்தைக்கேட்டு எவன் முயற்சிமைச்செய்வனோ அவன் அப்பொழு

பறசியினுடைய சிறந்தபலத்தைச் சீக்கிரத்தில் அடைகின்றன. த மனிதன், தாமதத்தினாலும், குரோதத்தினாலும், புத்தத்தினாலும், தபத்தினாலும் காயஸித்திகளை விரும்புவனோ அவன் நாதனறறம் அவமானமுள்ளவனுமாகி, ஸுரவாயத்தினினது, சீக்கிரமாகத் திவிழுகிறான். பேரவாவுள்ளவனும் தீரக்கதாசியல்லவனுமான தாராதனனால் மூடத்தனத்தினால் ஆலோசிக்கப்படாத அபபடிப்பட்ட த ஸாமாதியமற்ற காயம், தொடங்கப்பட்டது நனமையில் தியுள்ளவாக்ளை அநாதரம் செயது அயோக்யாகளோடு ஆலோசெயது தடுக்கப்பட்டும் சிறந்தகுணமுள்ள பாண்டலாகளோடு கையைத் தேடிக்கொண்டான முந்தியே அவன் அதிகமெடபபாவமுள்ளவன் தையத்தைப்பாராட்டுவதற்கு அவன் தகுதி ளவனல்லன், காயம் முழுதும் அழிந்தபோன பிறகு தவிசன மித்திராகளுடைய வசனம் இவனால் அனுஷ்டிக்கப்படலை அபபடிப்பட்ட பாஷ்யான மனிதனை நாம் அனுஸரிக்கிறோதலால் நமமையும் உக்கிரமாயும் பெரிதாயுமிருக்கிற இந்த அரீதி தணுகிவிட்டது தாபத்தை உணடுபண்ணுகின்ற இந்தவயஸனத்தால் இப்பொழுது எனனுடைய புத்தியும் ஏதோ ஓன்றை நினைகது தனக்குரிய நனமையைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை புத்தி க்கங்கொண்ட மனிதன் நடபினாக்ளைக் கேட்கவேண்டும் அபாழுதுதான் இவனுக்குப் புத்தியும் விசயமும் ஏற்படுகின்றன பொழுதுதான் நனமையைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறான் ஆதலால், பனுடைய காயங்களுடையமூலத்தைப் புத்தியினால் நிச்சயம் பது கற்றறிந்தவாக்ளைக் கேட்கவேண்டும் அவாக்ளைக் கேட்டால் வாகள் இந்த விஷயத்தில் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதனைச் செயவேண்டும் நாம் சென்று திருதராஷ்டிரமையும் புகழ்ள்ள காரியையும் மகாபுத்திமாணன் விதாரையும் கேட்போம் கேட்கபட்ட அவாகள் நமக்கு உறுதியான எந்த விஷயத்தைச் சொல்லார்களோ அது நம்மால் விளம்பமின்றிச் செய்யத்தக்கதென்பது ரனுடைய நிச்சயமான எண்ணம் காயங்களைத் தொடங்காத்தி ல் ஒருபொழுதும் அராதம் வித்தியாது புருஷகாரம் செய்யபடிருந்தும் எவா்களுக்குக் காயம் வித்திக்கிறதில்லையோ அவாகள் யவத்தினால் கெடுக்கப்பட்டவர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஆலோசவேண்டாம்' என்றுகறினா

முனராவது அதயாயம்.

ஸௌபதிக்பாவம் (தோடர்ச்சி)

(அராவத்தாமா க்ருபருடையவசனத்தைக்கேளாமல் க்ருபர்
க்ருதவார்மா இருவர்முன்விலையிலும் பாண்டவர்களையும்
பாஞ்சாலர்களையும் கொல்வதாகச்
சபதம்செய்தது.)

மஹாராஜரே! துககததுடனும சோகததுடனுமகூடின
வத்தாமா தாமததுடனும அரத்தததுடனுமகூடின தும மங்கனாக
மான க்ருபருடையவசனத்தைக்கேட்டு, ஜவலிக்கின்ற அ
போனற சோகத்தினுல எரிககப்படுகின்றவராயிருத கலால, பிற
மனததைக குருரமாகச்செய்துகொண்டு, அவவிருவமையும் பா
மறுமொழி கூறலானா 'ஒவ்வொருமனிதனிடத்திலும் எந்த எந்
புத்தியானது நல்லதாகத்தோன்றுகிறதோ அந்தஅந்த ஸவபு
யினுல அவர்கள்னைவாகளும் தனித்தனியாக ஸந்தோஷிக்கின்றா
உலகத்தில் எல்லாரும் தமமைச சிறந்தபுத்திசாலிஎன்று எண்க
கொள்ளுகிறார்கள் எல்லாரும் தமதமமையே நன்குமதிக்கிறா
எல்லாரும் தமமைப் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறார்கள் எல்லாருக்கும்
முடைய அறிவானது சிறந்ததென்கிற வாத்ததில் நிச்சயமிருக்கிற
பிறனுடைய புத்தியை நிரதிக்கின்றார்கள் அடிக்கடி தம புத்தினை
புகழ்ந்துகொள்ளுகின்றார்கள் எவாருடைய புத்தியானது
காரணங்களுடன் பொருத்திக் காட்டுவதனால ஏறத்தென்கிற
அவர்கள் ஒருவரைப்பற்றி ஒருவர் ஸந்தோஷிக்கின்றா
அடிக்கடி ஒருவரையொருவர் புகழ்கிறார்கள் அந்த மனு
னுடைய அந்த அந்தப் புத்தியே அப்பொழுது அப்பொழுது கா
தின சோககையினுல மாறட்டதை அடைந்து ஒன்றிலொ
அழிகிறது பெருமபாலும் மனிதாருடையசித்தங்கள் நிலை
நிரப்பதினால அவற்றிற்கு மெலிவுண்டாகவே, அந்தஅந்தப் பு
உண்டாகின்றது பிரபுவே! எவ்வாறு ஸமாததனான வைத்திய
வியாதியை அறிந்தது அது தணிவதினப்பொருட்டு உபாயத்தி
முறைப்படி மருந்து செய்கிறானே அவ்வாறு மனிதர்கள் க
ஸித்தியின்பொருட்டுப் புத்தியைச் செலுத்துகின்றார்கள் ப
தார்கள் அறிவினாலும் தமமுடைய புகதியினாலும் அதை ஏ
கொள்ளுகின்றார்கள் மனிதன் பாலயத்திலும் யௌவனத்தி
மத்தியகாலத்திலும் வெவவேறு புத்தியினுல மோகமுடைகரு

மையிலோ அவன் வேறு புத்தியை அடைய விருப்பமுள்ளவ
 றான் போஜகுலத்தவனே! புருஷன் மஹாகோரமான வய
 ததையோ அபபடியே மிக்க செல்வப்பெருக்கையோ அடைந்து
 தி வேறுபாட்டை அடைகிறான் ஒரு மனிதனிடத்திலேயே
 போதைக்கப்போது அந்த அந்தப் புத்தி உண்டாகிறது பிரஜ
 யானது அநிதயமன்றோ. அது அவனுக்கே ருசிக்கிற
 லை தன்னுடைய அறிவு எட்டினவரையில் நிச்சயித்து ஏந
 புத்தியை நல்லதாகப் பாகுகிறுளே அந்தப் புத்தியினால்
 யவேண்டிய காரயத்தை நன்றாகச் செய்கிறான் அது அவ
 கு முயற்சியை உண்டுபண்ணுகிறது போஜனே! எல்லா மனி
 றும் இது நல்லதென்று நிச்சயமுள்ளவராகவே மாணமுதலான
 பங்களில் பிரீதியைப் பண்ணத் தொடங்குகிறார்கள் எல்லா மனி
 றும் தம்முடைய அறிவு ஸரியானதென்று அறிந்தே பறபல
 பங்களைச் செய்கின்றார்கள், நன்மையென்றே எண்ணுகிறார்கள்
 பொழுது எனக்கு இந்த வயஸனத்தினாலுண்டாயிருக்கிறதும்,
 ஶாருடைய சோகத்தையும் நாசம் செய்கின்றதுமான புத்தியை
 ஶிரூவருக்கும் உரைக்கப்போகிறேன் பிரமமதேவா பிரஜை
 பபடைத்து அவைகளுக்குத் தொழிலையும் ஏற்படுத்தி ஒவ்வொரு
 தத்திலும் மிக்கசிறந்ததான ஒவ்வொருதொழிலையும் நன்றாக நிலை
 டிதா பிராமணனிடத்தில் உததமமான வேதத்தையும் சூத்
 ஶனிடத்தில் உததமமான பலத்தையும் வைஸ்யனிடத்தில்
 தத்தியத்தையும் சூத்திரனிடத்தில் எல்லா ஜாதிகளும் அனுகூல
 ருத்தலையும் ஏற்படுத்தினா மனவடக்கமில்லாத பிராமமணன்
 தவனாகான பலமற்றவனான சூத்திரியன் மரித்தவனுக்குஸமா
 சாதூயமில்லாத வைஸ்யன் நிந்திக்கப்படுகிறான் பிரதிகூல
 பாவமுள்ள சூத்திரனும் இகழப்படுகிறான் பிராமமணர்களால்
 தம் புகழ்ப்பட்ட சிறந்த பிராமணகுலத்தில் அபபடிப்பட்ட
 பிறந்தேன் பாக்ஷியக்குறைவினால் இந்த சூத்திரிய தாமததை
 ரஷ்டிக்கிறவனானேன் நான் சூத்திரிய தாமததை அடைந்து
 பிராமமணயத்தை ஆஸரயித்து மகிமையுடைய காரயத்தைச்
 வேனேயாகில் அந்த என்னுடைய காரயமானது ஸாதுக்களுக்கு
 மதமாகாது புத்தத்தில் திவ்யமான தனுஸையும் திவ்யாஸ்திரங்
 யும் தரித்து, பிதாக்கொல்லப்பட்டதையும் கண்டு, ஸபையில்
 ச்சுசொல்லேன்? அபபடிப்பட்ட நான் இப்பொழுது இஷ்டப்
 சூத்திரிய தாமதத்தைக் கைமேற்கொண்டு அரசன்விஷயத்தி

லும் மஹாத்மாவான பிதாவின விஷயத்திலும் கடனிலலாபை
 அடையப்போகிறேன் இப்பொழுது ஜயததினால் பிரகாசிக்க
 வாகளான பாஞ்சாலாகள பயமற்றவாகளாகவும் சூதிரைகளை அ
 தது விட்டவாகளாகவும் கவசத்தைக் கழற்றியவாகளாகவும் ஸந
 ஷத்தை யுடையவாகளாகவும் உறங்கப்போகின்றார்கள் யுத்தமடு
 தினால் பீடிக்கப்பட்டவாகளும் களைத்திருப்பவாகளுமான நாம்
 கப்பட்டு விட்டோம் எனபது இவர்களுடைய எண்ணம் இ
 தங்களுடைய பாசறையில் ஸுகமாகத் தூங்கிக்கொண்டிருக்க
 அவர்களுடைய பாசறைகளுக்கே செய்யமுடியாத தாக்குதலைச் செய
 போகிறேன் பாசறையில் உறக்கத்தினால் அறிவை இழந்து மா
 வாகளபோலாயிருக்கின்ற அவர்களைக் கவாநதுகொண்டு இந்த
 அஸுரர்களைக்கொன்றதுபோல வல்லமையினால் நாசஞ்செய
 போகிறேன் இப்பொழுது நான் வல்லமையை வெளியிட்டு, ஒ
 சோநதவாகளும் திருஷ்டத்யுமனனை முதன்மையாகக் கொண்
 களுமான அந்நப பாஞ்சாலாகளனைவர்களையும் ஜவலிக்கின்ற
 பானது உலாநத காட்டை எரிப்பதுபோல நாசஞ்செய்யப்படு
 நேன் உத்தமனே! பாஞ்சாலாக்களைக்கொன்று சாந்தியை அடை
 போகிறேன் அதிக கோபம்கொண்டவரும் பிஞ்சும என்கிற
 லைக்கையில்கொண்டவருமான ருத்திரா தாம் பச்சுக்கள் (=பிர
 கள்) விஷயத்தில் ஸஞ்சரிப்பதுபோல இப்பொழுது யுத்தத்தில்
 சாலாகளவிஷயத்தில் நாசஞ்செய்துகொண்டு ஸஞ்சரிக் கப்படு
 நேன் இப்பொழுது, நான் அதிக உதஸாஹத்தோடு எல்லாப்
 சாலாகளையும் வஞ்சனையினால் வதம் செய்யப்போகிறேன் அவ்வா
 அதிககோபம்கொண்ட பிஞ்சுபாணியானவா பச்சுக்களைக் கொல்
 போலப் பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறேன் இ
 முது நான் ஒரு சஸ்திரத்தினால் அடித்து எல்லாப் பாஞ்சாலா
 லும் பூமியைச் சரீரங்களுடன் கூடியதாகச் செய்து, பிதாவின
 யத்தில் கடனிலலாதவனாகப்போகிறேன் இன்று இரவு எவ்வித
 னாலும் அடையமுடியாததான தூரோதனன், காணன், பீஷ்
 ஜயதரதன் இவர்களவிஷயமான கடனதீர்த்தலை நான் அடை
 போகிறேன் இன்று இரவில் ஆட்டினுடைய தலையைப்பே
 பாஞ்சாலராஜனான தருஷ்டத்யுமனனுடைய தலையைப் பலத்தி
 முறிக் கப்போகிறேன் கௌதமரே! இன்றிரவில் படுதது உற
 கொண்டிருக்கும் பாஞ்சாலாகள பாண்டவாகள இவர்களு
 தலையை யுத்தத்தில் கூாமையுள்ள கத்தியினால் வெட்டப்போகிறே

மந்த புத்தியுள்ளவரே! இன்றிரவில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஸம்
ததில் அந்தப் பாஞ்சாலசேனையைக் கொன்று கருதகருதயனும்
சூகியும் ஆகப்போகிறேன்' என்று கூறினான்.

நான்காவது அத்தியாயம்

ஸௌப்திகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(அஸ்வத்தாமாவுத்தம் கிருபநுத்தம் ஸம்வாதம்)

கிருபா, 'தவறுதலில்லாதவனே! பாககியத்தினால், செய்ததற்
ப பிரதிசெய்வதில் உனக்கு இருதப்புத்தி உண்டாகிவிட்டது வஜ்ர
ணியான இரதிரனும் உன்னைத் தடுப்பதற்குச்சகதியுள்ளவனாகான்
நாககாலையில் நாகுகள் இருவரும் சேர்ந்து உன்னை அனுஸரித்து
ருவோம் கவசத்தையும் தவஜத்தையும் கழற்றிவைத்து இன்று
இரவு இளைப்பாறுவாயாக சததுருகுகளை நோக்கிச் செல்லுகின்ற
நனை நானும் ஸாதவதனும் கிருதவாமாவும் கவசத்தை அணிந்து
ததினமீது ஏறிக்கொண்டு பின்தொடர்ந்து வருவோம் ரதிகாச
ள சிமந்தவனே! நீ எங்கள் இருவர்களுடனும்கூடி யுத்தத்தில்
கிரமத்தை வெளியிட்டுக் காலாட்களுடன்கூடின பகைவார்களான
ஞ்சாலாக்களை நாளைத்தினம் கொல்வாய் நீ பராகிரமத்தை வெளி
யிட்டு, (சததுருகுகளை ஸம்ஹரிப்பதில்) சகதியுள்ளவன் இன்றுஇரவு
மூவதும் இளைப்பாறுவாயாக ஐயனே! நீ நெடுநேரமாக, விழித்துக்
கொண்டிருக்கிறாய் இந்தஇரவு நித்திரைசெய் பகைவாமானத்தைக்
தடுப்பவனே! இளைப்பாறி நித்திரைசெய்து எழுந்திருந்து தனரி
யிலிருக்கின்ற சித்தத்துடன் யுத்தத்தில் சததுருகுகளை எதிர்த்து
ஞ்செய்வாய், ஸம்சயமில்லை ரதிகாசனுள்சிமந்தவனும் சிமந்த
யுத்தத்தைப்பிடித்தவனுமான உன்னை சுப்பிரமமணியராயிருந்தாலும்
வாக்குளையாரும் ஜயிப்பதற்குச் சகதியுள்ளவனாகான் கிருபரோடு
உன்வனும் கிருதவாமாவினால் ரக்ஷிக்கப்பட்டவனும் ரோஷமுள்ள
வமாகச் செல்லுகின்ற துரோணபுத்திரனைத் தேவராஜாவானாலும்,
யுத்தத்தில் எவன் எதிர்த்துப்போபுரிவான்? அப்படிப்பட்ட நாம
யில் இளைப்பாறினவர்களாகவும் நித்திரையினது மயக்கத்தையும்
ரக்கவலையையும் போக்கினவர்களாகவும் இந்தஇரவு விடிந்தவுடனே
கவாக்களைக்கொல்வோம் உன்னுடைய அஸ்திரங்களும்கூட என்
னுடைய அஸ்திரங்களும்கூட அறபுதமானவைகள், ஸம்சயமில்லை
யில்லாளியான ஸாதவதனும் எப்பொழுதும் யுத்தங்களில்

ஸாமாததியமுள்ளவன் அப்பனே! அப்படிப்பட்ட நாம் ஒன்
சோநது எதிர்த்துவருகின்ற எல்லாச்சததுருக்களையும் பலாத்க
மாக யுத்தத்தில் கொன்று நிறைந்தபிரீதியை அடைவோம் நீ க
யற்று இளைப்பாறுவாயாக இன்றிரவு ஸுகமாக நித்திரைசெய
யாக பகைவார்களைத் தவிக்கச்செய்கின்றவாகளான நானும் கிருத
மாவுமாகிய இருவர்களும் ஒன்றுசோநது விற்பிடித்தவர்களும் கவ
பூண்டவர்களும் சத்ததுடன் கூடினவர்களும், விரைவாகச் செல்
கின்றவனும் புருஷசிரேஷ்டனும் சதிகனுமான உன்னைக் காலை
பினதொடர்வோம் அப்படிப்பட்ட நீ அவர்களுடைய பாசத்தை
அடைநது உன்னுடைய நாமதேயத்தை அவர்களைக்கேட்கும்
செய்து, பிறகு, யுத்தத்தில் போர்புரிக்கின்ற சததுருக்களுக்கு மீ
துன்பத்தைச்செய்வாய் பொழுதுவிடிந்துவெளிச்சமானபிறகு, அ
களுடைய வதத்தைச்செய்து இரதிரன் மகாஸுரர்களைக் கொ
வியையாடியதுபோல வியையாடுவாயாக எல்லா அஸுரர்களையும் அப
பவனும் ஹேநிரன் கோபத்தினால் அஸுரசேனையை வென்ற
போல யுத்தத்தில் பாஞ்சாலாக்களுடையசேனையை ஜயிப்பதில் நீ
லமையுள்ளவனன்றோ? யுத்தத்தில் என்னோடு சோநதவனும் சு
வாமாவினால் ரக்ஷிக்கப்பட்டவனுமான உன்னை பிரபுவும் வஜ்ரதன்
கையில் கொண்டவனுமான ஸாக்ஷாத் இரதிரனே ரோரிலவந்தாத்
ஸஹிக்கச்சகதியுள்ளவனாகான அப்பனே! யுத்தத்தில் நானும்
தவாமாவும் பாண்டவர்களை ஜயிக்காமல் ஒருபொழுதும் விலகம்
டோம் நாம்அனைவரும் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களோடுகூடின
பாசளான பாஞ்சாலாக்களைக்கொன்று திருமபுவோம், அல்லது, அ
களால் கொல்லப்பட்டு ஸவாககத்தை அடைவோம் நான்கள் க
யில் எல்லா உபாயங்களாலும் உனக்கு யுத்தத்தில் ஸகாயாகளாயி
போம் மிக்கதோளவலியமைந்தவனே! தோஷமற்றவனே! இ
உண்மை என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று கூறினா
அரசரே! துரோணபுத்திரா, மாதுலரானகிருபா இவ்வ
நன்மையானவசனத்தை உரைக்கக்கேட்டு, பிறகு, மாதுலரைப் ப
தது, குரோதத்தினால் இருகண்களையும் மேலேபுரட்டிவிழித்
கொண்டு, 'வியாதிபுள்ளவனுக்கும் பொறுமையுள்ளவனுக்கும் த
களைச் சிறப்பிப்பவனுக்கும் (ஸதீயிடத்தில்) ஆசையுள்ளவனுக்கும்
நிரைவது? அந்த நான்குக்களில் ஒன்று இப்பொழுது எனக்கு
நதுவிட்டது அப்படிப்பட்ட இந்தநான்குக்களுள் ஒன்றானபொரு
-என்னுடைய தூக்கத்தைச் சீக்கிரமாக நாசம் செய்துவிட்ட

நம்! இது என்னதுககம்! இவவுலகத்தில் பிதாவினுடையவத
த நினைக்கின்ற எனனுடைய உள்ளத்தைப் பொருமையானது
பொழுது இரவுமபகலும் எரிததுக்கொண்டு தனியாமவருக்கின்
என்னுடையபிதா பாவிகளால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டா
னபது முழுதும் உம்ம்கும் வெளிப்பட்டையாகத்தெரியும் அது
'னுடைய' மாமஸ்தானங்களை மிக அறுக்கின்றது 'துரோண
தகொன்றவன்' என்கிற ப்ரஞ்சாலாகளுடைய சொற்களைக்கேட்டுக்
கண்டு என்னைப் போன்றவன் எவ்வாறு உலகத்தில் ஒருமுகாதத
ம ஜீவித்திருப்பான்? தருஷ்டதயுமனைக்கொல்லாமல் நான்
ரோடிருக்க விருமபவிலை பிதாவைக்கொன்றதினால் அவன்
னால்கொல்லப்பட்டதக்கவன் ஒன்றுசோந்திருக்கின்ற பாஞ்சா
ந்நம் கொல்லப்பட்டதக்கவர்கள் தொடைகளமுறிக்கப்பட்ட
சனான தூய்யாதனனுடைய எந்தப்புலம்பல் என்னுடையகேட்கப
டதோ அது கருநாயிரந்தாலும் எவனுடைய உள்ளத்தைத்
த எரிகுகாது? தொடைகளமுறிக்கப்பட்ட அரசனுடைய அப
பட்டவசனத்தைக் கேட்டுத் தயையற்றவனாக இருந்தாலும்
னுடைய கண்களினின்றதுதான் கண்ணீர்பெருகாது? நான் உயி
டிருக்கும்பொழுதே என்னுடைய மித்திராகளுடைய கஷ்டி
னது ஜபிக்கப்பட்டதென்பது, ஜலவேகமானது ஸமுத்திரத்தைப்
ருக்குவதுபோல் என்னுடையசோகத்தை விருத்தியடையசெய
து சத்தருஸமஹாரத்திலேயே நோக்கமுள்ள மனத்தை
டயவனான எனக்கு இப்பொழுது உறக்கம் ஏது? ஸுகம் ஏது?
ஷபரோஷ்டரோ! வாஸுதேவனாலும் அரஜுனனாலும் ரக்ஷிக்கப
டிருக்கின்ற அவர்களை மஹேந்திரனாலும் சிறிதும் ஸஹிக்கத்தகா
ரக்கொன்று நான் நினைக்கிறேன் இரத்தக் காயத்தினின்றும் எவ
தத்தினாலும் (என்னை) நிறுத்த ஒருவனும் சகதியுள்ளவன்ல்லன்
தமனிதன் என்னைக் கோபத்தினின்றும் நிவருத்தி அடையுமபடி
பவனோ அவனை இவவுலகத்தில் நான் காணவில்லை இவ்விதமாக
சயங்கொண்டிருக்கிற என்னுடைய இந்தப்பத்தியானது பெரி
ராகளுக்கு ஸமமதமானது சாராகளால் சொல்லப்படுகின்ற
னுடைய மித்திராகளுடைய தோல்வியும் பாண்டவாகளுடைய
ற்றியும் என்னுடைய உள்ளத்தை எரிக்கின்றன இன்று தூங்
கொண்டிருக்கும் தருணத்தில் சத்தருக்களை வதம்செய்துவிட்டு,
ரு, நான் இளைப்பாறப்போகிறேன், மனக்கவலையற்றவனாக
வகவுமபோகிறேன்' என்று கூறினா

ஐந்தாவது அதயாயம்

ஸௌப்திக்பாவம். (தோடர்ச்சி)

(கிருபர் தூங்குகிறவர்களைக்கொல்வது தகாதென்று தடுத்தும் அவத்தாமா கொல்லவேகந்தீச் சென்றதும், கிருபரும் கிருதவர்மாவும் அவரைத் தோடர்ந்து சென்றதும்)

கிருபா, 'இந்திரியங்களை அடக்காதவனும் தூபபுத்தியுடையவனுமான மனிதன் கேடகவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவனாயிருந்தாலும் எல்லாததாமங்கலையும் அராததங்கலையும் தெரிந்துகொள்ளமுடியாததொரு செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவனாகானென்பது எனனுமென எண்ணம் அவ்வாதே, எந்த மேதாவியானவன் விரயத்தைத் துறந்து கற்றுக்கொள்ளவில்லையோ அவனும் தாமாதத் நிச்சயத்தை அறியாததெனும் அறியான ஜடனானருள நெடுங்காலம் பண்டித உபாஸித்தாலும் கரணடி எவ்வாறு பருப்பினுடைய சுவையை உபாஸித்தோ அவ்வாறு தாமங்களை அறியான அரதப்பண்டிதனை அறிவித்திருந்தவன் முகாததகாலம் உபாஸிப்பானாகில் நாவா பருப்பின சுவையை அறிவதுபோலத் தாமங்களை விரைவாக கற்றுக் கொள்ள மேதாவியானமனிதன் கேடபதில் விருப்பமுள்ளவனாக இருந்திரியங்களை அடக்கினவனாகவும் எல்லா ஆகமங்கலையும் அறிகொள்ளவேண்டும், பெற்றுக்கொள்ளாததக விஷயத்தை விசேஷிக்கும் கூடாது துராதமாவான எந்தப்பாவியானமனிதன் உபதேசிப்பதட மங்கலகரமானகாரயத்தைவிட்டு அதிகப்பாதததைச்செய்யவே மாந்ததைஇழந்த அந்த மனிதன் நலவழியை அடையும் செய்வதற்கே ஸாததியப்படமாட்டான் நாதனுள்ளவனை நண்பராதகத்தினின்று தடுக்கிறார்கள அதிகருஷ்டமுள்ளவன் திருக்கிறான் துரதிகருஷ்டமுள்ளவன் திருமயமாட்டான் விஷயங்கடமணடிபிருக்கின்றமனத்தையுடையவன் எவ்வாறு பறபலவிதம் வாக்கியங்களால் கட்டப்படுவனோ அவ்வாறு ஸுஹருத்தினுமடுப்படுத்தத்தககவனாகிறான் (எவன் அவவண்ணம்) கட்டுப்படுத்தவதற்கு ஸாததியப்படாதவனோ அவன் கஷ்டத்துக்குட்படுகிற அவவண்ணமே புத்தியில்லாதவர்களும் பாவமான காரயத்தை செய்பவர்களுமான மனிதர்களைப் பேரறிவாளர்களான ஸுஹருதர்கள் அடிக்கடி தமச்சக்தியுள்ளவரையில் தடுக்கிறார்கள். ஐயா! அப்பபட்ட நீ உன் மனத்தை உன்மனத்தினாலேயே அடக்கிக்கொள்

நினைக்காமானகராயததில் மனததைச்செலுத்தி 'என்னுடைய வச
ததை(ககேட்டு அதன்படி) நடப்பாயாக அதனால், நீ பச்சாததா
ததை அடையமாட்டாய் இவ்வுலகத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற
வர்களைக் கொல்லவென்பது தாமமென்று கொண்டாடப்படவில்லை
அவ்வாறே, ஆயுதங்களை வைத்தவர்களையும் ரதங்களையும் குதிரை
களையும் விட்டிருப்பவர்களையும் 'நான் உன்னுடைய மனிதன்' என்று
சொல்லுகிறவர்களையும் அடைக்கலமாகவந்திருக்கிறவர்களையும் தலை
யிரவியிருந்திருப்பவர்களையும் வாகனங்களை கொல்லப்பட்டவர்களையும்
கொல்லுவது தாமமாகாது பிரபுவே! பாஞ்சாலர்கள் எல்லாரும்
வசததைக் கழற்றினவர்களாகவும் பயமற்றவர்களாகவும் மரித்தவா
ளபோலப் பிரஜைகளு இல்லாதவர்களாக இன்று இரவில் உறங்கப்
பார்கின்றார்கள் அந்த நிலைமையிலிருக்கின்ற அவர்களுக்குக் கபடி
நான் எந்த மனிதன் துரோகம் செய்வனோ அவன் ஆழந்ததும் பெரி
தும் தெப்பமில்லாததமான நரகத்தில் முழுகுவான் இது வெளிப்
படையானது உலகத்தில் எல்லா அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவா
ளுள் நீ சிறப்புள்ளவனாகவும் பிரஸித்திபெற்றவனாகவும் இருக்கி
ய இரத உலகத்தில் உனக்கு ஒருபொழுதும் சிறிதும் பாவம்
நாரததில்லை நானேதின்ம சூரியன் உதித்தவுடன், சூரியனுக்கு
மமானனான் நீ எல்லாப்பிராணிகளும் அறிய யுத்தத்தில் பகைவர்களை
வல்லப்போகிறாய் உன்னிடத்தில் இகழப்பட்ட செய்கையென்பது
மிதும் நேரக்கடாதன்றோ? அது வெள்ளையில் ரதம் தெறித்தாற
பால் ஆகுமென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்று சொன்னான்

அப்போததாமா கூறலானான் 'மாதலரே! எவ்வாறு நீர் சொல்லு
மீரோ அது அவஸிதம்தான் நீர் நன்கு உபதேசிக்கிறீர் அவர்களா
லயே இரதத் தாமஅணையானது அரசர்களுக்கு முன்னிலையிலும்
நகளுடைய ஸநநிதியிலும் முநதியே நான்குபக்கங்களிலும்
டைத்ததுவிடப்பட்டது ஆயுதங்களைக் கீழேவைத்தவரான ஏன
வடைய பிதா தருஷ்டதயுமனனால் கொல்லப்பட்டார். ரதச்சுரம்
மியில் அமிழ்வே அதைத்தூக்கிவிடப்போனவனும் மிருநதவிய
னத்தில் முழுகினவனும் ரதிகுராரேஷ்டனுமானகாணனும் அராஜுன
ரல் கொல்லப்பட்டான். அவ்வண்ணமே, சஸ்திரங்களைக் கீழே
வைத்தவரும் ஆயுதங்களில்லாதவரும் சுந்தனுகுமாரருமான பீஷ்ம
ம அராஜுனனால் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு கொல்லப்பட
ார் அவ்வாறே, சிறந்தவிலலாளியும் யுத்தத்தில் பிரயோபவேசம்
சயத்தவனுமான பூரிஸரவஸும் அரசர்கள் அலறும்பொழுதே

யுபதானனால் கொல்லப்பட்டான் தூயோதனனும் பீமனோ
எதிர்த்து யுத்தத்தில் அரசாசன பாரததுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது
‘பீமனால் அதாமத்தினால் கதையினால் கொல்லப்பட்டான் அந்த யு
த்தத்தில் தனித்தவனாயிருந்த புருஷஸரேஷ்டனான தூயோதன
அனேக மகாரதாக்களால் நரபககங்களிலும் சூழ்நதுகொள்ளப்பட்டு
பீமனோதனனால் அதாமத்தினால் விழுமபடி செய்யப்பட்டான் சொல்
கின்ற சாராசனமிருந்து, தொடைகள் பிளக்கப்பட்ட அம்
னுடைய எந்தப் புலம்பலானது என்னால் கேட்கப்பட்டதோ அ
ன்னனுடைய மாமஸ்தானங்களை அறுக்கிறது இவ்விதம் தாமதநி
அணையை உடைத்தவர்களான பாஞ்சாலர்கள் தாமதத்தை அறியா
வர்கள், பாபிகள், வரம்புகடந்தவர்களான அந்தப் பாஞ்சாலர்க
ளே ஏன் நிரதியாமலிருக்கிறீர்? நான் பிதாவைக் கொன்றவர்களா
பாஞ்சாலர்களை இரவில் தூங்கும்பொழுது கொன்று புழுவாகவே
புஷியாகவே வேண்டியபடி ஜனமத்தை எடுத்துப் பிறக்கிறேன்
எனக்கிருக்கிற எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இப்பொழுது
நான் விரைவுபடுகிறேன் அவ்வாறு ‘விரைவுள்ளவனான எனக்
கிறதிரைவது? ஸுகம் ஏது? அவர்களைக்கொல்லவில் நிச்சயம்கொண்
இந்த என்னுடைய புத்தியைத் திருப்பக்கூடிய மனிதன் ஒருவ
உலகத்தில் உண்டாகவுமில்லை, உண்டாகப்போவதுமில்லை’ என
‘சொன்னா மஹாநாஜரே’ பிரதாபமுள்ள துரோணபுத்திரர் இ
வாறு உரைத்துவிட்டு ஏகாந்தத்தில் குதிரைகளைப் பூட்டிக்கொண்
சத்திருக்கின்றோக்கிச் சென்றா அவரைப்பார்த்து மஹாதமா
ளான கிருபா, கிருதவர்மா இருவரும், ‘ஏன் இந்த ரதத்தைக்குதி
களுடன் சோதனப் பூட்டினாய்? என்ன காரியமசெய்ய விரும்புகிரு
‘புருஷஸரேஷ்டனே! உன்னோடுகூட ஒரு கூட்டமாகப்பிறப்பட்டவ
ளாயிருக்கிறோம் துக்கத்திலும் ஸுகத்திலும் ஸம்மான பாகமுள்ள
வர்களாயிருக்கிறோம் ஆதலால், சொல்லக்கடவாய்’ என்றுவின
அஸ்வத்தாமா பிதாவினுடைய வதத்தை நினைத்து அதிசங்கோப
‘கொண்டு தம் உள்ளத்தில் செய்யவிரும்பியதை உண்மையாக அ
விரும்புகளும் சொல்லலானா.

‘கூமையான அம்புகளால் லக்ஷக்கணக்கான யுத்தவீரர்களை
கொன்று சஸ்திரங்களைக் கீழேவைத்தவரான என்னுடையபி
திருஷ்டதபுமனனால் கொல்லப்பட்டார் இப்பொழுது கவசத்தை
கழற்றிவைத்த பாவியான அந்தப் பாஞ்சாலநாஜகுமாரனைப் பா
மானசெய்கையினால் அவ்வண்ணமே கொல்லப்போகிறேன் அ

று எனனால் பசுப்போலக்கொல்லப்பட்ட பாவியான பாஞ்சால ஜகுமாரன், சஸ்திரங்களால் ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிற உலகங்களை டையாமலிருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணம் சிறந்த கைகளும் சததுருக்களைத் தவிக்கச்செய்பவாகளுமான நீங்களிரு நும் சீக்கிரமாகக் கவசமணிந்தவாகளும் கத்தியைத்தரித்தவாகளும் மபித்தவாகளுமாக என்னையே இப்பொழுது எதிர்பார்த்திருந் ' என்றுசொன்னா இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு, அஸ்வத்தாமா தத்திலேறிகொண்டு சததுருக்களைநோக்கிச்சென்றா அரசரே ! வரைக கிருபரும் ஸாதவதனன கிருதவாமாவும் பினதோடாநதா பகைவாக்களை எதிர்த்துச்செல்பவர்களான அவர்கள் மூவரும் டுததில் ஹோமஞ்செய்யப்பட்டு நன்றாகஜவலிக்கின்ற அகனிகள் மால் விளங்கினார்கள் பிரபுவே ! நன்கு உறங்குகின்ற ஜனங்களை டைய அந்தப்பாஞ்சாலாளுடைய பாசறையைகருதித்ததுச் சென ர்கள் மஹாரதரான தரோணபுத்திரா வாயிலேஅடைந்தா நின்றா ” னறுகூறின

ஆறாவது அத்யாயம்.

டு ஸ ள ப தி க ப ா வ ம். (தோடர்ச்சி)

ஸ்வத்தாமா பாசறைவாயிலில் பூதத்தைக்கண்டு பலஜயுதங்களை விட்டதும், அவற்றை அது வீழங்கிவிட அவர் மனம்வந்தநீ மஹாதேவரை உபாஸிக்க முயன்றதும்)

திருதராஷ்டிரன், “ ஸஞ்சய ! வாயிலிலிறிகின்ற துரோண திரரைப்பார்த்து அந்தக்கிருதவாமாவும் கிருபரும் என்னசெய்தா ? எனக்கு உரைப்பாயாக ” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்ல ணை

“ மஹாரதரான துரோணபுத்திரா கிருதவாமாவிடத்திலும் நபரிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு கோபத்தினால்மூடப்பட்ட ததையுடையவராகப் பாசறையினவாயிலை அடைந்தார் அவர், வவிடத்தில் பருத்ததேகத்தையுடையதும், சந்திரசூரியார்களுக்கு ப்பான கார்திபையுடையதும், பாசறையினவாயிலை மறித்தாக ண்டு நிற்கின்றதும், புளகத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதும், பெரு கொண்டிருக்கிற ஊனீரோடும் ரகத்ததோடும்கூடிய புலித்தோலை டித்ததும், மானதோலை மேலரடையாகத்தரித்ததும், ஸாபபத்தைப் ணூலாக்கக்கொண்டதும், மிகநீண்டவையும் பயங்கரமர்னவையும்பற

பல ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டிருப்பவையுமான கைகளோடுக்
யதும், பெரும பாம்பைத் தோளவளையாக அணிந்ததும், அக்
ஜவாலையின் கூட்டங்களால் நிறைந்ததும் கோரப்பறகளால் பயங்க
மானதும் நிறக்கப்பட்டதுமான வாயுள்ளதும், பயங்கரமாயிருந்
தும், விசித்திரமான ஆயிரம்கண்களால் நார்பக்கங்களிலும் அலங்கரி
க்கப்பட்டதுமான ஒருபூதத்தைக் கண்டா அநதபூதத்தினுடைய
சரீரமும் வேஷமும் ‘சொல்லவேமுடியாதவை எவ்விதத்தினாலும்
அதைக்கண்டு மலைகள்கூட வெடித்தனவிடும் அநினுடைய வாயினி
றும் முக்கினின்றும் இரணுகொதுகளினின்றும் அநத ஆயிரம்க
களினின்றும் பெரிய அக்னிஜவாலைகள் தோன்றின அவ்வாமே, தே
ஸுகளின் கிரணங்களினின்றும் சங்கசக்கரத்தைக்கூட தாறித்தவர்களா
ஹருஷ்கேசங்கள் நுறுநுறுகளவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் தோன்றின
கள உலகங்களுக்குப்பயங்கரமும் அதிக ஆச்சரியகரமுமான அநத
பூதத்தைக்கண்டு துரோணபுத்திரா பயமில்லாதவராகத் திவ்யா
திரங்களை இறைத்ததா அநதமகாபூதமானது துரோணபுத்திரா
விடப்பட்ட அநதபாணங்களை வட்டவைத்தியானது ஸமுத்திரத்
துடைய ஜலப்பிரவாஹங்களை உட்கொள்வதுபோல உட்கொண்
விட்டது அஸ்வத்தாமாவோ, அநத அமபுத்திரள்கள் பீய்னிலலாப
போனதைக்கண்டு ஜவலிக்கின்ற அக்னிஜவாலேபோன்ற ரதசக்தி
அநதப்பூதத்தினமீது பிரயோகித்ததா ஜவலிக்கின்றதுனிபுடனகடி
அநதச்சக்தியானது, அநதப்பூதத்தைஅடித்து, யுகாரந்தகாலத்தி
ஆகாயத்தினின்றும் நழுவிவிழுகின்ற பெரிதான உறகையானது
யனைத தாக்கிச் சிதறுவதுபோலச் சிதறியது பிறகு, பொறபிடியு
ளதும் திவ்யமானதும் ஆகாசத்துக்குஒப்பான காரதியுள்ளதுமா
ஒரு கத்தியை ஜவலிக்கின்றஸாபபத்தைப் புறமினின்று இழுப்ப
போல உறையினின்று வெளியில் விரைவாகஇழுத்ததா பிறகு, புத்
யுள்ள அஸ்வத்தாமா உத்தமமானகத்தியை அப்பொழுது பூதத்தி
மீது பிரயோகித்ததா அது அநதப்பூதத்தை அணுகிப் பளுசுபே
நாசமடைந்தது பிறகு, அநதத்துரோணபுத்திரா கோபங்கொண்ட
ராக இநதிரதவஜம்போன்றதும் ஜவலிக்கின்றதுமான ஒருகதா
த்தை அநதப்பூதத்தினமீது பிரயோகித்ததா அத்தையும் பூதமவி
நகிவிட்டது பிறகு, எல்லா ஆயுதங்களும் இல்லாமற்போகவே, அந
மிறகும்பார்த்து, ஆகாசத்தை ஜனாததனங்களால் இடைவெளி
லாமறச்செய்யப்பட்டதாகக் கண்டா ஆயுதங்களைஇழுத்தவ்ரா
துரோணபுத்திரா அநத அதிகஆச்சரியத்தைக்கண்டு மிகப்பயந்த

குகிருபா கிருதவாமா இவாகளுடைய வசனத்தையும் நினைத்துக்
 ண்டு ஆலோசிக்கலானா 'ஸுஹருததுகளுடைய அபரியமாயும்
 ிதமாயுமிருக்கிற வசனத்தைக்கேளாதவன்,' நான் எவ்வாறு
 வவிருவாகளையும் அவமதித்துச் சோகத்தை அடைகிறேனோ அவ
 ரே ஆபத்தைஅடைந்து துக்கிக்கொண்டு கற்றறியாதவனான எவன்
 ஸ்திரவக்ளால் காணப்பட்டிருக்கிற விஷயங்களைத் தாண்டித் துன்பம்
 சய விரும்புகிறானோ அவன் தாமமாகத்தனினுதவறி அதாம
 ாகத்தில் -பிழைக்கப்படுகொண்ட பசுக்கள், பிராமமணர்கள், ராஜ
 கிரீகள், ஸ்நேகிதன், தாய், குரு, பிராயமுதிராதவன், சிறுவன், ஜடன்,
 ருடன், தூங்குகிறவன், பயந்தவன், எழுந்திருப்பவன், மதங்
 ண்டவன், பித்தன், அஜாகரதையாயிருப்பவன், இவர்களினமீது
 ஸ்திரவக்ளைப்போடக்கூடாதென்று இவ்விதம் பெரியோர்களால் முந்
 யே மனிதர்களுக்கு எப்பொழுதுமே உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது
 ப்படிப்பட்ட நான் சாஸ்திரத்தினால் சொல்லப்பட்ட சர்வவதமான
 ியை மீறிச்சென்று தீயவழியினால் இவ்விதமான காரயமசெய்யத்
 தாடங்கிக் கோரமான ஆபத்தை அடைந்தேன் பெரிய காரயத்தை
 ரம்பித்ததுப் பயத்தினால் விடுவதென்பது மிக்க கோர்மான ஆபத்
 தன்று விதவான்கள் சொல்லுகிறார்கள் செய்யஇயலாதகாரயத்தை
 த மனிதன் தன் சுகதிபலத்தினால் இவ்வுலகில் செய்யச் சுகதிபுள்ள
 ன? தெய்வத்தைக்காட்டிலும் மனுவத்யபலமானது பெரிதென்று
 ரிதேனும் (கற்றறிந்தவர்களால்) கருதப்படவில்லை மனிதன் செய்
 கூடிய முயற்சியைச்செய்து தெய்வத்தினால் ஸித்திக்காமலபோ
 கில் அவன் தாமமான வழியினின்று நழுவி விபரீதமான வழியை
 டைக்கொண்டு ஒருவன் ஒரு காரயத்தை ஆரம்பித்ததுப் பயத்தினால்
 வவுலகில் நிவிர்த்தியடைவனாகில் கற்றறிந்தவர்கள் அவனுடைய
 யபிரதிஜைஞையை அறியாமையினசெயலென்று கூறுகிறார்கள்
 ட்டசெய்கையினால் அப்படிப்பட்ட இந்தப்பயம் என்னை வந்து
 டைந்துவிட்டது துரோணபுத்திரன் யுகத்தத்தில் எவ்விதத்தினால்
 ம நிவிர்த்தி அடையமாட்டானென்றோ? இந்த மிகப்பெரிய பூத
 னது தெய்வதண்டமபோல (ஸம்ஹாரத்தில்) முயற்சியுள்ளதாக
 ருக்கிறது - ஆலோசித்ததுங்கூட எவ்விதத்தினாலும் இதை நான்
 றியவில்லை அதாமத்தினால் தூண்டப்பட்ட இந்தக்கலக்கமான
 ண்ணத்தினுடைய இந்தக்கோரமான பலமானது அநாதத்தைத்
 வல்லதாகிறது, இதுநிச்சயம் எனக்கு நோந்திருக்கின்ற அப
 ப்பட்ட இந்த யுகத்தநிவிர்த்தியானது தெய்வத்தினாலேயே ஏற

படுத்தப்பட்டது இச்சமயத்தில் தெய்வபலமின்றி வேறுவிதத்
 னால் முயல்வதென்பது எவ்விதத்தினாலும் ஸாத்யமன்று அப்படி
 பட்ட நான் இப்பொழுது பிரபுவான மஹாதேவரைச் சரண்
 அடைகிறேன். அவர் எனக்கு நோந்திருக்கின்ற இந்தக்கோரமா
 தெய்வதண்டத்தை நாசஞ்செய்வார் நான் ஜடாதாரியும் தே
 தேவரும் உமையவளுக்குப்பதியும் கபாலங்களை மாலையாக அணிந
 வரும் ருதரரும் பகனுடைய நேத்திரத்தை அபஹரித்தவருமா
 சிவபிரானைச் சரணம் அடைகிறேன் அந்தத் தேவரன்றோ தவத்
 தினால் விக்ரமத்தினாலும் தேவர்களை அதிகரமித்திருக்கிறார் ஆ
 லால், சூலபாணியான கிரிசை நான் சரணமடையப்போகிறேன்
 என்று கூறினா

ஏழாவது அத்யாயம்

ஸௌபதீகபாவம் (தோடர்கீச்)

(அஸ்வத்தாமா ஈஸ்வரரைத் துக்கித்ததும், அவருக்கெதிரில் பொன்
 வேளியில் அக்ஷி உண்டானதும், அவருகில் பல பூதங்கள்
 வந்ததும், அவர் தம்மையே அக்ஷியில் ஹோமஞ்செய்ய
 ஈஸ்வரர் ஒரு கத்தியைக் கொடுத்தத் தாழும் அவர்
 தேகத்திற் பிரவேசித்ததும், அவர் தீரும்பிப்
 பாசறைக்கு வந்ததும்.)

அரசரே ! இவ்வாறு ஆலோசித்தது அந்தத் துரோணபுத்தி
 ரதமத்தியிலிருந்து இறங்கிப் பரிசுத்தராக நின்றுகொண்டு தியான
 செய்தார் உக்கிரஸவருபியும் ஸதிரமாயிருப்பவரும் மங்க
 ஸவருபியும் அமும்படிசெய்கின்றவரும் பிராணிகளை ஹிம்ஸிப்பவரு
 ஈசானரும் ஈசுவரரும் கைலாஸமலையில் வஸிப்பவரும் வரனகளை
 கொடுப்பவரும் (ஸமஹாரகருதயத்தினால்) வினாயாடுபவரும்
 ஸாரத்தை விருத்தி செய்பவரும் அழிவிலலாதவரும் கறுத்த கண்ட
 தையுடையவரும் பிறப்பிலலாதவரும் ரோதனஞ்செய்தவரும் த
 ருடையபாகத்தை அழித்தவரும் (பாபத்தை) அபஹரிப்பவரு
 உலகத்தைத் தம் உருவமாகக்கொண்டவரும் பறபல ரூபமுள்ள
 கணகையுடையவரும் அனேக ரூபமுள்ளவரும் உமைக்குப் பதி
 யிருப்பவரும் இடிகாட்டில் வஸிப்பவரும் காவமுள்ளவரும் பொ
 கணங்களுக்குப் பதியாயிருப்பவரும் பிரபுவும் கடலாங்கத்தைத்
 தரித்தவரும் முண்டிதரும் ஜடையுள்ளவரும் பிரமமசாரியும்திரிபு

செஸ்ஸஹரிதவருமான இந்த ருத்திரசை, அலபுத்தியுள்ளவனால்
யமுடியாத ஸாவபூதோபஹாரத்தினால் இப்பொழுது ஆராதிக
போகிறேன் ஸதோத்திரஞ் செய்ப்பட்டவரும் ஸதோத்திரம
யபத்தகவரும் ஸதோத்திரமசெய்யப்படுகின்றவரும் ஸபலமான
சனத்துடன் கூடினவரும் தோலை ஆடையாக உடுத்தவரும் மிக
பபுகிறமுள்ளவரும் கறுத்தகண்டத்தையுடையவரும் ஸகிக்க
தவரும் தடுக்கமுடியாதவரும் சசகிரபியும் உலகங்களை ஸருஷ
பவரும் பிரமம் ஸவருபியும் பிரமம்சாரியும் சிறந்த விந்தமுள்ள
நம் தவத்தில நிலைபெற்றவரும் முடிவிலாதவரும் தபஸவிக்ஞ்
சகதியாயிருப்பவரும் அனேக ரூபமுள்ளவரும் கணங்களுக்கு
தயக்கூறும் மூன்று கண்களையுடையவரும் பிரியமான பாரிஷத்
யுடையவரும் தனபதியான குபேரனுக்கு இனியநண்பரும்
ளரீதேவியினமனத்தாகு இனியவரும் ஸுபரமமணியருக்குப்
பாவம் மஞ்சளரிதமுள்ளவரும் உத்தமமான காலையை வாகனமாக
காண்டவரும் தோலாடையுடுத்தவரும் அதிக உக்கிரரூபியாயிருப்ப
நம் உமையை மகிழ்விப்பதிலேயே பற்றுள்ளவரும் உத்தமாகளை
ட்டிலும் உத்தமரும் எவரைவிட உத்தம் வஸது இல்லையோ அப
பட்ட ஸாவோததம் வஸதுவாயிருப்பவரும் உத்தமமான
கண்களையும் அஸ்திரங்களையும் தரித்தவரும் திகையின் ஓரத்தி
நப்பவரும் தேசங்களை ரஷிப்பவரும் பொற்கவசமணிந்தவரும்
ளையாடுவரும் சந்திரனைத் தலையில் அணிந்தவரும் சரணயரும்
வருமான ருத்திரசை உத்தமமான ஸமாதியினால் சரணமடை
றன் எவ்விதத்தினாலும் தாண்டமுடியாத இந்தக் கோரமான
பத்தை இப்பொழுது நான் தாண்டிவேனாகில் பரிசுத்தமான ஸாவ
தோபஹாரத்தினால் பரிசுத்தமான ஈஸ்வரரைப்பூஜிப்பேன்' என்று
ராதத்திதாரா நல்ல செய்கையையுடைய மஹாத்மாவான அந்த
ரவத்தாமாவினுடைய இவ்விதமான முயற்சியை யோகமகிமை
தல் அறிந்தது அவருடைய முன்னிலையில் ஸவாணமயமான
நவேதி தோன்றியது அரசரே! அந்த வேதியில் அப்பொழுது
ன்னி தோன்றிற்று அது, ஜவாலங்களால் திகழுக்களையும் திக
காணங்களையும் ஆகாயத்தையும் நிரப்புகிறதுபோலிருந்தது அவ
த்தில் ஜவலிக்கின்ற முகங்களையும் கண்களையுமுடையவை
நம் அனேக கால்களையும் கழுத்துகளையுமுடையவைகளும் ரத
கங்களாலான விசித்திரமான தோளவீரர்களைத் தரித்தவைகளும்
வாறே மேலே தூக்கப்பட்ட கைகளையுடையவைகளும் யானை

1 பஞ்சபூதங்களாலாகிய உத்தமசரீரத்தையே பலியாகக் கொடுப்பது

வடிவமுள்ளவைகளும் மலைபோன்றவைகளுமான மகாகணநா
தோன்றின பாரதரே! நாய, பனநி, ஓட்டசம் இவைகளின்
வம்போன்ற வடிவமுள்ளவாகளும் குதிரை, நரி, பசு இவைகள்
முகம்போன்ற முகமுள்ளவாகளும் கரடி, பூனை, சிறுத்தை, க
கைப்புலி, காககை, தவளை, கிளி, பெரியமலைப்பாம்பு, அன்னப்பற
இவைகளின் முகம்போன்ற முகமுள்ளவாகளும் வெண்ணிறமு
வாகளும் மரங்கொத்திப் பறவை, காடை, ஆமை, முத்தி, 1
சுமாரம், பெரிய சுறாமின், திமி, குதிரை, அன்றில், புறா, மாடப்
நீரககாக்கை இவைகளின் முகம்போன்ற முகமுள்ளவாகளும் உள
கைபோன்ற காதுள்ளவாகளும் ஆயிரம் கண்ணுள்ளவாகளும் பரு
வயிறுள்ளவாகளும் சக்தியில்லாதவாகளும் காககை, கழுகு இ
களின் முகமுள்ளவாகளும் அவ்வாறே தலையில்லாதவாகளும் க
யின் முகமுள்ளவாகளும் பயங்கரமானவாகளும் மிகஜவலிக்
கண்களையும் நாககுக்கையுமுடையவாகளும் ஜவாலையின், வா
போன்ற வாணமுள்ளவாகளும் ஜவாலேபோன்ற மயிருள்ளவாக
ஜவலிக்கின்ற ரோமங்களுள்ளவாகளும் நான்கு கைகளுள்ளவாக
செம்மறியாடு, வெள்ளாடு இவைகளின் முகம்போன்ற முகமுள்ள
களும் சங்குபோலப் பிரகாசிக்கின்றவாகளும் சங்குபோன்ற
முள்ளவாகளும் சங்கின் நிறம்போன்ற நிறமுள்ளவாகளும் சங்கம்
களை அணிந்தவாகளும் சங்கின் ஒலிக் குச சம்மான ஒலியுள்ளவாக
ஜடைகளைத் தரித்தவாகளும் ஐந்துகுடியுள்ளவாகளும் முண்ட
களும் இளைத்த வயிறுள்ளவாகளும் நான்குகோரப்பற்களையு
வாகளும் நான்கு நாவுள்ளவாகளும் முளைபோன்ற காதுகளையு
வாகளும் கிரீடமுள்ளவாகளும் மௌஞ்சியைத் தரித்தவாக
சுருண்டமயிருள்ளவாகளும் தலைப்பாசையுள்ளவாகளும் கடுக்கை
அணிந்தவாகளும் அழகிய முகமுள்ளவாகளும் நன்றாக அலங்க
கப்பட்டவாகளும் தாமரைமலரையும் கருநெய்தல் மலரை
தலையிலணிந்தவாகளும் மகுடத்தைத் தரித்தவாகளும் மகி
பொருந்தியவாகளும் நூறுநூறுசுவம் ஆயிரமாயிரமாகவும் இரு
வாகளும் சத்தகிகளையும் சகரத்தையும் உலககையையும் கையில் பி
திருப்பவாகளும் புசுண்டி பாசம் தண்டம் இவைகளைக் கையில் பி
தவாகளும் பின்பக்கங்களில் அம்பறத்தூணிகளைக் கட்டிக்கொ
டிருப்பவாகளும் ஆசசரியகரமான பாணங்களால் அழகித் த
களும் துவஜம், பதாகை, கண்டை, கோடாஷி இவைகளுள்ள
களும் பெரியபாசம், உருட்டுத்தடி, தூண்கள், கத்திகள் இவைகள்

பிலிபித்தவாகளும் ஸாபபங்களால் உயரசுகுற்றப்பட்ட கிரீடங்
யுடையவாகளும் பருத்தஸாபபங்களைத் தோளவளைகளாகத் தரிக
றவாகளும் விசித்திரமான ஆபரணங்களைத் தரிக்கின்றவாகளும்
புதிபடிந்தவாகளும் சேறறிவை பூசப்பட்டவாகளும் பறபலவித
ன வஸ்திரங்களுடையும மாலைகளையும அணிந்தவாகளும் கறுத்தஅங்
களுள்ளவாகளும் மஞ்சளநிறமுள்ள அங்கங்களுள்ளவாகளும் வப
நுசெய்யப்பட்டிருக்கிற முகமுள்ளவாகளும் கனிப்புள்ளவாகளும்
மாணவாணமுள்ளவாகளுமான பாரிஷதங்கள் அனைவர்களும் பேரி
யும் சங்கங்களையும் மிருதங்கங்களையும் ஜாஜாங்களையும் ஆனகா
யும் கோமுகங்களையும் வாசித்தார்கள் அவ்வாறே, புருஷஸுரேஷ்
களான இன்னும் மறமஹாரதங்கள் ஸந்தோஷத்துடன் பாடினா
, தாண்டினார்கள், பாடினார்கள், கூத்தாடினார்கள் உக்கிர
பாவமுள்ளவாகளும், அகனிஜவாலைபோன்ற தலைமயிருள்ளவா
மாக வேகத்துடன் ஓடினார்கள் மதங்கொண்ட பெரியயானைகள
ால் அடிககடி காஜித்தார்கள், சூரர்களும் பலாதகரித்துச் சதருக்
க கொல்லுகின்றவாகளும் ஸஹிக்கமுடியாத வல்லமையுள்ளவா
மான அந்தப்பாரிஷதங்கள் அதிகபயங்கரங்களாகவும் கோரஸுப்
பள்ளவர்களாகவும் சூலங்களையும்பட்டஸங்களையும் கையில்கொண்ட
வர்களாகவும் பறபலகிறமான வஸ்திரமுடுத்தவர்களாகவும் சித்திர
மாலைகளையும் சந்தனங்களையுந் தரித்தவர்களாகவும் ரத்தினங்
களால் சித்திரமான தோளவளைகளைத் தரித்தவர்களாகவும் உயரஎடுக்
கப்பட்ட கைகளையுடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள் சிலா உதிரத்தை
ஊனீரையும் நெய்யையும் குடிக்கின்றவர்களாகவும் மாமஸங்களி
நரம்புகளையும் தின்கின்றவர்களாகவும் குடுமியுள்ளவர்களாகவும்
நகிலவமலாக்களைத் தரித்தவர்களாகவும் அதிக ஸந்தோஷமுள்ளவா
ர்களாகவும் சட்டிபோன்ற வயிறுள்ளவர்களாகவும் மிக்ககுறுகியிருப்ப
வர்களாகவும் மிகநீண்டவர்களாகவும் மிகத்தொங்குகின்ற (அங்கங்
யுடைய) வர்களாகவும் அதிகபயங்கரங்களாகவும் விகாரமான ரூப்
பள்ளவர்களாகவும் கறுத்தும் தொங்கிக்கொண்டுமிருக்கும் உதடுக
ளவர்களாகவும் பெரியஆண்குறியும் கண்டைக்காலும் பீஜமு
ள்ளவர்களாகவும் உத்தமங்களாகவும் பறபலவகுப்புடையவர்களாக
விகாரமான ரூபமுள்ளவர்களாகவும் மொட்டைத்தலையுள்ளவாக
வும் சடையுள்ளவர்களாகவுமிருந்தார்கள் அவர்கள், ஸாராய
டும் சந்திரனோடும் (மற்ற) கிரஹங்களோடும் நகஜத்திரங்களோ
கூடின் ஆகாயத்தைப் பூமியில் உண்டுபண்ணுவார்களா அவர்கள்

நான்குவிதமான¹ பூதஸமூகத்தை நாசம்செய்வதற்குச் சாமாந் முள்ளவர்கள் அவர்கள் பயமற்றவர்கள், நிததியம் ஹாருன புருஷநெறித்தலை ஸஹிப்பவர்கள், நிததியம் இஷ்டப்படி கார்த்தைசெய்யப்பவர்கள், மூவுலகங்களிலுமுள்ள ஈசுவரர்களுக்கு ராசுகள், நிததியமான ஆனந்தத்தினால் மிகுந்த மனக்களிப்புள்ளவர்கள், நிததியமான ஆனந்தத்தினால் மிகுந்த மனக்களிப்புள்ளவர்களுக்கு அதிபதிகள், மாதஸாயமில்லாதவர்கள், எட்டுவித வரியத்தையும் அடைந்தும் அவர்கள் காவத்தை அடையாதவர்கள், பகவானான சுகரர் அவர்களுடைய காமங்களால் நிததியம் ஆயத்ததை அடைகிறார் அந்தப்பாரிஷதங்களால் சோக்கப்பட்டிருக்கும் மனமவர்களுக்குச் செய்கைகளால் நிததியம் ஆராதிக்கப்பட்ட அந்த மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் செய்கைகளாலும் பஜிப்பவர்களைத் தபெற்ற புதராகளைப்போல ரக்ஷிக்கிறார், மற்றவர்கள் ரகத்ததை ஊனீரையும் குடிக்கின்றவர்கள், எப்பொழுதும் பிரமமதுவே எரிடங்களில் குரோதமுள்ளவர்கள் (அத்யாத்ம, அகியஜஞ், தைவ, அதிலோகங்களிலுள்ள தேவதாருபிகளான அவர்கள் அனன கொடிஸம், அமருதம், சந்திரமண்டலமென) நான்குவித ஸவரு துடன் கூடின ஸோமரஸத்தை எப்பொழுதும் பானம் செய்பவர்கள் அவர்கள் சாஸ்திரப்பயிற்சியினாலும் பிரமமசாயத்தினாலும் தவறாமலும் மன அடக்கத்தினாலும் சூலாயுதத்தை அடையாளம் கொண்ட ஈசுவரரை நன்கு ஆராதித்து நுத்திரஸாயுஜ்யத்தை அனைத்தவர்கள் சென்றது நிகழ்கின்றது வருவது இவைகளுக்குப் பிரமமும் ஷாடகுணயபரிபூரணராயுமிருக்கின்ற மஹேசுவரர் பாவதியுத்தமமுடைய ஸாயுஜ்யமபெற்ற மகாபூதகணங்களோடு ஸுகாதுப செய்கிறார் அவர்கள் பதபலவர்த்தயங்களாலும் அட்டஹாஸத்தா, ஸிம்மநாதத்தாலும் சிறந்தகாஜனத்தாலும் உலகத்தை நடுநடு செயதுகொண்டு அஸ்வத்தாமாவுக்கு எதிராகமாக வந்தார்கள் ம தேவரை ஸதோததிராஞ்செய்கின்றவைகளும் ஒளிகளைப் பரப்புகின்றவைகளும் நல்லகார்த்தியையுடையவைகளும் மஹாதமாவான துரோ புத்திரருடைய மகிமையை விருத்திசெய்யக் கருதியவைகளும், ருடைய அந்தத்தேஜஸை அறிய எண்ணவகொண்டவைகளும் ஸெவ திகவத்ததைப் பரக்கவிருப்பினவைகளும் பயங்கரமும் உகமானபரிகம, கொளளி, சூலம், பட்டஸம் இவைகளைக் கைபிடித்தவைகளும் கோரருபமுள்ளவைகளுமான பூதஸமூகங்கள், ரம் ஆயிரமாக எதிராகமாகவந்தன எந்தப் பூதகணங்கள் பார

¹ ஜராயுஜம், அண்டஜம், ஸவேதஜம், உத்பிஜஜம் ஆகிய பிராணகூட்டம்

ததிரத்தினுலேயே முவுலகங்களுக்கும் பயத்தை உண்டுபண்ணுகின்
லகளோ அப்படிப்பட்ட பூதகணங்களைத் துரோணபுத்திரா பாரத
(பயத்தினால்) வருத்தத்தை அடையவில்லை பிறகு, துரோண
திரா வில்லை கையில்கொண்டவராகவும் உடுமபுத்தோலால்
பத விரலுரைகடிகொண்டவராகவும் தாமாகவே தம்மனத்தி
தம்மைப் பவியாக ஏறபடுத்தினா பாரதரே! மனோதைராயமுள்ள
ரோணபுத்திரருடைய அந்தக்காமாவில் விறகளை ஸமிததுக்களும்
மைபுள்ள பாணங்களை பவித்திரங்களும ஆதமாவே ஹவிஸுமாக
ந்தன். பிறகு, பிரதாபசாஸியும் அதிகன்கோபமுள்ளவருமான
ரோணபுத்திரா ஸோமனைத் தேவதையாகக்கொண்ட மந்திரத்தி
தம்மைப் பவியாக ஏறபடுத்தினா பயங்கரமானசெய்கையுள்ள
ம ரொளதரமான காமாக்களால் (சத்தருஸம்ஹார விரதத்தி
று) தவறாதவரும் மஹாதமாவுமான அந்த நுத்திரரை ஸதோத
ருசெய்து கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு இவ்வாறு கூறினா

‘பகவானே! அங்கிரஸினுடைய குலத்தினுதித்த இந்த ஆதமாவை
பொழுது நான் நல்ல அகனியில் ஹோமஞ்செய்கிறேன் என
பவியாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மகாதேவரே! உலகத்தையே ஸவ
மாகக்கொண்டவரே! தேவரீரிடத்திலுள்ள பகதியினால் உத்தம
னஸமாதியினால் இந்த ஆபத்தில் உமமுடைய ஸநநிதியில் செய்யத்
டங்குகிறேன் உமமிடத்தில் எல்லாப்பிராணிகளும் நிலைபெற
நகின்றன எல்லாப்பூதங்களிலும் நீர் நிலைபெற்றிருக்கிறீர் பிர
னமான குணங்களமாதிரி உமமிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்
எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பவரே! விபுவே!
வரே! என்னால் பனைவாகள் வெல்லக்கூடாதவர்களாகவிட்டால்
பிஸாயிருக்கின்ற என்னை ஏற்றுக்கொள்ளும்’ என்றா துரோண
திரா இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு ஜலிக்கின்ற அகனியுடன்கூடின
தவேதியினமீதேறித் தம்முயிரை இழக்கத்துணிந்த அகனியில்
காரந்தா கைகளை உயர்த்துக்கியவரும் அசைவற்றவரும் ஹவி
சு அணுகிவந்தவருமான அவரைக்கண்டு, ஷாடருணயபரிபூரண
ர ஸாக்ஷாத மகாதேவா சிரித்துக்கொண்டு கூறலானா

‘உத்தமமான செய்கைகளையுடைய கிருஷ்ணனால் மெய்மை,
பமை, நோமை, தவம், நியமம், பொறுமை, பகதி, தையம்,
பகை, மனம், வாக்ரு இவைகளால் உள்ளபடி நான் ஆராதிக்கப்
டேன் ஆதலால், கிருஷ்ணனைக்காட்டிலும் அதிக இஷ்டமான
எனக்கு வேறு ஒருவனில்லை அப்பா! நன்குமதிப்பைச்செய

கின்றவனும் உன்னை அறிய எண்ணுகொண்டவனுமான என்னால்
பொழுதும் பாஞ்சாலர்கள் காக்கப்பட்டார்கள் மாயைகளும் ப
றாக உணடுபண்ணப்பட்டன பாஞ்சாலர்களை ரக்ஷிக்கின்றன
அந்தக்கிருஷ்ணனாகக்கே நனமதிப்புச்செய்யப்பட்டது அவாக
காலத்தினால் அவமதிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள் இனி அவர்களு
உயிரி இல்லை' என்றா பகவான் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுத்
முடைய சரீரமாக இருக்கிற மஹாததுமாவான அஸ்வததாமா
டம் ஆவேசித்தாரா அவருக்கு மாசுமறதாயும் உததமமாபுமிரு
ஒரு கததையையும் கொடுத்தாரா பிறகு, பகவானால் அனுப்பிர
கப்பட்ட அஸ்வததாமா மீண்டும் தேஜஸினால் ஜவலித்தாரா
ரால் கொடுக்கப்பட்ட தேஜஸினால் யுத்தத்தில் வேகமுள்ளவருமா
பாசறைக்கு நாற்பக்கங்களிலும் செல்லுகின்றவரும் மஹாரதரு
அந்தத் துரோணபுத்திரரை, செல்லுகின்றவரும் தேவதேவ
(பாவத்தை) அபஹரிப்பவரும் ஸதிரமாக இருப்பவருமான ஸா
சுவரரைப்போலக்கண்டு அந்தப்பூதங்களும் ராக்ஷஸர்களும்
விட்டனர்" என்றான்

எட்டாவது அத்யாயம்

ஸௌபதிகபாவம் (தோடர்ச்சி)

(அஸ்வத்தாமா பாசறைவாயில் கிருபரையும் கிருதவர்மாவை
யும் வைத்து உள்ளே சென்று திருஷ்டதீயும்வள் தீரோ
பதிபுத்திரர்களிழதலா னவர்களைக் கொன்றதும்,
பயந்து வெளியில் ஓடிவவர்களைக் கிருபரும்
கிருதவர்மாவும் கொன்றதும்)

திருதராஷ்டிரன், “மஹாரதரான துரோணபுத்திரா அவ
பாசறையைக்குறித்துச் சென்றவுடன், கிருபரும் கிருதவர்ம
பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டுத் திரும்பாமலிருந்தார்களா - (அவ
வரும்) அலபார்களானகாவலாட்களால் தடுக்கப்படாமலிருந்தார்களா
ரக்ஷைகளால் காணப்படாமலிருந்தார்களா? மஹாரதார்களான
விருவரும் பொறுக்கமுடியாதகாரியமென்று எண்ணித் திரும்
லிருந்தார்களா? ஸஞ்சய! பாசஹையை நாசஞ்செய்து ஸோமகா
யும் பாண்டவர்களையும் கொன்று இரவில் அந்தப் பிரதிஜைஞ்
ஸபலமாகச் செய்யப்பட்டதா? அந்தத் துரோணபுத்திரா எவ
தினாலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச்செய்து யுத்தத்தில்

மமான தூயோதனனுடையவழியை அடைந்து கின்றாரா? தூய
கொண்டிருந்த திருஷ்டத்யுமனனையும் சிகண்டியையும் திரௌ
கியின் புத்திராகளையும் (மற்றுமுள்ள) பாண்டவஸைசிகாக்களையும்
காணு அவர்களால் பூமி மூடப்பட்டதா? ஸஞ்சய! படுததிருந்தவா
ளும் கொல்லப்பட்டவர்களும் சத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டவர்களு
ரான பாஞ்சாலர்களால் பூமியானது மூடப்பட்டதா? அதனை என்க
ச சொல்வாயாக வீரர்களான திருஷ்டத்யுமனன சிகண்டி இரு
ரும் பாஞ்சாலர்களோடு கொல்லப்பட்டுப் பூமியிலப்படுததாகளா?
ஞ்சய! அவவிருவராலும் என்னகாரியம் செய்யப்பட்டது? அதனை
னக்குச் சொல்வாயாக” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்

“மஹாதமாவான் அந்தத்துரோணபுத்திரா பாசறையைக் குறித்
த சொன்னவுடனே, கிருபரும் கிருதவாமாவும் துரோணபுத்திரரை
ய பின்தொடர்நதாகள அரச்சரே! அஸுவத்தாமாவோ முயற்சி
ள்ளவர்களான அந்த இரண்டு மஹாரதர்களையும் கண்டு ஸந்தோஷ
ள்ளவராக மெதுவாக இந்த வசனத்தைக் கூறலானா ‘முயற்சியுள்ள
ர்களான நீங்கள் இருவருமே எல்லாச் சத்திரியர்களையும் நாசஞ்
சயவதில் போதுமானவர்கள் மிகுந்திருப்பவர்களும் பெரும்பாலும்
மறக்கொண்டிருக்கின்றவர்களுமான இந்த யுத்தவீரர்களைக் கொல்
தில் ஸந்தேகம் ஏது? நான் பாசறையில் பிரவேசிக்கப்போகிறேன்
லன்போல் ஸஞ்சரிக் கப்போகிறேன் ஒரு மனிதனாவது உயிரோடு
ங்கள் இருவரிடமிருந்தும் விடுபடாதபடியான காயத்தை நீங்கள்
சயவேண்டுமென்பது என்னுடைய நிச்சயமான விருப்பம்’ என
ய அஸுவத்தாமா இவ்விதம் சொல்லி, தமது பயத்தைவிட்ட பாத
ர்களின் பெரிய பாசறையில் வேறுவழியாக ஆகாமித்துப் பிரவேசித்
ரா மிக்க புஜபலமுள்ளவரும் (அந்தப்பாசறையினுடைய) அமைப்
புகளை அறிந்தவருமான அந்தத்துரோணபுத்திரா, மிக்க கோபங்
காண்டு தேஜஸினால் நன்கு ஜ்வலிக்கின்றவராகி உள்ளே இருந்து,
மரு, இரவில் நன்கு கித்திரைசெய்து கொண்டிருக்கிற எல்லா ஜனங்
ளையும் சுற்றிப்பார்த்தார திருஷ்டத்யுமனனுடைய இருப்பிடத்தை
மதுவாக நெருங்கினா அவர்களோ யுத்தத்தில் பெரிய காரியத்தைச்
சய்து மிக்க களைததவர்களாகவும் கவலையற்றவர்களாகவும் தங்கள்
டைவீரர்களால் சூழப்பட்டவர்களாகவும் நன்கு உறங்கிக் கொண்ட
ருந்தார்கள் பாரதரே! பிறகு, தரௌணிபானவா திருஷ்டத்யும
னுடைய அந்த வீட்டிலுழைந்து சயனத்தில் தூங்குகிற அவனை
மீடத்தில்கண்டார வேந்தரே! வெண்பட்டினால் வெண்மையாக

இருக்கிறதும பெரியதும் சிறந்தமேலுமிரிப்பினால் மூடப்பட்டுள
தும் சிறந்த புஷ்பமாலையினோடு கூடியதும் வாஸனைப்புகைகளாலு
ஞாணங்களாலும் நன்மனம் உண்டுபண்ணப்பட்டதுமான படுக்க
யில் படுத்திருப்பவனும் மஹாபலமுள்ளவனும் நம்பிக்கையுள்ளவனு
லுரித்தினின்றும் பயமில்லாதவனும் தூக்கிக்கொண்டிருப்பவ
மான திருஷ்டத்யுமனனைக் காலால் உதைத்ததா யுத்தத்தில்கொ
மதங்கொண்டவனும் அளவிடமுடியாத பலமுள்ளவனுமான அந்த
திருஷ்டத்யுமனன் காலாலுதைத்ததினால் தூக்கமவிழித்தது எழு
திருந்து, (உதைத்தவா) மகாரதரான் துரோணபுத்திரரென்று அம்
தான் மஹாபலசாலியான அரவத்தாமா, சயனத்தினின்றும் எழு
திருக்கின்ற பாஞ்சாலியனை இருக்கைகளாலும் மயிர்களிற்பிடித்த
பூமியிலேயேயத்தா பாரதரே! அந்தத்தொள்ளியினால் பலத்தின
தேயக்கப்பட்டவனும் (சத்திருவினால்) சூழப்பட்டவனும் நித்திரை
னால் விவேகத்தை இழந்தவனுமான அந்தத்திருஷ்டத்யுமனன் அ
பொழுது ஒன்றும் செய்வதற்குச் சக்தியற்றவனான பிறகு, குழ
புத்தியுள்ளவரும் அதிககோபமுள்ளவருமான துரோணபுத்தி
பாஞ்சாலராஜகுமாரனை விரைவாகப் பூமியில் தேய்த்துப் பரப்ப
புடன் விலவிலுள்ள நாணகயிறறை அவிழ்த்து அவனுடைய கழு
தில் அந்த நாணகயிறறைக்கட்டி விரைவுள்ளவராகவும் கோபமீறின
ராகவும் மனத்தைக்குருமாய்க் செய்துகொண்டு அப்பொழுது அ
னைக் கொன்றா மன்னரே! துரோணபுத்திரா காலினால் அவனை
கழுத்திலும் மார்பிலும் கால்களிலும் ஏறிமீறித்துக்கொண்டு, அல
கின்றவனும் துக்கின்றவனுமான அந்தத்திருஷ்டத்யுமனனை ஆ
டைக் கொல்வதுபோலக் கொன்றா பலசாலியான துரோளணி
னால் வேகத்துடன் பலத்தினால் தடுக்கப்படுகின்றவனும் பலசா
லியான அந்தப்பாஞ்சாலராஜகுமாரன் நகங்களால் தரோளணியைக்கீ
றிகொண்டு விளக்கமாயில்லாமல் ஒரு வசனத்தை உரைக்கலானான்
'ஆசாயபுத்திர! சஸ்திரத்தினால் என்னைக்கொன்றுவிடு, தாமஸ
செய்யாதே மனிதர்களுள் சிறந்தவனே! உன்னால் புண்ணி
சாலிகளுடைய லோகங்களை அடைவேனாக' என்றான் சத்திருக்களை
தவிக்ஞ்செய்பவரும் பலசாலியுமான தரோளணியால் நன்றாக ஆக்க
மிகப்பட்டவனும் பாஞ்சால ராஜகுமாரனுமான திருஷ்டத்யுமன்
இவவிதவசனத்தைச்சொல்லி ஓயந்தான் அரவத்தாமா அவனுடை
விளக்கமில்லாத அந்தவாக்கைக்கேட்டு, 'குலத்தைக்கெடுத்த பா
ஆசாயாக்களைக்கொல்லுகின்றவர்களுக்கு நல்ல உலகங்கள் கிடை

ட்டபுத்தியுள்ளவனே! ஆதலால், சஸ்திரத்தினால் நீ நாசமடையத்தக்கவனல்ல! குருநானாகவும் வரம்புகடந்தவனாகவுமிருந்தானால் எனனுடைய பிதா கொல்லப்பட்டாரா ஆதலால், கொடியபயங்கையைச் செய்தவனுள்ளியும் குருநானு எனனால் கொல்லப்பட்டதற்கவன்' என்றா இவ்விதமசொல்லிக்கொண்டு கோபத்தாடன ஸிமமனது மதயானையைக் கொலவதுபோல அதிககுருமான் காலுதைரால் அநதவீரனை மாமஸ்தானங்களில் உதைத்தாரா மஹாராஜே! பட்டிகொல்லப்படுகின்ற அநதவீரனுடைய சபத்தினால் ஸதிரீநம் அவனுடைய காவற்காரர்களும் விழித்துக்கொண்டார்களவர்கள் (திருஷ்டதபுமனனைக்) கொல்லுகின்றவரும் மனுஷ்யஸ்ததைமீறிய பலத்தையுடையவருமான அநதததுரோளணியைக் கண்டு பூதமென்று எண்ணிப் பயத்தினால் பேசாமலிருந்துவிட்டாரா அநதப்பாஞ்சாலராஜனை அநத உபாயத்தினால் யமலோகத்துக்கு வப்பி அதிக தேஜஸுடன் அழகானசாட்சியுள்ள ரத்ததைடைந்து அதில் ஏறினா அரசரே! பலசாலியான அநத அராவதமா திருஷ்டதபுமனனுடைய இருப்பிடத்தினின்றும் வெளியிலுந்து திசைகளை நாதபகவத்களிலும் ஒலிக்கச்செய்துகொண்டு சத்தங்களைக்கொல்ல எண்ணி ரத்ததுடன் (மற்றவருடைய) பாசறையை அகக்கச் சென்றா

பிறகு, மஹாரதரான அநதத துரோணபுத்திரா புறப்பட்டுப் போனவுடன், அப்பொழுது ஒன்றுசோந்திருக்கிற காவற்காரரெல்லருடனும் ஸதிரீகள் உரக்கஅலறினார்கள். பாரதரே! அரசனான திருஷ்டதபுமனன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு, அவனைச்சாராத அரக்கனைவரும் மிக்க சோகமுள்ளவர்களாக உரக்க அலறினார்கள். தஸ்திரீகளுடைய அநதச சபத்தினால் ஸமீபத்திலிருந்த சந்திரியசிரேஷ்டர்கள் பரப்பபுள்ளவர்களாக யுத்தஸன்னாஹமசெய்தார்கள், 'இதுஎன்ன!' என்றும் சொன்னார்கள் அரசரே! அநததிரீகளோ பாரதவாஜரான அராவததாமாவைப்பார்த்து மிகப்பயந்தர்களாகி, 'சீக்கிரம் ஓடுங்கள் ராக்ஷஸனோ மணிதனோ இவனை ரென்று நாம் அறியோம் பாஞ்சாலராஜரைக் கொன்றுவிட்டு அதில் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று துன்பக்குரலுடன் சொன்னார்கள் பிறகு, அநதச சிறந்தயுத்தவீரர்கள் அநத அராவததாவை விரைவாகச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் அவர், வருகின்ற அவர்களைவரையும் ருத்திராஸ்திரத்தினால் நாசம்செய்தாரா அவர் திருஷ்டதபுமனையும் அவனுடைய அநத வீரர்களையும் கொன்று பக்கத்திலுள்ளபுத்தில உறங்கிக்கொண்டிருந்த உத்தமௌஜ்ஜெயம் பாரத

தாரா அவனையும் காலால் கழுத்திலும் மாபிலும் பராக்ரமத்திலும்
மிதித்து, விசேஷமாக அலறுகின்றவனும் சத்தாருக்களை அடக்கு
வனுமான அவனை அவவிதமாகவே கொன்றா விக்கிரமமுள்ள
னான அந்த யுதாமனயுவும் அந்த அஸ்வத்தாமாவை ராக்ஷஸன்
டென்னணிக் கதையை எடுத்துக்கொண்டு வேகத்துடன் மாபிலும்
அடித்தான் துரோணபுத்திரா யுத்தத்தில் கதாயுத்தத்தினால் அ
கப்படும் அசையவிலலை தரௌணியானவா வேகத்துடன் எதி
தோடி அவனைப் பூமியில் தள்ளினா துடிகின்ற இந்த வீரனை
திருஷ்டதயுமனனைக் கொன்றபடியே ஆட்டைக் கொல்வதுபோல
கொன்றா அந்தவீரா அவவாறு அவனைக் கொன்றபிறகு, மற்ற
களைக்குறித்தும் ஓடினா ராஜேந்திரசே! கோபமுள்ளவரான அஸ்
தாமா ஆங்காங்கு தூங்கிக்கொண்டிருந்த மஹாரதர்களான பாஞ்ச
வீரர்களை அருகிறசென்று வலிந்து கொன்றா தரௌணியான
துடிகின்றவர்களும் நடுங்குகின்றவர்களுமான அந்தவீரர்களை யா
தில் 1 சமிதா பசுக்களைக் கொல்வதுபோலக் கொன்றா பிறகு,
திசுசண்டையில் ஸமாததரான தரௌணியானவா, கத்தியைஎடுத்து
வெவவேறான யுத்தமாகக்கள்களில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு மற்ற
களையும் தனித்தனியாகக் கொன்றா அவவாறே, 2 குலமத
படுத்திருப்பவர்களும் குலமமத்தியிலிருப்பவர்களும் களைத்தவர்க
ஆயுதங்களை வைத்துவிட்டவாளுமான எல்லா வீரர்களையும் க
யினாலேயே வெட்டி நாசம்செய்தாராகத்ததினால் நனைக்கப்பட
எல்லா அங்கங்களுடனுங் கூடினவரும் காலனால் உண்டுபண
பட்ட அந்தகனபோன்றவருமான அந்த தரௌணியானவா உத
மான கத்தியினால் போரவீரர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகள்
வெட்டினா அவா வெட்டப்பட்டிருக்கிற சரீரத்தைப்புடைய
ளாகத் துள்ளுகின்ற அவாளுடைய சரீரங்களினின்று தெறிக்கி
ரத்தத்துளிகளாலும் கத்தியை மேலே தூக்குவதினாலும் கிழ
சுழற்றுவிடுவதினாலும் மூன்றுவிதமாக ரகத்ததினால் நனைக்கப்பட
ராறா ரகத்ததினால் சிவந்த நிறமுள்ளவரும் ஜவலிக்கின்ற கத்தி
யுடையவரும் போரபூரிகின்றவருமான அவருடைய வடிவமான
அமானுஷ வடிவம்போல அதிபயங்கரமாக விளங்கியது கெ
வசே! விழித்துக்கொண்டவர்களும் சத்தத்ததினால் மயங்கினா
பாக்கின்ற அவர்கள் அந்த இடத்தில் துரோணபுத்திரரைப்பாரா
அதிக மனவருத்தத்தை அடைந்தார்கள் அந்தக்ஷத்திரியர்கள்
துருக்களை நாசம் செய்கின்ற அந்ததரௌணியினுடைய ரூபதல்

1 யாகபசுவைக் கொல்பவன்.

2 பாசறைப்பாதுகாப்புச்சே

னடு அவரை ராசஷஸனென்று எண்ணிக் கண்களை மூடிக்கொண்
 ராகள கோரமுபியான அந்த அஸ்வததாமா அப்பொழுது பாசறை
 ல காலனபோல ஸஞ்சரித்தாரா தரௌபதியின் புதலவாகளையும்
 குந்திருக்கின்ற ஸோமகாகளையும் கண்டாரா அரசரே! அந்தச் சத்
 ததினலபயந்த மஹாரதர்களான தரௌபதீபுத்திரர்கள் திருஷ்டத்
 மனன கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டுப் பயமில்லாதவர்களாகக்
 கையில் விலலை எடுத்து அஸ்வததாமாவின்மீது பாணஸமூகங்களை
 றைத்தார்கள பிறகு, அந்தச் சபதத்தினால் நன்றாக விழித்தாக
 காண்ட பிரபதரகர்களும் சிகண்டியும் துரோணபுத்திரமீது
 ணங்களைப் பிசயோகித்துத் துன்பஞ்செய்தார்கள் அந்தப் பாரத
 ரஜா சரவாஷ்டங்களை வாஷிக்கின்ற அந்த மஹாரதர்களைக் கண்டு
 வாகளைக் கொல்ல எண்ணம்கொண்டு உரக்க ஸிமமந்தம் செய்தார்.
 மகு, அதிக கோபமுள்ளவரான துரௌணியானவா, பிதாவி
 டைய வதத்தை நினைத்து ரதமத்தியினின்று இறங்கி விரைவு
 வராக அவர்களுக்கு எதிரில் ஓடினா அதிக பலமுள்ளவரான
 ரௌணி யுத்தத்தில் ஆயிரம் சந்திரப்பிரதிமைகளால் நிரமலமா
 ருக்கின்ற கேட்சத்தையும் திவ்யமானதும் ஸவாணத்தினால்லங்க
 கப்பட்டதும் பளபளப்புள்ளதுமான கத்தியையும் கையில் எடுத்த
 க்கொண்டு தரௌபதீபுத்திரர்களை எதிர்த்து ஓடிக் கத்தியினால்
 வாகளை வெட்ட ஆரம்பித்தார் வேந்தரே! பிறகு, புருஷ
 ரேஷ்டரான அந்த அஸ்வததாமா மஹாயுத்தத்தில் பிரதிவிரதி
 னை வயிற்றில் வெட்டினா அவன் கொல்லப்பட்டப பூமியில் விழுந்
 தான் பிரதாபசாலியான ஸுதஸோமன் பிராஸாயுத்ததினால்
 ரௌணியை அடித்து மறுபடியும் கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு
 வருகரு அருகில் ஓடிவந்தான் நரசரேஷ்டரே! (அஸ்வததாமா)
 ஸுதஸோமனுடைய கத்தியுடன் கூடிய அந்தக் கையை அறுத்து
 ண்டும் விலாபக்கத்தில் அடித்தார் அவன் மாபுபிளக்கப்பட்டுக்
 மே விழுந்தான் வீரயசாலியும் நகுல் புத்திரனுமான சதானீகன்
 ருக்ககளாலும் ரதச்சுரத்தைத் தூக்கி வேகத்துடன் அவரை பார்
 ல அடித்தான் அந்தப் பிராமமணரோ சக்கரத்தைவிட்ட சதா
 னீகன் அடித்தார். அவன் தளர்ச்சியுற்றுப் பூமியை அடைந்தான்
 மகு, அவர் அவனுடைய தலையை வெட்டினா ஸருதகாமாலோ
 வவித்ததினாலும் நெருக்கமுடியாத கோரமான பரிகத்தை எடுத்து
 ரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு முயன்று வேகத்தோடு துரோணபுத்தி
 ரை 'அடித்தான் அவரோ அந்த ஸருதகாமாவை உத்தமமான

கதத்யினுல, முகததில வெடடினா வெட்ப்பட்ட அந்த ஸரு
காமி, தலையை இழந்தது விகாரமுள்ள முகத்தாடன கூடியவனாக
பூமியில் விழுந்தான். அந்தச் சத்தத்தினுல, வீரனா, சருதகோத
விழித்துக்கொண்டான், அஸுவத்தாமாவை வந்தனுக்கிச் சரமாரிகளை
பொழிந்தான் மஹாராஜே! அவனால பானங்களால் மூடப்பட்ட
ருக்கிற மகாரதரான துரோணபுத்திரா முடகளால் நிறைந்த முள்ள
பன்றிபோலக் காணப்பட்டார் அந்தத் தரோளணியானவா, அ
னுடைய சரமாரிகளையும் கேட்கததிலுல தடுத்தப பிரகாசித்த
கொண்டிருக்கிற குண்டலங்களுடன்கூடிய தலையை உடலினின
கவாரதாரா பிறகு, பீஷ்மரைக்கொன்றவனும் வீரனுமான சிகண்
யையும் எல்லாப் பிரபதரகர்களையும் பலத்தினுல எல்லா ஆயுதங்கள
னும் அடித்தாரா சிகண்டியும் தரோளணியின இரண்டு புருவங்களு
கும் இடையில் சிலீமுகத்தினுல அடித்தான் குரோதத்தினு
மூடப்பட்டவரும் மஹாபலசாலியுமான அந்தத் துரோணபுத்திரே
சிகண்டியை நெருங்கிக் கதத்யினுல அவனை இரண்டாகத் துக்
டாக்கினார். குரோதத்தினுல மூடப்பட்டவரும் சத்தாருக்களை
தவிக்குமபடி செய்கின்றவரும் வேகமுள்ளவருமான அஸுவத்தாம
பிறகு, சிகண்டியைக்கொன்று எல்லாப்பிரபதரகர்களுடைய கூட்ட
களையும்குறித்து எதிர்த்து ஓடினார், வீரனா, துருபதன், அ
னுடைய புத்திரர்கள், பௌத்திரர்கள், நண்பர்கள் இவர்களுடை
ளந்தச்சேனை மிகுந்திருந்ததோ அதை நோக்கி தரோளணி கி
வாக ஓடினார் மஹாபலசாலியான அவர் அந்த இடத்தில் (அதை
க்ண்டு கோரமான வத்ததைச் செய்கார கததிப்போவழிகளி
ஸமாததரான துரோளணியானவா மறறவர்களையும் மறறவர்களையு
எதிர்த்து ஓடிஓடிக் கதத்யினுல வெடடினா அரசரே! பெரியவரே
அந்தப் பிரதான யுத்தவீரர்கள், கறுத்த நிறமுள்ளவரும், சிவந்
முகத்தைடும் கண்களையுமுடையவரும், சிவந்தமாலையையும் சந்தன
தையுந்தரித்தவரும், சிவந்த வஸ்திரத்தை உடுத்தவரும், கோரஸ
ருபியும், பாசத்தைக் கையில்கொண்டவரும், குடுமியினியாக இருப்ப
ளும், சிறிக்கின்றவளபோல நிற்பவரும், கோரமான பாசங்களா
மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் கடடிக்கொண்டு புற
பட்டுப்போகின்றவனும், பாசத்தினுல கட்டப்பட்ட தலையிரிலலா
பறபல பரேதங்களைக் கொண்டிப்போகின்றவனும், அவவாரே எ
பொழுதும் ஆயுதங்களைக் கீழேவைத்தவர்களாகவும் தூங்குகின்
வர்களாகவுமிருக்கும், மகாரதர்களைக் கொண்டிப்போகின்றவருமா

ளராததிரியையும் கொல்லுகின்ற துரோணபுத்திரரையும் மறற
ததிரிகளில் நித்தியம் கனவில கண்டார்கள ஞ்ருபாண்டவ
னைகள் இரண்டுகடும் சண்டை தொடங்கியதினம் முதலே
வ்பனததில்) அந்தக கன்னிகையையும் துரோணபுத்திரரையும்
ளடார்கள எல்லாப் பிராணிகளையும் பயப்படுமபடி செய்து
ராண்டு பயங்கரமானசபதங்களை வெளியிடுகின்ற துரோணபுத்திரா
ந்தியே தெய்வத்தினுலடிக்கப்பட்ட அந்தப்போலீராகளைப் பிறகு
முத்திரா தெய்வத்தினுல பீடிக்கப்பட்டவர்களான அந்தவீரர்கள்,
னகண்டிருந்த அந்தஸவபனக்காட்சியைநினைத்து, 'இதுதான்அது'
ன்று எண்ணினார்கள் பிறகு, அந்தசபதத்தினுல பாண்டவா
ருடைய பாசறையிலிருந்த விலலாளிகள் தூறுதூறுகளும் ஆயிர
யிரமாகவும் விழித்ததுகொண்டார்கள் அவா காலத்தினுலுணடுபண
ப்பட்ட அந்தகன்போல ஒருவனுடைய இருகால்களையும் மறறு
ருவனுடைய இடையையும் வெட்டினா சிலரை விலாப்பக்கங்
ளில் பிளந்தார பிரபுவே! அதிகஉக்கிரமாகப் பொடிபண்ணப்பட்ட
களும் அலறுகின்றவர்களும் அதிகமாகத்துள்ளருகின்றவர்களும்
னைகளாலும் குதிரைகளாலும் நொறுக்கப்பட்டவர்களுமான மற்ற்
களால் பூமியானது நிரம்பியதாயிற்று 'இதுஎன்ன?இவன் யார்?
என் சபதம்? என்ன? என்னசெய்யப்பட்டது?' என்றுஅலறுகின்ற
ஞ்சாலார்களுக்கு அஸ்வத்தாமாஅவவண்ணம் அந்தகனை ஏறபட்
ரா. அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவரான த்ரௌணியானவா சஸ்திரங்
ரும் ஸனனுகமும் இல்லாதவர்களும் உளளவர்களுமான பாண்டவ
ராகளையும் ஸருஞ்சயாகளையும் மருதயுலோகத்தககு அனுப்பினா
மரு, அவருடைய சஸகிரத்தினின்று விசேஷமாகப் பயந்தவா
ரும் நித்திரையினுல ஒன்றும்தெரியாதவர்களும் பிரஜைஞைய
ந்தவர்களுமான மனிதர்கள் பயத்தினுல எதிரில் ஓடிவந்து ஆங்
ங்கு விழுந்தார்கள் அவர்கள் தொடைநடுக்கமுள்ளவர்களாகவும்
ாசனசயினுல பராக்கிரமமழிக்கப்பட்டவர்களாகவும் அதிகமாகச
ந்தமிடுகின்றவர்களாகவும் மிக்கபயமுறவர்களாகவும் பரஸ்பரம்
ராததுகொண்டார்கள் பிறகு, பயங்கரமான தோற்றத்ததுடன்
டிய த்ரௌணியானவா விலலைக்கையிறகொண்டு மீண்டும் ரத்ததி
லறிப் பாண்டுகளால் மறறவர்களையும் யமலோகத்தககு அனுப்பி
ரா மறுபடியும் தூரத்தினின்று எதிர்த்தவருகின்றவர்களான
ருஷாஸரேஷ்டர்களையும் நேரிலவருகின்ற மறறசஞ்சாரர்களையும் க்ளர்
ததிரியினிடம் நிவேதனம்செய்தார அவ்வாறே, அவர் தோசெலு

வதனால் அதிகமாகநாசமசெய்துகொண்டு பிரகாசித்ததா பிறகு, பலபாணவாஷங்களைச் சத்தாருக்களினமீது வாஷித்ததா மீண்டும், தத தரெளணியானவா அதயநதம் விசித்திரமாபுள்ளதும் நூறு திரப பிரதிமையுள்ளதுமான கேடகத்தோடும் ஆகாசநிறமுள்ள தக கத்தியோடும் அவவண்ணம் ஸஞ்சரித்ததா ராஜேந்திரரே! தத்தில கெட்டமதங்கொண்டவரான அந்தத் தரெளணியான யானை பெரியமடுவைக கலக்குவதுபோல அவா்களுடைய சிபிதைக கலக்கிறா

அரசரே! அந்தச்சபத்ததினால் மெய்மமறநதவாகளும் திரையினால் பீடிக்கப்பட்டவா்களும் பயத்தினால் பிளக்கப்பட்ட களுமான அந்த யுத்தவீராகள எழுந்திருந்து ஆங்காங்கு ஓடினா கிலா விகாரமானகுரலுடன் கூச்சலிட்டார்கள ஒன்றுக்கொன் ஸம்பந்தமில்லாத அனேகவசனங்களை உரைத்தார்கள சஸ்திரங்க யும் வஸ்திரங்களுமும் தரிக்கவில்லை மறதவாகள அவிழ்ந்திருக்க தலைமயிரையுடையவா்களாக ஒருவரைஒருவா அறியவில்லை சி மேலேபாயநது களைததுவிழ்ந்தார்கள, அப்பொழுது, அவவிடந் பிரயித்ததார்கள சிலா மலத்தைக கழித்தார்கள சிலா முத்திரை விட்டார்கள. ராஜேந்திரரே! வேறுகுதிரைகளும் யானைகளும் கட களை அறுத்துக்கொண்டும் அதிகமாகக்குழப்பமடையும்படி செய் கொண்டும் ஒரேஸம்பத்தில் நாற்பக்கங்களிலுமசுற்றின அதில் மனிதா்கள பயநதவா்களாகிப்பூமியில் பதுங்குகிறா்கள அவவண்ண விழ்ந்திருக்கின்ற அவா்களை யானைகளும் குதிரைகளும் போடித் தன புருஷஸரேஷ்டரே! அது அவவண்ணம் இருக்கும்போது ரா ஸா்கள உதஸாகமுள்ளவா்களாகவும் ஸந்தோஷமுள்ளவா்களாக உரக்கக் காஜித்தார்கள அரசரே! களிப்படைநத பூதககூட்டங்கள் உண்டுபண்ணப்பட்ட மிக்கபெரிதான அந்தச்சபதமானது எல்ல திசைகளையும் ஆகாயத்தையும் நிரப்பின மன்னரே! அவா்க டையதினஸவர ததைக்கேட்டு அதிகமாகப் பயந்துகொண்டிருக் யானைகளும் குதிரைகளும் கட்டுக்களை அறுத்துக்கொண்டும் பாச யில் ஜனங்களைத் ததுகைத்துக்கொண்டும் நான்குபக்கத்திலும் ஓடி சிபிரத்தில் நாற்புறங்களிலும் ஓடுகின்ற அந்த யானைகளா குதிரைகளாலும் கால்களால் தூற்றிவிடப்பட்டபுழுதியானது, வில் அந்தச் சிபிரத்தில் அவா்களுக்கு இரண்டுமடங்கு இரு உண்டுபண்ணியது அந்த இருள் உண்டானவுடனே, நாற்பு களிலும் ஜனங்குள் மதிமயக்கம்கொண்டார்கள. தந்தைகள் பிள்ளை

ளாயும் ஸகோதரர்கள் ஸகோதரர்களையும் அறியவில்லை பாரதரே! னையானகளைத் தாண்டிச் சென்றது வீரர்களிலவாத குதிரைகள் கிரைகளைத் தாக்கின, துக்கைத்தன, பொடிசெய்தன அவைகள் ன்றோடொன்று மோதிக் கொண்டும் துக்கைத்துக்கொண்டும் கீழே மூர்தன அவவண்ணமே, மறறவைகளைக் கீழேவிழும்படிசெய்தன, படுபழுது மறறவைகளைக் கீழேவிழும்படிசெய்து பொடிசெய்தன. நதச்சிபிரத்தில் இருளாலமுடப்பட்ட ஜனங்கள் தூக்கமுள்ளவாக கவும் புத்தியை இழந்தவர்களாகவும் காலனாலேயே துண்டப் பட்டவர்களாகித் தம்மைச்சோந்தவர்களையே கொன்றார்கள் வாயில் பபவர்களும் குலமரசுக்கார்களும் வாயில்களையும் அவவாதே குலமந ளாயும் விட்டுவிட்டு மணநிலைதவறினவர்களாகவும் பயந்தவர்களாக இயன்றவரையில் ஒடினார்கள் பிரபுவே! ஒடுகின்ற அந்தவீரா தேயவத்தினால் கெடுக்கப்பட்டமனமுள்ளவர்களாக, 'தந்தையே! னே!' என்று அலறிக் கொண்டு ஒருவரை ஒருவா அறியவில்லை. டு, ஜனங்கள் தங்கள் பந்துகளை இழந்து, திசைகளில் ஒடுகின்ற த வீரர்களுடைய கோதரங்களாலும் நாமதேயங்களாலும் ஒருவ யொருவா அலறிஅழைத்தார்கள் மறறவர்கள் 'ஆ! ஆ!' என்று லறிக் கொண்டு பூமியில் படுத்தார்கள் அந்தத்தோண்புத்திரா போ வில் அவர்களைத் தெரிந்து அடித்து நாசம்செய்தா அந்தச்சிபிரத் ல அடிக்கடி துன்பம் செய்யப்படுகின்ற மறற சுத்தநிரியர்கள் மன ல தவறினவர்களாகவும் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் சிபி தினின்று வெளியிலுபுறப்பட்டார்கள் பயந்து உயிரைவிருமபிச ரத்தினின்று வெளிப்பட்டவர்களான அந்த வீரர்களைக் கருதவா வும் கிருபரும் வாயிற்படியில்கொன்றார்கள் பூட்டுத்தளாந்த கவச ளளவர்களும் அவிழந்ததலைமயிர்களையுடையவர்களும் அஞ்சலிசெய ர்களும் பூமியில் துடிப்பவர்களும் பயந்தவாசனமான அவர்களுள் நவரையாவது விடவில்லை சிபிரத்தினு வெளிப்புறப்பட்ட நமனிதனாவது அவவிருவரிடத்தினின்றும் விடுபடவில்லை மஹா ஜரே! அந்தக்கிருபரும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனை கருதவாமாவும் படியும் துரோணபுத்திரருக்குப் பிரியத்தைச் செய்ய எண்ணிப் சறையில் முன்று இடங்களில் நெருப்பைவைத்தார்கள் மஹா ஜரே! பிறகு, பிரகாசமானபாசறையில் பிதாவை ஆந்திக்குமபடி யபவரான அஸுவத்தாமா கத்தியையுடையவராக நல்ல கைத் ாச்சியுள்ளவாபோல ஸஞ்சரித்தார உத்தமபிராமமணர்களுள் நத்வரான அஸுவத்தாமா எதிரில் வருகின்ற சில வீரர்களையும்

ஒடுகின்ற மமறவாகளையும் கத்தியினால் உயிரை இழக்கும்படி செய்து விடாவிடாமல் கோபமுள்ளவருமான அந்தத் துரோணபுத்திரர் சிறந்த வீரர்களைக் கத்தியினால் எள்ளுக்கட்டையை வெட்டுவதுபோல நடுவில் வெட்டிச் சிதறிவிழும்படி செய்தாரா பரதர்களுள் சிறந்தவர்களை உரக்கச்சபிக்கின்றவைகளும் அதிகம் முயலுகின்றவைகளும் சிவ முர்த்திருக்கின்றவைகளுமான மனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் சிறந்த யானைகளாலும் சிபிரபூமியானது நிறைக்கப்பட்டது ஆயிரம் பிசாசு மனிதர்கள் கொல்லப்பட்டுக்கிழேவிழவே, அனேகம் தயிலலா முண்டங்கள் எழுந்தன, எழுந்த கிழேயும் விழுந்த தோளணியானவா, ஆயுதங்களுடன் கூடியவைகளும் தோளவையுள்ளவைகளுமான கைகளையும் யானையின் துதிகைகளுக்கு ஒப்பா தோடைகளையும் தலைகளையும் கைகளையும் காலங்களையும் அறுத்த மஹாத்மாவான அந்தத் துரோணபுத்திரர் சிலரைப் பின்புறம் வெட்டப்பட்டவர்களாகவும் விலாப்பக்கம் வெட்டப்பட்டவர்களாகவும் தலையறுக்கப்பட்டவர்களாகவும் சிலரைத் திருமயி ஒடுகிறவர்களாகவும் செய்தாரா, வேறு சில மனிதர்களை இடுப்பிலவெட்டினா, சிலரைக் காதிலவெட்டினா, சிலரைத் தோளில் வெட்டினா, மறந்தவர்களுடைய தலையைச் சரீரத்தில் திணித்தாரா

அவா இவ்வண்ணம் பறப்பவர்களுக்கெல்லாம் அதிகபலசாலிக் களமஹாசமசெய்யும் ஸமயத்தில், இருளால் கோரமான இரவானது பகிரமான காட்சியுடன் விளங்கியது. பூமியானது குறுகுறுப்பாய்வுகளால் தாங்களாலும் ஆயிரம் பிசாசுகளால் கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற மறந்தவர்களாலும் அனேக குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் பயங்கரமான காட்சி விளங்கியது யக்ஷர்களாலும் ராக்ஷஸர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்ட சிறந்தவர்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும் பயங்கரமாயிருப்ப மான யுத்த பூமியில் கோபமடிக் துரோணபுத்திரரால் வெட்டப்பட்ட பிசாசுகள் விழுந்தன சிலா பிசாசுகளையும் சிலா பிசாசுகளை மறந்தவர்கள் புத்திரர்களையும் அலறி அழைத்தார்கள் சிலா, 'நான் கொண்டிருந்த நம் விஷயத்தில் குருரமான செய்கைகளுள்ள ராக்ஷஸர்களால் செய்யப்பட்ட இரத்தக்காயம் கோபம்கொண்டதா தந்தாரா ராக்களாலும் யுத்தத்தில் செய்யப்பட்டதில்லை பாண்டவர்கள் ஒரு இல்லாமையால் உங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஆபத்து உண்டாகப் பட்டது' என்று சொன்னார்கள் 'ஐனாத்தனரை ஸாரதியைக் கொண்டிருந்திருந்த அஸுரர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் யக்ஷர்களாலும் ராக்ஷஸர்களால் வெல்லக்கூடியவனல்லவன் குருதிபுத்திரன்'

ஞ்சயன பிராமமணாகளித்ததில் பிரீதியுள்ளவன், ஸத்தியமான குள்ளவன்; அடக்கமுள்ளவன், எல்லாப்பிராணிகளிடங்களிலும் பபாராடடுகிறவன், உறங்குகிறவனையும் அஜாகிரதையாயிருப்பனையும் சஸ்திரங்களைக்கீழேவைத்தவனையும் அஞ்சவிசெய்தவனைத் தூக்கினறவனையும் அவிழ்ந்ததலைம்பிரையுடையவனையும் கொல்ல டான குருரமானசெய்கைகளுள்ள ராசுஷஸாகளால் அப்படிப்பட்ட இரதக்கோரமானகாரியம் நமக்குச் செய்யப்பட்டது' என்று கடி பிரலாபிததுக்கொண்டு அனேக ஜனங்கள் படுத்தார்கள். து, அலறுகின்ற மனிதர்கள் விளங்காமற்கதறுகின்ற மறறஜனதுக இவர்களின் நெருங்கிய அநதப பேரோலியானது ஒருமுகாதத ததில் ஓயரதது மன்னரே! ரதத்தினுல நன்றுகநனைக்கப்பட்ட யில் கோரமாயும்நெருக்கமாயும் தோன்றியிருந்த அநதப்புழுதி' ரது சுண்ணத்தினுள் மறைந்தது குரோதமுள்ளவரான அநதஅபு- தாமா அசைவுற்றவர்களும் அதிக பயமடைந்தவர்களும் உதஸா தை இழந்தவர்களும் ஆயிரக்கணக்கானமனிதர்களைப் பசுபதி களைத் தள்ளுவதுபோலக் கீழே தள்ளினா துரோணபுத்திரா, ரோடு ஒருவரைஒருவா கட்டிக்கொண்டு படுத்திருப்பவர்களும் மற நன்றுகபத்துங்கிக்கொண்டிருப்பவர்களும் யுத்தம்செய்கின்றவா மான எல்லா வீரர்களையும் நாசம்செய்தார அநதவீரர்கள் நெருப் ல எரிககப்படுகின்றவர்களும் அநதத் தரௌணியினுல கொல் படுகின்றவர்களும் ஆனாகள் ஒருவரோடொருவா போர்புரி றவீரர்களை அப்பொழுது தரௌணியானவா யமலோகத்துக்கு வப்பினா ராஜேந்திரரே! துரோணபுத்திரா அநதஇரவின நடு பாண்டவாளுடையபெருமபடையை யமலோகத்துக்கனுப்பி மனிதாளுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் நாசத்தை டுபண்ணுகிறதும் மிக்கபயங்கரமாயிருக்கின்றதுமான அநத ராத பானது இரவில் ஸஞ்சரிக்கின்றபிராணிகளுக்கு ஸந்தோஷத்தை ததிசெய்கின்றதாகியது அநதஇடத்தில் ராசுஷஸாகள் காணப் டார்கள் நரமாமஸங்களைக் கடித்துத் தின்னுக்கின்றவைகளும் ரத களைக்குடிக்கின்றவைகளும் கோரப்பற்களுள்ளவைகளும் மஞ்சள முள்ளவைகளும் ரௌத்ரமானரூபத்துடன் கடியவைகளும் மலை ன்ற தந்தமுள்ளவைகளும் புழுதியடைந்தவைகளும் சடையுள்ள களும் பயங்கரமானமுகமுள்ளவைகளும் ஐந்தகால்களையுடைய களும் பருத்தவயிற்றையுடையவைகளும் பின்புறத்திலுள்ளவைகளை யவைகளும் குருரஸவபாவமுள்ளவைகளும் விகாரமான ரூப் ளவைகளும் பயங்கரமான சத்தமுள்ளவைகளும் யானைமுகமுள்ள

வைகளும் குடவடிவமுள்ளவைகளும் கறுத்த நிறமுள்ளவைக்
மிகப்பயங்கரமாக இருப்பவைகளும் புத்திரர்களுடனும் மனைவிக
ளும் கூடியவைகளும் மிக்க கொடுதன்மையுள்ளவைகளும் ப
முடியாதவைகளும் சிறிதும்தயையற்றவைகளும் பறபலவிதமாய்
பவைகளும் மாகப் பிசாசுகளும் காணப்பட்டன அந்நிதிலை
ஸாகளுடைய பறபலநுபங்கு காணப்பட்டன இதைச் சித்தின
மற்றவைகள் கூட்டம்கூட்டமாக ரகதத்தைக்குழுத்துக் களிப்பவை
வைகளாகக் கூத்தாடின 'இது சிறந்தது, இது பரிசுத்தமான
இது ருசிபுள்ளது' என்றும் உரைத்தன ராசுலஸாகள் கொழு
மஜனை, எலும்பு, ரகதம், மாமஸம் இவைகளால் நன்கு திருபதிய
விசுக்கப்பட்டார்கள் மாமஸத்தினால் ஜீவிக்கின்ற மற்ற ராசுலஸ
மாமஸங்களைக் கடித்துத்தின்மனா. பருத்தவயிறுள்ளவார்களும் ப
வாபுள்ளவார்களும் அவ்வாறே ரௌதராகாரமுள்ளவார்களும் மாய்
களைச் சாப்பிடுகின்றவாளுமான வேறுசில ராசுலஸாகள் ஊனீச
குழுத்துவிட்டு நான்குபக்கங்களிலும் ஓடினார்கள் அந்நிதிரக
கோரநுபமுள்ளவார்களும் பருத்தவார்களும் குருநாமான்செய்கையு
வார்களான ராசுலஸாகள் பதினாயிரக்கணக்காகவும் லக்ஷக்கணக்
வும் அப்பகுதிகணக்காகவும் இருந்தார்கள் ஜனாதிபரே! பெரி
அந்நிதிலை ஸந்தோஷமுள்ளவைகளும் மிக்க திருபதியை
வைகளுமான அனேகபூதங்கள் ஒன்றுசேர்ந்தவைகளாயின நன்
உறங்கின்றவார்களும் ஜாக்ரதை இல்லாதவாளுமான ஸோமகாக
சோந்த ஜனங்களுக்கு அழிவை உண்டுபண்ணுகின்ற அந்நித
யானது இவ்விதமாக மிக்க பயங்கரமாயிற்று நம்முடைய ஜ
களுக்கு அழிவை உண்டுபண்ணின அப்படிப்பட்ட சூரர்களும்
லப்பட்டமையால் காலத்தினுடைய மகிமை தாண்டமுடியாத
இதில் ஸம்சயமில்லை" என்று சொன்னான்

திருதராஷ்டிரன், "என புத்திரனுடைய வெற்றியில் உ
முள்ளவரும் மஹாரதருமான அஸ்வத்தாமா இப்படிப்பட்ட மிக
பெரிதான இரதக் காயத்தை யாதுகாரணத்தினால் முறதியே
வில்லை? மஹாதமாவான அந்நித துரோணபுத்திரா யாது காரண
னால் ஸுத்திரியர்கள் கொல்லப்பட்ட பிறகு, இரதக் காயத்தை
செய்தாரா? அதனை நீ எனக்குச் சொல்லக்கடவாய்" என்று வி
ஸஞ்சயன் சொல்லலானான் "குருநந்தனரே! அந்நித தரௌ
யானவா அந்நித பாண்டவர்களிடத்திலுள்ள பயத்தினால் (இக்கா
தைச்) செயயவில்லை, இது நிச்சயம் பாரததர்கள், புத்திமானு
வா, ஸாதயகி இவர்கள் அருகிலில்லாமையாலன்றோ இரதக் கா

ரோணபுத்திரரால் செய்யப்பட்டது? தேவராஜனான இந்திரனா நந்தாலும் அவர்களுடைய முன்னிலையில், எவன அவர்களைக் காலவான்? அரசரே! பிரபுவே! தூங்கிக்கொண்டிருந்த ஜனங்க டம் இந்தக்காரியம் இவ்விதமாக நடந்தது அந்த அஸ்வத்தாமா வலிதமாகப் பாண்டவர்களுடைய ஜனங்களுக்குப் பெரிய நாசத்தை நடுபண்ணிவிட்டு விடியற்காலையில் பாசமையினின்று திரும்பிவர நம்பினா பிரபுவே! மனுஷ்யரத்தத்தினால் நன்குநனைக்கப்பட்ட ரோணபுத்திரருடைய கத்திப்பிடியானது அவருடைய கையோடு ாரது ஒன்றுபட்டதுபோலாயிற்று அந்த தரௌணியானவா, கனியானது புகாரத்தாலத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் சாமய கச்செய்து ஓயவதுபோலச் சத்தருக்களை மிச்சமில்லாமல் செய்து டியற்காலத்தில் ஓயந்தா பிரபுவே! துரோணபுத்திரா பிர ளுரு செய்தவண்ணம் அந்தக்காயத்தைச்செய்து ஒருவராலும் லல்லமுடியாத வழியை அடைந்து சென்று பிதாவின் விஷயத்தில் ாக்கவலியற்றவரானா புருஷஸரேஷ்டரான அஸ்வத்தாமா, நன க நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்த ஜனங்களுள்ள பாசமையில் இர ல் துழைந்ததுபோலவே (அங்கிருந்தவர்களைக்) கொன்று சபத னறி வெளியில் வந்துவிட்டா பிரபுவே! வீரமுள்ள அஸ்வத் மா அந்தச் சிபிரத்தினின்று வெளியிலவந்து கிருபா கிருதவாமா வ்விருவாகளோடும் சோரது ஸந்தோஷமுள்ளவராக அவ்விருவரை மகிழ்வித்தன்கொண்டு அந்த எல்லாச் செய்கையையும் கொன் அபபொழுது, பிரியத்தைச் செய்கின்றவர்களான அவ்விரு நம், 'ஆயிரம் ஆயிரமாகப் பாஞ்சாலார்களும் ஸருஞ்சயாதளும் டப்பட்டார்கள்' என்கிற பிரியவசனத்தை அவரிடத்தில் ானனாகள் மஹாரதர்களான அம்மூவரும் பிரீதிபுன உரக்க ரவாசம்செய்தார்கள், அவ்வண்ணமே, கைகளையும் கொட்டினா ஒருவரோடொருவா சோரது, 'பாக்யம், பாக்யம்' என்று சிக்கொண்டார்கள் பிறகு, அவ்விருவர்களாலும் நன்கு கொண் டப்பட்ட அஸ்வத்தாமா அவ்விருவரையும் சுட்டியணைத்ததா தோஷத்தினாலே அதிக மஹிமைபொருந்தின உத்தமமான இந்த கசியத்தை உரைக்கலானா 'எனனால் எல்லாப்பாஞ்சாலார்களும் லா தரௌபதிபுத்திரர்களும் ஸோமகார்களும் மிகுந்திருந்த எல்லா தலையார்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் இப்பொழுது நாம் கிருத ந்தயார்களானோம் (அரசனிருக்கும்) இடத்திற்கே காலதாமத ிறிச் செல்வோம் நம்முடைய அரசன் உயிருடனிருப்பானாகில வனுக்குப் பிரியத்தைச்சொல்வோம்' என்று கூறினா

ஒன்பதாவது அத்யாயம்
ஸௌப்திகபாவம் (தோடர்ச்சி)

(அஸ்வத்தாமா முதலியோர் துரியோதனனிடம் வந்து துக்கித்தது
அஸ்வத்தாமா தாம் உறங்கினவர்களைக் கொன்றதைத் துரி
யோதனனுக்குச் சொல்லியதும், துரியோதனன் உயிர்
விட்டதும், அஸ்வத்தாமா முதலியோர் நகரஞ்சென்
றதும், ஸஞ்சயனுக்குத் தீவ்யஞானம்போய்
விட்டதும்)

அந்த அஸ்வத்தாமா முதலான மூவரும், எல்லாப்பாளுசா
களையும் திரௌபதீபுத்திராகளனைவரையும் கொன்று தூயோதன
அடிக்கப்பட்ட இடம் சென்றார்கள, சென்று, குறையிராயிருக்
அரசனைக்கண்டார்கள, பிறகு, ரதங்களினின்று இறங்கி உப
டைய புத்திரனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள, ராஜேந்திரரே! தொ
கள் முறிந்தவனும் துன்பப்படும் பிராணனுடன் கூடியவனும் பி
ளையை இழந்தவனும் வாயினின்று இரத்தத்தைக் கக்குகின்ற
மான அரத்தத்தூரியோதனனை யுதகபூமியில் கண்டார்கள கோரம்
காட்சியுள்ள அனேக துஷ்டமிருகங்களாலும் தினன்பபோ
ஓநாயக்கூட்டங்களாலும் நாற்பக்கத்திலும் ஸமீபத்தில் சூழப்பட்ட
னும்கடித்துத்தின்னவிருமபும அரதக்கொடியமிருகங்களைக் கஷ்ட
லை தடுப்பவனும் ¹ (பூமியில்) புரண்டுகொண்டிருப்பவனும் மீ
வேதனையை அனுபவிக்கின்றவனும் இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட
பூமியில் அவ்வாறு படுத்திருப்பவனுமான அரத்தத்தூயோதனை
கண்டு, மாண்டவாகளபோல மிகுந்திருக்கின்ற அஸ்வத்தாமா, கிரு
ஸாத்வதனான கிருதவாமா இந்த மூன்றுவீரர்களும் சோகத்தி
வருத்தமுற்றுப் புலம்பினார்கள் ரத்தத்தினால் எல்லாப்பக்கத்தி
பூசப்பட்டவாகளும் பெருமூச்சு விடுகின்றவாகளுமான அரதமூ
மஹாரதர்களாலும் சூழப்பட்ட அரத அரசன மூன்று அகனிகள்
யாகவேதி விளங்குவதுபோல விளங்கினான் பிறகு, அம்மூவ
அவ்வித நிலைமையை அடைவதற்குத் தகாதவனும் படுத்திருப்ப
மான அரத அரசனைப் பார்த்து ஸஹிக்கமுடியாத துக்கத்தி
ரோதனம் செய்தார்கள்

பிறகு, கிருபா யுதகபூமியில் படுத்திருக்கிற அரத அரசனு
வாயினின்று (பெருகும்) ரகத்ததைக் கைகளால் துடைத்து மீ

லம்பலானா 'பதினோ' அசென்னைஹினிகளுக்கு நாதனான இரததூயோதனன கொல்லப்படும் மகத்ததினால் நனைக்கப்படும் பததிருக்கிறுன தெய்வததுக்கு அதிகப்பொறுப்பு இல்லையே! ரியமான கதாபுத்ததையுடையவனும் பொன்போற பிரகாசிக்கின்ற னுமான மஹாசாஜனுடைய ஸவாணததினால் அலங்கரிக்கப்பட ளளதும் ஸமீபத்தில் விழுகிறுப்பதுமான இரதக கதையைய பா ரதக்கதையானது ஒவ்வொருபுத்தததிலும் இரதசகரனை விடுகிற லலை ஸவாக்கததைக்குறித்துச் சென்றலும் புகழுள்ளவனான ரதஅரசனை விடுவதாயிலலை அரசனமனையில் பிரீதியுள்ளமனைவி யப்போல இரதவீரனோடுகூடப் படுக்கையில் படுததுக்கொண்டிருக மதும் ஸவாணததினாலலங்கரிக்கப்பட்டதுமான இரதக்கதாபுத்த தப் பா சததுருக்களைத் தவிரக்கசெய்பவனும் முடிசுமுன்மனனா றுக்கு முந்திசெல்லவனுமான இரதஅரசன, கொல்லப்பட்டுப் பூதிகளைக் கௌவிகொண்டிருக்கிறுன. காலவேறுபாட்டைப்பாாத ரயோ? எவனையுத்தததில்கொல்லப்பட்ட கத்ததிரியஸரேஷ்டாகள மியில் படுக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட இரதக்குருராஜன பகை ரகளால்கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் படுத்திருக்கிறுன நூறுக னக்கான அரசாசூட்டங்கள் பயத்ததினால் எவனைவணங்குகி னவோ அவன புலால்தினனும் பிராணிகளால் சூழப்பட்டவ டுக் வீரசயனத்தில் படுத்திருக்கிறுன எரத அரசனை அரசாக்க னத்திறகாக முன்பு உபாஸித்ததாகளோ அவனை இப்பொழுது மாம ததில் ஆசையுள்ளராக்ஷனாகள் உபாஸிக்கின்றார்கள' எனரா

பிறகு,படுத்திருப்பவனும்கௌரவாக்களுள் சிறந்தவனும்பரதவம் ததினுத்ததவாக்களுள் மிக்க மேனமைபெற்றவனுமான அரதத் தூ பாதனை அஸ்வத்தாமா நனருக்க கட்டிக்கொண்டு தீனமாக அழா ரா 'ராஜஸரேஷ்டனே! உனை எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும் சிறந வனெனதும் யுத்தத்தில் குபேரனுக்கு ஒப்பானவனெனதும் பல மருக்குச் சிஷ்யனெனதும் சொல்லுகிறார்கள தோஷமற்ற னே! மனிதர்களைக்காப்பவனே! சமையல் செய்கிறவனும் பாப ததியுள்ளவனுமான பீமஸேனன பலசாலியும் எப்பொழுதும்ஸமாத னுமான உனக்குக் கெடுதியை விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தை எவ ரறு கண்டான? மகாராஜனே! யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் நீயே காலப்பட்டிருக்கின்றதைப் பார்க்கிறோமாதலால், இவவுலகில் லம் நிச்சயமாக மிக்கபலமுள்ளது அலபனும் பாபியும். மரதனு ன விருகோதரன எல்லாததாமங்கலையும் அறிந்த உனனைக் கபடத்

தால் எவ்வாறு கொன்றான்? நிச்சயமாகக் காலம் எவ்விதத்தாலு
தாண்டமுடியாதது யுத்தத்தில் பராக்ரமத்தால் அழைத்து தவர்த
யுத்தத்தில் பீமஸேனனால் கதாயுத்ததால் முறைத்தவருக உன்
டைய இருதொடைகளும் நொறுக்கப்பட்டன அதாமத்தால் யுத்த
தில் கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற உன்னுடையதலையைக் காலால் உன்
குமபொழுது, உபேகைப்பாயிருந்த அலபனா யுதிஷ்டிரனை நிர்திக
வேண்டும் பிராணிகளுள்ளவரையில் யுத்தவீரர்கள் யுத்தங்களில்
சயமாக விருகிகாதரனை நிர்திகப்போகின்றனா கபடத்தாலான
நீ வீழ்த்தப்பட்டாய்? அரசனே! யதுநதனரும், வியமுள்ளவ
மான பலராமா, 'கதையில் தூயோதனனாகுச சமானன இல
என்று உன்னைப்பற்றி எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டிருந்த
வேந்தே! பாரத! பிரபுவே! விருஷணிகுலத்திலுதித்த பலராம
'கதாயுத்தத்தில் எனனுடைய சிஷ்யன அந்தக் குருகுலத்தில் உதித்
தூயோதனன்' என்று ஸபைகளில் உன்னைப் புகழ்கிறாரன்றோ
பரமரிஷிகள் யுத்தத்தில் எதிர்த்துநின்ற கொல்லப்பட்ட க்ஷத்
னாகுச சிறந்ததென்று சொல்லுகிறத்தியை நீ அடைந்தவனாகுரு
தூயோதன! புருஷஸரேஷ்டனே! நான் உன்னைப்பற்றித் துக்கி
விலை யுத்திராக்ஷைப் பறிகொடுத்த உன்னுடைய தாயதந்தைகளை
பற்றியே வியஸனப்படுகிறேன் வீரனே! நாதனான் உன்
போஷிக்கப்பட்ட அவ்விருவரும் அநாதர்களாகச் செய்யப்பட்ட
கள் அவ்விருவரும் பிஷ்டுக்களாக இப்பூமியில் துக்கித்த
கொண்டு ஸஞ்சரிகப்போகிறார்கள் தாமத்தை அநிந்தவாகள
எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களும் கொல்லப்படுகின்ற உன்
உபேகைத்தவர்களுமான அந்த விருஷணிகுலத்தில் உதித்
கிருஷ்ணனையும் தூபயுத்தியுள்ள அரஜுனனையும் நிர்திகவே
டும் மனிதர்களுகுத்தலேவனே! அந்த எல்லாப்பாண்ட
களும் வெட்கமில்லாதவர்களாக, 'நமமால் இவ்வாறு தூயோதன
கொல்லப்பட்டான்?' என்று எதைச்சொல்லப்போகிறார்கள்? க
தாரிந்தன்! புருஷஸரேஷ்ட! நீ தாமத்தால் பண்கவாகளை எதிர்
துச்சென்று யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டாயாதலால் நீ பாக்ஷியசா
யாயிருக்கிறாய் யுத்திராக்ஷை இமந்தவரும் ஞாநிகளும் பந்த
களும் கொல்லப்பட்டவளுமான காரதாரியும் அவமதிகமுடியா
வனும் கண்ணிலலாதவனுமான திருதராஷ்டிரனும் எந்த நிலை
யை அடையப்போகிறார்களோ? அரசனான் உன்னை முன்னிடடுக
ண்டு ஸவாகத்ததை அடையாமலிருந்துவிட்ட கருதவாமா, நான், ம

ரானகிருபா ஆகிய நான்கள் நிரதிகததககவாகள் எல்லா அபிஷேகங்களையும் கொடுப்பவனும் காப்பாற்றுகிறவனும் பிரஜைகளுக்கு மையைச்செய்கின்றவனுமான உன்னை நான்கள் பின்தொடராமத்தலால் நராதமாகளானவர்களை நிரதிககவேண்டும் ஆணமையிறந்தவனே! உன்னுடையவீரயத்தாலே, கருபா, நான், எனபிதாய எங்களுடைபவீடுகள் வேலைகாராகளாலும் ரத்தினங்களால் நிறைக்கப்பட்டன உன்னுடைய தையயிருலமித்திராகளுடனும் தக்களுடனும் கூடிய எங்களால் மிகுதியான தக்பினைகளுடைய முக்கியமான அனேகயாகங்கள செய்யப்பட்டன நீ எல்லா சான்றையும் முன்னிடகொண்டுசென்ற இப்படிப்பட்டவழியிலிகளான நான்கள் எவ்விதம் பிரவிரத்திப்போம்? அரசனே! உத்தமயைகருறித்தசசெல்லுகின்ற உன்னை நான்கள் மூவருமாதிரிமலஸரிககாமலிருப்பதினால் நான்கள் தாபத்தை அடையப்போகும் ஆதலால், நீ செயத நலலகாயத்தை நினைக்கின்றவாகளும் யோஜனவர்களை இழந்தவாகளும் ஸவாககத்தை இழந்தவாகளுமாரும் உன்னை நான்கள் அனுஸரித்தசசெல்லாமலிருக்கும்படிபதவினை ஏதாயிருக்கலாம்? கௌரவாகளுள் சிறந்தவனே! நிசவாக இரத்தப்பூமியில் துக்கத்தான ஸஞ்சரிககப்போகிறோம்சனே! உன்னால் விடுபட்டிருக்கிற எங்களுக்கு ஸுகமவது? மஹானே! (ஸவாககத்தை) அடைந்தவுடனே, மஹாரதாக்களிடமன்று (அவர்களை) எனனுடைய வசனத்தினால் பிராயமுறைபயும் தகுதிமுறைப்படியும் பூஜிப்பாயாக நராதிபனே! எல்லா லாளிகளுக்கும் தவஜம்போன்ற ஆசாயரைப்பூஜைசெய்து, என இன்று தருஷ்டதயுமன்ன கொல்லப்பட்டானென்பதைசலவாயாக சிறந்த மஹாரதனும் அரசனுமான பாஹஸீகீனையும் துராஜனையும் ஸோமத்தத்தினையும் பூரிஸாவலையும் கடடிக்ள் அவ்வாறே, ஸவாககத்தில் முந்தியேபோயிருக்கின்ற வேறுந்த மன்னார்களையும் கடடிககொண்டு நான்கள் சொன்னதாகமம் விசாரிப்பாயாக' என்றா தொடைமுறிந்தவனும் பிரஜைருயிழந்தவனும் குற்றயிராயிருப்பவனுமான அரசனைப் பார்த்து வந்ததாமா இவ்வாறு சொல்லி மறுபடியும் உரைக்கலானா 'துரித்தன! உயிரோடிருக்கிறாயானால் காதுகளுக்கின்பமான வாக்கிதைக கேள் பாண்டவர்களில் ஏழுபோ மிருந்தாக்கள் தாரத்தத்திராகளுடைய ககூழியில் நான்கள் மூன்றுபோகள் மிருந்தோமர்கள' ஐந்துபிராதாக்களும், வாஸுதேவனும், ஸாத்யகியும், அவ

வாமே நானும், கிருதவாமாவும், சாரதவதரான கிருபருமே பாரதி ரோளபதிபுத்திரர்களனைவரும் திருஷ்டத்யுமனனுடைய பிள்ளைகளும் எல்லாப்பாஞ்சாலர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் மிகுதியுமாதஸ்யாகளும் கொல்லப்பட்டார்கள் செய்ததற்குப்பிரதிபலத்தைப் பாரபாண்டவர்கள் புத்திரர்கள்கொல்லப்பட்டவராயினரனது தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் தருணத்தில் மனிதர்களுடனும் வாகட்களுடனும் கூடின அநதப்பாண்டவர்களுடைய பாசறையாநாசமசெய்யப்பட்டது அரசனே! இரவில் பாசறையில் துழைப்பாபகாமமுள்ள அநதததிருஷ்டத்யுமனன பசு கொல்லப்பட்டு போல் எனனால் கொல்லப்பட்டான்' என்றார்

தூயோதனனோ, மனததுககுப்பிரியமான அநத வாரததை கேட்டு மீண்டும் பிரஜைஞயை அடைநது இநதவசனத்தை உணலானான 'கிருபருடனும் கிருதவாமாவுடனுங்கூடின உமமால் என இப்பொழுது செய்யப்பட்டதுபோன்ற காரியம், பீஷ்மராலும் கருணாலும் உமமுடைய பிதாவிலும எனக்குச் செய்யப்படவில்லை அலபனான அநத ஸேனாபதியும் சிகண்டியுடன் கொல்லப்பட்ட அநதனால, நான் எனனை இன்று இநதிரனாகு ஸமானாக நினைவேன சேஷமத்தை அடையுங்கள் உங்களுக்கு மங்களஸவாககத்தில் நமக்கு மறுபடியும் சோககை' என்றான்

உதாரமான மனமுள்ளவனும் சூருராஜனும் வீரனுமான முடைய புத்திரன இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, நண்பர்களுக்கும் துக்கத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு உயிர்துறந்தான் புத்திரமானஸவாககத்தை அடைந்தான் சரீரமானது பூமியில் வீழ்ந்தது அரசனே! இவ்வாறு உமமுடையபுத்திரனான துரியோதன நாசமடைந்தான் சூரனான அவன் யுத்தத்தில் முந்திச் சென்ற பிறகு பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டான் அநதமுன்றுவீரர்களுக்கும் துக்ககொள்ளப்பட்டார்கள் அவ்வாமே, அவர்களும் அரசனைக்கட்கொண்டு மறுபடியும் மறுபடியும் பாரததுக்கொண்டே தமரதங்க ஏறிரைகள் துரோணபுத்திரருடைய இவ்வித தீனமான வாகக கேட்டுச் சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாக விடியற்காலத்தில் நகரத்தைக்குறித்து விரைவாகச் சென்றார்கள் வேந்தரே! முடைய துராலோசனையினால் சூருபாண்டவசேனர்கள் இரங்கும இவ்வண்ணம் கோரமும பயங்கரமும துன்பத்தைச்செய்துமான இநதசூயம் நோந்தது தோஷமற்றவரே! உமமுடையபாரன ஸவாககத்தை அடைந்தவுடனே, சோகத்தினால் பீடிக்கபட்ட

அருகு ரிஷியினால்கொடுக்கப்பட்டிருந்த அந்தத் திவ்யநிருஷ்டியா
து இப்பொழுது நாசமடைந்தது” என்று கூறினான் அப்பொழுது,
ந்த அரசன், இவ்வாறான ஞானிகள் புத்திரர்கள் இவர்களின் வத்த
க்கேட்டுத் தீரக்கமாயும் உஷணமாயும் மூச்சுவிட்டுக்கொண்டு,
ருகு, மனக்கவலையுற்றவனான

வெள்ளப்பதிக்கப்பாவும் ழுற்றிற்று

பத்தாவது அத்யாயம்

ஐஷீகப்பாவும்

தய்வபலதீகினல் தப்பிப்பிழைத்த கிருஷ்டதீயுந்நளினிஸாரதி யுதிஷ
ரநீக்த இரவில பாசறையில நடந்தவற்றைத் தெரிவித்ததும், யுதிஷ
யூரீ துரோளபகியை அழைத்துவந்தந்த நதலனை அனுப்பிப்
பாசறைகீதவந்து தமமவர்கள் மாண்டு கிடப்பதைப்
பார்த்துப் புலம்பியதும்)

அந்த இரவுகழிந்தவுடன், திருஷ்டதயுமன்னுடைய ஸாரதி
னவன் சென்று, உறங்கிக்கொண்டிருந்தருள்தனில் செய்யப
டவத்ததைப் பாண்டவர்களுக்கு உரைத்தான் அவன், ‘அர
ர’ இரவில் துறங்குண்டையிபிரததில் பயமற்றவர்களாகவும் ஜாக
தையில்லாதவர்களாகவும் நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்த திரோள
புத்திரர்களும் துருபதராஜருடைய புத்திரர்களும் கொல்லப்பட
ர்கள் கொலைகாரனான கிருபனாலும் போஜவமசத்திலுதித்த கிருத
மாவினாலும் பாவிபான அபாவததாமாவினாலும் உங்களுடைய
சறை இரவில் நாசமசெய்யப்பட்டது நாடிகளாலும் சகதிகளா
கோடாலிகளாலும் ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களையும்யானைகளை
குதிரைகளையும் வெட்டினவர்களான இந்த வீரர்களால் பாசறை
சமில்லாததாகசெய்யப்பட்டது பாரதரே! கூச்சலிடுகின்ற பற
பணிகளாலும் பழங்களுடைய பாரங்களாலும் தணிர்திருக்கின்ற
கோடாலிகளால் வெட்டப்படுகின்றதுமான பெரிய காட்டினு
ய சபதம்போல உமது சேனையினுடைய மிகவும்பெரிதான சபதம
கப்பட்டது வேந்தரே! அந்தசைசனியத்தினின்று மிகுந்தவன்
ஒருவனே தாமாதமாவே! பரபரப்புள்ளவனான கிருதவாமாவி
தத்தினின்று அதிக பிரயாஸத்தினால் விடப்பட்டேன’ என்று
னான தாமாதமாவும் குந்திபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரா அம்மங்கள்
அந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டுப் புத்திரசோகத்தினால் தைய

நிலையை இழந்து பூமியில் விழுந்தா விழுகின்ற அந்த யுதிஷ்டிர ஸாதயகியானவன் விரைவாகச்சென்று பிடித்துக்கொண்டான். ஸேனனும் அாஜுனனும் மாதரீகுமாரர்களான நகுல ஸஹதே களும் பிடித்துக்கொண்டார்கள் பிரஜைஞையை அடைந்தவர யுதிஷ்டிரா சததுருக்களை ஜயித்துப் பின்பு (தாம்) ஜயிக்கப்பட ராகச் சோகத்தினால் தடுமாற்றமுற்ற வாகுடன தீனனபோ புலம்பினா 'அாததங்கள் காமாக்களதெய்வம் இவற்றினகதியால் அறிய முடியாதது ஜயிக்கப்படுகிறவர்கள் ஜயிப்பதனாலும் ஜ கினவர்களான நாமும் ஜயிக்கப்பட்டதனாலும், அாததங்களுநி கதியானது ஞானக்கண்களாலும் அறியமுடியாதது பிராதாக்களை தோழர்களையும் பிதருக்களையும் புத்திரர்களையும் ஸுஹருததுக் டைய கூட்டங்களையும் கொன்று பந்துக்களும் மந்திரிகளும் பேரன் களும் ஆகிய எல்லோரையும்ஜயித்த நாம் ஜயிக்கப்பட்டோம் அா தம் அாததம்போன்றதாயிருக்கிறது ¹ அனாததம் அாததம் காணப்படுகிறது இந்தஜயம் அபஜயருபமாயிருக்கிறது ஆதல் ஜயம் அபஜயமே கெட்டபுத்தியுடைய எந்தமனிதன் ஜயித்துப்பி ஆபத்தைஅடைந்தவனாகித்தவிக்கிறானே அவன் சததுருக்களால் ருக்க ஜயிக்கப்பட்டவனபோலானதனால் எவ்வாறு வெற்றியை எண் வான்? எவர்களுக்கு வெற்றிபெற்றதம் ஜயிக்கப்பட்டவர்களும் த ரதையுள்ளவர்களுமான சதருக்களால் ஸுஹருததுக்கள் கொல் பட்டமையால் பாவமநேருமோ அவர்கள் ஜயத்தால் வீணாகுகின் ராயினும் தோற்றவர்களே யுத்தத்தில் காணிகளையும் நாளீகங் கையும் கோரப்படுகளுக்கொண்டதும் கத்தியை நாவாக உடையது வில்லாகிற திறக்கப்பட்டவாயினால் பயங்கரமாயிருப்பதும் நானெ யும் தலதவனியுமாகிற காரண கதுடன் கூடியதும் குரோதமுள்ளது யுத்தங்களில் ஓடாமலிருக்கிறதுமான காணனஎன்கிறபுருஷஸிம்ம னிடத்தினின்றுவிடுபட்ட இந்தசஞ்ஞராகள் அஜாககிரதையினால்கெ லப்பட்டார்கள் ரதங்களாகிறமடுக்களுள்ளதும் பாணவாஷ்டங்களா அலைகளுள்ளதும் ரத்தினங்களால் நானகு பகத்ததிலும் நிறைக்கப் டதும் வாகனங்கள் யுத்தவீரர்கள் இவர்களுடைய கூட்டத்துட் கூடியதும் சக்திகளும் ரிஷ்டிகளுமாகிறமீன்களோடும துவஜங்கு யானைகளுமாகிற முதலைகளோடுமகூடியதும் விற்களாகிற நீராசமு ளும்பெரியபாணங்களாகிற துரைகளுமுள்ளதும் யுத்தமாகிறசந்தி தெயத்தினால் வேகத்துடன் கரைபுரண்டுவிருகின்றதும் நானெலிக

தலதவனிகளாலும் சுககாங்குகளின் நேமிகளாலுண்டுபண்ணப்படு
சத்தங்ககளாலும் முழக்கமுள்ள துமான துரோணஸமுத்திரத்தை
கள நானுவித சஸ்திரங்ககளாகிற ஓடங்களால் தாண்டிஞாகளோ
கராஜபுத்திராகள அஜாககிரதையினால் கொல்லப்பட்டார்கள்
தஜீவலோகத்தில் மனிதர்களுக்கு அஜாககிரதையைவிட மேலான
ம வேறில்லை, அவதானமில்லாத மனிதனை நானருபக்கங்களிலும்
பஸ்திதிகள கைவிட்டுவிடுகின்றன அநாததங்களும (அவனிடம்)
வேசிகுகின்றன உத்தமமான துவஜங்களுடைய துனியாகிற
நாத புகைக்கொடியுள்ள தும் பாணங்களாகிற ஜவால்களுடன
யதும், ¹ ஜவலிகுகின்றபெரிய பதாகைகளுடனகடியதும், பெரிய
நாணகயிறு, விரலுறை, சுககாங்குகளின் ஓரம் இவைகளால் உண்டு
பண்பட்ட சத்தத்துடனகடியதும், கவசங்களையும் பறபல சஸ
ங்களையும் ஹோமதிரவயங்களாகக் கொண்டதும், பெரிய சேனை
ம உலாந்த காட்டில் பறறிகொண்டிருப்பதுமான பீஷ்மராகிற
ரிய காட்டுத்தீயை மஹாபுத்தத்தில் எவாசுள பறபல சஸ்திரவே
களால் தாண்டிஞாகளோ அநத ராஜபுத்திராகள அஜாககிரத
ல கொல்லப்பட்டார்கள் அஜாககிரதையுள்ள மனிதனால் தனமோ
வாயமோ விசாலமான கீரத்தியோ அடைவதற்கு ஸாததியப
ரா அவதானத்தினால் எல்லாச சத்துருக்களையும் கொண்டு ஸுக
க விருத்தி அடைநதுகொண்டிருக்கிற மஹேந்திரனைப் பா!
ராககிரதையினால் சேஷ்மில்லாமல் கொல்லப்பட்டவாளும இந
னுக்கு ஒப்பானவாளுமான ராஜபுத்திராகளையும் பௌத்திராகளே
பா! செல்வப்பெருக்குள்ள வியாபாரிகள் ஸமுத்திரகதைத்
நாடிச சிறியந்தியில் முழகிற்றேபோலத் துன்பத்தை அடைந்தா
பொருமையுள்ளவர்களால் கொல்லப்பட்ட அரசாக்கள ஸமசய
லாமல் ஸவாககத்தை அடைநதுவிட்டார்கள் பதிவிரதையான
தத்திரௌபதியானவள துக்கஸாகரத்தை எவ்வாறு ஸஹிக்கப
ரகிருளென்று அலிபைப்பறறியே நான் வியஸனிகுகிறேன் பிரா
களும புத்திராக்களும பிராயமசென்றவனும பாஞ்சாலராஜனுமான
ரவும் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக்கேட்டு அநதக கிருஷ்ணை
னவள விசசயமாகப் பிரஜைஞையை இழந்த பூமியில் விழுந்த துக்
கினால் இளைத்த சரீரத்துடன் வாட்டமடையப்போகிறாள் ஸுகங்
ருக்குத் தகுதியுள்ள திரௌபதியானவள அவர்களின் சோகத்தா
ரிய துயரத்தை ஸஹிக்கமுடியாமல் எவவிதமாவாளோ? ஞாதிவ
தினால் நன்றாக வாட்டப்பட்டவளான அநதப்பாஞ்சாலி நெருப்

¹ பதாகைகளே ஜவால்கள்.

பிஞ்ஞக நனருக எரிக்கப்படுகிறவளபோல அதிகமாக அலறப்படுகிறாள்' என்றா

துன்பமுற்ற அந்தக்கூருராஜரான யுதிஷ்டிரா, இவ்வாறு பிடிக்கொண்டு நகுலனைப்பாத்தது, 'நகுல! போ பாகசியங்களுள் வளான இந்த ராஜபுத்திரியை மாதருவாக்கங்களுடன் கூட இம் அழைத்துவா' என்று சொன்னா மாதரீபுத்திரனான நகுலனும் தாளைத் தபிரதானமாகக்கொண்ட அரசரானயுதிஷ்டிரருடைய அந்தசியத்தைத் தாமத்தினால் ஏற்றுக்கொண்டு எந்தஇடத்தில் பாஞ்ஞராஜனுடைய மனைவிகள் இருக்கிறார்களோ தேவியினுடைய அலுலயத்திற்கு ரதத்தோடு விரைவாகச் சென்றான் அஜமீடனுன் வம்சத்திலுதித்தவரான யுதிஷ்டிரா, சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட ராக மாதரீபுத்திரனை அனுப்பிவிட்டு, அந்த ஸுஹருத்தகங்கே உரக்க அலறிக்கொண்டு, பூதகணங்களால் சூழப்பட்டதான புத்களுடைய புத்தபூமியைக் குறித்ததுசென்றா அந்தத் தாமநந்த அம்மங்கள்கரமாயுள்ளதும் உக்கிரரூபத்துடன் கூடியதுமான அபாசறையில பிரவேசித்தது, பூமியிலப்படுத்திருப்பவார்களும் ரகத்ததினைந்த சரீரமுள்ளவார்களும் பிளக்கப்பட்டிருக்கிற தேகமுள்ளவர்களும் நனருக அடிக்கப்பட்ட தலையையுடையவாளுமான புத்களையும் ஸுஹருத்தகங்களையும் 1 நணபார்களையும் கண்டா தாரகளுள் சிறந்தவரும் கௌரவாளுள் சிறந்தவருமான அந்த யுதிஷ்டிரா, அவாக்களைக்கண்டு மிக்க துன்பத்தை அடைந்தவராகி உஅலறினா பரிவாரங்களுடன் கூடப் பிரஜனஞயற்றவராகப் பூமிவிழந்தா" என்று கூறினா

பதினோராவது அத்யாயம்
ஐ ஷீ க ப ர வ ம் (தொடர்ச்சி)

(நதலன் கிரோபதியை யுதிஷ்டிரரிடம் அழைத்துவந்ததும், அதுரோணபுத்திரருடைய தலையிலுள்ள மணியைக் கொண்டு வரவேண்டியதும், பீமன் நதலனை ஸாரதியாகக் கொண்ட தேருடன் துரோணபுத்திரருடைய வதந்தின்போருட்டுப் புறப்பட்டதும்.)

ஐனமேஜயசே! அந்தயுதிஷ்டிரா, புத்தத்தில் அவ்வாறு கொல்லப்பட்டிருக்கிற புத்திரார்களையும் பேளத்திரார்களையும் துணைவா

1 'ஸகீனச' என்பதிலுள்ள பீஷம்பாவம் 98-ம் பக்கத்திற் சாந்திபாவம் 385-ம் பக்கத்திலும் குறிப்புகளில் காண்க

கண்டு அதிகதுகசத்தினால் கவரப்பட்ட மனதையுடையவரா
பிறகு, புத்திராகளையும் பெளத்திராகளையும் அநதபபிராதாக
யும் நண்பாகளையும் நினைக்கிறவரான அநதமஹாதமாவுக்குப
ரிதான சோகம்தோன்றியது அப்பொழுது, கண்ணீர் நிறைந்த
கண்ணுள்ளவரும் நடுக்கமுற்றவரும் பிரஜைஞயை இழந்தவருமான
தயிதிஷ்டிரரை மிக்கதுயரமுற்றவர்களான நடபினாகளா தேறுத
டயச்செய்தார்களா அளவுகடந்த பராக்கிரமமுள்ளவர்களான
தபபுத்திராகளனைவருக்கும் விதிபபடி பரேதகாயங்களைச்செய்து
கதுக்கத்தை அடைந்தவரானா அநதமுகூதத்ததில, நகுலன்
னமாலிகளாணிந்த வேகமுள்ள குதிரைகளுடன் மிக்கதுக்கத்தி
பிடிக்கப்பட்டிருக்கிற திரௌபதியோடு வந்தான உபயலாவ
தை அடைந்திருந்த அநதக்கிருஷ்ணையோ அப்பொழுது மிகவும்
பிரியமான எல்லாபுத்திராகளுடைய விநாசத்தையுங் சேட்டுத
பமுற்ற இரத்திரியங்களுடன் கூடியவளானா அவள, காற்றி
நாற்புறத்திலும் அலைக்கப்பட்டு நடுக்கமுற்ற வாழைபோல அர
ர அணுகிச் சோகத்தினால் பிடிக்கப்பட்டவளாகப் பூமியில் விழா
ர ரோதனம்செய்யவளும் மலாந்த தாமரைஇதழ்போன்ற கண்
யுடையவருமான அநதத்திரௌபதியினுடைய சோகத்தினால்
டமுற்றிருக்கிறமுகமானது மேகத்தினால் மூடப்பட்ட சந்திரன்
ரலப் பிரகாசிக்கவில்லை பிறகு, விழாந்திருக்கிற அவளைப் பாத
பரபரப்புள்ளவனும் ஸதயவிக் கிரமனுமான பீமன் எழுந்த
கைகளாலும் எடுத்தான அநதபபீமஸேனனால் ஸமாதானம்செய
பட்டவளும் கோபமுள்ளவருமான அநதப்பாஞ்சாலி அழுது
ண்டு பாண்டவர்களுள் ஜயேஷ்டரான யுதிஷ்டிரரைப்பாதது
தவசனத்தை உரைத்தாள்

‘அரசரே! புத்திராகளைக் க்ஷத்திரியதாமதத்தினால் யமனுக்கு
டுத்தது இந்த அகண்டபூமண்டலத்தைப் பாக்கியத்தாலுடையது
வபவிக்கப்போகிறீர் பாக்கியத்தினால் எல்லாப்பூமியையும்டையது
லா அஸ்திரங்களிலும் ஸமாததனும் மதயாண்போல நடப்பவனு
ர ஸுபதராபுதரனை நீர் நினைக்கப்போகிறதில்லை சூரர்களான
திராகள க்ஷத்திரதாமதத்தினால் நாசமபண்ணப்பட்டார்களென
தக்கேட்டு ராஜ்யத்தில் நிலைபெற்றவராகவும் எனனுடன் விளை
கினறவராகவுமிருக்கிற நீர் (அவர்களை) க்ஷனைக்கப்போகிறதில்லை
ததொழிலுள்ள துரோணபுத்திரனால் செய்யப்பட்ட நன்றாகத்
கிக்கொண்டிருந்தவர்களுடைய வதத்தைக்கேட்டு நெருப்பானது

தனக்கிடமான (கடடையை) எரிப்பதுபோல அதிகமான சேர
எனனை எரிகிறது பாண்டவர்களே! பாவத்தைச்செய்தவகு
கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் பந்துக்களுடன் கூடினவனுமான
தத துரோணபுத்திரனுடைய உயிரானது புத்தத்தில் வல்லமை
வெளியிட்டு இப்பொழுது கவரப்படாமற்போனாலும் தரோணிபு
வன பாபகாமத்தினுடையபலனை அடையாமற்போவானாலும் இ
இடத்திலேயே பிராயோபவேசமசெயவேன அதை நன்கு அறி
கொள்ளுங்கள் ' என்றாள் பிறகு, புகழுள்ளவரும் பஜஞ்ஞேன
டைய குமாரியுமான கிருஷ்ணையானவள், பாண்டின புதல்வ
தாமராஜருமான புதிஷ்டிரரைப்பார்த்து இவ்வண்ணம் உரை
விட்டு உட்கார்தான் தாமாதமாவும் அரசரும் பாண்டவரும்
அந்தபுதிஷ்டிரா, உட்காரத்திருப்பவரும் அழகியகாட்சியையுடை
ளும் துருபதகுமாரியும் பிரியமகிஷியுமான கிருஷ்ணையட்பாரத்
' தாமங்களை அறிந்தவளே! கலயாணி! உன்னுடைய அந்தப்பு
ராகளும் பிராதாகளும் ஸ்ந்ததிரியதாமத்தினால் உயிராதுறந்தா
அவர்களைப்பற்றி நீ துக்கக்கத்தருந்தவளலலை கலயாணி! அந்
துரோணபுத்திரா இவ்விடத்தினின்று தூரத்திலிருக்கின்ற செ
முடியாத காட்டை அடைந்துவிட்டா கலயாணி! நீ புத்தத
அவருடையவதத்தை எவ்வாறு நினைப்பாய்?' என்று மறுமே
கூறினா தரோணிபு, ' துரோணபுத்திரனுடைய தலையில் உ
பிறந்தமணி ஒன்றிருப்பதாகநான்கேடிருக்கிறேன் அந்தப்பாபி
புத்ததத்திற்கொன்று அவனுடையதலையினின்று அறுத்து எடுத்த
கொண்டுவிடப்பட மணியை நான் பாராததால் ஜீவித்திருப்பேன்
பது எனனுடைய எண்ணம் ' என்றாள்

அழகியகாட்சியுள்ளவளான கிருஷ்ணையானவள் புதிஷ்டிர
ரைப்பார்த்து இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுக் கோபங்கொண்டவளாகப்
வேனனைக்கையில் தொட்டுக்கொண்டு, 'பீமவேனரே! நீர் ஸ்ந்தத்
தாமத்தை நினைத்துக்கொண்டு என்னைக்காக்கக்கடவீர் சம்பரணே
ரன் கொன்றுபோலப் பாவத்தொழிலுள்ள அந்தத்துரோணபுத்
னைக்கொல்லீராக இவ்வுலகில் பராக்ரமத்தில் உமக்கு ஸம்ப
மணிகள ஒருவனாவது இல்லையன்றோ? பெரியதுயரத்தில்
அவ்வாறென்று எல்லாஉலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்றிருக்கி
நீர் வரரணுவதநகரத்தில் பாரததர்களுக்கு ஆதாரமானீரன
அவ்வாறே ஹிமயத்தைக்கண்ட ஸமயத்திலும் நீர் (பாரததர்களு
ரஸ்கரானீர் அவ்வாறே விராடநகரத்தில் கீசகனால் அதிக

ரிமலிக்கப்பட்ட எனையும் இந்திரன் இந்திரானியை விடுவிப்பதுபோலக் கஷ்டத்தினின்று விடுவித்தீர் சததுருக்களைக் கொல்வரே! பாரததரே! முதகாலத்தில் இந்தப்பெரியகாரியங்களை எவ்வாறு செய்தீரோ அவ்வாறு துரோணபுத்திரனையும் கொன்று முகியாக இருப்பீராக' என்கிறவாக்கியத்தை உரைத்தான் அவனாடைய பலவிததுக்கதையும் புலம்பலையும் கேட்டு, மகாபலசாஸியும், நதிபுத்திரனுமான பீமஸேனன் பொறுக்கவில்லை அவன், அழகிய ம பாணங்களுடனும் நாணகபிறறுடனும் கூடியதும் ஆச்சரியகராயிருக்கின்ற துமான தனவிலலை எடுத்துக்கொண்டு ஸவாணத்தினால் சித்திரமான அங்கங்களுடன கூடிய பெரிய ரத்ததினமீது ஏறினான். அவன் நகுலனை ஸாரதியாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு துரோணபுத்திரருடைய வத்தத்தில் நிசசயமுள்ளவனாகப் பாணத்தாடனகூடின விலலை, நெணியுடனகூடினதாகச் செய்துகொண்டு குதிரைகளை விரைவாக நடத்தினான் புருஷஸரேஷ்டரே! தமது தேஜஸினால் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் சீக்கிரமாச்சசெல்லுகிற ஸவபாவமுள்ளவைகளும் சுமைநிறமுள்ளவைகளும் அந்தக் குதிரைகள் (பீமனைச்) சுமந்து காண்டு விரைவாகச் சென்றன பாரதரே! தவறுதலான அந்தப் பீமன் தன்னுடைய பாசறையினின்று ரத்ததின வழியைப்பிடித்துக் காண்டு துரோணபுத்திரர் சென்றவழியினால் விரைவாகச் சென்றான்.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

ஐ ஷீ க பாவம். (தோடர்ச்சி)

பீமன் அருவத்தாமாவைக் கொல்லச்சென்றதும், மாதவர் அருவத்தாமாவின் கேட்டநடை முதலியவற்றைக்கூறிப் பீமனைக்காக்க வேண்டுமென்று யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியதும்)

அலமதிகமுடியாத அந்தப்பீமன் புறப்புட்புப்போன பிறகு, ரதவாகளுள் உத்தமரும் செந்நாமரைமலர்போன்ற கண்களைபுடையருமான ஸ்ரீ கோவிந்தர், குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரோடுகி, பாண்டவரே! உமமுடைய பிராதாவான இந்தப்பீமன் புத்திரசோகத்தினால் கவரப்பட்டவனாக யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரைக்கொல்ல வணனி ஒருவனாகவே எதிர்த்துக்கொண்டு பாந்தாக்களுள் கிறந்தவரே! லலாப்பிராதாக்களையங்காட்டிலும் உமக்குப் பீமனிடத்தில் பிரீகிண்டு ஆபத்தை அடைந்திருக்கிற அவனை இப்பொழுது நீர் ஏன்காப்பாற்றவில்லை? சததுருபட்டணங்களை ஜயிப்பவரான துரோணர்

அப்பொழுது புத்திரருக்கு உபதேசித்ததும் பிரம்மசிரஸ் என்று பி
ஸித்திபெற்றதும் பூமியையும் எரிக்கக்கூடியதுமான அஸ்திரத்தை
மஹாத்மாவும் மஹாபாக்கியசாலியும் எல்லாவிலாளிகளுக்கும் துவ
மாயிரூபவருமான ஆசாயா பிரீதியுள்ளவராகத் தனஞ்சயனுக்கு
கொடுத்ததா பொருமையுள்ளவரான புத்திரரும் தனிமையில் து
ணரிடம் அந்த அஸ்திரத்தை யாசித்ததா பிறகு, அதிகஸந்தோ
மில்லாதமனத்தோடனக்கூடியவராகவே புத்திரருக்குச் சொன்னது
துராதமாலான புத்திரருடைய சபலமானது அறியப்பட்டதாயிது
பிறகு, எல்லாததாமங்களையும்நிறத் அந்தஆசாயா, புத்திரரை
பார்த்து, ‘ஐயனே! புத்தத்தில் மிகக் ஆபத்தை அடைந்திருந்தாலு
நீ இந்த அஸ்திரத்தை முக்கியமாக மனிதாசனரிடம் பிரயோகிக்கக்
கூடாது’ என்று கட்டளையிட்டா புருஷஸுரேஷ்டரே! ஆசாயராக
துரோணா, புத்திரரைப்பார்த்து இவ்வண்ணமுரைத்தது மீண்டு
அவரைநோக்கி, ‘நீ ஒருபொழுதும் நல்லோர்களுடையவழியில் இரு
க்கமாட்டாய்’ என்று உரைத்ததா துஷ்டாதமாவான அந்த அஸ்வ
தாமா அப்பொழுது பிதாவினுடைய அந்தவசனமானது அப்பிரி
மானது என்றறிந்தது மங்களகரமான எல்லாவிஷயங்களிலும் ஆன
யற்றவராகச் சோகத்தினால் பூமியை நாறமுறத்திலும் சுற்றினா கு
சிரேஷ்டரே! பாரதரே! பிறகு, அப்பொழுது நீ வனத்திலிருந்து
ஸமயத்தில் துவாரகையை அடைந்து விருஷணிகளால் அதிகமாக
பூஜிக்கப்பட்டவராக வாஸமசெய்ததா ஒரு ஸமயத்தில் ஸமுத்திர
தினோரத்தில் துவாரகையின் ஸமீபத்தில் வஸித்துக்கொண்டிருந்
அந்த அஸ்வதாமா ஒருவருமில்லாமல் தனித்திருக்கின்றஎனனை வ
தடைந்து சிரித்துக்கொண்டுவசனிக்கலானா ‘கிருஷ்ணரே! தாசாரீ
ரே! அள்விலலாதவிககிரமத்துடன் கூடினவரும் பரதவம்சஸ்தர்களு
காசாயருமான எனபிதா உக்கிரமான தவத்தைச் செய்து அகஸ்தி
ரிடத்தினின்றுபெற்றதும் தேவர்களாலும் கந்தாவர்களாலும் பூஜிக்க
பட்டதுமான ‘பிரம்மசிரஸ்’ என்கிற அஸ்திரமானது எனனுடை
பிதாவினிடத்திற்போலவே இப்பொழுதுஎன்னிடத்திலுமிருக்கிறத
யாதவர்களுள் உத்தமரே! என்னிடத்தினின்று அந்தத்திவ்யாஸ்திர
தை நீரும் பெற்றுக்கொண்டு எனக்கும் புத்தத்தில் சதருக்களை
கொல்லுந்நிறமைபொருந்திய சகரூபமான அஸ்திரத்தைக்கொடு
என்றுவேண்டினா அரசரே! பரதார்களுள் சிறந்தவரே! அ
சலிசெய்துகொண்டு பிரயத்தினத்தோடு அஸ்திரத்தை என்னிடத்
திலிருந்து யாசிக்கின்றவரான அந்ததொளணிக்ருப பிரீதி

படைந்த நானும் பின்வருமாறு கூறினேன் 'ஒன்று சோந்திருக்கின்ற
தவாகளும் தான்வாகளும் கந்தாவாகளும் மனிதர்களும் பதகங்
ளும் உரகங்களும் எனனுடையவியத்தின் தூற்றில் ஓர் அம்சத்
தாடும் ஒப்பாகா இதோ வில், இதோ சுகதி, இதோ சுககரம்,
தோ கதை எனனிடத்தினின்று நீர்விரும்புகின்ற அஸ்திரங்
கையெல்லாம் உமக்குக்கொடுக்கிறேன் யுத்தத்தில் எதை எடுப்ப
தற்கும் பிரயோகிப்பதற்கும் சுகதியுள்ளவராகிறீரோ அதை எனக்
கொடுக்கவேண்டுமென்று உமமால் விரும்பப்பட்ட அஸ்திரமின்
யே பெற்றுக்கொள்ளும்' எனவே மஹாபாக்கியமுள்ள அவர்
னனோடு பொருமைகொண்டு அழகிய நடுதலவாரத்தாண்ட கூடியதும்
பிரம்பூர்களுள்ளதும் வஜ்ரமிழைத்த நடுவுள்ளதும் இரும்பும்பமா
ருப்பதுமான சகரத்தை எனனிடத்தினின்று விரும்பினார் 'சகரத்
தப்பெற்றுக்கொள்ளும்' என்று எனனால் உரைக்கப்பட்ட அந்த
ரொளணியானவா உடனே விரைவாகமுநது இடக்கையினால்சகரத்
தளடுகலாறா இரத்தச்சகரத்தை இருக்கிற இடத்தினின்று அசைப்
தற்குக்கூடச் சுகதியுள்ளவராகவில்லை பிறகு, இரத்தச்சகரத்தை
லக்கையினாலும் பிடிப்பதற்கு ஆரம்பித்தாரா அந்தக்கையினாலும்
பித்தம் முழுமுயற்சியினாலும் இரத்தச்சகரத்தை அசையச்செய்ய
லை பார்த்தே! பிறகு, அந்தத்தரோணபுத்திரா முழுவலிமையா
ம் இரத்தச்சகரத்தைத் தூக்குவதற்கோ அசைப்பதற்கோ சுகதி
ற்றவரானபொழுது அதிகமனவருத்தமுற்றவராக முயற்சிசெய்து,
ளப்படைந்து திரும்பிவிட்டாரா அந்த அபிப்பிராயத்தினின்று
னந்திரும்பினவரும் புத்தியில்லாதவரும் மிகமனவருத்தமுற்ற
ருமான அபாவத்தாமாவை நான் அழைத்துப் (பின்வருமாறு)
சானனேன் 'பிரம்மமன்றே! தேவாக்களுள்ளும் மனிதாக்களுள்ளும்
நந்தஸ்தியவாதியென்று பிரசித்திபெற்றிருக்கிறவனும், காண்ட
த்தை விலலாகக்கொண்டவனும், வெள்ளைக்குதிரையுள்ளவனும்,
நந்தவானரத்தைக் கொடியாக்கக்கொண்டவனும், ஜயசிலனும், தேவ
கவேசரும் கறுத்தகண்டத்தையுடையவரும் உமையவருக்குப்
கிபுமான ஸாக்ஷாதசங்கரரை முற்காலத்தில் தவறதுவயுத்தத்தில்
சிழித்ததவனும், பூமியில்தவனைக்கூட்டிலும் எனக்குமிக்கானபுக
ரியவேறுமனிதனில்லாதவனும், மஹாத்மாவும், எவனுக்கு கொடு
ந்தகாததாக உயிரும் மறந்ததுவும் என்னுக்கிலையோ அப்படிப்பட்ட
னபனும், சிறந்தசெய்கைகளையுடையவனுமான் பார்த்தனும் நீர்
னனேனோக்கிச் சொல்லியவாய்துதை, இதற்குமுன்கொன்ன தில்லை.

மூடரே! இமயமலையின் சாரலையடைந்து பன்னிரண்டு வருஷகால நிறைவேற்றத்தக்க மஹாகோரமான பிரம்மசாயததை நிறைவேற்ற என்னுலதவததால அடையப்பட்டவனும் ஸந்தகுமாரனுடைய அபிமானாகவிரூபவனும் தேஜஸவியும் பிரத்யுமனனென்ப பிரசித்திபெற்றவனும் எனக்குஸம்மானவிரதத்தை அனுஷ்டித்தவளான ருகமின் யிடத்திலபிறந்தவனுமான புத்ரனுட்கூடத் திவ்யமான துமபுத்தத்தி நிகரிலலாததுமான இரதமஹாசகரத்தை வேண்டவில்லை அப்படிப்பட்ட இரதசக்கரம் உமமால் வேண்டப்பட்டது உமமால் சொல்லப்பட்ட இரதசக்கரவிஷயமான பிராரத்தனாவசனமானது அதிகுபுமாளாவரான பலராமராலும் கதனாலும் ஸாமபனாலும் ஒருபொழுது இதற்குமுன் உரைக்கப்பட்டதில்லை துவாரகையில் வஸிக்கின்ற மற்றவர்களாலும் மஹாரதர்களான விருஷணிகளாலும் அரதர்களாலும் அலபமான இரதவாக்ஷியம் முன்பு சொல்லப்பட்டதில்லை அப்படிப்பட்ட இது உமமால் வேண்டப்பட்டது ரதிகாக்களுள்கிற தவயே ஐயா! நீ பாரதர்களுடைய ஆசாயபுத்திரா எல்லாயாதவர்களும் நன்குமதிக்கப்பட்டவா சக்கரத்தினால் எவனை எதிர்த்து புத்தி செய்விரும்புகிறீர்? எனறேன் இவ்வண்ணம் என்னுலசொல்லப்பட்ட துரோணபுத்திரா என்னைப்பார்த்து, 'மாதவரே! உமக்கு பூஜைசெய்து உமமோடுகூடப் போபுரியப்போகிறேன் விபுலே நான் ஜயிக்கப்பட்டதகாதவனாகக்கடவேன்' என்கிறெண்ணத்தினால் தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட உமமுடைய சகர என்னுலவேண்டப்பட்டது உமமிடத்தில் இதைஸத்யமாகச் சொல்கிறேன் கேசவரே! கோவிந்தரே! அப்படிப்பட்ட நான் தூலபமா அரதசக்கரத்தை அடையாமலே திருமபிப்போகப்போகிறேன் எனனை மங்களத்தை அடையுமபடி ஆசாவதியும் பூமியிலொப்பறத்ததையுடையவரும் போஜாக்களுள் உத்தமருமான உமமால் இரதபயங்கரமான சக்கரமானது தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது வேறு ஒருவ இதை அடைந்திருக்கவில்லை' என்று இரதவசனத்தை மறுமொழிய உரைத்தாரா துரோணபுத்திரா என்னேநோக்கி இவ்வளவுமட்டிலு உரைத்து, தேரிமுகஞ்நதிறமையுள்ள குதிரைகளைபும் தனங்களைப பறபல ரத்தினங்களைபும்பெற்றுக்கொண்டு உரியகாலத்திலசென்று அவா கோபமுள்ளவா, கெட்டஎண்ணமுள்ளவா, சபலா, குருர பிரம்மசிரஸ என்கிற அஸ்திரத்தையும் அறிந்திருக்கிறா அவரிடத்தினின்று பீமனைப்பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று கூறினா

பதினாறுவது அத்தியாயம்
ஐந்தாம் பாகம் (தொடர்ச்சி)

கொவிந்தர் முதலானவர்கள் பாகீரதீர்த்தில் வியாஸநுடைய ஸம்
பத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்த அஸ்வத்தாமாவைப்பார்த்த
தும், அவர் பாண்டவர்கள் அழிவதற்காகப் பிரம்மசிரஸ
என்கிற அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்ததும்)

எல்லாயாதவர்களுக்கும் ஆனந்தத்தை உண்டிபண்ணுகிறவ
ள ஸ்ரீவாஸுதேவா, குருசரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து
வாறுசொல்லிவிட்டுச் சிறந்த எல்லா ஆயுதங்களோடும் கூடியதும்
கமலைகளுள்ள காமபோஜதேசத்தில் பிறந்த சிறந்த குதிரைகளகட
தும் உதயஸூரியனுக்கு ஒப்பாயிருக்கின்றதும் எல்லா ரத்தினங்
களும் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளதும் உத்தமமுமான ரத்தினம் ஏறி
சைபயம் ஸுகீர்தமென்கிற (இரண்டு குதிரைகள்) வலப்பக்கத்தி
ல் இடப்பக்கத்திலும் துகத்தைத் தாங்கின மேகபுஷ்பமும் வலாஹக்
மாவறறினபின்பக்கத்தைத் தாங்கின நைவகளாயின அரதரத்த
விஸ்வகாமாவினால் செய்ப்பட்டதும் திவ்யமானதும் ரத்தினங்க
ளும் தாதுககளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான கொடிமரமானது
ரத்தினங்களை நிறுத்தப்பட்டதாகக்காணப்பட்டது அந்தக்கொடி மரத்
லைவனதேயா மண்டலாகாரமான காந்தியுடனும் கிரணங்களுடனும்
நந்தார ஸத்யஸந்தாரான அந்தமாதவருடைய கருடதவஜமானது
ண்பட்டது பிறகு, ஹருஷ்கேசரும், எல்லா வில்லாளிகளுக்கும்
வலனை அராஜுனனும், குருராஜரும் தாமசநதனருமான யுதிஷ்டி
ரும் அந்த ரத்தினிலேறினா ரத்தினிலேறிநிற்கிறவரும் சாரங்
தை வில்லாகக்கொண்டவருமான தாசாஹருக்கு இருபுறத்திலு
ந்க்கிற மஹாதமாக்களான அவவிறுவர்களும் இரதிரனுக்கு இரு
புறத்திலும் அஸ்வினீதேவர்கள் விளங்குவதுபோல விளங்கினார்கள்
சாரஹா, இருவரையும் உலகத்தோரால் பூஜிக்கப்பட்ட ரத்தின
விறைத்துக்கொண்டு வேகமுள்ள சிறந்த குதிரைகளைக் கொரடா
னால் ஓட்டினா அந்தக் குதிரைகள், பாண்டுபுத்திரர்களான யுதிஷ்டி
ராஜுனர்களாலும் யாதவர்களுள் உத்தமமான ஸ்ரீவாஸுதேவ
னும் வீரநிருக்கப்பட்ட உத்தமமான ரத்தினத்தை இழுத்துக்கொண்டு
நரவாக மேலே எழும்பின் சாரங்கத்தை வில்லாகக்கொண்ட ஸ்ரீ
வாஸுதேவரை வலுக்கின்றனவாகவும் விரைவாகச் செல்லுநதனை
ள்ளவையுமான குதிரைகளுடைய பெரிய சப்தமானது பறக்கின்ற

பகவிகளுடைய சபதமபோலத்தோன்றியது , பரதாசுருள் சிவ
வரே! ஸமாததாசுருள் அநதவீராகள நலலவேகமுள்ளவாகு
ஒரு கூணததில் மஹாபாகுபலமுள்ளவனும் மகாவிலலாரியு
பீமலேனனைத் தொடரதாசுருள் மஹாதாசுருள், குரோதததி
ஜவலிககினதவனும் சததருவைஸமஹரிப்பதில் முய்தசியுள்ள
மான பீமலேனனை அனுகியும் அவனைத்தடுபததருச சகதியத
களானாகள காந்தியுள்ளவாகுளும் திடமானவிலலையுடையவா
மான அவாகுள்குமுள், அநதச சூரனான பீமன, துராதமாவும் பு
ராகளைககொனதவருமான அநத தரோளணியானவா இந்
தாசுருள்கேடடிடமான பாகீரததீரததாசுருள், மிககவேகமுள்ளகுதி
களால் செனருள் அவன, ஜலஸமீபததில் ரிஷிகளோடு வீற்றிருப
ரும் மஹாதமாவும் புகமுள்ளவருமான கிருஷ்ணதவைபாயனரை
அவரருகில் வீற்றிருபவரும் குருரமானசெயகையையுடையவ
நெய்யினால் நனைசகப்பட்டவரும் குசததினால் செயபப்பட்டவ
ததைஉடுததவரும் புமுதிபதிரத மேனியையுடையவருமான அ
தரோளணியையும் கண்டான மிகககைவனமையுள்ளவனும் குருதிபு
ரனான பீமலேனன பாணாகுள்குடனகூனவிலலை எடுத்
கொண்டு அநத அஸவததாமாவை நோக்கி எதிர்த்தோடினா ,
'நில்' எனதும் சொனனா. பயங்கரமான செயகையையுடையவ
நனகுபிபககப்பட்ட விலலுடன் கூடினவனான அநதப பீமலே
னையும் இவனுகுபபினபுததில் ஜனாததனருடையரதததில்
றிருககினத பராதாசுருளான யுதிஷ்டிராஜானாகையும பாரத
தரோணபுதரா மனததில் துனபமுததவரானா , அசசமயததாசு
தகுரததாசுருள் இதனையும் எண்ணினா மனததில் தையமுள்ள அ
தரோணபுதிரா திவயமான அநத உததமாஸதிரததை நினைத்
இடககையினால் சீமகீககையும எடுததார அநததரோணபுத
அநத ஆபததைஅடைததால், திவயாஸதிரததை பரயோகித்
ராஜஸரேஷ்டரே! பிரதாபசாலியான தரோணபுதரா, திவயா
களைததரித்தா நிறகினத அநதசசூராகளைப பொருதவராக ரோ
தினால், 'பாண்டவாகளே இலலாமல் போவதின்பொருட்டு' எல்
சொலலை உககிரமாகவெளியிட்டு இவவாறுசொலலி எலலாவல்
ருகுகும் அதிகமான மோகமுண்டாவதினபொருட்டு அநத அ
ரததை விடுததார பிறகு, அநதசசீமகீகககில் காலனுகுகும் உ
கனுகுகும் யமனுகுகும் ஒப்பான நெருப்பானது மூவுலகககளை
ளரிககப்போவதுபோலத் தோன்றியது

பதினான்காவது அத்தியாயம்
ஐஷீகபாவம் (தோடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் கோவிந்தரின் கட்டளையால் அஸ்வத்தாமாவின்
அஸ்திரத்துக்குப் பீரதி அஸ்திரம் விட்டது)

மிகக் புஜபலமமைந்த வாஸுதேவா, சூரிப்பினாலேயே அந்த
ரோணபுத்திரருடைய அபிப்பிராயத்தை ஆதிமுதல அறிந்த அர்
ஜுனனைப் பாடித்து, 'அர்ஜுன! அர்ஜுன! பாண்டவ! துரோணா
ல் உபதேசிக்கப்பட்டதும் உன் உள்ளத்தில் இருக்கின்ற துமான
வயாஸதிரத்தைக்கு இப்பொழுது இந்தக்காலம் வாய்ததுவிட்டது
மத! புத்தத்தில் பராதாக்களையும் உன்னையும் காப்பாற்றிக்கொள்
கின்றொருட்டு நீயும் அஸ்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தைத் தடுக்கிற
தாயுள்ள இந்த அஸ்திரத்தைப் பரயோகம்செய' என்று சொன்னா
மரு, சதருவீரர்களைக் கொல்பவனான பாண்டவன், கேசவா இவ
று சொல்லக்கேட்டு, அம்பையும் வில்லையும் கையில் எடுத்துக்க
காண்டு தேரின்னிறு விரைவாகக் கீழே இறங்கினான் பகைவரை
புட்டுவனான அர்ஜுனன் முதலில் ஆசாயபுத்தரருக்கும் பிறரு
ளக்கும் எல்லாப்ராதாக்களுக்கும் சேஷம்முண்டாகவேண்டுமென்று
ரைத்ததுதேவதைக்குக்கும் எல்லா ஆசாயாக்களுக்கும் நமஸ்கா
ம்செய்து அஸ்திரம் அஸ்திரகதாலே தணியவேண்டுமென்று மங்
ரத்தைத் தியானம்செய்து பிரயோகித்தான பிறகு, காண்ட
த்தை வில்லாக்ககொண்ட அர்ஜுனனால், விரைவாக விடப்பட்ட
ந்த' அஸ்திரமானது மகாஜவாலையுடன் யுகாந்தகாலத்து நெருப்
பு ஒப்பாக ஜவலித்தது அவ்வாறே, தீக்ஷணமான தேஜஸுள்ள
ரோணபுத்திரருடைய அந்த அஸ்திரமும் மிக்கஜவாலையுள்ளதும்
தஜோமண்டலத்தால் சூழப்பட்டதுமாக நன்கு ஜவலித்தது
பிரம் ஆயிரமாக அனேக இடிகளும் விழுந்தன எரிசெத்ததி
களும் விழுந்தன எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அதிகமான பயம்
ண்டாயிற்று ஆசாயம் சபத்ததுடன் கூடியதும் மிக்க ஜவாலாஸம்
களால் நிரம்பியதுமாயிற்று மலைகளுடனும் காடுகளுடனும் மங்
ருடனுக்கடின பூமிமுழுவதும் நடுங்கியது பிறகு, அவ்விருவரும்
ஸ்திரதேஜஸினால் உலகங்களைப் பயமடையச் செய்துகொண்டு
ளறாகள அப்பொழுது அந்த இடத்தில் நாரதரும் ஸாவதாமஸவ
பியும் பரதாக்களுக்குப் பிதாமஹருமான வியாஸருமாகிய இந்த
ரண்டு மஹரிஷிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து, வீரர்களான அஸ்வத்தாமா

தனஞ்சயன இருவரையும் தணிப்பதற்காகத் தரிசனம்கொடுத்ததாக எல்லாத் தாமதங்களையும் அறிந்தவாகளும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஹிதத்தைச் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவாகளுமான் அந்த இரண்மஹரிஷிகளும் உத்தமதேஜஸோடு கூடியவாகளாகி ஜவலிக்கிற அஇரண்டு அஸ்திரங்களுடைய மத்தியில் நின்றாகள அவமதிகதகாதவாகளும் கீர்த்தியுள்ளவாகளும் ரிஷிகளுள் சிறந்தவாகளும் அவவிருவரும் அந்த இடத்தில் அந்த அஸ்திரங்களுடைய நடு அடைந்த ஜவலிக்கின்ற இரண்டு நெருப்புக்களபோல நின்றாக பிராணிகளால் அவமதிகததகாதவாகளும் தேவர்களாலும் தான்களாலும் நன்குமதிக்கப்பட்டவாகளுமான் அவவிருவரும் உலகருக்கு ஹிதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் அந்திர தேஜஸைத் தணிப்பதற்காக நின்றாகள ரிஷிகள், 'மஹாஸ்திரங்களை அறிந்தவாகளும் முன்னிருந்தவாகளும் காலம்சென்றவாகளும் மஹாரதர்களால் எவவிதத்தினாலும் இந்த அஸ்திரமானது பதாக்களிடம் பிரயோகிக்கப்படவில்லை வீரர்களே! இதென்ன ஸம்ஸம்? மிக்க நாசத்தை உண்டுபண்ணிவிட்டார்கள்' என்று கூறின

பதினேறாவது அத்யாயம்

ஐஷீகபாவம். (தோடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் வியாஸநாதர்களுடைய விருப்பப்படி தான்விட்ட சகிரத்தைத் தீர்ப்பியதும், மாதவர் உத்தராகரீப்பத்தில் ஐஷீகாநாதர்களைப் போட்டாலும் மரித்த சிசுவைத் தான் பிழைப்பிப்பதாகப் பிரதிஜ্ঞைசெய்ததும், அஸ்திரத்தைத் தீர்ப்படியலாத அஸுவத்தாமா வியாஸரையும் மாதவரையும் அநாதரனைச் செய்து அதனைக் கரீப்பங்களில் விட்டதும்)

காணவத்தை விலக்கக்கொண்டவனும் மஹாரதனும் தனஞ்சயன, அகனிகளுக்குச் சமமான தேஜஸுள்ள அந்த ரிஷியோடாகளைக் கண்டவுடனே, ஸமயத்துக்குத் தக்கதை ஆலோசித்து, விவாளவனாகத் துவயமான பாணத்தைத் திருப்பியழைத்தான் சித்தவனான அர்ஜுனன், அப்பொழுது அஞ்சலிசெய்துகொண்டு அரிஷிகளைப் பார்த்து, 'அஸ்திரம் அஸ்திரத்தினால் தணிக்கப்பட்டமென்று எனனால் அஸ்திரம் பிரயோகிக்கப்பட்டது இந்த உத்தமம் அஸ்திரமானது உபஸம்ஹாரம் செய்யப்படுமாகில் பாவத்தெ

நான் துரோணபுத்திரர் எங்களை வைவரையும் அஸ்திரதேஜஸினால் சமினறிக் கொளுத்தவரென்பது நிச்சயம் இச்சமயத்தில் எங்குக்கும் உல்குகளுக்கும் எல்லாவிதத்தினாலும் நனமையைத் தேவாந்குருஸமானாகளான வீகைகள் நனகுஆலோசிப்போகளாக ' என்கிற வததை உரைத்தான் கனஞ்சயன் இவ்வாறு சொல்லி மறுபடியும் ஸ்திரததை உபஸமஹாரம் செய்தான் யுத்தத்தில் அதனுடைய ஹாரமானது தேவர்களாலும் செய்யமுடியாதது யுத்தத்தில் யோக்கிகப்பட்ட அந்த உத்தமஸ்திரததைத் திருப்பியழைத்தலில் ண்டலனைத் தவிர மற்றவன் ஸாஷ்நாத இரதிகை இருந்தாலும் வல மபுள்ளவனாகான பிரமமதேஜஸினின்று உண்டானதும் பரி வமில்லாத புத்தியையுடையவனால் பிரயோக்கிகப்பட்டிருப்பது ன் அந்த அஸ்திரமானது பிரமமசாயவிரதமில்லாவிடில் திருப்பி ழைத்தற்கு இயலாததன்றோ? பிரமமசாயவிரதத்தை அனுஷ்டி த எந்தமனிதன் பிரயோகித்தது மீண்டும் உபஸமஹாரம் செய்கி லே மித்திரபரதுவாகக்கொண்டனகூடின் அவனுடைய தலையை த் அஸ்திரமானது அறுக்கிறது அராஜுன்ன பிரமமசாரியும் விரத டையவனும் அடையமுடியாத அந்த அஸ்திரததை அடைந்தவனுமா ருந்தும் அதிகவியஸைத்தினால் பீடிககப்பட்டகாலத்திலும் பிரயோ கவில்லை பாண்டவனால் அவன் ஸதயத்தையும் விரதத்தையும் த்தவன், சூரன், பிரமமசாரி, ஆசாரயருக்கு வசப்பட்டவன் கனால், அவன் மறுபடியும் அஸ்திரததை உபஸமஹாரம் செய ன பிறகு, அந்தத் துரோணபுத்திரரும் மத்தியில் நிற்கின்ற தரிஷிகளிருவரையும் நனகு பார்த்து மறுபடியும் வல்லமையினால் றாரமான அஸ்திரததைத் திருப்பியழைக்கச் சுகதியுள்ளவராக லலை அரசரே! யுத்தத்தில் சிறந்த அஸ்திரததைத் திருப்பியழைக்க பலாதவரான துரோணபுத்திரர், மனத்தில் தளர்ச்சியுற்று வியாஸ றரிஷியைப்பார்த்து, ' ரிஷியே! மிகத்துன்பத்தினால் பீடிககப்பட வனும் உயிரைக் காக்கவிரும்பினவனுமான என்னால் இந்த அஸ்திர னது பீமஸேனனிடத்திலிருந்து உண்டானபயத்தினால் பிரயோகிக பட்டது பகவானே! தூயோதனனைக்கொல்ல எண்ணுகொண்ட லும் பொய்யொழுகமுள்ளவனுமான இந்தப் பீமஸேனனால் யுத்தத் ு அதாமமும செய்யப்பட்டது பிரமமணரே! அதனால் கோபங ண்ட என்னால் இந்த அஸ்திரம் வீடப்பட்டது மீண்டும் அத த்திருப்பியழைத்தற்கு நான் இரதச்சமயத்தில் சுகதியற்றவனாயிருக் றன முனிவரே! அக்கனியினுடைய தேஜஸை அபிமந்தரணம்

செய்து பாண்டவர்களுடைய விராசத்தின்பொருட்டு நெருங்கியாத இந்தத்திவ்யாஸ்திரமானது எனனால் பிரயோகிக்கப்பட்டதன்றோ? பாண்டவர்களுடைய விராசத்துக்காகவே ஸங்கலபித்த பிரயோகிக்கப்பட்ட அப்படிப்பட்ட இந்த அஸ்திரமானது போழுது பாண்டுபுதராகளனைவரையும் உயிரவாழ்க்கையினின்று வசஞ்செய்யப்போகின்றது பராமமணரே! கோபத்துக்குவசப்படாமனத்தினால் பாண்டவர்களுடைய ராசத்தை விரும்பி யுத்தத்தில் உதிரத்தைப் பிரயோகிக்கின்றனனனால் இந்தப்பாபம் செய்யப்பட்டது என்று கூறினா

‘வியாஸா, ‘அப்பா! சுற்றநிரதவனும் குருதியின்புதலவனும் தனஞ்சயன பிரமமசிரஸனாகிற அஸ்திரத்தை, தனக்கு ஹிமனயிலலாமையைக் குறித்துப் பிரயோகித்தானேயல்லாமல், யுத்தத்தில் உனமீது கோபத்தால் பிரயோகிக்கவில்லை யுத்தத்தில் உன்னுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினாலே தணிக்க எண்ணுகொண்டவனானான்னால் இந்த அஸ்திரம் பிரயோகிக்கப்பட்டது, மீண்டும் ஸமஹாரமும்செய்யப்பட்டது மிக்கபுலமுள்ள தனஞ்சயன உபிதாவின உபதேசத்தினால் இந்தப் பிரமமாஸ்திரத்தைப் பெறக்கூத்திரியதாமத்தினின்று அசையவில்லை இப்படிப்பட்டதாயினாலும் ஸாதுவும் எல்லா அஸ்திரங்களையும் அநிந்தவ்னம் பிராதுகளுடனும் பந்துக்களுடனும் கூடியவனும் ஸதுபுருஷனுமான இ-ஆஜுன்னுடையவதத்தை நீ ஏனசெய்யவிரும்புகிறாய்? எந்த இடத்தில் பிரமமசிரஸ என்கிற அஸ்திரமானது உத்தமாஸ்திரத்தால் நாபண்பப்படுகிறதோ அந்தத்தேசத்தில் மேகமானது பன்னிரண்டிருஷ்காலம் மழைபெய்யாது இதனைஉத்தேசித்து மிக்க தோளையமைந்த பாண்டவன சகதியுள்ளவனாயிருந்தும் பிரஜைகளுக்கெனமைசெய்யும் விருப்பத்தினாலே அந்த அஸ்திரத்தை நாசம்செய்யவில்லை மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! பாண்டவர்களுடைய நீயும் ரீதியும் நமக்கு எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்கத்தக்கவர்களே ஆதலால், இந்தத்திவ்யாஸ்திரத்தை உபஸமஹாரம்செய் உன்னுடைய கேமானது நாசம்மடையடும் பாரததர்கள் விபத்துநீங்கினவாகளாகும் ராஜரிஷியான பாண்டவன அதாமத்தினால் வெல்வதற்குவிருவில்லை உனதலையிவருக்கிறமணியை இப்பொழுது கொடுத்துவிதைப்பெற்றுக்கொண்டு பாண்டவர்கள் உனக்கு உயிரைத்திருப்புகொடுப்பார்கள்’ என்று சொன்னான் அருவததாமா, ‘பாண்டவர்கள் அடையப்பட்டிருக்கும் ரதனங்களையும் கௌரவர்களால் அடை

புருகும் வேறுபாடுகளை யுமவிட எனனுடைய இந்தமணி
 னது இவவுலகில் மேன்மைபெற்றிருக்கின்றது எந்தமணியைத்
 ப்பவனுக்குச் சஸ்திரங்களாலும் வியாதிகளாலும் பசியினாலும்
 னடாகுமபயம் இல்லையோ, தேவர்களிடத்தினின்றாவது அஸு
 களிடத்தினின்றாவது நாகர்களிடத்தினின்றாவது எவ்விதத்தினு
 ம பயமில்லையோ ராசக்ஷஸகணங்களிடத்தினின்று உண்டாகக்
 டயபயமும் அவ்வாறே திருடா பயமுமில்லையோ அப்படிப்பட்ட
 யமுள்ள இந்தமணியானது எவ்விதத்தினாலும் எனனால் இழக்கத்
 தன்று பசுவானுள் தேவரீர் எனனை நோக்கிச் சொல்லுகிறதை
 ன உடனே செயவேன் இதோ மணி, இதோ நான் இஷ்டையோ
 ண்டுபுத்திரர்களுடைய காப்பங்களிலும் அவ்வாறே உத்தரையி
 டைய காப்பத்திலும் விழப்போகிறது' என்றுமொழிந்தாரா அந்
 சமயத்தில் மிகுமனவருத்தமுள்ளவரான வியாஸா, துரோணபுத்
 ரைப்பார்த்து, 'இவ்வாறுசெய வேறுவிஷயத்தில் எவ்விதத்தினு
 ம புத்திசெலுத்தாதே பாண்டவர்களுடைய காப்பங்களில் இந்த
 ஸ்திரத்தையிடவிட்டு ஒழிவடைவாயாக' என்றுகூறினா பாண்ட
 களுக்குநன்மையைச்செய்வதில்முயற்சிபுள்ளவரான ஹருஷ்டேகசா,
 னிமேலுண்டாகப்போகின்ற ஒருகாப்பத்தைத்தவிரப் பாண்டவா
 ருடைய மறற்ககாப்பங்களில் அஸ்திரம்போடப்படலாம் நான் இந்
 பாண்டவர்களுக்குப் பிண்டதானங்களைச் செய்கின்றவனும் கீத
 னய விருத்திபண்ணுகின்றவனும் ராஜரிஷியும் பரிசுத்தமானகாரியந்
 ராச செய்பவனும் அனேகயாகங்களால் தேவர்களைப்பூஜைசெய்ப
 வுமான இந்தப்புத்திரனைக்கொடுக்கிறேன் இவ்வண்ணம்செய்வீர்
 வித்தத்தினாலும் உமமுடையபுத்தியானது வேறுகச்செய்யத்தக்க
 து' 1 என்றார்

இவ்வாறு சொல்லுகின்றவரும் எல்லா ஸாதவதாக்களுள்ளும்
 தமருமான கோவிந்தரைப்பார்த்து, துரோணபுத்திரா, அதிக
 ராதமுள்ளவராக இவ்விதமாக மறுமொழிகூறலானா 'கேசவமே!
 பக்தப்பாத்ததினால் இப்படிச்சொல்வது ஆகாது புண்டரீகாக்ஷமே!
 முடையவசனத்தினால் எனனுடையவாக்கியமானது மாறாக ஏற
 டுவிட்டது கிருஷ்ண! எதை நீர் காப்பாற்ற விரும்புகிறீரா
 தவிராபுத்திரியான உத்தரையினுடைய காப்பத்தில் எனனால்
 யோக்ககப்பட்ட இந்தஅஸ்திரமானது விழப்போகிறது' என்றார்
 ஸுதேவா, 'உத்தமாஸ்திரத்தினுடைய வீழ்ச்சியானது ஸபலமாக

1 அதிகப்பாடத்தில் அரைபுலோகம் விடப்பட்டது

இப்பொழுது ஆகப்போகிறது இஷ்டையைப்பிரயோகம் செய்வது அபிமானியினுடைய காப்பத்திலிருக்கிற சிசுவானது மரிககட்டு மரித்துப்பிறந்த இந்தச்சிசுவை நான் உயிருள்ளதாகச் செயவே மரித்துப்பிறந்த அந்தச்சிசுவோ தூக்கமான் ஆயினே அடையப்பேறது’ என்றா இவ்வாறு கூறக்கேட துரோணபுத்திரா, புனசிபுடன் வாஸுதேவரைப் பார்த்து, ‘கோவிந்தரே’ அஸ்திரத்திலுள்ளிககப்பட்ட காப்பத்தை நீர் பிழைக்கச்செய்வதானால் அவ்வாறே செய்யும்’ என மறுமொழி கூறினா பிறகு, துரோணபுத்திரா தத்திலு எடுக்கப்பட்ட உததமமான அஸ்திரத்தை வியாஸரைத் தரம் செய்து காப்பங்களில் விட்டுவிட்டார்

பதினாறுவது அதபாயம்

ஐ ஷீ க ப ா வ ம். (தோடர்ச்சி)

(கோவிந்தர் தம்சொல்லையிற் அஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்த அரவத்தாமாவைச் சபித்ததும், வியாஸர் அதை அனுமோதித்ததும், பீமன் அரவத்தாமாவின் தலையிலிருந்த மணியை தீரோபதிக்குக் கொடுத்ததும், அவன் விருப்பப்படி அதனை யுதிஷ்டிரர் தலையிலணிந்ததும்)

வாஸுதேவா, பாவத்தொழிலுள்ளவரான அசுவத்தாமனுல அந்தஅஸ்திரமானது (உததரையின் காப்பத்திலு) இழுத்தவிடப்பட்டதென்பதை அறிந்து ஸந்தோஷத்துடன் அப்பொழுதரோளணியைப் பார்த்து இந்தவாக்கியத்தை உரைக்கலானா ‘உலாவய நகரத்திலிருப்பவளும் காண்டவத்தை விலலாகக்கொண்ட அரஜுனனுடைய மருகியும் விராடனுடைய புதரியுமான உததையைப்பார்த்து முற்காலத்தில் ஸதயவாகியான ஒரு பிராமமணா, ‘உரவாகளனைவரும் கூணினித்தபிறகு, உனக்குப் புத்திரன் உண்டா போகிறான் இதனால், காப்பத்திலிருக்கிற இந்தச்சிசுவைக்குப் 1. கூலி என்கிற பெயர் உண்டாகப்போகிறது’ என்றுகூறினா அஸ்தானினுடைய அப்படிப்பட்ட இந்த வசனமானது ஸதயமா போகிறது மீண்டும், இவர்களுடைய வம்சத்தை உணடுபனாகிற பரிசுலித என்கிறபுத்திரன் உண்டாகப்போகிறான் உமையோ கற்றறிந்தவாகளனைவரும் இழிவான மனிதரென்றும் பன்னென்றும் அடிககடி பாவத்தொழிலைச் செய்பவரென்றும் குழந்தை

நின்பிய உயிரைப்போகுகின்றவனானும் கருதுகிறானா ஆதலால், நீர் இந்தப்பாவச்செய்கையினுடைய பலனை அடைவீராக வாயிரம் வருஷகாலம் இந்தப்பூமியில் ஸஞ்சரிககப்போகிறீர். நீர் உத்தமனும் ஒருகாலம் ஒருவரோடும் ஒருவித ஸல்லாபத்தைபுறந்தபாதவராகவும் ஸஹாயமற்றவராகவும் ஜனங்களிலவாத தேசங்களில் ஸஞ்சரிககப்போகிறீர், அலப்பே! உமக்கு ஜனங்களுடைய பூமியில் வாஸம் ஏற்படாது பாவத்தில் புத்தியுள்ளவரே! நீர் இன்னும் சக்ததகினாலும் தூநாற்றமுள்ளவராகவும் பிரவேசிக்க உயாத அரணயத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டவராகவும் இருந்து, காணாது ஒருவராக நெடுங்காலம் பூமியில் ஸஞ்சரிககப்போகிறீர். இன்ன பரிசுத்திதேதா, நீண்ட ஆயுளை அடைந்தது சிறந்த விசத்ததை கைக்கொண்டு சரதவானுடைய குமாரரான கிருபரிடத்தினின்று வல்லா அஸ்திரங்களைபும் அடையப்போகிறான் தாமாதமாவான சுத்திததானவன உத்தமஸ்திரங்களை அறிந்தது சுத்தத்திரியதாமத்திற பிய விசத்தத்தில் நிலைபெற்று அறுபது வருஷகாலம் பூமியைப் பரிசுலனம் செய்யப்போகிறான் மிக்கக்கெட்டபுத்தியுள்ளவரே! இதற்கு, மிக்க புஜபலமுள்ள பரிசுத்தித என்கிற அரசன் நீர் பாததுகாணாடிருக்குமபொழுதே குருராஜனாகப்போகிறான் நராதமரே! மதிராகனிதேஜஸினால் எரிககப்பட்டிருக்கிற அவனை நான் பிழைப்புடப்போகிறேன் எனனுடைய தவம் ஸதயம் இவற்றின் வீரிதைப்புநாம்' என்றா வியாஸா, 'எமமை அனாதரிதது நீ பயங்கரனகாயம் செயதமையாலும் பிராமமணனாக இருந்தும் அநியாயதல் நிலைபெற்ற உனக்கு இந்தச்செய்கை ஏற்பட்டமையாலும் தேவகிதனா சொல்லிய உத்தமமான வசனமானது உனக்கு உலகம் எவ்வரையில் ஸம்பவிககப்போகிறது அலபமான செய்கையுள்ளன! போ' என்று சொன்னா அஸவத்தாமா, 'பிராமமணரே! பவுலகிலுள்ள மனிதர்களுள் (நானும் ஒருவனாக) உமமோடு வே இருப்பேன் தேவரீரும் ஸதயவாக்குள்ளவராகலாம் இரபுருஷாத்மேநும் ஸதயவாக்குள்ளவராகலாம்' என்றா பிறகு, 'கோணபுத்திரா மஹாதமாக்களான பாண்டவாக்குக்கு மணியைகாடுததுவிட்டு மனவருத்தமடைந்து அவர்கள் அனைவரும் பாதகொண்டிருக்குமபொழுதே கானகம் சென்றா பாண்டவாக்களும், சுவரோடு கூடியவர்களாக, வியாஸா நாரதா பாவதா எனனும் புத்திரிஷிகளை அபிவாதனம் செய்து துரோணபுத்திரருடைய அனபிறந்ததான மணியை எடுத்துக்கொண்டு, பிராயோபவேசத்

துடனிருப்பவனும் மன உறுதியையுடையவனுமான திரௌபதியை நோக்கி விரைவுடன் ஓடினாள் பிறகு, புருஷஸுரோஷ்டாகளால் அநதப்பாண்டவர்கள் வாஸுதேவரோடுகூடக் காற்றுப்போன்ற மோ முள்ள நல்லகுதிரைகளால் மீண்டுமே, பாசனையைநோக்கிச் சென்றார்கள் அதிகமனவருத்தமுற்றவர்களான மஹாரதர்கள், விரைபுகளாக ரதங்களினின்றும் இறங்கி, அஸ்வத்தாமாவை வென்றதனால் தோஷமுள்ளவனும் துயரப்படுகிறவனுமான திரௌபதியைக் கட்டாக்கள் அவர்கள், கேசவருடன் கூடியவர்களாக, ஆனந்தத்தை இத்தவனும் துக்கத்தையும் சோகத்தையுமுடையவனுமான அநத திரௌபதியை அணுகி நாதமுறங்களிலும் சூழ்ந்துகின்றார்கள்

பிறகு, அரசரால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்ட மஹாபலசாலியார்பிமேனேன, அநதத் திவ்யரத்தினத்தைக்கொடுத்து இரதவசனத்தையும் உரைகசலாணை 'சலயாணி' இரதமணி உனக்காகக் கொள்வரப்பட்டது உன்னுடைய புத்திரர்களைக் கொன்றவன் ஜயிக்கப்பட்டான் எழுந்திரு சோகத்தையிலக்கி, க்ஷத்திரிய தாமதத்தை நினைத்துக்கொள் கறுத்தகண்களையுடையவளே! பயந்தவளே! ஸமாதான தினப்பொருட்டு வாஸுதேவா புறப்பட்ட தருணத்தில் மதுஸூதரான அவரிடத்தில், 'கோஷ்நதரே! அரசர் ஸமாதானத்தை விருவராசில் எனக்குப் பாததாக்களும் இல்லை, புத்திரர்களும் இல்லை, பராதாக்களும் இல்லை, நீரும் இல்லை' எனனும் வாக்கியங்களை சொன்னாய் புருஷோத்தமரைப் பார்த்து நீ சொல்லியவைகளைக் க்ஷத்திரிய தாமதங்களுக்கு அனுகூலமாயிருப்பவைகளான அவாக்கியங்களை நீ நினைத்துப்பாக்கவேண்டும் ராஜ்யத்துக்கு விசேஷமும் பாவியுமான தூயோதனன் கொல்லப்பட்டான் துடிக்கித்துச்சாஸனனுடைய ரகதமும் எனனால் பாணம் பண்ணப்பட்ட பகையினுடையகடன் தீர்த்துவிட்டது சொல்ல எண்ணாம்கொள்வார்களுடைய நிரதைக்கு நாம் பாதரமாகவில்லை துரோண திரான ஜயிக்கப்பட்டுப் பிராமமனயத்தினாலும் கௌரவத்தினால் விடப்பட்டான் தேவ்! இவனுடையகோத்திரி விழுந்ததுவிட்டது ரமமாததிரம் மிருக்கப்பட்டது, மணியையிழக்குமடியும் செய்யப்பட்டான், பூமியில் ஆபுத்ததைப்போடுமடியும் செய்யப்பட்டான் என்றுகூறினான் திரௌபதி, 'கடனிலலாம்பையமாததிரம் அனைத்தேன குருபுத்திரர் எனக்குக் குருவே குற்றமற்ற அரசர் இம்மணியை முடியில் வைத்துக்கொள்வதற்குத் தருந்தவா' என்ற பிறகு, அரசர் அநதமணியை வாங்கி திரௌபதியினுடைய வசன,

இம் குருஅனுபவித்தவந்தென்பதனுமே அப்பொழுது முடிவையே வைத்துக்கொண்டா பிறகு, பிரபுவான அந்த அரசா வயமான உத்தமரத்தினத்தைத் தலையில் தரித்துக்கொண்டு சந்திர டனகடினமலைபோல அப்பொழுது விளங்கினா பிறகு, புத்திர ஈகததால் பீடிக்கப்பட்டவனும் மனவுறுதியுள்ளவருமான தரோள வியானவன எழுந்திருந்தான் மிக்கபுஜபலமுள்ள தாமராஜரும் மாத ரைப (பின்வருமாறு) வினவினா

பதினேழாவது அத்யாயம்
ஐ ஷீ க ப ர வ ம். (தோடீச்சி)

மபுத்திரர் ஒருவரான அஸ்வத்தாமா பலரைக்கொல்லவல்லவரான தைப்பற்றி மாதவரைக் கேட்க, அவர் சீவனருளே காரண மென்று சொல்லி அவர்மஹிமையையும் கூறியது)

தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அந்தமுன்னுரதிகாக்காளே ல்லாப்போவிராகளும் கொல்லப்பட்ட விஷயத்தில், யுதிஷ்டிர ஜா, துக்கித்துக்கொண்டு வாஸுதேவரைப்பார்த்து, 'கோவிந்தரே! வியும் அலபரும் வஞ்சகபுத்தியுள்ளவருமான தரோணபுத்திரரால் ஈர தாக்களான எனனுடைய புத்திராகளெல்லாரும் எவ்வாறு கொல் டப்பட்டார்கள்? அவ்வாறே, அஸ்திரங்களில் தோசையுள்ளவர்களும் கிரமசாலிகளும் புகதங்களில் ஓடாதவர்களுமான துருபதனுடைய மாரார்களும் தரோணபுத்திரரால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்கள்? ரதவிலலாளியான தரோணா யுத்தத்தில் எவனுக்கு முகங்கொடுக்க ளதிகாக்) இல்லையோ ரதிகாக்களுள்சிறந்த அந்ததருஷ்டதயுமனை த்ததரோணபுத்திரா எவ்வாறு கொன்றா? புருஷர்களுள் சிறந்த ர! குருபுத்திரா ஒருவராயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் நம்மைச ாரதவாக்களைவரையும் கொன்றாராகையால் அவ்வித்த திறமை ளா என்னசெய்கை அவரால் செய்யப்பட்டது?' என்று வினவினா ிபகவான சொல்லுகிறா

‘அந்த அஸ்வத்தாமா தேவதேவர்களின் ஈஸ்வரனுக்கும் ஈஸ்வர ன் குறைவற்றவருமான மஹாதேவரைச் சரணமடைந்தா. இது நிச ம அகனால, தரோளனியானவா ஒருவராயிருந்துகொண்டு அனேகா ரக்கொன்றா மஹாதேவா பிரஸன்னராவாராகில் மாணியில்லாமை யும அளிப்பார இரத்திரனையும் நாசம்செய்யத்தக்க வியாததையும் வர் அளிப்பார பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! நான் உள்ளபடி மஹா

தேவரை அறிகிறேன், புராதனமாகவும் பறபலவிதமாகவுமுள்ள இ
ருடைய செய்கைகளையும் அறிகிறேன் பராதமே! இவா பூதங்களு
ஆகியாகவும் மத்தியமாகவும் அந்தமாகவுமிருக்கிறானோ? இ
வலகமனைததும் இவருடைய செய்கையினாலேயே நடைபெறுவரு
றது. பிரபுவான பிதாமஹா, இவ்வண்ணம் பூதங்களை ஸருஷ்டி க்க
ணங்கொண்டு முதலில் இவரைப்பார்த்து, 'காலவிளம்பம்ந
பூதங்களை ஸருஷ்டி செய' என்று சொன்னா அப்பொழுது, தீராகத்
யும் மிக்கதவமுள்ளவரும் பச்சமையான தலைமயிரையுடையவரும்
பிரபுவானவா, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு ஜ
தில் முழுகிக்கொண்டு நெடுங்காலடி தவம்புரிந்தாரா பிறகு, பிதாம
நெடுங்காலம் இவரை எதிர்பார்த்து ஸாவபூதங்களையும் ஸருஷ்டிக்க
தவரான வேறு ஒருவரை மனத்தினால் உணடுபண்ணினா. அ
ஜலத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற பிராதாவான கிரிசனரப்பாராத
'எனக்கு முந்திபிறந்தவன் வேறுஒருவன் இல்லாமலிருந்தால் ந
பிரஜைகளை உண்டு பண்ணுகிறேன்' என்று சொன்னா பிதாவ
பிதாமஹா, அவரைப்பார்த்து, 'உன்னைக்காட்டிலும் வேறு ஓர் ஆ
பிளீரை முதத்தவனில்லை இந்தஸ்தானு ஜலத்தில் முழுகிவிட்டா
மனவமைதியுடன் கூடியவனாகப் பிரஜைகளை ஸருஷ்டிசெய்வாயா
என்றா எந்தப்பூதங்களால் நான் குவகையான இந்தப்பிராணிகூட
மனைத்தையும் படைத்தாரோ அந்த ஏழுபூதங்களை ததச்சப்பிரஜா
யானவா விரைவாக ஸருஷ்டித்தாரா அரசரே! அந்தபிரஜைகளி
தும், ஸருஷ்டிக்கப்பட்டமாதிரித்திலேயே பசியுள்ளவைகளாகி
ஷ்டிகாத்தரான தச்சரைப் பசிக்க எண்ணங்கொண்டு அப்பொழு
விரைவாகஒடின பசிக்கப்படுகிற அந்ததச்சர் பாதுகாவலைவி
பினவராக, 'பகவானுதேவரீர் இந்தப்பிரஜைகளிடமிருந்து
லீக காப்பாற்றவேண்டும் இந்தப்பிரஜைகளுக்கு ஜீவனம் ஏற்படு
வேண்டும்' என்றுபிதாமஹருக்கருகில் ஓடிவந்தாரா பிறகு, அந்
பிரஜைகளுக்கு அன்னத்தையும் ஓஷதிகளையும் ஸதாவரங்களை
ஜங்கமங்களையும் மிக்கவலிமையுள்ள பிராணிகளுக்கு வலிமைகுறை
பிராணிகளையும் கொடுத்தார உணவமைக்கப்பெற்ற அந்தப்பிர
களோ மகிழ்ச்சி அடைந்தா வந்தபடிசென்றன வேந்தரே! பிறகு,
ஜைகள் தம்ஜாதிகளில் பிரீதியுள்ளவைகளாக விருந்தி அடைந்த
பிராணிகூட்டம் விருந்தி அடைந்த தேவாஸுரர்களும் ஸருஷ
கப்பட்டிருக்கவே, அப்பொழுது, முதத்தவரான அந்தஸ்தானுவ
வா ஜலத்தினின்று எழுந்திருந்தாரா, இந்தப்பிரஜைகளையும் கண்ட

நீலநீர்க்கப்பட்டவைகளும் தமதேஜஸினால் விருத்தி அடைந்திருப்ப
புகளுமான பறப்பலருபமுள்ள பிரஜைகளைக்கண்டு அதிககோபங்கொ
டாரா தமமுடையவிருத்ததையும் பூமியிலிழைப்படிசெய்தார அலு
று வீழ்த்தப்பட்ட அநதவிருக்கமானது பூமியில் அப்படியே நேரில
முது அழிவறழ்வாரான பிரமமதேவா நல்லவசனங்களால் கோபத்
ததணிகளினறவராக அநதஸ்தாணுவைப்பார்த்தது, 'சாவரோ! ஜலத்
நெடுங்காலமாக இருந்த உமமால் என்னகாரியம் செய்யப்பட
து? என்னகாரணத்திற்காக இநதவிருக்கமானது அறுக்கப்பட்டுப்
பூமியில் நாட்டப்பட்டது?' என்று வினவினா லோககுருவான அநத
நாணுவானவா அவ்வாறு கோபமுள்ளவராக குருவான நானபுக
ப்பார்த்தது, 'வேறொருவனால் இநதபிரஜைகள் படைக்கப்பட்டன
தவிருக்கத்தினால் என்னசெய்யப்போகிறேன்? பித்ரமஹரோ! பிரஜை
கின்பொருட்டு என்னுடையதவத்தினால் அன்னம் அடையப்பட
வ ஒஷதிகள் இவவண்ணம் எப்பொழுதும் உண்டாகி விருத்தி
படவதோடு பிரஜைகளுமாகப்போகின்றன' என்று மறுமொழி
வினா, மிக்கதவமுடையவரான அநதசகங்கரா குரோதத்துடன்
வண்ணம் உரைத்தது மனவமைதியில்லாதவராகித் தவமபுரிவ
ரபொருட்டு முஞ்சவானஎன்கிற மலைச்சாரலை அடைந்தார

பதினேட்டாவது அதியாயம்

ஐ ஷீ க ப ர வ ம. (தோடீச்சி)

பகரநடையகோபத்தாலும் அநளாலும் தேவர்களுக்கு யஜஞங்கள்
முநீந்ததும் உண்டானதும், அந்தநபரவாரோ அபரவத்தாமாவி
முலமாக யுதிஷ்டிரரின் புநீரன்முதலியோரைக் கொன்றதும்)

பிறகு, ஒரு தேவயுகமசென்றபிறகு, தேவர்கள் பாகததுக்குரிய
தத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு விதிப்படியாகமசெய்வதற்குவிருப்ப
டையவர்களாக ஸங்கலபித்தார்கள் பிறகு, அவர்களும் பாகததுக்
தகுதியுள்ளவர்களான தேவதைகளையும் ஸாதனங்களையும் ஹவி
களையும் யஜனத்தனக்குத்தக்கதான திரவியத்தையும் ஸன்னததம்
பதார்த்தம் நராதிப்யே ! அநததேவதைகள் ருத்திரரை உள்ளபடி
ரியாமுலு தேவருமுலுதாணவமான அவருக்குப் பாகததைத் தருத
தலை யாகத்தில் தேவர்களால் பாகமானது ஏறப்படுததுப்பாடம்
நக்கவே, தோலாடையுடுத்தவரான ஈஸ்வரா தவத்தினால் யஜ

ருததை அடைய எண்ணுகொண்டு முதலில் வில்லை உண்டுபண்ணா ¹ லோகயஜ்ஞம், கிரியாபஜ்ஞம், ஸந்தனமானகிருஹயஜ்ஞம், பஞ்ச பூதந்ருபஜ்ஞம் இரதநானகினால் இரத உலகமனைத்தும் உண்டாயிற்று ஜடையுடையவரான மஹாதேவா லோகயஜ்ஞங்களாலும் யஜ்ஞங்களாலும் வில்லைப் படைத்தாரா பாரதரே! உண்டுபண்பட்ட அவருடைய வில்லானது அறுபதுமுழ நீளமுள்ளதாக இருந்தது அரதவில்லுக்கு வஷ்டகாரமானது நான்குபிறக இருந்தது அரதவில்லினுடைய உருவத்தில் நான்குயஜ்ஞாங்கங்கள் இருந்தன பிறகு, கோபமுள்ளமஹாதேவா அரதவில்லை எடுத்திகொண்டு தேவர்கள் யாகம்செய்தவிடத்திற்கே வந்தார். வில்லையுடையவரும் பிரம்மசாரியும் குறைவற்றவருமான அசிவபிரானைக்கண்டு பூதேவியானவள் பயந்தாளா, மலைகளிலுமிருந்தவர்கள், காற்றும் வீசவில்லை, மூட்டப்பட்ட அகனியும் ஜவ்வெனவில்லை, ஆகாயத்தில் நகந்திராமண்டலமானது பயமடைந்து அமரச்சுற்றியது, சூரியனும் பிரகாசிக்கவில்லை, சந்திரன் ஒளிராமல் இருந்தமண்டலத்தையுடையவனான, ஆகாயம் முழுவதும் இருந்திருந்ததும் மூடப்பட்டதும் ஆகியது பிறகு, அவமதிக்கப்பட்டு தேவர்கள் விஷயங்களை அறியவில்லை அரத யஜ்ஞமானது காசிக்கவில்லை தேவதைகள் அவ்வாறு பயந்தார்கள் பிறகு, பயங்கரமான பாணத்தினால் யஜ்ஞத்தை மாப்பில அடித்தாரா பிடியஜ்ஞமானது மிருகமாக ஆகி அகனியுடன் கூடி ஒடியது யுகிரரே! ருத்திரரால் ஆகாயத்தில் பிளந்தொடரப்படுகின்றதான யஜ்ஞமிருகமானது அரதந்ருபத்துடனேயே ஆகாயத்திலிருந்து னைவிசேஷித்துப் பிரகாசித்தது பிறகு, யஜ்ஞம் ஒடிவிடவே, தேவர்களுக்கு ஒன்றுமே தோன்றவில்லை தேவர்கள் நினைவுதவற ஒன்றும் அறியப்படவில்லை கோபங்கொண்ட முக்கண்ணா ஸவீருடைய இருக்கைகளையும் பகனுடைய இருக்கைகளையும் பூஷ்டாருடைய பற்களையும் வில்லினதுனிமிஷம் அடித்து நாசம்செய்த பிறகு, தேவர்கள் வேகத்துடன் ஒடினார்கள் யஜ்ஞாங்கங்கள்

1 லோகயஜ்ஞம் (=லோகேஷ்ணம்) = எல்லாரும் என்னை நன்குகளவே அறியவேண்டும் என்கிற வாஸனாருபம், 2 கிரியாயஜ்ஞம் = பாதாநுதிஸம்ஸ்காரம், 3 கருஹயஜ்ஞம் = பதனியினால் ஸாதகிய அகனிஹோதரம் முதலானவை, 4 பஞ்சபூதந்ருபயஜ்ஞம் = ஐந்து பூதங்களுடைய குணங்களான சபதாதிக்களால் மனிதர்களுக்கு உண்டாகப் பரீதி

நகு பக்கங்களிலும் ஓடின சிலா அங்கேயே சுழன்றுகொண்டு
 ிரை இழந்தவர்களேபோலானார்கள் அந்த நீலகண்டரோ அவை
 னத்தையும் ஓடிவிட்டும் நகைத்தும் விலவின் துனியைப்பிடித்
 கொண்டு பிறகு தேவர்களைத்தடுத்ததாரா பிறகு, தேவர்களால்
 லலப்பட்டவர்களானது அந்தவிலவினுடைய நாணகயிறறை
 றத்தது மன்னரே! பிறகு, பிரகாசிக்கின்ற அந்தவிலலானது
 றாவாக நாண அறுக்கப்பட்டதாகியது பிறகு, தேவர்கள், விலலை
 றந்தவரான தேவஸரேஷ்டரை யஜ்ஞத்துடன் கூடச் சரணமடைந்
 றீர்கள் பிரபுவும் அருள்புரிந்தாரா பிரபுவே! பிறகு, பிரஸன்ன
 னபகவான ஸமுத்திரத்தில் கோபத்தைவிட்டாரா அந்தக்கோப
 னது நெருப்பாகி எப்பொழுதும் ஜலத்தைவறற்செய்கிறது
 ண்டலரே! பகவான சங்கரா பகனுக்கு இருகண்களையும் அவ
 றே ஸவிதாவுக்கு இருகண்களையும் பூஷாவுக்குப் பற்களையும்
 றுதது மீண்டும் யஜ்ஞகண்களையும் கொடுத்தாரா பிறகு, இவை
 னத்தும் மறுபடியுமே நல்ல நிலைமையை அடைந்தன தேவர்கள்
 றருக்கு எல்லாஹ்விஸுகளையும் பாகமாக ஏற்படுத்தினார்கள் பிர
 வ! அவா கோபித்தவுடனே உலகனைத்தும் நல்லநிலைமையை
 றந்ததாகியது. பாரதரே! அவா பிரஸன்னராகவே, உலகம்
 ண்டும் நல்லநிலைமையை அடைந்தது அந்தமஹாதேவரால்
 றாரதர்களான உம்முடைய அந்தப்புத்திரர்களினவரும் மற்ற
 றகஞ்ஞராகளும் பாஞ்சாலனுடைய போர்வீரர்களும் கொல்லப்பட
 றர்கள் அது மனத்தில் சிந்திக்கத்தக்கதன்று அது துரோண
 திரரால் செய்யப்பட்டதன்று அது மஹாதேவருடைய அருள்
 றத்துச் செய்யப்பட்ட வேண்டிய காரணத்தையே செய்வீராக ' என்று
 ினார்

ஜடீகபர்வம் முற்றிற்று.

வெள்ளப் திக்பாவம் முற்றிற்று

21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

2 வேறுபாட்டம்

வனும் சிந்தையினால் கவரப்பட்டவனும் பூமிக்குஇறைவனும் திருதராஷ்டிரராஜனைக் குறித்து ஸஞ்சயன் (பின்வரும்) வாயத்தை உரைக்கலானான் “மஹாராஜே! ஏன் துக்கக்கிறீர்? துக்கத்தில் உதவிபுரிவோர் இல்லை - பிரஜாநாதரே! பதினெட்டு அசுரஹ்ணிகளா கொல்லப்பட்டன ஜயிக்கப்பட்ட இந்தப் பூமியான அரசரூக்ஷர்ல விடுபட்டதும்? உதஸ்வதந்தி - இழந்த துழுகுப்பேற்று பறபல ஜாதியைச்சேர்ந்த அரசாசனவரும் பறபலசுகளிலிருந்து வந்துசேர்ந்து ‘உம்முண்டிய’ புத்திரனால் நாசமஅனதாக்கள் அரசரே! மாண்டவர்களான பிதாக்களுக்கும் புத்தர்களுக்கும் பெளத்திரர்களுக்கும் ஞாதிகளுக்கும் அவவாமே பாசுளுக்கும் குருக்களுக்கும் - மற்ற அனுசாரகளுக்கும் பரேதயங்களைத்தையும் வரிசைக்கிரமமாகச் செயல்படிராக” என சொன்னான் புத்திரபௌத்திராகளுடைய வதத்கினால் பீடிக்கப்பட்டவனும் அவமதிக்கத்தகாதவனுமான திருதராஷ்டிரன் துக்கமான அந்த வாக்கியத்தைக்கேட்டுக் காமறினால் முறிக்கப்பட்ட போலப் பூமியிலவிழுந்தான்

திருதராஷ்டிரன், “புத்திராகளையும் மந்திரிகளையும் ஸஹருததுக்களையும் மானகொடுத்தவனுன் நான் இந்தப் பூமியில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு துக்கத்தை அடையப்போகிறேன் இது நிச்சயம் ஸஞ்சய! சிறகுளைஇழந்த கருடனபோலப் துக்களைஇழந்த நான் இப்பொழுது உயிரோடிருப்பதினால் உபயன்? அறிவுமிகக்கூனே! நாடுகவரப்பட்டவனும் அவவா ஸஹருததுக்களும் புத்திரர்களும் கொல்லப்பட்டவனுமான ரசரூக்ஷனிதக்கிரணங்களுடனகூட ஸூரியன்போலப் பிரகாசிக்கப்பெறவில்லை ஸஹருததுக்கள், பல்வாறுகச்சொல்லுகின்ற பரசுராதேவரிஷியான நாரதர், கிருஷ்ணதவைப்பாயனா இவர்களுடைய வயம் எனனால் அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை. கிருஷ்ணன் ஸபையின் வில் என்னேநோக்கி, ‘அரசரே! உமக்கு வைரமவேண்டாம் புத்திரனை வசப்படுத்திக்கொள்ளும்’ என்று எனக்கு நன்மையாக்கக் கூடாது வாக்கியத்தையும் அனுஷ்டிக்காமல் கெட்டபுத்தியுள்ள நான் அமரகத தவிக்கிறேன் ஸுகத்தைத்தராததக்கதான் பீஷ்மருன் சொல்லை நான் கேட்கவில்லை அவவாமே, விருஷ்பமபோலக்கொண்ட தூயேதன்ன, துச்சாஸன்ன, காணன் இவர்களுடைய வதத்கினால் துறையானவர்களுடைய ஸூரியனுடையகிரகத்தையும் ‘கேட்டு உள்ளம் பிளக்கப்படுகிறது ஸஞ்சய! எந்தப்பாவத்தினுடைய’

ந இப்பொழுது இவ்விடத்தில் முடனானுள்ளன அனுபவிககப்
கிறதோ அப்படிப்பட்ட பாவத்தைச் சிறிதேனும் முன்னேசெய்த
எனக்கு நினைவில்லை பிரம்மதேவா என்னைத் துக்ககரமான
பிரயோகங்களில் சோப்பித்ததெய்யால் நிச்சயமாக என்னால் முற்பிறப்புக்
கல் திவினை சிறிதுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனக்குப் பிராயமுநிர்ச
ம எல்லாப் பந்துக்களுடைய நாசமும்¹ ஸுஹருததுக்கள் மிததி
ன இவாகளின் நாசமும் தெய்வசெயலால் கிட்டவந்துவிட்டன.
யில் அதிக துக்கமுள்ள மனிதன் என்னைத் தவிர வேறு எவன்
நககிருன்² ஆதலால், நல்லவிரதத்தையுடைய பாண்டவர்கள்,
துக்கப்பட்டிருக்கிறதும் பிரம்மலோகத்தாக்குச் செல்வதுமான
நடவழியை அடைந்தவனான என்னை இப்பொழுதேபாக்கடும்”
ரறு சொன்னான் அடிக்கடி புலம்புகின்றவனும் அளவற்றசோகத்
நச சிந்திக்கின்றவனுமான அந்த அரசனுடையசோகத்தைப்
பாக்ககடிய வாக்கியத்தை ஸஞ்சயன் உரைக்கலானான்

“அரசரே! சோகத்தை விலக்கவிடும் அரசாக்களுள் சிறந்தவரே!
நத்தாக்களிடமிருந்து வேதோகதமான நிச்சயங்களும் பறபல்
ஸ்திரங்களும் ஆகமங்களும் உமமால் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன
நஞ்சயன் புத்திரசோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும் தருணத்தில்
மகாலத்தில் ரிஷிகள் சொன்னதையும் அறிந்திருக்கிறீர் உம
நடையுத்திரன் யௌவனத்தினாலுண்டான கொழுப்பை அடைந்
நகருமதருணத்தில், நண்பர்கள் சொல்லிய அந்த வாக்கியமானது,
யோஜனத்தில் பேராவலுள்ளவரும் கொடுக்கவிருப்பயிலலாதவரு
ன் உமமால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை ஒருவிதமான ஸவகாரிய
ம நிறைவேற்றிக்கொள்ளப்படவில்லை சிறந்தமுனையுள்ள கத்தி
ரான உமது புத்தியைக்கொண்டு காரியம் செய்திருக்கிறீர் மகா
ஜரே! மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! எவனுக்குத் துச்சாஸன்
ம கெட்டஎண்ணமுள்ளவனான காணனும் துஷ்டாத்மாவான
நனியும் லாபபுத்தியுள்ள சித்திரஸேனனும் மந்திரிகளோ, எவனால்
நாவிலலாத உலகமனைத்தும் சலயமயமாகச் செய்யப்பட்டதோ,
முடைய அந்தப் புத்திரனால் கௌரவாக்களுள் முகியவரான பீஷ்
, காந்தாரி, விதுரா, துரோணா சாரதவதரான கிருபா, கோவிந்
, புத்திமானானநாரதா, அவவாரே மறற்றிஷிகள், அளவுகடந்த
ஜஸுள்ளவியாஸா இவாக்களுடைய வசனம் ஏற்றுக்கொள்ளப்
படவில்லை சந்ததிரியர்கள் எல்லாரும் நாசஞ்செய்யப்பட்டார்கள்

சததுருக்களுடைய புகழானது விருத்திசெய்யப்பட்டது. புத்தனது அநாமததுடன் கூடினதென்று ஏதோஒன்றை நித்தியம் செவிகொண்டு நீரும் மத்தியஸ்தராகவன்றோ இருந்தீர்? தருநதரவசனம் ஒன்றையும் நீர் சொல்லவில்லை பாரததைப் பொறுப்பான உமமால் பாரமானது தராகினால் ஸமமாக நிறுக்கப்படவில்லை. சென்றுபோன விஷயத்தைப்பற்றிப் பச்சாததாபத்தை அடைய விருக்குமபடி, ஆதியிலேயே, மனிதன் முறைப்படி நடந்துகொள்வேண்டும் அரசரே! புத்திராணிததில் பேராவலுள்ள நீர் அனுக்குப் பிரியத்தைச்செய்ய விரும்பினீர், இந்தப் பச்சாததாபத்தை அடைந்தீர் நீர் துக்கிப்பதற்குத் தருநதவரலலீர் எவன தேனைமதிசம்பாரதது மலையின துனியிலிருந்து கீழேவிழுதலைக் கவனிவில்லையோ, மதுவினிததிலுண்டான பேராவலால் தவறிவிழுந்தான அநதமனிதன் உமமைப்போலத் துக்கத்தையே அடைகிறான். துக்கிக்கிறவன் கராயஸித்திகளை அடையான் துக்கிக்கிறவன் ஸுததை அடையான் துக்கிக்கிறவன் ஸமபத்தை அடையான் துக்கிக்கிறவன் ஜயத்தை அடையான் தானே நெருப்பை உண்டுபண்ணி அந நெருப்பினால் எவன் சூழப்பட்டவனாகவும் எரிகப்படுகிறவனாகவும் மீண்டும் தாபத்தை அடைகிறானே அவன் பண்டிதனாகான புத்திரகளுடன் கூடின உமமாலேயே வாக்கியமாகிற வாயுவினால் விருத்தி செய்யப்பட்டதும் பேராசையாகிற நெய்யினால் நன்கு நனைக்கப்பட்டமான இந்தப் பாரததாகளாகிற நெருப்பானது மூட்டப்பட்ட, நன்கு மூட்டப்பட்ட அநத அகனியில் உமமுடைய புத்திரர்கள் வட்டில்கள் போல விழுந்தார்கள் கேசவராகிற நெருப்பினால் மிச்சமில்லாமல் எரிகப்பட்டிருக்கிற அநத உமது புத்திரர்களைப்பற்றி விசனிக்கலாகாது அரசரே! சண்ணீர் விழுதலால் முக்கக்கல்கமுள்ள ராயிருத்தலென்பது சாஸ்திரத்தில் காணப்படாததன்றோ? பண்டிதர்கள் இதைக்கொண்டாடுகிறதில்லை இவைகள் நெருப்புப்பொருள்கள் போல இந்த மனிதர்களைக் கொளுத்துகின்றனவல்லவா? புத்திரனால் மனத்தளாச்சியை விட்டுவிடும தையத்தினால் மனத்தை நின்றுத்திக்கொள்ளும்” எனறு சொன்னான் பகைவர்களைத் தவிர செய்பவரே! மஹாதமாவான் அநதஸஞ்சயன் இவ்வண்ணம் தேதுலடையச்செய்தான் விதுரா, மறுபடியுமே, புத்திரபூவமாகத் திருராஷ்டிரனுக்குப் பின்வருமாறு கூறலானான்

இரண்டாவது அத்யாயம்.

ஜ ல ப் ர த ர னி க ப ர வ ம. (தோடீச்சி)

விதுரர் சாஸ்திரார்த்தங்களைச் சொல்லித் தீர்தராஷ்டிரனுடைய
சோகத்தைப் போக்கியது)

பிறகு, விதுரா அமிருதரஸம்போனற வாகுகியவர்களால் மனசு
புப்பு உண்டாகும்படிச் செயதுகொண்டு புருஷசிவோஷ்டனான திருந்
தாஷ்டிரனைக் குறித்ததுச் சொல்லியதைத் தெரிந்துகொள்ளும் விது
“அரசரே” எழுந்திரும் ஏன படுததிருக்கிறீர்? தையத்தினால்
ரத்தை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளும் உலகத்துக்குத் தலைவரே! இது
எல்லாபிராணிகளுக்கும் முக்கியமான கதி எல்லாவளாச்சி
நம் குறைதலை முடிவாகக்கொண்டிருக்கின்றன உயாவுகள் விழு
வ முடிவாகக் கொண்டிருக்கின்றன சோகைகள் பிரிதலை முடி
க்கொண்டிருக்கின்றன உயிரும் மாணத்தை முடிவாகக்
கொண்டது பாரதரே! சந்திரியாகளுள் சிறந்தவரே! யமன சூர
யும் பயப்படுகிறவனையும் இழுகும்போது ஏன அந்த சந்திரியா
போபுரியமாட்டாள்? யுத்தம்செய்யாதவன் இறந்துபோகி
ய யுத்தம்செய்கிறவனும் உயிரோடிருக்கிறான் மஹாராஜரே!
ததை அடைந்து ஒருவனாவது அதனைத் தாண்டவில்லை பார
ர! பிராணிகள் ஆகியில் இல்லாமலிருந்து மத்தியிலிருந்து கடை
யில் அழிந்தேபோகின்றன அந்தவிஷயத்தில் என்ன புலம்பல்?
ரகத்தை அடைகிறவன் மரித்தவனைப் பின்தொடருகிறதில்லை.
கிக்கிற மனிதன் தான் மரிக்கிறதில்லை உலகம் இவ்வண்
ம இயற்கையாக இருக்கும் சமயத்தில் யாது பயனைக்கருதித்
தப்படுகிறீர்? காலமானது நானாவிதமான பிராணிகளைத்
தையும் நிச்சயமாக இழக்கிறது குருக்களுள் சிறந்தவரே! காலத்
தகு ஒருவனாவது வேண்டியவனும் அல்லன், விரோதியும்
ல்லன் பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! காரற்றது புலனாகினைத் தன்
ததை அடையும்படிச் செய்வதுபோலக் காலமானது பிராணிகளைத்
த வசப்படுத்திக்கொள்ளுகிறது ஒருகூட்டமாகப்பறப்பட்டுச் செல்
கின்றவாக்களும் வேறிடத்திற்குச் செல்வதை ஸ்வபாவமாகக்கொண்
வாக்களுமான அனைவருள்ளும் எவனுக்குக் காலமோ அவன் முந்திச்
ல்லுக்கிறான் அந்த விஷயத்தில் ஏன் புலம்பவேண்டும்? அரச
ர! சாஸ்திரங்கள் பிரமாணமானால் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட
ருக்கிற இவர்களைப்பற்றி நீர் துக்கித்தல தகாது அவர்கள் உத்தம.

கதியை அடைந்ததாகவும் எல்லாரும் வேதாத்தபயனம் செய்தவாக அன்றோ ? எல்லாரும் வீரத்ததை அனுஷ்டித்தவாகவும், எல்லா (புத்தத்தில்) எதிர்த்து நின்றே உயிர்துறந்தவர்கள் அந்தவிஷயத்தில் புலம்பல என்ன ? பாவனைக்குத்தெரியாத இடத்தினின்று வந்தவர்கள், மறுபடியும் கண்ணுக்குத்தெரியாமையை அடைந்தவர்கள் இவர்கள் உமக்கு ஸம்பந்தப்பட்டவர்கள்ல்லா, அவர்களுக்கு நீர் ஸம்பந்தப்பட்டவரல்லா அந்தவிஷயத்தில் ஏன் புலம்பவேண்டுமென கொல்லப்பட்டவன் ஸவாகத்ததை அடைகின்றானன்றோ ? ஜயித்த கோத்தியை அடைகின்ற இரண்டும் நமக்கு அதிகஞ்ஞான்றோ புத்தத்தில் பயனிலாமலிருத்தல் இல்லை இரத்திரன் அவர்களுக்கிடமிடியவற்றையெல்லாம் கொடுப்பவையான உலகங்களை அமைப்பான் பாதகருளை சிறந்தவரே ! இரத்திரனுக்கு இவர்கள் அதிகஞ்ஞான்றோ ? ஞானிகளான மனிதர்கள் புத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவர்களாகி எவ்வண்ணம் ஸவாகத்ததை அடைகின்றார்களோ அவ்வண்ணம் கஷ்டினைகளுடன்கூடிய யஜ்ஞங்களாலும் தவங்களாலும் வித்தையினாலும் அடைகிறதில்லை ஞானிகளுடையதேகங்களாகிய உயிரின்களிலாவார்கள் பாணங்களாகிய ஆகுதிகளை ஹோமம்செய்தவர்களை தேஜஸவிகளான அந்தஸ்காரர்கள் ஹோமஞ்செய்யப்படுகின்றபாணங்களையும் ஒவ்வொருவரும்பொறுத்தவர்கள் அரசரே ! ஸவாகத்ததால் ஸாதகமான உத்தமமாகத்ததை இவ்வண்ணம் உமக்கு உரைத்தேன் இவ்வுலகில் கஷ்டத்திரியனுக்கு புத்தத்ததைக்காட்டிலும் மேலானது ஒன்றும் இல்லை மஹாதமாக்களும் புத்தத்தில் ஸமாதிகளும் ஞானிகளுமான அந்த கஷ்டத்திரியர்கள் உத்தமமான மனோரகளைப் பெற்றவர்கள் எல்லாருமே துக்கங்கடத்தத்தக்கவர்களல்ல புருஷஸரேஷ்டரே ! உமமை நீரே தேறுதலடையச் செய்துகொண்டதுகத்ததைப் பாராட்டாமலிருக்கும் நீர் இப்பொழுது துக்கத்திடு ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுச் சரீரத்தை விடத்தக்கவரல்லா ஆயிரம் தங்களும் ஆயிரம் தந்தைகளும் நூற்றுக்கணக்கான புத்திரர்களும் மனைவிகளும் ஸம்ஸாரங்களில் அனுபவிக்கப்பட்டனர் அவர்கள் எவனுக்கு ஸம்பந்தப்பட்டவர்கள் ? நாமதாம் யாருக்கு ஸம்பந்தப்பட்டவர்கள் ? ஒவ்வொரு தினத்திலும் சோகத்துக்கிடமான ஆயிரங்களும் பயத்துக்கிடமான நூறுகளும் மூட்டை வந்து அனுக்குமறன், பண்டிதனை அனுகா கௌரவர்களுள் சிறந்தவரே ! காதுகளுக்கு ஒருவனும் நண்பனும் அல்லன், பகைவனும் அல்லன் காது ஒரு ஸமயத்திலும் மதயஸ்தமாக இருக்கிறதில்லை காலம் அனைத்து

இழுகிறது காலம் பூதங்களைப் பகருவம் செய்கிறது காலம்
 ஜைகளை ஸம்ஹரிக்கிறது 'பிராணிகள்' உறங்குந்ருணத்திலும்
 லமானது விழித்ததுகொண்டிருக்கிறது காலமானது எவ்விதத்தி
 லும் தாண்டமுடியாததன்றோ? யௌவனம், ரூபம், உயிர், பொருட்
 சியல், ஆரோக்யம், இஷ்டங்களோடு சேர்ந்து வாழ்தல் இவைகள்
 வயிலலாதவை இவ்வகையில் பண்புதன் ஆசைவைக்கக்கூடாது
 நவன எல்லாருக்கும் பெரிதுவான் துக்கத்தைப்பற்றித் துக்கிக்கக்
 கூடாது அதற்காகத் தான் மரித்தாலும் அந்தத்துக்கம் இவனுக்கு
 மிகத்தீயாகாது 'பராக்ஷரம்'த்தைப் பார்ப்பனேயரில் துக்கிக்காத
 நுக இருந்துகொண்டு 'தருநதபரிசு'ரத்தைச்" செய்யவேண்டும்
 தனைச்சிந்திக்காமலிருப்பதென்னும்இதுதான் துக்கத்துக்குமுந்ருது
 லோகித்தால், அது ருறைகிறதில்லை பின்னும் அநிகமாக விருத்தி
 ம் அடைகிறது அலப புத்தியையுடைய மனிதர்கள் வேண்டாதகாரய
 ப்ரதத்தினாலும் ப்ரியவஸ்துவின் பிரிவினாலும் மனோதுக்கங்களை
 டைகிறார்கள் சென்றதைப்பற்றித் துக்கிப்பதால் அறமோ
 பாருளோ இன்பமோ (ஒன்றும்) உண்டாகா அந்தக்காரயத்தின்
 பனைபும் அடைகிறதில்லை அறம்பொருளினபங்களினின்றுமே
 தவம்படி செய்யப்படுகிறுன மனிதர்கள் விஷயங்களில் பற்றுதலை
 டுயாக்ககொண்டு உண்டான ஒருவரைஒருவாதுன்புறுத்தும் நிலை
 யஅடைந்து திருப்தியில்லாதவர்களாகி மயங்குகிறார்கள் பண்பு
 ர்கள் ஸந்தோஷத்தை அடைகிறார்கள் அறிவினால் மனோதுக்கத்
 தப் போக்கவேண்டும் ஒளஷ்தங்களால் சரீரதுக்கத்தை நிவருத்தி
 சயதுகொள்ளவேண்டும் இது 1வ்ஜஞான ஸாமாததியம். பாலா
 னோடு ஒத்திருப்பதை அடையக்கூடாது பூவம் செய்த காம
 னத்து, மனிதன் படுததுக்கொண்டிருந்தால் கூடப்படுத்திருக்கி
 னு, நின்றால் நிற்கிறது, ஓடினால் ஓடுகிறது எந்தஎந்த நிலை
 மயில் எந்தஎந்த நன்மைநீமைகளைச் செய்கிறுனே அந்தஅந்த
 லைமையில் அந்தஅந்தப் பயனை அடைகிறுன எவன் எந்தஎந்தச்
 ரீரத்தோடு எந்தஎந்தக் 'காமாவைச் செய்கிறுனே அவன் அந்த
 புந்தச் சரீரத்தினால் அந்தஅந்தப்பயனை அடைகிறுன தனக்குத்
 னானே பந்து தனக்குத்தானே சததுரு தானசெய்த நன்மைக்கும்
 லைமைக்கும் தானே ஸாக்ஷி! நல்லசெய்கையினால் ஸௌக்கியம், பாவத்
 தாழ்நிலை துக்கம் எல்லா இடத்திலும் செய்யப்பட்டதே பவிக்க

அ

ஸ்ரீ ம ஹா ப ர த த்ம்.

றது ஓரிடத்திலாவது செய்யப்படாதது பரிகரித்தலில்¹; உமையே போன்ற புத்திசாலிகள் ஞானவிரோதமானவையும் அநேக அபாய ஞானவையும் அடியோடு நாசஞ்செய்யும் தன்மையுள்ளவையுமா காரியங்களில் முயல்வதில்லை” எனறார்.

முனராவது அத்யாயம்

ஜ ல ப ர தா னி க பா வ ம். (தோடீச்சி)

(விதூரர் கிருதராஷ்டிரனுடைய சோகத்தைப் போக்குவதற்காகக் காலதீரார்த்தத்தைக் கூறியது)

திருதராஷ்டிரன், “மஹாபிராஜனுனே! நல்ல வசனத்தை உரைத்தாய் எனனுடைய இரதச்சோகம் போய்விட்டது மீண்டு (நல்ல) வாகனங்களை உணமையாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன் வேடாதவைகள் நோவதனாலும் வேண்டியவைகள் நேராமற்போவதனாலும் உண்டாகிற மனோதுக்கத்தைப் பண்டிதர்கள் எவ்வாறு விலக்கொள்ளுகிறார்கள்?” என்று வினவ, விதூரர் சொல்லலானார்.

“மனமானது எந்தஎந்த துக்கத்தினின்றும் ஸுகத்தினின்றும் விடப்படுகிறதோ அந்தஅந்த துக்கத்தினின்றும் ஸுகத்தினின்றும் சாரதியை அடைந்து கற்றறிந்தவன் நல்லகதியை அடைகிறார் நரஸரோஷ்டரே! ஆலோசிக்கப்படுமாகில், இவை அனைத்தும் நியமபிலாதவை உலகம் வாழைக்குட்படானது இதற்கு வாயிரம் இலட்சம் எப்பொழுது பேரறிவாளர்களும் மூடர்களும் தனிகளும் வறியவர்களும் கருமாகிய எல்லாரும மரணத்தை அடைந்து கவலையற்று உறங்குகிறார்களோ அப்பொழுது தசைபிலாதவையும் எலும்புகள் மிகுதியுள்ளவையும் நரம்புகள் கட்டுக்களுள்ளவையுமான சரீரங்களால் அகற்றுகு ஜனங்கள் குலஸ்பாதினை அபியவேண்டி என்ன விசேஷத்தைப்பார்க்கின்றனர்? ஒருவருக்கொருவர் வஞ்சகபுத்தியை உடையவர்களாகி மனிதர்கள் யாதுகாரணத்தினால் (அபகாரத்தைச் செய்விரும்புகிறார்கள்? பண்டிதர்கள் மனிதர்களுக்குத் தேவையானவீட்டு என்று சொல்லுகிறார்கள் காலத்தினால் அவைகள் சோகப்படுகின்றன, பிரிக்கவும்படுகின்றன¹ விவகாரமொன்றே மனங்களாகின்றன எவ்வாறு மனிதன் பழைய வஸ்திரத்தையோ புதிய வஸ்திரத்தையோ விட்டுவிட்டு வேறொரு வஸ்திரத்தை விரும்புகிறான்

¹ஞானேந்திரியம் இ, காமேந்திரியம் இ, பிராணன் இ, மனம் - ஆக க்க

ன சரீரிகளுக்கரசு சரீரிகளும அவவாறே ஆகினறன விசிகதா
பருடைய சூமாரரே! இவவுலகில் உணமையாகவே பிராணிகள்
மால் செய்யப்பட்ட வினையினாலேயே 'துக்கத்தையோ' ஸுகத
யோ அடைகினறன பரதவம்சத்தில் பிறந்தவரே! காமத்தினுல
ரக்கமும் ஸுகமும் துக்கமும் அடையப்படுகினறன ஒருவன
தந்திரமில்லாதவனாகவோ ஸவதந்திரமுள்ளவனாகவோ இருந்து
ண்டு அதனால் அந்த (அனுபவமாகிய) பாரதத்தை தான்கு
ன பாரதரே! எவ்வாறு மணபாண்டமானது சகரத்தில் ஏறி
குகும்பொழுதோ, அல்லது பாததிரமாகச் செய்யப்படும்
முதோ, அல்லது செய்யப்பட்டவுடனேயோ, குறைவாயிருக்கும்
முதோ, (சகரத்தினின்று) இறக்கவேண்டியபொழுதோ, அல்லது
ககின்பிறகோ, அல்லது ஈரமாயிருக்கும்பொழுதோ, உலர்ந்திருக்
பொழுதோ, அல்லது (சூனியில்) சடப்படும்பொழுதோ, எடுக்கப்
பொழுதோ, வைக்கப்படும்பொழுதோ, அல்லது ஆளப்படும்
முதோ நாசத்தை அடைகின்றதோ, அவவாறே சரீரிகளுடைய
முகள் நாசமடைகின்றன மனிதன் காப்பத்திலிருக்கும்பொழு
தும், பிறந்தவுடனேயோ, அல்லது பத்தாநாளசென்றோ, அரைமாதம்
ன்றோ, அல்லது ஒருமாதமாவது ஒருவருஷமாவது இரண்டு
ஷங்களாவது கழிந்தோ, யௌவனத்திலோ, நடுவயதிலோ, கிழ
தத்திலோ நாசமடைகிறான் பிராணிகள் முனசெய்தவினைகளால்
டாகின்றன, அழிகின்றன இவ்வாறு விருத்திபண்ணப்பட
கின்ற உலகத்தின் விஷயத்தில் நீர் ஏன் அனுதாபப்படுகின்றீர்?
சரே! வினையாடுகக்காக ஜலத்தில் செல்லுகின்றவன் எவ்வாறு
ல எழுந்திருப்பதோ, முழுகுவதோ, நீந்துவதோ அவவாறே,
நதலமஸாரமாகிற கடலில் மேலே எழுந்திருத்தலும் கீழே அமிழ
ம உண்டாகின்றன அலப்புத்தியுள்ளவர்கள் காமபந்தத்தால்
டப்படுகிறார்கள். துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள் பிராணிகளுடைய
கையை அறிந்தவர்களான எந்தப்புத்திமான்கள் பிறப்பிறப்புக்
டைய முடிவை அடைய எண்ணம் கொண்டவர்களாக நடுவில
னனாகளோ அவர்கள் உத்தமகதியை அடைகின்றார்கள்”
று கூறினா

நான்காவது அதுபாயம்

ஜலபரதாநிகபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விதூர் ஜீவன் கீர்ப்பத்தில் வாஸம்செய்கின்றவந்தைக் கூறிய

திருதராஷ்டிரன், “பேசுகிறவாகளுள் சிறந்தவனே! ஸாரமாகிற ¹காடானது எவ்வித ஸவபாவமுள்ளதென்று அறியு கது? நான் இதைக்கேட்க விரும்புகின்றேன் வினவுகின்ற என் உணமையை உரைப்பாயாக” என்று வினவ, விதூர் சொல்லலா

“ஜீவன் உத்பத்திதினமொதாடங்கிப் பிராணிகளுடைய எல் செய்கைகளையும் காண்பவனாக இவவுலகில் முதலில் சகலசோன தில்வாஸம்செய்கிறான், பிறகு, முரநின் தினததைக்காட்டிலும் வீரு நிலைமையினால் ஒருவிதமான பரிணாமத்தைப் பெறுகின்றான் பி அவன் ஐந்தாவதுமாதம் சென்றவுடன், மாமஸத்தை ஏற்பட்டு கொள்ளுகிறான் பிறகு, அடுத்த மாதத்தில் காப்பமாகிய ஜீவன் வாங்குகளாலும் நிறைந்தவனாகின்றான், மாமஸரகதங்களுடைய சாகிற அசுத்தத்தினிடையில் வாஸம்பண்ணுகின்றான் பிறகு, ஜீவன் வாயுவேகத்தினால் கால மேலாகவும் தலைகீழாகவும் மே தவாரத்தை அடைந்து அநேகங்கிலேசங்களை அடைகின்றான் செய்த வினைகளுடன் கூடிய அநதஜீவன் அநதயோனியினால் டெ கப்படுகிற உபத்திரவத்தினின்று விடுபட்டுப் பிறப்பை அடை வேறு உபத்திரவங்களைப் பாரகுகிறான் நாயகன் மாமஸத்தைத்ரு ருவதுபோலக் கிரகபீடைகள் அவனைத் தொடர்கின்றன பிறகு, காலம் வருமபோது, தன்னுடைய வினைகளாலே துன்பப்படுகி னை ஜீவிததுக்கொண்டிருக்கின்ற அநதஜீவனை அவ்வாறே வி களும் அணுகுகின்றன நராதிரே! இநதிரியங்களாகிய க களால் கட்டப்பட்டவனும் ஸங்கத்தில் விருப்பமுள்ளவனும் நே ளவனுமான அநதஜீவனைப் பறபலவிசனங்கள் தொடருகின் மீண்டும் அநதவிசனங்களால் துன்பப்படுத்தப்படுகின்ற அநதஜீ திருபதியடைகின்றதேயிலலை அப்பொழுது அநதஜீவன் தான் கிறதை நல்லதென்றாவது கெட்டதென்றாவது அறிகிறதி ² தியானயோகத்திலிருப்பவர்கள் தம்மைக்காப்பாற்றிக் கொள்ளு கள், இவ்வே யமலோகம் ஸமீபிப்பதை அறிகிறதிலலை மு

¹ ‘ககணம்’ எனப்பது மூலம் ‘கடல்’ என்றும் பொருளுண்டு

² வேறுபாடும்

லத்தில யமது தாகளால் இழக்கப்பட்டு மரணத்தை அடைகிறான், நதிரியங்களின் செய்கைகளற்றவனாக (தன்) புண்பாபங்களுக்கற்ற விஷயத்தை அனுபவிக்கிறான் இவ்வனம் அனுபவிக்கும் பாழுது அந்தஜீவன மறுபடியும் தான் காமபந்தங்களால்கட்டப் புவதை அலக்ஷியஞ்செய்கிறான் அந்தோ! உலகமானது அதிகமாக வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பேராசையினாலும் வசப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது, பேராசையினாலும் கரோதத்தினாலும் மத்தத்தினாலும் பித்தியம் கொண்டு தன்னைத் தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லை நற்குலசீல பிறந்தவன் இழிஞ்சலத்தில் பிறந்தவர்களை நிரத்தித்துக்கொண்டு நனந்தப்படுகிறான் தன்மத்ததினால் காவமகொண்டவன் தரித்திகளை நிரத்தித்துப் பிறரை முாக்கா என்று சொல்லுகிறான் தன்னை நராகப் பாரகுகிறதில்லை பிறாமீது தோஷங்களை ஆரோபணம்செய்கிறான் தன்னை அடக்கி ஆண்டு கொள்வதற்கு விருமபுகிறதில்லை கற்றிரந்தவர்களோ, முாக்கர்களோ, தனிகர்களோ, தரித்திரர்களோ, ஸீனாகளோ, இழிஞ்சலத்தார்களோ, மானிகளோ, மானமில்லாதார்களோ எல்லோரும் எப்பொழுது உயிரை இழந்து இடுகாட்டை அடைந்து மாமஸமற்றவைகளும் எலும்புகள் மிருதவைகளும் ரம்புகளால் கட்டப்பட்டவைகளும் தேகங்களுடன் உறங்குனராகளோ அசமயத்தில் மற்ற ஜனங்கள், அவர்களின் விஷயத்தில குலநுபவியாஸங்களைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய என்ன சேஷத்தைக் காண்கிறார்கள்? எல்லாரும் பூமியில் ஸம்மாகவே வக்கப்பட்டு உறங்குகின்றார்களாதலால் இவ்வுலகத்தில் அறினாகள ஏன் ஒருவரையொருவர் வஞ்சிப்பதற்கு விருமபுகின்றார்கள்? எவன் வெளிப்படையாயும் மறைவாயுமுள்ள இரதபாருதிபக்கேட்டு நிலையற்றதான் இந்த ஜீவலோகத்தில் பிறந்ததுமுதல் தாததை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருப்பதோ அவன் உத்தமகதியை அடைகின்ற மனிதர்களுக்கு நாதோ! எவன் இவ்வண்ணம் எல்லாவற்றை மஅறிந்து ததவத்தை அனுஸரிகிறானோ அவன் (ஸம்ஸார) வழியினை (தன்னை) விடுவித்துக்கொள்ளுகிறான்” என்று கூறினார்

ஐந்தாவது அத்யாயம்
ஐ ல ப் ர தா னி க பா வ ம (தோடர்ச்சி)

(விதூர் ஸம்ஸாரமுதலானவைகளைக் காடுமுதலானவைகளாக
நீடுபித்தது)

திருதராஷ்டிரன், “அறியமுடியாத தாமததை நன்றாக அறிய
கூடிய இரதப புத்திமாக்கம் அனைத்தையும் எனக்கு விரிவாக உரை
பாயாக” என்று வினவ, விதூர சொல்லலானா

“பரமரிஷிகள் ஸம்ஸாரமாகிறகாட்டை எவ்வாறிருப்பதாக
சொல்லுகிறார்களென்பதை ஸ்வயம்புவான பரமாத்மாவை நம
சுரித்தது இரதசம்மயத்தில் உமக்கு உரைக்கப்போகிறேன் பெரு
காட்டிஷிருக்கின்ற ஒரு பிராமமணன், எளிதில் பிரவேசிக்கமுடியா
தும் மாமஸாசிகளால் நிறைந்ததுமான மதறொரு பெருங்காட்டை
அடைந்தானும் அதிகோரமான பேரொலியுள்ளவைகளும் ஊனுண்
வைகளும் அதிகப்பங்கரமாக இருப்பவைகளும் அதிகஉக்கிரமா
வடிவமுள்ளவைகளுமான ஸிமமம் புலி யானை கரடிகளுடைய கூ
ட்டங்களால் நாற்புறங்களிலும் சூழப்பட்ட அந்தக்காடானது பா
பதற்கு மிக்கப்பங்கரமாக இருந்ததினால் அதைக்கண்டு அந்தப் பிரா
மணனுடைய உள்ளமானது அதிகப்பயத்தை அடைந்தது சததுரு
களைத் தவிக்கச் செய்பவரே! ரோமங்கள் சிலிர்த்தன, விகாரங்களு
உண்டாயின அவன், எவ்விடத்தில் ரக்ஷணமடையாருமென
எல்லாததிசைகளையும் நோக்கி இவ்வுருமங்கும் ஓடி அந்தவனத்தி
நிரந்தான அவன் பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு அவைகளுடைய நாச
தைவிரும்பி விரைவாக ஓடினான் நெடுந்தூரம் விலகிச் செல்ல
மிலலை அவைகளால் பிரிக்கப்படவுமில்லை பிறகு, அதிககோரநு
யான ஒரு ஸ்திரீயினால் இருக்கைகளாலும் கட்டப்பட்டவனான அந்த
பிராமமணன், மறைந்ததும் நான்குபக்கங்களிலும் வலைகளால் மூட
பட்டதும் மலைகளேபோல உன்னதமான ஐந்துதலைநாகங்களாலும்
ஆகாயத்தைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கிற பெரியவிறுக்கங்களாலும்
நாற்புறங்களிலும் சூழப்பட்டதுமான ஒரு பெருங்காட்டைக்கண்டால்
அந்தக்காட்டினடுவில புறங்களால் சூழப்பட்டவைகளும் மறைந்
வைகளுமான கொடிகளால் நாற்புறமும் சூழ்ந்து மூடப்பட்ட ஒரு
கிணறு இருந்தது மறைந்திருந்த அந்தக்கிணற்றில் அந்தப் பிரா
மணன் விழுந்தான் அதில் தொங்குகிற நெருங்கிய கொடிகளுடைய
கூட்டத்தில் அவன் தொற்றிக்கொண்டவனான அவன் அந்த
கிணற்றில் காலமேலாகவும் தலைகீழாகவும் காமபினால் தாங்கப்பட்ட

ரிய பலாபபழம்போலத் தொங்கினுன மேலும், அந்தஇடத்தி
அவனுக்கு மீண்டும் வேறுஉபத்திரவம் உண்டாயிற்று அவன
ற்றினநடுவில் மஹாபலமுள்ள ஒரு பெரிய ஸாபபத்தைக் கண்
ன கிணற்றினுடைய தலைக்கடியில் ஆறுமுகமுள்ளதும் கறுப்பு
யிட்ட பலநிறமுள்ளதும் பன்னிரண்டுகால்களால் ஸஞ்சரிககின்ற
கொடிகளாலும் விருஷங்கொளாலும் நன்றாக மூடப்பட்டதும்
டவிலே நான்குபக்கங்களிலும் ஸஞ்சரிககின்றதுமான பெரிய
னையைக் கண்டான் அந்தப்பிராமமணன் எந்தமரத்தினுடைய
யைப் பிடித்துக்கொண்டு தொங்குகிறானோ அந்தமரத்தினுடைய
ருங்குகளிலும் சிறுக்கில்களிலும் பறபலநுபமுள்ளவைகளும்
ரநுபமுள்ளவைகளும் பயங்கரமாயிருப்பவைகளும் முந்தியே
த வாஸஸ்தானத்தினுண்டானவைகளுமான வண்டுகள் தேனைச்
நது மொய்த்துக்கொண்டிருந்தன பரதாங்குளசிறந்தவரே¹ ஒரு
ண குடித்துப் போதுமென்று திருபுகியடையாதவையும் பிராணி
குடிக்கத்தக்கவைபுமான அந்தத்தேனை மதுபடியும் மதுபடியும்
வகள் விரும்பின அப்பொழுது அந்தத்தேனினுடைய தாசை
ாது பலவாறாகப் பெருங்கொண்டிருந்தது தொங்குகின்ற அந்த
த்தன் எப்பொழுதும் அந்த மதுததாரையைக் குடிக்கலானான் ஸங்
தத்திருந்துகொண்டு மதுவைக்குடிக்கின்ற அந்தமனிதனுடைய
மானது ஒழியவுமில்லை அவன் நிதயம் திருபதிஅடையாதவ
மதுபடியும் மதுபடியும் அந்த மதுததாரையை அடைவதற்கு
ம்பினான் அரசரே¹ அவனுக்கு உயிரில் வெறுப்பு உண்டாக
லை மனிதனுக்கு அந்தஸ்தித்யிலும் உயிரில் ஆசையானது நிலை
ற்றிருந்தது கறுப்பாகவும் வெளுப்பாகவுமிருக்கிற எலிகள் அந்த
சுத்ததினவோகளை அறுக்கின்றன துஷ்டமிருக்கின்றிருப்பத
யும் மிக்க உக்கிரநுபமுள்ள ஸ்திரீயிருப்பதனாலும் அந்தக்காடா
வ உள்ளே செல்லமுடியாததாக இருந்தது கிணற்றினகீழே
ப்பத்தினாலும் கிணற்றினமேலே யாணையினாலும் பயமிருப்ப
டன் மரம் விழுவதினினதும் பயமுண்டாயிற்று (விருஷத்தி
டைய வேரைப்பறிக்கின்ற) எலிகளிடத்தினினதும் ஐந்தாவது
ம் ஏறப்பட்டது மதுவினிடம் ஆசையிலை தேனீக்களால் ஆறாவ
ன் மஹாபயமும் அவனுக்கு ஏறப்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.
வண்ணமாக அவன் அந்த ஸமஸாரமாகிற ஸாகரத்தில் தள்ளப்
டவகை வலிக்கிறான் உயிரவாழும் ஆசையில் வெறுப்பை
டயவில்லை” என்று கூறினான்

ஆறவது அத்யாயம்

ஜலப்ரதானிகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(விதூர் முன்சொல்லிய காடுழதலியவற்றை விளக்கியது)

திருதராஷ்டிரன், “சொல்லுகிறவாகளுள் சிறந்தவர் அந்தோ! மஹாதுக்கமன்றோ? அவன் கஷ்டமான இடத்தில் வசிக்கிறான் அவனுக்கு எவ்வாறு அந்தவாஸத்தில் பிரீதியா ஸந்தோஷமாவது உண்டாகும்? அவன் வாஸம்செய்கிற இடம் தாமசங்கடமான அந்தத்தேசம் என்கே இருக்கிறது? அந்தமனி அந்த மஹாபயத்தினின்று எவ்வாறு விடப்படுவான்? இ அனைத்தையும் எனக்கு உரைப்பாயாக அப்பொழுது அவருக்குத் தக்கதைச் செய்வோம் ஏனெனில், அவனை மேலே எடுக்கிறோம் எனக்கு மிக்க கருணை உண்டாயிருக்கிறது” என் சொல்ல, விதூர கூறலானா

“அரசரே! இந்த உபாக்கியானமானது மோக்ஷத்தை அறிந்தவர்களுள் கூறப்பட்டது இதனால் மனிதன் பரலோகங்களில் நுகரக்கூடிய அடைகிறான் எது அரணயமென்று சொல்லப்படுகிறது அதுபெரிய (பிறப்பும இறப்புமாகிய) ஸம்ஸாரமே பிரவேசிக்கக்கூடியாத (முற்றோ) அரணயமென்பது பிரவேசிக்கமுடியாத இந்த ஸாரமே அந்தத்துஷ்டமிருக்கக்கொண்டு சொல்லப்பட்டவை வியாதிகளென்று சொல்லப்படுகின்றன அந்தக்கூட்டில் பெரியதே துடன் வாஸம்செய்கிற பெண்ணை ரூபத்தையும் நிறத்தையும் நுகரக்கூடிய ஜகரென்று கற்றுணாதவாகள் சொல்லுகின்றனர் அரசரே! அந்தக் கிணறென்பது சரீரிகளுடைய சரீரம் அதில் கிணறல்கின்ற பெருமபாம்பு காலனே அவன் தேசமெடுத்த எல்லா பிராணிகளுடைய பிராணனையும் வாங்குகிற அந்தகன் கிணறம் மத்தியில் எந்தக்கொடி தோனாகுகிறதோ, எதில் அந்தமனிதன் மடிக்கொண்டானோ, எதனால் அவன் பிடிப்புள்ளவனானோ அது கருங்கு உயிர்வாழ்வதிலிருக்கும் ஆகை மன்னரே! கிணறறிந்தவர்கூட்டில் ஆறுமுகங்களுள்ள அப்படிப்பட்ட எந்தயானே அங்குள்ள ததை நரம்புநகனிலும் சுற்றிவருகிறதோ அது ஸம்வதஸாரமெல் ணைப்பட்டிருக்கிறது ருதுக்கள் முக்கங்களென்றும் மாஸங்களை னிரணடுகால்களென்றும் கூறப்பட்டன எந்தவளிகளும் அவ்வா

ஸாப்பங்களும் மரத்தின வேரை அறுக்கின்றனவோ அவைகளைப் பராணிகளைப்பற்றி நனகு ஆராய்பவர்கள் இரவென்றும் பகலென்றும் கூறுகிறார்கள் 'அந்த மரத்திலுள்ள தேனீக்கள் காமங்களன்று கூறப்படுகின்றன மதுவினிடத்தினின்று பலவாறு பெருகுன்ற அந்தத் தாரைகளைக் காமச்சுவையென்று அறியவேண்டும் அதில் மனிதர்கள் பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள் அறிஞர்கள் ஸமஸார சகரத்தினுடைய சுழற்சியை இவ்வாறு அறிகிறார்கள் அப்படி அறிவதனால் ஸமஸார சகரத்தினுடைய பாசங்களை எல்லாத் தத்திலும் அறுக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்

ஏழாவது அத்யாயம்

ஜலபரதானிக பாவம் (தோடீச்சி)

(விதூரீ தத்வந்தை உரைத்தது)

திருதராஷ்டிரன், "ஆசசரியம்¹ தத்துவதாசியான உன்னுல நதககதை கூறப்பட்டது உன்னுடையவாக்காகிற அமிருதத்தககேடக மறுபடியுமே எனக்கு ஆவலுண்டாகிறது" என்று சாலல், விதூர சொல்லலானார்

"எதைக் கேட்டதினால் ஸமாததர்கள் ஸமஸாரத்தினின்று விடப்படுகிறார்களோ அப்படிப்பட்ட இந்தமாரகத்தினுடைய விஸாரத்தை மீண்டும் உரைப்பேன், கேளும் அரசே! பாரதரே! எம்மான வழியைநாடின மனிதன் எவ்வாறு ஒவ்வோரிடத்தில் இளைப்பாறுவதற்கு ஸதானத்தையோ வாஸத்தையோ ஏற்படுத்திக் காளஞுகிறானோ அவ்வாறாக அறிவீனர்கள் ஸமஸார பரமபரையில் காப்பவாஸங்களில் வாஸஞ்செய்கின்றார்கள் பண்டிதர்கள் அறிவின்று விடப்படுகின்றார்கள் ஆதலால், சாஸ்திரத்தை அறிந்தஜனங்கள் இதை வழியாகவே சொல்லுகிறார்கள் பிரவேசிக்கமுடியாததான ஸமஸாரமென்பதை விதவான்கள் வனமென்றுகூறுகின்றார்கள் பராகளுள் சிறந்தவரே! அழியாததகக ஜங்கமங்களுக்கும் ஸதாவரங்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட இந்த உலகமென்பது நல்ல ஒரு நீர்ச்சமுல ணடிதன் அதில் ஆசைப்படலாகாது மனிதர்களுக்குச் சரீரங்களை ம மனங்களைபும் அடுத்தப பிரதயச்சுமாகவும் மறைவாகவுமுள்ள ரியாதிகள் பண்டிதர்களால் கொடியமிருக்கக்கொன்று சொல்லப்படு னறன் பாரதரே! தங்களுடையவினைகளாகிற அந்தப் பெரிய துஷ்ட

1 இவை முன் அத்யாயத்தில் கூறப்பட்டவிலை

மிருகங்களால் நிதயம் துன்பப்படுத்தப்படுகின்றவாகளும் மாண்போகும்படி செய்யப்படுகின்றவாகளுமான அலப்பத்தியுள்ளவாக்
வெறுப்பை அடைகிறார்களிலை ஜனநாதரே! அநதவியாதிகளா
விடப்பட்டாலும், பறபலசபதங்களாலும் ரூபங்களாலும் ரஸங்களாலும்
ஸபாசங்களாலும் கந்தங்களாலும் நான்குபக்கத்திலும் பிடிபட்ட
லாத பெரியசேமறிலமுழுக்குகின்ற அநதமனிதனைப் பிறகு அழகை
கிதைக்கின்ற முதுமையானது மூடவே முடுகிறது ஸமவதஸர
ளும் ருதுக்களும் மாஸங்களும பக்ஷங்களும் பகலிரவுகளின் சந்
களும் இவனுடைய உருவத்தையும் அவவாதேய்யுளையும் நாள அஷ
வில் கவாநதுகொள்ளுகின்றன இவைகள் காலத்தினுடையவிதிக
கற்றரியாதவாகள இவற்றை அறியாக்கள். எல்லாப்பிராணிகளைய
பிரமமதேவரால் காந்ததினால எழுதப்பட்டவைகளாகச் சொல்லு
றாகள் பிராணிகளுக்குச் சரீரம் ரதம் என்றும் புத்தி ஸார
யென்றும் சொல்லுகிறாக்கள் இரதிரியங்களைக் குதிரைகளென்ற
மனத்தைக் கடிவாளங்களென்றும் கூறுகின்றனர் எவன் ஓடுகின்
அநதக் குதிரைகளுடையவேகத்தை அனுசரித்து ஓடுகிறானே அ
னே இரத ஸமஸாரசகரத்தில் சக்கரம்போலச் சுழலுகிறான் எவ
அவைகளைப் புத்தியினால் அடக்குகிறானே அடக்கின்அவன் திருப
கிறதிலை ¹ எவர்கள் வட்டமாகச்சுழலுகிற ஸமஸார சகரத்தி
சுழன்றுகொண்டிருந்தாலும் மயங்குவதில்லைபோ அவர்கள் ம
படியும் சுழலுவதில்லை அரசரே! ஸமஸாரத்தில் பிரமிக்கின்றவ
ளுக்கு இரதத்துக்கம் உண்டாகிறதன்றோ? ஆகையால், இதை நிவிர
திப்பதற்காகக் கற்றுணர்ந்தவன் முயற்சியைச் செய்யவேண்டு
இதில் உபேகைச் செய்யவேகூடாது இது நூறுகளைக் கொள்ளத்
வளாகிறது. அரசரே! எந்த மனிதன் இரதிரியங்களை அடக்கி
வஞ்சவும் குரோதத்தினாலும் லோபத்தினாலும் விடுபட்டவனாக
ஸந்தோஷமுள்ளவனாகவும் உண்மைபேசுகிறவனாகவும் இருக்கிறானே
அவன் சாரதியை அடைகிறான் வேந்தரே! எதனால் தூபபுத்தியுள்ள
வர்கள் மோகிக்கிறார்களோ அதனை யமனுடைய ரதமென்று சொல்
கிறார்கள் நராதிரே! நீர் எதை அடைந்திருக்கிறீரோ அந
அவனும் அடைவான் பெரியவரே! இரதத்துக்கமானது ஆரை
இயற்கையாக்கக்கொண்டிருக்கிறது பாரதரே! ராஜ்யம் நண்பாக
புத்திரர்கள் இவர்களுடைய நாசமானது மிக்க துக்கங்களுக்குக் கா
ணம் ஸாதுவானவன் பெருந்துக்கங்களுக்கு மருந்தைத் தேட
தொடங்கவேண்டுமே இவ்வுலகில் மனத்தையடக்கிய மனிதன் (ஸா

யாகளுக்கு எட்டாத பிரமமமாகிற) லக்ஷ்யத்தையுடைய ஞானமா
பெருமருந்தைப் பெற்றுத் துக்கமாகிற பெரியநோயைப் போக்க
பணமும் உறுதியான நிச்சயங்கொண்ட மனம் (மனிதனை) அந்தத்
தகத்தினின்றும் விடுவிப்பதுபோல வல்லமையாவது பொருளாவது
நானாவது ஸுஹருகஜன்மாவது விடுவீசுகாது, பாரதரே!
கையால், ஆபத்தில் நட்டுபென்னும் சிலத்தை அடைந்து மன
நத அடக்குதல், விடுவது, ஜாக்ரதை இம்மூன்றும் பிரமம்
மாகத்தை அடையும்படி செய்கின்ற குதிரைகள் அரசரே!
பின் சிலமாகிற கடிவாளத்தோடுகூடின மனமாகிற தேரில் நிலை
பறுகிறானே அவன் மருதயுபயத்தைவிட்டுப் பிரமமலோகத்தை
டைகிறான் அரசரே! எவன் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அபயத்
தககொடுக்கிறானே அவன் அழிவற்ற வீஷ்ணுவின்னுடைய உத
மமான ஸ்தானத்தை அடைகிறான் அபயம்கொடுப்பதினால் எந்தப்
லனை மனிதன் அடைகிறானே அது ஆயிரம்பாகங்களாலும் உண
காது, நித்யமான உபவாஸங்களாலும் உண்டாகாது பாரதரே!
ராணிகளுக்கு ஆதமாவைக்காட்டிலும் மிக்கபிரியமானது வேறொ
றுமில்லையென்பது நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது மாணமென்பது எல்
ப்பிராணிகளுக்கும் வெறுப்பானதன்றோ? ஆதலால், பண்டிதன்
ல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் தயை பாராட்டவேண்டும் பற்பல
ராயகளோடு கூடியவர்களும் புத்தியாகிறவலைபினால் சுற்றப்பட்ட
களும் ஸூக்ஷ்மதருஷ்டி இல்லாதவாளுமான மந்தாகள் ஆங்கா
ந் பிரமிக்கின்றார்களன்றோ? அரசரே! மிகு ஸூக்ஷ்மதருஷ்டி
ளவாகள் பிரமமஸாமயத்தை அடைகிறார்கள் பேரறிவாளரே!
படிப்பட்ட நீர் இவ்வண்ணமறிந்து அவர்களுக்குப் பரலோக
தகமான உததரகிரியைகளைச் செய்யக்கடவீர் நீர் அதனாலேயே
னை அடைவீர்” என்று கூறினார்

எட்டாவது அத்யாயம்

ஜலபரதானிகபாவம். (தோடர்ச்சி)

(வியாஸர் கிருதராஷ்டிரானுடைய சோகத்தை விலக்கியது)

குருஸ்ரோஷ்டனை கிருதராஷ்டிரன், விதுரனுடைய அந்த
க்கியத்தைக்கேட்டுப் புத்திரசோகத்தினால் நான்குபக்கத்திலும்
டப்பட்டவனாக மூாச்சை அடைந்து பூமியில் விழுந்தான் பாரத
! அவ்வாறு பிரஜைஞாயைஇழந்து பூமியில் விழுந்திருக்கின்ற

அந்த அரசனைப்பார்த்து, பந்துக்களும் வியாஸரும் அவ்வாறே ஸ்ரீ ஜாதியைச்சாராத விதாரும் ஸஞ்சயனும் மற்ற ஸுஹருத்துக்களும் இவருக்கு இஷ்டங்களான துவாரபாலகர்களும் ஸுகமாகவும் சீத கவுமிருக்கின்ற ஜலத்தினால் (கண்களையும் முகத்தையும் துடைத்து விசிறிகளால் யத்தினத்தினால் வீசுகின்றவாகனாகக் கைகளால் சரீரத்தைத் தொட்டார்கள், அந்தநிலைமையிலிருக்கின்ற திருதராஷ்டிர நெடுநேரம் உபசரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் பிறகு, அரசர் நெடுநேரஞ்சென்று பிரஜைஞாயை அடைந்து புத்திரர்கள்விஷயம் மனோவியாதிக்களால் முடப்பட்டவனாக, 'மனுஷ்யததன்மை நிரதிக்கக்கூது மனிதப்பிறப்பிலும் எதன்மூலமாக அடிக்கடி துக்கம் உண்டாகின்றனவோ அந்தப் புத்திரமித்திரர்கள் ததிராதி¹பரிகரத்தையும் நிரதிக்கவேண்டும் பிரபுவே¹ மித்திரநாசத்திலும் அரசநாசத்திலும் ஞானிகள் பந்துக்கள இவர்களின் நாசத்திலும் விதாதுக்குப் நெருப்புக்கும்ஒப்பான மிகப்பெரிதான துக்கம் அடைப்படுகிறது எதனால் அங்கங்கள் எரிக்கப்படுகின்றனவோ, எதல்பிரஜை அழிகிறதோ, மனிதன் எதனால் அவமதிக்கப்பட்டவன் மரணத்தை அடைகிறானோ அந்த மரணசாதனமான இந்தத்துக்கமாகியத்தின் மாறாட்டத்தால் என்னுடையப்பட்டது பிராண விடுவதைத் தவிர (வேறுவிதத்தினால்) அதனுடையமுடிவை அகிறேனில்லை பிராமமனோததமரே¹ நான் அதையும் இப்பொழுதெய்யப்போகிறேன்' என்று நெடுநேரம் புலம்பினான் அந்தத்திரராஷ்டிரன், மஹாத்மாவும் பிராமவிததுக்களுள் சிறந்தவரும் பிதாவைப்பார்த்து இவ்வண்ணமுரைத்து மயக்கமடைந்தான், அசோகத்தையும் அடைந்தான் பூமிக்கு நாதனான அந்தஅரசன் சிந்தித்துக்கொண்டு பேசாமலிருந்தான் பிரபுவான வியாஸர் அந்த அனுடைய அந்தவசனத்தைக்கேட்டு, புத்திரசோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிற புத்திரனைப்பார்த்து ஒருவசனத்தை உரைக்கலானான்

“ திருதராஷ்டிர! நீண்ட கைகளையுடையவனே¹ அருமைப்புலவர்! சொல்வேன, கேள். பிரபுவே! சாஸ்திரங்களை உணர்ந்தவன் மேதாவியும் தாமதங்களிலும் ஆததங்களிலும் ஸமாததனுமாயிடுகிறாய் பகைவர்களைத் தவிரக்கச்செய்யவனே¹ உனக்குத் தெரியலிருந்து (இனி) தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது ஒன்றாயில் பிராணிகள் அபிதயமானவை என்பதை அறிந்திருக்கிறாய் உசயமில்லை அருமைமைந்தனே! ஜீவலோகம் நிலையற்றதாக

ரலோகத்தில்) ஸ்தானமானது நிலைத்ததாகவும் உயிர் மரணத்தை
டிவாகக்கொண்டதாகவும் இருக்கும்பொழுது, ஏன் வியஸனிக்
ப? ராஜேந்திர! இந்த வைரம் உண்டானது உனக்கு நேரில்
நிரந்தரே, உன்னுடைய புத்திரனைக் காரணமாகக்கொண்டு காலத்
ன சோகையால் உணடுபண்ணப்பட்டது அரசனே! கௌரவா
ருக்குக் க்ஷயமானது அவசியமாக உண்டாகத்தக்கதாக இருக்கும்
யத்தில் உத்தமகதிரை அடைந்த அந்தசூரர்களைப்பற்றி யாது
ரணத்தினால் துக்கப்படுகிறாய்? மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! ஜன
தனே! அறிந்தவனும் மஹாதமாவுமான விதுரனால் (வைரத்தைத்)
னித்தலைப்பற்றி எல்லாவிதத்தினாலும் முபநிசெய்யப்பட்டது
டுகாலம் முபனதுங்கூட ஒரு பிராணியினாலும் தெய்வத்தினால்
னடுபண்ணப்பட்ட வழியானது அடக்குவதற்கு ஸாத்யப்படாது
பது எனனுடைய எண்ணம் தேவதைகளுடைய எந்தகளிரி
நேரில் என்னால் கேட்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதை உனக்கு மனத்
றுத்துக்காக நான் உரைப்பேன் நான் முற்காலத்தில் சிரமமில்
தவகை நான்கு பக்கங்களிலும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு இந்திர
பையை அடைந்தேன் அவ்விடத்தில் எப்பொழுதும் ஒன்று
நிதிருந்த தேவர்களையும் நாரதரை முதனமையாக்கக்கொண்ட
ந்த எல்லாதேவர்களையும் கண்டேன் பூமிக்கு நாதனே!
ரியத்துக்காகத் தேவதைகளுடைய ஸம்பத்தில் வந்திருந்த பூமியை
நான் அந்த இடத்தில் பார்த்தேன் அப்பொழுது, பூமியானவள்,
நதுக்கடியிருக்கின்ற தேவர்களிடம்போய், 'மஹாபாகுபலசாலி
ள்! அப்பொழுது பிரமம்தேவருடைய கிருஹத்தில் ரீங்கள
னக்குப் பிரதிஞ்ஜெசெய்த காரியத்தைச் சீக்கிரமசெய்யவேண்டும்
ன்று சொன்னான் அவருடைய அந்தவசனத்தைச்சேட்டு, லோகந
ரால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும் பிரபுவமான விஷ்ணுவானவா,
த்துக்கொண்டு தேவஸபையில் அந்தப் பூமியைப்பார்த்து, 'நிருத
ஷ்டிரனுடைய நூறுபிள்ளைகளுள் எவன் மூத்தவனாகவும் தூயே
னென்று பிரஸித்தனாகவும் இருக்கிறானோ அவன் உன்னுடைய
ரியத்தைச் செய்வான் அந்த மன்னவனை அடைந்து செய்ய
பண்டியத்தைச் செய்துகொண்டவளாவாய் அவனுக்காக அடிகுரு
னமையுள்ள மன்னவர்கள் குருசேகரத்திரத்தை வந்தடைந்து
றுதியான சஸ்திரங்களால் ஒருவரை ஒருவர் கொல்லப்போகிறா
தேவி! ஆதலால், புத்தத்தில் உன்னுடைய பாரததுக்கு நாசம்
ண்டாகப்போகிறது. கல்பாணி! சீக்கிரமாக உன்னுடைய இருபு

பிடத்திறகுச செல உலகங்களைத் தாங்கு? என்கிற வசனத்தை உரைத்தாரா அரசனே! நராதிபனே! அவனை உலகங்களை அழிப்பதனபொருட்டுக் கலியினுடைய அம்சமாகவும் பொறுமைபுள்ளனாகவும் பலமுள்ளவனாகவும் சூரனாகவும் குரோதமுள்ளவனாகவும் எவ்விதத்தினாலும் ஸமாதானப்படுத்தக் கூடாதவனாகவும் கார்தாரினுடைய வயிற்றில் உன்னுடைய பிள்ளையாகத்தோன்றினான் தெய்வகலப்பதால் அவனுக்கு அப்படிப்பட்ட பிரதாக்கள் தோன்றினார்கள் மாதுலான சகுனியும் பரமஸகாலான காணனும் ஒன்றே சோந்த மன்னார்களும் பூமியில் நாசத்தின்பொருட்டுத் தோன்றினார்கள். அரசன் எவ்வித இயற்கையுள்ளவனாகத் தோன்றுகிறானோ அவனுடைய ஜனங்களும் அவ்வித இயற்கையுள்ளவர்களாகத்தோன்றினார்கள் எஜமானன் தாரமிகனாக இருப்பானாகில் அதாமவானுதாமவானாவன் எஜமானனுடைய குணதோஷங்களால் வேலைக்காரர்கள் குணதோஷமுள்ளவர்களாவார்கள் இந்த விஷயத்தில் ஸமசய இலலை வேந்தனே! துஷ்டனான அரசனை அடைந்து உன்னுடைய புத்திரர்கள் போயவிட்டார்கள் நீண்ட கைகளை உடையவனே தத்துவங்களை அறிந்தவரான நாரதா இந்த அர்த்தத்தை அறிகிற பூமிக்கு நாதனே! உன்னுடைய புத்திரர்கள் தத்தம் குற்றத்தால் நாசமடைந்தார்கள் ராஜேந்திரனே! அவர்களைப்பற்றி துக்கப்படுவதே துக்கத்திற்குக் காரணமில்லையன்றோ? பாரதமே பாண்டவர்கள் உனக்குச் சிறிதும் தீங்கிழைக்கவில்லை எவர்கள் இந்தப் பூமியானது நாசமடையும்படி செய்யப்பட்டதோ உன்னுடைய அந்தப் புத்திரர்கள் துராதமாகக் முந்தியே நாரதரால் யுத்தி ரனுடைய ராஜஸூயமாக ஸபையில், 'குந்திரந்தன்! உன் மங்களம் ஸமசயமில்லை பாண்டவர்களும் எல்லாக் கௌரவர்களும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துப் போபுரிந்து உயிரை இழக்கப் போகிறார்கள் நீ செய்யவேண்டியதைச் செயலாயாக' என்று சொல்லப்பட்டது பாண்டவர்கள் நாரதருடைய வசனத்தை கேட்டு அவ்லண்ணம் செய்தார்கள் ஸநாதனமான இந்தத் தேவரஹஸ்யம் முழுதும் உனக்கு உரைக்கப்பட்டது பிரபுவே! உவாறு இச்செய்கையானது தெய்வத்தினால் செய்யப்பட்டதென அறிந்து, உனக்குச் சோகநாசம் உண்டாகும? உயிர்களில் எவ்வாறு தயை உண்டாகும? பாண்டுபுத்திரர்களிடம் எவ்வாறு நேசம் உண்டாகும? மகாபாகுபலமுள்ளவனே! சிறந்த கைகளுள்ளவனே! குரோஷ்ட! இந்தவிஷயமானது முந்தியே என்னால் கேட்கப்பட்டது

ஹஸ்யமாகத்தில் தாமராஜனுதருசு சொல்லப்பட்டது எனனால்
நது) ஹஸ்யமுன்னது உரைக்கப்பட்டவுடன், தாமநந்தனன்கௌர
களுடன் சண்டையிலலாமலிருப்பதற்காக முயன்றான் தெய்வ
னது அதிகபலமுள்ளதன்றோ? அரசுடேன்! ஸதாவரமும் ஜடகம்
மான பிராணியினால் எவ்விதத்தினாலும் தெய்வத்தினுடைய விதி
னது தாண்டத தக்கதனன்றோ? பாரத! தாமததை முக்யமாகக்
காண்டவனும் சிறந்த அறிவுள்ளவனுமான நீ பிராணிகளினப்போக்கு
வுகளை அறிந்தும் அந்தத்தெய்வவிதியில் மயக்கமடைகிறாயே
ஷ்டிரராஜன, நீ துக்கத்தினால் நனகு வாட்டப்படுகிறாயென
அடிக்கடி மதிமயக்கமடைகிறாயெனறும் அறிந்தால் பிராணனை
விட்டுவிடுவான் வீரனான யுதிஷ்டிரன் (விவாகு பறவை
கலிய) திராயகஜாதிரளித்ததில்கூட எப்பொழுதும் தயையுள்ள
ராஜேந்திர! அவன் எவ்வாறு உனவிஷயத்தில் தயைபாராட்
மலிருப்பான்? பாரத! எனனுடைய ஆணையினாலும் மீட்சியில்
த தெய்வத்தினுடையகதியினாலும் பாண்டவர்களுடைய காரண
த்தினாலும் உயிரைத் தரித்திரு அப்பா! இவ்வாறு இருக்கின்ற
கக்கு உலகத்தில் கோத்தி உண்டாகும் மிக்கபெரிய தாமாததன்
உண்டாகும் தவமும் நெடுங்காலம் செய்யப்பட்டதாகும்
தாமராஜனே! எளிகிற நெருப்பைப்போல உண்டாயிருக்கிற புத்திர
காததை எப்பொழுதும் ஸதபுருஷனான நீ அறிவாகிற ஜலத்தினால்
வித்துவிடு” என்று உரைத்தாரா

அளவற்ற தேஜஸையுடையவரான அந்த வியாஸருடைய அந்த
னத்தைக்கேட்டு, திருதராஷ்டிரன், ஒரு முகூர்த்தகாலம் ஆலோ
ந்து (பின்வருமாறு) உரைக்கலானான் “பிராமமணோத்தமரே!
மரிதான சோகஸமுகத்தினால் நான் நனகு துண்டப்பட்டிருக்கி
றன் அடிக்கடி மதிமயக்கமடைகின்ற நான் எனனை அறியவில்லை
தெய்வத்தினது கட்டளையினுண்டான உம்முடைய இரதவசனத்
த்க்கேட்டு நான் உயிரைத் தரிக்கப்போகிறேன் துக்கக்காமலிருப்ப
ம்கும் முயலவேன்” என்று சொன்னான் ராஜேந்திரரே! ஸத்யவதீ
தன்ரான வியாஸா திருதராஷ்டிரனுடைய இரத வசனத்தைச்
ட்டு அந்த இடத்திலேயே அந்தாததானத்தை அடைந்தான்”
ன்று சொன்னான்¹

¹ அதிகபாடத்தின் முதலாவது அடியாயும்

ஜனமேஜயா சொல்லுகிறா “பிராமமரிஷியே! பகவானுன் வயாஸா
னறவுடன், பூமிக்கிறைவனான திருதராஷ்டிரன் என்னசெய்தான்?

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

ஜலபரதானிகபாவம். (தொடர்கீச்சி)

(கிருதராஷ்டிரன், மரித்தவர்களைப் போர்க்கீச்சி காந்தாரி முதலியவர்களுடைய போர்க்களத்தினை நோக்கிச் சென்றது)

ஜனமேஜயா, “பிரமமரிஷியே! வியாஸா போனவுடன், தாமதமாகவும் பூமிக்கு நாதனுமான கிருதராஷ்டிரன் என்னசெய்தான் அதனை எனக்கு விஸ்தாரமாக உரைக்கக்கடவீர்” என்று வினாவைச் சொல்லலானான்.

“புருஷஸுரேஷ்டனான கிருதராஷ்டிரன், இதனைக்கேட்டு நேரம் சிறிதததப புத்தியை இழந்தவனாக ஸஞ்சயனை நோக்கி ‘குதிரைகளைப் பூட்டு’ என்று சொல்லி, விதூரைப்பார்த்தது, ‘சுந்தாவே! காந்தாரியையும் மறப்பாரதஸுநிரீசனைவரையும் அவ்வாறு குந்தியையும் என்னருகில் விரைவாக அழைத்துவா’ என்று சொன்ன தாமாதமாவான கிருதராஷ்டிரன் தாமதத்தை அறிந்தவர்களுடைய சிறந்தவரான விதூரைப்பார்த்தது இவ்வண்ணம் உரைத்துச் சோகத்தினால் மிகஅழிக்கப்பட்ட அறிவையுடையவனாக வாகனத்திலே ஏறினான் புத்திரசோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிற காந்தாரிய பார்த்தாவினுடைய வசனத்தினால் ஏவப்பட்டவனாகக் குந்திபுடனும் மற ஸுதிரீகளுடனும் அரசனிருக்குமிடத்துக்கு ஓடிவந்தான் அரசு ஸுதிரீகள் அரசனிடமவந்த மிக்க சோகத்துடன் ஒருவரை ஒருவரை அழைத்தது ஆயாஸ்மடைந்தவர்களாகப் பிறகு மிகஇரைந்து அலறினார்கள் விதூரா அவர்களை ஸமாதானப்படுத்தினான் பிறகு, அவர்களைக் காட்டிலும் மிக்கதுன்பமடைந்தவரான அந்தவிதூரா பாஷ்பங்கள் குரல் தடுமாறுகின்ற அந்தஸுநிரீகளைத் தாமே (வாகனங்களில்) ஏற்று

அதனை எனக்கு விரித்துரைக்கக்கடவீர் அவ்வாறே, அரசரும் கெடவரும் பெரிய மனமுள்ளவருமான தாமபுத்திரரும் கருபா முதலான அழுவரும் யாதுசெய்தனர்? அஸ்வத்தாமாவின்னுடைய செய்கையைக் கேட்டேன் ஒருவரையொருவர் சபிக்கும்படி செய்யப்பட்டதையும் கேட்டேன் ஸஞ்சயன சொல்லியதும் மேல நடந்ததுமான வீருத்தத்ததை உரைப்பீராக” என்று வினவ, வைசம்பாயனா சொல்லலானான்.

“தாயோதனனுங் கொல்லப்பட்டுச் சேனையும் முழுதும் கொல்லப்பட்டவே, ஸஞ்சயன அறிவைஇழந்தவனாகித் கிருதராஷ்டிரனை அடைந்த சொல்லுகிறான் “அரசரே! பறப்பல் தேசங்களிலிருந்துவந்த பறப்பல் தேசத்தரசர்கள் அனைவரும் உமமுடைய புத்திரர்களோடு பித்த

டி செய்து, (பிறகு) பட்டணத்தினின்று புறப்பட்டா பிறகு, எல
 றாக கௌரவாகளுடைய வீடுகளிலும் உரத்த சத்தமுண்டாயிற்று
 றுவாகள்தொடங்கிப் பட்டணமனைதும் சோகத்தினால் பீடிக்கப்
 ட்டதாயிற்று எந்தஸ்திரீகள் முன்பு 'தேவகணங்களாலும் பாரக
 பட்டவிலையோ அந்தஸ்திரீகள் நாதர்கள் கொல்லப்பட்டவர்களாக
 ப்பொழுது ஸாதாரண ஜனங்களாலும் பாக்கப்பட்டார்கள் அவா
 ள மிகக் மகன்களாகமான கூரதல்களை விரித்துக்கொண்டும் பூஷணங்
 ளைக் கழற்றி எறிந்தும் ஒற்றை வஸ்திரத்தைத் தரித்தவர்களாக
 தீனற்றவர்களபோல நான்கு பக்கத்தினின்றும் வெளியில் வந்தா
 ள அந்தஸ்திரீகள், மலைகளுடைய குகைகளினின்று பூதபதியைஇத்
 த பெணமான்களபோல வெணமையான மலைபோன்ற உருவமுள்ள
 ளளிகைகளினின்று வெளிப்பட்டார்கள் அரசரே! பலபிரிவாக அப
 ப்ரமுது வெளியில்புறப்பட்ட அந்த மாதர்களுடைய கூட்டங்கள்
 சாகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவைகளாக நாட்டியம்பயிலுமிடத்தில்
 பணாகுதிரைசுருட்டிகளுடைய கூட்டங்கள் ஒடுவதுபோல ஓடின
 (தவத்தினால்) கெடுக்கப்பட்டஅந்தப்பெண்கள் கைகளைப் பிடித்துக்
 காண்டு மைந்தர்களுடும் உடன்பிறந்தார்களையும் தந்தையார்களையும்
 மறி அலறுகின்றவர்களாக யுகாந்தத்தில் நோவதுபோன்ற ஜன
 சத்தைக் கண்டார்கள் புலம்புகின்றவர்களும் அழுகின்றவர்களும்
 ற்காங்கு ஒடுகின்றவா்களுமான மாதர்கள் சோகத்தினால் அறிவழிக
 பட்டவர்களாகச் செய்யவேண்டியதை அறியவில்லை எந்தஸ்திரீ
 ள முன்பு தோழிமார்களிடத்திலும் வெட்கப்படுவார்களோ அவா
 ள ஒற்றையாடை உடுத்தவா்களாகவும் வெட்கமில்லாதவா்களாகவும்
 மியார்களுக்கெதிரில் நின்றார்கள் அரசரே! எந்தமங்கையா்களமிக
 ரிப சோகங்களிலும் ஒருவரையொருவர் தேற்றிக்கொள்வார்களோ
 வாகள் சோகத்தினால் தளர்ச்சியுள்ளவா்களாக ஒருவரை ஒருவா
 ளாகத்தை அடைந்தார்கள் பாரதரே! எப்பொழுதும் வேண்டப்பட
 ன்வரத்தினுடைய முடிவைச் செய்ய விரும்பிய உமமுடைய புத்திர
 ல் பூமிமுழுவதும் நாசமடையும்படி செய்யப்பட்டது பூமிக்கு
 தரே! வரிசையாக எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் பேரன்மார்களுக்கும்
 தையா்களுக்கும் பிரேதகாரியங்களைச் செயலியும்" என்றான் ஸஞ்சய
 டைய கோரமான அவவாரத்தையெக்கேட்டுப் பூமிக்கு நாதனா
 தத் திருதராஷ்டிரன் உயிரிழந்தவனபோல அசைவற்றப் பூமியில்
 முந்தான், பூமியில் படுத்தக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தப் பூபதியை
 னுகி எல்லாத் தாமங்களுடும் அறிந்தவரான வித்வா இவ்வசனத்தை
 வரக்கலாறா

பாத்தார்கள அரண் அமுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான அந்தஸ்து
ளால் சூழப்பட்டவருக்கும் தினகுகும் போகுகளதகைகருதி
நகரத்தினின்று விரைவாகப் புறப்பட்டான் 'சிலபிகளும் விபா
களும் வைசியர்களும் வேலைசெய்து பிழைக்கின்ற மற எல்லா
அரசனை முன்னிட்டுக்கொண்டு நகரத்தினின்று வெளியில் புறப
டார்கள் கௌரவார்களுக்கு அழிவுண்டாயிருக்கிற தருணத்தி
துன்பமுறவார்களும் வீசேஷமாக அலறுகின்றவார்களுமான அ
ருடைய பெரியசத்தமானது உலகங்களைத் துன்பமடைபுமபடிசெய்
கொண்டு தோன்றியது யுகாந்தகாலம் வந்த தருணத்தில் எரி
படுகின்ற பிராணிகளுக்கு நாசம் வருவதுபோல நாசம் வந்துவி
தென்று பிராணிகள் எண்ணின் மஹாராஜே! கௌரவார்களு
அழிவுண்டானபொழுது மிக்கஅன்புள்ளவாகளான அந்தப் ப
ணத்து ஜனங்கள் மிக்கமனவருத்தமுறவார்களாக அப்பொழு
மிக அலறினார்கள்

பத்தாவது அத்யாயம்

ஜ ல ப ர த ா னி க ப ா வ ம. (தோடர்ச்சி)

(போர்க்களத்தைக் காண்சேன்ற திருதராஷ்டிரன் வழியில்
கிருபர்முதலானவர்களைக் கண்டதும், அவர்கள் திருத
ராஷ்டிரனைத் தேற்றிச்சேன்றதும்)

பிறகு, ஒரு குரோசதாரம் சென்று சாரதவதரான கிரு
துரோணபுத்திரா, கிருதவாமா என்கிற அந்த மஹாரதர்களைக் க
டார்கள் அவர்களோ, தலைவனும் குருடனும் அமுகின்றவனுமா
அரசனைப் பாத்தவருடனே, கண்ணீரினால் தடுமாறும் குரலுட

“அரசே! எழுகதிரும் ஏன் படுகிருக்கிறீர்? பரதர்களில் சிற
வரே! நீர் வியஸனமடையவேண்டாம் லோகேஸ்வரமே! இது எல்ல
பிராணிகளுக்கும் முடிவிலுள்ள கதி பாரதரே! பிராணிகள் முத
இல்லாமலிருந்து மத்தியில்தோன்றி முடிவில் இல்லாமற்போகின்ற
அவவிஷயத்தில் ஏன் புலம்பவேண்டும்? துக்கப்படுகிறமனிதன் மாண
வனைப் பின்தொடருகிறதில்லை துக்கப்படுகிறமனிதன் சாகிற
யில்லை உலகம் இடத்ததன்மையுள்ளதாயிருக்கையில், ஏன் விச
படுகிறீர்? யுத்தம் செய்யாதவனும் மாண்போகிறான் யுத்தஞ் செய்
வனும் பிழைத்திருக்கிறான் மஹாராஜே! ஒருவனாவது காலத்தை
அடைந்து மீறி நடக்கவில்லை கௌரவார்களுள் சிறந்தவரே! காலமான

பருமுகசுவிட்டுக்கொண்டு இதனை உரைத்தார்கள் “மகாராஜே! பந்தரே! பூமிகுரு இறைவரே! உமமுடைய புத்திரன் எவ்விதத் தையும் எவராலும் செய்யமுடியாதகாரியத்தைச்செய்து பரிவாரங் நடன கூடவே இரத்திரலோகஞ்சென்றான பரதாசுருள சிறந்த ரே! தூயோதனனுடைய சேனையினின்று நாங்கள் மூன்றுரதிகா ள் விடுபட்டோம் மற்ற உமதுசேனை முழுவதும் நசித்துவிட் து” என்றனா சாரதவதரான கிருபா, அரசனைப்பார்த்து இவ்வண் ம உரைத்துவிட்டு, பிறகு, புத்திரசோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட கதாரியைப்பார்த்து இந்த வசனத்தை உரைக்கலாது “பயமற்ற களாகப் போபுரிந்த அந்த உன்னுடைய புத்திரர்கள் அனேக ந்துருக கூட்டங்களைக் கொன்றும் வீரச்செயல்களைச் செய்தும் சமடைநதார்கள் அவர்கள் குற்றமற்றவைகளும் சஸ்திரங்களால் ிக்கப்பட்டவைகளுமான உலகங்களை நிச்சயமாக அடைந்தது பிரகா கினற தேகத்தைப்பெற்றுத் தேவாசுளபோல விளையாடு றார்கள் அரசியே! எல்லாரும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துநின்று போ ருந்து உயிரை இழக்கும்படி செய்யப்பட்டார்கள் ஞராகளுள் நதம் செய்யபவன் ஒருவனாவது புறங்காட்டினவளுகவில்லை, ஆயுத்த னாலேயே நாசத்தை அடைந்தான். ஒருவனாவது (பகைவரைக்) மபிடவில்லை யுத்தத்தில் சஸ்திரத்தினால் மாணமானது க்ஷத் ரியனுக்குச் சிறந்த கதிஎன்று முன்னோர்கள் கூறுகின்றனா வாகளைப்பற்றி நீ துக்கிக்கத்தக்கவளவலை ராஜபத்தினி! அவா றுடைய பகைவார்களான பாண்டவார்களும் விடப்படவில்லை அஸ ததாமாவைத் தலைவளுக்ககொண்ட எவர்களால் செய்யப்பட்டதைக் கள் உன்னுடைய குமாரன் பீமஸேனனால் அதாமத்தினால் கொல ப்பட்டானென்பதைக் கேட்டு, உறங்கிக்கொண்டிருந்த பாண்டவா றுடைய பாசறையை அடைந்தது துன்பம் செய்யப்பட்டது திருஷ் தயுமனை முதனமையாக்கக்கொண்ட எல்லாப் பாஞ்சாலார்களும்

பலவிதமான எல்லாப்பிராணிகளையும் இழக்கிறது காலத்திற்கு ஒரு றுவது வேண்டியவனுமல்லன், விரோதியுமல்லன் பரதாசுளில் சிறந ரே! காற்று எவ்வாறு புறங்களுடைய துளிகளை நாற்பக்கங்களிலும் றறுகிறதோ அவ்வாறு பிராணிகள் காலத்தின்வசத்தை அடைகின ர ஒரு கூட்டமாகச் சோந்த புறப்பட்டவார்களும் அந்தக்கூட்டத் ல சென்றுகொண்டிருப்பவாளுமான எல்லாருள்ளும் எவனுக்குக் லம் வந்ததோ அவன் முந்ச்செல்லுகிறான்” அதில் ஏன் புலமப் பண்டும்? அரசரே! யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவார்களான எவர்களைப் பற்றி நீ வியஸனப்படுகிறேர் அந்த மஹாதமாககள் துக்கிக்கப்பட்டத

மஹமுள்ள துருபத்னுடைய சூரராகளும்- 'நிரோபநிபுத்திர' னும் தொல்லப்பட்டார்கள் உனது புத்திரனுடைய சததுருவாக் துக்கு அவ்வாறான வுத்ததைச் செயதுவிட்டு ஒடுகிறோம் மூவரு யுத்தத்தில் நிற்பதற்குச் சக்தியற்றவர்கள் சூரர்களும் சிறந்த வ லாளிகளுமான அந்தப்பாண்டவர்கள் 'கோபத்துக்கு வசப்பட்டவ ளாகவும் பழிகுபுபழிதீர்க்க- எண்ணங்கொண்டவர்களாகவும்' விவாக வந்துவிடுவார்கள் அதிகமதங்கொண்டவர்களும் புருஷஸுதே டர்களும் சூரர்களுமான அந்தப்பாண்டவர்கள் புத்திரர்கள்தொல் டட்டார்களென்பதைக்கேட்டு, (நமமுடைய) ஸ்தானத்தைத் தேக் கொண்டு விரைவாக வந்துவிடுவார்கள் அவர்களுக்குக் கெடுதலை் செயதுவிட்டு, நல்லதிஸைம்புடனிருப்பதற்கு நாங்கள் சக்தியுள் வாகளல்லோம் ராஜபதனி! எங்களுக்கு அனுமதிசொடு சோகத்த மனத்தைச் செலுத்தாதே அரசரே! நீர் (எங்களுக்கு) விடைகொடு உத்தமமான தைரயத்தை அடையும் நீர் நாசத்தையும் முக்கியம் சக்திநிரியதாமதத்தையும் பாரும' எனறார் பாரதரே! மஹாராஜே, கிருபரும் கிருதவாமாவும் துரோணபுத்திரரும் இவ்வாறு சொ வ்விட்டு அரசனையும் பிரதக்ஷிணம்செயது புத்திரமானும் அரசனுமா, அந்தத்திருதராஷ்டிரனைப் பார்த்துக்கொண்டே கங்கைக்கருக் குகிறைகளை விரைவாக நடத்திச்சென்றார்கள் அரசரே! அ எல்லா மஹாதார்களும் சிறிதுதூரம்சென்று மனவருத்தமுற்றவ ளாக ஒருவரோடொருவர் சொலவிககொண்டு அப்பொழுது அவ ருள் மூன்றாகப்பிரிந்து சென்றார்கள் அப்பொழுது சாரதவதர கிருபா ஹஸ்திபாட்டணம் சென்றா கிருதவாமா தனது ந டுகே சென்றான் அஸவத்தாமா வியாஸருடைய ஆஸாமஞ்சு ருர் இவ்வண்ணமாக அந்த வீரர்கள் மஹாதமாகளான பாண்டி திராதுளுக்குத் தீங்கைச்செயது பயத்தினால் பீடிகப்பட்டவர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கொண்டே சென்றனர் சததுருங்கிடே

தக்கவர்களல்லா ஏனென்றால், அவாதுனைவரும் ஸவாதுகத்தை அந் நதுவிட்டார்கள் (யுத்தத்தில்) சரீரத்தைவிடுகின்ற சூரர்கள் எவவு ஸவாகத்ததை அடைகிறார்களோ அவ்வாறு தக்ஷிணைகளுடனகட யாகவகளாலும் தவங்களுாலும் விததையினாலும் அடைவதில்லை எல் லாம் வேதத்தை அறிந்தவர்கள் எல்லாரும் சூரர்கள், வீரத்தை ந ட அனுஷ்டித்தவர்கள் எல்லாரும் எதிர்த்துநின்ற சண்டைசெயது வ ரைவிட்டார்கள். அவர்கள்விஷயத்தில் ஏன் புலம்பவேண்டும்? அ உத்தமபுருஷர்கள் சூரர்களுடைய சரீரங்களாகிற டெருபுககல் பாணங்களாகிற ஆகுதிகளை ஹோமம்செயதார்கள ஹோமம்செய்யப

நிபபவாக்ளும் மஹாதமாக்ளுமான வீராகள் அபபொழுது அர்ச்ச
சசநதிததுங்கிட்டு ஸ்ரீபன உதிரபபகறகுளளாக இஷ்டப்படி
சனறாகள் மன்னரே! மஹாதாகளான அநதபபாண்டுபுத்திரா
அபபொழுத்தான துரோணபுத்திரரை அடைநது விகிரமத்த
வளியிட்டு புத்தத்தில் அவரை ஜயித்ததாகள்

பதினோராவது அதயாயம்

ஜ ல ப ர தா னி க பா வ ம் (தோடீச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் கோவிந்தர் முதலாளவர்களுடே திருதராஷ்டிரனிடம்
சென்று வணங்கியதும், திருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிரரை மெது
வாகக் கட்டிக்கொண்டு பிறகு பீமனை நோறுக்கிக்
கருநி மாதவரால் ஏமாற்றப்பட்டு இருப்புப்
பதுமையை நோறுக்கியதும்)

எல்லாச்சேனைகளும் கொல்லப்பட்ட தருணத்தில், தாமராஜ
ன் யுதிஷ்டிரர், பிராயமுதிராத பிதாவான திருதராஷ்டிரன் ஹஸ
னாபட்டணத்தினின்று புறப்பட்டதைக் கேட்டார். மஹாராஜரே!
சுதிரசோகத்தினால் கவரப்பட்டவரும் துக்கிக்கிழைவருமான அநத
திஷ்டிரர் அபபொழுது பிரதாக்களோடுகூடி வீரரும் மஹாத்மாவு
ன் தாசாஹராலும் ஸாதபகியினாலும் ப்யுதஸுவினாலும் பின
காடரப்பட்டுப் புத்திரசோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட திருதராஷ
ரே! நேனோக்கிச் சென்றார் அநிக துக்கத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவ
ன் திரௌபதியும் சோகத்தினால் வாட்டமுற்றவளாக அவ்விடத்
ல் கூடியிருந்த பாஞ்சாலஸ்திரீகளோடு அநத யுதிஷ்டிரரைப் பின
காடாந்து சென்றாள் பரதாக்களுள் சிறந்தவரே! யுதிஷ்டிரர், அன
றபச்சிகளபோலத் தீனமாக அலறுகின்ற மாதாக்களுடைய கூட்டங்

ளறபாணங்கையும் தாங்கினார்கள் மன்னரே! ஸவாககத்துக்கு
ரதனமான உத்தமமான மாரககத்தை இவ்வாறு உமக்கு உரைத்தேன்
த்திரியனுக்கு இவ்வுலகில் புத்தததைக்காட்டிலும் மேலானது ஒன்று
ல்லே அநதஷத்திரியர்கள் மஹாதமாக்கள், சூரர்கள், புத்தத்தில்
ல தோசசியுடையவர்கள், உத்தமமான மனோரதத்தை அடைந்தார்
எல்லாருமே துக்கிக்கப்பட்டதகாதவர்களன்றோ? புருஷோரேஷ்
ரே! தாமே மனத்தைத் தேறுதலடையும்படி செய்து சோகத்தை
டையாமலிருப்பீராக சோகத்தினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நீர் இப்
பொழுது காரியத்தை விடுதல் தகாது" என்று கூறினார்

களை யுத்தபூமிகளுநில கண்டா 'அரசருடைய தாமததை அறியுதனமை எங்கே? அந்தத்தையை எங்கே? தந்தையரையும் உட்பிறந்தார்களையும் குருபுத்திரர்களையும் நண்பர்களையும் கொன்றோமஹாபாகுபலமுள்ளவரே' துரோணரையும் பிதாமஹரான பிமரையும் உயிரைஇழக்கும்படிசெய்து ஜயதரத்தையும் 'கொன்று எவாறுஉமகரு(ராஜப்பரிபாலனத்தில்)மனம் பிரவிரத்தியுள்ளதாயிற்று பாரதரே' தந்தையரையும் பிரதாக்களையும் 'ஜயிக்கமுடியாத அமனயுலையும் திரௌபதீபுத்திரர்களையும் பாராமலிருக்கிற உம்குராஜயத்தினால் செய்வதக்கது என்ன?' என்று அலறுகின்றவாக்கள்கைகளையாததாக்கின்றவாக்களும் தைனபமுற்றவாக்களும் பாண்டசுருங்குப் பிரியர்களான அபிமனய முதலானவாக்களாலும் அபரியளான தூயோதத்திகளாலும் அழுகின்றவாக்களுமான ஆயிரக்கணக்கான அந்தஸ்திரீகளால் அரசா நாமபுறங்கனிலும் சூழப்பட்டபிக்கபுஜபலமுள்ளவரும் தாமராஜருமான் யுகிஷ்டிரா அனற்றிப்பக்களைப்போல அலறுகின்ற அந்தஸ்திரீகளைத் தாண்டிப் பெரியதப்பனை வந்தனம்செய்தார பிறகு, பகைவாக்களைத் துன்புறுத்துகின்றவாக்களான அந்தப் பாண்டவாக்கள் எல்லாரும் வரிசையாகப் பிதாவ்வந்தனம்செய்து பெயர்களையும் தெரிவித்தாக்கள் புத்திராக்களுடையத்தறினால் பிழக்கப்பட்டவனும் சோகத்தினால் எளிமைபுற்றவமான திருதராஷ்டிரன் புத்திராக்களுடையதாசத்தை உண்டுபண்ணி அந்தப்பாண்டுநந்தனரான யுகிஷ்டிரரைப் பிரீதியிலலாமலே கட்டிகொண்டான் பாரதரே! தாமராஜனைக் கட்டிக்கொண்டு தேயுலடையசெய்து, எரிக்க எண்ணங்கொண்ட நெருப்புப்போலக் கெட்டஎண்ணங்கொண்டவனாகப் பீமனை (ததமுங்) விரும்பினால் சோகமாகிற காமறினால் மூட்டப்பட்ட அவனுடைய அந்தக் கேடமாகிற நெருப்பானது பீமலேனம்பமான காட்டைக் கொளுத்தஎண்ணங்கொண்டதுபோலக் காணப்பட்டது ஸ்ரீவாஸுதேவா பீமனைப் பற்றிய அமங்களமான அவனுடைய எண்ணத்தை அறிந்து பீமனிருக்கைகளாலும் விலக்கிக்கொண்டு இரும்புமயமான பீமனைக்கொண்டு

அதிகபாடத்தின் இரண்டாவது அத்பாயம்

புருஷாநரேஷ்டனான திருதராஷ்டிரன் விதாரகூடைய அந்தவாயத்தைக்கேட்டு வாகனம்பூட்டிப்படி சொல்லிவிட்டு மீண்டும், "காந்தயையும் பாரதமாதாக்களின்வரையும் சீக்கிரமாக அழைத்துவா, அவர்வேறு எந்தஸ்திரீகள் இருக்கிறார்களோ அவர்களையும் மருமகளர்களுநியுடன் அழைத்துவா" என்னும் சொல்லைச்சொன்னான்

ரா! மகாபுத்தியுள்ளவரும் ஜனாதனருமான ஸ்ரீஹரியானவா அவ
டைய இறுகத்ததை முந்தியே தெரிந்துகொண்டு அந்தவிஷயத்தில்
கக ஏற்பாட்டைச் செய்தாரா பலசாலியான அரசன் இரும்புமய
ான பீமஸேனை அவனென்றே எண்ணிக்கொண்டு இருக்கைகளா
ம தழுவிக்கொண்டே நொறுக்கினான்? பதினாபிரம யானைக்குலமா
ான பலமுள்ள அந்த அரசன் இரும்புமயமான பீமனை நொறுக்கி
ாபில் மிகநகைக்கப்பட்டவனாக வாயினின்று ரகத்ததைக் கக்கினான்
றகு, பூத்திருக்கின்ற னுனிக்கையுடன் கூடின பாரிஜாதவிருக்ஷம்
பால் ரகத்ததால் நனைக்கப்பட்டவனாக அப்படியே பூமியில் விழுந
ான அப்பொழுது, கற்றறிந்தவனும் கவலகண்ணை மந்தனும்
தனுமான ஸஞ்சயன் அந்த அரசனை எடுத்தான், அவனை ஸமா
ானஞ்செய்கின்ற மனபோலத் துக்கத்தைத் தணியச் செய்துகொண்டு,
இவ்விதம் வேண்டாம்' என்றும் சொன்னான் அரசன், பீமன
ாண்டானென்று நினைத்துக் கோபத்தைவிட்டுப் பெரியமனமுள்ள
னாகச் சோகத்தை அடைந்து, 'ஆ! ஆ! பீமா!' என்று அலறினான்
ணமையிற் சிறந்தவரான வாஸுதேவா, அந்தத்திருதராஷ்டிரன்
தாபத்தை விட்டுவிட்டானென்றும் பீமஸேனனுடைய வத்ததிலுல
டிக் கப்பட்டிருக்கிறானென்றும் அறிந்து இந்தவசனத்தை உரைக்க
ானா

“பிரபுவே! தருதராஷ்டிரரே! நீ வியஸனப்படவேண்டாம்
மமால் பீமன் கொல்லப்படவேஇல்லை உமமால் இரும்புமயமான
நதபீமஸேனனுடைய பிரதிமையானது தளரப்பட்டது பரதா
ள்ள சிறந்தவரே! உமமைக் கோபத்திற்கு வசப்பட்டவரென்று
றிந்து மருதபுவினுடைய கோரப்பற்களின் இடையை நாடியிருக்
ன்ற குந்திரத்தனை என்னால் விலக்கப்பட்டான் ராஜஸேஷ்டரே!
லத்தில் உமக்குச்சரியானவன் ஒருவனுமில்லையன்றோ? மிகப்புஜபல
ளாவரே! எந்தமனிதன் உமமுடைய இருக்கைகளாலும் கட்டுதலை
றிப்பான? எவ்வாறு ஒருவன் அந்தனை அடைந்து உயிரோடு
ண்டு வரமாட்டானோ அவ்வாறே உமமுடைய இரண்டு கைகளின்
கதியத்தை அடைந்து ஒருவனும் உயிரோடிருக்கமாட்டான் குரு
மசத்தினுத்ததவரே! ஆதலால், உமமுடைய புத்திரனால் செய்யப
ட்டிருந்த இரும்புமயமான இந்தப் பீமஸேனனுடைய பிரதிமை
ானது என்னால் உமக்கே காணிக்கையாகக் கப்பட்டது ராஜேந்திரரே!
த்திரசோகத்தால் நாற்புறங்களிலும் நனகு த்பிக்கப்பட்டிருக்கிற
மமுடைய மனமானது தாமத்தினின்று விலக்கப்பட்டுவிட்டது

ஆதலால், நீர் பீமஸேனைக்குக் கொல்ல விரும்புகிறீர். அரசரே! நீர் வருகோதரனைக்கொல்ல எண்ணாம்கொண்டது உமக்குத் தகுதியன்று. மஹாராஜரே! உமமுடைய புத்திரர்கள் எவ்விதத்தினாலும் ஜீவிக் காட்டார்கள ஆதலால், சாந்தியைக்குறித்து எண்ணாம்கொண்ட நாள் செயததனைத்தையும் நீர் ஸமமதியும் துக்கத்தில் மனததைச் செலுத்தவேண்டாம்” என்று கூறினா

பனனிரண்டாவது அதயாயம்

ஜலபரதானிகபாவம். (தொடர்க்கி.)

(ஸ்ரீவாஸ்-தேவநுடைய ஸாக்கியத்தினுல்கோபத்தைவிட்டதிருந்தான் டிரன் பீமஸ்முதலானவர்களைக் கட்டிக்கொண்டது)

பிறகு, பரிசாரகர்கள் சுத்திபண்ணுவதற்காக அந்தத்திருந்தான் டிரன் வந்தனனினார்கள் சுத்திசெய்யப்பட்ட அவனை மதுஸூதன் பார்த்து மறுபடியும் இவ்வாறு கூறலானா “மன்னரே! வேதங்கள் பறபலசாஸ்திரங்களும் உமமால் அத்தியயனம் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன புராணங்களும் தனித்த ராஜதாமங்களும் உமமால் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன இவ்வாறு கற்றறிந்தவரும் பேரறிவாளரும் நீர் பலாபலங்களில் ஸமாததராக இருந்துகொண்டும யாதுகாரண பற்றி உமது குற்றத்தினாலே இவ்விதமான கோபத்தைப் பாராட்டிகிறீர்? பாரதரே! அப்பொழுதே நானும் பீஷ்மரும் துரோணரும் விதூரரும் ஸஞ்சயனும் உமக்குச் சொன்னோம் வேந்தரே! விதூரரும் ஸஞ்சயனும் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அந்த வாரததையை” அனுஷ்டிக்கவில்லை குருவம்சத்தினுதித்தவரே! அப்பொழுது தடுக்கப்பட்டிருந்தும் பலத்தினும் சொளயத்தினும் பாண்டலாக மேறப்பட்டவர்களென்றறிந்தும் எம்முடைய சொல்லைச்செய்யவில்லை எந்த அரசன் நிலைத்த அறிவுள்ளவனாகத் தானாகவே தோஷங்களை பார்க்கிறானோ, தேசகாலங்களின் பாருபாட்டையும் அறிகிறானோ அவன் சிறந்த நன்மையைப் பெறுகிறான் நன்மையைப்பற்றி சொல்லப்படுகின்ற எந்த மனிதன் ஹிதாஹிதங்களை ஏற்றுக்கொள்வதில்லையோ-அவன் ஆபத்தங்களை அடைந்து நாசத்தை அடைகிறானன்றோ? பாரதரே! ஆதலால், உமமை வேறுவிதமான நன்யுள்ளவரென்று நன்றாகத்தெரிந்துகொள்ளும் அரசரே! அபகாத் சித்தத்ததுடன் கூடினவரான நீர் தூயோதனனுடையவசத்தி

பெற்றிருந்தீர். உம்முடைய குற்றத்தினாலே ஆபத்தை அடைந்
தருகிறீர் என பீமனைக் கொல்லவிரும்புகிறீர்? ஆதலால், உம்மு
டைய பாவத்தை நீண்டதனாகக் கொண்டு நீர் கோபத்தை அடக்கிக்கொள்
ம. அலபனுள் எந்தமனிதன் துவேஷத்தினால் அந்தப் பாஞ்சு
யை ஸ்பைகரு இழுத்துவந்தானோ அவன், வைரத்தைத் தீர்த்து
கொண்டிருக்கிறான். பீமனைனால் கொல்லப்பட்டான். குற்றமில்
முடிந்தது, நீர் பாண்டவர்களைக் கைவிட்டிருக்கிறீர் உம்முடைய
குற்றத்தையும் துராதமாவான் புத்திரனுடைய அகரமத்தைப் பூ
ர்த்து' என்றார்

ஜனகபீம! இவ்வாறு கோவிந்தர் உணர்வை அனைத்தையும்
நாக்கக்கேட்ட அந்தப் பூமிநாதனை திருதராஷ்டிரன், தேவகி
தனரைப் பார்த்துச் சொல்லலானான். “மஹாபாசுபலமுள்ளவனே!
தவ! நீ சொல்லுவது வாஸ்தவமே பலமுள்ள புத்திரஸநேக
னது. எனனைத் தாமதத்தினின்று நன்கு நிலைகுலையச் செய்தது
நஷ்டம்! புருஷஸநேகனும் மிகப்பலமுள்ளவனும் ஸ்தயவிகர
னுமான் பீமன் உனனால் சூழப்பட்டுவருகிற பாக்ஷியத்தினால்.
நனுடைய இருக்கைகளின் நடுவை அடையாமலிருந்தான். மாதவ!
பொழுதுதோ கவலையற்றவனாகவும் கோபத்தையும் தாபத்தையும்
உடவனாகவும் இருக்கிற நான் வீரனான நடுவாமவனான பாண்டவ
த் தொடர்விரும்புகிறேன் சிறந்த அரசாசனமும் புத்திரர்களும்
கொல்லப்பட்டிருக்கும் ஸமயத்தில் எனனுடைய தாமதமும் பிரீதியும்
பாண்டவர்களிடம் நிலைபெற்றிருக்கின்றன” என்றான் பிறகு, அந்
த திருதராஷ்டிரன் நல்ல சரீரமுள்ளவர்களான பீமனையும் தனரு
டைய புருஷஸநேகர்களான மாதீ புத்திரர்களையும் உரக்க
முதுகொண்டு அங்கங்கொல் தொடர்வான், அவர்களை ஸமாதானப்
படுத்தி மனங்களைத் தைபும் கூறினான்

பதினமூன்றாவது அத்யாயம்

ஜலபூர தானிக பாவம் (தோடர்ச்சி)

மாதவீ யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்கள் காந்தாரியின் அருகில் சென்றதும்,
காந்தாரி யுதிஷ்டிரரைச் சீர்த்துக்கொண்டிருப்பதை அறிந்து முந்தியே
வந்திருந்த வியாசர் அவளுடைய கோபத்தைப் போக்கியதும்)

பிறகு, கௌரவர்களுள் சிறந்தவர்களும் பிரதானர்களான
வர்களைவரும் கேசவருடன் கூடினவர்களும் திருதராஷ்டிரனால்

அனுமதிக்கொடுத்தது அனுபப்பப்பட்டவாகளுமாகக் காரதாரியிடம் செ
றாகள பிறகு, புகழ்ப்பட்டவனும் புத்திரசோகத்தினால் பீடி
பட்டவனுமான காரதாரி, சததுருக்களை நாசம்செய்தவரும் தாம
ருமான யுதிஷ்டிரரைத் தெரிந்துகொண்டு சபிக்கவிரும்பினான் யோஜ
கந்தியின் புதல்வரான வியாஸா பாண்டவர்களைப் பற்றிய அவ
டைய கெட்டஅபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு (அவன் சபி
விரும்பினதைபுறம்) முன்னரே நன்குஅறிந்தாரா பராசாரூடைய புத்
ரும் கங்கையில் ஸநானம்செய்து பரிசுத்தரும் நியமமுள்ளவருமா
அந்தப்பிரமமரிஷியானவா ஞானககண்ணினாலும் அகங்காரம்
மனத்தினாலும் அறிந்து மனத்தினவேகம் போன்ற வேகமுள்ள
ராக அந்தஇடத்தை வந்தடைந்தாரா அவர் எல்லாப்பிராணிகளுடைய
எண்ணத்தையும் எப்பொழுதும் அறிகிறார் மிகத் தவமுள்ளவரா
அந்த வியாஸா அப்பொழுது மருமகளைப் பார்த்துச் சாபத்துக்
காலம் அன்றென்றுதடுத்தும், ஸமாதானத்துக்குக் காலமென்
சொல்லியும் மககளங்களைக் கூறினார் “காரதாரி! பாண்டவனிடத்
கோபம் பாராட்டத்தக்கதன்று சாந்தியை அடைவாயாக ரஜோகு
த்தை அடக்கு எனனுடைய இந்த வசனத்தையும்கேள் முடி
புத்தகாலத்தில் ஜயத்தைவிரும்பின புத்திரனால், ‘அம்மா! சததுரு
ளோடு போராடுகின்ற எனக்கு ஜயத்தை அனுசரிப்பாயாக’ என
நீ உரைக்கப்பட்டாய் கல்பாணி! புத்தகாலத்தில் ஜயத்தை விரும்பி
வருன புத்திரனால் அவ்வண்ணம் வேண்டப்பட்டவளான அப்ப
பட்ட நீ, ‘எங்கே தாமமோ அங்கே ஜயம்’ என்று சொன்னாய்
றே? கீர்த்தியுள்ளவளே! சென்றுபோன விஷயத்தில் வாக்கி
கோபிப்பதில்கூட மனத்தைச் செலுத்தாதே நான், பேசுக
உன்னை மெய்பேசுபவனென்று நினைக்கிறேன் அரசாக்களுடைய
கலந்த சண்டையில் அதிகஸம்சயத்தை அடைந்து பாண்டுபுத்த
களால் புத்தத்தில் ஜயமடையப்பட்டது ஆதலால், நிச்சயமா
தாமம் மேலானது முன்பு பொறுமையை இயற்கையாகக் கொ
ருந்தவளான அப்படிப்பட்ட நீ இப்பொழுது ஏன் பொறுக்கிறாயில்
தாமத்தை அறிந்தவளே! அதாமத்தை விட்டுவிடு எங்கு தாம
அங்கு ஜயம் நல்லமனமுள்ளவளே! காரதாரி! அந்த நீ தாமத்தை
‘சொல்லப்பட்டவாக்கையும் நினைத்து’ உன்னுடைய புத்திரர்களு
பாண்டவர்களவிஷயத்தில் கோபத்தை அடக்கு” என்று கூறி
காரதாரி சொல்லுகிறான் “பகவானே! நான் அஸூயைப்
விலகி இவர்கள் நசித்துப் போகவேண்டுமென்று நான் விரும்

லில் - புத்திரசோகத்தினால் எனமனம் பலாதகாரமாக நிலைதவறு
 மதுபோலும் குந்திபுத்திரர்கள் எவ்வாறு குந்தியினால் காக்கப்பட்டத
 கவர்களோ அவ்வாறே எனனாலும் காக்கப்பட்டதக்கவர்கள், எப
 உமமால் காக்கப்பட்டதக்கவர்களோ அவ்வாறே திருதாரஷ்டிர
 லும் காக்கப்பட்டதக்கவர்கள். துசசாஸன்ன ஸுபலபுத்திரனான
 தனி இவர்களுடைய குமரத்தினாலும் காண தூயோதனர்களாலும்
 தககுருவமசநாசமானது உண்டுபண்ணப்பட்டது பீபதஸுஷும
 மமுள்ளவனல்லன், குந்திபுத்திரனானவிருகோதரனும் குமரமுள்ள
 வனல்லன் நகுலனும் ஸஹதேவனும் ராஜாவான் யுதிஷ்டிரனும்
 மமுள்ளவரல்லா ஒருவரிடத்தொருவா அஹங்காரங்கொண்டவா
 ரான்கொளவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து யுத்தமசெய்து பகைவரால்கொல்
 பட்டார்கள் - அந்தவிஷயத்தில் எனக்கு வெறுப்பில்லை ஆனால்,
 ரியமனமுள்ளவனான பீமன் தூயோதனனைச் சண்டைக்கு அழை
 துக் கதாபுத்தத்தில் வாஸுதேவன் பாரததுக்கொண்டிருக்கும்
 பாழுதே ஒரு கராயத்தைசெய்தான் பல்லாறு யுத்தத்தில் ஸகு
 ப்பவனான தூயோதனனைச் சிஷைஷ்யினால் தனனை மீறினவ
 னன்று அறிந்த நாகிகளுக்கிழே அடித்தான் அது எனக்குக்
 கபத்தை விருத்தியடையச்செய்தது - தாமத்தை அறிந்தவாக
 னான சூரர்கள், மஹாதமாக்களால் விதிகப்பட்டிருக்கிற தாமத்தை
 தத்தில் எவ்விதத்தினாலாவது பிராணனைக்காப்பாற்றுவதற்காக
 வ்வாறு விடுவார்கள் ?” என்று கூறினான்

பதினாண்டுவது அத்யாயம்

ஜ ல ப ர த ன ி க ப ல ம் (தொடர்ச்சி)

(பீமனுக்கும் காந்தாரீகீதும் ஸம்வாதம்)

அந்தகாரதாரியினுடைய அந்த வசனத்தைக்கேட்டவுடன்,
 மஸேன்ன பயந்தவன்போல அவனைப்பார்த்து அப்பொழுது ஸமா
 னத்துடன் கூடின இரதவசனத்தை உரைக்கலானான் “அந்த புத்
 தரில் என்னைக்காததுக்கொள்ளவருமபிய எனனால் தாமமோ அதா
 மோ பயத்தினால் எது செய்யப்பட்டதோ அதனை நீ பொறுத்தாக
 னாளாவேண்டும மகாபலசாலியும் உன்னுடைய புத்திரனுமான
 நத்ததுரிபோதன்ன தாமபுத்தத்தினால் ஒருவராலுமஎவ்விதத்தினால்
 ம ஜயிக்கப்பட்டமுடியாதவன் அதனால், அநியாயமானகாரியத்தைச்
 செய்தேன். அவனால் அதாமத்தினால் முன்பு யுதிஷ்டிரரும் ஜயிக்கப

பட்டா எப்பொழுதுமே அவனால் நாங்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டே அதனால், கெடக்கூடியதைச் செய்தேன சேனையில் இவன் வன் மிகுந்தவன், கதாயுத்தத்திலும் வீரமுள்ளவன் கவா கொள்ளப்பட்டராஜ்யத்தை விடமாட்டானென்று எனனால் அந்தக் கயமசெய்யப்பட்டது பதிவரையாயிருப்பவனும் ஒற்றை வஸ்திதைத்தரித்தவனும் வீட்டுக்குவிலக்காயிருப்பவனுமான பாஞ்சாலிக் உன்னுடையகுமாரன் சொல்லியது உன்னால் முழுதும் அறியப்பட்டிருக்கிறது தூயோதனனைக் கொல்லாமல் ஸமுத்திரங்களுட்கடின் தனித்தபூமியானது எங்களால் அனுபவிக்கஸாத்தியமாகா அதனால், இது எனனால்செய்யப்பட்டது ஸபையினருவில் திடுபதிக் கு இடத்தொடையைக் காண்பித்ததாகிய வெறுப்பான காரிதை எங்களுக்கு உன்னுடைய புத்திரன் செய்தான அம்ம கெட்டநடையுள்ள உன்னுடைய அந்தக்குமாரன் அப்பொழுதெங்களால் கொல்லப்பட்டதக்கவன். முன்பு, தாமராஜருடைய கட்டளையினாலேயே பரகிஜைஞயில் கட்டுப்பட்டிருந்தோம். மபதனி! உன்னுடைய புத்திரன் அரசரிடத்தில் பெரியபகை வளாததமையாலும் காட்டில் எப்பொழுதும் கிலேசத்தை அளவிக் கப்பட்டோமாதலாலும் இது எனனால் செய்யப்பட்டது யுத்தில் தூயோதனனைக்கொன்று நாங்கள் இந்தவைரத்தின் முடினை கண்டோம். யுதிஷ்டிரா ராஜ்யத்தை அடைந்தவுடனே, நாங்களுகோபத்தை விட்டுவிட்டோம்” என்றான்

காந்தாரி சொல்லவற்றான் “அப்பா! நீ புகழ்கிற என் டைய பிள்ளைக்கு இவ்விதவதமானது தக்கதன்று எனனிடத்தி எதைச்சொல்லியிருந்தாயோ அஃதனைத்தையும் நீ செய்துவிட்ட பாரத! விருஷஸேனை நகுலனுடைய குதிரைகளைக்கொன்ற த்ணத்தில், யுத்தத்தில் துச்சாஸனனுடைய சரீரத்தினின்றுபெரு ரத்தத்தைப் பானமசெய்தாய வருகோதர! ஆதலால், பெரியோ ளால் நிரதிக் கப்பட்டதும் கோரமானதும் இழிந்தவர்களால் செய் பட்டதும் தகாததும் கருமாயிருப்பதுமானகாரியத்தைச்செய்தா என்றான் பீமன், “யுத்தத்தில் விருஷஸேனனால் நகுலன்குதி கள் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு மிக்கமனக்களிப்புற்ற சத்தருக்க குக்கு எனனால் பயமானது நன்கு உணடுபண்ணப்பட்டது அப்ப பட்ட நான், ‘சத்தருவினரகத்தத்தைக் குடிக்கிறேன்’ என்று ப ஜைஞ்செய்தேன் ரகதமானது தந்தத்தையும் உதட்டையும் தான் உளவே செல்லவில்லை அம்மா! நீ ஸ்யஸைப்படாதே பிற

ய்தாயிருந்தாலும் சததம் குடிக்கத்தக்கதன்று அவ்வாறிருக்க,
 னுடைய சக்தமானது குடிக்கத்தகாததென்பதில் ஸந்தேகம
 ன? தானெப்படியோ அவ்வாதேதான பராதாவும் (அதில்) எவ
 விதயாஸமுமில்லை வம்சத்தை ஆனந்தப்படுத்துகிறவனே!
 ன அதனை உள்ளபடி அறிகுறானன்றோ? அம்மா! அதனை மனத
 வையாதே பாபமற்றவனே! அது என்னால் குடிக்கப்படவில்லை
 டட்டத்தினால் திரௌபதியினது கூந்தலைப்பிடித்து இழுத்த
 ழுது நான் கோபத்தால் சொல்லியதும் என்னுடைய மனத்தில்
 சுகின்றது ராஜபதனி! அந்த பரதிஜனையை நிறைவேற்ற
 போவேனெயாகில் அநேகவருஷகாலம் சூதத்திரிய தருமத்தி
 னது நழுவினவனாவேன - ஆதலால், நான் அதனைச் செயதேன
 யாணி! தீவகிழைத்தவரல்லாத எங்கள் விஷயத்தில் அகரமம்
 யதவாகளான புத்திரர்களை முன்பு அடக்காமல் எனமீது குற்ற
 ப்பதாக நீ ஸந்தேகிப்பது தகாது” என்றான்

காந்தாரி, “சத்துருக்களால் ஜயிக்கப்படாதவனான நீ முதியவ
 ன இந்தத்திருதராஷ்டிரருடைய ழுது பிள்ளைகளையும் கொள்
 ய சொற்பககுற்றமுள்ளவனான ஒருவனையாவது ஏன் மிகுக்க
 லை? அப்பா! பிராயமுதிராதவர்களும் ராஜ்யத்தை இழந்தவா
 ருமான எங்கள்ருவாகளுடைய ஒரு ஸந்தானத்தை இரண்டுமுதிய
 களுக்கு (ஊனுறுகோலான்) ஒருதடியாக ஏன் நீ மிகுக்கவில்லை?
 னா! நீ தாமதத்தைச் செய்கிருந்து, என புத்திரர்களுள் (பலமுதலி
) குறைநதுள்ள ஒருவனாவது மிகுந்திருந்தாலும் இப்பொழுது
 கமானது குறைவதாகும்” என்றான்

பதினேந்தாவது அத்யாயம்

ஐ ல ப ர த னி க ப ல ம (தோடீச்சி)

புதிஷ்டிரர் முதலானவர்கள் காந்தாரியையும் துந்தியையும் வணங்
 கியதும், அவ்விருவரும் திரௌபதியைத் தேற்றியதும்)

புதர்பௌதரர்களுடைய வதத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவரும்
 பமுள்ளவருமான காந்தாரி அந்தப்பிமனை இவ்வாறு சொல்லி
 டு, “அந்த அரசன் எங்கே?” என்று யுதிஷ்டிரரைப்பற்றி வினவி
 ன் குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரோ, நடுக்கமுற்றாக காமகுவிதது
 தக்ககாந்தாரியிடமவந்து, “தேவி! உன்னுடையபுத்திரர்களைக்கொள்
 னும் கருநனுமான யுதிஷ்டிரனென்கிறநான் சாபத்திற்குத்தகுந்த

வன, பூமியின் நாசத்திற்கும் காரணமானவன் எனனைச்சபிததுவ
அப்படிப்பட்ட ஸுஹருத்தகுகளைக்கொண்டு மிகக் அறியாமையுள்
வனும் ஸுஹருத்தகுகளுக்குத் துரோகமசெய்தவனுமான எனக்
உயிரினாலாவது ராஜ்யத்தினாலாவது ஸுகத்தினாலாவது பயனிலலை
என்று மதுரமானவாக்கியத்தைச் சொன்னார் அரசரே! இவ்வாறு
சொல்லுகின்றவரும் பயந்தவரும் அப்பொழுது பகததையடை
வருமான அந்த யுதிஷ்டிரைப்பாரததுக் காரதாரி பெருமூச்சுவிட்டு
கொண்டு ஒன்றும் சொல்லவில்லை தாமதகளை அறிந்தவரும் தீ
காலோசனையுள்ளவருமான அந்தத்தேவி, வணங்கினதேகத்துப்
கூடியவரும் கால்களிலிழிப்போகிறவரும் அரசருமான அந்த யுதி
ஷ்டிரருடைய விசுவதனிகளைத் தனக்களையுமறைத்திருக்கும் பட
வஸ்திரத்தின் இடைவெளியினால் கண்டாள் பிறகு, அழகியந
களுள்ள அந்த அரசர் விசுவமான நகங்களுள்ளவராகியிட்டார்
ரைக்கண்ட அராஜுன்ன வான்ஸுதேவருடைய பின்முத்திற செ
ருள பாரதரே! இவ்வாறு இவருமங்குமாக விலகுகின்ற அ
களைக் காரதாரியானவன் கோபத்தைவிட்டுத் தாய்போல ஸமாதான
படுத்தினான் விசுவமான மாரபையுடையவாகளான அந்தப்பாண
வாகள் காரதாரியினால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டவர்களாக மாந
யத்தைவிட்டு ஒன்றுசேர்ந்து தாயான குருதியைநோக்கிச்சென்
கள் புத்திரர்கள்விஷயமானமனோவயாதிகளால் கவரப்பட்டவர
அந்தக் குருதிதேவி வெகுகாலத்திற்குப்பிறகு புத்திரர்களைக் கண்
வஸ்திரத்தினால் முகத்தைமூடிக்கொண்டு கண்ணீர்சொரிந்தா
பிறகு, குருதிதேவியானவள் புத்திரர்களோடு கண்ணீர்வடித்து
சஸ்திரஸமூகங்களால் பலவாறுகாயப்படுத்தப்பட்ட அந்தக்கு
ரர்களைக் கண்டாள் அவள் அந்தப்புத்திரர்கள் ஒவ்வொருவரை
அடிக்கடி தொடர்ந்து துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளாக (அவர்களை
பற்றியும்) புத்திரர்கள்கொல்லப்பட்ட திரௌபதியைப்பற்றியும் மி
துயரமுற்றாள் பிறகு, பூமியிலிழந்து அழுகின்ற பாஞ்சாலின்
கண்டாள் திரௌபதி சொல்லலானாள் “பெரியவளே! அபிமன்
வுடனகூடிய உன்னுடையஎல்லாப்பெளத்திரர்களும் மாண்டாகி
இகழப்பட்டாவளே!” உன்னை வெகுகாலத்துக்குப்பிறகு பாரத
இப்பொழுது அவர்கள் எதிர்கொண்டுவரவில்லை சிறந்த புத்திராக்
இழந்தவளான எனக்கு ராஜ்யத்தினால் செய்யத்தக்கது யாது?” எ
ருள. ரோதனமசெய்கிறவரும் சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவரு
ல்லப்பறக்கையுடையவருமான அந்தப்பாஞ்சாலியை விசுவமானக்

கோட்டானால் செய்யப்பட்ட அப்படிப்பட்ட அநதசெய்கைகளைத் துரோணபுத்திரர் தாமும் அவ்விதகபடகாரயத்தில் எண்ணிக்கொண்டவராக, ஒருவராக ஆலோசித்தார். 'இந்தப் பச்சியினால் தவிஷ்யத்தில் எனக்கு உபதேசஞ்செய்யப்பட்டது பகைவர்களை எஞ்சுவது யுகதம் (அதற்கு) சாலமுமவருவிட்டதென்பது அனுடைய எண்ணம் ஜயத்தினால் பிரகாசிப்பவாகளும் பலசாலியும் ஊக்கமுள்ளவாகளும் அஸ்திரசஸ்திரங்களில் நல்லகைப்பழக்காளவாகளும் அடிக்கும்திறமைபுள்ளவாகளுமான பாண்டவர்கள் இவ்வாறு இப்பொழுது கொல்வதற்கு ஸாத்நியப்பாடதவர்கள் என்கிற ரூபின ஜவாலையிலவிழுந்து விட்டில் உபிசை இழப்பதுபோலத் தனை அழியச் செய்வதான செய்கையைப்பின்பற்றி அரசன்முன் லையில் அவர்களுடையவதம் எனனால் பிரதிஜைஞ்செய்யப்பட்டது ராயமதவருமல் யுகதம்செய்வதனால் உபிசைபோலது நிச்சயம் கபத்தினாலோ ஸித்தியானது உண்டாகும் சததுருக்களுக்கும் பெரிந் க்ஷயம் உண்டாகும் அவ்விதமான ஸந்தேகத்தக்கிடமான னைக்காட்டிலும் ஸந்தேகமில்லாதபயனே சிறந்ததாகும் அத் தவிரதில் ஸமாதாக்களான அநதஜனங்கள் அதனைக் கொண் டிருக்கின்ற இரதப்பலஸித்திவிஷயத்தில் எந்தக்காராயம் இகழ்ப டதாகவும் உலகத்தோரால் நிந்திக்கப்பட்டதாகவுமிருக்குமோ தக்காராயமும் க்ஷத்திரியதாமதத்தில் நிறகினமமனிதனால் செய்யத் தது சீரிடப்பட்டதபுத்தியுள்ளவர்களான பாண்டவர்களால் அடிக் நிந்திக்கப்பட்டவைகளும் இகழ்த்தக்கவைகளும் கபடத்துடன் யவைகளான காராயங்கள் செய்யப்பட்டேயிருக்கின்றன இந்த யத்தில் முற்காலத்தில் தாமததை நன்றாக அறிந்தவர்களும் நியா தைப்பார்க்கின்றவர்களும், தவததைக்கண்டறிகிறவர்களான னர்களால் ததவாததங்களுடன் கூடின கலோகங்கள் கூறப்பட ப்பதாகக் கேட்கப்படுகின்றன அவற்றின் பொருள், 'சததுருக் னப்படையானது, கனைத்திருக்கும் ஸமயத்திலோ டீன்க்கப்பட கருதருன்னத்திலோ சாப்பிடுமபொழுதோ பிரயாணஸமயத் லா பிரவேசிக்கமுமபொழுதோ சததுருக்களால் அடிக்கத்தக்கது ஸ்சேஷையானது நடுநிசியில் நித்திரையினால் பீடிக்கப்பட்டதாகவா அவ்வாறே தலைவர்கள் அறந்தாகவாவது யுத்தவீரர்கள் பிரிந்து னதாகவாவது இரண்டாகப் பிரிந்து எதிர்த்ததாகவாவது இருக் மா அது அடிக்கப்பட்டதக்கது' என்பது—என்று துரோணபுத் இவ்வாறு ஆலோசித்து, இரவில் துங்கிசெனாடிருக்கிற பாஞ் களுடன் கூடின பாண்டவர்களைக் கொல்வதில் நிச்சயம் செய்தார்

அவா குரூரமான எண்ணத்தைக்கொண்டு அடிக்கடி நன்றாக நிசு
தது, தூக்கிக்கொண்டிருக்கிற அந்த மாதூலரையும் கிருதவாமாவை
எழுப்பினா விழித்ததுகொண்டவாகளும் மஹாதமாகளும் மஹா
சாலிகளுமான கிருபா கிருதவாமா இருவரும் வெட்கத்தினால் மூட
பட்டவர்களாகி அந்தச்சமயத்தில் தஞ்சை உத்தரம் சொல்லவில்
அவா, ஒரு முகூர்த்தகாலம் ஆலோசித்து அவ்விருவர்களையும்பாரத்
'யாருக்காக நமக்குப் பாண்டவர்களோடு தொடர்புசெய்யான வை
ஏற்பட்டதோ அந்த மஹாபலசாலியும் நிகரற்றவீரனும் ராஜாவும்
தூரியோதனன் கொல்லப்பட்டான் யுத்தத்தில் சுததவீரனும் ப
லோ அசௌக்யத்தினால் சேனைகளுக்குத் தலைவனும் ஒருவனுமாயிரு
தூரியோதனன், அறபாகளான அனேகங்களால் சூழப்பட்டுப்
வேனனால நாயகபண்ணப்பட்டான் ஸாமராஜ்யாபிஷேகஞ் செய
பட்ட முடியுள்ள தூரியோதனனுடைய தலையைக் காலால் மிதி
அறபுனை பீமவேனனால மிக்க கொடுமையான இந்தக்காரயம் 'செ
யப்பட்டது பாஞ்சாலர்கள் மிகுதியாகக் காஜிகினராகள், வி
நாதம்செய்கின்றார்கள், சிறிக்கின்றார்கள், சங்கங்களை ஊதுகின்றார்கள்
தூறுதூறுக ஸந்ததுஷ்டங்களாகத் தூறுபிக்களை அடிக்கின்றார்கள் ச
தவனிகளோடு கலந்ததும் நெருங்கினதும் கோரமாயுள்ளதும்
வாததிய கோஷமானது காற்றினால் பரவும்படி செய்யப்பட்டுத் தி
களைநிரப்புவதுபோலிருக்கின்றது இதோ சனைக்கின்ற குதிரைகள்
சபதமும் காஜிகின்ற யானைகளுடைய காஜனமும் சூரர்களுடைய
ஸிம்மநாதமும் மிக்கபெரிதாகக் கேட்கப்படுகின்றன கீழ்த்திசை
ஆபாயிற்று மிக்க ஸந்தோஷத்துடன் செல்லுகின்ற (பாண்டவனே
வீரர்களுடைய) மயிரக்கச்சத்தை உண்டுபண்ணுகிற தேருருள்கள்
நேமியோலிகள் கேட்கப்படுகின்றன பாண்டவர்களால் கௌர
வருடைய வதமானது இவ்வாறு செய்யப்பட்டுவிட்டது இந்த ம
ஆபத்தில் நாம் மூன்றுபோகளதாம் மிகுந்தோம் அந்தவதத்தில், ந
யானையின் பலமுள்ளவா சிலரும் எல்லா அஸ்திரங்களையும் அந்நித
சிலரும் பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள் காலத்தின்மாத
டென்று எண்ணுகிறேன் செய்யமுடியாத முயற்சி செய்யப்பட்டி
மினும், இந்தக் காரயத்துக்கு இவ்விதமாக முடிவு ஏற்பட்டகார
தினால், நிச்சயமாக இந்தக்காரயம் உண்மையில் இவ்வாறு ஆகத்தக்க
உருகின்றவருக்கும் மோகத்தினால் அறிவுகுறையாமலிருக்குமே
கில, இந்தமஹாவியஸனத்தில் எது நமக்கு நன்மையைவிளைவிக்கு
அபயிப்பட்டகாரயத்தைச் சொல்லவேண்டும்' என்று கூறின

ளபுடைய சூத்தியானவள மடியில் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு ஸமா
னஞ்செய்தாள அந்தத் திரௌபதியுடன் கூடியவளும் புத்திராக
ரால் பின்பொருட்பபட்டவளும் அதிகவியஸனத்தை அடைந்திருப
வளுமான சூத்தியானவள வியஸனமுள்ளவளான காரதாரியைத்
னே எதிரோக்கச்சென்றாள் பிறகு, சூத்தியுடன் கூடின கார
ரி, கோத்தியுள்ளவளான அந்தப்பாஞ்சாலியைப்பார்த்து, “பெண்
ன! இவ்வாறு நீ சோகத்தினால் துன்பமுற்றவளாகாதே துக்க
டையவளான என்னையும் பார காலபரமபரையினால் துண்டப்பட
தும் மயிரக்கச்சுததை உண்டுபண்ணுகின்றதும் அவசியம் ஏற
டக்கூடியதுமான இந்தலோகவிநாசமானது ஸவபாவத்தினால்வந்து
ட்டென்று எண்ணுகிறேன். கிருஷ்ணனுடைய ஸமாதானம் பலிக
மல போனகாலத்தில், மகாபுத்திரசாலியான விதுரானைதச்சொன்னா
ர அவருடைய மஹிமையுள்ள அந்த வசனமானது இதோ வந்து
ட்டது தடுக்கமுடியாததும் விசேஷிததுச் சென்றுவிட்டதுமான
தற்ககாரியவிஷயத்தில் துக்கப்பபடாதே யுத்தத்தில் நாசத்தை
டைந்தவர்களான அவர்கள் துக்கிக்கப்பட்டதக்கவர்களல்லா நான்
பபடியோ அப்படியே நீ எவன் உன்னையும் என்னையும் தேற்றப
ராகிறாள்? எனனுடைய குற்றத்தினாலேயே சிறந்தகுலம் நாசப்
பயப்பட்டது” என்று கூறினாள்.

ஜலபாதானிகபர்வம் முற்றிற்று

பதினாறுவது அத்யாயம்

ஸ்திரீ வி லா ப பா வ ம.

ந்தாரி வியாஸரதநளால் ஞானக்கண்பெற்றுப் போர்க்களத்தைப்
பார்த்ததும், கிருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்கள் ஸ்திரீக
ளோடு போர்க்களத்துக்கு வந்ததும், மாதர்கள் அழிந்ததும், காந்
தாரி அதனை வாலுதேவருக்குக் காட்டியதும்)

கற்புள்ளவளும் மஹாபாக்கியமுள்ளவளும் கணவனை ஒத்தி
பதான விரதத்தை அனுஷ்டிப்பவளும் உக்கிரமான தவமுள்ள
தும் எப்பொழுதும் உண்மைபேசுகிறவளுமான காரதாரி, இவ
று சொல்லிவிட்டு அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டே கௌரவாக்கு
ய போர்க்களமனைத்தையும் உள்ளது உள்ளபடி அச்சமயத்தில்
டாள், புண்யமானசெய்கையுள்ளவளும் மஹரிஷியுமான பூநீ
ருளருடைய வரதானத்தினால் திவ்யஞானபலத்தையடைந்து பற

பலவிதமாகப் புலம்பினான் புத்தியுள்ளவனான அந்தக் காந்தாரி சரியகரமான தும் மயிர்பெருத்தலைஉண்டுபண்ணுகின்ற தும் எல்லா ளாலும் மயிரகளாலும் ஊனீர்களாலும் நான்குபக்கத்திலும் விபிககப்பட்டதும் ரகதவெள்ளத்தினால் எங்கும் நிறைக்கப்பட்டத நாரபுறங்களிலும் அனேகஆயிரம் சரீரங்கள் விசேஷமாக இடைக்கப்பட்டுள்ளதும் யானைகள் குதிரைகள் ரதங்கள் புத்தவீரர்கள் இவர்களுடைய ரகதங்களால் நனைக்கப்பட்டதும் யானைகள் குதிரைகள் நரவீரர்கள் இவர்களின் உயிரைஇழந்த தலைஇல்லாத சரீரங்களாலும் தேகமில்லாத தலைகளுடைய கூட்டங்களாலும் நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்டதும் நரிகளுடையகூட்டங்களாலும் குள்ளர ளாலும் கழுகுகளாலும் காக்கைகளாலும் அடையப்பட்டதும் மனிதர்களைப்பக்கிசுகின்ற ராசக்ஷஸர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற தும் அன்றிற் பக்கிசுள்ளால் அங்குமிங்கும் விபாபிக்கப்பட்டதும் அம்மக்களகரமான நரிகளாலும் ஓவியுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டதும் பெருங்கழுத்களால் அடையப்பட்டதுமான அந்த வீரர்களுடைய போரக்களத்தைத் தூரத்திலிருந்தாலும் ஸம்பத்திலிருப்பதுபோல கண்டாள் பிறகு, திருதராஷ்டிரன் வயாஸரால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பட்டான் யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக்கொண்ட அந்த எல்லா பாணபுத்திரரும் வாஸுதேவனையும் பந்துக்களகொல்லப்பட்ட அரசனையும் முன்னிட்டுக்கொண்டும் கௌரவஸகிரீகளை அழைத்துக்கொண்டும் போரக்களத்தைக்குறித்ததுச் சென்றார்கள கண்டா ள்களெல்லப்பட்ட அந்தமாதர்கள் குருசேஷத்திரத்தை அடைந்த அந்த இடத்தில், கொல்லப்பட்டிருக்கின்றவர்களும் 'மாமஸ' களாலும் நரிகளுடைய கூட்டங்களாலும் காக்கைகளாலும் பூத களாலும் 'பிசாசுகளாலும் 'ராசக்ஷஸர்களாலும் பறபல நிசாசராக ளும் தின்னப்படுகின்றவர்களான புத்திரர்களுடைய உடன்பிறந்த களையும் தந்தைமரங்களையும் கணவர்களையும் கண்டார்கள் அபெ முது அம்மாதர்கள் நுத்திரருடைய விளையாட்டிடத்திற்கொப்ப யுத்தரங்கத்தைக்கண்டு அன்றிற்பேடுகளேபோலச் சோகத்தால் பி கப்பட்டவர்களாக அலறிக்கொண்டு கீழேவிழுந்தார்கள் துக்கத்த ிடிக்கப்பட்ட பாரதமகளிர இதற்கு முன்பாக்கப்பட்டிராத யுத்த ளையப்பாரததும் சரீரங்களில்தடுக்கியும் உயிரைஇழந்தவர்களேபோ கீழேவிழுந்தார்கள் களைத்தவர்களும் நாதன்றறவர்களும் அபெ முது மிக்கத்தறுகின்றவர்களான பாஞ்சாலமாதர்கள் கௌரவ மக்கையாக இவர்களின் பெரிதான அபபடிப்பட்ட தீனமான ரோத

னது தோன்றியது தாமதமாய்விந்தவளான அந்தக் காதலி, கததால் பீடிக்கப்பட்ட சித்தத்தையுடைய ஸ்திரீகளால் நான்கு கததிலும் சபதமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதும் அதியுக்ர பிருபபதுமான யுத்தபூமியைக் கண்டு பிறகு புருஷோத்தமமான ஸடீகாஷ்ரை ஆழைத்துக் கௌரவாகளுடைய ஆபகதைககண்டு வசனத்தை உரைக்கலானாள்

“ஓ! புண்டரீகாஷ்! மாதவா! வீர! பிரபுவே! கணவா கொல
பட்டவாளும விரித்தகூரதையுடையவாளும அன்றிற்பேடுகள
ால் அலறுகின்றவாளுமான இந்த என் மருமகனைப் பார இவா
நேரில் இவ்விடமவரது பரதஸரேஷ்டாகளை நினைத்துக்கொண்டு
ரித்தனியாகவே பிள்ளைகளையும் உடன்பிறந்தார்களையும் தகப்பன
ர்களையும் கொழுநார்களையும் தேடிச்செல்லுகின்றார்கள. மிக்க புஜ
முள்ளவனே! மைந்தர்களை மாளக்கொடுத்தவர்களான வீரமாதாக
ால் சூழப்பட்டதும் ஓரிடத்தில் வீரர்கள் மாண்ட வீரபதனிக
ால் சூழப்பட்டதும் புருஷஸரேஷ்டாங்களும் ஜவலிக்கின்ற அக்கினி
யானவாளுமான கானன், பீஷமா, அபிமன்யு, துரோணா, துரு
ரன், சலயன் இவர்களால் விளங்குகின்றதும் பொறதவசங்களுாலும்
யானனாயகளுாலும் மிகவும் விலையுயர்ந்த ரதனங்களாலும் அற
மமான கையிலணிந்துகொண்டிருந்ததோளவர்களுாலும் மாலைகளா
ம நன்னுயலங்கரிகப்பபட்டதும் வீரர்களுடைய கைகளால் பரயோ
கப்பட்ட சக்திகளாலும் பரிசுங்களாலும் கூமையான பறபல கத
களாலும் அம்புகளுடனகூடின விறகளாலும் சூழப்பட்டதும் ஓரி
ததில் ஸந்தோஷமுள்ளவைகளும் சோரதுநிறகின்றவைகளுமான
னுண்ணும் பிராணிகளுடைய கூட்டங்களாலும் ஓரிடத்தில் விளை
டுகின்றவைகளும் ஓரிடத்தில்படுதல்கொண்டிருப்பவைகளுமான
றவைகளாலும் வயாபிக்கப்பட்டதுமாக இவ்விதமிருக்கின்ற இந்த
ததபூமியைப்பார செந்தாமரைக்கண்ணனே! மிக்ககாந்தியுள்ளவனே!
னனால் யுத்தகாரயமானது கேட்கும்படி செய்யப்பட்டது ஜனாத
ன்! மதுஸூதன்! நான் பார்த்துச் சோகததால் எரிகப்படுகிறேன்.
ன் பாருசாலாகள் கௌரவர்கள் இவர்களின்நாசத்தை ஐந்துபூதங்க
டைய வதமென்றே எண்ணினேன் ரகதததால் நனைக்கப்பட்டிருக்
ன்ற அவர்களைக் கருடன்களும் கழுகுகளும் இழுக்கின்றன, ஆயிரக்
ளக்கான கழுகுகள் காலங்களால் இழுத்துத்தின்னுகின்றன ஜயத்
ரன், கானன், துரோணா, பீஷமா, அபிமன்யு இவாளுடைய
சத்தை எவன் நினைப்பதற்குத்தகுதியுள்ளவன்? பெருமபான்மை

யாக்க கொல்லப்படமுடியாதவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களும் ப
தைஇழந்தவர்களும் பிரஜைஞையை இழந்தவர்களும் கருதரங்களு
கங்கங்களாலும் காக்கங்களாலும் சயேனங்களாலும் நாயகளாலும்
களாலும் சூழப்பட்டவர்களும் கோபத்திருவசப்பட்டவர்களும்
யோதனனுடைய வசத்தில் இருந்தவர்களும் நன்றாகத்தணிந்தநெ
புப்போனறவாருமான இந்தப் புருஷஸுரேஷ்டர்களைப்பார எல்
ளும் மெதுவாயும் பரிசுத்தமாயுமுள்ள படுக்கைகளில் படுத்துப்பழ
வர்கள் அவர்கள் இப்பொழுது வீபத்தை அடைந்து மூடப்பட
தளரையில் படுத்திருக்கின்றார்கள் காலத்தில் ஸ்தோத்திரமசெய்கி
ஸதுதிபாடகங்களாலே எப்பொழுதும் மகிழ்விக்கப்பட்டிருக்கி
வீரர்கள் நிகளுடைய அம்மங்களகரமாயும் கோரமாயும் பறபல்
மாயுமுள்ள சத்தங்களைக் கேட்கிறார்கள். புகழ்பெற்றவர்களான எ
வீரர்கள் முன்பு சந்தனங்களாலும் அகிரசாந்துகளாலும் பூசப்பட
அங்கங்களுடன் படுக்கைகளில் படுத்திருப்பார்களோ அவர்கள்
பொழுது புழுதிகளில் படுத்திருக்கிறார்கள் கோரமான இந்தக் கு
நிகளும் கழுக்குளும் நிகளும் காகைகளும் அடிக்கடிசபிதி
கொண்டு அவாருடைய ஆபரணங்களைப்பற்றி இழுகின்றன யுத
தில் பற்றுள்ளவர்களான எல்லாரும் உயிரோடிருப்பவார்களேபோல்
பாணங்களுடைய நன்றாகத் தீடப்பட்டவைகளும் துவைந்தவை
மான கத்திகளுடைய பளபளப்பான கதைகளையும் வகிக்கின்றா
நல்ல உருவமுள்ளவர்களும் நிறமுள்ளவர்களும் காளிகளுடைய ச
களுக்கு ஒப்பான கண்களையுடையவாருமான அனேகவீரர்கள்
ரகணைக்காக மாமஸாசிகளான பிராணிகளால் பிடுங்கப்பட்டவா
கப் படுத்திருக்கிறார்கள் பரிகம்போன்ற கைகளையுடையவா
மற்றசஞ்ஞார்களோ பரியமான ஸ்திரீகளைக் கட்டிக்கொள்வதுபோ
கதைகளாக கட்டிக்கொண்டு அவற்றை நோக்கினவார்களாகப்
திருக்கின்றார்கள் ஜனாத்தன¹ மற்றுமசிலா கவசங்களையும் மாசு
ஆயுதங்களையும் தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் ஊனுண்ப
கள் (இவர்கள்) ஜீவித்திருக்கிறார்களென்றெண்ணி ஹிமஸீ
ஷிலை மாமஸாசிகளால் இழக்கப்படுகின்ற மற்ற மஹாதமா
ருடைய பொன்மயமாயும் விசித்திரமாயுமுள்ள மாலைகள் நான
பக்தத்திலும் இறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன பயங்கரமான இ
நிகளும் கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற புகழுள்ளவர்களான வீர
கைய கழுத்திலுள்ள ஹாரங்களை ஆயிரக்கணக்காக இழுக்கி
றன வருஷணிகுலத்திலுமிதித்தோர்களுள் சிறந்தவனே¹ கற்பிக

டவர்களான வந்திகள் விடியற்காலங்களிலெல்லாம் எவர்களைச்
 ரத் ஸ்தோத்திரங்களாலும் உபசாரங்களாலும் ஸ்தோத்திரம்
 பதாரகனோ அவர்களைக் குறித்து இப்பொழுது துகத்தால
 க்கப்பட்டவர்களும் எளிமைபுறவர்களும் துகத்தாலும் சோகத
 லும் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டவர்களுமான உத்தமஸ்திரீகள் புலம்பு
 றார்கள் கேசவ! அழகியவைகளும் வறண்டவைகளுமான
 தமஸ்திரீகளுடைய முகங்கள் சிவந்த தாமரைக்காடுகள்போல
 வளருகின்றன இந்தக் கௌரவஸ்திரீகள் அழுது ஓயந்தவர்களாக
 சிந்திக்கின்றவர்களாகவும் சிரமத்தையுடையவர்களாகவும் துக
 தை அடைந்தவர்களாகவும் அந்த அந்த வீரனையேநோக்கிச்
 ஸலுகின்றார்கள் ஆதித்யனுடைய வாண்முள்ளைகளும் ஸவா
 ரதங்கு ஒப்பானவைகளும் அழகையினால் சிவந்திருப்பவைகளு
 ன் கௌரவமாதாக்களுடைய இந்தமுகங்களைப் பார கேசவ! நடு
 ளவனத்திலிருப்பவர்களும் சிந்தி நிறமுள்ளவர்களும் வெண்மை
 முள்ளவர்களும் ஒற்றைவஸ்திரம் தரித்தவர்களுமான தூயோதன்
 சாரத உத்தமஸ்திரீகளுடைய கூட்டங்களைப் பார இந்தப்
 ணைகளுடைய பொருளிரம்பாத புலம்பல்களைக் கேட்டு ஒருவா
 லுருடைய புலம்பலை அறியவில்லை துகக்கின்ற இம்மங்கை
 ரப்பாத்தது வீரர்கள் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டும் அதிகமாக
 றி அழுதுகொண்டும் துகத்தினால் துடித்துக்கொண்டும் உயிரை
 கிறார்கள் பலமாதர்கள் சரீரங்களைக்கண்டு அழுகிறார்கள், புலம்பு
 றார்கள் மெதுவான கைகளையுடையவர்களான மறவர்கள்
 களால் தலைகளில் அடித்துக்கொள்ளுகின்றார்கள் பூமியானது,
 றந்திருக்கிற தலைகளாலும் கைகளாலும் துண்டம்துண்டமாகச்
 யப்பட்டவைகளும் ஒன்றோடொன்று சோந்திருப்பவைகளு
 ன் எல்லா அங்கங்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டதாக விளங்குகிறது
 கு, (புத்தத்தையப் பார்த்து) பழக்கபிலலாதஸ்திரீகள், தலை இல
 கைகளும் புகழப்பட்டவைகளுமான இந்தச் சரீரங்களையும் தேக
 லாத தலைகளையும் கண்டு மதிமயக்கத்தை அடைகிறார்கள் இந்த
 ரீகள், அந்த இடத்தில் தலையைக்காணாமல் வேறு தலையை உட
 டன சோதனப் பாரகின்றவர்களாகவும் மனநிலைநவறினவாக
 கவும் இது இவனுடையதன்றென்று துகத்தை அடைகிறார்கள்
 த ஸ்திரீகள், தலைஇல்லாதவர்களும் வெவ்வேறுபட பண்ணக்
 ல வெட்டப்பட்டவர்களுமான (இவர்களுடைய) கைகளையும்
 றாடைகளையும் கால்களையும் மறவையெல்லாம் ஒன்றுசோதனப்

பாக்கினறவர்களாகவும் துககத்தினுல ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவர்களாவும் அடிககடி மூச்சையை அடைகின்றார்கள் சில பாரதஸுதிரீகதலை அறுக்கப்பட்டவாளுநம் மிருகங்களும பக்ஷிகளாலும் தினப்பட்டவாளுமன வேறு சிலமனிதர்களைக்கண்டு பாததாளுனது அறிகிறார்களிலை மதுஸூதன! சில பாரதஸுதிரீகசததுருககளால் கொல்லப்பட்டிருக்கிற உடனபிறந்தார்களையும் தையாக்களையும் பிள்ளைகளையும் கணவார்களையும் கண்டு கைகளால் தங்களில் அடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள் பரதஸூஷ்டனே! 1 பாயானது மாமஸங்களுடன்சுலந்த ரகத்ததினுல சேயுள்ள ஹம் உயிச இழந்த பிராணிகளாலும் கத்திகளுடன்சுடின கைகளாலும் குண்டலங்களுடன்சுடின தலைகளாலும் பெருமபாலும் பிரவேசிக்கமுடிததுமாயிற்று முன்பு துககங்களை அறியாதவார்களான உத்தம் ஸுத்கள, பிராதாக்களும் பாததாக்களும் புத்திராக்களும் அருகில சித்தகிடக்கிற பூமியில் துககத்துடன் பிரவேசிக்கிறார்கள் ஜனாததபெணகுதிரைகளுடைப கூட்டங்களைப்போல அழகியகூந்தலையுடையவர்களான திருதராஷ்டிரருடைய மருகிகளின் பலவாறான கூட்டங்களைப் பார கேசவ! இந்தப் பெண்களெல்லாரும் பறபலவமாக அலறுகிறார்களென்னும் இதைவிட அதிக துகககரமான எனக்கு என்ன இருக்கிறதென்று தோன்றுகிறது? மாதவ! நா கொல்லப்பட்டிருக்கிற புத்திராக்களையும் பேராக்களையும் உடனபிறந்தார்களையும் பாக்கிறேனாதலால் எனனால் முனஜன்மங்களில் நிசமாகப் பாலம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்” என்றாள் புதசோகத்தால் வருத்தப்பட்ட காரதாரி தீனையாக இவ்வண்ணம்புல ஜனாததனரைப் பாரத்துப் பேசி, பிறகு கொல்லப்பட்ட புதனைக் கண்டாள்

பதினேழாவது அதயாயம்

ஸ திரீ வி லா ப பாவம் (தோடரீக்சி)

(காந்தாரி துரியோதனனைக் கட்டிக்கொண்டு மாதவரிடத்திற் புலம்பியது)

கொல்லப்பட்டிருக்கிற துரியோதனனைப் பாரத்துக் காரதாரி யானவள் சோகத்தினுல பீடிக்கப்பட்டவளாகிக் காட்டில் வெட்டப்பட்ட வாழைமரம்போலப் பூமியில் உடனே விழுந்தாள் அந்

1 பொருந்தாமையால் ஒருவிளிவீடப்பட்டது

நதாரி, மீண்டும் பிரஜைஞயை அடைந்து உரக்க அலறியும் புலம்பி
ம, படுததிரூபவனும் ரகதததினால் நனைக்கப்பட்டவனுமான தூ
பாதனைப் பாததுக கடிஅனைத்துக்கொண்டு தீனமாக அமு
ராள சோகததினால் பீடிககப்பட்டவரும் பொறிகள் கலங்கின
ருமான அரதககாரதாரி, 'ஆ! ஆ! மகனே!' என்று புலம்பினாள்
சாகததினால் வாட்டப்பட்டவளான அவள், அழகியதும் மறைந
ருக்கின்ற தோளளும்புடன் கூடியதும் விசாலமானதும் ஹாரக
ளாலும் ஸவாநாபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான மா
பக கணணிவனடான கணணிரினால் நனைத்துக்கொண்டு, ஸமீபத
ல இருக்கிற ஹருஷ்கேசரைப் பாதது இரதவசனத்தை உரைக்க
ரானாள்

“பிரபுவே! விருஷணீவமசததில உதித்தவனே! ஞாதிக
நகரு முழுதும் நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறதான இரதபுத்தம
மீபிததகாலத்தில் ராஜஸரேஷ்டனை இரதததூயோதனை கை
நித்ததுக்கொண்டு என்னைப்பாதது, 'அம்மா! இரதஞாதிகருடைய
ணடையில எனக்கு ஜயத்தைக்கூறவேண்டும்' என்று சொன்னாள்
முணமையிற்சிறந்தவனே! இவ்வண்ணம் சொல்லப்பட்டவுடன்,
னக்கு வரப்போகிற வியஸனமனைத்தையும் அறிந்தவளான நான்,
நாக்கு தாமமோ அங்கு ஜயம்' என்று சொன்னேன் 'நல்ல என்னரு
ம மைரத! பிரபுவே! அவ்வாறு நிச்சயங்கொண்டு புத்தமசெய
ன்ற நீ தேவனைப்போலச் சஸ்திரங்களால் ஜயிக்கப்பட்டலோகங்
னை அடைவாய், இது நிச்சயம்' என்று இவ்வாறாக முன்பு உரைத்
தன பிரபுவே! இவனைப்பற்றி நான் வியஸனப்படவில்லை. ஆனால்,
நதுகள் கொல்லப்பட்டவரும் தீனருமான திருதராஷ்டிரரைப்
ற்றியன்றோ நான் துக்கிக்கிறேன் மாதவ! சோபமுள்ளவனும்
புத்தம செய்வாருள்ள சிறந்தவனும் அஸ்திரங்களில் தோச்சி
பற்றவனும் புத்தததில அடங்காத மதங்கொண்டவனும் வீரசயனத்
தல் படுததிருக்கிறவனுமான எனபுத்தலனைப் பார்த்துருக்
னைத் தவிகச்செய்வனும் முடிசூழினமன்னார்களுக்கு முன்னே
செல்பவனுமான இரதததூயோதனை இப்பொழுது புழுதிகளில்
படுததிருக்கிறான் காலத்தினுடைய மாறாடத்தைப் பார! வீரா
ளால் விரும்பப்பட்ட படுக்கையில் நிமிர்ந்து படுததிருக்கிறானாத
லால் வீரனானதூயோதனை எளிதில் அடையமுடியாத கதையை
அடைந்தான், இது நிச்சயம் முறகாலத்தில் அரசர்கள் எவனை
அணுகி உபசரித்து மகிழ்விப்பார்களோ வீரசயனத்தில் படுததிருக்

கிற அவனைக் கழுஞ்சுள நார்பக்கங்கனிலுமவநது நாடுகின்றன எவனை
முனபு மறகையாகள மனததைக்கவரும் விசிறிகளால் வீசவார்களே
அவனை இப்பொழுது பழிகள் சிறஞ்சுகாறறுக்களால் வீசுகின்றன
நீண்டகைகளுள்ளவனும் பலசாலியும் உணமையான வல்லமை
யுள்ளவனுமான இந்தத்தூயோதனன ஸிமமத்தினுல யானேபோ
யுத்தத்தில் பீமலேனனால விழுமபடி - செய்யப்பட்டுப் படுத்திரு
கிறான் கிருஷ்ண! கதையை நன்றாகத் துடைத்துக்கொண்டு 1 பீ
லேனனால கொல்லப்பட்டிருக்கிறவனும் ரகத்ததினால நீன்ககப்பட்ட
வனும் படுத்திருப்பவனுமான தூயோதனைப்ப பா சேசவ! மக்
பாகுபலமுள்ளவனான எவன முனபு பதிலோ அசெஷ்ளஹிணிக்
அழைத்துவந்தானே அவன இப்பொழுது யுத்தத்தில் அநீதியினு
நாசமடைந்தான் பெரியவிலையுடையவனும் மஹாபலசாலியுமான
இந்தத்தூயோதனன ஸிமமத்தினுல புவி தளளப்படுவதுபோல
பீமலேனனால தளளப்பட்டுப் படுத்திருக்கிறான் சிறுவனும் மந்த
களை அடைந்தவனும் மந்தனுமான இவன விதூரனையும் பிதாவையு
அவமதித்தது விருத்தாங்களுடைய அவமானத்தினுல மிருதபுவினுடை
வசத்தைஅடைந்தான் பூமியானது எவனுடையவசத்தில் சததுருக்
ளிலலாததாகப் பதினமுன்று வருஷகாலமிருந்ததோ அப்படிப்பட்ட
அரசனான எனபுத்திரன் கொல்லப்பட்டுப் பூமியிலப்படுத்திருக்கிறான்
விருஷணிகுலத்திலுதித்தவனே! கிருஷ்ண! பூமியைத் தாத்ததால்
டினால ஆளப்பட்டதாகவும் யானைகளாலும் பசுக்களாலும் குதிரை
களாலும் நிறைந்ததாகவும் கண்டேன் ஆனால், அதனை நெடுங்கால
நான பாரக்கவில்லை மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! அதேபூமியை இ
ப்பொழுது அனயாக்களாலாப்பட்டதாகவும் யானைகளாலும் பசுக்கள
ாலும் குதிரைகளாலும் விடுபட்டதாகவும் பாக்கிறேன் மாதவ! நான்
எதற்காகப் பிழைத்திருக்கிறேன்? இந்தஸ்திரீகள் யுத்தரங்கத்தில்
கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற சூரர்களைச் சூழநிற்குபவனும் எனபுத்தி
னுடைய வத்ததைக்காட்டிலும் அதிகக்ஷட்மானதுமான இதைப்பார
கருஷ்ண! விந்தகூநதலையுடையவனும் அழகிய இடையையுடைய
னும் பொன்னாலாகிய வேதிககு ஒப்பானவனும் தூயோதனனுடைய
தோளநடுவை அடைந்தவனும்மாயிருக்கின்ற லக்ஷ்மணனுடைய
தாயைப்பார நல்லமனமுள்ளவளான இந்தச்சிறுபெண், முனபு பெரிய
தோள்களுள்ளவனான தூயோதனன ஜீவித்திருக்கம்காலத்தில்
அழகியகைகையுடையவனான அந்தத் தூயோதனனுடைய இருகை

யுமடைந்து சுகிததான், நிச்சயம் யுத்தத்திலே பேரனோடுகூடக் காலப்படிருக்கின்ற புத்திரனைப் பாராக்கின்ற என்னுடைய இவ்வுள்ளமானது ஏன் நூறு துணுகாகச் சித்திப்போகவில்லை? இகழ்ப்பாதவனும் அழகிய தொடைகளுள்ளவனுமான (இவன்) ரகதத்தாலுருக நனைக்கப்பட்டிருக்கின்ற புத்திரனை முகாந்த (பாத்தது) அணமும் தூரியோதனனைக் கையினால் நாற்பக்கத்திலும் தடவிக் கண்டுமிருக்கிறான் நல்ல மனமுள்ளவனான அவன் பாத்தாவைப் பறித்த துக்கப்படுவனா? கொல்லப்பட்டிருக்கின்ற புத்திரனைப்பற்றி கிப்பனா? அவன் (பாத்தாவையும்) புத்திரனையும் நேரிலப்பாத்தது படிப்பட்ட நிலைமையை அடைந்தவனாக விளங்குகிறான் மாதவ! நாடகங்களையுடையவனான இவன் இரண்டு கைகளாலும் தன் வயிலடித்துக்கொண்டு வீரனை குருராஜனுடைய மார்பில் விழு வான் வெண்டாமரைபோன்றவனும் செந்தாமரைமலரின் நடுவி ளான கார்திகஞ்ச சமமான கார்தியையுடையவனும் இரக்கப்பட்டத கவனமான இரத்தப்பெண், மகன் கொழுநன் இவர்களின் முத்த துடைத்துக்கொண்டு விளங்குகிறான் சாஸ்திரங்கள் ஸத்யமா நுக்குமாகில் அவ்வாறே வேதங்களும் ஸத்யமாயிருக்குமாகில், த அரசன் தனதோளவனமையால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட உல்களு ர அடைந்தானென்பது நிச்சயம்

பதினேட்டாவது அத்யாயம்

ஸ தி ரீ வி ல ர ப ப ா வ ம. (தோடர்ச்சி)

(காந்தாரி மாதவரீடம் புலம்பியது)

மாதவ! (யுத்தத்தில்) ஸரமமடையாதவர்களுடைய யுத்தத்தில் வேனலால் சுதாயுத்தத்தினால் பெருமபானமைப்பாகக் கொல்லப்பட வர்களுமான என்னுடைய நூறு பிள்ளைகளையும் பார பிள்ளைகள் காலப்பட்டுவார்களும் சிறுமிகளுமான என்னுடையமருமக்கள் கூந வ விரித்துக்கொண்டு போரக்களத்தில் நான்குபக்கத்திலும் ஓடுவது கக்கு இப்போது அதிகமான துச்சமன்றோ? பூஷணங்களையணிந்த ன்களாலே உபபரிகைகளில் ஸஞ்சரிகின்றவர்களான என் மருகி ர்கள் இப்பொழுது ரகதத்தால் நனைந்திருக்கின்ற இரத்தப் பூமியை மபினால் தொடுகின்றார்கள் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவார்களும் டகொண்டவாக்களபோலச் சுழலுகின்றவார்களான இரத்தப் பெண் கழுகுகளையும் நரிகளையும் காகக்கைகளையும் பிரயாஸத்தினால் ஓட

புகுகொண்டு திரிகின்றார்கள் பிடியில் அடங்கும் இடையுள்ளவரு
தோஷமற்ற அங்கங்களுள்ளவருமான இந்த வேற்றொருபெண் கே
மான யுத்தகளத்தைக்கண்டு அதிக துக்கத்துடன் கீழே விழுகிற
மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! ராஜபுத்திரியும் லக்ஷ்மணனுக்குத் தா
க்ஷத்திரியப்பெண்ணுமான இவளைப்பார்த்து எனமனத்திற்கு ஆறு
உண்டாகவில்லை வேறான இந்தப் பெண்கள் பூமியில் கொல்லப்பட
ருக்கின்ற உடன்பிறந்தார்களையும் தகப்பனமார்களையும் பிள்ளைக
டும்பார்த்து (அவர்களின்) மிகப்பெரிய புஜங்களைப் பிடித்துக்கொண்
நாற்பக்கங்களிலும் விழுகிறார்கள் பகைவரால் ஜயிக்கப்பட்டாவதே
பயங்கரமான யுத்தத்தில் உறவினர்கள் கொல்லப்பட்டவர்களான
வயதிலுள்ள மாதர்கள் பிராயமென்னமாதர்கள் இவர்களின் அழ
ையைக் கேள் நீண்ட கைகளையுடையவனே! ரதங்களின் கூடுகளை
கொல்லப்பட்ட யானை குதிரைகளுடைய சரீரங்களையும் பிடித்
கொண்டு ஸரமத்தாலும் மோகத்திலும் பீடிகப்பட்டு நிற்க
ஸ்திரீகளைப்பாரா கிருஷ்ண! மறொருநதி, உடவினின் அறுகுகப
டதும் அழகிய குண்டலங்களுடனகூடியதும் உயர்ந்த மூக்குள்ள
மான தனபநதுவினுடைய தலையை (கையில்) எடுத்தாக்கொண்டு
கிறாள், பார தோஷமற்றவனே! ஜனாரதன்! தாமராஜனால் ந
டைய இந்த வம்சம் நாசம்பண்ணப்பட்டமையால் தோஷமற்ற
ளான இந்தப் பெண்களாலும் புணயம்குறைந்தவளான எனது
பூர்வஜனமத்தில் அதிகமான பாவம் பண்ணப்பட்டதென்றெண்
கிறேன் வருஷணிவம்சத்திலுதித்தவனே! நலவீரன் தீவிரன்
வீரனாகும் அழிவில்லை யெளவனப்பிராயம் வந்தவாசுநரும்,
கிய கொங்கைகளும் முகங்களுமுள்ளவாசுநருமான இந்தப் பெண்க
பார மாதவ! நற்குலங்களிலுதித்தவாசுநரும் வெட்கமுள்ளவாசு
கறுத்த இமைமப்பிராக்கையும் விழிகளையும் கூந்தல்களையுமுடைய
ரும் அன்னபக்ஷிபோலத் தழுதழுத்துப்பேசுகிறவாசுநரும் துக்க
னாலும் சோகத்தாலும் அதிகமதிமயக்கம்கொண்டவாசுநருமான
தப்பெண்கள் ஸாரஸப்பேடுகளபோல அலறிக் கொண்டு கீழேவிழ
விட்டார்கள், பார. செந்தாமரை மலரைப்போன்ற கண்களையு
வனே! கிரணங்களுடனகூடின இந்த ஸூரியன் மலர்ந்த தாமரை
களபோலப் பிரசாசிக்கின்றவையும் தோஷமற்றவையுமான பெண்
டைய முகங்களை வாட்டுகிறாள் வாஸுதேவ! மதயானைபோல அ
காரமுள்ளவாசுநரும் பொருமையுள்ளவாசுநருமான என புத்திரா
டைய அந்தப்புரஸ்திரீகளை இப்பொழுது ஸாமானியஜனங்களும் ப

னறாகள கோவிந்த ! நன்றாகவேறாமமசெய்யப்பட்ட அகனிகள்
பாலப் பூமியில் ஜவலிப்பவைகளும் ஓன்புத்திராத்ருடையவைகளு
ரான தூயசுந்திரபிந்திமைகளுடனகூடன இரதக்கேடகங்களையும்
ராயனபோல ஜவலிக்கின்ற தவஜங்களையும் பொறகவசகங்களையும்
பானமயமானகழுத்தணிகளையும் தலைப்பாகைகளையும் பார சத்தருக
ளாக கொலலுகின்றவனும் சூரனுமான பீமனாலே இதோ துச்சா
னன, ரகதமகுடிககப்பட்ட எல்லா அங்கங்களுடனுங் கூடினவருக
த்தத்தில் தள்ளப்பட்டப படுத்திருக்கிறான மாதவ! சூதாட்டத்தா
ணடான கலேசங்களை நினைத்துத் திரௌபதியினால் தூண்டப
ட்ட பீமஸேனனால் கதையினால் (தள்ளப்பட்ட) என புத்திரனைப
ரா ஜனாததன் ! பராதாவுக்கும் காணனுக்கும் பரியததைச்செய்ய
ருப்பமுள்ள இரத்ததுச்சாஸனனால் சூதாட்டத்தால் ஜயிக்கப்பட்ட
ரஞ்சாவியானவன், 'ஓ! பாஞ்சாலி! ஸஹதேவனோடும் நகுலனோடும்
ராஜனனோடுமகூடவே அடிமையாகிவிட்டாய் எம்முடைய அரண
னையில் சீக்கிரமாக துழை' என்று ஸபையில் சொல்லப்பட்டாள்
ருஷண ! பிறகு, நான், அப்பொழுது தூயோதனராஜனைப்பார்த்து,
புத்திர ! மருதபுராசமாக அனுப்பப்பட்டிருக்கின்ற திரௌபதியை
ட்டுவிடு இரத உன்மாமனை மிகக் கெட்டபுத்தியுள்ளவனென்றும்
கப்பிரியனென்றும் தெரிந்துகொள் புத்ர ! இவ்வாச சீக்கிரமவிட்டு
ட்டுப் பாண்டவர்களோடு ஸமாதானஞ்செய்துகொள் கெட்டபுத்தி
ள்ளவனே ! கொள்ளிக்கட்டைகளால் யானையைச் சுடுவதுபோலக்
ரமையான வாசகாகிற நாராசங்களாலே அங்கிகோபமுள்ள பீமஸே
னைத் துன்பமசெய்கிறாய நீ (அவனை) அறியவில்லை' என்றுசொன
னன் அவவாறான அநதவாகஞ்சசலயங்களை மனத்தில் தரித்துக்
ளாண்டவனும் இரக்கியத்தில் சூரோதமுள்ளவனுமானபீமன் ஸாப்ப
னது பெரிய காளைகரினமீது விஷத்தைக் கசுருவதுபோல
நத்த தூரியோதனன் முதலான கௌரவர்களினமீது (சூரோதமா
ம்) விஷத்தைக் கசுக்கினான் ஸிமமத்தினால் பெரிய யானை கொல்லப
டுவதுபோலப் பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்ட இரத்த துச்சாஸனன்
பரியகைகளை விரித்துக்கொண்டு படுத்திருக்கிறான் அளவுக்கு
ஞசின் கோபங்கொண்டவனான பீமஸேனன் சூரோதத்தினால் புத்
தில் துச்சாஸனனுடையரகத்ததைக் குடித்தானாதலால் மிகவும்
மகரமான கராயததைச் செய்தான்

பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

ஸ த்ரீ ரீ வி லா ப பா வ ம. (தோடர்ச்சி)

(காந்தாரி புலம்பலின் தோடர்ச்சி)

மாதவ ! கறமறிந்தவாகளால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவனும் என்னுடைய புத்திரனுமான இந்த விகாணன பீமனால் நூறுதுண்டாகச் செய்யப்பட்டுப் பூமியில் படுத்திருக்கிறான் மதுஸூதன ! சமகாலத்தில் காமேகததால் சூழப்பட்ட சந்திரனபோல விகாணன யானைகளுடையமத்தியில் கொல்லப்பட்டவனாகப் படுத்திருக்கிறான் விற்பிடித்ததினாலேயே உண்டுபண்ணப்பட்ட தழுமுள்ள தும்பெரி, மான இவனுடைய கையுறையுடன் கடின கையானது, தினன்ககருதி சுழுகுகளால் அதிகப்பிரயாஸத்தினால் துண்டாடப்படுகிறது மாதவ ! சிறுபிராயமுள்ளவனும் இரக்கப்படத்தக்கவனுமான இவனுடைய மன்னவி, மாமஸ்ததைத் தினனவீருமபிய சுழுகுகளையும் காக்கககையும் ஓயாமல் ஓட்டுகிறான் ஆனால், இயலவில்லை புருஷோத்தம மாதவ ! யௌவனமுள்ளவனும் தேவனுக்கு ஒப்பானவனும் ஸாமாச வஸித்தவனும் ஸுகததுக்குத் தருந்தவனுமான விகாணன புத்திரனில் படுத்திருக்கிறான் காணிகளாலும் நாளீகங்களாலும் நாசகங்களாலும் புத்தத்தில் உயிரிழைகள் பிளக்கப்பட்டவனும் பரதன்களுள் சிறந்தவனுமான இவனை லக்ஷ்மியானவள இன்னும் விவிலலை புத்தத்தில் பகைவாக்களுடைய கூட்டத்தைக் கொல்லுகிறாள் இரத்ததூமுகன், புத்தத்தில் சூரனும் பிரதிஜனருயைப்பரிசுலனம் செய்யப்போகிறவனுமான பீமனால் கொல்லப்பட்டு நிமிர்ந்து படுத்திருக்கிறான் கிருஷ்ண ! அப்பா ! துஷ்டமிருக்கவளால் பாதிக்க அதிகம் தினனப்பட்டிருக்கிற அவனுடைய இந்தமுகமான, ஸபதமியில் சந்திரனபோல விளங்குகிறது கிருஷ்ண ! புத்தத்தில் சூரனான இரத்த தூமுகனுடைய இப்படிப்பட்ட முகத்தைப் பாரா அப்படிப்பட்ட என்னுடைய புத்திரன் எவ்வாறு சததுருகளால் கொல்லப்பட்டுப் புழுதிகளைக் கவவுகிறான் காண்டறகின் வனே ! எவனுடைய புத்தத்தில் எதிர்த்துநிற்பவன் ஒருவனுமில்லையோ தேவலோகத்தை ஜயித்தவனான அரத்ததூமுகன் எவ்வாறு சததுருக்களால் கொல்லப்பட்டான் ? மதுஸூதன ! திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரனும் வில்லாளிகளுக்கு உபமானமாக இருப்பவனும் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் படுத்திருப்பவனுமான இரத்தச சித்த

ஸனைப -பா சித்திரமான மாலைகளையும் ஆபரணங்களையும்
முனிந்தவனுள் அந்தச் சித்திரஸேனைச் சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட
ருக்கிற யுவதிகள் அழுதுகொண்டு ஊனுண்ணுமஜ்ஞதங்களின் கூட
ங்களோடு சூழ்ந்திருக்கின்றார்கள் கிருஷ்ண! பெண்களுடைய
நீர்தஅழகையொலியும் துஷ்டமிருக்களுடைய கர்ஜனமும் ஆலோ
கருங்கால, எனக்கு அதிக ஆச்சரியமாகத் தோன்றுகின்றன
ராதவ! யௌவனமுள்ளவனும் சிறந்தவனும் எப்பொழுதும் உத
ம் ஸ்திரீகளால் அடையப்பட்டவனுமான இந்த விவிமசதியானவன்
காலப்பட்டுப் புழுதிகளில் படுத்திருக்கிறான் பாணங்களால்
புதுக்கப்பட்ட கவசத்தையுடையவனும் வீரனும் புத்தத்தில் கொல
ப்பட்டவனுமான விவிமசதியைக் கழுதுகொண்டிருக்க
ன்றான் கிருஷ்ண! பா சிறந்த வீரனான அந்தவிவிமசதி புத்தத்
ல் பாண்டவாசளுடைய படையிலிரவேசித்த ஸதபுருஷர்களுக்
த்தகுதியான வீரசயனத்தில் படுத்திருக்கிறான் கிருஷ்ண! புன
கையுள்ள தும் அழகிய முககுடனகூடிய தும் அழகியபுருஷர்களுள்ள
ம் சந்திரனாகுழப்பான தும் பராக் மிகஇனியதுமான விவிம
தியினுடைய முகத்தைப் பா வினையாடுகின்ற கந்தாவனை ஆயிர
ாயிரமாகத் தேவகன்னிகைகள் உபாஸிப்பதுபோலப் பலவாறாக
ததம் ஸ்திரீகளால் உபாஸிக்கப்படுகின்றவனும் பகைவரின் படை
ள் அழிப்பவனும் ரூரனும் புத்தத்தில் திறமையுள்ளவனும் பகைவா
ள் நாசம் செய்பவனுமான துஸஸஹனை எவன் தாங்குவான் அம்பு
ளால் சூழப்பட்டிருக்கிற துஸஸஹனுடைய இந்தச் சரீரமானது,
லாக்களுள்ளவைகளும் தனமீது முனைதவைகளுமான கோங்கு
ரங்களால் நாற்புறங்களிலும் நிறைக்கப்பட்ட மலைபோல விளங்கு
ன்றது துஸஸஹன் உயிரை இழந்திருந்தும் பொன்மயமான மாலை
னாலும் பிரகாசிக்கின்ற கவசத்தினாலும் அகனியினால் சுவேதபாவதம்
ளங்குவதுபோல விளங்குகிறான்

இருபதாவது அதிகாயம்

ஸ்திரீ விலாபபாவம் (தோடீச்சி)

(காந்தாரி அழகின்றமாதர்களைக் கண்ணிரானுக்குக் காட்டியது)

கேசவ! தாசாஹ! எவனைப் பலத்தினும் செளரயத்தினும்
தாவான அரஜுனனிலும் உன்னிலும் அரைமடங்கு அதிகமானவ

1 வேறுபாடும் கொள்ளப்பட்டது

னென்றும் கொழுத்தகிண்கம்போல வீரபுமுள்ளவனென்றும் சொல்லுகிறார்களோ, எவன ஒருவனாகவே எவ்வித்ததினாலும் பிளக்கமுடியா, என புத்திரனுடைய சேனையைப் பிளந்தானோ, அந்த அபிமன்யு மற்றவர்களுக்கு மிருதயுவாக இருந்து தானே மிருதயுவசத்தை அடைந்தான் கிருஷ்ண! அவ்வற்ற தேஜஸையுடையவனும் அஜ்ஞானனுடையகுமாரனுமான அந்த அபிமன்யு கொல்லப்பட்டிருந்து ஒளியானது தனியவேஇல்லை என்று நான் எண்ணுகிறேன் புகழ்பட்டவனும் சிறுமியும் காண்டவத்தை விலலாகக்கொண்ட அரஜுனனுக்கு மற்றும்களுமான இந்த வீராடபுதரி, கொல்லப்பட்டிருக்கிற வீரனான தன் கணவனைப் பார்த்துத் துக்கிக்கிறாள் கிருஷ்ண! மனைவியாக இந்த வீராடபுதரி ஸமீபத்திலிருக்கிற அந்தக் கணவனைநாடிக் கைமுறையால் தடவிக் கொடுக்கிறாள் நல்லமனமுள்ளவனும் ஆசைப்பட்டதக்க ரூபமுள்ளவனான இந்த உத்தரையானவள், மலாரதகமல் போன்றதும் சங்குபோலத்திரண்டிருக்கும் கழுத்தை யுடையதுமாக அந்த அபிமன்யுவினுடைய முகத்தைமோரது கட்டிக்கொள்ளுகிறாள் கோபமுள்ளவளான இவள், முன்பு லஜஜையுள்ளவளாகவும் மடமயக்கம் மிஞ்சினவளாகவும் இவளை ஆவீங்கனம் செய்துகொள்வாள் கிருஷ்ண! ரகத்ததினால் நன்றாகப்பூசப்பட்டதும் ஸுவாணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அவனுடைய கவசத்தைக்கழற்றிச் சரத்தை எல்லாப்பக்கத்திலும் பாரக்கிறாள் கிருஷ்ண! சிறுபெண்ணு அவள் அவனைப்பார்த்துக்கொண்டே உன்னைநோக்கி, 'புண்டரீகக்ஷீரே! உமக்கு ஸம்மான கண்களையுடையவரும் பலத்திலும் வியத்திலும் உமமை ஒத்தவருமான இவா வீழ்த்தப்பட்டா தோமற்றவரே! தேஜஸினாலும் அவ்வாறே ரூபத்தினாலும் உமக்கு மீவும் ஒப்பான வீரா தளபப்பட்டபூமியில் படுத்திருக்கிறா' என, கூறுகிறாள் (உத்தரை பின்னும் அபிமன்யுவைப்பார்த்து), 'அதிமெனமையானவரும் கம்பளங்களிலும் தோவிலும்படுக்கிறவருமாக உமமுடையசரீரமானது இப்பொழுது பூமியில் வருத்தத்தை அடையாமலிருக்கிறதா? யானைத்துதிகளை போன்றவைகளும் நான்கயி, மோதுவதினால் கடினமான தோல்களுள்ளவைகளும் பொன்மயமான தோளவளைகளுள்ளவைகளும் நீண்டிருக்கின்றவைகளுமான இருவகையுட்பரப்பிக்கொண்டு பலவாறு தேகப்பயிற்சியெய்து சிரமத்தினால் ஸுகமாகத் தூங்குகிறவாபோலப் படுத்திருக்கிறீர், இதுநிச்சயம் இவாறு புலம்புகின்றவனும் துன்பமுள்ளவருமான என்னைப்பார்த்தீர் ஏன் மறுமொழிசொல்லவில்லை? - உமது விஷயத்தில் நான் ஒருரு

மும் செய்ததாகத்தெரியவில்லை ஏனெனையப்பாத்தது மறுமொழி
சொல்லாமலிருக்கிறீர்? நாதரே! முன்பு நீர் என்னையுரைத்ததினின்று
பார்க்கும்போதே ஸல்லாபம் செய்வீரே? நான் குற்றஞ்செய்ததாக
நீன்ககவல்லலை ஏனெனையப்பாத்தது மறுமொழி சொல்லவில்லை?
ஆயிரே! பூஜிக்கத்தக்கவளான ஸுபதரையையும் தேவர்களுக்கும்
நான் இந்த தகப்பன்மார்க்கிடும் துக்கத்தினால் எளியவளான என்னை
மும் விட்டுவிட்டு நீர் எங்கேபோகப்போகிறீர்? என்று ரகத்தினால்
நீன்ககப்பட்டிருக்கின்ற அவனுடைய கேசங்களைக் கையினால் உயர
படுத்தி மடியில் அவனுடைய முகத்தைவைத்துக்கொண்டு உயிரோ
ருப்பவனைப்போல வினவுகிறார். பின்னும், அவள், 'வாஸுதேவ
நக்கு மருகரும் அராஜுனருக்குப் புத்திரருமான உமமை புத்தமத்தி
நிலிருக்கும்பொழுது இந்த மகாரதங்கள் எவ்வாறு கொன்றார்கள்?
வார்களால் நான் விதவையாகச்செய்யப்பட்டேனே கருமமான கார
யத்தைச்செய்தவர்களான அந்தக்கிருபரையும் காண்கையும் ஜயதர
தையும் துரோணரையும் துரோணபுத்திரரையும் நிரதிகவேண்டும்
பாலரும் ஸஹாயமற்றவருமான உமமைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொன்ற
வாளுமஅனேகாக்களுமான எல்லாநதிகசிரேஷ்டாக்களுடைய மனமும்
அப்பொழுது எவ்வாறு துணிந்தது? வீரரே! நாதனுள்ளவரான
நீர் பாண்டவாக்கும் பாஞ்சாலாக்கும் பாததுக்கொண்டிருக்கும்
பொழுதே அநாதனைப்போல எவ்வாறு மரணத்தை அடைந்தீர்?
புத்தத்தில் அனேகாக்களால் கொல்லப்பட்ட உமமைப்பாத்தது வீர
ரும் புருஷஸுரேஷ்டரும் பாண்டநந்தனருமான உமமுடைய பிதா எவ
்வாறு ஜீவித்திருக்கிறார்? செருதாமரை மலர்போன்ற கண்களை உடை
யவரே! பாததாக்களுக்குப் பெரிதான ராஜ்யலாபமும் சத்தருந்
தருக்கு நோந்த அவமானமும் நீர் இல்லாவிடில் மகிழ்ச்சியை உண்டு
பண்ணு தாமத்தினாலும் மனவடக்கத்தினாலும் உமமால் சஸ்திரங்
களால் தேடப்பட்டிருக்கிறலோகங்களுக்கு நானும் விரைவாகப் பின்
தொடர்ந்து வரப்போகிறேன் அவ்விடத்தில் என்னை எதிர்பாரும்
தூய்பாக்கியமுள்ளவளான நான் புத்தத்தில் கொல்லப்பட்டிருக்கிற
உமமைப்பாத்தும் ஜீவித்திருப்பதினால் காலம் வராமலிருக்கும் தரு
ந்தத்தில் ஒரு பிராணியினாலும் மரணமடைவது ஸாத்யமாகாது புரு
ஷோத்தமரே! இப்பொழுது நீர் பிதருலோகத்தைஅடைந்து என்
னையப்போன்ற வேறு எந்தப்பெண்ணைநோக்கி இன்பமானதும் புன்
னையுடனகூடியதுமான வாக்கினால் அழைக்கப்போகிறீர்? கிறந்த
புத்தத்தினாலும் புன்கிரிப்புடனகூடினவாக்கினாலும் ஸவாககத்தில் அப

ஸரஸுகளுடைய மனங்களைக் கலக்கப்போகிறீர், நிச்சயம். ஸுபதம் புதரே! புணயம்செய்தவர்களுக்கூரிய லோகங்களை அடைந்து அ ஸரஸுகளோடு சேர்ந்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கிற நீர் ஸமயத்தி னன்னுடைய நல்லகாரியங்களை நினைத்துக்கொள்ளும் வீரரே! இவ்வுலகில-என்னுடன் உமக்கு இந்த ஆறுமாதகாலம் வரையில்தான் வாழ்க்கை ஏற்படுத்தப்பட்டது ஏழாவது மாதத்தில் நீர் மரணத்தை அடைந்துவிட்டீர்' என்று இவ்வண்ணம் வசனத்தைச் சொல்லுப- றும் துக்கமுள்ளவளும் எண்ணம் வீணைவளுமான இந்த உத்- தரையை மதஸ்யராஜனுடைய வமசத்தைச்சேர்ந்த ஸத்ரீகள் விலக்- கிறார்கள் துபைமுற்றவளான இந்த உத்தரையை மிக்க து- பத்தை அடைந்தவர்களான ஸத்ரீகள் தாங்களாகவே இழுத்து விலக்கி, கொல்லப்பட்டிருக்கிற வீராடனைக்கண்டு அலறுகின்றனர் புலம்புகின்றனர் துரோணருடைய அஸ்திரங்களாலும் பாண- களாலும் அறுக்கப்பட்டவனும் ரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டவனு- படுத்திருப்பவனுமான வீராடராஜனை இந்தக்கழுஞ்சுளும் நரிகளு- காகைகளும் மிகுதியாகக் கொத்துகின்றன பக்ஷிகளால் கொ- தப்படுகின்ற வீராடனைக் கறுத்த கண்களையுடையவர்களும் வயஸ- முற்றவர்களுமான ஸத்ரீகள், பக்ஷிகளைத் தடுத்ததுப பாதுகாப்பதற்கு- சகதியுள்ளவர்களாகவில்லை வெயயிலால் வாட்டப்பட்டவர்களு- ஆயாஸத்துடன் கூடியவர்களுமான இந்தமாதாக்களுடைய சிரமத்- தால் நிறமமாறியிருக்கிற முகங்களுடைய நல்லருபமானது அழி- திருக்கிறது மாதவ! உத்தரனையும் அபிமனயுவையும் சாமபோ- னை ஸுதக்ஷிணனையும் அபிமனயுவினால் அடிக்கப்பட்டவனு- இனியதோற்றமுள்ளவனும் போரத்தலையினடுவில் படுகதிருப- வனுமான லக்ஷ்மணனையும் பா

இருபத்தோராவது அத்யாயம்

ஸ த்ரீ ரீ வி ல ர ப ப ர வ ம் (தோடரீச்சி)

(கரந்தாரி கர்ணன்மனைவியரைக் காட்டியது)

மகாவிலலாளியும் மகாரதனுமான இந்தக்காணன, யுத்தத்தி- ளரியும் நெருப்பு அவிக்கப்படுவதுபோல அாஜுன்னுடைய தேஜ- னால் அவிக்கப்பட்டுப் படுத்திருக்கிறான் அனைக் அதிரதாக்களை- கொண்டு பூமியில், வீழ்ந்தவனும் படுத்திருப்பவனும் ரகத்-

பருகுப பரவியிருக்கும் அங்கங்களுள்ளவனும் ஸ்ராயனுக்குப்
 ததிரனுமான காண்பைப் பார பொருமைபுள்ளவனும் தீரக்க ரோஷ
 ளளவனும் பெரிய விலலைப்பிடித்தவனும் மஹாரதனும் சூரனுமான
 ணன புத்தத்தில் அரஜுனனால் கொல்லப்பட்டுப்படுத்திருக்கிறான்.
 ருஷோததம்! மஹாரதர்களான எனனுடைய புத்திரர்கள் யூத
 சியை முன்னிட்டுக்கொண்டு யானைகள் புத்தம் செய்வதுபோலப்
 ணடவார்களிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் எவனை முன்
 ிட்டுக்கொண்டு புத்தம் செய்தார்களோ, சிங்கத்தினால் புலியும் மத
 ணையினால் மறறொருயானையும் வீழ்த்தப்படுவதுபோல புத்தத்தில்
 வயஸாசிபினால் வீழ்த்தப்பட்டவனும் புத்தத்தில் சூரனும் கொல்
 பட்டவனுமான அந்தக்காணனை அவனுடைய இந்த ஸ்திரீ
 ரா, விரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கூரதலையுடையவர்களாக நாரபுறங்
 ரிலும் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் மாதவ! தாமராஜனை யுகிஷ
 ண எவனிடத்தினின்றும் எப்பொழுதும் பயந்தவனாக (அவனை),
 ணத்துக்கொண்டே பதின்மூன்று வருஷகாலம் நித்திரையை
 டையவிலையோ, சத்திருக்களால் இரதிரன வெல்லப்பட முடியா
 துபோலப் பகைவார்களால் புத்தத்தில் வெல்லப்படமுடியாதவனும்
 ளமுரதுவிட்டுக்கின்ற ஊழித்தீப்போனவனும் இமயமலையோல
 க்க உறுதியுடன் நிற்பவனுமான அந்தக்காணனை, முன்பு தூயோதன
 கரு ரக்ஷகனாக இருந்து (இப்பொழுது) காமறினால் முறிக் கப்பட்ட
 மபோல அடித்துத்தள்ளப்பட்டுப் பூமியில் படுத்திருக்கிறான்.
 ருத்தப்பூமியானது தேருருளையைவிழுங்கினமையால் ஆசாயசாப
 ணது உன்னைத் தொடரதுவிட்டது, இதுநிச்சயம் அக்காரணத்தி
 ல புத்தமண்டலத்தின் மத்தியில் தனஞ்சயனால் பாணத்தினால்
 ளனுடைய தலை அபகரிக்கப்பட்டது' என்று அடிக் கடி புலம்புகிற
 னும் தீன்மாக்கியூபவரும் பூமியில் விழுந்தவருமான விருஷ்ணேன்
 டைய தாயான காணனுடைய மனைவியை நீ பார ஸ்வாணத்தினால்
 கழிக்கப்பட்ட கச்சையையுடையவனும் மகாபாகுபலமுள்ளவனும்
 பிரமான் பலத்துடன் கூடினவனுமான காண்பைப் பார்த்து இந்த
 ஷேணனுடைய தாயானவள் மிக்க வயஸனத்தினால் பீடிக்கப்
 டவளாசவும்கதறுகின்றவளாகவும் பிரஜையுறறுக கீழேவிழுந்து
 டாளா ஆ! ஆ! கஷ்டம் நாரபக்கத்திலும் சரீரங்களைத் தின்
 ற மிருக பக்ஷிகளால் மஹாதமாவான காணனை சிறிது மிருகிருக
 படி செய்யப்பட்டானன்றோ? இவன் கிருஷ்ணபக்ஷசூராததசியில்
 திரனபோலப் பாரக்க விருமபத்தக்கவனாயிலலை புத்திரவத்ததி

ஹஸனகு வாட்டப்பட்டவனும் பூமியில் விழுந்திருப்பவனும் படிபடி எழுந்திருந்து மனமெலிவுறவருமான அப்படிப்பட்ட இஸுஷேணனுடைய மாதாவானவள காணனுடைய முகத்தை நபுறங்களிலும் மோரதுபார்த்து அதிகமாக அலறுகிறாள்

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

ஸ தீ ரீ வி ல ர ப ப வ ம. (தோடீச்சி)

(காந்தாரி, பாஹ்லீகள் முதலானவர்களையும் அவர்களின் மங்கையரையும் காட்டியது)

பீமஸேனஹ ஓழே வீழத்தப்பட்டவனும் சூரனும் தூரந்
விருக்கிற பரதுஜனங்களுள்ளவனும் பரதுக்களில்லாதவன் போன
வனுமான அவர்திடேசாதிபதியைக் கழுஞ்சுளும் நரிகளும்பச்சிகக்
றன டதுஸுதன! சூரர்களுக்கும் துன்பத்தைச்செய்து வீரசயன
தில் படுத்திருப்பவனும் ரகத்ததினால் நனைக்கப்பட்டிருப்பவனுமா
அந்த அவர்திடேசாதிபதியைப் பார அவனை நரிகளும் கழுஞ்சுள
பறபலவிதமான மாமஸாசிகளும்அந்தஅந்த வழியினால் இழுக்கின்ற
காலத்தின் வேறுபாட்டைப்பார! வீரசயனத்தில் படுத்திருப்பவனும்
சூரனும் அழுகையை உண்டுபண்ணுகின்றவனுமான அவர்திடேச
பதியை மங்கையர்கள் அழுதுகொண்டு நரபக்கங்களிலும்சூழ்ந்து
கின்றார்கள் கிருஷ்ண! பரதீபனபுதரும பெரிதானவிலலையுடை
வரும்பீமனால்கொல்லப்பட்டிருப்பவருமநன்றாக உறங்குகின்றபுலி
னறவரும் நல்லமனமுள்ளவருமான பாஹ்லீகரைப்பார கொல்லப
டிருந்தும் இரத்தப்பாஹ்லீகருடைய முகத்தினவாண்மானது பெள
மாஸியில் உதித்திருக்கின்ற பூணசந்திரனுடையகார்திபோல மிச
பிரகாசிக்கின்றது புத்திரசோகத்தால் வாட்டப்பட்டவனும் பிர
ஞையைப் பாதுகாக்கின்றவனும் இரதிரசுமாரனுமான அாஜுன
புத்தத்தில் விருத்தக்கூத்திரனசுமாரனான ஜயதீர்தன கொல்லப
டான ஸதயத்தைப் பாதுகாக்க எண்ணங்கொண்ட அாஜுன
பதினொரு¹சமுஸேனகளைக்கொண்டு கொல்லப்பட்டவனும் மஹ
மாக்களால் காப்பாற்றப்பட்டிருந்தவனுமான இந்த ஜயதீர்தனைப்ப
ஜனாததன்! விரதுதேசத்திற்கும் ஸௌவீரதேசத்திற்கும் நாத
இருப்பவனும் கொழுப்புமிகவனும் உறுதியானமனமுள்ளவனும்

¹ ஆதிபாவம் நடகம் பக்கத்திற்கானக

பதரதனை நரிகளும் கழுக்குகளும் தினனுக்கினறன. அச்சுத ! காதல்
 னவியரால் நனகுபாதுகாக்கப்படுகின்ற இரதஜயதரதனைப் பயங்கர
 னவிலங்குகள் பள்ளமானகாட்டி. மருஅருகில் இழுக்கின்றன மஹா
 குபலமுள்ளவனான இரதஜயதரதனை ஸ்ரீரத, ஸௌவீரம், காம
 ராஜம், காரதாரம், யவனம் ஆகியநாட்டினரான இரதமாதாக்கள் பாரத
 க்கொண்டு நாதபுறங்களிலும் சூழ்நதுநிற்கின்றார்கள ஜனாத்தன !
 அப்பொழுது ஜயதரதன் திரௌபதியை எடுத்துக்கொண்டு கேகயாக
 ராடு ஓடினானே அப்பொழுதே இவன் பாண்டவர்களால் கொல்லப்
 பததக்கவன் பாண்டவர்கள் துச்சலையைக் கௌரவித்தமையா
 னறே அப்பொழுது ஜயதரதன் விடப்பட்டான் ! கிருஷ்ண ! அவா
 ர இப்பொழுது ஏன் அவனைக் கௌரவிக் கவிலலை ? சிறுமியான என்
 னரியானவள் ஸைந்தவனைக்குறித்தது துக்கிக்கின்றவளாக அதிக
 கத தடுமாற்றமுற்றவளபோலவும் பாண்டவர்களை நிரதிகின்றவள்
 ராலவும் தன்னைமாயத்தக்கொள்ள முயலுகிறாள் கிருஷ்ண ! சிறுமி
 ன என் பெண்ணும் விதவையாகி, என் நாட்டுப்பெண்களும் நாதனை
 நாதவாக்களானார்கள் எனக்கு இதைவிட மேற்பட்ட துக்கம் என்ன
 னடாகப்போகிறது ? ஆ ! ஆ ! நாயகனது தலையைக்காணாமல்
 புகுமங்கும ஓடுகின்றவனும் சோகத்தையும் பயத்தையும் விட்ட
 ரபோலிருக்கின்றவனான துச்சலையைப் பாரக்ஷம் ! எவன்,
 ரணித்ததில் பேராவலுள்ள எல்லாப்பாண்டவர்களையும் தடுத
 னே அரதஜயதரதன் மிகுந்திருந்த சேனைகளைக் கொன்று தானும்
 நதயுவசத்தை அடைந்தான் மதயானையைப்போன்றவனும் வீர
 ம எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கப்பட்டதக்காதவனுமான அவனை நாத
 னங்களிலும் சூழ்நதுகொண்டு சந்திரனபோன்ற முகமுள்ள இரதப
 ண்கள் அழுகின்றார்கள்

இருபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

ஸ தி ரீ வி ல ர ப ப ர வ ம (தொடர்ச்சி)

தாரி பீஷ்மரீழதலானவர்களுடைய துணங்களைக்கூறி அவர்களின்
 சரீரங்களையும் அழுகின்றமாதர்களையும் காட்டியது)

அப்பா ! யுத்தத்தில் தாமதங்களை அறியாதவனான தாமராஜனால்
 லல்லப்பட்டவனும் ஸாக்ஷாத நகுலனுக்குமாதலனுமான சலயன்
 தா படுததிருக்கிறான் புருஷோத்தம் ! எல்லா விஷயத்திலும்

எவன் எப்பொழுதும் உன்னோடு போட்டிபோடுவானோ மஹாபலசா-
யான அப்படிப்பட்ட இரதமதராஜன் கொல்லப்பட்டபு படுத்திரு-
கிறான் சொல்லக்கருதுகிறவர்கள் ஜயதரதனவிஷயத்திலாவது எ-
வித்ததாலாவது ஒருகுற்றத்தைக் கூறுவார்கள் மதராஜகுமார-
விஷயத்தில் எவ்வாறு குற்றத்தைக் கூறுவார்கள்? ஐயா! புத்தத்தி-
காணனுடைய ரத்தத்தினமீதேறிக் குதிரைகளை நடத்துகின்ற இரத-
சலயனால் அப்பொழுது பாண்டிபுத்திரர்களுக்கு ஜயம் வருவதின-
ருடிக் காணனுடைய 1 தேஜோவதமசெய்யப்பட்டது அந்தோ! க-
டம் பூணசந்திரன்போல அழகிய காட்சியுள்ளதும் தாமரையி-
போன்ற கண்களையுடையதும் காகைகளாலே சிறிதுகொத்தப்பட-
தும் காயில்லாததுமான சலயனுடைய முகத்தைப்பாரா கிருஷ்ண-
பொன்போன்ற காரதியையுடையவனான இரதசசலயனுடைய வா-
னினு வெளிவந்திருப்பதும் புடம்போட தங்கத்துக்கு ஒப்பா-
காரதியுள்ளதுமான இரதநாவானது பச்சிகளால் தின்னப்படுகிற-
புதிஷ்டரால் கொல்லப்பட்டவனும் புத்தத்திலல்லமாததனும் ம-
தரதனுமான சலயனைக் குல்லுகளீகள் அழுதுகொண்டு சூழ்ந்துநிற்கு-
கள் மிகக் மெல்லியவஸ்திரத்துடனகூடிய இரத சூத்திரியமாதாக-
அலறிகொண்டு புருஷஸரோஷ்டனும் சூத்திரிய ஸரோஷ்டனும் கீ-
விழ்ந்திருப்பவனுமான இரதசசலயனை அணுகிச் சேற்றில் அமிழ-
காளையைச் சற்றித் தலையீற்றுப்பசுக்கள் நிற்பதுபோல நான்குபக்க-
ளிலும் சூழ்ந்துகொண்டு நிற்கின்றார்கள் வருஷணிரதன்! ரச்சிக-
வனும் சூரனும் வீரசயனத்தில் படுத்திருப்பவனும் அம்புகளால் து-
டாடப்பட்டவனுமான இரதச சலயனைப்பாரா மலையை இருப்பிட-
க்கொண்டவனும் பிரதாபசாலியும் யானையினமாவெடியைத் த-
கவனும் காரதியுள்ளவனுமான இரதப்பகத்ததராஜன் அடித்துத்-
ளப்பட்பு பூமியிற்படுத்திருக்கிறான் துஷ்டமிருகங்களால் தின்ன-
படுகின்ற இவனுடைய தலையிலிருக்கின்ற இரதப்பொனமாலையான
தலைமயிரகளை விளங்கச்செய்கின்றதுபோலப் பிரகாசிக்கின்றது வரு-
ராஸுரனுடன் இரதிரனுக்கு (நோரத்து) போல இரதப்பகத்ததனோ-
பாரததனுக்கு மயிர்பொடித்தலை உணடுபன்னுகின்றதும் அதியு-
மானதும் மிகக் அச்சந்தருவதுமானயுத்தம் நடந்ததாம் நீண்ட-
கையுடையவனான இரதப்பகத்ததன் குந்திபுத்தரனான தனஞ்சயனோ-
போபுநிதது அவனைப்பிராணஸம்சயத்தை அடைவித்துக் குந்திபு-
ரனான அவனால் கொல்லப்பட்டான் செளரயத்திலும் வீரயத்திலும்

ததில் எவருக்குச்சமானன ஒருவனுமில்லையோ யுத்தத்தில் பயங்கரான காயத்தைச் செய்கின்ற அப்படிப்பட்ட இரத்தப்பீஷமாகொல்லப்படும் படுததிறுக்கிறா கிருஷ்ண! யுகாந்தத்தில் காலத்தினால் ஆகாததின்னின்று தள்ளப்பட்ட ஸ்ரீராமபோல (யுத்தப்பீஷியில்) படுதருப்பவரும் ஸ்ரீராமனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியையுடையவருமான சந்தனுபுத்திரரைப் பார கேசவ! வீரயசாஸியும் நரஸ்ரீராமருமான இரத்தப் பீஷமா, யுத்தத்தில் சஸ்தரங்களுடைய தாபத்தினால் தருக்களைத் தடுக்கச்செய்து ஸ்ரீராமன் அஸ்தமயத்தை அடைவது போல அஸ்தமயத்தை அடைகிறா சரதலபத்தை அடைந்தவரும் தேவதிரியரும் (விரதத்தின்னின்று) நமுவாதவரும் சூரர்களால்லைப்படும் வீரசயனத்தில் படுததிறுப்பவருமான பீஷமரைப் பார, ஸ்ரீராம காமிகளாலும் நாளீகங்களாலும் சரங்கங்களாலும் உத்தமமான யனத்தைப்பரப்பி அதன்மீதேறிச் சரவணத்தில் ஸ்கந்தபகவான படுததிறுப்பதுபோலப் படுததிறுக்கிறா மாதவ! தரதையினகட்டளை யககாப்பவரும் ஊர்த்துலகேதஸும் மிகக்கோத்தியுடையவரும் யுத்தத்தில் நிகரற்றவரும் கங்காபுத்திரருமான இரத்தப் பீஷமா பஞ்சி ருந் நிரப்பப்படாமல் முன்றுபாணங்களுடன் கூடியதும் காண்டி தத்தைவிலலாகக்கொண்ட அரஜுனனால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற துமான உத்தமமான தலையணையைத் தலைக்கு ஆதாரமாகவைத்துக் காண்டு படுததிறுக்கிறா ஐயா! தாமாதமாவும் எல்லாம் தெரிந்த ருமான இரத்தப்பீஷமா மரிக்குமியற்கையுள்ள மனிதராயிருந்தும் தவன்போல இம்மை மறுமைகளை அறிந்திருந்ததால் உபிரை வைத் திருக்கிறா, சந்தனுபுத்திரரான பீஷமா சததுருக்களால் அடிக் கபட்டு இப்பொழுது படுததிறுத்தலால் யுத்தத்தில் ஒருவனும் ஸமாத னல்லன், கற்றறிந்தவனுமல்லன், பராகரமசாஸியுமல்லன், சூர டும் பாண்டவர்களால் கேட்கப்படுகின்றவரும் தாமத்தை அறிந்த ரும், ஸ்தயவாதிபுமான இரத்தப் பீஷமராலே மரணோபாயமானது யுத்தத்தில் தமமாலேயே சொல்லப்பட்டது முழுதும் நசித்துப் பானகுருவம்சமானது எவரால் மீண்டும் மேல்அபிவிருத்திசெய்யப் பட்டதோ மஹாபுத்திரசாஸியான அரத்தப் பீஷமா கௌரவர்களோடு யுத்தமானத்தை அடைந்தாரா மாதவ! தேவவிரதரேனனும் பெய ருள்ளவரும் தேவனுக்கொப்பானவரும் புருஷோத்தமருமான பீஷ ர கொல்லப்பட்டபிறகு கௌரவர்கள் எந்தத்தாமத்தினால் எதைக் கரணப்போகிறார்கள்?

அரஜுனனுக்குக் கற்பிப்பவரும் அவவாறே ஸ்தயகிக்கு சாரயரும் கௌரவர்களுக்கு உத்தமகுருவும் விழுந்திருக்கிறவரு

மான அநதத் துரோணரைப் பார மாதவ! தேவதைகளு
கெல்லாம் பரபுவான் இரதிரனபோலவும் *சுகராசாராயபோலவு
மஹாவிர்யமுள்ளவரான துரோணரும் ¹நான்குவிதமான அஸ்திர
கலையும் அறிந்திருக்கிறா எவருடைய அருளால் பாண்டிரத
னான பிபதஸுவானவன் செயபமுடியாதகாரியத்தைச் செய்தாலே
அவர் கொல்லப்பட்டுப் படுத்திருக்கிறார் இவரை அஸ்திரங்க
பாதுகாக்கவில்லை கௌரவர்கள் எவரைமுன்னிட்டிப் பாண்ட
களை யுத்தத்திற்கு அழைத்தார்களோ சஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்த
ரான அப்படிப்பட்ட இரதத் துரோணர் சஸ்திரத்தினால் வெட்ட
பட்டார் சேனையை மிச்சமின்றி எளிக்கின்ற எவருடையகதியான்
அகனியினுடையகதிபோலிருந்ததோ அவர் கொல்லப்பட்டு ஜவா
தணிரந்தெருப்புப்போலப் பூமியில் படுத்திருக்கிறார் மாதவ! கொ
ல்லப்பட்டிருந்தும் உயிரோடிருப்பவாபோன்ற துரோணருடைய வி
மிடியும் கையுறையும் சிதறாமலிருப்பனவாகக் காணப்படுகின்ற
கேசவ! ஆதியில் நானமுகனிடத்தினின்று விலகாமலிருந்த
போலச் சூரரானஎவரிடத்தினின்று நான்குவேதங்களும் எல்லாஅ
திரங்களும் விலகாமலிருந்தனவோ சந்தனப்பூச்சுகஞரியவையு
வந்திகளால் ஸ்தோத்திரமசெய்யப்பட்டவையும் மங்களகரமான
யும் தூறுசெய்யாக்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டவையுமான அவருடை
இரத இருகால்களையும் நரிகள் இழக்கின்றன மதுஸூதன்! து
பதபுத்திரனால் கொல்லப்பட்டிருக்கிற துரோணரருகில் கிருபியா
வள் துக்கத்தினால் அறிவழிந்து மனந்தளரந்து உட்காரத்திருக்கிறா
அழுபவளும் மனவருத்தமுள்ளவளும் அவிழ்ந்த தலையிரையுடை
வளும் தலைகுனிந்திருப்பவளுமான அநதக்கிருபி, கொல்லப்பட
வரும் சஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்தவரும் பாததாவுமான துரோணர
கில் உட்காரத்திருப்பதைப் பார கேசவ! திருஷ்டதயுமனனா
பாண்டுகளால் சவசம் பிளக்கப்பட்ட துரோணரைச் சடையுள்
வளும் பிரமமசாரிணியுமான கிருபியானவள் யுத்தப்பூமியில் தைனய
துடன் உபாஸிக்கிறாள் மெனமையானவளும் கோத்தியுள்ளவ
மான கிருபியானவள், மனவருத்தமுற்றவளாக யுத்தத்தில் கொல்ல
பட்டிருக்கிற பாததாவினுடைய பரேதகருத்திப்பத்திலுமமுயல்கிறா
ஸாமகர்கள் விதிபடி அகனிகளை மூட்டிச் சிதையை நாதபங்கங்க
லும் கொளுத்தித் துரோணரை அதிலவைத்து மூன்று ஸாமங்களை
கானம் செய்கின்றார்கள மாதவ! சடையுள்ளவர்களான இரத

1 ஆதிபாவம், 526-ம் பக்கம் குறிப்பிற்கான

பிராமசாரிகளு சிதையை ஏற்படுத்துகின்றார்கள் விறகனாலும் சக்தி
னாலும் சத்தீடங்களாலும் மற்றப் பறப்புலபானங்களாலும் அதிக
தஜஸ்யியான துரோணரை எரிககப்போகிறார்கள் அந்தப்பிரம
சாரிகள துரோணரை எடுத்துக்கொண்டு ஸாமகானம் செய்கின்றா
ன, துரோணத்தையும் செய்கின்றார்கள் மற்றவர்கள் அந்தஸ்தை
ளான மூன்று ஸாபங்களால் துறிகின்றார்கள் துரோணசிஷ்யாக
ரான பிராமமணர்கள் அகனியில் அகனியைச் சோதனா துரோ
ணரை அகனியில் ஹோமம்செய்து சிதையை அபரதக்ஷிணமாகச்
செய்துவருது அவ்வாறு கருபியை முன்னிடிகொண்டு சுவையை
நாககிச் செலவழுகின்றார்கள்

இருபத்தான்காவது அத்யாயம் ஸ்திரீ விலாபபாவம் (தோடீச்சி)

(காந்தாரி பூரிஸாவஸ்தலியவர்களுயும் அவர்களின்
மனைவியரையும் காட்டியது)

மாதவ ! ஸாதயகியினுலகொல்லப்பட்டவனும் பகததில்
அனேகபக்திகளால் கொத்தப்படுகிறவனுமான ஸோமத்ததனுடைய
தமாரணைப் பார ஜனாததன் ! புத்திரசோகத்தினுல மிகவாட்டப்
பட்ட ஸோமத்ததன் சிறந்த வில்லாளியான யுபுதானை நிரதிகிற
வனபோலக் காணப்படுகிறான் இகழப்பட்டாதவளான இந்தப் பூரிஸ
வஸின் தாயானவள் சோகத்தினுல கவரப்பட்டவளாகப் பாததா
ரான 1 ஸோமத்ததனை ஸமாதானம் செய்கிறான் “மகாராஜே !
நாககியத்தினுல பயங்கரமானதும் பாததாளுகரு நசத்தை உண்டு
ண்ணுகின்றதுமான இந்தக் கௌரவயுத்தமாகிற கோரமான யுகாந
ததைப் பாராமலிருக்கிறீர் பூபஸ்தம்பம்போன்ற கைகளைபுடைய
பனும் வீரனும் அனேக ஆயிரக்கணக்காகத் தக்ஷிணைகளைக்
கொடுப்பவனும் அனேக யாகங்களால் தேவர்களைப் பூஜிப்பவனும்
கொல்லப்பட்டவனுமான புத்திரனைப் பாக்கியத்தினுல பாராம
லிருக்கிறீர் மஹாராஜே ! ஸமுத்திரத்தில் ஸாரஸப்பேடுகளுடைய
பாததைப்போல புத்தத்தில் மருமக்களுடைய கோரமான பல
பிதப் புலம்பலைப் பாககியத்தினுல கோரமலிருக்கிறீர் புத்திரர்களும்
பாதனும் கொல்லப்பட்டவர்களான உமமுடைய இந்த ஐந்துநாட்டுப்
பணர்களும் ஒற்றையாடை உடுத்தவர்களும் கறுத்தகருதலை விரித

1 அவள் புலம்பியது ஸமாதானம் செய்வதுபோலிருந்தது

தவாகளுமாக நான்கு பக்கங்களிலும் ஒடுகின்றார்கள் ஆ! அராஜக
 னுல கைகளறுகப்பட்டவனும் கீழே தள்ளப்பட்டவனும் துஷ்ட
 மிருகங்களால் தினனப்படுகின்றவனுமான புருஷஸரேஷ்டனை நீ
 பாககியத்தினால் பாராமலிருக்கிறீர் புத்தத்தில கொல்லப்பட்ட
 சலனையும் பூரிஸரவஸையும் பலவகையான மருமக்களனைவரையும்
 பாககியத்தினால் இப்பொழுது இவ்விடத்தில் நீர் பாககனிலலை
 யூபததை தவஜமாகக்கொண்டவனும் மஹாத்மாவுமான ஸோமதத
 குமாரனுடைய ரதமத்தியில் சித்திரிபிருக்கிற அநதப பெரு
 குடையைப் பாககியத்தினால் நீர் பாராமலிருக்கிறீர்' என்றான்
 கறுத்த கண்களையுடையவாகளான இநதப பூரிஸரவஸினுடைய மனை
 விகள், ஸாதயகியினால் கொல்லப்பட்டிருக்கிற பாததாவைச் சும
 யிருந்துகொண்டு வயஸனிககின்றார்கள் கேசவ! பாததாவினுடைய
 விபத்தினாலுண்டான சோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களான இநத
 பெண்கள் தீனமாகப்புலம்பிப் பரிதாபப்படுமபடி எதிரில் பூமியி
 லிருக்கின்றார்கள் கஷ்டம்! மாதவ! 'அஜாககிரதைபுடன் கூடி
 வனும் சூரனும் யாகமசெய்பவனுமான இவனுடையகையைப் பீப
 ஸுவானவன அறுத்தானன்றோ? இநத மிக்க அருவருப்பான க
 யத்தை எவ்வாறு செய்தான்? மேலும், ஸாதயகி, பராயோபவேச
 செய்தவனும் கூாமையான புத்தியுள்ளவனுமான பூரிஸரவஸை
 கொன்றானுதலால் அதைவிட மிக்க பாவமான காரியத்தைச் செ
 தான சூதத்திரிய தாமமுள்ளவனான இவன ஒருவன இருவர்களா
 கொல்லப்பட்டவனாகப் படுத்திருக்கிறான் ஸாதயகி, பாவமாபு
 இகழ்ச்சியைத் தருவதாயுமுள்ள இநதகசாரியத்தை நல்லோர்களிட
 திலும் கோஷ்டிகளிலும் ஸபைகளிலும் தானை எவ்வாறு சொ
 வான்?' என்று இநத யூபதவஜனுடைய மனைவிகள் அலறுகிறார்கள்
 கைப்பிடியில் அடங்கும் இடையுள்ளவளான இநதயூபதவஜனுடை
 மனைவி கணவனுடையகையை மடியிலவைத்துக்கொண்டு தீனமாக
 புலம்புகிறாள் 'இநதக்கையானது சூரர்களைக் கொன்றது, மித
 களுக்கு அபயங்கொடுத்தது, ஆயிரம்பச்சுக்களைக் கொடுத்தது; சூத
 திரியர்களுக்கு நாசத்தை உண்டாக்கினது அப்படிப்பட்ட இ
 தக்கையானது மேகலையை இழுப்பது, பருத்தகொங்கைகளை, மா
 திப்பது, நாபியையும் தொடைகளையும் ஜகன்ததைபும் ஸபாசிப்பது
 ஆடையின் முடிச்சையும் அவிழ்ப்பது வேறுஒருவனோடுயுத்தத்தி
 போராடுகின்றவரும் அஜாககிரதையுள்ளவருமான (இநதஎன்பாத
 வினுடைய கையானது) வாஸுதேவரருகில் ஸம்மமினதிக காரிய

எச்செய்கிற பாரததனால் அறுததுதள்ளப்பட்டது ஜனாதன்
 1 அராஜனனுடைய பெரிதானகாரியத்தை ஸபைகளிலும் கதை
 ரிலும் எவ்வண்ணம் உரைக்கப்போகிறீர்? கிரீடியானவன் தானே
 ம எவ்வாறு சொல்வான்? என்று இவ்வாறு நிரந்தர உத்தமியான
 நதபபெண பேசாமலிருந்துவிட்டான் சககளத்திகள் தம் மருமக
 ப பாரததுத துக்கிப்பதுபோல அப்படிப்பட்ட இவனோடு நிதித்துத
 க்கிக்கின்றார்கள் பலசாலியும் உண்மையான பராகரமமுடையவ
 ம மாதுலனும் காரதாரராஜனுமான சகுனியானவன் மருமகனான
 ஹதேவனால் கொல்லப்பட்டான் எவன் முன்பு பொற்காமபுக
 ளுள்ள இரண்டு விசிறிகளால் வீசப்பட்டானோ படுததிருகுகிற அப
 டுப்பட்ட இவன் பக்கிகளுடைய சிறகுகளால் வீசப்படுகிறான்.
 வன் தூறுதூறுகவும், ஆயிரம்ஆயிரமாகவும் ஸவருபங்களை உண்டு
 ணைக்கொள்வதோ மாயாவியான அவனுடைய மாயைகள் பாண
 வதேஜஸினால் எரிக்கப்பட்டன வஞ்சனையில் ஸமாததனால் எவன்
 ஸையினால் ஸபையில் யுகிஷ்டிரனை ஜயித்துப் பெரிதான ராஜ்யத
 தக கவாரதானோ அவன் எவ்வாறு உயிரை இழந்தான்? கிருஷ்ண!
 னபுத்திரனுடைய அழிவுக்கே கலவிதறவனும் சூதாடிமுமான சகு
 னைய நாரபகங்குகளிலும் பறவைகள் டுருமகியிருக்கின்றன என்
 கதிராகளுடைய வத்தகின்பொருடும் பரிவாரங்களுடன் தான
 சமடைவதின்பொருடும் இவனால் பாண்டவர்களோடு பெரிய
 கையானது நனகு ஏறப்படுதப்பட்டது பிரபுவே! நல்லலோகங்
 ள எனபுத்திராகளுக்குச் சஸ்திரங்களால் ஜயிக்கப்பட்டதுபோலவே
 ராபபுத்தியுள்ளவனான இவனாலும் சஸ்திரத்தினால் லோகங்கள்
 யிக்கப்பட்டன மதுஸூதன்! கோணலான எண்ணமுள்ள இர
 சசகுனி, நேரான புத்தியுள்ள எனபுத்திராகளை பராதாகளோடு
 ன விரோதிக்கும்படி செய்யாமலிருப்பான்?

இருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ஸ திரீ வி ல ர ப பாவம். (தோடீச்சி)

காந்தாரி கௌரவபாண்டவர்களின் அழிவுக்குக் கிருஷ்ணனுடைய
 உபேகையே காரணமென்பதைக்கூறி அவரது
 சுற்றத்தார் யாவரும் அழியும்படி சபித்தது)

மாதவ! (எவ்விததாலும்) ஜயிக்கமுடியாதவனும் காம்போஜ
 கசத்திய விரிப்பில் படுக்கத்தக்கவனும் கானையின் திமில்போன்ற

தேவர்களுடையவனும் கொல்லப்பட்டுப் புழுக்களில் படுத்திருப்பவனுமான காமபோஜனைப் பாரகதத்தால் செவ்வனே பூசப்பட்ட இந்தக் காமபோஜனுடைய சூததன்ப பூசுகளான இருகைகளையும் பார்த்து அதிகதுக்கமுள்ளவனும் பந்துக்கள் ஸம்பந்தில் இல்லாதவனும் நாதனை இழந்தவனும் நடுக்கமுற்றவனும் இனியசூரனுள்ளவனான இவனுடைய முனைவி, 'ஜனேஸ்வர! முன்பு எந்த இருகைகளின் நடுவில அடைந்திருக்கின்ற என்னை அன்பானது விட்டு விடுகாதே பரிசுமபோனறவைகளும் சந்தனத்தால் பூசப்பட்டவைகளும் அந்த இரண்டுகைகளும் இதோ இருக்கின்றன உபமால் விட்டுப் புருக்கின்ற நான் எந்தக்கதியை அடைவேன்?' என்று தீன்மாபுலம்புகிறாள் பலவிதமாலையுடைய காரதியானது வெயிலிலவாடப்படும் நீங்காத்துபோல வாட்டமுற்றிருக்கின்ற ஸ்திரீகளுடைய காரதியானது சரீரங்களை விடவிலலை மதுஸூதன்! பசுக்கள் படுக்கிறுப்பவனும் சூரனும் ஜவலிக்கின்ற தேளாவன்களை அணிவனும் விலலாளிகளுக்கு உபமானமாயிருப்பவனுமான களிக் தேசாதிபதியைப் பார ஜனாததன்! மகத்தேசாதிபதியான ஜயவேனனைச் சூழ்ந்துகொண்டு மாகதஸ்திரீகள் மிக அலறுகின்றார்களா பார ஜனாததன்! மானகளுடைய கண்களபோல நீண்ட கண்களையுடையவர்களும் அதிகமாக அலறுகின்றவர்களும் மனதமனதையுடைய மனததைபுற காதையுற கவருகின்ற நாதமானது என்னுடைய மனததைக்கவருகின்றதுபோலும் நன்றாக விரிககப்பட்டுக்கையோடிருப்பவர்களான மகதமாதர்கள் நனகு சிதறுகின்றவதிராங்கனையும் ஆபரணங்களுடையவர்களும் அழுவார்களே சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுமாகப் பூமியில் படுக்கின்றார்களோஸலதேசாதிபதியும் ராஜபுத்திரனுமான பருஹதபலனென்ப பாததாவைச் சூழ்ந்துகொண்டு இந்தப்பெண்கள் தனியாக இரந்தகதறுகின்றார்கள இவனுடைய உடம்பில் பாய்ந்திருப்பவைகளு அராஜனகுமாரனான அபிமனயுவினுடைய பஜபலத்தினால் பரயோகிப்பட்டவைகளுமுடன் புண்ணுகளைப் பிடித்தபெண்கள் துக்கத்தாக்கவரப்பட்டவர்களாகப் பிடிபடுகின்றார்கள, அடிக்கடி மூர்ச்சை அடைகின்றார்கள் மாதவ! எல்லாவிதத்தாலும் - சூதமமமமமகளான இந்த ஸ்திரீகளினுடைய முகங்கள், வெயிலாலுண்டான உபசரமத்தினால் நன்றாக வாட்டமுற்றிருக்கின்ற தர்மரைப்புவைகளுடையகாரதியோன்ற காரதியுள்ளவைகளாக்கிவருகின்றன அகியதேளாவன்களையுடையவாதளும் சிதறுவாதளும் ஸவானமலை அ

தவாகளும் சூராகளுமான தருஷ்டதயுமன்னுடைய புத்திரர்களையு
 ரும் தரோணரால் கொல்லப்பட்டபு படுத்திருக்கிறார்கள் - ரத
 கிற அகனிகருஹததையும் வில்லாகிற ஜவாலையையுமுடையதும்
 ணாகளும் சகதிகளும் கதைகளுமாகிற விறகுக்கையுடையதும்
 ரோணராகிற நெருப்பை அடைந்து இவர்கள் விடிறபூசிகள்
 பால் எரிககப்பட்டார்கள் அவ்வாறே, சூராகளும் அழகிய தோள
 லாகையுடையவர்களும் புத்தததில் முனவந்தவர்களும் ஸ்ஹோத
 சளுமான ஐந்து கேகயர்கள் தரோணரால் கொல்லப்பட்ட புத்தத
 ல் படுத்திருக்கிறார்கள் புடம்போட பொன்னாலாகிய கவசங்
 ள் அணியந்தவர்களும் ஒருபுறையும தவஜங்களுள்ள தோகசுட்டங்
 றுடன் கூடியவர்களும் இவ்வீரர்கள், ஜவலிக்கின்ற நெருப்புக
 ா போல் ஒளியினால் பூயியைப் பிரகாசிக்கச்செய்கின்றார்கள் மாதவ
 னததில் பெரிய சிங்கத்தினுலே கொல்லப்பட்ட பெரியயானையைப்
 பால் தரோணரால் புத்தததில் தள்ளப்பட்டிருக்கும் தருபதனைப்
 ா செந்தாமரைக்கண்ணா! அழகில்லாததும் வெண்ணிறமுள
 துமான பாஞ்சாலராஜனுடைய குடையானது சரதகாலத்தில் சர
 ண போல் பரகாசிக்கின்றது இந்த மருகிமாரும் மனைவிமாரும்
 க்கமுள்ளவர்களாக வயதுசெனவனும் பாஞ்சால தேசத்தரசனு
 ன் துருபதனைத் தகனம்செய்துவிட்டு இடமாகச் செலவழிகின்றா
 ரு தரோணரால் கொல்லப்பட்டவனும் சூரனும் சேதிதேசத்து
 ராகளுள் சிறந்தவனும் மஹாத்மாவுமான தருஷ்டகேதுவை மாதா
 ர மனமிழந்தவர்களாகக் கொண்டுபோகின்றார்கள் மதுஸூதன!
 ரந்த வில்லாளியான இவன் புத்தததில் துரோணருடைய அஸ
 ரத்தை எதிர்த்ததற்குக் கொல்லப்பட்டவனாக வஜரத்தினால் அழிக
 டப்பட்ட மரம்போலப் படுத்திருக்கிறான் சேதிதேசாதிபதியும் சூர
 ம மஹாரதனுமான இந்தத் திருஷ்டகேதுவானவன் புத்தததில்
 பிரம் ஆயிரமாகச் சத்துருக்களைக் கொன்று விட்டு, கொல்லப்பட
 வனாகப் படுத்திருக்கிறான் ஹருஷ்கேச! சேனையோடும் பந்துக்க
 ாடும் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றவனும் பக்கிகளால் மிகவும் கொத
 டப்படுகிறவனுமான அந்தச் சேதிராஜனை (அவனுடைய) மனைவிகள
 டைந்திருக்கிறார்கள் தாசாஹ! இந்தச் சேதிராஜனுடைய உத
 ஸ்திரீகள்-வீரனும் படுத்திருக்கிறவனும் உண்மையான வல்லமை
 ள்வனுமான பேரனை மடியில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு அமு
 ாரர்கள் ஹருஷ்கேச! அழகியமுகமுள்ளவனும் அழகிய குண்ட
 களுள்ளவனும் துரோணரால் புத்தததில் பலவாறுகப் பாணங்க

ளால் அதுககப்பட்டிருப்பவனுமான இவனுடைய புத்திரனைப் ப
மதுஸூதன¹ யுத்தரங்கத்திலிருப்பவனும் சததுருக்களோடு
புரிந்தவனும்¹ வீரனுமான பிதாவை இன்னமும் நிச்சய
விட்டுவிடக்கூடாது மகாபாகுபலமுள்ளவனே! சததுருவீராக
கொல்பவனும் என புத்திரனுக்குப் புத்திரனுமான லக்ஷ்மண
இவ்வண்ணமாகப் பிதாவான தூயோதனனைப் பின்தொடர்
சென்றான் மாதவ! ஹேமந்தருதுவின் முடிவில் காற்றினால் மு
கப்பட்ட பூக்த இரண்டு ஸாலவீருஷ்டங்களேபோல விழுந்திருக்க
அவநதி தேசாதிபதிகளான விரதானுவிரதாக்களைப் பார படுத்தி
கின்ற இவ்விருவரும் ஸவாண்மயமான தோளவளைகளையும் சவ
தையும் அணிந்தவர்களும் அம்புகளையும் கத்தியையும் விலையும்த
தவர்களும் காளைகளுக்கொப்பான கண்களுள்ளவர்களும் நிராமலம்
பூமலைகளை அணிந்தவர்களுமாயிருக்கிறார்கள கிருஷ்ண! எவா
துரோணா பீஷ்மா சூரியகுமாரனான காரண கிருபா தூயோதன
துரோணபுத்திரா விரதாதேசாதிபதியான ஜபதரதன ஸோம
தன விகாணன சூரனான கிருகவாமா இவர்களிடத்தினின்றும்
பட்டார்களோ அப்படிப்பட்ட பாண்டவர்கள் அனைவருமே உன்
டன கூடக் கொல்லப்படத்தகாதவர்களதாம் எந்தப் புருஷஸுரே
டர்கள் சஸ்திரங்களுடைய வேகத்தினால் தேவாக்களேகூடக் கொ
வார்களோ அப்படிப்பட்ட இரத வீரர்கள் யுத்தத்தில் கொல்
பட்டார்கள் காலத்தினுடைய மாறுபட்டதைப் பார மாதவ! சூ
களான இரத க்ஷத்திரிய கிரேஷ்டர்களும் சூரர்களும் விததை
கற்றவர்களும் மனவுறுதியுள்ளவர்களுமான எனது புத்திரர்களு
க்ஷத்திரியர்களால் கொல்லப்பட்டார்களாதலால் நிச்சயமாகத் தெ
வததுக்கு அதிகபாரமானது ஒன்றுமில்லை கிருஷ்ண! நீ விருப
நிறைவேறாமல் மதுபடியும் உபபலாவயததுக்குத் திரும்பிப்போ
பொழுதே, பலசாலிகளான என புத்திரர்கள் மாண்டார்கள் சந்த
வின் புதலவரான பீஷ்மராலும் புத்திமான் விதரராலும், 'உ
பிளவோகளிடம் நேசம்பாராட்டாதே' என்று அப்பொழுதே சொ
லக் கேட்டேன் ஜனாததன! அவ்விருவருடைய இரத என்ன
மானது வீணாகத்தகாததன்றோ? சீக்கிரத்திலேயே என்னுடை
புத்திரர்கள் சாமபலாகிவிட்டார்கள்" என்றான்

பாரதரே! சோகமிருந்தவளான் காதலாரி இவ்விண்ணமுரை,
துத் துக்கத்தால் அறிவழிக்கப்பட்டவளாகித் தையததைவிட்டு

மியில் விழுந்தாள பிறகு, கோபத்தால் கவரப்பட்ட அங்கங்க
ள்ளவரும் புதரசோகத்தால் கவரப்பட்டவளுமான் அவள், துன்ப
ற்ற இந்திரியங்களுடன் கூடியவளாக, ஸ்ரீ கேசவரமீது தோஷத்
தக கூறலானாள் “கிருஷ்ண! ஜனாததன்! ஒருவரோடொருவா
காபங்கொண்டவாகளும் அழிந்தபோகின்றவாகளுமான பாண்ட
ர்களும் தாராததராஷ்டிராக்கீர்ம் உன்னால் யாதுகாரணத்தால் உபே
திகப்பட்டார்கள? மதுஸூதன்! மஹாபாஹுபலமுள்ளவனே!
ல்லமையுள்ளவனும் அனேக வேலைக்காரருடன் கூடியவனும் பெரி
ர்ன சேனையில் நிலைபெற்றிருப்பவனும் இருதிருத்தினும் ஸமாதத
ம் செலவாகுள்ளவனும் (இந்தநாசத்தை) வீரும்பினவனுமான
கௌரவாக்குடைய அழிவை உபேக்ஷித்தமையால் அதன்பயனை
டைவாயாக நான் கணவருக்குப் பணிவிடைசெய்வதால் சிறிது
மபாதித்ததும் (பிறரால்) அடையமுடியாததுமான தவத்தினால்,
கரத்தையும் கதையையும் தரித்திருக்கிற உன்னைச் சபிக்கிறேன்
காவிந்த! அனையோனயம் கொல்லுகின்ற ஞாதிகளான கௌரவா
ளும் பாண்டவார்களும் உன்னால் உபேக்ஷிக்கப்பட்டமையால் (உன
யடைய) ஞாதிகளை வதம் செய்யப்போகிறாய் மதுஸூதன்! இது
தல முப்பத்தாறாவது வருஷம் வந்தவுடனே, நீயும், ஞாதிகளும்
நதிரிகளும் புதரர்களும் கொல்லப்பட்டவனாகவும் காட்டில் ஸஞ்சரிப
வனாகவும் அராதனபோல அறியப்படாதவனாகவும் உலகங்களில்
ணப்பாதவனாகவும் நிரதிகப்பட்ட உபாயத்தினால் நாசத்தை
டையப்போகிறாய் இந்தப் பரதஸ்திரீகளபோல உன்னுடைய
திரீகளும் இவ்வாறு புதரர்களும் ஞாதிகளும் பரதங்களும் கொல்
பட்டவர்களாகப் பரிதவிக்கப்போகின்றார்கள்” என்று சபித்தாள

உதாரமானமனமுள்ள வாஸுதேவா கோரமான அரதவசனத்
தக்கேட்டுக காரதாரீதேவியைப்பார்த்து எதிரில் சிறிது புனசிரிப
டன் சொல்லலானாள் “க்ஷத்திரியஸ்திரீயே! நானும் இதை இவ
ராய் ஆகப்போகிறதென்று அறிவேன் என்னுடையக்ஷப்பட்ட
தயே நீ அனுஷ்டிக்கிறாய் வருஷணிகள தெய்வத்தினாலேயே விநா
ம் அடையப்போகிறார்கள் இதில் ஸமசயமில்லை கலயாணி! என
ரத்தவிர் வேடுருருவன வருஷணிகளின் கூட்டத்தை ஸமஹரிப்ப
ன இல்லை ^{சு-சு} அவர்கள் வேறு மனிதர்களாலாவது தேவர்களாலா
து தானவர்களாலாவது கொல்லப்பட்டதகாதவர்கள் யாதவாக்களா
ருவருக்கொருவரால் செய்யப்படும் நாசத்தை அடையப்போகிறா
ள்” என்கூறியா தாசாரஹா இவ்வாறு கூறியவுடன், பாண்ட

வர்கள் மனத்தில் நடுக்கமுற்றவர்களும் மிகக் துன்பத்தை அடைந்தவர்களும் உயிரில் ஆசையற்றவர்களுமானார்கள்

ஸ்திரீவி-லாபபர்வம் முற்றிற்று

இருபத்தாறுவது அத்யாயம்

ஸ்ரீராததபாவம்.

(சோகத்தால் பூமியில் வீழ்ந்த காந்தாரியைக் கோவிந்தர் தேற்றியதும், யுகிஷ்டாரூடைய அனுமகிப்படி மரித்தவர்களை விதூரர் ஸதீசயன் முதலானவர்களால் தக்கனம் செய்யீத்ததும்)

ஸ்ரீபகவான சொல்லுகிறார் “காந்தாரி! எழுந்திரு, எழுந்திரு சோகத்தில் மனத்தையெல்லாம் தூராதமாவும் பொருமைபுள்ளவனும் அளவுக்குமிஞ்சி அகங்காரங்கொண்டவனும் கொடிவனும் பகையில் விருப்பமுள்ளவனும் பெரியோர்களுடைய கட்டுப்பாட்டையே மீறுபவனும் உனபுத்திரனுமான தூயோதனனை முன்னிட (உன்னுடைய) கெட்டநடையை நல்லதென்று எண்ணுகிறாய் ஆனால், உன்னுடைய குற்றத்தினாலேயே சௌரவர்கள் நாசமடைந்தார்கள் உன்னால் செய்யப்பட்டிருக்கிற குற்றத்தை இப்பொழுது என்மீது ஏற்றுவதற்கு ஏன் விருமபுகிறாய்” என மரித்தவனைப்பறியோ, ஓடிப்போனவனைப்பறியோ, காணாமல் போனவனைப்பறியோ வியஸனப்படுகிறானே அவன் துக்கத்தோடு துக்கத்தை அடைகிறான், இரண்டனாததங்களை அடைகிறான் பராமமணஸ்திரீயாவள தவஞ்செய்யவனைக் காப்பமாகத் தரிகிறான் பசுவானது பாதத்தைச் சும்மக்கக்கடிய காணையைக் காப்பமாகத்தரிகிறது பெண்குரையானது ஓடுதன்மைபுள்ள குதிரையைக் காப்பமாகத்தரிகிறது சூதரப்பெண்ணைவள பணிவிடை செய்வனைக் காப்பமாகத்தரிகிறான் லைசயப்பெண்ணைவள பசுக்காப்பவனைக் காப்பமாகத்தரிகிறான் உனைப்போன்ற ராஜபுத்தரி யுத்தத்தில் மரணத்தை விருமபும் க்ஷத்திரியனைக் காப்பத்தில் தரிகிறான்” என்றா வான் தேவா மறுபிழம்பு-சொல்லியதும் அப்பிரியமாயிருப்பதுமான அம்மாராதையைக்கேட்டுக் காந்தாரியானவள் சோகத்தால் கண்கலம் முற்றவனாகப் பேசாமீளிருந்தாவிடான்

“தாமததை” அறியவனும் ராஜரிஷியுமான திருதராஷ்டிரேய புத்திக்குறைவினாண்டான் அஜ்ஞானத்தை அடக்கிக்கொண்ட

திருமராஜரான யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்து, “பாண்டிநதன்! உயிரோ
டிருந்தபோவீராகளுடைய தொகையை அறிந்தவனாயிருக்கிறாய்
மாண்டவாக்குளுடைய தொகையையும் அறிவாயாகில் எனக்குச்
சொல்” என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், “அரசரே! இந்த யுத்தத்தில்
பததுககோடி வீரர்களும் இருபதினாயிரமவீரர்களும் அதுபத்தாறு
கோடி வீரர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள் ராஜேந்திரரே! பாரதரே!
காணாமற்போனவீரர்களினதொகைபதினாலாயிரமும் வேறுபதின
யிரமும் நூறாயிரமும் அதுபதினாயிரமும்” என்று கூறினா திருத
ரர்ஷ்டிரன், “புருஷோத்தம! யுதிஷ்டிர! அவர்கள் என்னகதியை
அடைந்தார்கள்? மஹாபாஹுபலமுள்ளவனே! அதனை எனக்குச்
சொல்” என்று உன்னை எல்லாம் தெரிந்தவனென்றெண்ணுகிறேன்”
என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், “உத்தமமானயுத்தத்தில் மகிழ்ச்சியுள்ள
வாக்குளான எவர்களால் சீரங்கள் ஹோமம்செய்யப்பட்டனவோ
உண்மையானவல்லமையுள்ள அவர்கள் தேவராஜனுடையலோகத்
திரைகு ஸம்மூகான லோகங்களை அடைந்தார்கள் பாரதரே! எவர்கள்
சாகவேண்டுமென்றெண்ணுகொண்டு ஸந்தோஷமில்லாத, மனத்
துடன்தீர்ப்போபுரிந்து யுத்தத்தில்கொல்லப்பட்டார்களோ அவர்களாக
தூவாகளோடு சோந்தார்கள் எவர்கள் யுத்தபூமியிலின்று பின்வாங்க
விடுவார்களாகவும் உயிரை யாசிக்கின்றவர்களாகவும் சஸ்திரத்தினால்
மரணத்தைப்படைந்தார்களோ அவர்கள் குஹயகாக்கோகுறித்துச்
சென்றார்கள் எந்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் பகைவார்களாலடித்துத்
தள்ளப்படுகின்றவர்களும் பலதுக்குறைந்தவர்களும் ஆயுதமிழந்தவா
ர்களும் வெடிகுத்தையடைந்தவர்களும் மஹாதமாகளும் சத்தாருக
ருக்குநேரில் நிற்பவர்களும் கூடமையான சஸ்திரங்களால் வெட்டப்
படுகின்றவர்களும் சத்ததிரியதாமதஸ்தகைகளுக்கொண்டவர்களும்மாக
கொல்லப்பட்டார்களோ நல்ல ஒளிபுள்ளவர்களான அந்தவீரர்கள்
பரமமலோகத்தை அண்டந்தார்கள் மன்னரே! எவர்கள் இந்த யுத்தத்

1. ‘அலக்ஷாணம்’ என்பது ‘அலக்ஷாணம்’ என்று மாற்றப்பட்டது.
மாற்றறுபத்தாறுகோடியே. இருபதினாயிரவர் இந்தப்போரில், கொல்
லப்பட்டார்கள் ராஜேந்திரரே! காணாமற்போனவீரர்களின் (தொகை)
பதினாலாயிரமும் வேறுபதினாயிரமும் நூற்றறுபத்தாறுகோடி
யிரமாயின புலதகபாடம்

“One billion six hundred and sixty millions and twenty thousand
men have fallen in this battle Of the heroes that have escaped,
the number is twentyfour thousand one hundred and sixty five”
என்பது இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு. 11-2-3

இருபத்தேழாவது அதுபாயம்

ஸ ரா து த ப ா வ்யம். (தோடர்ச்சி)

(திருதராஷ்டிரன் யுதிஷ்டிரர் முதலியோர் கங்கைக்கரைக்கு வந்ததும்)
இந்தவர்களுக்குத் தீர்ப்பணம் செய்யத் தொடங்கியவுடன், இந்த
கர்ணனும் தனதுபிள்ளையென்பதை யுதிஷ்டிரர்க்குக் கூறி
அவனுக்கும் தீர்ப்பணம் செய்யச் சொல்லியதும், யுதிஷ்டிரர்
மூர்த்தியோர் உத்கர்ணம் செய்ததும்)

அவர்கள், மங்கலகரமானது புனையுஜுவதுடன் கூடிய
ஸந்தோஷத்தை உண்டெண்ணுகிறது தெளிந்தது பெரிய உ
முள்ளதும், பெரிய காடுகளுள்ள துமான கங்கையை அடைந்து
வாகையையும் உத்கர்ணங்களையும் தலைப்பாக்கையையும் விசித்திரபு
கவசங்களையும் மூழறிவைத்துவிட்டுக் கங்கையில் முழுகினா
பிறகு, எல்லாக்கொளவுகளையும் மிகக் துயரத்துடன், கூடி
களாக அழுதுகொண்டு தகப்பனாக்களுக்கும் உடன்பிறந்தாரா
கும் பேரனமாக்களுக்கும் தம்முடைய பந்து ஜனங்களுக்கும்
திராக்களுக்கும் சிறத்தெரியோர்களுக்கும் கணவர்களுக்கும், ஜ
புணம் செய்தார்கள் தாமதமாக அந்நிதவர்கள், நண்பர்களுக்க
ஜலதாபணம் செய்தார்கள் வீரபத்தனிகளால் வீரர்களுக்கு ஜல
செய்யப்பட்டே, கங்கையானது நல்ல இறங்குமுதுகையுள்ள தா
மீண்டும் அதிகமாகப் பெருகவும் பெருகியது கடலுக்கு ஒப்ப
ஆனந்தமில்லாததும் உத்கர்ணவல்லாததுமான அந்தக் கங்க
னது வீரபத்தனிகளால் நரபகதத்திலுமுமுடிபட்டதாகவிள
மஹாராஜே! பிறகு, சோகத்தினால் பீழைக்கப்பட்ட
ளான குருதியானவள் அழுதுகொண்டு வெட்கத்தினால் பெ
வாக்கினால் புத்திரர்களையப்பாத்து இந்தவசனத்தை உரைக்க
“பாண்டவர்களே! மஹாவிலாஸியும் ருத்திரபத்திகளுக்
யுத்தபதியும் வீரலக்ஷணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனுமா
வீரன் யுத்தத்தில் அரஜுனனால் கொல்லப்பட்டானே, எவ்
புதரன்னனும் ராஜாபுதரன்னனும் எண்ணினார்களோ, எ
வாழ்வன் சேனைகளில் சூரியன்போல விளங்கினானே
முன்பு பரிவாரங்களுடனாக உங்களுள்வாங்கியும் -
சண்டைசெய்தானே, எவன் தூயோதனனுடைய சேனை
யும் நன்றாக நடத்திக்கொண்டு விளங்கினானே, வாயத்தில

கரான்வன பூமியில் ஒருவனுமில்லையோ, சூரனான எவன பூமியில்
பொழுதும பிராணனை விடுவதாலும் புகழையே விரும்பினதோ,
தயவந்தனும் புத்தகங்களில் ஓடாதவனும் சிறந்த செயல்களை
டையவனும் பிரதாபமான அந்தக் காணனுக்கு உதகதானம் செய
வர்கள் அவன் உதகளுக்கு முந்திப் பிறந்த பிரதா அந்தச் சூரன
ண்டலங்களுடனும் கவசத்துடனும் ஸூரியனுக்கு ஸமமான
நதிபுடனும் கூடியவனாக ஸூரியனால் என்னிடத்தில் பிறந்தான்”
ன்று சொன்னான் பாண்டவர்களின்வரும் மாதாவினுடைய அபரிய
ன வசனத்தைக்கேட்டு, காணனைக் குறித்தே வியஸனப்பட்டு,
ண்டும் அதிக துயரத்தை அடைந்தவர்களானாகள் பிறகு, புருஷ
ரேஷ்டரும் வீரரும் சூரதிபுத்திரருமான அந்தபுத்திரனிடமிரு, ஸாபபுடும்,
பாலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு தான்பப் பார்த்து (பின்வரு
ந்து) உரைக்கலானான் “எந்த மஹாரதனாகிற பெருமடுவானது
ரணங்களாகிற அலைகளுள்ளதாகவும் தவஜங்களாகிற நீரகசுழல்
ள்ளதாகவும் பருத்த புஜங்களாகிற பெரிய முதலைகளுள்ளதாகவும்
லதவனியில் நன்காக அலைக்கப்பட்டதாகவும் இருந்ததோ, எவனு
டைய அம்புவிழும் இடத்தை அடைந்து தனஞ்சயனைத்தவிர வேறு
ருவனும் நிறக்கமாட்டானோ தேவகுமாரனும் சூண்டலங்களுடனும்
வசத்துடனும் கூடியவனும் சூரனும் சூரியனுக்குச் சமமான ஒளி
பாருநினைவனுமான அவன் எவ்வாறு உனக்குப் புத்திரனாக முந்தி
ண்டானான்? எவனுடைய புஜங்களின் பிரதாபத்தினால் நாம் எப்
பாழுதும தவிக்கச் செய்யப்பட்டோமோ அவனை, அகனியை வஸ
ரத்தினால் மறைப்பதுபோல எவ்வாறு மறைத்தாய்? எவனுடைய
களின் பிரபாவத்தினால் தூயோதனன் நமமிடத்தில் பண்பத்தில்
ருப்பமவைத்தானோ அந்த முதலோனை எவ்வாறு சொல்லாமலிருந்
தாய்? காண்டவத்தை வில்லாக்கக்கொண்ட அராஜனனுடைய பலமா
து எங்குள்ள எவ்வாறு பின்பற்றப்பட்டதோ அவ்வாறே தாராத
ரஷ்டிரங்களால் பின்பற்றப்பட்ட மஹாவில்லாளியான காணனை
வ்வாறு மறைத்திருந்தாய்? ரதிகனும் சூரதிபுத்திரனுமான காண
னத்தவிரப் பலசாலிகளுள் சிறந்தவனான வேறு ஒரு ரதிகன் எல்லா
புரகாளுடைய படைபையும் எதிர்க்கவில்லை அவன் எங்களுக்கு
நதிப்பிறந்த பிரதா, எல்லாக் சஸ்திரதாரிகளுள்ளும் சிறந்தவன்
புத்தபுத்தவிக்ரமத்தைப்புடைய அவனை நீ முந்தி எவ்வாறு பெற்றாய்?
அந்தோ! நீ ரஹஸ்யத்தை மறைத்ததனால் நான்கள் கெடுக்கப்
ட்டோம் காணனுடைய நாசத்தினால் பந்துக்களும் நான்களும்

துன்பப்படுத்தப்பட்டோமன்றோ? அபிமானபுவின விநாசத்தினாலும் திரௌபதிபுத்திராக்குடைய வதத்தினாலும் பாஞ்சாலாக்குடைய விநாசத்தினாலும் கௌரவாக்குடைய வதத்தினாலும் உண்டான துக்கத்தைவிட நூறுமடங்கு பெரிதான இரத்ததுக்கம் நோரதுவிடத்து காண்ப்பற்றியே துக்கிக்கிறேன்; அகனியில் போடப்பட்டவன் போல எரிக்கப்படுகிறேன் இவ்வுலகில் கௌரவாக்குக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணினதும் கோரமுமான இரத்த அனாததமானது நோர விரைகுமாகி ஸவாகசத்திலிருப்பதானாலும் அடையததகாத வஸ்து ஒன்றுமிராது” எனரா

அரசரே! தாமராஜரும் பிரபுவுமான யுதிஷ்டிரா இவ்வண்ணம் அதிகமாகப் புலம்பி மெதுவாக அழுதாரா அந்தக் காணனுக்கு உதகைதையும்விட்டாரா பிறகு, அந்த உதகைதானகாமாவானது செய்யப்பட்டு போது அவ்விடத்தில் இருபக்கத்திலுமிருந்த அந்தஸ்திரீகளனைவரும் உடனே உரக்க அலறினார்கள் பிறகு, குருதேசாதிபதியும் புத்தமான்னுமான யுதிஷ்டிரா, ஸ்வேந்தரநிபத்திலுள்ள அனபிலை, பாலாரங்களுடன் கூடின காணனுடைய ஸ்திரீகளை அழைத்துவரச் செய்தாரா தாமாதமாவான அந்த யுதிஷ்டிரா அந்த ஸ்திரீகளோடு அடுத்துச் செய்வதக்க காணனுடைய பிரேதகிருத்யம் அனைத்தையு மிகுதியான தக்ஷிணைகளுள்ளதாக விதிப்படி செய்தாரா பாரதமே அந்தத் திருதராஷ்டிர ராஜனும் ஆலஸ்யமில்லாதவனாகத் தாப்பணம் செய்துவிட்டுப் பாரையபுடன், கங்கைப்பினின்று கரை ஏறினான் கலகமுற்ற இரத்திரியங்களுடன், கூடினவரான அந்த யுதிஷ்டிரரே “பாபியான என்னால், சிறந்தவனும் ஞாதியுமான அப்படிப்பட்ட பிராதா கொல்லப்பட்டான் ஆதலால், எது ரஹஸ்யமோ அது இஸ்திரீகளுடைய மனத்தில் தங்காமலிருக்கக்கடவது” என்று இவாறு சொல்லிவிட்டு, எல்லாப் பிராதாக்களுடனும் கங்கைநதியினி ழும் மேலே ஏறினா கங்கையின் கரையை அடைந்தாரா” என சொன்னா

ஸராதீத பர்வம் முற்றிற்று

ஸ்திரீ பர்வம் முற்றிற்று

